

Giới thiệu Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch

Thể loại Truyện ngắn, HD, ngọt, sủng, HE

Duyên phận luôn là những điều bất ngờ không ai đoán trước được. Mọi chuyện thay đổi hoàn toàn chỉ sau một đêm say rượu.

Vì quá vui mừng cho chị gái mà Hạ Băng Khuynh lại uống say trong tiệc cưới của chị gái, đến nỗi mà cô lại bất cẩn đi nhầm phòng, tệ hại hơn là cô đã “lên giường” với cậu ba nhà Mộ gia.

Mộ Nguyệt Sâm, một người thân phận cao quý, khí chất lạnh lùng cao ngạo, người kế thừa tài phiệt đầy mưu mô tính toán.

“Chuyện tối hôm qua, cô cảm thấy tôi thiệt hay có thiệt?” Anh nhìn cô bằng ánh mắt đe dọa, giấu cợt.

“Đĩ nhiên là --, anh thiệt thòi hơn!” Hạ Băng Khuynh dõ dưng mặt, trả lời trái với lương tâm.

Tức tốc nhảy ra khỏi “địa điểm xảy ra vụ án”, cứ tưởng rằng “sự gặp gỡ tình cờ” hoang đường này sẽ kết thúc từ đây, ai ngờ một tháng sau, cô và anh đã sống cùng nhau dưới một mái nhà.

Vốn định sống hòa hợp với anh, nước sông không phạm nước giếng, ai ngờ ngày đầu tiên đã bị anh ta cưỡng hôn.

Hạ Băng Khuynh vốn tưởng chống cự rồi cuộc cũng có tác dụng, nhưng dần dần cô phát hiện, thực ra lại không hề có tác dụng gì.

Thể giới này mãi mãi tuân theo quy luật cá lớn nuốt cá bé.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Đêm khuya. Nước Anh.

Tòa lâu đài cổ kính uy nghiêm sau buổi tiệc cưới đã dần dần chìm vào giấc ngủ.

Ánh trăng nhẹ nhàng từ trên cao soi rọi xuống, đã phủ lên cho tòa lâu đài cổ kính hùng vĩ một bước màn mỏng tuyệt đẹp độc nhất vô nhị.

Trên dãy hành lang trải dài, Hạ Băng Khuynh khoác theo bộ lễ phục màu xanh lam đá đi trong loạng choạng, thân hình mảnh mai có lúc lại đụng vào tường, cũng đã va phải trán vài lần.

Đầu mỗi lúc một quay cuồng.

Dường như không còn phân biệt được phương hướng nữa.

Chẳng phải nói rượu cocktail không say sao, tại sao cô mới chỉ uống có hai ly, đã thành ra thế này rồi?

Cảm giác bản thân đã đi rất lâu, lại hình như vẫn luôn ở một chỗ không di chuyển.

Tựa vào tường mò mẫm đến được trước cửa một căn phòng, cô giống như con thạch sùng bám chặt lên cửa, đập cửa cùng với hơi men, “Nhân à, tớ về rồi, cậu mở cửa ra, mở cửa ra...”

Gọi nửa ngày trời cũng không có ai đáp lại, Hạ Băng đành thử tự mở cửa.

Vận nhẹ một cái cửa đã mở ra, cô đi vào trong bóng tối, loạng choạng đi đến giường, chưa đứng vững đã cúi đầu xuống.

Trong giây phút rơi xuống đó, một tiếng “boong”, cô va phải một vật thể ấm nóng.

“A Nhân...”

Hạ Băng Khuynh lảo lảo gọi, dè lên khỏi thịt ấm đó, bàn tay nhỏ bé vỗ vỗ lên người nằm phía dưới.

Trong bóng tối, toát ra hơi thở hăm hực từ trong mũi, trong không gian yên ắng cực kì rõ ràng.

Giây phút sau đó, đầu cô đã bị đẩy ra xa.

“Ừ...”

Hạ Băng Khuynh lại lảo lảo trong hơi men, bị đẩy xuống cũng không để ý, chính lại tư thế ngủ, nghiêng người qua ôm lấy “Baymax” bên cạnh.

Ở nhà cô cũng có một con giống như vậy.

“Baymax” bị cô bám lấy không buông, nhắm nghiền mắt lại trong bóng tối, càng lúc càng cau chặt mày lại.

Anh cũng đã uống đến say khướt, không còn sức lực để xử lí việc không ngờ tới này nữa, một thứ nhỏ bé giống như dây leo bám lấy anh.

Anh dùng sức quay lưng lại với cô, tưởng rằng như vậy có thể đẩy cô ra, để anh yên tĩnh mà ngủ, nhưng ai biết được thứ nhỏ bé mềm mại này đã nhanh chóng bám chặt lấy anh, giống như miếng dán dán lên lưng anh vậy.

Nhích ra ngoài một chút, thứ nhỏ bé này cũng theo qua, còn giống như sợ anh chạy mất mà ôm chặt lấy eo anh.

Bực dọc hất lấy bàn tay nhỏ đang ôm eo anh qua một bên, chưa đến 3 giây lại sờ lên eo anh, sau cùng còn không khách sáo gác cả chân lên.

Cô cứ như vậy kiên trì bám lấy anh, quấy rối anh không buông.

Cuối cùng..

Anh không nhẫn nhịn được nữa, quay người lại đè cô xuống...

Nặng.

Hàng mi cong vút của Hạ Băng Khuynh run rẩy.

Từng nhịp thờ hững hục phả lên mặt cô, dưới ánh mặt trời, lớp lông tơ nhẹ nhàng mịn màng trên khuôn mặt nhỏ bé đó, tỏa lên sự bóng mịn đặc thù của người thiếu nữ.

Cô đảo mắt, từ từ hé đôi mắt đang trong cơn buồn ngủ một cách khó chịu.

Cô mơ thấy mình bị một ngọn núi to đê lên không thể cử động được.

Ánh sáng của cả căn phòng đều xoay vào mắt cô.

Hình bóng trong đôi mắt dần dần hiện lên mỗi lúc một rõ rệt, là một khuôn mặt đẹp, sống mũi cao, vành môi mỏng, hai hàng lông mày đậm trên trán, hốc mắt sâu, đường viền tinh tế, tuấn tú đến thoát tục.

Cô bỗng chốc giật mình.

Đây là... một người đàn ông?

Đàn ông!

“Aaa...” Trí óc cô phút chốc phản ứng lại trong sự nức kệt rất kịp lúc, một luồng khí hoảng sợ tột độ xung lên não, sợ đến cô mất cả tiếng, trong tình thế cấp bách cứ thế cuộn lấy tấm chăn hoảng loạn chạy ra khỏi phòng.

Đứng ở ngoài hành lang, cô thờ hồn hèn.

Tinh thần cô đang rất hoảng loạn, càng vội vã muốn nhớ lại, thì cái đầu mất trí này của cô lại không ngừng suy nghĩ.

Đặc biệt là khi cô nhìn lên số phòng, lúc phát hiện không phải là phòng của mình, cô quả thực muốn phát điên lên được.

Tối qua sau buổi tiệc cưới, tất cả họ hàng bạn bè của nhà trai và nhà gái đều ở lại trong tòa lâu đài cổ này, cô giúp chị gái phát quà đáp lễ của buổi tiệc, có một căn phòng còn đang chơi cuồng nhiệt, sau khi cô bước vào đã bị chuốc vài ly rượu cocktail, sau khi trở ra thì không còn biết gì nữa.

“Đã xảy ra chuyện gì vậy?”

Cánh cửa phòng kế bên đã mở ra.

Hai người bước ra là Mộ Cẩm Đình và Hạ Văn Khuynh hai nhân vật chính của buổi tiệc cưới tối qua.

Nhìn thấy Hạ Băng Khuynh quần lấy tấm chăn đứng giữa hành lang, họ cảm thấy vô cùng kì lạ.

Hạ Văn Khuynh mặc chiếc áo ngủ bước nhanh đến trước mặt em gái: “Băng Khuynh em quần thành thế này đứng ở đây làm gì vậy?”

“Em...” Hạ Băng Khuynh không biết phải nói thế nào.

Đặc biệt là nhìn thấy anh rẽ phía sau, cô lại càng khó mở lời hơn nữa.

Đôi bàn tay nhỏ nhắn trắng mịn nắm chặt lấy tấm chăn trước ngực, mặt đỏ bừng như quả cà chua chín nhừ.

Mộ Cẩm Đình nhìn về hướng căn phòng kia rồi nói, “Băng Khuynh, nói anh rẽ biết, trong căn phòng này có gì?”

Hạ Băng Khuynh run rẩy môi, nói rất nhỏ tiếng, “Cò... có... một người đàn ông!”

“Cái gì!” Hạ Văn Khuynh kinh ngạc thốt lên.

“Đừng vội, để anh vào xem...” Mộ Cẩm Đình bước vào phòng.

Vừa đi được hai bước, một dáng người cao to đã xuất hiện ở trước cửa.

Người đàn ông này cau chặt mày, toàn thân đều toát lên một luồng hơi lạnh đến ngệt thờ, giống như một ngọn núi băng di động, nhiệt độ phút chốc đã bị anh ta làm đóng băng.

Những nút áo trên người anh đều còi phăng ra, mái tóc đen bóng chưa kịp chải chuốt có chút rối, anh xoa lên huyệt thái dương, những đường vân dưới cằm bệt chặt lại.

“Nguyệt Sâm!”

Hạ Văn Khuynh và Mộ Cẩm Đình nhìn thấy người vừa xuất hiện, trong đầu lúc đó đã sụp đổ rồi.

Ánh mắt của Mộ Nguyệt Sâm không nhìn đâu xa xôi, trực tiếp nhìn về hướng Hạ Băng Khuynh, quan sát cô từ trên xuống dưới một cách lạnh lùng: “Cô chính là cái thứ bé nhỏ tôi qua làm tôi không thể ngủ được?”

Giọng nói của anh rất lạnh lùng, giống như không khí lạnh lẽo của tháng Chạp.

Hạ Băng Khuynh nắm chặt lấy tấm chăn, cổ họng như bị một vật gì đó chặn lại không phát ra tiếng được.

Khí thế của con người này thật to lớn!

Tiếp xúc với ánh mắt của anh, cô đến mức nhích cũng không dám.

“Nguyệt Sâm, đây là em gái chị, hai người tại sao lại—” Hạ Văn Khuynh thận trọng mở lời.

Cô còn chưa hỏi hết, Mộ Nguyệt Sâm đã lạnh lùng cắt ngang lời cô, “Đây là phòng của em!”

Hạ Văn Khuynh tạm thời không nói được gì.

Ý của anh ta là chỉ -- là Băng Khuynh tự dưng đến tận miêng.

Hạ Băng Khuynh cúi gằm mặt xấu hổ, cắn chặt môi.

Mộ Cẩm Đình đứng ra giải vây, “Nguyệt Sâm tối qua đã đỡ rất nhiều rượu cho anh, đã uống đến say mềm, với tình trạng như thế này làm sao có thể còn xảy ra chuyện gì được chứ.”

Mộ Nguyệt Sâm nhìn Mộ Cẩm Đình không chút biểu cảm, nói với ánh mắt sắc lạnh, “Vậy thì cũng chưa chắc, nói không chừng em đã đụng rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 2

Bùng!

Đầu của Hạ Băng Khuynh bỗng chốc nổ tung ra, hóa thành một màn trắng xóa.

Ánh mắt hoảng loạn của cô đảo đảo liên tục, đôi môi mỏng vừa cắn lại đã bắn ra máu.

Bầu không khí, ngưng đọng.

Mộ Cẩm Đình len lén nháy mắt với Hạ Vân Khuynh, báo cô nhanh chóng đưa Hạ Băng Khuynh rời khỏi.

Hạ Vân Khuynh hiểu ý, tiến về trước đỡ lấy Hạ Băng Khuynh đang lộ đôi vai ra ngoài, nhanh chóng đi vào căn phòng kế bên.

Mộ Nguyệt Sâm lúc này mới thu lại ánh nhìn, đang định trở vào phòng, đã bị Mộ Cẩm Đình nhanh một bước đẩy cửa vào, hỏi một cách nghiêm túc, “Em nói thật với anh, rốt cuộc em có đụng vào người ta không?”

Mộ Nguyệt Sâm đáp lại bằng một biểu cảm cao ngạo lạnh lùng: “Anh nói xem?”

“Băng Khuynh có ấy chỉ mới 19 tuổi?”

“Bất kể là 19 tuổi hay là 18 tuổi, đều là do cô ta tự chuốc lấy.”

Nói xong, Mộ Nguyệt Sâm đẩy tay anh ra, đóng cửa lại rầm một tiếng, không chút kiêng nể.

Anh bước vào phòng ngủ với tâm trạng cực kì tồi tệ.

Đột nhiên, anh dừng bước, ánh mắt xoáy vào chiếc ga giường phía trước mặt, cười mím lên.

Một đóa hoa đỏ rực đang nhuộm lên giữ tấm ga giường trắng tinh một cách ngông cuồng.

Trong một căn phòng khác.

“Rốt cuộc em có bị cậu ta làm gì không?”

“Em không biết!” Hạ Băng Khuynh lắc đầu.

Quả thật là cô không biết.

Không nhớ ra được gì cả.

Hạ Vân Khuynh rồi lên, “Việc này sao có thể không biết được chứ, thứ đó của đàn ông—” Ngượng ngùng khựng lại, cô tiếp tục nói, “Thứ đó của đàn ông rất lợi hại, em là lần đầu tiên, nếu như anh ta đi vào cơ thể em, em sẽ rất đau.”

Khuôn mặt nhỏ bé của Hạ Băng Khuynh bỗng nhiên đỏ bừng lên, cô bịt tai mình lại, “Chị đừng nói nữa, em không muốn nghe không muốn nghe.”

Nhìn thấy em gái phản ứng quyết liệt như vậy, Hạ Vân Khuynh không nói tiếp nữa.

Trong phòng chìm vào sự yên lặng tạm thời.

Một lúc sau, thấy Hạ Băng Khuynh đã bình tĩnh lại, Hạ Vân Khuynh lại mở lời: “Em có biết người đàn ông lúc này là ai không?”

“Làm sao em biết được!” Hạ Băng Khuynh bây giờ đã rất sầu não rồi.

“Cậu ta là Mộ Nguyệt Sâm, cậu ba nhà Mộ gia, là em trai của anh rể em, năm nay 26 tuổi, vừa cao ngạo vừa lạnh lùng, đừng nhìn cậu ta nhỏ tuổi như vậy, nhưng đầy mưu mô, những lời nói ra đều rất cay độc, cũng giống như lúc này anh rể em có lòng tốt muốn giải vây, cậu ta lại không nể mặt mà gạc bỏ. Tính cách của cậu ta thuộc kiểu người thích đùa dọa người khác, lại rất khó hòa hợp. Từ trong nhà đến công ty, trên dưới trong ngoài đều không có ai là không sợ cậu ta. Cậu ta còn là người tiếp quản đang được tập đoàn bồi dưỡng, chị nói em cũng thật biết chọn phòng mà vào đó!”

“Vậy bây giờ phải làm sao?”

Hạ Băng Khuynh mặt mày bí xị.

Hạ Vân Khuynh thở dài một tiếng, cô nghĩ một hồi rồi nói, “Việc này thực chất chỉ là một sự cố, cả hai đều đã uống say, cũng không thể nói ai đúng ai sai, vấn đề duy nhất nằm ở chỗ là em xông vào phòng của Nguyệt Sâm, cho dù cậu ta đã làm gì em, em cũng chỉ có thể ngậm đắng nuốt cay, lí đều thuộc về phía cậu ta, hơn nữa với tính khí khó đoán đó của Nguyệt Sâm, không khéo cậu ta còn tìm em tính sổ nữa.”

“Không phải chứ!” Hạ Băng Khuynh thấp thòm bầu chặt lấy chân.

“Không phải là chị hù dọa em, đây là cực kì có khả năng, lỡ như cậu ta tìm em, em tuyệt đối đừng cố chống đối với cậu ta, bất kể hai người có xảy ra gì không, việc này cũng không còn cách nào nữa, sau này cơ hội em gặp cậu ta còn khá nhiều, mặt hòa khí cũng không tốt, chị nghĩ, em nên nói chuyện đang hoàng với cậu ta, cậu ta chắc cũng không đến nỗi nhỏ nhen như vậy.”

Câu nói cuối cùng đó, Hạ Vân Khuynh cũng không dám chắc chắn.

Hạ Băng Khuynh suy sụp đập đầu vào đầu gối.

“Được rồi, đừng nghĩ nhiều nữa, mau đi tắm rửa đi!” Hạ Vân Khuynh kéo cô dậy, đẩy cô vào nhà tắm.

Đứng dưới vòi sen, dòng nước nóng từ trên đầu chảy xuống, đã làm ướt hết tóc của Hạ Băng Khuynh, cũng đã làm ướt hết mặt và cơ thể cô.

Nghĩ đi nghĩ lại, tâm trạng đau khổ buồn bã phút chốc như nước biển cuộn cuộn đến, hoàn toàn nhấn chìm cô.

Đôi mắt đã đỏ bừng lên.

So với đau buồn, thứ nhiều hơn vẫn là hoảng sợ và trốn tránh, cô vốn không dám nghĩ rốt cuộc có bị người đó làm gì không, cô vốn không dám nghĩ tới, càng không dám suy nghĩ sâu xa hơn nữa.

Bởi vì...

Cô quả thật không đủ sức để chấp nhận.

Cô chỉ có thể lẳng quعن, hình như không nhớ ra gì cả, thì thật sự có thể coi như chưa từng xảy ra chuyện gì vậy.

Tắm xong, thay bộ quần áo tinh tươm, Hạ Băng Khuynh cảm thấy đỡ hơn rất nhiều.

Cô lấy lại tinh thần để điều chỉnh lại tâm trạng của mình, quyết định không nghĩ đến chuyện này nữa.

Cùng chị gái đi xuống ăn sáng, cô lại gặp người đó, Mộ Nguyệt Sâm cậu ba nhà Mộ gia cực kì khó xử lí mà chị cô đã nhắc đến.

Giây phút này, anh ngồi đó với một khí chất cao ngạo lạnh lùng.

Một bộ vest màu xanh nhám, lịch sự nho nhã, mái tóc đen bóng chải gọn ra phía sau, toát lên một sự kiêu ngạo hốc hếch của nhà lãnh đạo bẩm sinh.

Khuôn mặt lạnh như băng đó, với những đường nét hoàn hảo và ngũ quan tinh tế, màu da trắng ngọc, tuấn tú đồng thời lại là vẻ đẹp thanh thoát đó, đã làm say đắm tất cả mọi ánh nhìn.

Vì vậy, mặc kệ dáng vẻ cao ngạo cảm người lạ đến gần của anh, những cô gái trong nhà hàng đều không kiềm được nhìn trộm anh.

Một ánh mắt sắc bén hướng về phía cô.

Trốn không kịp, Hạ Băng Khuynh đã bị lộ nguyên hình.

Bốn mắt nhìn nhau, trong lòng cô siết chặt lại.

Rất đáng sợ!

Khí thế to lớn như lực đè của núi Thái Sơn, từng chút một đè cô xuống, biến thành một con kiến nhỏ bé.

Dưới sự quan sát của anh, Hạ Băng Khuynh cúi gằm mặt xuống một cách oan ức, lặng lẽ cắn đồ ăn trên chiếc nĩa, không dám ngẩng đầu lên nữa.

Hạ Băng Khuynh như ngồi ăn hết bữa ăn sáng trên đồng lúa.

Cô trở về phòng mình, kéo hành lí ra, nhét quần áo vào một cách tùy tiện.

Tiêu Nhân ở bên kia nhắn wechat xong, nhìn thấy Hạ Băng Khuynh trở về, nhảy ra trước mặt cô: “Tối qua cậu đã đi đâu vậy?”

“Đi mộng du rồi!” Hạ Băng Khuynh thuận miệng nói bừa.

Đánh chết cô cũng không nói tối qua cô đã vào nhầm phòng, còn là phòng của một người đàn ông.

“Mộng du?”

“Thôi đừng nói nữa, mau thu dọn hành lí đi, chúng ta phải đi ngay!” Hạ Băng Khuynh đẩy Tiêu Nhân đang ngơ ngác, giống như bộ dạng chuẩn bị chạy trốn.

Tiêu Nhân là chị em tốt của cô, lần này cô đến nước Anh tham dự lễ cưới của chị gái, là ngồi máy bay riêng của Mộ gia, dù sao cũng miễn phí, cô liền dẫn theo người chị em tốt đi cùng, hai cô gái còn lên kế hoạch đi hết cả cái nước Anh trong kì nghỉ hè này.

Sau khi thu dọn hành lí, Hạ Băng Khuynh kéo Tiêu Nhân vội vã đến nói lời từ biệt với chị gái.

Hai cô gái người trước người sau đi xuống lầu.

Đột nhiên, nhìn thấy dáng vẻ cao to đứng trước mặt, Hạ Băng Khuynh vội dừng bước, Tiêu Nhân theo sau trong phút chốc dừng không kịp, va vào Hạ Băng Khuynh, đã đẩy cô ra ngoài.

“A!” Hạ Băng Khuynh bỏ nhào về trước, đầu sà vào lồng ngực ấm áp đó.

Mùi hương của đàn ông phất chốc phả vào mũi cô, mùi hương này cũng giống như ngọn cỏ non được ánh mặt trời sưởi ấm, nhẹ nhàng mà thanh thoát.

“Dựa đủ chưa?” Mộ Nguyệt Sâm đưa mắt xuống nhìn cô gái đang dựa vào ngực anh, giọng nén đến mức thấp nhất rồi lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Hạ Băng Khuynh vội vã đẩy ra, cúi đầu không lên tiếng.

Thôi xong rồi, anh ta chắc không phải đến tìm cô để tính sổ chứ.

“Hi, chào anh!” Tiêu Nhân nhìn thấy Mộ Nguyệt Sâm, bỗng chốc mặt sáng ửng lên, cười như người hâm mộ điên cuồng vẫy tay với anh ta.

Mộ Nguyệt Sâm không nhìn đến cô gái phía sau, đôi mắt lạnh lùng chỉ đang chú tâm đến người thiếu nữ xinh đẹp đang cúi đầu trước mặt mình, tóc dài đến eo, khuôn mặt nhỏ nhắn thanh thoát non nớt chỉ bằng bàn tay, chiếc áo thun in hình Minion cùng với đôi giày thể thao màu trắng cũng đã toát lên khí chất trẻ trung đáng yêu đó.

Lại đúng là con người nhỏ bé này.

Thu lại ánh mắt của mình, anh lạnh lùng nói: “Cô đi theo tôi!”

Nói xong, một tay anh dứt vào túi quần, quay sang bên phải đi về phía trước.

Hạ Băng Khuynh thấp thòm đi theo sau.

Đi đến trước một tấm kính đặt dưới đất, anh đứng đó.

Hạ Băng Khuynh đi quá gần nên suýt chút lại va vào lưng người ta, dọa đến hồn bay phách lạc, vội vàng thẳng gấp lại, lùi về phía sau một khoảng để giữ khoảng cách.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn ra ngoài cửa sổ suy nghĩ một lúc, nhẹ nhàng nói: “Về việc tối hôm qua—”

“Xin lỗi!”

Anh chỉ vừa mở miệng nói vài từ, Hạ Băng Khuynh đã cản anh lại, hon nữa còn rất lớn tiếng nói xin lỗi anh.

Mộ Nguyệt Sâm ngơ ngác.

Cô bé này lại đi nói xin lỗi anh?

Anh quay đầu lại nhìn cô, cau mày nhẹ, trí tuệ của cô bé này...

Hạ Băng Khuynh nhìn thấy sắc mặt của Mộ Nguyệt Sâm không những không dịu bớt, trái lại xem ra càng nghiêm trọng hơn, cô lại vội vàng bổ sung thêm: “Đều là lỗi của tôi, tôi không nên đi nhầm phòng, nhưng tôi thật sự không phải cố ý, tôi biết anh rất giận, tôi cũng đã tự trách mình, nhưng bị kịch đã xảy ra rồi, cũng không thể quay lại được, thôi thì anh nghĩ thoáng chút, chúng ta xem như chưa từng xảy ra chuyện gì được không!”

Hai tay chấp lại, đôi mắt khẩn cầu nhìn anh.

Mộ Nguyệt Sâm lên nhướn mày: “Ồ, vậy cô cảm thấy là cô thiệt thòi hay là tôi thiệt thòi?”

Dĩ nhiên là cô thiệt thòi rồi!

Hạ Băng Khuynh trả lời trong lòng đầy phẫn nộ.

Nhưng người xông vào phòng là cô, cô tự tìm chỗ chết, sao còn dám ngang với anh ta.

Bầu trời trong lồng, cô nói trái với lương tâm, “Đĩ nhiên là anh thiệt thòi rồi, nhưng anh muốn tôi chịu trách nhiệm, tôi cũng không có khả năng này, vì vậy anh hãy rộng lượng mà bỏ qua chuyện này đi, cái đó...” Cô chỉ vào hướng cửa lớn, bước chân lên lên đi chuyển: “Tôi còn phải vội bắt xe lửa, anh bảo trọng! Tạm biệt!”

Nói xong hai từ tạm biệt, cô liền đi mất.

Hình như chỉ cần chậm trễ một giây, thì sẽ ép cô chịu trách nhiệm với anh vậy.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn theo bóng dáng bỏ đi đó, có chút vui buồn lẫn lộn.

Bình sinh lần đầu tiên, có một việc thế này xảy ra trên người anh bằng hình thức không ngờ đến như vậy.

Nghĩ một hồi lâu, anh thờ phào nhẹ nhõm.

Không bao lâu sau khi từ nước Anh trở về, Hạ Băng Khuynh đã nhận được giấy báo trúng tuyển của Đại học s.

Có thể thi vào trường Đại học nguyện vọng 1, cả nhà ai nấy đều rất vui mừng, Hạ Văn Khuynh và Mộ Cẩm Đình cũng vì vậy mà cũng vội chạy đến từ thành phố s.

Trong sân nhà Mộ gia.

“Phòng đã sắp xếp xong cho em rồi, sau này em cứ yên tâm học hành cho chị, không cần phải lo nghĩ gì cả!” Hạ Văn Khuynh vỗ lấy tay của Hạ Băng Khuynh rồi vui mừng nói.

Hạ Băng Khuynh rút tay mình ra từ trong tay của chị: “Chị, em muốn ở trong trường!”

Nụ cười của Hạ Văn Khuynh bỗng nhiên tắt lịm, “Trước đây chẳng phải đã nói rồi sao, chờ đến khi em thi đậu Đại học s, thì đến ở với chị.”

“Chị à, em đã lớn rồi.”

“Trong mắt chị, em mãi mãi là một đứa trẻ, chị mười lăm tuổi đã đi nơi khác học cấp 3, những năm trở lại đây chị vẫn luôn hy vọng có thể sống cùng với em, bây giờ khó khăn lắm mới có cơ hội này, em muốn làm chị tổn thương sao?”

“Chị...”

“Quyết định vậy đi.”

“Nhưng em không muốn đến Mộ gia!” Hạ Băng Khuynh buộc miệng nói.

Hạ Văn Khuynh bị tiếng hét của em gái làm giật mình.

Mộ Cẩm Đình hình như liên tưởng đến cái gì đó, cười ôn hòa với Hạ Băng Khuynh: “Băng Khuynh, có phải vì chuyện lần trước ở Anh không? Bởi vì Nguyệt Sâm?”

“Không có, không phải đâu, đó là chuyện đã qua rồi!” Hạ Băng Khuynh chột dạ thừa nhận.

“Nếu đã không phải vì Nguyệt Sâm, vậy đừng từ chối nữa!”

“Nhưng anh rể em thật sự...”

“Quyết định như vậy đi, chị em đã nhắc cả tuần nay rồi.” Mộ Cẩm Đình nhìn vợ yêu một cách cung chiêu, lại nói với Hạ Băng Khuynh: “Ồ trước một thời gian, lỡ như thật sự không quen, đến lúc đó anh rể lại sắp xếp cho em.”

Nhìn thấy chị và anh rể khăng khăng như vậy, lại nhìn thấy cha mẹ từ trong phòng đi ra, lo sợ họ sẽ biết được chuyện ở Anh lần đó, cô chỉ đành đồng ý: “Vậy được thôi!”

Sau buổi trưa, trời vô cùng oi bức.

Ve sầu trên cây kéo nhau cất giọng kêu vang dội, cái nóng như bóng gòn trong suốt đang lơ lửng, che phủ trên gương mặt của Hạ Băng Khuynh, làm cô sắp nghẹt thở mất rồi.

Cô chính là dọn đến Mộ gia dưới cái ánh mặt trời khắc nghiệt như vậy.

Ngồi thật tự màu trắng trước mặt khí thế hào hùng, một khí thế giống như cung điện vậy, vườn hoa giống như một bức tranh sơn dầu đầy màu sắc lộng lẫy.

Quần gia từ trong nhà bước ra đón cô vào, giúp cô đem hành lý lên lầu.

Về chuyện Hạ Băng Khuynh chọn hôm nay dọn đến, là vì trước đây chị đã nói trong điện thoại với cô, tuần này các thành viên trong gia đình Mộ gia đều lên núi tránh nóng rồi.

Như vậy, cô có thể tạm thời tránh gặp phải Mộ Nguyệt Sâm rồi.

Không sai, Mộ Nguyệt Sâm, chỉ nghĩ đến cái tên này thôi, cô đã tê cứng da đầu.

“Cô Băng Khuynh, cô nghỉ ngơi trước đi, nếu buồn chán có thể đi dạo khắp nơi, để quen thuộc hoàn cảnh, cô có cần gì cũng có thể đến tìm tôi!”

“Được, cảm ơn chủ!”

Hạ Băng Khuynh ngoan ngoãn cảm ơn.

Quần gia bước ra khỏi phòng.

Hạ Băng Khuynh quan sát một chút căn phòng thiếu nữ mơ mộng kiểu Âu trước mắt.

Nhất định là chị bố trí cho cô!

Đi đến bên cạnh giường ngồi xuống, cô ôm lấy con búp bê nhồi bông đặt trên gối, sờ lớp da bằng tơ và xa tanh nhẵn bóng, ngẩng đầu nhìn chiếc đèn chùm trên đỉnh đầu, cảm thấy có điều gì đó không chân thật cho lắm.

Sắp xếp hành lý xong, cô đi đến phòng tắm tắm rửa trước, thay ra bộ đồ đầy mùi mồ hôi.

Ở trong phòng một lát, cô có chút buồn chán.

Nhớ lại lúc nãy khi đi vào cả một con đường lộng lẫy, rực rỡ, ánh sáng lấp lánh, thật sự hoa lệ đến làm người khác muốn ngắm nhìn, những nơi khác trong nhà nhất định cũng rất đẹp đấy.

Trên gương mặt nhỏ trắng nõn nà của thiếu nữ tự nhiên lộ ra sự hưng phấn.

Dù sao thì chủ nhà đều không có ở đây, chỉ bằng đi dạo một vòng đi.

Hạ Băng Khuynh từ giường bước xuống, ra khỏi phòng.

Ở trong căn nhà rộng lớn như mê cung đi qua đi lại vô thức, đồng thời trong sự thương thức làm người khác tức giận vì xa hoa, cô phát giác bản thân đã đi lạc rồi.

Cô chỉ đành tìm cầu thang đi xuống, quay lại lầu một trước rồi tính tiếp.

Xuống đến lầu một, cô đi qua một khúc quanh, bên trái có một cánh cửa, có một tia sáng lấp lánh từ trong phòng rọi ra bên ngoài, cô hiểu kì đây cửa bước vào, phát hiện là một hồ bơi trong nhà rất lớn.

Hồ bơi hình tròn cực lớn, mặt đất lát đá hoa cương, trần nhà mái vòm, trên tường bốn phía đều là những chiếc đèn tường tinh xảo, ánh đèn chiếu trên mặt nước, phản chiếu mặt nước óng ánh.

“Quao, đẹp quá..”

Cô thích thú ngạc nhiên chạy đến.

Cô rất thích bơi lội, nhưng gia đình điều kiện có hạn, không thể đáp ứng cho cô một hồ bơi riêng, đi đến những hồ bơi bên ngoài, mỗi lần đều rất đông người, cho nên nhìn thấy hồ bơi trong nhà đẹp như vậy, cô thật sự rất thích.

Cô đi chậm chậm dọc theo hồ bơi, bất chợt ngồi xổm xuống dùng tay vẩy vẩy nước hồ bơi.

Phía trước, là một bức bình phong màu đen.

Hạ Băng Khuynh tiến đến, thường thức điệu khác nổi tính xảo trên bức bình phong, bước chân theo mặt sau bình phong vòng vào bên trong.

Ánh mắt vô ý nhìn về phía bên cạnh.

Cơ thể người đàn ông trần như nhộng cường tráng nhẵn bóng không một chút điểm báo xông thẳng vào tầm mắt cô.

Đứng hình!

Một giây...

Hai giây...

Ba giây...

“Aaaaaaa”

Cô phản ứng lại, tiếng hét chói tai, bịt chặt hai mắt quay người đi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Tìm đang đập liên hồi.

Trong đầu còn in đậm hình ảnh ban nãy nhìn thấy vào thời khắc đó.

Khuôn mặt khôi ngô, bờ vai rộng, cơ bụng săn chắc, thân hình sáu múi hoàn mỹ, đôi chân dài, những thứ này toàn bộ đều in đậm rõ ràng trong đầu cô, muốn gạt bỏ cũng không được.

Quan trọng nhất là, con người này hình như là.... hình như là.. Mộ Nguyệt Sâm!

Không phải oan gia ghê ghét như vậy chứ!

Đa đầu lập tức giống như có ngàn ngàn vạn vạn con kiến đang bò khắp nơi, ngứa ngáy khắp người.

Người đàn ông trên ghế dài từ từ mở mắt ra.

Đôi mắt lạnh lẽo, không may may kinh ngạc hoàn toàn không bị tiếng hét của cô làm ảnh hưởng, anh nhìn sang, nhìn thấy bóng lưng nhỏ bé đang xoay lưng về phía anh, ánh mắt vốn không có hứng thú, khơi dậy một sự dao động.

Tiểu oan gia anh đợi đến rồi!

“Hạ Băng Khuynh!”

Giọng nói mang từ tính hồ hững ở trong không gian to lớn vọng lại.

Âm thanh đó giống như là âm hưởng cao cấp nhất phát ra, âm trầm còn mang theo chức năng vang dội lại, dễ nghe chết người.

Nghe anh gọi đúng tên cô, Hạ Băng Khuynh càng thêm hốt hoảng, cô trả lời một cách lấp bắp:

“Tôi... là tôi, xin chào!”

Mộ Nguyệt Sâm từ ghế nằm ngồi dậy, đi đến trước mặt cô.

“Bỏ tay xuống.”

“Anh mặc đồ vào trước đi.” Hạ Băng Khuynh lăm lăm, vẫn vui mặt thật chặt.

“Đây là hồ bơi, cô nhìn thấy qua người nào mặc quần áo đi bơi chưa?”

“À, cũng đúng, cũng đúng” Hạ Băng Khuynh cười ngại ngùng, nhân cơ hội nói: “Vậy... vậy anh bơi đi, tôi không làm phiền anh nữa, tạm biệt!”

Cô bịt lấy mắt, dậm đầu đi về phía trước.

Đi chưa được mấy bước, cơ thể liền bị kéo trở lại, ngã vào bộ ngực cường tráng ấm nóng.

“Gặp chủ nhà, ngay cả nhìn cũng không nhìn liền đi rồi, có phải quá không lịch sự không?”

“Tôi nhớ ra hành lý của tôi vẫn chưa sắp xếp xong, đợi một lát tôi lại đến chào hỏi...”

Nhận thức được bản thân bị anh ôm chặt, Hạ Băng Khuynh hốt hoảng vùng vẫy, tóc cô vô số lần cọ quẹt cảm anh, vòng eo mềm mại ma sát qua lại trước bụng anh, cô không hề biết, những hành vi vô thức của bản thân, trên cơ thể anh tạo ra rất nhiều điểm kích thích.

“Đừng động dậy!” Gân xanh trên nguyệt thái dương của Mộ Nguyệt Sâm nhảy loạn xạ, không chịu nổi hết lên.

Anh bị cô làm cho cả người nóng rang.

Hạ Băng Khuynh bị tiếng hét của anh đe dọa, không dám động dậy.

Cơ thể hai người dính chặt lấy nhau.

Nhiệt độ cơ thể tăng lên.

Hơi thở nóng lên.

Vô cùng căng thẳng.

“Mộ Nguyệt Sâm anh lưu manh! Bỏ tôi ra...” Hạ Băng Khuynh tuy nói là ngại thơ nhưng cũng không ngốc, cô cảm nhận được một ngọn lửa nguy hiểm sắp nuốt trọn cô, làm cô muốn chạy thoát!

“Đích thật muốn tôi buông ra?” Mộ Nguyệt Sâm bờ môi ghé sát, hơi nóng phả lên vành tai cô.

Tai cô phút chốc đỏ lên.

“Khăng định! Khăng định! Khăng định! Anh buông ra!” Cô tức giận hét lên.

“Được, tôi buông ra, nhưng cô tuyệt đối đừng hối hận...”

Mộ Nguyệt Sâm buông ra.

Hạ Băng Khuynh vừa có được tự do liền bước về trước một bước dài, lập tức đập vào không trung: “Tùm...”

Còn chưa kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, cô đã chìm xuống đáy nước.

Mũi bị nước vào, uống hết một ngụm “Mơ chưa” cô mới vùng vẫy ngoi lên mặt nước.

Đứng trong hồ bơi, cô không ngừng thở hổn hển.

Sao lại như vậy?

Người đàn ông trên bờ đang xoay lưng với cô chậm rãi choàng vào chiếc áo tắm màu xanh dương...

Mặc xong áo choàng, anh xoay người khoan thai đi đến bên cạnh hồ bơi.

Tao nhả ngói hơi xôm xuống, ánh mắt hơi hột nhìn cô gái đang ngâm mình trong nước: “Hiểu tại sao tôi ngăn cô rồi chứ?”

Hạ Băng Khuynh dường như hiểu ra rồi, ngại ngần cắn chặt môi dưới.

Anh là thấy cô đi về phía hồ bơi, mới ngăn cản cô, nhưng cô vẫn sống chết muốn rơi xuống nước.

Quá mất mặt!

Thật sự là quá mất mặt rồi!

Đứng ở trong nước, cô không biết nên nói gì mới phải, bồng chốc, rất không tự nhiên.

“Lên đi...” Mộ Nguyệt Sâm đưa tay cho cô.

Hạ Băng Khuynh âm thầm lặng lẽ đưa tay cho anh.

Mộ Nguyệt Sâm nắm chặt lấy tay cô dùng lực kéo một cái, kéo cô từ dưới nước lên bờ.

Đứng vững trên mặt đất, cô hạ tầm mắt xuống, nhỏ giọng xin lỗi: “Cám ơn!”

Tay anh vẫn còn vòng qua vòng eo nhỏ nhắn của cô, gương mặt nhỏ đỏ ửng lấm lem những giọt nước giống như quả táo: “Cô vẫn còn nhớ tôi tên gì chứ?”

Hạ Băng Khuynh suy nghĩ đảo mắt xung quanh, có chút do dự không chắc chắn gật đầu: “Tôi biết!”

“Vậy tôi tên gì?”

“Mộ Nguyệt Sâm!”

“Đúng thật là chưa quên.” Mộ Nguyệt Sâm khẽ môi hơi nhếch lộ ra ý cười, buông lỏng eo cô ra: “Được rồi, lên lầu thay đồ đi”

“Vậy tôi lên lầu trước đây!” Hạ Băng Khuynh như được giải thoát.

Xoay người chạy được mấy bước, cũng không biết đập trúng thứ gì rất trơn, chỉ cảm thấy trượt chân, cả người đều ngã nhào về phía sau.

“A...”

Mộ Nguyệt Sâm phản ứng cực nhanh đón lấy cô.

Hạ Băng Khuynh bàng hoàng hốt hoảng túm chặt lấy áo choàng của anh, đỉnh đầu, khuôn mặt vô cùng tuần tú gần như gang tấc, giống như mặt trăng tròn lấp lánh.

Trái tim vô có lại đập thình thịch.

Mộ Nguyệt Sâm cúi đầu nhìn một cái chiếc áo choàng bị cô cởi ra hoàn toàn, nhìn cô khả nghi: “Hạ Băng Khuynh cô chắc chắn là không phải cố ý ngã chứ?”

Hạ Băng Khuynh nhìn chăm chăm vào bờ ngực trần của anh, mắt mờ to, vội vàng ngồi dậy, luôn tay luôn chân kéo áo choàng của anh.

“Xin.. xin lỗi, tôi thật sự không phải... xin hãy tin tôi!” mặt cô đỏ bừng cổ găng giải thích, nhưng tại sao ngay bản thân cô cũng nghe thấy nó có vẻ đuối lý như vậy chứ.

Ồ

Cô thật sự không phải cố ý!

Ông trời làm chứng!

Thấy anh không có biểu hiện gì, cô cũng thật sự không còn mặt mũi ở lại nữa: “Tôi đi đây!”

Cô vội vã chạy đi.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn chăm chăm vào bóng dáng đang chạy rất nhanh đó, khẽ môi hơi nhếch, tiêu nha đầu lại “Sâm sơ” anh, loại phạm tội nhiều lần này, tuyệt đối không thể buông tha nữa rồi.

Hạ Băng Khuynh về đến phòng, thật sự muốn độn thổ cho xong.

Làm loạn nhà người ta một lần.

Nhìn thấy cơ thể trần trụi của người ta một lần.

Lột quần áo của người ta một lần.

Mộ Nguyệt Sâm anh ta có tìm sát thủ đến thủ tiêu cô không?

Sớm biết anh ở nhà, đập gãy chân cô cũng không rời khỏi phòng nửa bước, nhưng...chị không phải đã nói cả nhà đều đi tránh nóng rồi sao, tại sao anh ta ở nhà? Tại sao anh ta không đi!

Chập tối.

Trời dần dần mờ mịt.

“Cốc cốc...”

Tiếng gõ cửa làm tỉnh giấc Hạ Băng Khuynh đang ngủ.

Dụi mắt bước xuống giường, mở cửa, nhìn thấy là Mộ Nguyệt Sâm, cô lập tức phản chấn tinh thần.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Mộ Nguyệt Sâm nhìn chiếc váy xộc xệch của cô: “Đang ngủ?”

“Ừm!” Hạ Băng Khuynh gật gật đầu.

“Thay đồ chút đi, tôi đưa cô ra ngoài ăn cơm”

Hạ Băng Khuynh vội vàng xua tay: “Không cần khách sáo vậy đâu, tôi tùy tiện ăn gì đó là được rồi.”

Mộ Nguyệt Sâm ánh mắt hồ hững nói: “Tôi ở dưới lầu đợi cô, thay đồ xong lập tức xuống dưới.”

Nói xong, anh xoay người đi rồi.

Hạ Băng Khuynh ánh mắt ngốc nghếch nhìn người đàn ông vừa đi mất, từ nay đã hiểu ra một đạo lý: Trong câu nói của anh mãi mãi không tồn tại dấu hỏi hoặc dấu chấm than, nếu có chỉ có dấu chấm

Là dấu chấm câu mệnh lệnh!

Cũng độc quyền chuyên chế!

Hạ Băng Khuynh trong lòng có chút bất mãn, nhưng nghĩ lại, trở thành kẻ thù với anh ta, đối với cô thật sự một chút lợi ích cũng không có.

Bỏ đi, không phải chỉ ăn một bữa cơm sao, ai lại so đo với những món ngon chứ.

Cô tức tóe đã nghĩ thông suốt, về phòng thay quần áo.

Mộ Nguyệt Sâm ngồi trên sofa trong phòng khách nghe thấy tiếng bước chân ngừng đầu nhìn theo, chỉ thấy Hạ Băng Khuynh mặc một chiếc áo sơ mi vải the màu đỏ, quần jean ngắn, yêu kiều đơn thuần, mái tóc dài và dày buộc thành tóc đuôi ngựa, lộ ra chiếc cổ thon dài và trắng nõn, nhìn mặt bên rất cuốn hút người khác.

Chân mày của Mộ Nguyệt Sâm không kèm được chau lại một cái.

Anh từ sofa đứng dậy, bước từng bước dài đến trước mặt Hạ Băng Khuynh, đưa tay gạt phẳng đồ cột tóc của cô, giống như đám mây xoa xuống từ trên những đầu ngón tay của anh.

Hạ Băng Khuynh bị hành động của anh làm giật mình: “Sao anh lại kéo tóc tôi?”

“Xõa tóc ra đẹp hơn!”

“Nhưng hôm nay bên ngoài rất nóng, tôi muốn cột tóc lên!”

“Mấy lạnh trong nhà hàng mở rất lạnh, sẽ không nóng đâu.”

Mộ Nguyệt Sâm vung tay nhẹ nhàng quăng đồ cột tóc trong tay vào thùng rác.

Hạ Băng Khuynh đứng hình!

Đây là đồ của cô, anh ta dựa vào cái gì mà quăng bỏ!

Còn nữa, anh ta dựa vào cái gì chỉ phớt tóc tai của cô!

Kiểu căng tự đại!

“Đi thôi.” Không thèm để ý tâm trạng sập búng nổ của cô, Mộ Nguyệt Sâm cao quý bình thản đi ra ngoài.

Hạ Băng Khuynh nén cơn uất ức, cố gắng đè bản thân nhẫn nhịn.

Chiếc xe đua thể thao Mercedes chạy nhanh như bay.

Tóc của Hạ Băng Khuynh bị thổi bay tứ tung cả lên.

Trong lòng cô đã bắt đầu âm thầm đánh tiểu nhân rồi.

Nửa đường, điện thoại của Mộ Nguyệt Sâm reo lên, nghe máy nói kác đặc vài câu liền cúp máy, chiếc xe đến giao lộ phía trước quay đầu.

Chạy khoảng ba mươi phút, mới đến địa điểm đó.

Một ngôi biệt thự nhỏ độc lập giữa sườn núi.

Nơi đây nhìn thế nào cũng không giống là một nhà hàng.

Hạ Băng Khuynh trong lòng cảnh giác.

Nhìn thấy Mộ Nguyệt Sâm xuống xe, cô cũng xuống theo, đi hơi chạy theo phía sau anh.

Đi vào biệt thự.

Hạ Băng Khuynh nhìn xung quanh một vòng, bên ngoài nhìn vào là một ngôi biệt thự không có vẻ bất mắt lăm, bên trong lại là một sự sang trọng, hào hoa khác thường.

Phía trước, dường như có tiếng cười đùa vọng lại.

Mộ Nguyệt Sâm đi thẳng vào nhà hàng trong cùg.

Một chiếc bàn dài kiểu Tây, bốn người đang ngồi, ba nam một nữ, trong không khí bao trùm mùi thơm ngào ngạt của rượu vang.

“Ây, tôi không hoa mắt chút, hôm nay Nguyệt Sâm lại dẫn phụ nữ đến, thật sự trăm năm hiếm thấy đấy!” Cố Quân Thụy mặc một chiếc áo sơ mi màu cà phê ló đầu ra, ánh mắt nhạy bén phát hiện sự kì lạ này, không ngớt ngạc nhiên thích thú.

Những người khác còn chưa chú ý đến, cũng đều hứng thú quay đầu lại nhìn.

Ánh mắt của bọn họ đều tập trung lên người của Hạ Băng Khuynh.

Mộ Tam Thiếu nổi tiếng lạnh lùng, bất luận phụ nữ đơn thuần cỡ nào hay là xinh đẹp cỡ nào bỏ nhào vào anh, anh cũng không mảy may chú ý, tất cả đều bị anh dùng ánh mắt đá văng trở lại, do đó định hướng giới tính của anh luôn bị bên ngoài nghi ngờ.

Cho nên mới nói hôm nay anh đột nhiên dẫn theo một cô gái đến, đối với bọn họ mà nói kinh ngạc biết mấy.

“Không chỉ như vậy, còn là một em gái nhỏ xinh đẹp và khí chất.” Ôn Nhã Liên nhìn Hạ Băng Khuynh từ đầu đến chân một lượt, hận không thể tìm thấy điều gì khác thường.

“Em gái nhỏ hợp khẩu vị thì hợp khẩu vị, chỉ sợ là không có kinh nghiệm” Quán Dung Khiêm đang nhắm nhĩ rượu vang, ánh mắt mơ màng, giàu kinh nghiệm quan sát Hạ Băng Khuynh một vòng, anh dám cá, đây tuyệt đối vẫn chưa xé tem.

“Quan trọng là, anh ta chà đạp mầm non quốc gia như vậy thật sự tốt sao? E là cô gái nhỏ này tới nay ăn không tiêu đây...”

Tức khắc, những người đàn ông này hiểu ngầm trong lòng bật cười gian xảo.

Bên kia, Ôn Tử Tích mặc một chiếc váy lưng cao màu đen, xinh đẹp chín chắn trùng mắt nhìn bọn họ một cái: “Được rồi, được rồi, mấy tên đàn ông thôi các anh đều biết trêu chọc con gái nhà người ta, nhất định dọa người ta chạy mất thì mới cam tâm sao.”

Mấy tên đàn ông thu lại ý trêu đùa, xua xua tay, biểu thị không nói nữa.

Hạ Băng Khuynh trong lòng phản cảm thờ dài một cái.

Đưa cô đến nơi quý quái gì thế này.

“Ngồi đi!” Mộ Nguyệt Sâm hồ hững nhìn cô một cái.

“Đợi một lát...” Hạ Băng Khuynh đưa tay kéo lấy tay áo của Mộ Nguyệt Sâm, kéo kéo sang một bên, dưới ánh mắt thích thú của người khác, khẽ sát bên tai anh, nhỏ giọng nói: “Anh có thể giải thích với bạn anh một chút không?”

“Giải thích cái gì?”

“Thì nói chúng ta không phải là quan hệ đó!”

“Quan hệ đó là quan hệ gì?” Anh nhướn mày.

“Chính là thứ quan hệ nam nữ buồn nôn gì đó, anh nhất định phải giải thích rõ cho tôi.” Hạ Băng Khuynh phùng môi trợn mắt, biểu thị cô giận rồi.

“Cô cho rằng họ sẽ tin?”

“Bất kể họ có tin không, dù sao thì chúng ta cũng cần quang minh chính đại.” Cô có chút kiên định ngẩng đầu lên.

Mộ Nguyệt Sâm giống như “Cổ động” vỗ vỗ đầu cô: “Được, vậy cô đi nói đi!”

Anh bỏ tay xuống liền đi về phía bàn ăn.

“Này, anh...” Hạ Băng Khuynh giằng dừ hét vào anh.

Sao anh ta lại như vậy!

Trong lòng rất phiền muộn, thậm chí muốn rời khỏi lập tức, nhưng thấy anh ta qua đó ngồi xuống rồi, cô cũng vẫn là theo qua đó.

“Nguyệt Sâm, giới thiệu một chút tiểu mỹ nhân này đi!”

Mộ Nguyệt Sâm nhìn Hạ Băng Khuynh: “Cô tự nói thế nào?”

Hạ Băng Khuynh từ sâu trong lòng không hứng thú làm quen với đám xấu xa này của anh, có điều cô lại có thể thừa cơ hội này làm sáng tỏ mối quan hệ với anh.

Cô ngồi thẳng lên một chút, bộ dạng nghiêm chỉnh hắng giọng: “Chào mọi người, tôi tên Hạ Băng Khuynh, tôi và Mộ Nguyệt Sâm không phải là quan hệ nam nữ, chúng tôi chỉ là họ hàng mà thôi, xin mọi người đừng hiểu lầm.”

Cô nói xong, người cả một bàn ăn phút chốc không một tiếng động.

Anh nhìn tôi, tôi nhìn anh.

Không khí kì lạ.

Vài tên ra sức nhịn cười.

Cô gái này khẩu khí quả thật tràn đầy sự ghét bỏ!

Bọn họ là lần đầu tiên nhìn thấy còn có phụ nữ không thích Mộ Tam Thiếu đấy!

Mộ Nguyệt Sâm không phản ứng gì, vẫn là gương mặt lạnh băng quen thuộc.

Anh nâng ly nước trên bàn lên nhấp một ngụm.

“Mọi người đến đông đủ rồi, bắt đầu lên món đi!” Ôn Nhã Liên hướng vào bên trong hét một tiếng, điều này làm giảm bớt bầu không khí có chút không tự nhiên.

Cho dù trong lòng cười sấp nội thương rồi, nhưng ai cũng không dám cười nhạo trước mặt Mộ Nguyệt Sâm!

Lát sau, từng món từng món ăn tinh xảo theo thứ tự lần lượt được dọn lên.

Đây là nhà hàng Pháp chi tiếp nhận đặt trước, đám người bọn họ đều là khách quen nơi đây, những người ở đây quan hệ với Mộ Nguyệt Sâm đều là thân nhất, Quán Dung Khiêm và Cố Quân Thụy là bạn chơi chung thời mẫu giáo, Ôn Nhã Liên và Ôn Tử Tích cặp anh em sinh đôi này là lúc anh học đại học quen biết, về lâu về dài, mọi người đều trở thành bạn của nhau.

Thế giới này mãi mãi đều tuân theo nguyên tắc tầng lớp, người có tiền mãi mãi chỉ chơi chung với người có tiền.

Hạ Băng Khuynh chỉ lo mãi mê cặm cụi ăn.

Tuy là đám người này cô không thích lắm, có điều những món ăn này rất ngon.

Mấy tên đàn ông âm thầm quan sát tiểu mỹ nhân Mộ Tam Thiếu dần đến, nhìn thấy cô ăn vui vẻ như vậy, đáng vẻ không chút vờ vịt, đều cảm thấy rất đáng yêu.

Ồn Từ Tích cất ức vệt trong đĩa, ánh mắt suy xét nhìn về phía Mộ Nguyệt Sâm, trong lòng do dự một phen, cô cười nhẹ xiên miếng ức vịt vừa cắt đặt vào đĩa của anh, dịu dàng yêu kiều nói: “Món chính hôm nay rất ngon, anh thử xem!”

“Ừm” Mộ Nguyệt Sâm tùy tiện đáp trả một tiếng.

Anh không đem miếng ức vịt bỏ đi, cũng không ăn, mà là chuyển qua cho Hạ Băng Khuynh bên cạnh: “Ăn đi!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Hạ Băng Khuynh nhìn trên đĩa xuất hiện thêm mấy cái ức gà, biểu cảm như thứ này rất dở vậy, dùng nĩa đẩy ra, “Sao anh không ăn, tôi không muốn!”

Bây giờ cô sợ nhất là bị người khác hiểu lầm.

Mộ Nguyệt Sâm sắc mặt âm trầm xuống.

Hàng loạt hành động rơi vào mắt, những người khác thật sự cảm thấy rất thú vị, Từ Tích yêu thầm Nguyệt Sâm là chuyện ai cũng biết, mà Mộ tam thiếu trước giờ luôn lạnh lùng chủ động gấp thức ăn cho nữ nhân đã là kì tích, mà nha đầu này lại dứt khoát tạt gáo nước lạnh vào mặt anh.

Quả thật là vô kịch hấp dẫn!

Mất Quân Dung Khiêm động đậy: “Chỉ ăn không thì chán lắm, không bằng chúng ta chơi trò gì để không khí sôi động hơn.”

Không ai phản đối.

Quy tắc trò chơi: Chuẩn bị 6 tờ giấy mang số, bên trong có 2 số giống nhau, 2 người rút được số giống nhau sẽ dùng biện pháp hôn để cùng uống hết ly rượu này.

Như vậy quá điên cuồng rồi!

Xác suất “trúng thưởng” lại cao vậy, Hạ Băng Khuynh không muốn hôn ai trong đây cả.

“Tôi có thể không chơi không?”

“Không được, người ngồi ở đây đều phải chơi.” Quân Dung Khiêm mất kiên định.

Hạ Băng Khuynh thả đĩa đứng dậy, “Vậy tôi đứng lên thì không tính là ngồi rồi, các anh chơi, tôi đi đây!”

Cô lùi về sau, rồi chỗ.

Cô mới không cùng đám điên này làm chuyện điên khủng.

Đi được 2 bước, tay bị nắm lại.

“Ngồi xuống!”

2 chữ lạnh lùng mang theo khí trường cường đại hướng về cô.

Hạ Băng Khuynh cúi đầu nhìn Mộ Nguyệt Sâm, sắc mặt anh đặc biệt lạnh lẽo, tản khí lạnh ra ngoài.

Anh như vậy khiến tim cô sợ hãi, nhưng cô dùng hết dũng khí để phản kháng: “Tôi không ngồi, cũng không muốn chơi trò này!”

“Có chơi không nổi?”

“Không sai, tôi chính là chơi không nổi, tôi không chơi, không muốn chơi, cũng chơi không nổi trò biến thái này, tôi phải về rồi.”

“Được, vậy cô đi, tự xuống núi, tôi nhắc cô 1 câu, dưới núi không bắt được xe.” Mộ Nguyệt Sâm thả tay cô ra, lạnh lùng vô tình nói.

Hồn đản!

Anh nhắc cô nghe 1 sự thật, đừng nói là dưới núi không bắt được xe, đến việc đi xuống được núi đã là cả 1 vấn đề.

Rất muốn cứng rắn không quan tâm hậu quả, nhưng nghĩ đến hậu quả, Hạ Băng Khuynh cảm thấy bản thân không cứng rắn nổi.

Cô im lặng ngồi về chỗ, không nguyện ý tham gia trò chơi.

Quân Dung Khiêm với Cố Quân Thụy giao lưu ánh mắt, lần đầu thấy người dám cãi lại Nguyệt Sâm, còn ép anh phải mở miệng uy hiếp.

Nha đầu nhỏ này không đơn giản!

“Rút 1 tờ đi, mỹ nhân nhỏ ---” Quân Dung Khiêm đưa qua, cười híp mắt đưa đến trước mặt Hạ Băng Khuynh.

Hạ Băng Khuynh trừng mắt nhìn anh, sắc mặt không tốt rút 1 tờ, đều là trò chơi nhảm nhí của tên này đề nghị.

“Mỹ nhân nhỏ đừng không vui nữa, nếu em rút được, bọn anh 4 người đẹp trai cũng không thiệt thòi cho em!”

“Pì!” Hạ Băng Khuynh làm động tác nhả nước miếng về hướng anh.

* từ tượng thanh thể hiện sự khinh bỉ

- - - - -

Quân Dung Khiêm cười lớn, ái muội bĩu môi, “Đợi anh có duyên rút cùng em, anh sẽ thật dịu dàng với em.”

“Cậu nói nhảm quá nhiều!” Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng nhìn anh.

Quân Dung Khiêm ý thức được anh không vui, không trêu Hạ Băng Khuynh nữa, cũng cho những người khác rút.

Đợi mọi người lần lượt mở ra, một sự việc không ngờ xảy ra, đồng thời bốc trúng số 8 là Hạ Băng Khuynh và Ôn Tử Tích.

Vậy mà là 2 nữ.

Hạ Băng Khuynh lúc này cảm giác muốn chết cũng có.

Hôn với người đàn ông lạ cô muốn ói, nhìn 2 người đàn ông hôn cô cũng muốn ói, hôn với phụ nữ.

Nhìn hướng Ôn Tử Tích, Ôn Tử Tích cũng vừa hay nhìn qua.

“Trời ơi, quá là tuyệt sắc, 2 nữ hôn nhau, nhất định rất hấp dẫn!” Cố Quân Thụy hưng phấn cười lớn.

Quần Dung Khiêm đẩy ly rượu đỏ ra giữa: “Hai người đẹp, mời!”

Hạ Băng Khuynh và Ôn Tử Tích đồng thời trừng mắt nhìn Cố Quân Thụy.

Nửa ngày qua đi, hai người vẫn không chạm vào ly rượu.

Mộ Nguyệt Sâm lấy dao nĩa cắt đồ ăn trên đĩa, từ tốn ăn, như chuyện này không liên quan đến anh.

“Ai ya, để 2 người đẹp làm chuyện này quả thật rất khó, như vậy cũng không hay lắm đúng không, nếu không thì vậy, cho 2 người 1 lựa chọn khác, trong 4 người chúng tôi, chỉ cần có thể thuyết phục 1 người đồng ý giúp 2 người uống rượu này là được, sao này, cơ hội cũng cho rồi ----” Quần Dung Khiêm chớp chớp mắt hoa đào tà mị, ánh mắt liếc nhìn về phía Mộ Nguyệt Sâm

Hạ Băng Khuynh theo ánh mắt anh nhìn qua.

Tim anh? Chết cũng không cần.

Nếu chỉ có 2 lựa chọn, cô thả cấn lưỡi.

“Nguyệt Sâm---” Ôn Tử Tích ôn nhu nhìn anh, không chế trái tim đang đập ngày càng nhanh, mở miệng nói: “Anh có thể giúp em không, cùng em uống rượu đi?”

Mộ Nguyệt Sâm để dao nĩa xuống, nghiêng mặt nhìn Ôn Tử Tích.

Mắt Hạ Băng Khuynh đột nhiên sáng lên, lại hỏi Quần Dung Khiêm: “Có phải chỉ cần họ uống ly rượu này, tôi không cần uống?”

“Không sai!” Quần Dung Khiêm gật đầu.

Quá tốt rồi!

Chỉ cần Ôn Tử Tích thuyết phục Mộ Nguyệt Sâm, vậy cô có thể thuận lợi thoát được kiếp này, cô lập tức nói giúp, “Mộ Nguyệt Sâm, anh nhanh đồng ý đi!”

Mộ Nguyệt Sâm âm trầm quay đầu lại, ánh mắt đặt lên người cô.

“Nhanh đáp ứng đi!” Hạ Băng Khuynh hối thúc.

Ánh mắt anh dừng trên mặt cô rất lâu, “Được, tôi đồng ý.”

Ôn Tử Tích vui mừng nhìn anh.

Lòng Hạ Băng Khuynh cũng thả lỏng

Chỉ thấy Mộ Nguyệt Sâm đưa tay lấy ly rượu đỏ, sau đó để lên miệng, nhấp 1 cái, Ôn Tử Tích ở bên đó hy vọng nhắm mắt lại.

Cơ thể anh từ từ hướng về phía Ôn Tử Tích.

Mắt thấy sắp chạm môi cô, đột nhiên anh đổi phương hướng, nhanh chóng ôm lấy nha đầu nhỏ chưa phản ứng kịp, dùng sức áp môi lên đó, động tác nhanh chuẩn dứt khoát, rất liền mạch.

Tên gốc cũng biết là âm mưu từ sớm.

Hạ Băng Khuynh ngậy ngậy mở 2 mắt, chậm chậm động đậy lông mi cong vút.

Cô còn trong chấn động, chưa phản ứng lại.

Cho đến khi môi đầy mùi thơm của rượu.

Cho đến khi lưỡi của ai kia quấy động trong miệng cô.

Cho đến khi đồng tử của cô nhìn rõ anh.

Cho đến

Đầu lưỡi anh cạy mở răng cô.

Hạ Băng Khuynh tỉnh táo lại phản kháng kịch liệt: “Uhm”

Mộ Nguyệt Sâm nắm chặt gáy cô, đưa rượu đỏ vào miệng cô, không quan tâm cô đang phản kháng kịch liệt, anh vẫn tiếp tục hôn cô, thương thức mỗi góc trong miệng cô.

Mọi người nhìn đến ngây ngốc.

Đây chính là cường hôn mà người ta hay nói sao.

Mà Ôn Tử Tích vẫn luôn mong chờ giờ chỉ chẳng nhận được gì, ngay người nhìn cảnh trước mắt, cô tổn thương đến đứng dậy, nhanh chóng rời khỏi, mắt ẩn hiện nước mắt.

Mộ Nguyệt Sâm cảm thấy hôn đủ rồi, mới thả lỏng Hạ Băng Khuynh đã không còn phản kháng nữa.

“Mộ Nguyệt Sâm, anh hôn đàn---”

Hạ Băng Khuynh vừa được tự do nhảy lên lấy dao trên bàn đập vào Mộ Nguyệt Sâm

Tự giới thiệu: Mình là Katie - nhóm trưởng nhóm Boss. Truyện này do nhóm khác dịch nhưng đã drop. Nhưng tin vui cho mọi ng là do thấy mọi ng đều chờ dài cổ nhưng k có truyện để đọc, mình với 1 bạn trong nhóm quyết định dịch song song thêm truyện này để thỏa mong ước đọc truyện của các bạn ^^ Đặc biệt truyện này tui mình chỉ thu 3 tìm 1 chương thôi nhé! Do ít ng dịch nên 1 ngày tui mình chỉ up số chương trong khả năng của tui mình, mong các bạn thông cảm đừng hỏi nhóm dịch cũng mong các b ủng hộ nhóm Boss nhe. Nhóm mình còn dịch truyện Hôn ý triển miên, Sủng ái của bá thiếu và Năm tháng còn dài nhe. Cảm ơn các bạn!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.
Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 7

Mộ Nguyệt Sâm nghiêng đầu, nhẹ nhàng tránh được.

Hạ Băng Khuynh dùng tay tay che đôi môi đang run rẩy không thôi, chạy ra ngoài.

Quá đáng lắm rồi!

Thật sự quá đáng!

Cô chạy ra khỏi biệt thự, 1 đường luôn chạy.

Trên núi khác những nơi khác, ngoài ánh trăng ngoài trời, không có ánh sáng nào, hai bên cây cối um tùm âm u, Hạ Băng Khuynh thật sự rất tức, tức đến mất lý trí, tự nhiên cũng không biết sợ.

Nghe tiếng xe phía sau.

Ánh sáng lóe lên, chiếu sáng khu rừng vốn âm u, lập tức khiến nó trở nên quý dị.

Xe lái đến bên cô.

“Có lên xe không? Chỉ hỏi 1 lần!” Âm thanh âm trầm rõ ràng truyền đến.

“Không muốn, không muốn, không muốn, quan trọng nói 3 lần!” Hạ Băng Khuynh áp chế sự tức giận, vận cổ, cắn răng trả lời.

Cô nhìn đường phía trước, bước chân ngày càng nhanh.

“Ừn---”

Xe xông về trước, quay 1 góc 90 độ lớn chặn trước đường đi của cô.

Hạ Băng Khuynh không thể không ngừng chân, cuộn chặt tay nhìn người đàn ông trong xe.

Mộ Nguyệt Sâm mở cửa xe, từ xe đi xuống, bước chân vững chãi cường thế đi đến trước mặt cô, không nói 2 lời, ôm eo cô bùng về hướng xe.

“Đáng ghét, anh thả tôi xuống ---” Hạ Băng Khuynh động dậy trên vai anh.

Cơ thể như bao cát vậy bị ném vào ghế phụ.

Hạ Băng Khuynh nhanh chóng bỏ dậy, không mở cửa xe, trực tiếp bỏ ra ngoài.

Bây giờ đại não của cô đã bị tức đến nổ thành đám mây trắng hình nấm rồi, lý trí sớm đã cho gà ăn.

Cô không muốn ngồi trên xe anh.

Chính là không muốn!

Cô không tin cô không đồng ý, anh có thể giết cô!

Từ xe bỏ ra lại, chân còn chưa chạm đất, đã bị anh bắt lại, lần nữa ném vào xe.

“Anh---” Đôi mắt xinh đẹp của Hạ Băng Khuynh tức giận, không phục mở cửa lần nữa đi xuống, còn như phát tiết đồng mạnh cửa lại, vừa bước 1 bước.

Lòng ngực cô cảm thấy khó chịu, ánh mắt thách thức nhìn lên.

Tức giận, sẽ khiến gan của người khác lớn hơn.

Mộ Nguyệt Sâm hai tay bỏ vào túi đứng đó, ánh mắt lạnh lùng không chút biểu cảm, sâu thẳm như động không đáy, dù cho bắn bom nguyên tử vào cũng sẽ mất tích không còn hình dạng.

Anh dùng ánh mắt cường thế bức người nhìn cô.

Không nóng không lạnh, nhưng dần dần gây ra áp lực vô hình lên tinh thần của cô.

1 phút.

2 phút.

5 phút.

Ánh mắt Hạ Băng Khuynh bắt đầu run rẩy.

Cảm giác sợ nổi lên, như là bệnh dịch vậy, nhanh chóng che lấp hết dũng khí.

Mộ Nguyệt Sâm đi 1 bước về hướng cô.

Hồ hấp cô căng thẳng.

Anh lại bước thêm 1 bước, kéo bóng của 2 người chồng lên nhau.

Ánh mắt Hạ Băng Khuynh bắt đầu trốn tránh, tinh thần cũng bị làm cho rối loạn, dưới ánh nhìn áp bức của anh rất nhanh không thờ nổi.

“Hừ---”

Cuối cùng, cô chịu không nổi, quay người tự mở cửa xe, ngoan ngoãn ngồi vào.

Mộ Nguyệt Sâm mặt như cù lạnh lưng như cây cổ thụ, không có chút tức giận từ tồn đi đến cửa bên ghế lái, mở cửa ngồi vào.

Đêm mùa hạ trên núi, xe chạy 1 đường quanh co đi xuống.

Hạ Băng Khuynh nắm chặt dây an toàn, từ từ liếc mắt, hung hăng trừng anh.

Cô muốn độc chết anh, ban đêm lên vào phòng đâm chết anh, còn làm búp bê vải nguyên rủa anh.

Do lần đầu update nên mình sẽ up nhiều 1 tí để cảm ơn các bạn ủng hộ và cũng hiểu tâm trạng chờ đợi quá lâu của m.n. Nhưng những lần sau cỡ 4 chương 1 ngày nhe, do chỉ có 2 ng dịch nên sẽ update trong khả năng của tui mình.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 8

Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Xe đến Mộ gia.

Vừa dừng xe, Hạ Băng Khuynh lập tức xuống xe, bay nhanh đến cửa lớn.

Mộ Nguyệt Sâm rời tay khỏi vô lăng, nhìn bóng dáng tức giận rời đi của cô, môi nhếch lên

Biểu cảm này của anh bị người làm nữ đang dọn đồ bên ngoài thấy, tí nữa bị tông vào cây.

Tam thiếu gia vậy mà cười!

Mà chỉ lộ chút ý cười, đã khiến anh khuynh thành như vậy.

Sáng hôm sau, mới mờ mờ sáng, Hạ Băng Khuynh thu dọn hành lý rời Mộ gia.

Cô không thể ở đây!

Tuyệt đối không thể!

Mộ Nguyệt Sâm quá khủng bố, quả thật là quái vật máu lạnh, cộng thêm bệnh thần kinh biến thái, ngày đầu cô đến đã gặp chuyện làm hồn bay phách tán, còn không sợ ở đây nữa, sợ đến xác cũng không còn.

Lúc 9h, Mộ Nguyệt Sâm mặc đồ tề tể xuống lầu, ngồi bàn ăn sáng.

Ăn được nửa, thuận miệng hỏi 1 câu: “Nha đầu nhỏ đó đâu? Dậy chưa?”

“Cô ấy đi rồi!” Quàn gia trả lời.

Mộ Nguyệt Sâm nhíu mày, thả nĩa xuống, nâng cằm lên: “Đi lúc nào?”

“Vừa mới sáng đã đi, nói muốn ở trong trường, đã nói với đại thiếu phu nhân.”

Muốn ở trong trường?

Ha, chạy cũng nhanh đó!

Mắt Mộ Nguyệt Sâm sáng lên, thu ánh nhìn lại, tiếp tục nhàn nhã ăn sáng.

Giáo viên hướng dẫn của đại học S ngành Y đưa Hạ Băng Khuynh tham quan trường.

Đường Lâm Âm sân chơi rộng lớn, lầu giảng dạy, thư viện, không khí tràn ngập hương gỗ từ cây cối rậm rạp, cô trở về với bầu không khí quen thuộc, cảm giác vững chãi hơn.

Đối với cuộc sống đại học cô cũng rất hy vọng, không khô khan như cấp 3, đến vào CLB nào cô cũng nghĩ xong rồi.

“Hạ Băng Khuynh, em là người đầu đến đăng kí đó!” Giáo viên hướng dẫn nữ trẻ tuổi phía trước cười nói.

“Em muốn đến sớm làm quen hoàn cảnh.” Hạ Băng Khuynh tìm đại 1 cái cớ nói.

Thực tế, cô đến sớm 1 tuần, là vì né Mộ Nguyệt Sâm, ai ngờ, vẫn chạm mặt.

Hai người đang vui vẻ nói chuyện, đột nhiên điện thoại giáo viên hướng dẫn vang lên.

“Tôi nhận điện thoại cái.” Thân mặt cười nói với Hạ Băng Khuynh, cô nhận điện thoại, “Alo, là tôi, dạ, như vậy à----”

Cũng biết đang nói gì, Hạ Băng Khuynh phát hiện biểu cảm vốn thả lỏng của cô ấy trở nên rối rắm.

“Được, tôi biết rồi, tôi sẽ nói với cô ấy.” Giáo viên cúp máy, mặt khó xử nhìn Hạ Băng Khuynh: “Lãnh đạo trường gọi cho tôi, ông ấy nói không thể để em ở trong trường.”

Hạ Băng Khuynh ngây người: “Tại sao?”

“Tôi cũng không rõ, không nói lý do, chỉ nói cô không thể ở trong trường.”

“Làm gì có đạo lý này, em là học sinh trúng tuyển, tại sao không thể ở trong trường, cô dẫn em đến gặp hiệu trưởng đi.”

Hạ Băng Khuynh lập tức nghĩ đến Mộ Nguyệt Sâm.

Là hần!

Nhất định là hần ta bày trò!

Cô biết ở đây làm khó giáo viên hướng dẫn cũng không có ích, dù cho chất vấn hiệu trưởng, cũng không tìm thấy lý do không cho cô ở trong trường.

Kéo vali rời trường.

Tên đáng chết!

Muốn dùng thủ đoạn để tiện này để ép cô về, cô không để hần đắc ý.

Dù cho thuê khách sạn ở ngoài, cũng không về.

Buồn bực 1 trưa, sắp đến 4h, cô tìm 1 khách sạn gần đó, tính ở 1 đêm trước, mai mới tìm phòng thuê.

Đến trước bàn lễ tân, đến lúc làm thủ tục rồi, phục vụ nghe điện thoại, sau đó đột nhiên nói không thể để cô ở, cũng không có lý do, kêu bảo vệ kéo cô ra ngoài.

“Mộ Nguyệt Sâm---”

Đứng trước khách sạn, Hạ Băng Khuynh tức đến dậm chân.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Nhưng rất nhanh cô đã bình tĩnh lại, đây không cho ở, cô tìm nơi khác, cô không tin Mộ Nguyệt Sâm có thể 1 tay che trời cả thành phố.

Đáng tiếc, anh hình như thật sự có bản lĩnh đó.

Đi liền mấy khách sạn và nhà trọ, cuối cùng đến nhà trọ nhỏ trong hẻm cũng không được, không cần nào ngoại lệ.

Cô chú ý đến những người này đều là nhận điện thoại rồi mới từ chối cô.

“Mộ Nguyệt Sâm, Mộ Nguyệt Sâm---” Hạ Băng Khuynh đứng ở góc hẻm, xem đá nhỏ dưới chân là Mộ Nguyệt Sâm, phát tiết đá nó, cuối cùng đá đến ngón chân cũng đau muốn lia khỏi chân.

Không về chính là không về, kiên trì không về.

Nhiều nhất ngủ ngoài đường.

Anh càng như vậy với cô, cô càng không phục.

Tìm 1 chỗ sạch sẽ ngồi, cô mệt đến đánh đánh chân.

Trước hẻm, vài người đàn ông để lộ tay, trên người xăm hình cười xấu đi vào.

Hạ Băng Khuynh thấy mấy người này, trong lòng hoảng loạn, đứng dậy kéo vali nhanh chóng đi.

Tin tức trên tivi về những cô gái bị cưỡng bức còn không ít sao?

Cảm thấy mấy người đó đuổi theo, cô nhanh chóng chạy.

Ba nói rồi, gặp nguy, đừng nghĩ nhiều, 1 chữ --- chạy!

1 cái lỗ lớn kẹp vali vào đó, cô nhanh chóng vẫy tay, lúc những người đó sắp bắt được cô, cô nhảy lên xe, trốn đi.

Mấy người bên ngoài đập cửa sổ, ánh mắt hung dữ như đang uy hiếp tài xế.

Tài xế đạp ga chạy đi.

Hạ Băng Khuynh vỗ vỗ con tim đang bị khủng hoảng, xác định họ không đuổi kịp, cô mới thả lỏng dựa vào ghế.

Thật là nguy hiểm!

“1 cô gái, đêm không nên ở hẻm không người, quá nguy hiểm.”

Hạ Băng Khuynh mặt đỏ, cảm kích nói: “Cảm ơn.”

“Không cần cảm ơn, cô đi đâu?”

“Tôi---” Hạ Băng Khuynh cup mắt xuống, qua chuyện lúc này, cô không dám 1 mình ở ngoài ban đêm nữa, không phải lần nào cũng phản ứng nhanh được như lúc này, lại có sự giúp đỡ của tài xế tốt bụng.

Nghĩ nghĩ, cô đọc địa chỉ Mộ gia cho tài xế.

Mộ gia lúc này đèn còn sáng.

“Mộ Nguyệt Sâm ở đâu?”

Vừa vào cửa, Hạ Băng Khuynh áp chế tức giận hỏi.

Quản gia thấy Hạ Băng Khuynh, kinh ngạc 1 chút, chỉ trên lầu: “Tam thiếu trong phòng sách.”

Hạ Băng Khuynh hỏi chỗ phòng sách, cũng không quan tâm vết thương đang đau, cả nhấc chạy lên lầu.

Cô mở cửa phòng sách, nhìn Mộ Nguyệt Sâm một thân sạch sẽ tru nhà ngồi trước bàn sách, tức giận xông lên nã, liền không quản gì nữa.

Cô xông đến trước mặt anh, dùng 2 tay xách áo anh lên: “Tại sao làm chuyện này với tôi? Ưc hiếp tôi? Tôi với anh không thù không oán, không lẽ chỉ vì tôi không cẩn thận vào phòng anh, anh vẫn luôn oán hận trong lòng sao? Anh nhỏ mọn như vậy!”

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trong gang tấc, ánh mắt Mộ Nguyệt Sâm thần nhiên: “Tôi nghe không hiểu cô nói gì?”

“Anh còn không nhận!” Hạ Băng Khuynh nắm áo anh càng chặt: “Anh dám nói chuyện hôm nay không do anh làm?”

“Cô có chứng cứ?” Mộ Nguyệt Sâm thần nhiên phản bác.

Anh tru nhà dựa vào sau, cô cũng thuận theo bị mang theo, áp lên người anh.

Đối với Hạ Băng Khuynh 1 lòng muốn tính sổ với anh, căn bản không lưu ý chuyện này, nghe anh hỏi có chứng cứ không, càng tức đến ấn lên ngực anh: “Ngoài anh còn có ai làm chuyện này, nam tử hán đại trượng phu, anh dám làm phải dám nhận.”

“Cũng có thể nói cô không có chứng cứ.”

“Anh-...” Hạ Băng Khuynh không cách nào phản bác, hận không thể cắn chết anh, “Anh bị ối, anh đáng ghét, anh tâm lý biến thái!”

Mộ Nguyệt Sâm cúi đầu nhìn tay cô: “Cô không cảm thấy cô nương áp lên người đàn ông, kéo đồ anh ta chặt vậy, càng giống biến thái sao?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Hạ Băng Khuynh nhìn tư thế của 2 người, phát hiện chậm trễ mà phản ứng lại, mặt đỏ lên, thả anh ra, lùi 2 bước.

Cô không phục trừng anh, lại phát hiện không cách nào làm gì được anh.

Mộ Nguyệt Sâm khoanh tay trước ngực, khuôn mặt lâu năm không nhú mày hoàn mỹ như là mặt nạ được làm 1 cách tinh tế.

Anh nhàn nhã ngồi đó, cực kỳ kiên nhẫn đầu mắt với cô.

Cục băng quăng vào chảo dầu nóng cũng không tan chảy, cô cắn bản không đầu lại, Hạ Băng Khuynh từ bỏ việc tranh cãi với anh, loại người này tốt nhất dùng cách bạo áp bạo.

Cô xông lên trước thô lỗ kéo áo anh, không có kiên nhẫn cuộn chặt tay để trước mặt anh: “Không sai, tôi chính là biến thái, anh cẩn thận nửa đêm tôi vào phòng anh trước cường hiếp sau giết chết.”

Mộ Nguyệt Sâm ngáy người.

Nhìn ngực bản thân, anh tò mò hỏi: “Cô rất thích còi đồ tôi ra?”

Nắm đầm của cô còn ở trong không trung, nhìn phản ứng này cũng anh, lại nhìn mặt da thịt trước ngực bị lộ ra, đột nhiên ngại ngùng, nhất thời, cũng không biết thu tay lại như thế nào.

Quan sát mặt nhỏ cũng có dần biến đổi, Mộ Nguyệt Sâm mặt vẫn bình thản.

“Anh cẩn thận tí cho tôi!” Hạ Băng Khuynh quần bách không thôi, nhanh chóng thu nắm đầm lại, vì che giấu sự ngại ngùng, lại nói 1 câu uy hiếp, quay lưng đi ra ngoài.

Chú ý đến dáng đi cà nhắc của cô, anh nhú mày: “Chân sao vậy?”

Hạ Băng Khuynh không muốn quan tâm anh, tiếp tục đi ra ngoài.

“Hạ Băng Khuynh!” Anh nghiêm giọng kêu 1 tiếng.

Cô vẫn không dừng lại.

Về phòng, cô ngồi lên sofa.

Lúc này tranh cãi với anh không đau, gùi im rồi, cho nên lực chú ý đều tập trung vào vết thương, nơi bị chà thương là đầu gối và khuỷu tay, động nhẹ 1 cái, liền đau muốn chết.

Dùng tay chạm vào đầu gối: “Shhh-...”

Đau quá!

Khuôn mặt nhỏ nhú lại, cô càng nghĩ càng buồn phiền, sao lại trùng tên đáng ghét này chứ, thật là xui xẻo.

Một mặt dựa vào sofa, hôm nay đi đủ nhiều rồi, chạy cũng đủ nhiều rồi, còn bị sợ đến hồn bay phách lạc, đến vali cũng mất luôn, tinh thần cùng thân thể sớm đã kiệt sức.

Vừa nhắm mắt, liền chìm vào hôn mê.

Sáng sớm

“Uhm-...” Hạ Băng Khuynh quay người khi ngủ, từ sofa té xuống, liền tỉnh lại.

May là đất được trải thảm, té xuống cũng không đau.

Cô ngồi dậy, ánh mắt mơ hồ xoa tóc, màu trắng trên tay hấp dẫn sự chú ý của cô.

Mơ to mắt nhìn kĩ, liền biết là băng gạc màu trắng, không chỉ vậy, đầu gối cũng được băng lại, mấy vết thương khác cũng được xử lý.

Đây là ai làm?

Mộ Nguyệt Sâm?

Không thể, tên này tối hôm trước còn ném cô như ném bao cát, anh mới không biết thương hoa tiếc ngọc.

Nhất định là chú quản gia, hôm qua lúc cô vào, nhất định chú phát hiện cô bị thương, cho nên kêu người lên băng vết thương cho cô.

Lát có cơ hội phải cảm ơn chú.

Bò dậy, cô đi có chút cứng nhắc vào nhà vệ sinh.

Tắm rửa đơn giản, cũng không dám làm ướt vết thương, bụng kêu lên, mới nghĩ đến tối qua còn chưa ăn cơm tối.

Cô xuống lầu, đến phòng ăn.

Mộ Nguyệt Sâm cũng ở đây.

Hạ Băng Khuynh im lặng không ra tiếng đi qua, chọn chỗ xa anh nhất.

Đồ ăn sáng vừa lên, cô không đợi được muốn ăn liền, đến người không muốn ăn như Mộ Nguyệt Sâm cũng bị cô làm cho muốn ăn, có thể thấy cô đói cỡ nào.

“Ăn nhanh vậy, cẩn thận nghẹn.” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt mở miệng, mang theo khí chất xa cách.

“Xin tam thiếu gia ngồi như núi băng im lặng.” Hạ Băng Khuynh bình thản trả lời.

Người làm nữ đứng trong phòng ăn, không nhìn được bật miệng cười.

Quản gia từ ngoài vào.

Hạ Băng Khuynh thấy ông, lập tức cười nói: “Chú, cảm ơn chú băng vết thương giúp con, còn chu đáo đắp chăn cho con, cảm ơn!”

Quản lý có chút không nắm bắt được, nhìn thấy băng gạc trên tay Hạ Băng Khuynh, lập tức hiểu ra nhìn Mộ Nguyệt Sâm: “Tam thiếu gia---”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

5611.

Mộ Nguyệt Sâm không nói gì, chỉ nhìn ông bằng ánh mắt có thể lạnh chết người.

Tam thiếu gia là ông nhìn đến trưởng thành, tính cách ít nhiều cũng hiểu được, quản lý liền ôn hòa cười trả lời Hạ Băng Khuynh: “Con không sao là được!”

“Dạ, con không có sao rồi!” Hạ Băng Khuynh gật đầu, cười đặc biệt vui vẻ.

Mộ Nguyệt Sâm dùng khăn lau miệng, rời khỏi phòng ăn.

Quản lý theo sau đi ra.

Cho đến ngoài cửa, mới mở miệng: “Tam thiếu gia, quan tâm con gái người ta, phải để người ta biết mới được.”

“Chú bây giờ đang dạy tôi phải làm gì?” Mộ Nguyệt Sâm liếc nhìn ông, lạnh lùng.

“Không dám!” Quản gia lập tức cúi đầu.

Mộ Nguyệt Sâm mở cửa xe ngồi vào: “Thuốc ở học tù phòng tôi lấy, 1 ngày 3 lần, không được để cô ấy ăn đồ chiên nóng.”

Nói như đang trả bài vậy, anh liền nổ máy, nhanh chóng rời đi.

Quản lý cười lắc đầu thờ dài 1 hồi, hiếm khi Tam thiếu gia quan tâm cô gái, đáng tiếc cô gái đó hình như không thích anh.

Hạ Băng Khuynh cả ngày nằm trên giường ngáy ngốc.

Cô đang nghĩ đợi vài ngày nữa chị về, có nên méc không.

Cuối cùng vẫn thấy không méc được, dù sao chị cũng là con dâu Mộ gia, không thể khiến chị khó xử.

Nhưng, tuy không méc được, nhưng nhất định phải nghĩ cách thuyết phục chị cùng anh رہو cho cô vào trường ở, chỉ cần họ ra mặt, mới có thể giúp cô, cô không tin, Mộ Nguyệt Sâm có thể gây trở ngại gì.

Ngồi dậy, lấy thuốc quản gia đưa đến.

Thoa lên vết thương thấy mát mát, đặc biệt thoải mái, hèn gì lúc hôm qua lúc thoa thuốc cô cũng không tỉnh, thì ra là có hiệu quả giảm đau.

Cô phải dùng tiết kiệm, sau này bị thương có thể lấy dùng.

Cả sáng cứ thế mà qua.

Tối, Mộ Nguyệt Sâm không về nhà ăn tối.

1 ngày bình an qua đi.

Sáng hôm sau, Hạ Băng Khuynh phát hiện mấy chỗ được thoa thuốc đã kết vảy, thuốc này thần kỳ vậy!

Cô vào tắm.

2 ngày không tắm cũng không thay đồ, cô sớm khó chịu muốn chết.

Nhưng đến lúc mặc đồ cô mới nhớ vali mình mất rồi, cô không có đồ.

Dùng sức vỗ đầu mình, Hạ Băng Khuynh sắp phiền chết rồi.

Quần khăn tắm, cô ngồi trên bồn cầu.

Chị không ở nhà, cô cũng không muốn đi ra kêu chú quản gia tìm đồ cho cô, cũng không thể cứ quần khăn tắm như vậy.

Làm sao đây?

Cô nghĩ nghĩ, quyết định lên vào phòng chị lấy quần áo.

Phòng trước đây của chị là căn thứ 3 bên phải.

Đi đến cửa, cô có chút lo lắng, không phải mới ra liền gặp Mộ Nguyệt Sâm chứ?

Không trùng hợp vậy chứ.

Lắc đầu, đừng tự dọa mình, anh cũng không phải mỗi ngày đợi cô ở đó.

Mở cửa, cô ló đầu ra trước, cảnh giác nhìn trái phải, âm thầm nhìn căn phòng thứ 3 bên phải.

Xác định mục tiêu, cô dùng hết dũng khí đi qua, mở cửa, nhanh chóng đi vào, đóng cửa, đồng thời khóa luôn.

Xong!

An toàn “đến nơi”.

Quay lưng, phòng trước mắt khiến cô có chút “bất ngờ”.

Giường màu xanh dương đậm, chăn màu xám, 1 cái ghế nằm màu đen, đèn thảm và tường cũng là gam màu lạnh.

Nó giống như một cơ sở công nghiệp nặng, Iron Man mới thích ngủ ở đây.

Chị là người lãng mạn sao có thể chịu được căn phòng lạnh lẽo vậy?

Có thể vì anh dễ thích phong cách này.

Cũng không nghĩ nhiều, cô đi vào phòng, tìm phòng thay đồ.

“Wa---”

Bên trong rất kín người, 1 dãy đồng hồ, mắt kính, giày da, cà vạt, ví đều được xếp ngăn nắp, sơ mi, áo vest, đồ công sở, đồ thường ngày, từ nghiêm túc đến màu sắc đều được phân loại ra, ngăn nắp như là đồ trong viện bảo tàng

Nhưng

Sao chỉ có đồ nam không có đồ nữ?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

Đồ của chị đâu?

Cô vừa đang lật qua lật lại, bóng dáng thon dài xuất hiện trước cửa.

Anh nhìn cô gái đang lục đồ của anh trong phòng thay đồ, không động thanh sắc quan sát.

“Kì lạ, sao không có?” Hạ Băng Khuynh nói nhỏ, đang tìm kiếm trong 1 đồng hồ.

Âm thanh trầm thấp vang lên bên tai cô: “Tìm cái gì? Cần tôi giúp không?”

“Ừ, được, tôi tìm---” Hạ Băng Khuynh vô thức trả lời, nói được nửa, lập tức cứng nhắc, cổ rặc rặc quay ra sau, nhìn thấy khuôn mặt đẹp trai của Mộ Nguyệt Sâm, cô như thấy quỷ vậy đồng tử giãn ra: “Anh anh”

Mộ Nguyệt Sâm đưa tay búng lên trán cô: “Nói, sáng sớm, lên lút đến phòng thay đồ của tôi làm gì?”

“Đây là phòng thay đồ của anh?” Giọng Hạ Băng Khuynh ngày càng yếu ớt.

“Đến phòng ai cũng không biết, còn dám vào loạn,” Mộ Nguyệt Sâm nhủ mày, nhìn ngực cô vài cái, mắt càng thâm trầm “Vội lại, còn không mặc đồ nữa.”

Hạ Băng Khuynh nắm chặt khăn tắm, đỏ mặt: “Mắt anh nhìn đâu vậy? Không được nhìn!”

Lúc nói, cô mới phát hiện người anh cũng không mặc đồ, eo quấn 1 cái khăn tắm, vội lại cảm giác như sắp rớt xuống

Nhìn nhìn, đột nhiên cảm thấy chỗ nào đó không đúng lắm.

Đầu tự động ộn lại bài môn sinh học ở sơ trung.

Mặt cô vô thức nóng lên, cổ họng khô khan, hô hấp khó khăn.

“Cô đang nhìn gì?” Mộ Nguyệt Sâm đến gần, giọng từ tính mang theo sự mê hoặc.

Bị anh phát hiện rồi!

Hạ Băng Khuynh ngại ngùng muốn cắt bụng tự vẫn rồi.

“Tôi tôi đi trước đây!”

Cô quay lưng đi ra ngoài.

Mộ Nguyệt Sâm kéo tóc cô quay lại: “Sao chạy nhanh vậy? Cô còn chưa trả lời câu hỏi của tôi, đang nhìn gì?”

Bình thường ngữ khí luôn lạnh lùng, lúc này lại rất ái muội.

“Không nhìn gì cả!” Dù cho cô ngồi lên ghế hồ cô cũng không nói.

“Vậy tại sao đỏ mặt?”

“Tôi nóng không được sao!”

“Nóng thì cời---” Mộ Nguyệt Sâm dừng lại 1 chút, lại nhìn cơ thể cô chỉ có 1 cái khăn tắm “Cô xác định như vậy còn nóng?”

Hạ Băng Khuynh xấu hổ đến muốn giết người, nhưng lúc này không thể mạnh động: “Tôi có thể đi không?”

“Cô làm căn phòng loạn vậy rồi muốn đi?”

“Vậy anh muốn thế nào?”

“Xếp lại như cũ, không được sai 1 thứ.”

Hạ Băng Khuynh không có lý, không có dũng khí phản kháng: “Được, tôi xếp.”

Cô chạy đến đồng hồ lộn xộn móc lên lại, lại chạy đến ngăn kéo bị lục lọi, để lại đồ vào chỗ cũ.

Lúc đóng ngăn kéo lại, khăn tắm không cẩn thận bị móc vào, lúc cô quay lưng đi được 2 bước, khăn tắm bị giật kéo xuống.

Hạ Băng Khuynh chỉ cảm thấy cơ thể trống rỗng.

Mà Mộ Nguyệt Sâm đứng bên tủ quần áo ánh mắt nhìn cô lập tức trở nên thâm trầm như mực.

Cô cúi đầu.

Thời gian ngưng 3 giây.

“A---”

Giọng hét sắp làm lung màng nhĩ Mộ Nguyệt Sâm.

Anh chịu không nổi xoa xoa tai, từ từ lấy đại 1 cái áo sơ mi trắng ném qua cho cô: “Được rồi, đừng hét nữa, mặc vào đi.”

Hạ Băng Khuynh rối loạn lập tức lấy áo sơ mi trắng, che mặt chạy ra phòng thay đồ.

Cô bị nhìn thấy hết rồi!

Về đến phòng mình, cô quả thật sắp điên lên.

Không còn sức lực nghĩ đến chuyện đi lộn phòng, cô chỉ muốn im lặng đi chết.

1 lúc sau, người làm gõ cửa, đưa tí đồ cho cô, cộng thêm đồ dùng hàng ngày.

Không cần nghĩ cô cũng biết ai đưa.

Lúc cô lấy áo ngực, nhìn thấy kích thước là 32c, Hạ Băng Khuynh lập tức cảm thấy cả người đều không tốt!

Nhìn kĩ vậy, Mộ Nguyệt Sâm là đại sắc lang!

Cô chui đầu vào chăn, như muốn ngộp chết bản thân.

Vì chuyện này, cô trốn trong phòng mấy năm, mỗi ngày đều đặc biệt đợi xe anh rời đi, mới lên xuống lầu.

1 tuần trôi qua, chị và anh về cuối cùng về rồi.

Lúc cơm tối, phòng ăn ngồi đầy đủ.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

5613.

Lúc trưa Hạ Băng Khuynh đã chào hỏi mọi người, đối với thân phận của mỗi người ở đây đều biết rõ rồi.

Nữ chủ nhân của nhà là mẹ chồng của chị Tân Viên Thường.

Còn có 1 cô chưa gả Mộ Lâm Nguyệt, mở 1 công ty điện ảnh riêng.

Cô đó có 1 đứa con trai, 20 tuổi, tên Mộ Lưu Huyền.

Anh rể là đại thiếu gia, nhị thiếu tên Mộ Nguyệt Bạch, như chị nói, là nghệ sĩ thần bí, hành tung bất định.

Người quyền lực nhất trong nhà là ba chồng chị Mộ Bắc Minh, tổng tài tập đoàn Mộ thị. Sau khi xác định được người thừa kế, bây giờ ông đang chuyển dần quyền lực qua cho Mộ Nguyệt Sâm, nghe nói trong 5 năm bởi dưỡng xong anh, đến lúc đó giao lại hết rồi nghỉ hưu.

Thực ra hồi trước cô cũng tò mò, tại sao trước có 2 người anh, mà lại để em trai thừa kế? Không lẽ lão gia từ thiên vị?

Thì ra nguyên nhân là anh rể làm bác sĩ ngoại khoa, nhị thiếu gia Mộ Nguyệt Bạch thợ làm gốm, họ đều chọn nghề yêu thích của mình, nhưng tập đoàn lớn vậy không thể không ai thừa kế, đến phiên Mộ Nguyệt Sâm, đã không còn chỗ để anh lựa chọn nữa, dù cho anh có ước mơ của mình, sợ cũng phải từ bỏ.

Tốt ở chỗ tên này trời sinh có mệnh tổng tài bá đạo, lúc nào cũng có ánh mắt muốn giết người.

“Băng Khuynh, mấy ngày nay tiếp xúc với Nguyệt Sâm thế nào?” Mộ Cẩm Đình thám tính hỏi.

Hạ Băng Khuynh lập tức liếc Mộ Nguyệt Sâm 1 cái, nói trái lương tâm “Cũng không tệ!”

Trên thực tế, bây giờ cô mới gặp Mộ Nguyệt Sâm, dù là nhìn anh hay là nghe giọng anh, triệu chứng như bị bệnh hô hấp vậy, từ trong ra ngoài đều cảm thấy không khỏe!

“Vậy anh yên tâm rồi, anh rể còn sợ nó bắt nạt em!”

“Không đâu, Nguyệt Sâm, à anh Nguyệt Sâm tính tình cũng tốt!” Hạ Băng Khuynh nắm chặt đùi, sợ bản thân không chịu nổi sự ghê tởm.

Nhưng cô đều vì chị cô.

Cô nên hiểu chuyện chút trước mặt trường bối nhà họ Mộ, cũng vì muốn thêm điểm cho chị.

Mộ Nguyệt Sâm hít mắt nhìn qua.

Nụ cười của nha đầu này đủ giả.

Hạ Băng Khuynh nhanh như tránh sét đánh để tránh ánh mắt của anh, giả bộ cúi đầu ăn rau.

“Nhìn đi, em đã nói với anh là không sao, anh còn lo bậy.” Hạ Vân Khuynh cười nói.

“Đúng, đúng, đúng, bà xã đại nhân, là anh nghĩ nhiều.” Mộ Cẩm Đình sùng nịnh cười với vợ.

Tính của anh rể thật tốt, không giống ai kia, cả ngày bộ dạng như người ta thiếu anh 1000 vạn vậy, anh em với nhau nhưng khác xa.

Cứ thế ăn cơm, Hạ Băng Khuynh cảm thấy người nhà Mộ gia trừ Mộ Nguyệt Sâm ra, ai cũng tốt.

Cơm xong, mọi người ra ngồi phòng khách.

Hạ Băng Khuynh cố tình đi từ từ, để Mộ Nguyệt Sâm ngồi trước.

Nhưng cô không ngờ, sau khi anh ngồi, những người khác cũng như tránh sét vậy tránh 2 chỗ kế bên anh, đợi cô qua đến đó, lựa chọn chỉ có thể là ngồi bên trái hoặc bên phải Mộ Nguyệt Sâm.

Trong lòng cô như bị ngàn con ngựa chạy điên cuồng.

Mộ Nguyệt Sâm tru nhà chéo chân, nhàn nhả ngồi dựa ghế, mặt lạnh lùng, ánh mắt chuyển động, nhẹ nhàng rơi trên người Hạ Băng Khuynh; “Cô không ngồi?”

“Tôi ngồi!” Hạ Băng Khuynh giả bộ vui vẻ qua ngồi.

Vô tình đụng phải đùi anh, cô lập tức tránh đi như gặp axit H2SO4.

Phải giả bộ có quan hệ tốt với anh, lại phải âm thầm giữ khoảng cách, tìm thật mệt!

Tên này sao không giống tổng tài khác thường không ở nhà, cô cầu anh đi công tác, đêm không về, đi bar, ít nhất cũng phải tìm 1 người bạn gái để hẹn hò, nhưng anh thì quá tốt rồi, mỗi ngày đúng giờ thức dậy đúng giờ đi làm tan ca, cuộc sống quy tắc đến khiến người khác phát hỏa, quả thật có thể khiến người khác yên tâm mà chết.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14

Bên kia sofa, Mộ Lâm Nguyệt nói với Hạ Văn Khuynh: “Cô trong giới giải trí thấy nữ nhiều rồi, cũng giúp họ nổi tiếng không ít, nhưng hoạt bát như Băng Khuynh, cũng là lần đầu thấy.”

Cô vừa mở miệng nói, Hạ Văn Khuynh liền nghe được ẩn ý, cô thông minh trả lời: “Nhà đầu nhà con đẹp thì đẹp, từ nhỏ đến lớn, không biết có bao nhiêu bạn trai viết thư tình, cũng nó 1 lòng học hành, đối với tương lai của bản thân cũng có tính toán hết, cô đừng thấy tuổi còn nhỏ, tính cách lại ngoan cường không chịu được, chuyện nó đã xác định thì nhất định phải làm được, ai khuyên cũng vô ích.”

“VẬY à, thật đáng tiếc, mặt nhỏ trái xoan, ngũ quan lại tươi mới cổ điển, thật là đẹp a----” Mộ Lâm Nguyệt bộ dạng rất tiếc.

Mộ Nguyệt Sâm dừng động tác nhấp trà, nhúu mày không vui: “Cô, ở nhà đừng bàn mấy chuyện này, cô ấy còn nhỏ!”

“Yo, hôm nay hiếm khi Nguyệt Sâm mở miệng lần trước cô nhờ con chỉ làm diễn viên tạm thời, không tốn đến 1h, con cũng không chịu, cô đau lòng chết được, con nói khuôn mặt này của con, trời sinh dùng để mê hoặc ngàn vạn thiếu nữ, sao không chịu gác ngó tí chứ!” Mộ Lâm Nguyệt từ nhỏ đã muốn bồi dưỡng anh, mỗi lần mang anh theo đều dẫn đến những chấn động, nhưng tên nhóc này không chịu làm.

“Bởi vì con ghét đóng phim!” Mộ Nguyệt Sâm không nhanh không chậm nói.

Lý do trực tiếp, đồng thời cực kỳ tàn độc!

Mộ Lâm Nguyệt lập tức như bị ngàn mũi tên đâm vào người.

Những người ngồi chung lựa chọn chỉ ngồi nhìn, dù sao vỡ kịch cháu ngược đãi cô cũng không phải ngày 1 ngày 2.

Hạ Băng Khuynh đang ăn nho bị nghẹn, muốn cười nhưng không thể cười, cô của anh lúc này chắc đang rất đau khổ.

Ngoài cửa, cổ đeo tai nghe, Mộ Lưu Huyền đẹp trai tiêu sái bước vào: “Mẹ, mẹ đừng tìm ngược nữa!”

Mộ Lâm Nguyệt bủn môi, không nói chuyện.

Mộ Lưu Huyền ngồi kế Mộ Nguyệt Sâm, cách anh, tự nhiên chào hỏi với Hạ Băng Khuynh: “Băng Khuynh, chúng ta cùng đại học, anh lớn hơn 1 khóa, là học trưởng của em, mai cùng anh đi học không.”

Biểu cảm của Hạ Băng Khuynh lập tức sáng lên: “Anh cũng học đại học S?”

“Đúng vậy, sau này đưa em đi chơi!” Mộ Lưu Huyền cười đưa tay ra.

“Dạ được!” Hạ Băng Khuynh hào sảng bắt tay anh.

Tay 2 người ở trước mặt Mộ Nguyệt Sâm.

Mộ Nguyệt Sâm lạnh mặt nghiêng người ở biên độ lớn về phía trước, Mộ Lưu Huyền và Hạ Băng Khuynh buộc phải buông tay.

Ánh mắt âm ỉ, mang theo sát khí.

Sáng đứng trước gương, Hạ Băng Khuynh dùng tay chải đầu.

Cô gái trong gương mặc áo voan trắng, quần cap cao màu đen, giày đế bằng màu trắng, một đôi chân thon và cân đối, cộng thêm làn da mong manh nõn nà, toàn thân toát ra khí chất, vẻ đẹp của cô gái trẻ trung.

Cô đi ra từ phòng thay đồ, lấy cặp đeo sau lưng trên sofa lên, ra khỏi phòng.

Vừa xuống lầu, liền thấy Mộ Lưu Huyền đeo kính râm, đẹp trai tiêu sái.

“Hello, sáng tốt lành!” Anh soái khí chào cô.

“Sáng tốt lành!” Hạ Băng Khuynh nhanh chóng đi xuống.

“Em chuẩn bị xong chưa?”

Hạ Băng Khuynh muốn nói cô chưa ăn sáng.

Nhưng lại thấy anh ở dưới lầu chờ cô lâu, để người khác đợi lâu cũng không tốt, buổi sáng mua ngoài ăn cũng được.

“Chuẩn bị xong rồi, chúng ta đi.” Cô nhanh chóng trả lời.

Hai người cười nói kẻ vai đi ra ngoài.

“Đứng lại!”

Sau họ, 1 thân hình trắng đứng từ trên lầu xuống.

Anh mặc đồ tây được màu xám khói được cắt may vừa người, tay đeo đồng hồ màu ngân, khí chất lạnh lùng cùng cao quý.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Hạ Băng Khuynh nghe tiếng liền xụ mặt.

Thật đáng ghét!

Bọn họ quay đầu.

“Anh ba?” Mộ Lư Huyền nghe hàm răng trắng ra với anh.

Mộ Nguyệt Sâm đi qua, từ tốn nói: “Hôm nay anh rảnh, chờ hai đứa đến trường.”

“Chờ tại em?” Mộ Lư Huyền cực kỳ kinh ngạc, hôm nay mặt trời mọc đằng tây à.

“Ăn sáng trước!” Mộ Nguyệt Sâm nói 1 câu liền đi vào phòng ăn.

“Anh ăn đi, em ăn rồi.” Mộ Lư Huyền tùy tiện nói, sau đó mới nghĩ đến Hạ Băng Khuynh: “Đừng rồi, Băng Khuynh còn chưa ăn sáng, coi anh vô ý thức quá.”

Mộ Nguyệt Sâm không quan tâm lời em họ, lúc lướt qua Hạ Băng Khuynh dừng 1 chút, liếc nhìn cô: “Không đi ăn sao?”

Hạ Băng Khuynh không biết nói gì đi theo anh.

Trong nhà ăn.

Mộ Nguyệt Sâm từ tốn ăn, Hạ Băng Khuynh cũng im lặng ăn.

“Uống nước hoa quả đi!” Anh chỉ nước hoa quả trước mặt cô.

Hạ Băng Khuynh nghe lời anh, lấy uống, cô không muốn người ta thấy anh và cô không hòa hợp.

Cô uống vài ngụm liền để xuống.

“Ăn rau đi!” Anh lại chỉ đĩa rau chưa được đụng đến.

“Tôi không ăn rau tươi!” Hạ Băng Khuynh thành thật nói.

“Cô không thích thì, không lẽ có thể nín thở?”

“...”

Logic quý quái gì chứ!

Bạo quân!

Cô đâu phải nô lệ của anh! Dựa vào đâu anh bắt cô làm theo lời anh!

Hạ Băng Khuynh lấy nửa lên, phát tiết coi rau là thịt của Mộ Nguyệt Sâm, đâm này, nghiền nát, ăn nuốt.

Ngồi ghế sau, Hạ Băng Khuynh có chút buồn bã dựa lên cửa sổ.

Mộ Nguyệt Sâm lái xe, Mộ Lư Huyền ngồi ghế phụ.

Sau khi đến trường, Mộ Nguyệt Sâm đưa Mộ Lư Huyền trước, sau đó mới đưa Hạ Băng Khuynh đến khoa của cô.

“Cảm ơn đã đưa tôi đến trường!” Hạ Băng Khuynh khách khí nói, mở cửa xe đi xuống.

“Học xong đừng đi lung tung, về nhà sớm!” Mộ Nguyệt Sâm nghiêm túc nói.

Nam nhân này có phải quân nhiều quá không!

“Haha, thời gian tôi tự sắp xếp, không cần anh lo.” Hạ Băng Khuynh cười giả tạo, chui ra khỏi xe, đóng cửa xe lại.

Cô vui vẻ đi vào trường, chỉ cần có thể cách xa Mộ Nguyệt Sâm, ở đâu cũng là thiên đường.

Cô chạy đi tìm Tiêu Nhân.

Sau lần đi Anh, họ đã 1 tháng không gặp. Từ tiểu học đến trung học phổ thông họ như hình với bóng, ghi nguyện vọng cũng giống nhau, may là, họ đều đậu vào.

Hạ Băng Khuynh vừa xuất hiện liền trở thành tiêu điểm của tất cả nam sinh.

Cô sớm quen chuyện này.

Tìm 1 vòng, Hạ Băng Khuynh thấy Tiêu Nhân mặc đầm liền xanh nhạt trong đám đông.

Sợ nhiều bạn gặp vấn đề MUA TIM, mình nói ở đây luôn CÁCH MUA TIM: Bạn vào hồ sơ (góc phải bên dưới) - chọn nạp thẻ (màu đỏ kế số tìm của bạn) - chọn cách thanh toán, mình thấy momo và vtcpay là dễ nhất nha (Chọn Momo (nhớ tải app nhé) - Chọn số tiền bạn muốn nạp - tự động chuyển qua app Momo - hiện ra 1 cái bill, bạn bấm “Xác nhận” là mua dc tim nhé). (VTCpay - có phần chọn "domesticbank" là dùng thẻ ngân hàng nội địa để mua nha - Ấn chọn số tiền muốn nạp - nó sẽ hiện ra yêu cầu điền stk,... Phía dưới có dòng hướng dẫn chi tiết, các b bấm vào đọc r làm theo hướng dẫn giúp mình). Cảm ơn mọi ng!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

“A Nhân---”

Hạ Băng Khuynh kêu cô 1 tiếng, vẫy tay, chạy về hướng cô.

Tiểu Nhân cũng thấy Hạ Băng Khuynh, kéo vali đi đến trước mặt cô.

2 nữ sinh vừa gặp liền vui đến ôm nhau.

Hạ Băng Khuynh cùng Tiểu Nhân đi ghi danh, 7-8 học trường nhiệt tình giành nhau kéo vali dùm.

Đề vali vào phòng ngủ, sắp xếp ổn thỏa xong, bọn họ đi đến tiệm ăn ngoài trường ăn cơm.

Hạ Băng Khuynh nói hết mọi xui xẻo mấy ngày nay cho Tiểu Nhân nghe, vốn tưởng nghe được lời an ủi đồng cảm của cô, ai ngờ cô động lòng xuân ôm mặt, si tình lạ lớn: “Thật hạnh phúc.”

Trời!

Rốt cuộc hạnh phúc chỗ nào?

“Mấy ngày nay tớ bị hành hạ đến muốn tâm thần phân liệt, cậu có lương thương người không?”

“Thương người cái gì, cậu đừng ở đây kéo thù hận, người đẹp trai như tam thiếu gia, đừng nói là hành hạ, dù muốn ăn tớ cũng cam tâm tình nguyện.”

“Chắc là hẳn không ăn thịt người!”

“Hừ---” Tiểu Nhân đánh Hạ Băng Khuynh 1 cái, lại cười tà ác đến gần: “Băng Khuynh, cậu thật không chút động lòng với 1 người đàn ông đẹp trai vậy sao?”

Hạ Băng Khuynh gấp 1 miếng thịt thần chua ngọt lớn nhét vào miệng: “Đẹp trai không ăn được, cũng không no được, hơn nữa, loại như anh ta, dù đẹp có ăn được, tớ cũng không cần.”

Cô nói một cách nghĩa khí.

“Vậy cậu có thể tạo cơ hội cho tớ đến gần anh ấy?”

“Tớ mới không làm.” Hạ Băng Khuynh dứt khoát cự tuyệt: “Tớ thà kể chuyện cho Diêm vương nghe, đánh gậy cho quý, cũng không muốn liên quan đến anh ta.”

Tiểu Nhân không tin chút nào: “Anh ta thật sự khủng bố vậy sao?”

“Hừ hừ---” Hạ Băng Khuynh cười lạnh 2 tiếng: “Cậu thử thì biết, tớ khuyên cậu đừng ảo tưởng theo đuổi anh ta, hành động đó đối với tớ mà nói như là không muốn sống nữa.”

“Nha đầu thối, cậu không phải bản thân thích, cố ý dọa tớ chứ gì?”

“Ai rảnh dọa cậu, tớ nói câu nào cũng là thật, cậu không tin muốn đi chịu khổ, tớ cũng không ngăn cậu, nhưng đừng kéo tớ xuống nước, tớ chỉ muốn rạch ròi quan hệ với anh ta, tốt nhất già chết rồi cũng không có quan hệ.”

Cầm thịt thần trên đĩa 1 cái, Hạ Băng Khuynh nhai thật mạnh.

“Hất xì...” Mộ Nguyệt Sâm đang kí văn kiện, đột nhiên hất xì, đến chữ kí cũng bị quẹo ra.

Trợ lý Trác Tuy Hằng kể bên cười nhẹ, lấy văn kiện đi: “Tôi đi photo bản khác.”

“Ủ!” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt đáp, dùng khăn tay lau lau mũi.

“Nghe nói tự nhiên hất xì là vì người anh nhớ cũng vừa hay đang nhớ anh, không biết ai khiến Mộ tổng nhưng nhớ?” Trác Tuy Hằng hứng thú nói.

Mộ Nguyệt Sâm từ từ nâng mí mắt: “Hoặc là cậu đi tra thử? Tra không được tiền thưởng năm nay không cần nhận nữa.”

Trác Tuy Hằng lập tức thu ý cười, không giỡn nữa: “Tôi ra ngoài đây!”

Phòng làm việc rộng lớn im lặng xuống.

Mộ Nguyệt Sâm dựa về sau ghế, nhắm mắt xoa mi tâm, đại não xuất hiện 1 bóng hình.

Người anh nhớ đang nhớ anh.

Nha đầu đó, thật sự đang nhớ anh?

Trong vô thức, tim anh xuất hiện sự dịu dàng không nói nên lời.

Tối 9h.

Mộ Nguyệt Sâm đứng trước cửa sổ đại sảnh, âm lặng nhìn ngoài cửa.

Sao còn chưa về?

“Nguyệt Sâm?” Mộ Cẩm Đình từ phòng tập đi ra, nhìn thấy người đứng trước cửa sổ, đi qua đó.

Mộ Nguyệt Sâm quay đầu, nhàn nhạt kêu 1 tiếng: “Anh cả.”

“Có tâm sự?” Mộ Cẩm Đình nhìn bộ dạng nhúm mày của anh, đoán.

“Không có gì.” Mộ Nguyệt Sâm vô tình đáp, dừng 1 chút, lại nói: “Trễ vậy sao Lưu Huyền chưa về, anh biết nó đi đâu không?”

“Lưu Huyền?” Mộ Cẩm Đình kinh ngạc cười: “Em từ lúc nào bắt đầu quan tâm nó rồi?”

“Không lẽ em không thể quan tâm nó?” Mộ Nguyệt Sâm nhúm mày.

“Có thể, đương nhiên có thể, hôm nay ngày đầu khai trường, anh đoán có thể tham gia hoạt động chào đón tân sinh viên rồi, Băng Khuynh xé chiêu có gọi cho chị dâu, chắc Lưu Huyền cũng đi rồi, nhưng mà---”

Lời Mộ Cẩm Đình còn chưa xong, Mộ Nguyệt Sâm đã bước đi ra ngoài.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 17

“Ài, thằng nhóc này anh chưa nói xong---”

Mộ Cẩm Đình la ở phía sau.

Thằng nhóc này lại muốn bày trò gì?

“Xin lỗi, tôi không muốn nhày!”

Lễ phép từ chối nam nhân nhiệt tình thứ n, Hạ Băng Khuynh cảm thấy dây xếp hàng nhàm chán đến đâu.

Đây căn bản như là buổi xem mất biển thể của cô.

Nữ sinh liễu mạng ăn diện, nam sinh liễu mạng biểu đạt, càng khiến người chán động hơn, đã có ít người ở nơi tối ôm eo khoác vai, ôm ôm ấp ấp, phát triển quá nhanh rồi không?

Nhìn thời gian, sắp 10h rồi.

Com tôi chưa ăn, đói muốn chết.

Vẫn là về thôi.

Hạ Băng Khuynh từ ghế đứng dậy, nhìn 4 phía, tìm hình bóng Tiểu Nhân.

“Xin chào!”

Bên tai truyền đến tiếng nam sinh.

Lòng Hạ Băng Khuynh cảm thấy phiền, quay đầu nhìn, lần này là nam sinh cao lớn, 2 bên mặt đầy mụn rất khủng bố, môi đặc biệt dày, căn bản nhan sắc rất tệ, nhưng lại mặc áo sơ mi xanh dạ quang chói mắt.

Mụn đầy mặt đó mỗi giây phút đều dấy lên bệnh sợ hãi của cô.

“Tôi là Ngô Nghị, có bạn trai chưa?” Hắn còn rất tự tin hỏi, biểu diễn bản thân.

Hạ Băng Khuynh dừng 2 giây, có điều kiện trả lời: “Có rồi!”

Nam sinh ngây người, nhất thời không biết tiếp lời.

“Tạm biệt!” Hạ Băng Khuynh nhân lúc hắn đang ngơ, nhanh chóng rời khỏi.

Loại nam nhân cảm thấy mình rất tốt đẹp là loại khủng bố nhất, cô nếu uyển chuyển tí, hắn căn bản không nghe hiểu.

Ra xếp hàng, Hạ Băng Khuynh gửi tin qua Wechat cho Tiểu Nhân, nói là cô đi trước, kêu cô cũng đừng về muộn quá!

Sân trường ban đầu, có hân ý.

Đi ra 1 đoạn đường, Hạ Băng Khuynh nhay cảm cảm thấy có người theo sau.

Là cùng đường hay kẻ theo dõi?

Tìm cô lập tức căng thẳng.

Vì nếu là về sau, tối trường vắng, cô nên kêu hay nên chạy, kết quả chỉ có đánh rần động rừng, nhưng nếu không làm gì, hắn sẽ tìm cơ hội xuống tay.

Trước mặt, là rừng trúc.

Cự ly không xa, xuyên qua cần mấy phút, nhưng đối với Hạ Băng Khuynh, là mạo hiểm lớn.

Cô nhẹ quay đầu, nhìn bóng dưới đất.

Càng ngày càng gần.

Nhanh chóng ra quyết định, chạy nhanh về trước, vừa cời giày mình, quay lưng đập về sau, nghe tiếng kêu thảm, cô thành công chặn tốc độ của hắn, lại tiếp tục chạy nhanh về trước mấy trăm mét.

“Đàn em---”

Nam sinh phía sau kêu, hai tay bắt lấy giày cô đập qua, đuổi theo Hạ Băng Khuynh không tha.

Hạ Băng Khuynh mới không quan tâm hắn là ai, chạy điên cuồng.

Đột nhiên, không được báo trước, đầu cô đụng vào bức tường thịt vững chắc.

Cô cực kỳ khủng hoảng ngẩn đầu, mượn ánh đèn đường, nhìn thấy khuôn mặt đẹp trai quen thuộc.

“Mộ Nguyệt Sâm---” Cô vui vẻ nắm lấy tay anh.

Lúc này nhìn thấy anh, trong lòng cảm thấy rất thân quen.

“Chạy gấp gấp cái gì?” Mộ Nguyệt Sâm hỏi cô, đồng thời nhìn nam sinh đuổi theo sau.

“Cái đó tôi---”

Hạ Băng Khuynh vừa định nói, nghe bước chân phía sau, nhanh chóng trốn sau lưng Mộ Nguyệt Sâm.

Đến khi nam sinh đó cầm đôi giày qua, Hạ Băng Khuynh mới phát hiện, là nam nhân mặt mụn lúc này.

Thì ra là hắn!

Đừng là âm hồn bất tán!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18

Nam sinh thấy Mộ Nguyệt Sâm, ngây người 1 lúc.

Bất kỳ đàn ông nào đứng trước Mộ Nguyệt Sâm, đều cảm thấy tự ti, trên người anh có khí chất cao quý, tru nhà, không ai sánh kịp, khiến anh luôn cao hơn người khác 1 bậc.

“Anh ta là bạn trai em?” Nam sinh nhút nhát hỏi.

“Hả---” Hạ Băng Khuynh ngây người, nghĩ nghĩ lúc này cô nói với hắn là có bạn trai, cô thuận nước đẩy thuyền: “Đúng, anh ta là bạn trai tôi!”

Cô thân mật ôm tay Mộ Nguyệt Sâm, đầu dựa vào ngực anh, biểu thị tình cảm của 2 người họ thật sự rất tốt.

Tuy Mộ Nguyệt Sâm tính cách không thể chịu được, nhưng cô không thể phủ định ngoại hình anh thật sự không tệ, nhan sắc quả là cực phẩm, cộng thêm khí trường xung quanh anh lúc nào cũng cường thế, chắc không ai có lòng tin cướp được bạn gái của anh.

Lợi dụng anh 1 chút cũng tốt.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn xuống, hip mắt nhìn cô gái dựa vào ngực anh.

Đưa tay, đẩy cái đầu nhỏ đang dựa vào ngực anh: “Tôi trở thành bạn trai cô lúc nào? Sao tôi không biết.”

Hạ Băng Khuynh bị đẩy qua 1 bên.

“Mộ Nguyệt Sâm, anh---” Cô nhin tức giận nhìn anh, không dám tin anh lại lật tẩy cô vào lúc này.

Tên không có nhân tính!

“Không phải cô sợ người khác hiểu lầm quan hệ của chúng ta sao.” Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng nhếch mày.

Đừng tưởng anh không biết cô nhóc này đang lợi dụng anh.

“Anh---” Hạ Băng Khuynh câm nín.

Nam sinh vốn tính âm thầm rời khỏi, đột nhiên như thấy ánh sáng, ánh mắt mang niềm hy vọng: “Đàn em, anh ta không phải bạn trai em, thì ra em lừa anh.”

Sau đó, nam sinh nói thêm 1 câu: “Đàn em, anh ta không cần em anh cần em!”

Tâm trạng Hạ Băng Khuynh bây giờ như bị bỏ vào bao gạo treo lên đánh vảy.

Lòng cô vốn đã tức giận, mà tên nam sinh không biết điều còn không ngừng kích thích cô, quả thật là xông vào hòng súng của mà chạy tới, nhất thời, nhân từ và ác của cô bộc phát: “Anh cũng không tự soi gương, mặt thì mụn đến khiến người khác ghê tởm, tôi nhìn mà muốn ói chết, còn mặc sơ mi xanh khùng bỏ như vậy, anh đang cải trang thành quái vật à, anh như vậy mà muốn theo đuổi tôi, phiền anh đi phẫu thuật thẩm mỹ trước mới đến.”

Nói xong, anh đẩy nam sinh bị kích động đến muốn khóc, quay người bước lớn rời đi.

Mộ Nguyệt Sâm cong môi, không ngờ miệng của nha đầu nhỏ này cũng thật độc ác.

Anh bước đi, không nhanh không chậm theo sau.

Cửa trường.

Hạ Băng Khuynh đứng bên đường, đang tìm kiếm hình ảnh của taxi, nhưng đường vắng đến 1 chiếc cũng không có.

“Vốn đến đón Lưu Huyền, nhưng không tìm thấy, bây giờ tôi phải về, thuận đường mang cô về.” Mộ Nguyệt Sâm ở bên từ tốn mở miệng.

Thuận đường mang?

Anh coi cô là hàng hóa sao?

“Không cần, anh từ đâu đến thì về đó đi, tôi xem như không thấy tôi!” Hạ Băng Khuynh cười lạnh lùng, âm u nói.

“Nhưng vẫn thấy không phải sao!”

“Vậy thì sao?”

“Thấy động vật nhỏ lưu lạc ngoài đường, tự nhiên sẽ mang về nhà!”

Anh mới là động vật nhỏ, cả nhà anh đều là động vật nhỏ!

Hạ Băng Khuynh rất muốn đá anh 1 cái, nhưng không có gan đó.

Nếu bây giờ có 1 chiếc taxi, cô sẽ tiêu sái mà đi, nhưng taxi không xuất hiện.

“Được rồi, đi thôi.” Mộ Nguyệt Sâm bước đi, lúc lướt qua cô, nhẹ nhàng nói 1 câu: “Anh hy vọng em có thể tự bước đi, không cần anh giúp đỡ!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 19

Câu không cần sự giúp đỡ của anh nói thẳng là: Không cần anh ném tôi lên xe.

Hạ Băng Khuynh không phải chưa từng chiến đấu đến cùng, nhưng kết quả vẫn như nhau.

Nghe lời với không nghe lời, tình nguyện với không tình nguyện, phản kháng với không phản kháng, thật sự, đó chỉ là quá trình, kết quả như thánh chỉ của vua vậy, sớm đã được viết trên vải vàng rồi.

Không muốn giống như lần trước bị ném như bao cát.

Dù cho đủ cốt khí, nhưng không đủ dũng cảm.

Nhìn 1 bụng buồn phiền, cô ngồi trên xe anh, đầu quay ra ngoài cửa sổ.

Mộ Nguyệt Sâm liếc nhìn, nhìn thấy nha đầu nhỏ đang buồn bực.

“Tôi ăn gì rồi?” Anh lạnh nhạt hỏi.

Ăn cái mông!

Hạ Băng Khuynh không quay đầu, cũng không muốn nói thật với anh, cô có chút miễn cưỡng trả lời: “Quên rồi.”

Ợt ợt.

Nói xong, bụng kêu lên.

Lập tức, cô quần bách.

Đến bụng cũng lật tẩy cô, đúng là ngày xui xẻo, chỉ nửa tiếng ngắn ngủi, cô bị lật tẩy 2 lần.

Dùng tay che bụng, cô đỏ mặt.

“Có muốn đi ăn gì đó?”

Mộ Nguyệt Sâm lại không nhân cơ hội cười cô, nhàn nhạt hỏi 1 câu, ánh mắt vẫn nhìn hướng cũ.

Hạ Băng Khuynh không tự nhiên động dậy, dùng mũi nói 1 tiếng: “Uhm!”

Anh không cười cô, còn hỏi cô đang hoảng, cô cũng không thể đen mặt với anh nữa.

Mộ Nguyệt Sâm dẫn cô đến 1 tiệm ăn gia đình.

Hạ Băng Khuynh ngồi trên ghế, mắt chớp chớp nhìn cảnh đêm rực rỡ ngoài cửa sổ, quả nhiên, nơi Mộ Nguyệt Sâm đến đều là nơi tốt.

“Muốn ăn gì tự chọn đi!” Mộ Nguyệt Sâm ở đối diện nói, lấy ly nước trên bàn uống 1 ngụm.

“Oh!”

Hạ Băng Khuynh thu ánh nhìn lại, lật menu ra, 1 hồi chọn 11 món.

Mộ Nguyệt Sâm kinh ngạc.

“Cũng kha khá rồi, cứ như vậy trước!” Hạ Băng Khuynh trả menu cho phục vụ.

“Chọn nhiều vậy ăn hết không?”

“Nhưng mà, mấy món này chỉ có 1 miếng chút xíu ở giữa đĩa, không gọi nhiều tí sao có thể no.” Hạ Băng Khuynh nói lý do cực kỳ hợp lý, trên thực tế cô tham ăn, cái gì cũng muốn thử.

“...” Mộ Nguyệt Sâm lần đầu nghe cô có gái sợ ăn không no.

Món ăn rất nhanh dùng bụng lên.

Hạ Băng Khuynh liếm môi, mắt sáng lên thể hiện cô là người tham ăn, lấy dao nĩa lên, xông vào đĩa thịt dê cô thích nhất trước.

Thấy 10 mấy đĩa bị cô ăn hết dần, Mộ Nguyệt Sâm ngậy người, nha đầu này như 1 con sóc vậy, đứng nhìn cô ăn từng miếng nhỏ, nhưng nhai đặc biệt nhai, miệng luôn không ngừng động dậy.

“Hạ Băng Khuynh, cô ăn nhiều thịt vậy không sợ mập sao?”

Hạ Băng Khuynh nuốt thịt trong miệng xuống: “Mập rồi thì giảm, có gì sợ!”

Trong lòng Mộ Nguyệt Sâm không nhận được nghĩ: “Cô quả thật lạc quan.”

“Tôi có thể kêu món ngọt không?”

“Cô còn chưa no?”

“Tôi--- tôi còn đang trong quá trình phát triển!”

Mộ Nguyệt Sâm vẫy tay với phục vụ, lúc phục vụ nghe cô gái này còn muốn kêu thêm đồ ngọt, biểu tình rất chán động.

Ăn xong món ngọt, Hạ Băng Khuynh mẫn nguyện vỗ bụng: “No quá---”

“Còn không no nữa tôi đem cô đến tiệm bánh bao, để cô từ từ nhai.”

Mộ Nguyệt Sâm lấy ví ra trả tiền.

Trên đường về, Hạ Băng Khuynh ăn no thả lỏng dựa vào ghế, vô thức ngủ say.

Trên xe im lặng đóng lại.

Trên người cô có thêm 1 áo vest xám nhạt, có cảm giác sạch sẽ ấm áp.

Cô như con mèo ướt vậy ngủ càng thoải mái hơn.

Thời gian, im lặng qua đi.

Đến nhà, Hạ Băng Khuynh còn đang ngủ.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Mộ Nguyệt Sâm đến gần gõ mặt cô: “Dậy, đến nhà rồi!”

“Uhm---” Hạ Băng Khuynh bấu môi nhỏ màu hồng, ở trong tay anh động dậy, rồi như cũ ngủ say.

Tay Mộ Nguyệt Sâm chưa lấy ra khỏi mặt cô, lập tức anh lắc đầu: “Quả thật là nha đầu ngốc vô tư!”

Ngủ như vậy trước mặt 1 người đàn ông, không sợ khiến đàn ông phạm tội sao?

Nhìn khuôn mặt hồng hào nồn nà của cô, ánh mắt anh trầm xuống, khuôn mặt đẹp trai từ từ lại gần, nhìn đôi môi đỏ mềm mại của cô, nhắm mắt, từ từ áp xuống.

Rất lâu, anh cũng chưa đứng dậy, cứ như vậy duy trì tư thế hôn nhau.

Trên xe im lặng, dường như không có tiếng thở.

Ngoài cửa, ánh trăng làm say đắm lòng người.

Hôn đủ rồi, anh thẳng lưng.

Anh ôm cô về phòng.

11h, trên lầu dưới lầu đều im lặng.

Mở cửa phòng cô, để cô lên giường, cởi giày, đắp chăn xong, vuốt mái tóc che mắt của cô, ngón tay thuận theo đó xoa mặt cô.

Cong lưng, lại hôn lên trán cô 1 cái.

Lúc này anh mới rời đi, đóng cửa tắt đèn, rời đi.

Trong bóng đêm, người trên giường mở to mắt.

Cô hít mấy hơi lớn, đưa tay sờ môi rồi trán mình, trên đó có hơi thở dịu dàng.

Lúc này trên xe anh hôn cô, cô đã tỉnh rồi, nhưng lúc đó cô lại ngây ngốc không đẩy anh ra, lựa chọn giả ngủ, tùy anh làm gì cô.

Mộ Nguyệt Sâm anh là lưu manh! Cảm thứ!

Vừa xấu hổ vừa tức giận vùi đầu vào chăn, cô như phát tiết vậy đánh vào chăn.

Cả đêm cô như bị quỷ ám vậy không thể xua tan được hơi thở của anh, cứ cảm thấy môi cũng anh còn dính trên môi và trán của mình.

Sáng hôm sau.

Phòng ăn.

Mọi người đều có mặt.

Hạ Băng Khuynh im lặng ăn sáng, dùng hết sức không nhìn người nào đó, để tránh xúc động, dùng dao chém lên mặt anh.

“Hôm qua đón được Lưu Huyền không?” Mộ Cẩm Đình tò mò hỏi.

“Đón em?” Mộ Lưu Huyền không hiểu gì ngẩng đầu nhìn 2 anh họ mình.

Sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng, không đáp.

Mộ Cẩm Đình cười ôn hòa nói: “Đúng vậy, anh ba em hôm qua tự nhiên đặc biệt quan tâm em, tối hôm qua còn đứng trước cửa sổ, ngây người chờ em về, biết được em ở trường, liền lập tức đi đón em.”

“Không phải chứ!” Mộ Lưu Huyền sợ hãi nuốt nước miếng, nhìn Mộ Nguyệt Sâm, cẩn thận hỏi: “Anh ba, có phải dạo này áp lực công việc quá lớn?” (Chắc ta chết mất =))))))))))

Từ nhỏ đến lớn anh ba đều không quan tâm anh.

Đây quả thật quá kinh ngạc.

“Quan tâm em không tốt sao?” Mộ Nguyệt Sâm ánh mắt lạnh lùng nhìn qua.

“Anh ba, em có thể biết tại sao anh đột nhiên quan tâm em không? Sáng hôm qua còn nhiệt tình chở bọn em đến trường.” Lúc đó anh đã cảm thấy rất khủng bố rồi.

“Tự nhiên thích thôi!”

Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng rất bình thường nói 4 chữ.

Mộ Cẩm Đình ngạc nhiên cười: “Nó đưa các em đi học?”

“Điều này chứng minh Nguyệt Sâm ngày càng hiểu lòng người, đây là chuyện tốt!” Hạ Văn Khuynh khen ngợi, còn nói đùa: “Nếu có thể cứ thấy đưa đón Băng Khuynh, thì tốt quá!”

Nếu là bình thường, đối diện với câu hỏi này, Mộ Nguyệt Sâm sẽ chọn lờ đi hoặc né tránh.

Hôm nay, sau khi Hạ Văn Khuynh nói xong, anh đồng ý 1 cách thoải mái: “Có thể! Dù sao em cũng có thời gian!”

Tất cả người trên bàn ăn đều chấn động.

Hạ Băng Khuynh mạnh mẽ ngẩng đầu nhìn anh.

Sau này anh chờ cô đi học? Cô không muốn, chết cũng không muốn.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

“Cứ quyết định vậy đi!” Không quan tâm phản ánh chấn động của mọi người, Mộ Nguyệt Sâm dứt khoát hạ quyết định.

“Tôi không---”

Hạ Băng Khuynh phản kháng yếu ớt, cô gấp gáp nhìn Hạ Văn Khuynh, hi vọng chị cô có thể lúc này đang dằn dỗi lừa bóng.

Ai ngờ, chị hình như không chung suy nghĩ với cô, không nhưng không giúp cự tuyệt, còn ủng hộ cực kỳ.

1 đàn quạ bay trên đầu cô.

Hu.

Sao lại như vậy!

Hạ Băng Khuynh sụp đổ ngồi trên ghế, linh hồn bay đi đầu mất rồi.

Mộ Lâm Nguyệt đang ngồi xem báo vui vẻ nói lên: “Nguyệt Bạch của chúng ta được giải rồi, tuần san thời đại Mỹ bình luận, Mộ Nguyệt Bạch là nghệ sĩ làm gốm vĩ đại nhất thời đại.

“Anh hai thật lợi hại!” Mộ Lưu Huyền mặt sùng bái.

“Ài, cũng không biết chừng nào nó mới muốn về nhà.” Mộ Cẩm Đình nhẹ than 1 tiếng.

Trong số người đang ngồi chỉ có Mộ Nguyệt Sâm là không có biểu cảm.

Qua vài ngày, Mộ Lưu Huyền đột nhiên bị trường đưa sang Hàn trở thành học sinh trao đổi.

Đối với Hạ Băng Khuynh mà nói như sét đánh ngang tai!

Vì điều này thể hiện, sau này mỗi sáng cô đơn độc ở cùng Mộ Nguyệt Sâm.

Trong 1 tháng, Mộ Nguyệt Sâm đều đứng giờ đưa cô đi học, chiều nếu hơn 6h chưa về, đều gọi tra hành tung của cô.

Với lại cái gì cũng muốn quản, nhỏ đến mặc đồ gì để tóc gì cũng quản, lớn là tham gia câu lạc bộ nào, cuối cùng vì CLB nào anh cũng không thích, nên dứt khoát không báo với anh.

Quả là biến cô thành vật thuộc quyền sở hữu của anh.

Hừ, tên biến thái này biến cô thành niềm vui trong cuộc sống, dùng việc ức hiếp cô để giải tỏa áp lực công việc.

Cuộc sống đại học cũng như thế mà qua 1 tháng, mùa thu cũng thể trôi đi.

Hôm nay là chủ nhật, cũng không dễ mong được Mộ Nguyệt Sâm đi công tác, sáng lúc anh đi, cô liều mạng nhìn sự vui sướng trong lòng, vẫy tay tạm biệt anh.

Nghe thư ký nói sớm nhất mai anh mới về.

Cũng có thể nói cả ngày hôm nay cô không cần nhìn khuôn mặt lạnh lùng của anh.

Quá tốt rồi!

Anh vừa đi, cô vui đến la lên, được giải phóng rồi!

Trưa hẹn Tiêu Nhân đi mua sắm, chiều đi xem phim, lúc sắp 2h, cô mới mang 1 bịch bánh đậu đỏ về Mộ gia.

Cô ngân nga câu hát nhanh chóng vào phòng sách, chuẩn bị kiểm cuốn sách, tận hưởng buổi chiều 1 cách tốt nhất.

Cửa phòng bị đóng lại, cô đẩy cửa vào, trên sofa ngồi 1 người.

Ánh mắt bị vật phát sáng chiếu vào, trong thời gian ngắn bị lóa sáng.

Đó là 1 khuôn mặt thanh tú, người đàn ông mang trên mình ánh hào quang.

Bộ đồ mặc ở nhà màu đen vừa người, làm tôn lên làn da trắng như trong suốt của anh, thân hình thon cao, khí chất ôn hòa dịu dàng.

Trên tay anh cầm 1 cuốn sách, như xem rất nhập tâm, đến cô đã vào rồi, cũng không làm anh bị gián đoạn.

Người này là ai?

Không lẽ nhà có khách?

Hạ Băng Khuynh đứng bên cửa, có chút không tự nhiên, hay là cũng đừng làm phiền soái ca này, im lặng rồi đi.

Nhưng, nếu đi như vậy, có chút không lễ phép, nếu người ta biết cô vào thì sao.

Bối rối 1 hồi, cô quyết định chào hỏi.

Cô kéo thẳng áo, trấn tĩnh đi qua: “Xin chào!”

Nam nhân trên sofa từ từ ngẩng đầu lên, đánh giá cô gái trước mắt, cười gấp sách trên tay lại, ôn hòa nói: “Chắc em là Băng Khuynh hả!”

“Anh biết em?” Hạ Băng Khuynh kinh ngạc.

“Anh là Mộ Nguyệt Bạch!” Nam nhân mặt mang nụ cười ôn hòa.

Mộ Nguyệt Bạch?

Nhị thiếu gia!

Thì ra đây là Mộ gia nhị thiếu gia!

“Lần đầu gặp, em đúng là xinh đẹp dễ thương như chị dâu nói.” Mộ Nguyệt Bạch cười nhẹ, không che giấu khen.

“Cảm ơn!” Hạ Băng Khuynh có chút không tự nhiên cúi đầu cười.

Nụ cười của nam nhân này như gió đông nam vào mùa xuân, ấm áp, nhẹ nhàng, đặc biệt thoải mái. Mà khí chất của anh như là mây trắng bay trên bầu trời đầy nắng, có cảm giác xa cách cũng rất thân thuộc.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 22

“Đó là gì?” Mộ Nguyệt Bạch chỉ bịch trên tay cô.

“Đây là bánh đậu đỏ, anh có muốn thử không?”

“Bánh đậu đỏ?” Mộ Nguyệt Bạch biểu hiện rất có hứng thú: “Cho anh ăn thử 1 miếng!”

Hạ Băng Khuynh lấy 1 miếng từ trong bịch đưa anh: “Đây---”

“Cảm ơn!” Mộ Nguyệt Bạch đưa tay nhận lấy.

Tay của anh, là tay đẹp nhất mà Hạ Băng Khuynh thấy qua, cô thích nam nhân có ngón tay đẹp.

Mộ Nguyệt Bạch cắn 1 miếng, động tác cực kỳ ưu nhã.

“Thế nào? Ngon không?”

Anh nhai vài cái: “Uhm, không tệ, rất ngon.” Vỗ vỗ vị trí kế bên mình: “Em cũng ngồi xuống ăn 1 miếng.”

“Được!” Hạ Băng Khuynh thoải mái ngồi xuống, lấy 1 miếng trong bịch ra cắn từng miếng nhỏ.

Mộ Nguyệt Bạch để bánh đậu đỏ trong tay xuống, lấy khăn giấy bên cạnh lên lau miệng, tùy ý hỏi: “Ồ đây có vui không?”

Hạ Băng Khuynh do dự 1 lúc, gật đầu đáp: “Cũng được.”

“Ngừng lâu vậy mới nói, xem ra có người ức hiếp em rồi.” Chân mày Mộ Nguyệt Bạch mang ý cười.

“Không có không có, thật sự không có!” Hạ Băng Khuynh lắc đầu, cô không muốn kiểm chuyện.

“Không cần gấp gáp, em có chuyện gì có thể nói anh, anh bảo đảm giữ bí mật giúp em, nếu có ai ức hiếp em, anh thay em đòi lại công đạo,” Mộ Nguyệt Bạch sủng nịch xoa đầu cô, cười ôn nhu: “Nha đầu nhỏ, sau này gọi anh là anh Nguyệt Bạch.”

Nói xong, anh đứng dậy, nhẹ nhàng rời khỏi, như là 1 con gió mát lướt qua.

Miệng Hạ Băng Khuynh ngậm bánh đậu đỏ ngọt ngào.

Cô có chút ngây ngơ, sau đó, cô mới vui vẻ cười.

Trên máy bay tư nhân.

Mộ Nguyệt Sâm ngồi trên ghế rộng rãi.

Anh mặc đồ vest đen đậm, áo sơ mi trắng, cà vạt màu xám, chéo chân ngồi đó nhưng khí chất cực kỳ, như bức tượng điêu khắc tinh tế độc nhất vô nhị.

Lúc này, anh cúi đầu, biểu cảm nghiêm túc lật văn kiện trong tay.

Ngoài cửa sổ, mưa gió rất lớn.

“Mộ tổng, bay vào trời mưa rất nguy hiểm, hay là mai chúng ta quay về.”

“Hôm nay về!” Giọng lạnh lùng dứt khoát vang lên, không có chỗ cho sự tranh luận.

Trác Tùy Hàng không có cách, tính cách ông chủ của anh trước giờ vẫn vậy nói 1 là 1, 2 là 2.

Vốn dĩ khách hàng hôm nay đã chuẩn bị phòng cho họ xong rồi, hành trình trước đây chuẩn bị cùng là hành trình 2 ngày, nhưng Mộ Nguyệt Sâm thay đổi chủ ý đột ngột, nhất định phải quay về.

Đều nói lòng vua khó đoán, quả thật là vậy.

Trời bên ngoài cửa sổ vẫn âm ỉ, mưa không có dấu hiệu ngừng lại.

Thời tiết này, phi công tuyệt đối không cho bay.

Mộ Nguyệt Sâm coi xong văn kiện trong tay, vỗ lên bàn 1 cái, từ chỗ ngồi đứng lên 1 cách dứt khoát: “Chúng ta lái xe về!”

“Nói giỡn đúng không, từ đây lái về cần 7h lận.” Trác Tùy Hàng bị chủ ý điên cuồng dọa sợ.

“Cậu cảm thấy tôi giống đang nói đùa?” Mộ Nguyệt Sâm lạnh mặt nâng cằm lên.

Ánh mắt dọa người.

Trác Tùy Hàng chỉ có thể bất lực đứng lên.

Sáng ngồi máy bay đến đây, lập tức không ngừng đi khảo sát, cứ như vậy 1 ngày sớm đã mệt rã rồi, lúc này còn phải lái xe 7h để về, làm trợ lý của anh thực sự dậy sớm hơn gà, ngủ trễ hơn chó.

Trác Tùy Hàng gọi điện kêu người lái xe qua.

Mộ Nguyệt Sâm đi xuống máy bay, ngồi lên ghế sau của xe.

Xe rời khỏi sân bay.

Độc đường, họ ở trạm dừng chân nghỉ 1 chút.

Mộ Nguyệt Sâm lấy vòng tay màu hồng từ trong túi ra.

Không biết nha đầu đó có thích không.

Mưa rơi đập lên cửa kính.

Trác Tùy Hàng thấy cảnh này qua kính chiếu hậu, nhận không được đoán, không lẽ anh ta hẹn hò rồi?

“Mộ tổng, vòng tay này muốn cho ai?” Anh tò mò hỏi.

“Cậu có hứng thú muốn biết?” Mộ Nguyệt Sâm thu vòng tay lại, tâm trạng như là rất tốt, còn nói đùa với thư ký.

“Đây là muốn tặng cho cô gái nào rồi?”

“Không lẽ cậu nghĩ tôi muốn tặng cho nam nhân?”

“...” Trác Tùy Hàng cười trừ.

Nói chuyện với anh ta đúng là tự hành hạ mình. (Bối đừng phát ngôn hỏi gì hết a oi =)))))

12h đêm

Sau 7h không ngừng nghỉ chạy về, Mộ Nguyệt Sâm cuối cùng về đến vào 12h kém 5ph.

Mang theo 1 thân gió bụi, lên lầu, vào phòng của Hạ Băng Khuynh đầu tiên.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Cô gái trên giường đã chần đến dưới chân, trong lòng ôm con Baymax, ngủ rất say.

Mộ Nguyệt Sâm đi qua, kéo chăn lên trên người cô, ngồi bên giường.

Nhìn cô gái đang ngủ say, nhìn đến xuất thần.

Kéo bàn tay thon nhỏ của cô lên, lấy vòng tay kim cương đeo cho cô, nghĩ nghĩ lại tháo ra.

“Haha!”

Đột nhiên có tiếng cười ngọt xuất hiện.

Mộ Nguyệt Sâm quay lại nhìn, thấy Hạ Băng Khuynh đang ngủ mơ cười ngọt ngào.

Mơ thấy ai mà vui vậy?

Sáng tinh dậy, nhìn thấy Mộ Nguyệt Sâm ngồi ở phòng ăn, quả thật như nhìn thấy quý.

Cảm giác oán hận bao phủ đầu óc Hạ Băng Khuynh.

Tại sao anh về nhanh vậy?

Không phải nói là 2 ngày sao?

Tâm trạng tốt đẹp lập tức biến thành đen tối.

“Ngây ở đó làm gì?” Mộ Nguyệt Sâm ném ánh nhìn lười biếng qua người cô.

“Đến đây!” Hạ Băng Khuynh bước đến, nhún vai cúi mặt ngồi xuống.

Ông trời ơi, xin ban cho con 1 ly Hạc Đình Hồng, để con độc chết anh ta.

Người làm đem đồ ăn sáng lên cho Hạ Băng Khuynh.

Hạ Băng Khuynh lấy dao nĩa lên, chậm chạp cắt đồ ăn trong đĩa.

Mộ Nguyệt Sâm thấy cô thất thần, dùng ngón tay gõ lên bàn 2 cái, “Hạ Băng Khuynh, lúc ăn com đừng nghĩ lung tung.”

“Não là của tôi, miệng cũng của tôi, anh quản không được---” Hạ Băng Khuynh bùng nổ 1 chút.

Mộ Nguyệt Sâm trừng mắt nhìn cô.

Đưa tay tính búng lên trán cô, bên ngoài có người vào.

Hạ Băng Khuynh thấy người vào, nhanh chóng đẩy tay Mộ Nguyệt Sâm ra.

Mộ Nguyệt Bạch mặc đồ ở nhà màu xanh nhạt chậm rãi bước vào, ngồi kế bên Hạ Băng Khuynh, miệng mang nụ cười ngồi xuống, xoa đầu cô: “Đang nói não của ai miệng của ai?”

“Không có!” Hạ Băng Khuynh ngại ngùng cười.

Đều tại Mộ Nguyệt Sâm, hại cô ở trước mặt anh Nguyệt Bạch không thực nữ chút nào.

Mộ Nguyệt Bạch vui vẻ cười: “Đám tranh cãi trước mặt Nguyệt Sâm, em là người đầu tiên!”

Đây được tính là khen không?

Hạ Băng Khuynh có chút choáng váng, đến ý của người ta còn không hiểu, mà trăm luan trong nụ cười như mùa xuân của người ta.

Thật là ám áp quá!

Mộ Nguyệt Sâm thấy bọn họ tiếp xúc với nhau không chút xa lạ, mày kiếm nhú lại, đặc biệt là lúc Mộ Nguyệt Bạch xoa đầu cô, cô vậy mà biểu hiện sự xấu hổ.

Bọn họ thân như vậy lúc nào?

Anh chẳng qua chỉ đi có 1 ngày!

Mộ Nguyệt Bạch ở bên đó quay đầu lại: “Nguyệt Sâm, lâu không gặp, nhớ anh rồi chứ?”

“Không nhớ.” Mộ Nguyệt Sâm lạnh mặt, vô tình trả lời.

“Em vẫn không dễ thương chút nào!” Mộ Nguyệt Bạch cười lắc đầu.

Mộ Nguyệt Sâm không quan tâm anh, anh lấy nĩa lên, gõ lên đĩa của Hạ Băng Khuynh: “Ăn nhanh cho tôi!”

Hạ Băng Khuynh liền cảm thấy giây phút nào cũng có thể bị hành hạ tan xác.

Cô không tình nguyện cầm dao nĩa lên.

Trên thế giới này có 1 loại sinh vật tàn bạo tên Mộ Nguyệt Sâm.

May là, trên thế giới còn có 1 ánh dương mang tên anh Nguyệt Bạch.

“Nguyệt Sâm, đối với con gái không nên hung dữ vậy, em sẽ dọa hư cô ấy.” Mộ Nguyệt Bạch ôn hòa khuyên.

Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng liếc anh 1 cái: “Ăn sáng của anh đi!”

“Anh muốn ăn của em!” Mộ Bạch Nguyệt rất tình nghich lấy 1 miếng thịt từ đĩa của Mộ Nguyệt Sâm

- -----

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Mộ Nguyệt Sâm lập tức mang biểu tình đầy sát khí muốn giết chết anh.

Ăn sáng xong, Hạ Băng Khuynh bỏ dao nĩa xuống tạm biệt Mộ Nguyệt Bạch: “Anh Nguyệt Bạch, em đi học đây.”

“Ừ, học cho giỏi, phải ngoan 1 chút.” Mộ Nguyệt Bạch thần thiết nắm vai cô.

Anh Nguyệt Bạch?

Mộ Nguyệt Sâm nghe cô xưng hô với Mộ Nguyệt Bạch vậy, khuôn mặt đẹp trai tinh tế lập tức cứng như thép.

Rời biệt thự, Hạ Băng Khuynh đi đến bên xe, kéo cửa ra.

“Ngồi phía trước!” Mệnh lệnh lạnh lùng từ phía sau truyền đến.

“Hôm nay tôi muốn ngồi đằng sau!”

Hạ Băng Khuynh phản kháng la lên, 1 chân bước vào xe.

Giấy sau, cô bị kéo ra, nhét vào ghế phụ.

Cửa xe ầm 1 tiếng bị đóng lại, như mang theo tức giận cực kỳ.

Mộ Nguyệt Sâm vòng quay bên ghế lái, mở cửa ngồi vào.

“Mộ Nguyệt Sâm, sao anh bá đạo vậy, từ hôm nay tôi không cần anh chở nữa.” Hạ Băng Khuynh tức giận nói.

“Không cần tôi chở cần ai chở, anh Nguyệt Bạch của cô sao?” Mộ Nguyệt Sâm ánh mắt sắc bén nhìn cô.

“Là anh Nguyệt Bạch thì tốt quá rồi!”

“Hạ Băng Khuynh da mặt cô thật dày, mới có 1 ngày, đã có tình ý với Mộ Nguyệt Bạch!”

“Anh quản được sao!”

“Tôi chính là quản được, sau này không được nói chuyện với anh ta.”

Hạ Băng Khuynh không phục nói: “Tôi mới không nghe anh, tôi muốn làm bạn tốt của anh Nguyệt Bạch, tôi muốn ---”

Đột nhiên---

Gáy cô bị kéo lại, trước mắt 1 mảng đen tối, miệng bị mạnh mẽ áp lấy.

Hạ Băng Khuynh mở to mắt: “Uhm---”

Lưỡi anh mạnh mẽ cạy mở hàm răng đóng chặt của cô, tay để trên đầu cô dùng lực hơn sự phản kháng của cô, gân xanh trên bắp tay cũng nổi lên.

Hơi thở thô bạo của 2 người đang giằng co đối kháng với nhau.

Dần dần, sức lực của Hạ Băng Khuynh đã dùng cạn.

Cô không phản kháng nữa.

Nụ hôn thô bạo dần dần trở nên ôn nhu, nhưng tay vẫn không thả lỏng, vì anh không thể để cô có cơ hội thoát khỏi tay anh.

Đầu Hạ Băng Khuynh choáng váng đến lợi hại, miệng đầy hơi thở của anh, nhiệt liệt, mạnh mẽ, còn mang theo chút dịu dàng.

Nửa ngày, anh mới thả cô ra.

“Luuu mạnh---” Chuyện đầu tiên Hạ Băng Khuynh làm là đưa tay đánh anh.

Tay còn chưa chạm lên người anh, đã bị anh chặn lại.

Mộ Nguyệt Sâm bình thần nhìn cô, “Kết cục của không nghe lời chính là vậy, nếu lần sau còn nghe cô kêu anh Nguyệt Bạch, tôi trực tiếp cắn đứt lưỡi cô.”

Hạ Băng Khuynh bị tức đến khóc lên: “Anh quá đáng quá, tôi kêu anh Nguyệt Bạch có trở ngại gì tới anh?”

“Vì tôi ghét!” Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng nói ra 3 chữ, không giải thích thêm.

“Anh---” Hạ Băng Khuynh giờ nắm đấm, tức đến cuối cùng muốn khóc cũng không khóc ra.

Bên ngoài cửa sổ, có người gõ cửa.

Mộ Nguyệt Sâm hạ kính cửa sổ xuống.

Bên ngoài là Mộ Cẩm Đình và Hạ Văn Khuynh, bọn họ chuẩn bị đi làm, nghe trong xe có tiếng tranh chấp, mới qua xem thử.

“Anh, anh rồ---”

Hạ Băng Khuynh chột dạ nhìn 2 người, lúc nói chuyện, nghĩ đến chuyện lúc nãy, lưỡi cô không nhin được tề dại.

“Ồ xa nghe tiếng động, sao vậy, 2 người cãi nhau?” Hạ Văn Khuynh lo lắng nhìn em.

“Không, không có, tui em---, tui em đang nói chuyện!”

Không thể dễ chi biết, vì nếu chi biết, cũng chỉ khiến chi cảm thấy khó xử.

Mộ Cẩm Đình cong lưng: “Nguyệt Sâm, anh kêu em chăm sóc Băng Khuynh, em đừng bắt nạt người ta.”

“Thế nào mới tính là bắt nạt?” Mộ Nguyệt Sâm hỏi ngược lại.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25

“Không có đâu, Nguyệt Sâm sẽ không làm vậy.” Hạ Vân Khuynh dùng tay đẩy đẩy bụng Mộ Cẩm Đình, kêu anh đừng nói nữa.

“Đi đây!”

Mộ Nguyệt Sâm mặt không biểu tình nói 2 chữ, đóng kính lại.

Mắt nhìn xe rời đi, mặt Mộ Cẩm Đình và Hạ Vân Khuynh đầy lo lắng.

Cả trưa, Hạ Băng Khuynh đều trong trạng thái thất thần.

Giảng viên ở trên bục nói hay cỡ nào, cô cũng cúi đầu nhìn sách ngay người, nửa ngày đến dấu chấm dấu phẩy cũng không xem vào.

“Hạ tiểu thư, trang này cậu đã xem nửa tiếng rồi!” Tiêu Nhân đến gần, nhìn không được nhắc cô.

“Oh!” Hạ Băng Khuynh đáp 1 tiếng, lật mấy trang sách.

Tan học, bạn học trong lớp lần lượt rời khỏi, Hạ Băng Khuynh thu dọn sách đứng lên, buồn bã đi ra ngoài.

“Từ sáng đến giờ cứ như vậy, cậu sao vậy?” Tiêu Nhân lên trước khoác tay bạn, tò mò hỏi.

Hạ Băng Khuynh buồn bực than 1 hơi: “Cậu nói tớ phải làm sao mới thoát khỏi bàn tay ma quỷ của Mộ Nguyệt Sâm?”

“Sao phải thoát, người ta muốn vào còn không được, cậu là sống trong phúc không biết phúc.”

Sống trong phúc?

Chuyện sáng nay cũng được gọi là phúc?

Đương nhiên, đối với người si mê mà nói, chắc đây chính là phúc lợi.

“Ài, quên đi, không nói nữa, tiết sau học gì?” Hạ Băng Khuynh chuyển đề tài, tránh việc thảo luận không nhận được an ủi, còn bị người bạn trọng sắc khinh bạn nói mình khoe khoang.

Mà Tiêu Nhân hình như không muốn kết thúc chủ đề nhanh vậy, cô dùng sức đánh lên eo cô 1 cái, cười ái muội: “Ài, cậu nói tam thiếu gia sáng nào cũng nhiệt tình chờ cậu đi học, còn mưa gió không đổi, anh ấy chắc không phải thích cậu chứ?”

“Haha---” Hạ Băng Khuynh cười khan 2 tiếng: “Trí tướng tượng của cậu thật phong phú.”

“Cái gì trí tướng tượng phong phú, nếu anh ấy không có cảm tình với cậu, sao phải quan tâm cậu nhiều vậy?”

“Người này, ngoài quan tâm tới người anh thích, đối với người không thích cũng rất quan tâm, anh ấy đối với tớ, đơn thuần là làm khó!”

“Là như vậy sao?”

Tiêu Nhân cảm thấy không đúng!

“Ài---” Hạ Băng Khuynh biểu tình trầm trọng vỗ vai Tiêu Nhân: “Ân oán của tớ và anh ấy, đã kết thù hận, nhiều không kể xiết, cậu sẽ không hiểu đâu.”

“Được rồi.” Tiêu Nhân bĩu môi: “Chắc là tớ nghĩ sai rồi.”

“Đi thôi, lên lớp!”

Hạ Băng Khuynh hít sâu 1 hơi, cố vũ tĩnh thần của mình, cố gắng loại bỏ cảm giác tiêu cực.

Chiều.

Học xong môn tự học, Hạ Băng Khuynh đến thư viện.

Cô tìm sách về phương diện giải phẫu, tuần sau phải học môn giải phẫu, bây giờ cô cảm thấy bất an, mấy anh chị lớp trên nói sau khi học xong tiết giải phẫu thứ nhất, đều ới mấy ngày không ăn nổi cơm.

Người trong thư viện rất nhiều, Hạ Băng Khuynh chọn 1 chỗ ngay góc sát cửa sổ ngồi.

Xem 1 cái đã đều chiều tối, đợi cô ngẩng đầu từ sách lên nhìn ngoài cửa sổ, mặt trời đã ở phía tây rồi.

Lại phải về nhà rồi.

Cũng có nghĩa, lại sắp gặp Mộ Nguyệt Sâm, không biết tại sao, bây giờ mỗi lần nghĩ đến khuôn mặt của anh đều cảm thấy căng thẳng.

Thu dọn xong sách vở đã bày ra, đem sách đã coi xong trả lại, chưa coi xong mượn về, tính tối nay đọc tiếp.

Về đến Mộ gia.

Cô lên lầu, về đến phòng, cặp đề trên bàn.

1 ánh sáng màu bạch kim chói mắt cô.

Thuận theo ánh sáng nhìn qua, trên bàn có 1 cái hộp đựng vòng tay.

Cô đưa tay qua lấy.

Màu hồng nhạt, trong suốt, lúc xế chiều ánh lên ánh sáng như cô thiếu nữ ngọt ngào non nớt.

Vòng tay thật dễ thương!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)**Net.

Chương 26

Hạ Băng Khuynh thật sự thích vòng tay này, nhưng sau đó, cô lại chìm trong nghi hoặc, đây là ai để ở đây?

Là tặng cô sao?

Lấy vòng tay nhìn nhìn 1 cái, lại nghĩ nghĩ.

Nếu là chị, chắc sẽ tặng trực tiếp, anh rể cũng không âm thầm để vòng tay lên bàn cô.

Nhưng ngoài họ ra ai sẽ tặng quà cho cô? Mà còn không nói gì để đó nữa.

Không phải là người hầu nữ lúc quét dọn làm rơi chứ?

Cô cảm thấy có khả năng này.

Để vòng tay vào túi, tính lúc xuống lầu hỏi chú quản gia, xem có cô gái nào làm rơi vòng tay không.

Mỗi ngày thường vào khoảng thời gian sắp ăn tối, Hạ Băng Khuynh mới ra khỏi phòng.

Lúc đi qua phòng của Mộ Nguyệt Sâm, nghe tiếng mở cửa, cô lập tức gia tăng tốc độ bước chân.

“Tôi sẽ ăn thịt người sao? Có chạy cái gì?”

Đằng sau có giọng không vui vang lên.

Thì ra, lúc cô gia tăng tốc độ, đã bị anh nhìn thấy.

Hạ Băng Khuynh bĩu môi, không tình nguyện quay lại: “Ai chạy chứ! Tôi vốn đi đi bộ rất nhanh!”

Mộ Nguyệt Sâm đi đến trước mặt cô, nhìn mặt nhỏ của cô 1 lượt, lúc thu ánh nhìn lại, bình thản nhìn bàn tay cô 1 cái, biểu cảm tự nhiên, không lộ dấu vết.

Nhưng lúc thấy tay cô trống không, anh nhú mày lại.

Còn chưa phát hiện?

Hay là cô ấy không thích?

“Tôi đi xuống đây!” Hạ Băng Khuynh không chú ý đến ánh mắt của anh, quay lưng đi về trước, không muốn ở đây nhìn qua nhìn lại với anh.

Mộ Nguyệt Sâm theo sau cô.

Lạc mắt như vô số tiền bạc vẩy lấy anh vậy.

Đi xuống lầu, Hạ Băng Khuynh nhìn thấy quản gia ở đại sảnh, tăng nhanh bước chân, đi đến bên đó.

Cô ấy đi qua đó làm gì?

Mộ Nguyệt Sâm vô thức đi theo.

“Chú!”

Quản gia nghe có người kêu, quay đầu lại, nhìn thấy họ, ôn hòa cung kính mỉm cười: “Tam thiếu gia, Băng Khuynh tiểu thư!”

Hạ Băng Khuynh nhìn “con sâu đi theo” bên cạnh 1 cái, anh đi theo làm gì?

Trong lòng chê phiền, cô lộ nụ cười rạng rỡ với quản gia, từ trong túi lấy vòng tay ra: “Chú, vòng tay thủy tinh này có thể là người làm lúc quét dọn phòng con làm rơi, chú giúp con hỏi thử.”

Mộ Nguyệt Sâm bên cạnh lập tức tức sôi máu.

Thủy tinh? Người làm làm rơi!

Nha đầu này rốt cuộc có não không?

Quản gia nhìn vòng tay trên tay Hạ Băng Khuynh 1 cách cẩn thận, lúc ngừng đầu nói chuyện, không cẩn thận phát hiện biểu tình âm u của Mộ Nguyệt Sâm, lập tức, hình như hiểu ra chuyện gì.

Ông thân thiết cười nói: “Băng Khuynh tiểu thư, đây không phải thủy tinh, là kim cương, cái này người làm đeo nổi sao!”

“Kim cương!” Hạ Băng Khuynh bị dọa dè vòng tay lên trước mắt: “Đây là vòng kim cương? Vậy cần bao nhiêu tiền?”

Quản gia cười thần bí nhìn Mộ Nguyệt Sâm 1 cái, trong lời có lời nói: “Vây phải hỏi người mua nó rồi.”

“Nhưng con không biết ai mua, nó để ở trong phòng con.” Hạ Băng Khuynh phiền não: “Vây phải làm sao đây.”

“Nếu ở trong phòng cô, thì cô cứ giữ, màu sắc cũng hợp với cô!”

“Vây không được, đây là kim cương đó, đến là ai còn không biết, tôi không thể tùy tiện chiếm làm của riêng.”

Giọng nói lạnh lùng ở bên lại vang lên: “Không muốn thì bỏ đi!”

Mộ Nguyệt Sâm khó chịu ra mặt.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 27

Trời biết anh muốn bóp chết nha đầu ngốc này cỡ nào.

Hạ Băng Khuynh thấy anh tự nhiên tức giận cảm thấy bất ngờ, nghiêng đầu nhìn: “Vòng tay cũng không phải anh tặng, muốn xử lý sao là chuyện của tôi, không cần anh lo.”

Mộ Nguyệt Sâm cảm thấy trong 26 năm qua đây lần sôi máu nhất từ trước đến giờ.

“Đến kim cương và thủy tinh cũng không phân biệt được, thật lo lắng sau này làm bác sĩ có lộn gan với phổi không, làm mất mặt!” Anh độc ác châm biếm.

Cảm giác tức giận xông lên não của Hạ Băng Khuynh: “Đúng, tôi không phân biệt được kim cương và thủy tinh, tôi là sống trong nghèo khó lớn như vậy vẫn chưa từng thấy qua kim cương, tôi không có tiền, không hiểu biết bằng anh, không thông minh, nhưng sao anh lại công kích tôi, tôi cũng có mắt mặt cũng đâu phải làm anh mất mặt.”

Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô, cảm nín bất lực.

Ngoài cửa, Mộ Cẩm Đình và Hạ Văn Khuynh cùng đi vào.

Thấy đại sảnh có 3 người đang đứng tò mò đi qua.

“Sao vậy?” Hạ Văn Khuynh nhỏ tiếng hỏi quán gia.

“À, Băng Khuynh tiểu thư phát hiện vòng tay trong phòng, tưởng lại người làm lúc dọn dẹp làm rơi, nhưng thực ra không phải, đây là vòng màu hồng kim cương, Băng Khuynh tiểu thư vì không tìm được chủ của vòng tay, đang buồn phiền.” Quán gia nói dõm dĩnh.

“Có chuyện này sao.” Hạ Văn Khuynh kinh ngạc cực kỳ, đi đến trước mặt Hạ Băng Khuynh, lấy vòng từ tay cô qua, mắt không nhìn được sáng lên: “Vòng tay này giá lên đến trăm vạn đó.”

Hạ Băng Khuynh nghe xong, chấn động đến không ngậm được miệng.

Trăm vạn?

“Đây rốt cuộc là ai để trong phòng?” Hạ Băng Khuynh mơ hồ.

Mộ Cẩm Đình nhún vai: “Sao anh biết, nói chung không phải anh.”

Nói xong anh nhìn sang Mộ Nguyệt Sâm: “Em biết không?”

Mộ Nguyệt Sâm mặt vô tình, không đáp.

Mỗi lần anh như vậy, người trong nhà cũng không thấy lạ, anh đối với câu hỏi không muốn trả lời hoặc lười trả lời, đều làm bộ dạng như không nghe thấy.

“Lạ quá, đã tặng quà sao không để lại tên chứ? Rốt cuộc là ai?” Hạ Băng Khuynh sắp tò mò chết rồi.

“Anh tặng đó---”

Giọng nói dịu dàng như gió xuân từ lầu 2 truyền đến.

Ánh nhìn mọi người đều nhìn về sau.

Vị trí trung tâm của lầu 2, Mộ Nguyệt Bạch 2 tay cầm lan can, tư thế thà lỏng, mang theo nụ cười ấm áp, anh mặc một chiếc áo len dài tay mỏng màu xanh da trời, khuôn mặt thanh tú, nhìn vào cảm giác đặc biệt ôn nhu và dễ chịu, như mang đến gió xuân cho người khác, ưu nhã và cao quý.

Anh ở đó lúc nào, không còn ai để ý nữa.

Anh bước xuống, bước chân nhẹ nhàng đến trước Hạ Băng Khuynh, quay đầu cười nhẹ nhàng với Hạ Băng Khuynh, lấy vòng tay từ tay cô, nắm lấy tay Hạ Băng Khuynh, tự tay đeo cho cô.

Hạ Băng Khuynh lớn như vậy, chưa từng được đối xử dịu dàng lãng mạn như vậy, nhất thời thất thần.

“Được rồi, bé dễ thương.” Mộ Nguyệt Bạch điểm lên mũi cô 1 cái, động tác thân mật, đôi mắt phát sáng dịu dàng như sao, có thể làm tan chảy tim của mọi thiếu nữ.

Hạ Băng Khuynh chỉ cảm thấy mũi ngứa ngứa, tâm tư như có mưa bóng gòn vào mùa hạ vậy, tìm không thấy điểm rơi.

“Thích không?” Mộ Nguyệt Bạch hai tay bỏ túi, cười hỏi.

Hạ Băng Khuynh thu tay lại, cúi đầu, cười xấu hổ đáp: “Dạ thích!”

Mộ Nguyệt Bạch cười càng tươi hơn: “Thích thì tốt!”

Mộ Nguyệt Sâm tức muốn nổ tung.

Cuộn chặt tay để bên người, vang lên tiếng rắc rắc, như là dùng sức rất lớn khiến xương cốt bị nghiền nát vậy.

Quán gia nhìn thấu mọi thứ, nhưng lại không thể nói nhiều thờ dài 1 hồi.

Mà Hạ Văn Khuynh và Mộ Cẩm Đình không hiểu tình hình, còn cho dầu vào lửa.

“Thì ra là Nguyệt Bạch tặng.”

“Sao cậu là nghĩ đến tặng quà cho Băng Khuynh?”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

Mộ Nguyệt Bạch cười nhẹ: “Em và Băng Khuynh rất có duyên, tặng quà cho cô ấy là chuyện nhỏ, sợ cô ấy cảm thấy áp lực nên cố ý không nói, như bé dễ thương này hình như tính cách quá cứng đầu.”

Hạ Vân Khuynh ôm lấy vai em gái: “Nó à, từ nhỏ đã vậy, chuyện gì cũng làm cho rõ ràng, uống phí em nghỉ chu đáo vậy rồi.”

“Tính cách này cũng tốt, rất thành thật, em khá thích.” Mộ Nguyệt Bạch đưa tay vỗ đầu cô.

Mặt Hạ Băng Khuynh càng đỏ hơn.

Không khí trở nên rất vui.

Duy chỉ có Mộ Nguyệt Sâm, kiểu ngạo đơn độc đứng đó, mặt âm u, ánh mắt trầm xuống, đen như địa ngục, khuôn mặt đẹp trai tàn ra sát khí, dường như muốn mang đến trận mưa máu vậy.

Nhưng, cuối cùng anh cũng im lặng thả lỏng tay, lệ khí áp trong lòng nửa ngày không thể phát tiết, kết quả tự phản phệ lại khiến thịt nát xương tan.

Bước đi, anh đơn độc đi về trước.

“Nguyệt Sâm à---” Mộ Cẩm Đình ở sau gọi bóng lưng của Mộ Nguyệt Sâm, nhưng anh vẫn như cũ đi không quay lại: “Thằng nhóc này, ai làm nó tức giận rồi?”

“Ai ya, Nguyệt Sâm chính là bộ dạng này.” Hạ Vân Khuynh ra về đương nhiên nói.

Ánh mắt Mộ Nguyệt Bạch nhẹ nhàng lướt nhìn bóng dáng rời đi của Mộ Nguyệt Sâm, nụ cười càng đậm hơn, cũng mang theo ý chơi đùa.

Hạ Băng Khuynh nhớ lại sáng nay vì cô gọi 1 tiếng anh Nguyệt Bạch mà anh tức giận, nói muốn ăn lười cô, lần này anh Nguyệt Bạch tặng vòng tay cho cô, tên tâm lý biến thái này, sẽ không chặt tay cô chứ.

Tím thiếu nữ màu hồng lập tức bị rơi vào hố băng.

Cô có chút sợ hãi run rẩy.

Giờ cơm tối, Hạ Băng Khuynh không ngừng nhìn lên Mộ Nguyệt Sâm.

Cảm giác này như đang chú ý đến bạo long vương đang im lặng, không phải vì thích mà chú ý, mà vì sợ nếu tinh thần cảnh giác, trong đầu đều là nhất cử nhất động của anh.

Chỉ có như vậy, mới có thể chạy trốn nhanh chóng khi gặp nguy hiểm.

Ánh mắt cô nhìn về hướng khác, thất thần gắp cá thán ở trong đĩa.

“Dang dang---” Tiếng đĩa chạm vào nhau khiến cô giật mình, hồi phục tinh thần.

Trong đĩa, hai đôi đĩa chạm vào nhau.

Mà chủ nhân của đôi đĩa kia là Mộ Nguyệt Bạch.

Hạ Băng Khuynh phản ứng lại, nhanh chóng thu đĩa lại, mặt đỏ lên nói: “Anh Nguyệt Bạch, cái này anh ăn đi.”

“Em thích thì cho em ăn!” Mộ Nguyệt Bạch gấp miếng cá đó, đứng dậy cong lưng hướng qua kia, để vào tô của cô.

“Cảm ơn!” Hạ Băng Khuynh nói, xấu hổ cúi đầu ăn.

Sau cơm tối, Mộ Nguyệt Sâm rời khỏi đầu tiên.

Lúc lướt qua quán gia, anh âm trầm nói 1 câu: “Nếu còn nấu món cá thán đó nữa, thì kéo đầu bếp cho chó ăn.”

“Vâng!” Quán gia ngay người đáp ứng.

Cá thán chọc giận gì anh rồi?

Hạ Băng Khuynh học cách thông minh hơn rồi, 1 mình đi lên quá nguy hiểm, cô đặc biệt đợi chị và anh rể cùng lên lầu.

Bình an đi về phòng, cô thở phào 1 hơi, lập tức thả lỏng cơ thể.

Đến lan can, đưa tay lên, tỉ mỉ nhìn vòng tay kim cương màu hồng, dưới ánh đèn, kim cương màu hồng ánh lên càng rực rỡ, như là trái tim thiếu nữ đang phát sáng.

Nghĩ đến mấy lần gặp anh Nguyệt Bạch, anh đẹp đến không tả được.

Thật sự ám áp!

Trên thế giới sao có người đàn ông dịu dàng hoàn mỹ như thế!

1 bên ôm Baymax, 1 bên vui vẻ dựa giường, trong đầu trong tim đều là bong bóng màu hồng.

Sáng hôm sau, trời mờ mờ sáng, Hạ Băng Khuynh đã dậy, chuẩn khỏi Mộ gia đang yên giấc.

Cô không tin, sớm như vậy, còn không thoát khỏi bàn tay của anh.

Cô đi 1h mới đến chỗ ngồi xe công cộng.

Vừa ngồi xuống, tim cô cảm thấy thành tựu, hưng phấn như 8 kiếp chưa ngồi qua xe công cộng.

Trưa.

Hạ Băng Khuynh và Tiểu Nhân, cùng những bạn học khác cùng đến căn tin.

Lúc đến căn tin, Hạ Băng Khuynh nhận 1 cuộc điện thoại, cô kêu Tiểu Nhân đi gọi món trước, bản thân tìm nơi im lặng nghe điện thoại: “Alo.”

“Hạ Băng Khuynh, tôi là hiệu trưởng, em đang học rất tốt ở trường chúng tôi sao lại xin nghỉ?”

“Xin nghỉ!” Cả người Hạ Băng Khuynh nhảy dựng lên.

Cô xin nghỉ học khi nào?

Rất không dễ vào được đại học Tâm Nghi, cô điên mới xin nghỉ.

“Đúng vậy, Mộ tiên sinh gọi nói cô không muốn học đại học nữa, trưa nay anh ấy chuẩn bị đều làm thủ tục cho em!”

Mộ Nguyệt Sâm!

Lại là anh ta!

- - - - -

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

“Hiệu trưởng, em không nói phải nghỉ học, Mộ tiên sinh đó em không quen, anh ta không có quyền thay em xin nghỉ, thầy cứ coi là kẻ điên đây nói chuyện điên rồ với thầy đi.” Hạ Băng Khuynh không có ý tốt nói.

Hiệu trưởng bên kia khó xử dùng vài giây: “Hạ Băng Khuynh à, nói thật với em, tập đoàn Mộ thị đầu tư cho trường rất nhiều, một số hoạt động của trường đều do Mộ thị tài trợ, em không muốn nghỉ học tôi rất vui, nhưng tôi cũng không thể đắc tội Mộ tiên sinh, mâu thuẫn của hai người vẫn là tự giải quyết thì tốt hơn.”

Hạ Băng Khuynh cũng không ngốc, lời của hiệu trưởng nói cô hiểu, tự nhiên giải quyết, đừng ảnh hưởng đến trường.

“Em biết rồi, em sẽ tự giải quyết.”

Có chút bất lực cúp máy, cơm cũng không ăn, tức giận đến Mộ thị.

Cô muốn cùng tên đó đồng vu quy tận!

Đến Mộ thị thì được báo là Mộ Nguyệt Sâm đã đến sân bóng Cao Nhĩ Phu.

Như là biết trước cô sẽ đến, tiếp tân chủ động đưa địa chỉ sân bóng cho cô.

Hạ Băng Khuynh cầm địa chỉ, lập tức đến sân bóng.

Từ xe taxi đi xuống, trước mặt 1 mảnh rộng rãi, phía xa là sân cỏ xanh, ao hồ, cây cối đẹp khó tả.

Cô không có tâm trạng thưởng thức cảnh đẹp, bước chân kiên định đi về trước.

1 phục vụ nữ mặc áo xanh biển được đặt làm, khuôn mặt mang nụ cười tiêu chuẩn: “Xin chào, xin hỏi tôi có thể giúp gì không?”

“Tôi đến tìm Mộ Nguyệt Sâm, có thể dẫn tôi đến đó không?” Hạ Băng Khuynh trấn tĩnh trả lời.

“Có thể, mời theo tôi.”

Nữ phục vụ đến thân phận của cô cũng không hỏi, liền đưa cô đi, cô thể thấy tên hồ ly giả Mộ Nguyệt Sâm sớm đã sắp xếp, chỉ đợi cô sập bẫy.

Hạ Băng Khuynh âm u bầu môi, đi theo.

Bọn họ ngồi trên xe tham quan màu trắng, do nữ phục vụ đó lái xe.

Xe đi vào sân trong sân bóng, khi đến trung tâm sân bóng Cao Nhĩ Phu, mới dừng lại.

Nữ phục vụ xuống trước, cung kính chỉ về trước: “Mộ tiên sinh ở bên đó!”

“Được, cảm ơn!”

Hạ Băng Khuynh lễ phép cảm ơn.

Cô xuống xe, đi nhanh về trước, đi rất xa mới có thể thấy bóng dáng 3 người đàn ông từ xa.

Bọn họ đều cao ráo, khuôn mặt đẹp trai, khí chất cao quý, 1 đám công tử nhà giàu tụ họp đúng là mãn nhãn.

Cảnh tượng đặc biệt hoa lệ.

Mộ Nguyệt Sâm là người gây chú ý nhất, áo polo xanh đậm, quần dài đen tôn lên đôi chân dài, mặt nghiêng tinh tế như dùng dao gọt, cao thấp rõ ràng.

Nhan sắc của anh đặc biệt mê hoặc, vừa nhìn đã thấy tuyệt đẹp đến khiến tim tan chảy.

Nhưng bề ngoài của anh và tính cách hoàn toàn trái ngược, bề ngoài đẹp như vậy, nhưng tính cách lại xấu như vậy.

Nghĩ đến chuyện anh làm, cô lập tức giận dữ đi nhanh về trước xông về phía anh, không quan tâm chuyện gì khác, đưa chân lên đá anh 1 cái, còn đá ngay xương bấp chân của anh.

“Shhh---”

Mộ Nguyệt Sâm đau đến hừ nhẹ, ý lạnh sáu phần lập tức xuất hiện.

Cố Quân Thụy và Quân Dung Khiêm ở bên ban đầu chấn động sau đó không hện mà cười phá lên, còn ở sau lưng Mộ Nguyệt Sâm đưa ngón tay cái lên đối với Hạ Băng Khuynh.

Nhất định phải like!

Dám không thích tam thiếu đã đủ ngầu rồi, còn dám đánh anh nữa, cô nương nhỏ này tuyệt đối ăn gan hùm mật báo để lớn mà.

Bọn họ thích nhất cũng tình tiết bùng nổ như vậy.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Hạ Băng Khuynh không có tâm trạng quan tâm 2 tên đằng sau.

Thực ra, lúc này chỉ cần có 1 giây suy nghĩ, cô sẽ không có gan đó nữa.

Vì sau khi cô đá xong mới bắt đầu sợ hãi.

Nuốt nước miếng, cô khác chế nội tâm lo lắng, cố ý hung dữ nâng cằm lên với Mộ Nguyệt Sâm, mệnh lệnh nói: “Anh---, lập tức gọi cho hiệu trưởng, thu lại lời anh đã nói.”

Mộ Nguyệt Sâm bốt đầu rồi, đứng thẳng người, nhũn mày, cười lạnh: “Đây là cách cô cầu xin?”

Cầu anh!

Ha, anh cố ý làm khó cô, còn muốn cô qua đồ đồ dành?

Đây là logic thần thánh gì?

Thật sự nghĩ cô dễ ức hiếp sao!

Ôm tâm lý mâu thuẫn vừa sợ vừa tức, Hạ Băng Khuynh không phục ưỡn ngực, ở trước mặt anh biểu thị mình không sợ: “Anh hiểu lầm rồi, tôi không đến cầu xin anh, mà đến tính sổ, anh tốt nhất ngoan ngoãn xử lý, nếu không-”

Nói đến đây, cô ngừng lại, ánh mắt uy hiếp.

“Nếu không thì sao?” Mộ Nguyệt Sâm nhếch mày, từng bước đến gần cô: “Là muốn như lần trước nói cưỡng hiếp tôi trước rồi giết sau sao?”

Thấy anh càng đến gần mình, cô vô thức lùi về sau.

“Anh đừng qua đây, có lời thì nói, đừng động tay.” Cô chỉ anh, khí thế ngày càng yếu.

“Người động tay trước là cô!”

“Tôi tôi không động tay, tôi động chân!”

“Vậy tôi cũng động thân dưới là được!”

“...” Lưu manh!

Anh tiến, cô lùi, chỉ sợ chân 1 bước thì khoảng cách giữa cô và anh sẽ là 0.

Mà mỗi lần lùi 1 bước, khí chất cường thế mà cô có biểu hiện ra giảm 1 phần.

“Có chiều gì thì đưa ra hết đi, đừng giấu nữa!”

Mộ Nguyệt Sâm nói lời này, bước chân lui về phía sau, thả chậm bước chân, cố ý chỉ để lại khoảng cách 1 bước chân với cô.

Anh không gấp bất lấy cô, anh phải từ từ công kích cô, từ hành động, càng từ tinh thần, hoàn toàn áp chế cô.

Lưng của Hạ Băng Khuynh chạm vào thân cây.

Không kịp lùi, thế giới trước mắt nhanh chóng bị nuốt chửng.

Mũi anh đến gần.

Hơi thở ấm nóng như lông vũ đang trêu chọc làn da của cô.

Tim, đập càng điên loạn.

Da đầu cũng tê dại.

Nín thở, run rẩy.

“Nói đi, cô có chiều gì?” Giọng lạnh lùng đột nhiên mang theo sự gọi cảm

Mỗi móng của anh gần trong gang tấc.

Chỉ vài từ, khí nóng phả lên càng nồng đậm.

Hạ Băng Khuynh nhìn khuôn mặt đẹp đó, khí chất sáng chói, lúc nào cũng có thể áp xuống đôi môi của cô, lòng nóng quả trứng gà đang từ từ được đưa vào lò vậy.

Cảm giác này quá hành hạ người khác rồi, cô muốn trốn.

“Anh đừng---” Cô thật sự không chịu nổi đẩy anh ra.

Trước ngực anh bị tay cô áp lên: “Đừng cái gì?”

“Đừng đến gần vậy!” Hạ Băng Khuynh dùng hết sức đẩy anh ra.

Mà phản lực của anh trực tiếp tác dụng lên tay cô, nam nhân sau khi đổ mồ hôi sẽ mang theo mùi hương nam tính mạnh mẽ, cho nên, hô hấp của cô đều là hơi thở của anh.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 31

“Đù xa chưa?” Giọng từ đỉnh đầu cô truyền đến.

“..” Tên đáng ghét!

Mộ Nguyệt Sâm ngẩng đầu, không nói chỉ trừng anh, không dùng lời kháng cự.

“Hôm nay thời gian còn sớm, cô từ từ nghỉ, nghỉ xong rồi nói tôi.” Mộ Nguyệt Sâm giam cơ thể nhỏ bé của cô lại, ngữ khí nhàn nhạt.

Hạ Băng Khuynh cắn môi.

Cô đầu không lại anh!

Dù cho cô có giờ nhanh múa vuốt, trong mắt anh cũng chỉ là trò mèo.

Đây đưa với anh hơn 10 mấy phút, cô tuyên bố bỏ cuộc: “Sáng hôm nay tôi không nên làm vậy, sau này tôi sẽ không chuồn đi nữa, anh gọi điện cho hiệu trưởng đi!”

“Biết mình sai rồi?” Mộ Nguyệt Sâm cao cao tại thượng hỏi.

Cô mới không biết sai!

Đều là anh uy hiếp anh uy hiếp đó, tiểu nhân bi ôi!

Hạ Băng Khuynh trong bụng chửi 1 hồi, biểu cảm lại ngoan ngoãn gật đầu.

Mộ Nguyệt Sâm lúc này mới lùi lại: “Lát tôi sẽ gọi.”

“Anh gọi bây giờ!” Hạ Băng Khuynh sợ lát anh đổi ý.

“Không, lát tôi gọi!” Mộ Nguyệt Sâm nhấn mạnh, anh không thích người khác thay đổi ý của anh.

“Nếu anh quên thì sao, bây giờ gọi, bây giờ nhất định phải gọi, lấy điện thoại ra.” Không thấy anh gọi, để xử lý chuyện này, cô không yên tâm.

“Điện thoại không ở trên người.”

“Tôi không tin!”

Hạ Băng Khuynh nhìn túi quần cô, lòng gấp gáp, liền không quan tâm gì muốn sờ quần của anh.

Mộ Nguyệt Sâm né tay cô: “Người của nam nhân cũng dám sờ bậy.”

“Ai muốn sờ anh, tôi sờ điện thoại.” Gấp gáp lại cho Hạ Băng Khuynh bại hoại áp anh lên tường, đồng thời tay nhỏ nhanh chóng bỏ vào túi quần anh.

Tay nhỏ mềm mại vô ý chạm vào nơi không nơi chạm

Mặt của Mộ Nguyệt Sâm phủ 1 lớp đỏ.

Yết hầu chuyển động.

Hành động này rơi vào mắt 2 người đang xem kịch hay nửa ngày, khiến họ phun hết nước miếng đang uống ra.

Trời ơi, quá bạo dạn rồi!

“Tôi cuối cùng hiểu tại sao Nguyệt Sâm xem trọng nha đầu này!”

“Quả nhiên trực tiếp! Tôi thích!”

Hạ Băng Khuynh hoàn toàn không phát hiện bản thân để làm dấy lên ** của trai thẳng, sau khi bấm xong số, để điện thoại lên tai anh: “Nói!”

Mộ Nguyệt Sâm mặc tay cô tùy ý áp lên ngực mình, mùi hương đặc trưng của thiếu nữ xông vào mũi anh.

Anh bồn chồn nói chuyện điện thoại với hiệu trưởng đại học S, anh từ cao nhìn xuống cổ áo của cô có thể thấy nơi đây dạn đó.

Anh cố ý câu có câu không kéo dài hội thoại với hiệu trưởng.

Tay nhỏ của cô cũng cố ý không dỗi áp trên ngực anh.

Cổ Quân Thụy và Quân Dung Khiêm ở phía sau sắp không nhìn nổi nữa: “Hi hi, thật là hư, không ngờ Mộ tam thiếu không hiểu phong tình cũng có mặt tà ác như vậy!”

Điện thoại cuối cùng cũng xong.

Hạ Băng Khuynh lập tức thả anh ra, nghe tận tai cô mới yên tâm.

Chuyện này đối với cô là chuyện quan trọng.

Mộ Nguyệt Sâm có chút tiếc nuối: “Bây giờ hài lòng rồi!”

“Hài lòng hài lòng, tôi đi đây!” Hạ Băng Khuynh bạc bẽo nói 1 câu, liền nhanh chóng muốn chuồn.

“Về đây!” Mộ Nguyệt Sâm hạ thấp giọng.

Hạ Băng Khuynh quay lại, áp chế cảm xúc: “Tôi phải về trường, trưa còn có tiết.”

“Ăn cơm với tôi!”

“Không phải anh có bạn sao, kêu họ ăn với anh đi.”

“Bên hiệu trưởng Lê, chắc tôi phải gọi thêm 1 cuộc.”

“..” Bi ôi, bi ôi, bi ôi!

“Còn không qua đây sao---”

Mộ Nguyệt Sâm ngừ khí kéo dài.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 32

Hạ Băng Khuynh bất lực, rất không tự nguyện quay lại, anh chính là coi cô là đồ chơi, tùy anh chơi đùa, tùy anh ức hiếp.

“Đi thôi nha đầu.” Tâm trạng Mộ Nguyệt Sâm không tệ đi về trước.

Hạ Băng Khuynh ở sau làm động tác đánh đá anh.

Mộ Nguyệt Sâm đi đến trước 2 tên đồng đảng, nhàn nhạt nói: “Hôm nay đánh đến đây thôi.”

“Được.” Quân Dung Khiêm thoải mái gật đầu, cố ý hỏi: “Ăn cơm bọn tớ chắc cũng có phần chứ!”

“Coi cậu nói kia, Nguyệt Sâm là loại người không có nghĩa khí vậy sao, ăn cơm tất nhiên chúng ta có phần.” Cổ Quân Thụy giả bộ nói phụ họa.

Mộ Nguyệt Sâm không nói chuyện, ánh mắt âm u lạnh lùng tàn phát ý lạnh.

Cổ Quân Thụy sợ hãi xua tay: “Ok, chúng tớ lập tức biến mất!”

“Em gái, lần sau gặp!” Quân Dung Khiêm tà mị hôn gió Hạ Băng Khuynh, liền theo Cổ Quân Thụy rời đi.

Hạ Băng Khuynh đột nhiên rất ngưỡng mộ 2 người bị đuổi đi, cô cũng muốn bị anh đuổi.

Mộ Nguyệt Sâm đưa cô đến quán ăn gia đình.

Anh gọi món đến đây bàn, toàn là món đắt tiền.

Hạ Băng Khuynh vốn là người tham ăn, tuy không thích Mộ Nguyệt Sâm, nhưng không thể hiện cô có thù với thức ăn, cộng thêm cô cũng chưa ăn trưa.

Lấy nữa lên, cô ăn này 1 tí kia 1 tí, món nào cũng ngon.

Mộ Nguyệt Sâm lắc ly rượu đỏ, nhìn cô ăn ngon vậy, trong mắt ẩn hiện ý cười vui vẻ, quay lại thấy vòng tay kim cương của cô, ý cười ỉ ỏi liền biến mất.

Hừ, vì người khác ghi điểm!

Lấy ly lên, buồn phiền 1 rượu đỏ.

“Tôi có thể uống thử 1 miếng rượu đỏ!” Hạ Băng Khuynh dùng ánh mắt thèm khát nhìn ly rượu đỏ.

Mộ Nguyệt Sâm đưa tay bấm lên trán cô: “Nghĩ cũng đừng nghĩ!”

Theo tư lượng của cô, không chừng uống xong lên giường của ai cũng không biết.

Anh tuyệt đối không cho cô cơ hội này.

“Không có thì thôi, sao lại đánh người!” Hạ Băng Khuynh bị đau sờ trán, âm thầm chửi: “Tên nhò mọn! Nhất định là rượu đỏ rất mắc, nên không cho tôi uống.”

“Cô nói đúng rồi!” Mộ Nguyệt Sâm không biết nên khóc hay nên cười lại uống 1 miếng.

Ăn xong, Mộ Nguyệt Sâm đưa Hạ Băng Khuynh về trường.

“Học xong về nhà sớm, đừng đi lung tung, tôi sẽ tra hành tung của cô.” Như thường lệ, Mộ Nguyệt Sâm dặn dò trước khi cô xuống xe.

“Anh làm cha tôi luôn đi!” Như bình thường, Hạ Băng Khuynh phản kháng 1 câu, nhưng không có tác dụng, dưới áp bức của anh, cô chỉ có gan nói không có gan làm.

Cô mở cửa xuống xe.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn bóng lưng cô, cho đến khi cô biến mất.

Làm cha cô?

Não quà thật không phải ngu ngốc bình thường!

Cả buổi trưa, Tiêu Nhân đều xin Hạ Băng Khuynh cho mượn đeo vòng tay “thủy tinh” màu hồng.

Nhưng Hạ Băng Khuynh trước giờ luôn rộng lượng lần này chết cũng không cho mượn.

Điều này khiến Tiêu Nhân nghĩ thấy được điều khác thường.

“Vòng tay không phải chị họ tặng, là nam nhân tặng đúng không!” Tiêu Nhân bắt lấy eo cô, chuẩn bị chọc lét cô.

“Không phải!” Hạ Băng Khuynh phủ nhận.

“Còn nói không, còn nói không---”

Tiêu Nhân chọc lét cô.

Hạ Băng Khuynh sợ nhột nhất, cuối cùng chịu thua khai hết.

“Nhị thiếu gia?” Tiêu Nhân lần đầu nghe người này, bạn hỏi cô ấy thần tượng nam đẹp nhất, cô ấy nắm trong lòng bàn tay, còn về phương diện nghệ thuật, có thể Picasso và Gogh cũng không biết.

“Uhm, anh ấy tên Mộ Nguyệt Bạch, đặc biệt dịu dàng.” Hạ Băng Khuynh chạm nhẹ vòng tay, mặt cười ngọt ngào.

“Ai yo, đặc biệt dịu dàng, xem bộ dạng xấu hổ của cậu kia, thích người ta à!”

Cô thích Mộ Nguyệt Bạch?

Hạ Băng Khuynh nghiêng đầu nghĩ: “Tớ cũng không biết, chỉ cảm thấy anh ấy là người rất tốt!”

“Như vậy à---” Tiêu Nhân do dự suy nghĩ, đột nhiên, biểu cảm cực kỳ nghiêm túc: “Anh ấy đẹp trai không?”

“...” Hạ Băng Khuynh cảm nín 1 lúc, đáp: “Đẹp!”

“So với Tam thiếu, ai đẹp hơn?”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 33

“Mộ Nguyệt Sâm và anh ấy là 2 thế giới khác nhau, 1 người dịu dàng, 1 người tâm lý có vấn đề, hoàn toàn không thể so sánh!”

“Vậy rốt cuộc ai đẹp hơn?” Tiêu Nhân chỉ quan tâm điều này.

Hạ Băng Khuynh từ bỏ việc nói cho cô hiểu, “Cậu đẹp nhất!”

Mấy tuần gần đây đều rất bình yên.

Mà tác dụng phụ là cô hoàn toàn mất sự tự do.

Mộ Nguyệt Sâm định ra quy tắc mới nhất: Mỗi sáng đến phòng anh báo cáo, cùng anh ăn sáng, để anh chờ đến trường, khủng bố hơn là anh còn chờ cô về, dù cho anh không rảnh, của kêu thư ký Trác đến chờ cô.

Cô chỉ dám tức không dám nói!

Nói chung mọi chuyện đều thuận theo ý anh, không phản kháng, anh sẽ không nổi trận lôi đình, cũng không dùng đến cường hôn, hoặc là thủ đoạn vô đạo đức như gọi điện xin nghỉ học cho hiệu trưởng.

Ài, cuộc sống cả cô như là bị tên biến thái nắm chặt.

1 tiết bữa chiều được nghỉ, các bạn trong lớp đang bàn sẽ đi đâu chơi.

“Băng Khuynh chúng ta cùng đi đi, đi mua sắm rồi ăn cơm rồi đi karaoke, chơi đến tối!” Tiêu Nhân ôm cổ Hạ Băng Khuynh, hưng phấn nói/

Hạ Băng Khuynh không chút cao hứng, kéo tay Tiêu Nhân ra, bắt lặc nói: “Từ khi tớ không muốn sống nữa, nếu không sao dám chơi đến tối, Mộ Nguyệt Sâm sẽ giết tớ.”

“Tam thiếu cũng thật là, anh ta sao quán cậu như vậy, cũng đâu phải là chồng.”

“Vi anh ấy tâm lý biến thái!”

“Cậu thật sự không đi?”

“Quên đi, vẫn là về nhà sớm, ở trong phòng đếm ngón chân.”

“Đưa trẻ tội nghiệp, cậu sắp bị quản như tiểu thư khuê cát thời cổ đại rồi.”

Tiêu Nhân sờ đầu cô, biểu thị đồng cảm.

Hạ Băng Khuynh cũng cảm thấy bản thân đáng thương.

Tạm biệt chị em trong lớp, bắt xe về nhà.

Cũng không chuyện gì làm, nhân lúc ánh mặt trời còn sáng, cô ra vườn hoa dạo chơi.

Cứ đi cứ đi, đi đến trước phòng làm việc của Mộ Nguyệt Bạch.

Mấy lần đi dạo tới đây cửa đều đóng, quản gia nói là phòng làm việc của nhị thiếu, anh ấy thường ở ngoài, có lúc lại ở nhà đóng cửa sáng tác, hành tung bất định.

Cuộc sống nghệ thuật gia quả là phiêu dật.

Mà hôm nay cửa này, hiếm khi mở ra.

Từ lúc tặng vòng đến nay, cô chưa gặp anh.

Ở bên ngoài do dự 1 chút, trong lòng nghĩ vẫn là không nên vào, nếu người ta đang sáng tác thì sao, cô vào sẽ làm mất cảm hứng.

Quay người, chuẩn bị rời đi.

“Do dự lâu vậy, sao lại đi? Thật thất vọng.”

Sau lưng vang lên giọng dịu dàng lười biếng, như là ánh dương lúc chiều tà.

Hạ Băng Khuynh quay đầu, nhìn Mộ Nguyệt Bạch đứng trước cửa, anh dựa vào kính, hai tay cầm cái bình màu trắng, như là rất lạnh vậy mặc 1 chiếc áo khoác có hình hoa hồng lớn, tóc mềm mại rơi trước lông mày, ánh mắt như là tia nắng mỏng manh dưới bóng cây vậy.

Anh nhìn khác những lần trước, hôm nay mang vẻ đẹp hư hỏng, như là nhân vật mềm mại không xương trong manga, loại vẻ đẹp yêu nghiệt.

Hình tượng cũng quá muốn giết người rồi!

Cô hồi phục tinh thần, giải thích: “Em vô thức đi qua đây, muốn đi vào, nhưng làm sợ làm phiền anh.”

“Anh Nguyệt Bạch nhìn rất khó gần sao?” Anh nghiêng đầu dựa vào cửa, cười ôn hòa.

“Không phải đâu, anh Nguyệt Bạch là người tốt nhất!” Hạ Băng Khuynh nói.

“Qua đây---” Mộ Nguyệt Bạch nhẹ nhàng vẫy tay với cô.

Hạ Băng Khuynh nghe lời đi qua.

Đến gần rồi, cô mới phát hiện mặt anh rất mệt mỏi, miệng có chút râu, mà trong cái bình là cafe đen.

“Anh Nguyệt Bạch, có phải anh rất mệt?”

“Uhm, chỉ có 1 chút, 3 ngày không ngủ rồi.” Mộ Nguyệt Bạch gạt đầu, dùng bắp tay gác lên vai cô, trọng lượng nửa người dựa vào cô.

Hạ Băng Khuynh có chút đứng không vững, vô thức ôm eo anh, dùng sức trụ lấy: “3 ngày? Anh 3 ngày không ngủ?”

Vậy cũng khoa trương quá rồi!

1 người sao có thể 3 ngày không ngủ!

“Có thể giúp anh 1 chuyện?” Mộ Nguyệt Bạch điểm lên mũi của cô.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 34

“Chuyện gì?” Hạ Băng Khuynh bị anh chạm nhẹ, vô thức bị si mê.

“Giúp anh cạo râu!”

“Cạo râu?” Hạ Băng Khuynh bất ngờ, lại nói: “Nhưng em không biết!”

“Không sao, anh dạy em.”

Mộ Nguyệt Bạch nắm tay cô kéo vào phòng.

1 luồng khí lạnh khiến Hạ Băng Khuynh như bước vào bắc cực.

“Cùng che đi---” Mộ Nguyệt Bạch kéo áo choàng không tay lớn trong người ra, 1 bên ôm lấy vai cô, để cô gần bản thân hơn.

Hơi thở sạch sẽ ấm áp nhẹ nhàng bao vây cô.

Lòng Hạ Băng Khuynh rối loạn, mặt xấu hổ đỏ lên.

Trong nhà vệ sinh.

Ánh sáng xuyên qua cửa sổ nhảy nhót chiếu vào, rọi lên những ánh sáng màu kim, Mộ Nguyệt Bạch tỉnh thần thả lỏng dựa lên bồn rửa tay, nhìn thẳng vào Hạ Băng Khuynh đang đứng đối diện.

Cô 1 tay cầm kem cạo râu 1 tay cầm dao cạo, nhìn rất căng thẳng.

“Đầu tiên em cần làm gì?”

Mộ Nguyệt Bạch chỉ chai kem cạo râu: “Em lấy ra ít, thoa đều quanh miệng anh.”

“Uhm---”

Hạ Băng Khuynh gật đầu, làm theo lời anh.

Hạ Băng Khuynh lắc lắc bình, lấy ra 1 đồng bọ, cẩn thận thoa quanh miệng và cằm anh, ánh mắt chăm chú, đặc biệt nghiêm túc.

Cô lần đầu làm chuyện này, rất sợ bản thân làm không tốt, sẽ để lại ấn tượng xấu trong mắt anh. Nhưng mỗi lần ngón tay cô chạm vào da thịt ấm nóng của anh, cảm nhận hơi thở của anh, tim cô đều căng thẳng, cảm giác rất áp lực.

“Làm không tệ.” Mộ Nguyệt Bạch khen ngợi xoa đầu cô.

Được cổ vũ, tâm trạng Hạ Băng Khuynh hưng phấn: “Em thoa xoa rồi, sau đó bắt đầu cạo được chưa?”

Cô lấy dao cạo lên trước mắt anh.

Mộ Nguyệt Bạch bị hành động của cô dọa 1 phen, áp lấy tay cô, nói đùa: “Nha đầu nhỏ, anh còn tưởng em muốn ám sát anh?”

“Xin xin lỗi, em quá thô lỗ.” Hạ Băng Khuynh ngại ngùng cười.

“Không sao.” Mộ Nguyệt Bạch ngẩng mặt lên: “Đến đi, thuận theo vân trên da mà động là được.”

“Anh yên tâm, em sẽ làm tốt.”

Hạ Băng Khuynh nín thở, từ từ lấy dao cạo lên mặt anh, dùng sức kéo 1 cái.

“Shhh---”

1 tiếng kêu, kiếm người vừa vào nhà vệ sinh ngưng bước chân.

Chỉ nghe tiếng nói chuyện giữa nam và nữ trong nhà vệ sinh.

“Xin lỗi xin lỗi, em không biết sẽ làm anh bị thương, em lần đầu làm chuyện này, anh sao rồi, aiya, chảy máu rồi---”

“Đừng hoảng, là anh kêu em làm, không liên quan đến em.”

“Em giúp anh ngăn máu, đầu tại em hậu đậu, anh kêu em kéo nhẹ, em lại dùng sức.”

Mộ Nguyệt Bạch tên cầm thú.

Chỉ cảm thấy máu rỉ vào tim, Mộ Nguyệt Sâm nâng chân đá cửa.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chũ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 35

Tim cửa lớn tiếng khiến Hạ Băng Khuynh đang bận rộn với chuyện của Mộ Nguyệt Bạch hết hồn.

Mộ Nguyệt Bạch cũng quay người nhìn.

“Các người đang làm?” Mộ Nguyệt Sâm nhìn cảnh trước mặt khác cảnh anh tưởng tượng, dừng 1 chút, càng âm u nhưu này: “Làm chuyện quý quái gì?”

Hạ Băng Khuynh phản ứng lại, không biết sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm khó coi đến đâu, cầu cứu anh: “Anh đến thật đúng lúc, nhanh qua giúp, em làm bậy rồi, khiến cằm của anh Nguyệt Bạch bị rầy rồi.”

Tay cô gấp gấp ngăn máu vết thương.

Cô không biết bản thân làm mạnh tay như vậy.

Ánh mắt Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng.

Giúp? Bây giờ anh muốn vận đầu của Mộ Nguyệt Bạch xuống.

Mộ Nguyệt Bạch nhìn khuôn mặt u ám của em trai, tay “vồ ồ” ôm eo Hạ Băng Khuynh, cười yếu ớt với anh: “Anh kêu nha đầu này cạo râu giúp, tiếc là kĩ thuật không đủ, quá nhiên lạ tay, còn cần được điều giáo.”

4 chữ cuối khiến ánh mắt giết người của Mộ Nguyệt Sâm trực tiếp nhìn qua.

Anh bước qua, kéo Hạ Băng Khuynh ra sau mình, từ kệ lấy 1 cái khăn trắng, động tác thô lỗ áp lên vết thương của Mộ Nguyệt Bạch, đau đến Mộ Nguyệt Bạch nhủu mày: “Em nhẹ chút!”

Mối mông của Mộ Nguyệt Sâm đến gần tai Mộ Nguyệt Bạch, thấp giọng nói: “Cô ấy là của em!”

“Nhưng hình như bây giờ cô ấy thích anh.” Mộ Nguyệt Bạch đến gần tai anh đáp nhỏ.

Thẳng lưng, anh quay người kéo tay Hạ Băng Khuynh ra ngoài.

“Anh Nguyệt Bạch còn chưa ngăn máu được, tôi không thể đi--” Hạ Băng Khuynh quay đầu nhìn Mộ Nguyệt Bạch.

“Anh đã không sao rồi, em đi theo Nguyệt Sâm đi!” Mộ Nguyệt Bạch cười vẫy tay với cô.

Hạ Băng Khuynh bị Mộ Nguyệt Sâm kéo mạnh rời khỏi phòng của Mộ Nguyệt Bạch.

Ngoài phòng, anh thả tay cô ra, sắc mặt lạnh lùng sắc bén nhìn cô: “Hạ Băng Khuynh cô qua đây cho tôi!”

Anh mệnh lệnh 1 câu, đi về phía ao hồ.

“Ê--”

Hạ Băng Khuynh ở sau gấp đến bại hoại kêu.

Tên này tưởng mình là chủ thiên hạ, là vua sao?

Tại sao luôn mang bộ dạng cuồng ngạo nghĩ lời của anh là thánh chỉ.

Nhìn anh càng đi càng xa, không có dấu hiệu dừng lại, dù tim cô có không nguyện ý đến đâu, nhưng nghĩ đến thù đoạn bi ôi của anh, vẫn đi theo.

Bên hồ.

Trời xanh ánh ngược lên mặt hồ, không có gió, như là 1 cái gương.

Mộ Nguyệt Sâm hai tay bỏ túi đứng bên hồ.

Đứng rất lâu không nói chuyện.

“Anh có lời gì thì nói!” Hạ Băng Khuynh ở bên nhìn không được mở miệng.

Mộ Nguyệt Sâm liếc nhìn cô tay cô: “Luôn đeo nó, cô rất thích vòng tay này?”

Hạ Băng Khuynh giấu tay ra sau: “Hả--” Cô không dám biểu hiện bậy bạ, qua mấy lần thử nghiệm trên xe, khiến cô hiểu anh không thích cô gần gũi với người nhà anh.

Hoặc là, trong lòng anh thật sự không xem trọng cô, cảm thấy cô không đủ tư cách thích người nhà của anh.

Như hôm nay, cô giúp anh Nguyệt Bạch cạo râu, anh hình như không vui. (Nói chứ s nữ 9 ngu dừ v==)

“Hỏi cô có thích không, thành thật trả lời!” Mộ Nguyệt Sâm nâng cằm lên.

So với việc cô thể hiện cảm xúc thật trước mặt anh, anh càng ghét cô tránh né như vậy.

“Người ta tặng tôi đều thích, vì đó là tâm ý của người khác, haha” Hạ Băng Khuynh thêm haha.

Cô tưởng trả lời vậy là thông minh, nhưng sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm càng khó coi.

Cô lại nói sai gì rồi?

Tím Hạ Băng Khuynh luôn đập như đánh trống.

Sau đó, Mộ Nguyệt Sâm mạnh mẽ nắm lấy tay cô, kéo vòng tay ra, ném xuống hồ.

“Vòng tay của tôi--” Hạ Băng Khuynh đau lòng la lên.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

Sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm vô tình, nhìn biểu cảm đau lòng của cô, ánh mắt càng lạnh: “Không cần biết cô thích vòng tay hay người tặng nó, kết cục đều chìm xuống hồ sâu, bị bùn cát chôn vùi.”

Lòng Hạ Băng Khuynh khó chịu từng cơn.

Cô chưa từng khó chịu như vậy, cô rất thích chiếc vòng đó, không chỉ vì anh Nguyệt Bạch tặng, càng vì lớn như vậy rồi đây là món quà đầu tiên cô nhận được.

Cái này đối với cô có ý nghĩa đặc biệt.

Mạnh mẽ mím môi, mắt đỏ như thỏ vậy, tim đau đớn, cô nhảy xuống hồ, linh hoạt bơi ra.

“Hạ Băng Khuynh---”

Mộ Nguyệt Sâm bị hành động của cô dọa, không nghĩ cô lại không biết sống chết như vậy.

Anh hướng hồ la lên: “Cô lên đây cho tôi!”

Hạ Băng Khuynh không quan tâm anh, tiếp tục bơi ra giữa hồ.

Nước hồ mùa thu lạnh cực kỳ, nhưng cô không cảm thấy chút nào, đau lòng biến thành hơi nóng cũng nóng như nước mắt vậy, quanh quẩn trong lòng.

Bơi đến chỗ vòng tay bị ném, cô nín thở, chìm xuống.

“Hạ Băng Khuynh!” Mộ Nguyệt Sâm cực kỳ tức giận la lên.

Anh tháo đồng hồ, tháo giày, nhảy xuống hồ.

Chìm xuống nước bắt cô lên mặt nước: “Cô thích hân ta đến vậy sao?”

“Đừng, tôi thích, tôi thích---” Mộ Nguyệt Sâm đau lòng la lên, mắt nóng lên, nước mắt rơi xuống.

Lòng Mộ Nguyệt Sâm thất lại, chua xót.

Anh đưa tay gạt nước mắt của cô: “Nếu đây không phải Nguyệt Bạch tặng, là tôi tặng, có phải không khó chịu như vậy?”

Hạ Băng Khuynh ngáy người, mở to đôi mắt đầy nước nhìn anh.

Mộ Nguyệt Sâm trước mắt, hình như không giống Mộ Nguyệt Sâm cô quen, hình như anh có chút mất mát.

Quả nhiên!

Mộ Nguyệt Sâm tự giễu nhếch môi, nhanh chóng khôi phục lại sắc mặt lạnh lùng: “Không cần tìm nữa, dù cho uống cả bụng nước bơi mấy ngày, thậm chí mấy tháng, cũng không tìm ra, không cần tốn sức đó. Đương nhiên, nếu cô cảm thấy mình sẽ giống như trên phim chiếu, kiên trì có thể tạo ra kì tích, thì tôi cũng không cản, cô muốn tiếp tục tìm thì cứ việc!”

Bỏ lời đó lại, anh buông cô ra, bơi vào bờ, đeo đồng hồ, mang giày, đầu không quay lại rồi đi.

“Mộ Nguyệt Sâm, tôi ghét anh, ghét anh, ghét anh---” Hạ Băng Khuynh nhìn người đàn ông rời đi, lòng dấy lên cảm giác cô đơn.

Mộ Nguyệt Sâm nghe cô la, mắt cũng không chớp.

Trong túi, nhét vòng kim cương màu hồng càng sâu vào trong túi, nó quả thật bị bùn đất chôn vùi, vì ý nghĩa ban đầu khi tặng nó, cùng với bí mật về nó, cũng bị che giấu.

Nửa đêm, Hạ Băng Khuynh cảm giác vừa nóng vừa lạnh làm cho tỉnh dậy.

Sờ trán, nóng, cô bò dậy, từ học tủ lấy nhiệt kế, đo 1 cái, 39 độ!

Uống 1 viên thuốc cảm, lại bò lên giường.

Nhất định hôm qua ở dưới hồ quá lâu, sau khi lên bờ, ngồi ở bờ thêm lúc lâu, mặc đồ ướt, bị gió thổi lâu, cơn gió đó, lạnh như con đũa hút máu cô.

Vòng tay không tìm được, mất rồi. Người bị cảm.

Mũi chưa sốt, cảm thấy uất ức.

Mê mang ngủ đến sáng, dậy tắm, cảm giác như khỏe được tí, đầu vẫn đau, cơ thể đau nhức đến lợi hại.

Xuống lầu ăn sáng, không muốn ăn.

Mộ Nguyệt Sâm hôm nay không quá quan tâm.

Thấy cô ăn ít, cũng không gõ đầu như thường lệ kêu cô ăn cho hết.

“Băng Khuynh, sắc mặt em không tốt, có phải bị sốt không?” Mộ Nguyệt Bạch vừa ngồi xuống ăn cơm tinh tế để ý được, trên cằm có thêm 1 miếng băng cá nhân.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 37

Hạ Băng Khuynh miễn cưỡng cười: “Có chút cảm, nhưng không sao, em uống thuốc rồi, rất nhanh sẽ khỏi, cơ thể vẫn luôn cường tráng.”

“Haha, anh lần đầu nghe con gái dùng từ cường tráng nói cho cơ thể mình.” Mộ Nguyệt Bạch bị cô chọc cười, nhưng sau đó cũng lo lắng nói: “Nếu thật không thoải mái thì xin nghỉ 1 ngày, đừng cố chịu!”

“Không được, hôm nay là tiết giải phẫu đầu tiên, rất quan trọng, không thể nghỉ.”

“Tết giải phẫu? Xem ra Băng Khuynh của chúng ta không chỉ cường tráng còn dũng cảm.”

“Cũng không có đâu!”

Bị anh khen, Hạ Băng Khuynh cảm thấy ngại.

Nghĩ đến vòng tay anh tặng mất rồi, tâm trạng cô lại nhịn không được tang thương.

Nếu anh biết được, nhất định thất vọng.

“Ding---” Dao nĩa bằng bạc bị thả mạnh xuống đĩa, phát ra tiếng sắc lạnh, Mộ Nguyệt Sâm đứng lên, biểu tình nghiêm túc nhìn Hạ Băng Khuynh: “No chưa?”

Hạ Băng Khuynh lau miệng đứng lên, cúi đầu, buồn bã đáp: “No rồi!”

“Cảm ơn, đi ra!”

Mệnh lệnh lạnh lùng của Mộ Nguyệt Bạch, bước chân hướng ra ngoài.

Hạ Băng Khuynh lấy cặp trên ghế đeo lên.

“Nha đầu nhỏ, đừng mặt buồn khổ nữa.” Mộ Nguyệt Bạch đi đến gần, hạ thấp giọng ôn hòa cười: “Qua mấy ngày nói với anh cả 1 tiếng, sau này anh chờ em, vậy em có thể thoát khỏi khổ ải rồi!”

“Thật sao?” Mắt Hạ Băng Khuynh phát sáng.

“Sure!”

Mộ Nguyệt Bạch làm ngón tay biểu thị cô im lặng, chỉ ngồi cửa.

Hạ Băng Khuynh hiểu được gật đầu, đúng, tuyệt đối không để tên đó biết.

“Anh Nguyệt Bạch, vậy em đi học đây!” Tâm trạng của cô vì lời của anh, trở nên vui vẻ.

“Ừ!” Mộ Nguyệt Bạch gật đầu cười.

Ánh mắt tiến cô rời đi, anh lấy ly cafe trên bàn nhấp 1 ngụm, khuôn mặt như ôn ngọc dưới ánh sáng mặt trời hiện lên tình khiết, ẩn trong mắt ý cười tà càng nồng đậm.

Trên đường đi, Mộ Nguyệt Sâm mặt không biểu tình lái xe, không nhìn cô 1 cái, cứ thế chạy đến trường không nói 1 câu.

Không nói với cô càng tốt!

Vì cô cũng cực kỳ không muốn nói chuyện với anh!

Xe vừa dừng, Hạ Băng Khuynh lập tức xuống xe, đầu cũng không quay lại đi thẳng đến lớp học.

Mộ Nguyệt Sâm nghiêng đầu nhìn ra cửa sổ, nhìn chăm chú bóng lưng thon nhỏ, cho đến khi cô biến mất khỏi tầm mắt của anh. (Ôi đừng ngược anh nữa =(((

Cũng không biết nha đầu bị bệnh nặng không.

Mí tâm của anh nhuộm sự lo lắng, không thể tan biến.

Sau khi xong tiết 1, Hạ Băng Khuynh lại bắt đầu nhức đầu, tứ chi đầu nhức.

Dùng tay sờ trán, nóng quỉ!

Xem ra lại bắt đầu sốt.

Làm sao, tiết sau là giải phẫu, nếu không học, lần sau cũng không đặc biệt dạy lại cho cô.

“Băng Khuynh, tờ thấy cậu nên đến phòng y tế vào nước biển đi, sốt có thể nóng hư não đó.” Tiêu Nhân rót cho cô ly nước, lo lắng nói.

“Cảm ơn.” Hạ Băng Khuynh nhận uống 1 ngụm: “Không nghiêm trọng vậy, sốt mà, uống vài viên thuốc là hết, không có vấn đề gì lớn, tớ có thể chịu được.”

“Đúng là tam nương liều mạng, tớ phục cậu rồi, vậy đồng ý với tớ, sau tiết giải phẫu, lập tức đến phòng y tế.”

“Uhm!”

Hạ Băng Khuynh cười gật đầu, đầu bắt đầu rã rời.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

Nhắm mắt lại, cô sợ Tiêu Nhân phát hiện, dùng tay chống lên mép bàn.

Lại ngồi 1 tí, bọn họ mới rời phòng học.

Trên đường đi đến lầu thực nghiệm.

“Băng Khuynh, nhanh nhìn, phía trước gì vậy?” Tiêu Nhân chỉ về trước.

Hạ Băng Khuynh cố tình táo nhìn kỹ, bên đó trái 1 miếng bạt, có 1 đám người mặc đồ blouse trắng đang đi.

“Xem ra là đi thực nghiệm, cậu nhìn bên đó còn đo huyết áp nữa.”

“Đúng thật, mấy người đó đều mặc blouse trắng,” Tiêu Nhân sau khi nhìn thì gật đầu, nhưng sau đó lại mơ hồ: “Nhưng hôm nay là ngày gì, tại sao lại có bác sĩ đến thực nghiệm, có phải là bên phụ khoa muốn làm quảng cáo.”

“Sao có thể, đây là ĐH S, làm sao có thể tùy tiện để diễn ra hoạt động thương nghiệp.”

“Nói cũng đúng, vậy thì kì lạ thật!”

Lúc họ đang nói, rồi chỗ những bác sĩ càng gần.

1 bác sĩ nữ mặc áo blouse trắng đến trước mặt họ, cản đường họ: “Các bạn, bây giờ thời tiết lúc nóng lúc lạnh, dễ cảm, qua uống 1 ly nước gừng phòng ngừa đi.”

Vừa nói, liền nắm tay Hạ Băng Khuynh đi về bàn bên kia.

Hạ Băng Khuynh đang không hiểu gì, người đã bị ấn ngồi xuống ghế, xung quanh là bác sĩ vây lấy, lại đưa trà gừng cho cô, lại đo nhiệt độ, lại thử huyết áp, thử máu.

Trong nháy mắt tất cả bác sĩ vây lấy 1 mình cô.

“Các người---” Hạ Băng Khuynh bưng trà gừng, bị bọn họ dọa sợ rồi, làm gì dám uống trà nữa.

“Bác sĩ Liễu, nhiệt độ của cô ấy là 39.5, huyết áp thể hiện vượt quá mức bình thường.” 1 bác sĩ nam đeo kính đi đến bên bác sĩ lúc nãy, nhẹ nhàng báo.

Nữ bác sĩ gật nhẹ đầu, quay người đi đến bên Hạ Băng Khuynh: “Uống trà trước đi, có thể giải hàn khí.”

“Các người sao lại vây lấy tôi?” Hạ Băng Khuynh không hiểu hỏi.

“Vì nhìn cô sắc mặt rất tệ, cô sốt rồi, còn rất cao nữa, cô nương nghe đây, bây giờ cô cần đi bệnh viện ngay lập tức, không thể chậm trễ.”

“Tôi biết mình sốt rồi, lát tôi đi bệnh viện.” Hạ Băng Khuynh uống 1 miếng trà gừng, để ly xuống: “Cảm ơn trà gừng của cô.”

Cô đứng dậy, lễ phép cảm ơn, kéo Tiêu Nhân ở 1 bên đi.

“Ài, Hạ tiểu thư---” Bác sĩ Liễu ở sau kêu lên.

Cô lên trước muốn ngăn cô lại, lại đột nhiên nghĩ đến gì đó, liền bỏ qua, không đuổi theo.

Cô lấy điện thoại gọi 1 số: “Mộ tổng, Hạ tiểu thư sốt rất lợi hại, nhưng không chịu lập tức đi bệnh viện, ngài nói có phải cô ấy biết là ngài sắp xếp không, ngài xem---”

“Tôi biết rồi!” Giọng trầm thấp đáp 1 tiếng.

Sau đó, cúp máy.

Trên lầu thực nghiệm, Tiểu Nhân sống chết không để Hạ Băng Khuynh lên lầu.

“Cậu sốt nghiêm trọng vậy, đừng học nữa, đi bệnh viện với tớ!”

“1 tiết 1 tiếng mà thôi, không cản trở gì.” Hạ Băng Khuynh vỗ ngực nói: “Tin tớ đi, tớ biết bản thân chịu đựng đến đâu.”

“Biết cái mớ gì, không chỉ là 1 tiết học nhảm, không học cũng không chết.” Tiểu Nhân tức giận chửi.

Phía sau có vài người đi đến, vừa nghe câu của Tiểu Nhân là lên.

“Không muốn học thì biến ngay, đừng ở lầu thực nghiệm của tôi làm ồn!”

Giọng nói bất ngờ truyền đến làm Hạ Băng Khuynh và Tiểu Nhân hết hồn.

Bọn họ quay người, nhìn thấy người đàn ông đứng sau, mặc sơ mi trắng, lưng thẳng tắp, toàn thân tỏa ra khí chất thanh thuần cấm dục.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39

5639.

“Ôi trời, soái ca!”

Tiểu Nhân ôm ngực, bệnh mê trai lại tái phát.

Hạ Băng Khuynh nhận ra anh, liền kéo áo Tiểu Nhân, thấp giọng nói: “Nhanh đừng quậy nữa, thầy ấy là giảng viên của chúng ta đó!”

“Giảng viên?” Tiểu Nhân nghĩ nghĩ, búng tay 1 cái, hưng phấn la: “Tớ biết tớ biết, có phải là thầy Quý trong truyền thống ĐH S, đẹp trai đến nát không gian đúng không!”

Đẹp nát không gian/

So sánh kiểu quý gì thế!

Hạ Băng Khuynh nhìn thầy Quý đang tức giận, giữa mi tâm thể hiện sự không vui rõ ràng, trong lòng nghĩ lúc này thầy chắc có cái nhìn rất tiêu cực rồi.

Bọn họ đi lên trước 1 tí.

“Thầy Quý xin lỗi, chúng em không cố ý làm ồn, có thể học tiết của thầy tại em rất vinh hạnh, xin thầy đừng tức giận.” Hạ Băng Khuynh nhận lỗi, thái độ thành khẩn.

“Thầy Quý, xin đừng tức giận.” Tiểu Nhân cộng thêm đôi mắt đáng thương, cực kỳ yếu đuối đi về trước.

Hạ Băng Khuynh liều mạng kéo cô lại, không để cô trêu chọc thầy.

Cô không muốn bị đuổi khỏi lớp thầy.

Thầy Quý biểu tình hòa hoãn lại: “Đi lên đi, sắp lên lớp rồi!”

“Vâng, tại em lập tức đi!” Hạ Băng Khuynh kéo Tiểu Nhân vẫn chưa muốn đi, đi lên lầu.

Chạy lên lầu, đầu càng thêm choáng, sức lực cũng dần tiêu biến.

Hỏi lão đạo, Tiểu Nhân kịp lúc đỡ cô, mới không bị ngã: “Cậu coi cậu như vậy sao học đây!”

“Đừng nói nữa, có phải bạn không, là bạn đừng nói nữa.”

Tiểu Nhân hết cách với cô, chỉ có thể đỡ cô vào, bên trong đã có nhiều sinh viên rồi.

Sau đó, thầy Quý của vào.

Phòng thực nghiệm có chút ồn lập tức im lặng.

Giảng viên nam trong trường thường là lão già cổ hủ hoặc là nam trung niên đã có vợ, như thầy Quý Tu đẹp trai sạch sẽ, khí chất hơn người thì quả là xuân được của cả đại học, mỗi ngày đều nhận được sự ái mộ điên cuồng của nữ sinh.

Cho nên tiết của thầy, dù là rất khủng bố nhưng nữ sinh vẫn bỏ đầu ra để nghe.

Đương nhiên, Hạ Băng Khuynh cũng sùng bái thủ pháp chuẩn xác nhanh nhẹn trong giải phẫu của thầy.

Quý Tu đi về trước, sau khi đứng vững, quay người giới thiệu sơ về mình: “Chào mọi người! Tôi tên Quý Tu, Quý trong tiết quý, Tu trong tu dưỡng, là giảng viên giải phẫu của các em, về y thuật có gì không hiểu có thể đến hỏi tôi, bây giờ bắt đầu học!”

Giới thiệu xong, liền bắt đầu vào tiết học.

Thời gian từng chút qua đi, đầu Hạ Băng Khuynh choáng càng lợi hại.

Thầy Quý cực kỳ tập trung vào những kiến thức lý luận.

Hạ Băng Khuynh xoa đầu, cổ vực dậy tinh thần nghe thầy nói.

“Tiếp theo, chúng ta vào phần thực hành, nếu không thích ứng nổi, dưới chân các em có thùng rác.” Quý Tu nói, nhìn và gạt đầu với trợ lý đứng 1 bên.

Ảnh mất lúc nhìn ngược lại, dừng lại trên mặt Hạ Băng Khuynh.

Trợ lý đi đến phòng thực nghiệm, lấy vải trắng đắp trên người thì thở xuống.

Thời khắc đó, nhiều nữ sinh đều chịu không nổi, Tiểu Nhân càng mạnh mẽ nuốt nước miếng.

Nhìn thấy thi thể thật sự, vẫn khiến lòng người tê dại.

Hạ Băng Khuynh nhìn thi thể trên kệ bị phân thành mấy hình ảnh, bây giờ cô cảm thấy như uống rất nhiều rượu vậy.

“Các em lần lượt lên, trước tiên đến gần quan sát.”

Thầy Quý nói.

Sinh viên trong phòng thực nghiệm lần lượt lên, nam sinh còn đỡ, tuy không dám chạm, nhưng gan nhìn còn có, nữ sinh miễn cưỡng cố gắng đi lên, có người sắc mặt tái mét, nhìn 2 cái liền trốn rồi.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40

Đến lượt Hạ Băng Khuynh rồi, cô đứng dậy, chân như đi trên mây đến trước thi thể.

Cô lại không sợ, sắc mặt không đổi, rất trấn định quan sát.

Chỉ là nhìn nhìn, thi thể trước mặt xoay vòng, xoay đến cô choáng mặt.

Quý Tu hai tay để sau lưng đứng trước mặt cô, nhìn thấy bộ dạng lão đảo muốn té xuống, đôi mày đen nhũn chặt.

Đột nhiên--

Hạ Băng Khuynh trực tiếp xé hướng về phía mặt của thi thể.

Phòng thực nghiệm đột nhiên nghe tiếng hít sâu.

Tất cả bạn học đều cảm thấy máu như chảy ngược, ánh mặt kinh ngạc, tinh thần rối loạn, như là đang coi phim kinh dị vậy, vốn biết bản thân sẽ không bị thương, nhưng vẫn bị cảnh trước mắt làm cho la hét lên, hoặc là bị dọa đến kêu cũng không nổi.

Thời gian dừng lại.

Ngay phút 89, Quý Tu kéo áo cô, kéo cô ngược lại.

Hạ Băng Khuynh đang hôn mê thuận thế nằm trong lòng anh.

Sinh viên khác trong phòng từ từ hồi phục lại tinh thần.

Quý Tu cũng bị kinh ngạc đến cả người mờ mờ, nhìn học trò trong lòng, anh thờ phảo.

Tiêu Nhân chạy qua.

Bên ngoài, truyền đến tiếng bước chân.

Cửa phòng theo đó bị đẩy ra.

1 người thân hình cao to đi qua, từ trong lòng Quý Tu ôm lấy Hạ Băng Khuynh.

“Tam thiếu gia---” Tiểu Nhân kinh ngạc nhìn anh.

Mộ Nguyệt Sâm ôm Hạ Băng Khuynh lên, nói với Quý Tu: “Tôi là người nhà của cô ấy, cô ấy bệnh rồi.”

Quý Tu hiểu gât đầu: “Nhanh đưa cô ấy đi bệnh viện.”

“Tạm biệt!” Mộ Nguyệt Sâm lễ phép tạm biệt, ôm Hạ Băng Khuynh ra cửa.

“Thầy Quý, em cũng nghỉ phép!” Tiêu Nhân bỏ 1 câu, cũng không quan tâm thầy đồng ý không, chạy ra ngoài.

Nữ sinh trong phòng sau khi thấy Mộ Nguyệt Sâm đi rồi, tùm lủi bàn chuyện.

“Im lặng, tiếp tục học!”

Biểu cảm của Quý Tu nghiêm túc thấp giọng nói 1 tiếng.

Phòng thực nghiệm lập tức im lặng.

Phòng bệnh.

Hạ Băng Khuynh an nhàn nằm trên giường, tóc dài đến eo mềm mại ngay ngắn để trước ngực, mặt nhỏ trắng bệch không chút huyết sắc.

Mộ Nguyệt Sâm ngồi bên giường, nhắm nạy ở bên, nhìn cô rất lâu và kéo dài.

“Sao còn chưa tỉnh?” Tiêu Nhân ngược lại nhìn thời gian: “Cũng sắp 3 tiếng rồi, không phải là trúng độc từ thi chứ?”

“...” Mộ Nguyệt Sâm ánh mắt âm trầm nhìn Tiêu Nhân.

Như là ý thức được mình đang có trí não của “người say”, Tiêu Nhân uyển chuyển đổi chủ đề: “Lúc này tôi ở dưới có mưa nắng cụt, anh muốn ăn không?”

“Không cần” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt cự tuyệt, thu ánh nhìn lại.

“Ừm!” Tiêu Nhân vì thế thất vọng.

Tại sao nam thần dễ cao lạnh như vậy.

Từ túi trên bàn sờ lấy 1 cái măng cụt, cô ngồi trên sofa, vừa ăn vừa không che giấu nhìn ngắm mỹ nam tuyệt sắc 360 độ không góc chết, Quý Tu nếu đẹp nát không gian, Tam thiếu gia quả thật đẹp nở vũ trụ!

Không được không được rồi, cô nhanh bị đẹp đến không hít thở nổi!

Thiếu máu và oxy!

Ngay lúc tâm tư hoàn toàn tập trung ngắm Mộ Nguyệt Sâm và đang mở miệng to ăn măng cụt, đột nhiên anh không chút dự báo quay đầu lại: “Cô về trường đi, tôi ở lại là được!”

Do tui mình 2 ng thôi và đang dịch song song 2 chuyện, nên tui mình nói là cố gắng mỗi ngày 4 chương k fải đảm bảo mỗi ngày đều có dc nha, các b thông cảm. Sợ các b chờ lâu mình nói tre để các b bñi tinh thần là mình có thể up vào sáng trưa or tối tùy ngày đó bñn ntn, các b cứ tự nghĩ là tối đi để bớt nòn nhe =>)) cảm ơn các b

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41

Tiêu Nhân bị ánh mắt của anh nhìn, xương cốt đều tê, mắt anh mang 1 mê lực không thể kháng cự.

Cô nghe lời anh, từ sofa đứng dậy: “Vậy được, tối em lại đến!”

Lưu luyến vẫy tay với anh, cô đeo cặp, rời khỏi phòng bệnh.

Mặt trời ngoài cửa sổ dần dần di chuyển về Tây.

Theo sự di chuyển của thời gian, tầng dần cùng xác suất Mộ Nguyệt Sâm nhìn đồng hồ.

Không lí nào còn chưa tỉnh?

Nghiêng người, anh đưa 1 tay sờ mặt cô, dùng ngón trỏ nhẹ nhàng ma sát, nhàu mảy thật chặt, trong lòng ngày càng gấp, thời gian trôi ngày càng chậm

“Uhm---”

Cô gái trên giường kêu lên 1 tiếng

Mộ Nguyệt Sâm vui mừng kêu ra tiếng: “Nha đầu---”

Mí mắt cô dẩu tranh khó khăn, mở mở ra 1 đường chỉ, ánh sáng bao phủ, 1 khuôn mặt đẹp trai trong sương trắng ngày càng rõ ràng hơn.

Rất giống Mộ Nguyệt Sâm!

Tên xấu xa bỏ vòng tay của cô!

Theo lí nên ghét anh, nhưng lúc này cô yếu đuối đến ghét anh cũng không còn sức, trong lòng bình thản như mặt hồ lúc chiều tà.

Cuối cùng cũng tỉnh rồi!

Viên đá đè lên tim Mộ Nguyệt Sâm cuối cùng cũng biến mất, cô nhìn có vẻ rất hoang mang, anh xoa trán cô: “Tỉnh rồi sao?”

“Uhm!” Hạ Băng Khuynh chậm chậm gật đầu.

“Tỉnh rồi là tốt, không được ngủ nữa.” Mộ Nguyệt Sâm vô thức lộ nụ cười với cô, nhân nhật, dường như là ánh sáng trong đêm tuyết lạnh lẽo.

Anh vừa cười, làm cho Hạ Băng Khuynh vẫn chưa tỉnh hẳn bị dọa sợ.

Tên này đang cười sao?

Có phải cô hoa mắt không?

Nhất định là đang mơ! Nhất định! Tuyệt đối là vậy rồi!

Cục bắng biến thái Mộ Nguyệt Sâm này sao lại cười dịu dàng với cô như vậy? Mỗi sáng ngoài việc hành hạ, hung dữ, quàn giáo, bắt nạt co ra, chưa từng cười với cô.

Hạ Băng Khuynh bị cảnh tượng này “kích thích”, nhắm mắt thêm lần nữa.

“Nha đầu? Hạ Băng Khuynh!” Mộ Nguyệt Sâm thấy cô lại nhắm mắt, tưởng cô lại muốn ngủ, lập tức căng thẳng lên, dùng sức vỗ mặt cô.

“Đau, đau---” Hạ Băng Khuynh mặt khó chịu.

Cô mở mắt ra, vẫn là anh!

Cuối cùng cô cũng tin bản thân không mơ.

Mà không phải mơ cảm giác càng khủng bố hơn! Thử nghĩ xem nếu ác ma cười dịu dàng với bạn, có phải sẽ có cảm giác da đầu tê dại không?

“Bụng có đói không?” Mộ Nguyệt Sâm nhẹ nhàng hỏi.

Khí nóng từ miệng anh, cùng với khuôn mặt đẹp trai của anh như là thủy ngân sắp bị vỡ ra, sáng đến muốn mù mắt cô.

Đại nào Hạ Băng Khuynh bị chạm vào lần: “Hà---, đói!”

Mộ Nguyệt Sâm đỡ cô nửa ngồi lên, trước đó cô uống nước, sau đó đứng dậy từ bình giữ ấm đổ cháo trắng ra cho cô.

Anh bưng to màu trắng qua, lấy muỗng qua.

Ánh mắt Hạ Băng Khuynh căng thẳng, không lẽ anh muốn dứt cô?

Mắt nhìn anh ngồi xuống, lấy muỗng múc 1 chút cháo trong tô, để đến miệng thổi thổi, sau đó từ từ đưa qua miệng cô, tim cô có loại cảm giác “khủng bố” như có vật gì đó sắp bị nổ ra.

“Anh ăn tại sao đột nhiên tốt với tôi vậy? Nói, anh có âm mưu gì? Có phải trong cháo bỏ đồ không? Có phải chất cực độc không! Mộ Nguyệt Sâm tôi sẽ không dính bẫy!”

Rất nhiều kinh nghiệm trước đây, cô tuyệt đối có lí do nghi ngờ.

Khuôn mặt vốn dịu dàng của Mộ Nguyệt Sâm lập tức đen đi nửa phần.

Tay cứng lại ở giữa không trung.

Trong đầu cô, anh thật sự xấu vậy sao?

Có loại cảm giác mất mát như con rái cá trong biển sâu tron ướt lạnh lẽo vậy lấy tim anh, anh nghiêm mặt, lạnh giọng mệnh lệnh: “Là thuốc độc thì cô cũng phải ăn, mở miệng---”

Hạ Băng Khuynh bị tiếng hét của anh dọa đến rụt lại: “Tôi biết anh không có lòng tốt gì.”

“Tôi đếm đến 3, miệng không mở, tôi dùng miệng đút cô.”

“Vậy anh cũng chết!”

“Với điều kiện về trước là cùng cô chết.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

Hạ Băng Khuynh biết nói trong có thuốc cực độc thì hơi khoa trương, dù cho anh cực kỳ không thuận mắt cô, cũng không đến nỗi làm chết cô.

“Quên đi, ăn thì ăn, độc chết tốt hơn bị gớm chết.” Cô mở miệng ngậm muỗng cháo.

Miếng này, cháo đã lạnh đi rồi.

Như cảm tình vậy, miếng nóng ấm lúc đưa vào miệng lại không ăn, cứ đợi đến lạnh đi rồi mới chịu ăn, tự nhiên không ấm đến lòng, còn mang theo chút muốn trào ngược lại.

Mộ Nguyệt Sâm mặt vô tình đút cô, vẫn sợ cô nóng, thổi cho cô, Hạ Băng Khuynh lúc đầu ăn cũng nhiều tâm trạng, nhưng dần dần, cũng thả lỏng xuống.

Ít nhất, cháo này vị không tệ!

Cháo đã hết, Mộ Nguyệt Sâm thấy cô còn liếm miệng, biết cô muốn ăn thêm.

Cũng không hỏi cô, đứng dậy lấy bình giữ nhiệt đồ phần còn lại ra, toàn bộ đút cô ăn, cô ăn đến no, anh mới dẹp tô và muỗng đi.

“Nằm xuống đi!” Mộ Nguyệt Sâm thả giường xuống, giọng nhàn nhạt.

Hạ Băng Khuynh trên giường lăn 2 vòng, vậy mà mơ hồ lại ngủ.

Giấc này ngủ rất thoải mái, lúc tỉnh, trời đã tối.

Trong phòng bệnh không thấy bóng dáng Mộ Nguyệt Sâm, Tiêu Nhân không biết lúc nào đã đến, đang cắm hoa.

Chắc là Mộ Nguyệt Sâm không báo cho chị, nếu không bây giờ sao không có ai chứ, nhưng cũng tốt, chị có đến không thì cũng bệnh rồi, cần gì khiến chị lo lắng cho cô.

Tiêu Nhân cầm xong đến bên giường cô, cúi cằm xuống, cười híp mắt hỏi: “Mỹ nữ, nghĩ ra hôm nay xảy ra chuyện gì chưa?”

Hạ Băng Khuynh nhớ lại: “Tớ đang học tiết giải phẫu, trên lớp đang đến lượt tớ lên nhìn thi thể, sau đó tớ ở bệnh viện rồi.”

“A dà” Tiêu Nhân ngưỡng mộ than: “Cậu là người duy nhất nhìn thi thể đến thần thái ngất đi, lại còn rơi vào lòng 2 nam thần, còn là cô gái không biết gì, kiếp trước cậu nhất định đã cứu địa cầu”

Hạ Băng Khuynh mở to mắt, lắp bắp hỏi: “Cho cho nên cậu nói tớ ngất trên thi thể rồi?”

“Tiểu thư, phiền nghe trọng điểm?”

Thi thể không quan trọng cái gì quan trọng!” Hạ Băng Khuynh nghĩ đến mình ngã lên thi thể, liền cảm thấy không tốt rồi.

“Hà, tớ muốn nói trọng điểm là 2 nam thần!”

“Cho nên rốt cuộc tớ có ngất trên thi thể không?”

“Chút nữa!”

“Cái gì gọi là chút nữa? Chút nữa rốt cuộc là bao nhiêu?” Hạ Băng Khuynh tức giận.

“Ngân cân treo sợi tóc, thầy Quý kịp thời kéo cậu về,” nói đến cái này, Tiêu Nhân lại khoa trương, thêm mắm thêm muối nói chuyện cô nghe: “Thật sự quá hiểm, dùng hồi sinh từ nguy hiểm để nói hoàn toàn không quá chút nào.”

Hạ Băng Khuynh nghe đến ngốc rồi, nhưng kết thúc là cô không thân mật với thi thể, vậy là tốt.

Cô thờ phào: “May mà thầy Quý kéo lại, thầy là ân nhân của tớ.”

“Cũng đúng, thầy không chỉ đẹp, thân sau còn rất nhạy bén,” Mắt Tiêu Nhân di chuyển, ái muội cười xấu: “Hi hi tớ nói Băng Khuynh, không phải cậu cố ý té, khiến thầy Quý người ta kéo chứ, cậu liền có thể quang minh chính đại ngã vào lòng người ta.”

“...” Hạ Băng Khuynh không biết nói gì rồi: “Đúng rồi đúng rồi, tớ chính là tính vật đó, kiếm thời gian với góc độ tốt, hay cậu cũng thử đi?”

“Quên đi quên đi, nếu mà không tính tốt, hậu quả không thể tưởng.” Tiêu Nhân sợ sợ xoa vai.

Hạ Băng Khuynh cười: “Còn tưởng cậu gan to, không sợ gì.”

“Đi đi đi, bốn cô nương cần là tiết tấu được không, dù sao, lúc này tớ phát hiện 1 thứ rất hay.” Tiêu Nhân đột nhiên thay đổi chủ đề.

Cô đến gần tai Hạ Băng Khuynh, nói nhỏ: “Tớ nói nghe, lúc này đi bỏ rác, nhìn thấy tam thiếu gia cùng 1 bác sĩ nữ blouse trắng nói chuyện thân mật.”

Cũng không biết sao, nghe cái này, Hạ Băng Khuynh đột nhiên cảm thấy bị thất lại, thất đến cô thờ không thông.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43

“Cùng mỹ nữ nói chuyện có gì lạ, anh ta cũng là nam nhân!”

Cô không nghe ra ngữ khí của mình nhiễm vị chua.

Vì, đến cô cũng không hiểu tại sao mình lại có cảm giác buồn phiền như vậy.

“Không phải, cậu nghe tớ nói tiếp, cậu biết bác sĩ mỹ nữ đó là ai không?” Tiêu Nhân cố ý cười mím thần bí.

“Tha tội cho tôi không biết!”

“Là người ở trường cứng rắn kéo cậu đi kiểm tra!”

Hạ Băng Khuynh ngậy người.

Tâm hình như hiểu 1 chút gì rồi.

Tiêu Nhân cười ngọt ngào: “Nghĩ đến rồi đúng không, tớ vốn cũng đang nghi ngờ, sao cậu vừa ngắt tam thiếu liền đến, anh ta có thuần phong nhĩ hay thiên lý nhân, tình cảm, anh ấy luôn âm thầm cho cậu ấm áp, nhưng không nói cậu biết, thật không ngờ tam thiếu nhìn cô về lạnh lùng, vậy mà còn có mặt ấm áp vậy, đây mới là tình yêu thật sự! Còn không anh ấy không thích cậu, ngốc!”

Tim Hạ Băng Khuynh như nóng lên.

“Cái gì chứ---” Cô không tự nhiên động dẩy: “Anh ta đây không phải quan tâm mà áy náy.”

Nhất định vì chuyện hôm qua, cảm thấy mình quá đáng, lòng áy náy vì làm vậy. Anh mới không thích cô, thích 1 người sao suốt ngày xem đối phương là chó nhỏ, không uy hiếp là bắt nạt.

“Cậu cứ ngốc đi, ài, nam thần của tôi tìm đã có người rồi.” Tiêu Nhân ôm mặt than ngắn thở dài.

Đầu Hạ Băng Khuynh cũng loạn.

Mộ Nguyệt Sâm thích cô?

Chuyện này đối với cô mà nói là chuyện không thể tin nhất trong năm.

Lúc đang nghĩ lung tung, cửa bị ngoài đẩy vào, Mộ Nguyệt Sâm về rồi.

Mắt Hạ Băng Khuynh ngẩng lên, không phòng bị nhìn thẳng mắt anh, đôi mắt đẹp đó vừa lạnh vừa sâu, 1 lúc, cô như bị chìm vào, muốn chạy, nhưng không cách nào động dẩy được.

Đối mắt với anh càng lâu càng ngại.

Trong không khí lưu chuyển cảm giác không tự nhiên.

Tiêu Nhân nhìn Hạ Băng Khuynh, lại nhìn Mộ Nguyệt Sâm, không ngừng cười lên.

Cô đứng lên từ mép giường, lấy túi, mặt kỳ quái vẫy tay: “Hai vị, thời gian không sớm, tôi không làm phiền 2 người, đi trước!”

Cô không tiếng động bay khỏi phòng.

Ngốc mới ở lại làm kỳ đà.

Bề mặt Mộ Nguyệt Sâm vẫn không đổi, anh đến bên giường, nhân nhạ nói: “Tôi nói với chị dâu cô đi ăn sinh nhật với bạn, tối ngủ qua đêm.”

“Uh, biết rồi!” Hạ Băng Khuynh vẫn không tự nhiên đáp, ánh mắt tránh né đi chuyển 1 vòng, dời khỏi người anh.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô, cảm thấy từ khi vào đến giờ cô rất kỳ lạ: “Cô sao thế?”

“Không, không gì” Hạ Băng Khuynh lắc đầu.

Sợ cô lại sốt, anh đến gần, để tay to rộng lên trán cô.

Hạ Băng Khuynh lập tức cứng nhắc.

Tay của anh, hơi thở của anh, khuôn ngực anh gần như thế, tất cả đều khiến cô thờ không thông.

“Tôi tôi muốn ngủ rồi!” Cô đẩy tay anh ra, gấp gấp nằm xuống đắp chăn nghiêng người.

Tim thỉnh thoảng nhảy loạn.

Đều tại Tiêu Nhân.

Mộ Nguyệt Sâm có chút không hiểu nên: “Thật không sao chứ? Không khỏe phải nói!”

“Tôi không có không khỏe, anh đừng quan tâm, anh về đi, 1 mình tôi cũng được.”

“Yên tâm ngủ đi, tối nay tôi ở bên cô!”

1 câu nhẹ nhàng của anh, như 1 cục đá lớn rơi xuống lòng cô, đẩy lên từng tầng gợn sóng, 1 lớp tới 1 lớp, không ngừng lớn lên, không ngừng kéo dài.

Không lẽ anh thật sự thích cô?

Không phải chứ!

Nhưng nếu anh thật sự thích cô phải làm sao? Cô đâu thích anh! Nếu cự tuyệt anh, có bị anh đánh nát?

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 44

Đền chính tối rồi.

Mộ Nguyệt Sâm cởi áo khoác ra, thả lỏng cả vật, tháo đồng hồ để bên tủ đầu giường, sau đó dựa lên ghế sofa gần giường, thả lỏng thân thể, nhắm 2 mắt.

Đêm, từ từ chìm trong im lặng.

Hạ Băng Khuynh không chút buồn ngủ.

Qua 1h sáng, cô vẫn tỉnh táo mở to mắt.

Sau đó, cô đã chặn phiền não ngồi lên giường, âm thầm phát tiết làm đầu trở thành ổ gà.

Cô sắp điên rồi, cô hình như gặp được đề còn khó hơn đề đại số, đề này tên: “Nếu Mộ Nguyệt Sâm thích cô, cô nên làm gì?”

Ánh mắt đẹp dời qua 1 bên, nhìn sang nam nhân ở bên đang im ngủ.

Dưới ánh đèn vàng như hoàng hôn, bóng dáng anh như được 1 lớp vàng kim phủ lên người, dù cho là đang ngủ, anh vẫn hoàn mỹ không giống lời.

Như là bệnh nhân tâm thần vậy nhìn lên người ta nửa ngày, cuối cùng cô cảm nhận được bản thân không bình thường.

Nằm xuống, đắp chăn lại.

Ánh mắt không nhìn được nhìn sang anh, cô phiền não nhắm mắt, dùng phương pháp đếm cừu để ngủ.

Kết quả.

Vẫn không ngủ được.

Mộ Nguyệt Sâm luôn không ngủ sâu bị tiếng động làm cho mở mắt, nhìn thấy trên giường lăn qua lăn lại, còn luôn nói thì thầm, anh buồn ngủ xoa thái dương.

Mỗi lần anh vừa vào giấc, liền bị tiếng sột soạt làm cho tỉnh dậy.

Cũng hành hạ gần cả đêm!

Thấy cô lại lần nữa lật người không có dấu hiệu dừng, tự nhiên anh đứng dậy nằm lên giường.

Hạ Băng Khuynh mở to mắt.

Anh cảm thấy giường bị trùng xuống.

Anh lên đây ngủ rồi?

Sau lưng căng thẳng.

Căng như dây thép còn cứng nữa.

Hoặc là vì không nghe tiếng động, cô cẩn thận quay người.

Không quay còn đỡ, mới quay liền chạm lên môi anh.

Vật thể mềm mại khiến cô hoang mang ngây người.

Phát giác được việc tốt mình làm, cô nhanh chóng lấy môi về.

Nín thở, như chơi ken cừu vậy, cô động cũng không dám động.

Môi mỏng của anh gần trong gang tấc.

Hơi nóng dường như ngày càng nóng.

Vì 2 người quá gần, từng chút từng chút công kích lồng ngực, khiến lồng ngực sắp bị nát rồi.

Nín thở nín đến 2ph, cô chịu không nổi lật người thở ra.

“Phù---” Còn không thở, cô sẽ đứt hơi.

Hơi thở chưa thuận, 1 bắp tay ngang qua, áp lên ngực cô.

Hạ Băng Khuynh hóa đá!

Bắp tay anh không động đây vừa hay áp lên cô, quan trọng là, cô không mặc áo ngực.

Cô đỏ mặt muốn chết, tay anh cứng rắn, áp cô rất đau.

Cứ như vậy, áp lên sáng cô trở thành ngực phẳng không!

Hu

Sao đây?

Cô cố đẩy tay ra, nhưng mỗi lần động, lại bị anh áp chặt 1 chút.

Đến lần thứ 3, cô hoàn toàn bị anh ôm vào lòng.

Cảm anh ấn lên trán cô, mặt cô đối diện cổ họng anh.

Tư thế quá thân mật.

Hơi nóng từ người từ trên phủ xuống, hơi thở nam tính sạch sẽ bao quanh cô.

1 cảm giác rất khó diễn đạt, nguy hiểm mà mê hoặc, muốn bài trừ nhưng lại tiềm ẩn chút mong chờ.

Rất vô si!

Cơ thể Hạ Băng Khuynh từ từ nóng lên, cô không yên động đây cơ thể, biên độ lớn quay người, trốn khỏi ngực và hơi thở của anh.

Tay anh tự nhiên trượt xuống eo cô, nhẹ kéo 1 cái, cô lần nữa rơi vào lòng anh.

Cơ thể cường tráng dán chặt vào người cô.

Sau lưng truyền đến hơi nóng của khuôn ngực, mà áp trên mông cô là

Là

Mắt cô càng ngày càng to, =))), trong đầu bị hình ảnh cụ thể hóa nào đó làm cho kinh khủng muốn nổ.

Aaaaa! Sắc lạng! Biến thái!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45

Sao anh có thể như vậy!

Mặt cô đỏ đến sắp chảy ra máu, cố gắng di chuyển về trước!

Nhưng không quan tâm cô động thế nào, liều mạng di chuyển cơ thể thế nào, cự ly vẫn như cũ không cách xa.

Cô âm thầm sụp đổ cắn chặt.

“Đừng dụ dỗ tôi nữa, ngoan ngoãn ngủ đi!”

Sau đó, tai cô bị áp bởi hơi thở nóng, giọng trầm thấp mê hoặc dường như thông qua tai cô đến linh hồn cô.

Hạ Băng Khuynh cứng nhắc.

Anh không ngủ?

Tức đến muốn nấc ngùi, nhưng lại nghĩ, cô nam quả nữ cùng ngủ 1 giường, làm không tốt còn chưa đợi cô trốn, anh cảm thấy đại phát, đến lúc đó cô đâu là đối thủ của anh.

Vì ăn sạch khóc cũng không có đất khóc.

Không được, cô không muốn cho anh cơ hội đó.

Cảm thấy anh không muốn làm bước tiếp theo, cô ngưng thần nín thở duy trì trạng thái không động.

Mộ Nguyệt Sâm người mùi thơm sạch sẽ từ tóc cô, yết hầu vô thức động đậy.

Anh không phải Liễu Hạ Huệ, cũng không phải quân tử, anh là nam nhân cực kỳ mạnh khỏe, ôm 1 cô gái mềm mại thơm tho, tự nhiên sẽ có **, nhưng hôm nay không được, cô còn có bệnh.

Chỉ có thể nhịn.

Nửa đêm sau, Hạ Băng Khuynh đến mắt cũng không dám nhắm.

Mỗi phút mỗi giây đều cảm nhận được sự uy hiếp “cường đại” của anh.

Cô nghĩ sau này cô không còn dám nhìn thẳng vào hạ thân của anh nữa.

Mặt từ từ đất lên cao.

Chiếu sáng đại địa.

Hạ Băng Khuynh không biết bản thân ngủ lúc nào, tỉnh lại, đã là 10h hơn.

Cô trên giường lật người, vẫn có ý ngủ dụ mắt từ giường ngồi dậy, nhìn thấy Mộ Nguyệt Sâm đứng bên cửa sổ gọi điện thoại, anh đã mặt đỏ tía, bộ dạng chính tề.

Hừ, rõ ràng là cảm thấy ăn mặc chính tề!

Nha đầu này có phải bị sốt đến hư não không?”

“Hạ Băng Khuynh, có tính thử kéo cho mình thành hói à?”

Giọng nhàn nhạt, không nhanh không chậm truyền đến.

Hạ Băng Khuynh dừng động tác, ngừng đầu nhìn anh, từ từ chải tóc dài lại.

Ngại ngừng vô danh.

“10h hơn rồi, có muốn ăn chút gì, tôi muốn cháo cho cô rồi?”

Hạ Băng Khuynh gật đầu.

Mộ Nguyệt Sâm đến bên bàn, đổ cháo ra tô trắng, cháo dễ tiêu hóa, cũng thanh đạm ôn hòa, thích hợp cho người bệnh.

Anh đến bên giường, ngồi bên mép.

Khoảng cách 2 người kéo gần lại, Hạ Băng Khuynh cảm thấy áp lực quá lớn.

“Cái đó, tôi tự ăn!” Cô giành tô từ tay anh, phiền não ăn.

Mộ Nguyệt Sâm không ý kiến: “Có chút nóng, từ từ ăn!”

Hạ Băng Khuynh ngậm 1 miếng cháo, mơ hồ hỏi: “Đây là cháo gì? Vị rất tanh!”

“Hải sản nấu!”

Hải sản! Nấm!

Nào Hạ Băng Khuynh nhảy lên 2 loại thực phẩm, sau đó cả người đều không tốt.

Cô ngậm nửa miếng còn chưa nuốt, mắt không chịu không chế nhìn quần tây của Mộ Nguyệt Sâm 1 cái.

Mặt nhỏ lập tức ngủ ngón tay đều đỏ lên.

Đến tai cũng đỏ lên.

Mộ Nguyệt Sâm quan sát từng biểu tình nhỏ của cô, thông minh như anh 1 lúc liền hiểu.

Anh đưa tay vỗ đầu cô 1 cái: “Hạ Băng Khuynh, mắt nhìn đâu đó, trong não nghĩ lung tung gì đó?”

Bị anh phát hiện rồi!

“Tôi tôi anh anh” Hạ Băng Khuynh biểu tình chấn động, cà lăm, không biết cần nói gì.

Chuyện ngại ngừng trên thế giới, lướt qua suy nghĩ ngại ngừng bị đối tượng ngại ngừng phát hiện.

Ngay lúc cô không biết giải thích thế nào, cửa bị đẩy mạnh vào, 1 thân ảnh xanh nhạt từ ngoài nhảy vào: “Surprise---, tớ đến rồi!”

Tiêu Nhân đứng trước cửa, bộ dạng các người không bị bất ngờ sao.

Đối với Hạ Băng Khuynh đang ngại ngừng mà nói thì càng ngại ngừng hơn.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46

Mà thân kinh nhiều lúc còn thô lỗ hơn thép của Tiêu Nhân không ý thức được, nhìn thấy Hạ Băng Khuynh tay cầm cháo lại không ăn, cô chạy qua để hoa quả xuống giường bệnh, lấy tờ trong tay cô: “Có phải không muốn ăn? Tớ muốn chuối và nho ngon cho cậu, ăn 1 chút!”

Chuối! Nho!

Trước mắt Hạ Băng Khuynh đen lại.

Cô cần yên tĩnh!

Thật sự cần yên tĩnh!

Giả bộ yếu đuối đỡ trán, cô nằm xuống, thuận thế kéo cao chăn: “Bây giờ cái gì tớ cũng không muốn uống!”

Tiêu Nhân lo lắng nói: “Khẩu vị tệ vậy sao? Bình thường cô 1 lượt có thể ăn 8 trái chuối mà.”

“Tớ mới không thích ăn chuối!” Giây trước còn yếu đuối, đột nhiên giọng sức lực cực kỳ.

Phản ứng này, khó tránh quá hiển nhiên.

Mộ Nguyệt Sâm không nhìn được nữa cúi đầu xoa thái dương.

“Chuối làm gì cậu rồi?” Tiêu Nhân không hiểu.

Hạ Băng Khuynh ý thức bản thân phản ứng quá lớn, rụt vào chăn, ánh mắt lút nhìn Mộ Nguyệt Sâm, vừa đúng ánh mắt anh đang nhìn cô, ánh mắt 2 người chạm nhau, mặt cô đỏ như cà chua.

Không tự nhiên vỗ má, cúi đầu, ngón tay nắm chặt chăn.

Không khí, như nhiễm bệnh dịch ngại ngừng.

“Tôi ra ngoài 1 chút.” Mộ Nguyệt Sâm đứng dậy, đi ra phòng bệnh.

Hạ Băng Khuynh nhìn cửa phòng bệnh đóng lại, thờ phào.

Tiêu Nhân chậm trễ phát hiện giữa 2 người có gì không đúng.

Mất lưu chuyển, cười xấu đến gần cô, nhếch mày: “Ài, hôm qua có phải?”

“Không có!” Hạ Băng Khuynh ngắt lời cô, lớn tiếng phủ định.

“Căng thẳng thành vậy còn nói không!” Tiêu Nhân chỉ mặt cô, cười càng tiện hơn.

“Chúng tôi là ---- trong sạch.” Hạ Băng Khuynh vốn tức muốn nói 1 hồi, ai ngờ nói nửa nhớ đến chuyện ở Anh, tức giận lập tức bị dập tắt.

Thực ra bây giờ cô cũng không biết đêm đó có không.

Tiêu Nhân từ nhỏ lớn với Hạ Băng Khuynh, đối với cô rất hiểu, Băng Khuynh thành tích tốt, xinh đẹp thông minh, nhưng duy chỉ chuyện nam nữ không chút khai thông, đơn thuần như tờ giấy trắng.

Chuyện này cô không thể nói dối, 1 khi nói dối, mắt sẽ liếc trái liếc phải.

Như bây giờ vậy.

“Trời ơi, hai người thật sự ngủ rồi?”

“...”

“Làm phòng tránh chưa, có thai là xong!”

“...” Hạ Băng Khuynh hít 1 hơi, không biết giải thích từ đâu.

“Không đúng, cậu thích nhị thiếu, nhưng bây giờ là người của tam thiếu, nếu cứ vật tiếp ---” Tiêu Nhân lo lắng nhìn cô: “Không lẽ, 2 người cậu đều muốn?”

Hạ Băng Khuynh lật người trên giường, kéo cao chăn che mặt.

Cô quyết định không quan tâm đến đời nữa!

Trưa, Mộ Nguyệt Sâm làm xong thủ tục xuất viện.

Ngoan ngoãn ngồi ở ghế lái phụ, Hạ Băng Khuynh yên tĩnh nhìn phong cảnh ngoài cửa.

Lâu lâu liếc nhìn anh, lập tức thu ánh mắt lại.

Tối qua 2 người “thân mật”, sáng nay chuyện ngại ngại, còn có anh hoặc là có khả năng thích cô, những chuyện này xảy ra khiến bây giờ cô đối với anh cực kỳ ngại ngại.

Rất căng thẳng, áp lực vô danh.

Nhanh đến nhà đi!

Xe rời bệnh viện, 1 đường đi về hướng nam, càng lái càng không giống đường về Mộ gia.

Sau cùng, xe dừng ở trước căn hộ cao cấp.

Mộ Nguyệt Sâm quen đường quen cửa vòng qua bên cửa xe dừng lại.

“Xuống xe!” Anh đẩy cửa ra, 1 chân bước xuống.

Hạ Băng Khuynh nhìn nơi xa lạ, có dự cảm không tốt.

Thấy anh xuống, cô kéo bắp tay anh: “Đây là đâu?”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47

“Đây là căn hộ riêng của tôi!” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt trả lời.

Căn hộ của anh!

Tím Hạ Băng Khuynh nhảy điên cuồng: “Anh, anh dẫn tôi đến đây làm gì?”

“Bác sĩ nói cô cần yên tĩnh dưỡng thương 2 người, 2 ngày này cô cứ ở đây, bên trường tôi đã xin nghỉ cho em, chị dâu tôi cũng nói rồi.”

Cũng có thể nói, cô ở riêng với anh 2 ngày!

Ở riêng! Cùng anh!

Tuyệt đối không muốn! Chết cũng không muốn!

Cô nắm chặt tay anh hơn, lập tức nói: “Mộ Nguyệt Sâm tôi không cao quý vậy, không cần tịnh dưỡng, chúng ta vẫn là về nhà đi!”

Mộ Nguyệt Sâm mắt nhìn ra tâm tư nhỏ của cô, vô thức híp mắt, lạnh lùng hỏi: “Không muốn ở?”

Thấy mặt anh nghiêm hàn ý, Hạ Băng Khuynh cố gắng nuốt lời thật lòng vào: “Không có, tôi thích ở đây, nhưng tôi muốn mai đi học, cho nên thật không cần tịnh dưỡng.”

“Cần hay không không phải cô nói là được, nếu đã thích nơi này, vậy thì không vấn đề rồi.” Mộ Nguyệt Sâm nói chắc chắn.

Kéo tay cô ra, anh xuống xe.

“Mộ Nguyệt Sâm---”

Hạ Băng Khuynh nhỏ tiếng kêu anh, làm phản kháng cuối cùng.

Mộ Nguyệt Sâm hai tay bỏ túi đứng ngoài xe đợi cô.

Hạ Băng Khuynh trong xe nói thầm, với tính độc đoán của anh, nếu cô nói không muốn ở riêng, nhất định sẽ làm anh không vui, nếu trốn, hậu quả

Khó nào áp sự tức giận, kéo kéo đầu, tuyệt đối không trốn được.

Không tình nguyện xuống xe, bước chân về trước.

Hạ Băng Khuynh theo sau anh, duy trì khoảng cách cố định.

Vào thang máy.

Hạ Băng Khuynh ở sau làm tư thế đánh anh.

Chưa được 2 nước, 1 bàn tay lớn kéo cô lên trước, thân thể cao lớn che hết ánh sáng của cô.

“Sau lưng tôi có vàng sao? Thích đứng sau tôi như vậy!” Mộ Nguyệt Sâm cúi nhìn, lạnh lùng mở miệng.

“..” Hạ Băng Khuynh vỗ má, không trả lời.

Cô cúi đầu, quay về trước.

Mộ Nguyệt Sâm đưa tay ấn nút đóng cửa.

Thang máy từng tầng đi lên.

Trong phòng kín, rất yên tĩnh, mà yên tĩnh này không khiến người khác thả lỏng, mà vô hình chung tạo cảm giác áp lực, khiến cô không thở không thông.

Đặc biệt là, tên này đứng sau cô.

Mà còn gần như vậy.

Cô thậm chí có thể rõ ràng cảm nhận được độ nóng lồng ngực anh, xuyên qua áo, xuyên qua không khí, truyền đến cô.

Âm thầm nắm chặt áo, tay đầy mồ hôi.

“Ding---” 1 tiếng, thang mở ra.

Hạ Băng Khuynh như giữ trọng trách quan trọng, đi về trước 1 bước.

Sau lưng, Mộ Nguyệt Sâm từ tốn bước ra thang máy.

Cô tưởng sẽ giống chung cư khác, ra khỏi thang sẽ là 1 lối đi, còn phải vào thêm 1 cánh cửa, ai ngờ, cô vừa ra khỏi thang máy, trực tiếp đến lối vào, phía trước tường treo 1 bức tranh.

Đi về trước, quẹo, 1 phòng khách cực lớn hiện ra trước mắt.

Từ góc độ cô nhìn, 1 cái liềm thấy khu vườn trên không trung ngoài ban công, trong phòng thuần màu trắng, dù là sofa thảm hay tường, tính tế giản dị, không có 1 đường nào dư thừa, bên ngoài phòng là thuần xanh lá không gian thực vật, trong phòng cùng ngoài phòng còn có trời cực kỳ hợp, ánh sáng ngoài ban công chiếu qua, sạch sẽ mà sáng trong suốt!

Ồ đây thật đẹp!

Tên này quả là biết hưởng thụ cuộc sống.

“Đừng đứng góc ở đó, vào phòng nằm đi.” Mộ Nguyệt Sâm kéo tay cô, đi về hướng phòng ngủ.

Hạ Băng Khuynh mơ hồ bị kéo vào phòng.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chui Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48

Cái giường lớn màu đen khiến tinh thần cô chấn động.

Rất hiển nhiên, đây là giường anh.

“Cái đó--- tôi ngủ phòng khách cũng được!”

Mộ Nguyệt Sâm quay đầu nhìn mặt cô, ánh mắt đều đều: “Ồ đây chỉ có 1 phòng.”

“Vậy tôi anh cũng ngủ đây?”

Lời nói ra, Hạ Băng Khuynh hối hận muốn cắn lưỡi.

Lời này không nói còn đỡ, sau khi nói, vô hình tạo cảm giác tế nhị dị thường, giống như là đang mời gọi anh.

Khuôn mặt thanh thuần có chút đỏ lên.

Mộ Nguyệt Sâm ánh mắt càng sâu, môi mòng đến gần tai cô: “Cô muốn tôi ngủ đây?”

Âm thanh, ái muội!

Hạ Băng Khuynh chỉ cảm thấy mặt càng nóng, xấu hổ đến đẩy anh 1 cái: “Tùy anh ngủ đâu, sao lại hỏi tôi!”

Sức cô không thể đẩy anh ra bao xa, hơi thở đầy sức công lực của nam nhân lần nữa đến gần: “Cô xác định để tôi tùy tôi---, ngủ?”=)))

Chỉ cuối, anh nói cực nhẹ, như là thổi vào lông vũ trong lòng cô.

“Mộ Nguyệt Sâm---” Hạ Băng Khuynh cúi đầu, có chút xấu hổ: “Anh đại sắc lang!”

“Tôi là sắc lang, so với cô tôi kém xa, cô dám nói xem sáng nay đầu cô đều nghĩ gì?”

Sao còn nhớ chuyện đó!

Hạ Băng Khuynh chột dạ, ánh mắt né tránh, khuôn mặt non nớt đỏ đến sắp bùng ra máu.

“Tôi không hiểu anh đang nói gì.” Cô quay đầu đi, quyết định giả ngu.

Khuôn mặt xấu hổ cực kỳ của cô khiến lòng anh ngứa ngáy, ánh mắt sâu lóe lên tia sáng dịu dàng, không nhận được, anh cúi đầu, áp lên môi cô.

Xúc cảm mềm mại khiến Hạ Băng Khuynh hoang mang 1 lúc.

Khi phản ứng lại, cô gấp gấp đẩy anh.

Bàn tay hữu lực nhanh 1 bước ôm eo cô, kéo lại gần, giam khống chế cô trong lòng anh, cơ thể 2 người dán chặt 1 chỗ, không chừa 1 lỗ.

Nóng bỏng, trong nhất thời, kéo dài cả căn phòng.

2 người hôn đến muốn nghẹn thở, anh mới buông cô ra.

Cô vô lực dựa vào lòng anh, hít từng hơi lớn.

Mộ Nguyệt Sâm dùng tay xoa tóc cô, trong lòng có cảm giác dịu dàng từ từ xâm chiếm, miệng vui vẻ cong lên nụ cười.

Chỉ có cô, mới khiến anh lộ ra mặt dịu dàng vậy.

Cô là người đầu tiên, cũng xác định là người cuối cùng.

Hạ Băng Khuynh sau khi hồi phục tinh thần như lò xò nhảy khỏi người anh, nghĩ đến chịu anh làm với cô, tức giận chỉ anh: “Mộ Nguyệt Sâm, anh anh chiếm tiện nghi của tôi, sắc lang, cầm thú!”

Miệng cô chửi, nhưng trong lòng lại hoảng cực kỳ.

Vì vì lúc này cô hình như không phản kháng.

Mộ Nguyệt Sâm đối với sự kêu la của cô không bị chút gì, nhẹ nhàng áp lấy ngón tay chỉ lên của cô, như đồ dành như mệnh lệnh nói: “Đi ngủ đi!”

“...”

Quý mới nghe anh.

Nhân lúc còn tức, Hạ Băng Khuynh đi ra ngoài.

Còn chưa tới cửa, cơ thể đã không tiếp đất, rơi vào lồng ngực ấm nóng.

“Mộ Nguyệt Sâm!” Nhìn nam nhân trên đỉnh đầu, Hạ Băng Khuynh như bộc phát hết lên.

Mộ Nguyệt Sâm ôm cô lên giường, kéo chân ra, để xuống: “Ngoan ngoan ngủ!”

“Tôi không---”

Chỉ “muốn” chưa la lên, khuôn mặt đẹp trai của anh xông đến, cách cô chỉ vài cm.

Hạ Băng Khuynh chớp đôi mắt lớn đẹp, lập tức không dám động.

Dưới ánh mắt đầy uy hiếp của anh, gan của cô từ từ nhỏ như hạt mè.

“Còn muốn la không?”

Anh phả hơi nóng, có thể cho là “ôn hòa” hỏi.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

Hạ Băng Khuynh nín thở, mở to mắt, biểu cảm là không dám la anh nữa.

Sợ anh lại muốn hôn.

Môi anh gần vậy.

Thấy cô không quấy nữa, Mộ Nguyệt Sâm hài lòng cong môi, trực tiếp đứng dậy, kéo chân đắp cho cô, từ xoa đầu cô, động tác rất tự nhiên dịu dàng: “Ngủ đi, giờ com tối kêu cô!”

Mắt Hạ Băng Khuynh cũng trừng đến mệt rồi, chớp 2 cái, thuận thế nhắm mắt.

Trong thế giới trắng mềm mại, tay anh mềm mại như những lông vũ rơi trên tóc cô, hô hấp cô cũng theo đó trầm ổn, như cánh cửa bướm, cẩn thận chấp nhận sự dịu dàng khiến cô kinh tim.

Lâu sau, anh mới đứng dậy rời phòng.

4 phía chìm vào im lặng, đến bụi xuyên qua cửa kính, cũng nặng nề rơi xuống đất.

Hạ Băng Khuynh không lên tiếng mở mắt, nhìn ánh sáng trên đầu giường người.

Tóc của cô còn nhiệt độ trên tay anh.

Miệng cô còn mùi vị của anh lưu lại, lúc này đầu choáng váng như vậy, đại não như trống rỗng, nhưng bây giờ nghĩ lại lúc đó lại rõ ràng như vậy, rõ như là lần nữa đang bị anh hôn vậy, đến hơi thở ướt át mềm mại trên môi anh cũng cảm nhận được rõ ràng.

Vô thức, chân trong tay bị nắm chặt.

Má nóng lên.

Có thứ gì đó chui vào tim cô từ từ phát triển, mà cô không biết chút nào.

Vừa tỉnh.

Ngoài trời đã tối.

Hạ Băng Khuynh mơ hồ từ trong chân ra, bò trên gối, đột nhiên phát hiện gối ướt 1 mảng.

Là nước miếng của cô!

Cô nhanh chóng dùng tay chà, nhưng trên gối với lưu lại 1 dấu vết.

Chết rồi, Mộ Nguyệt Sâm là cung xử nữ, nhìn thấy nhất định đập chết cô.

Cô thông minh lật ngược gối lại, để mặt bị dính nước miếng cuống, vậy sẽ không nhìn thấy.

Ngồi 1 chút, cô xuống giường, ra phòng.

Đến phòng khách, liền thấy phòng bếp không gian mờ không xa có người đàn ông xăng tay áo nấu sấu com.

Hạ Băng Khuynh không tin dụi mắt.

Mộ Nguyệt Sâm lại nấu com!

Không phải, phải nói, anh vậy mà biết nấu com!

Anh là người cao cao tại, duy ngã độc tôn, lạnh lùng kiêu ngạo đến muốn chết!

Chuyện nấu com và anh là 2 thế giới tồn tại song song, sao có thể giao nhau chứ?

Trời ơi, rốt cuộc mắt cô có vấn đề hay là não cô ngắn?

“Đứng ngốc đó làm gì?”

Giọng lạnh lùng không nặn không nhạt vang lên.

Ngữ khí này nhất thời “thức tỉnh” Hạ Băng Khuynh.

Cô đi qua.

“Cần giúp không?” Biết không nên mới gì mới tốt, Hạ Băng Khuynh tùy tiện nói câu khách sáo.

Mộ Nguyệt Sâm sắc mặt nhàn nhạt chỉ nói cạnh bên kia: “Cái này cần nấu 15ph, cô cạnh thời gian!”

“Uhm!”

Hạ Băng Khuynh đáp 1 tiếng.

Kéo 1 cái ghế chân cao qua, ngồi lên.

Nồi canh nhỏ phát ra tiếng sôi lên, khói trắng từ nồi bốc lên, ánh nhìn của cô nhìn sang 1 bên, cách lớp khói trắng bốc lên lên nhìn người đàn ông bên cạnh.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50

Anh xằng tay áo, lộ ra bắp tay săn chắc, ngón tay thon dài, không phải kiểu đẹp mềm mại, mà mang vẻ nam tính gân rất rõ ràng.

Cổ áo tháo 2 nút trên, yết hầu xương quai xanh rất gợi cảm.

Lúc này đang rất chú tâm cắt măng, mẽ hoặc đến không nói nên lời.

Vô thức, ánh nhìn dừng lại ở đó.

Đội cô phản ứng lại, ý thức được bản thân si mê nhìn anh, cô bị hành động của bản thân dọa nhảy dựng.

Cô là đang làm gì?

Hạ Băng Khuynh cảm thấy mình điên rồi, tên này mấy tháng nay đều luôn hành hạ cô, ác ma, còn độc ác ném vòng tay của cô, sao có thể vì 2 ngày nay hơi tốt với cô mà quên đi chuyện cũ chứ.

Với lại---, anh có khả năng thích cô.

Nghĩ đến Tiêu Nhân nói Mộ Nguyệt Sâm thích cô, tìm Hạ Băng Khuynh lại lần nữa nóng lên.

Ánh mắt nhìn anh không ngăn được càng lên lút.

Đột nhiên, anh không báo trước quay người lại.

“A---”

Hạ Băng Khuynh bị dọa đến nhảy dựng, nghiêng người, từ trên ghế cao té xuống.

Mông té mạnh xuống đất.

Trán đụng phải tủ chén, dùng 1 cái, đụng đến cô choáng váng.

Mộ Nguyệt Sâm đề đồ trên tay xuống, quý xuống ôm cô lên, trước mặt cô giáo huấn cô: “Hạ Băng Khuynh nào cô mọc ở eo à? Đang ngồi cũng có thể bị té.”

“...” Còn không phải bị anh dọa sợ.

Hạ Băng Khuynh đau đến nhăn mặt, có cực khổ không thể nói.

Mộ Nguyệt Sâm ôm cô ra sofa phòng khách, tìm hộp cứu thương.

Anh ngồi bên cô, nhìn thấy cô nghiêng người xoa mông, lòng nghĩ, không lẽ bị thương đến xương mông rồi?

Sau đó, tay anh liền đề lên đó xoa xoa: “Ồ đây đau?”

Nhìn bàn tay to đề trên mông cô, mặt Hạ Băng Khuynh lập tức đỏ lên.

“Hỏi cô đau không, sao không nói, cầm rồi?” Mộ Nguyệt Sâm nâng cao giọng, gõ trán cô.

“Sh---”

Hạ Băng Khuynh nháu mày.

Mộ Nguyệt Sâm vuốt mái trên trán cô, phát hiện trán u 1 cục lớn, trên đó còn đỏ và có tia máu, nhìn rất nhức mắt.

“Nha đầu này thật là---” Anh vừa phiền não vừa đau lòng, đưa tay lên muốn gõ cô, Hạ Băng Khuynh ý thức được nhắm mắt lại.

Sau đó, thứ cuối cùng rơi xuống, chỉ là ngón tay dịu dàng xoa trán.

Cảm xúc lúc đó, như là ngón tay anh rơi vào lòng cô.

Mộ Nguyệt Sâm thu tay lại, trước tiên xử lý vết thương trên trán.

“Đau cũng nhịn cho tôi, ai kêu bản thân không thuốc chữa, trên ghế mà cũng té xuống được!” Miệng anh chửi lời lạnh lùng, động tác ngược lại đặc biệt dịu dàng, sợ nghe cô kêu nửa tiếng đau.

Hạ Băng Khuynh từ bỏ phản biện.

Cô mở mắt, nhưng cuối cùng vẫn không dám ngẩng đầu nhìn thẳng vào anh.

Sợ sẽ không thể chạy thoát nữa.

Mộ Nguyệt Sâm cũng hiếm khi thấy cô ngoan ngoãn nghe lời, xử lý xong vết thương trên trán, liền ôm cô lên đùi mình: “Đau không?”

Hơi thở nóng ầm phả lên tai cô.

Ngửi khí cũng trầm thấp dịu dàng dị thường.

Tư thế này, không khí này, rõ ràng là giữa người yêu mới có.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51

Tím Hạ Băng Khuynh bắt đầu đập nhanh, từng chút từng chút tăng mạnh.

Tím có chút hoảng, ngại ngủng không biết nên ứng phó thế nào.

“Tôi tôi không đau rồi, tôi về phòng ngủ đây.” Tay chân rối loạn xuống khỏi đùi anh, cô chạy trốn về phòng.

Đáy mắt Mộ Nguyệt Sâm có tia âm u.

Hạ Băng Khuynh không quan tâm chỗ đau ở mông, 1 hoi chạy về phòng, ngồi trên giường lớn thở từng hơi lớn, tay để trên lồng ngực, vẫn còn cảm nhận tim đập nhanh như đang tấn công mạnh mẽ.

Đập nhanh như vậy, có phải bị bệnh tim rồi không?

Mở lòng bàn tay ra, trên đó toàn là mồ hôi ướt nóng.

Không dám ra ngoài tiếp xúc với anh nữa, Hạ Băng Khuynh gấp chân lại ngồi trên giường ngây người.

1 lúc sau, ngoài cửa nghe tiếng của Mộ Nguyệt Sâm: “Ra đây ăn cơm.”

“Uhm!” Hạ Băng Khuynh ngồi thẳng lưng, đáp 1 tiếng.

Trong lòng vô thức căng thẳng.

Trải qua chuyện lúc này, tím có vẫn còn ngại, nhưng dù bây giờ không ra, đợi lát anh vào cũng vậy, vậy bây giờ cứ rộng lượng đi ra.

Từ giường bò dậy, cô mặc dép lê, mang theo tâm trạng bất an đi ra ngoài.

Đến phòng ăn.

Mộ Nguyệt Sâm đã ngồi trước bàn ăn.

Hạ Băng Khuynh ngồi đối diện, trước mặt cô, để 1 tô cơm trắng.

Trên bàn 3 món ăn 1 canh, nhìn có vẻ rất ngon.

Cầm đũa lên, cô nhắm vào món thích nhất thịt thăn chua ngọt ăn trước.

Đề vào miệng nhai, vị ngon đến khiến cô lập tức tinh thần hưng phấn.

Không ngờ Mộ Nguyệt Sâm nấu ăn ngon vậy.

Tên này ngoài tính tình xấu ra, thật ra cái gì cũng tốt.

Đồ ăn ngon khiến tinh thần vốn căng thẳng của cô được thả lỏng, cô miếng này đến miếng khác bỏ vào miệng, ăn đến rất ngon, mặt rất mãn nguyện.

Tinh tham ăn bệch lộ triệt để.

Mộ Nguyệt Sâm ở bên từ tốn ăn cơm, ánh mắt thanh lạnh nhìn cô, từ tốn mở miệng hỏi: “Vừa ăn không?”

“Uhm, vừa ăn, rất ngon!” Miệng Hạ Băng Khuynh đáp không rõ chữ do đang ăn.

“Đến hợp khẩu vị?”

“Hợp, đặc biệt hợp!”

Mộ Nguyệt Sâm gạt đầu, đẩy đĩa thịt thăn chua ngọt ra khỏi mặt cô, đẩy đĩa rau đến trước mặt cô: “Vừa ăn hết đi, không được dư.”

Hạ Băng Khuynh nhìn rau trước mắt, mặt nhò trắng nõn thất vọng: “Rau bina, tôi không mấy thích ăn, nề tôi là bệnh nhân, có thể----”

“Không thể!” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt nói 2 chữ, không có chỗ cho cô cãi lại.

“...”

Bạo quân quả nhiên vẫn là bạo quân! (Trời ơi, a ấy sợ chị ăn k đủ chất đấy, ==, có thể thông minh hơn k ~~~)

Hạ Băng Khuynh ngậm miếng thịt trong miệng, rất không tình nguyện gấp rau bỏ vào miệng, như uống thuốc vậy nhai vài cái liền nuốt vào.

Thật sự không ngon.

Mộ Nguyệt Sâm thấy bộ dạng của cô, nhìn không được muốn cười ra tiếng, nhưng vẫn nhịn được rồi, gồ lên tỏ cô: “Cơm cũng ăn 1 ít.”

“Bây giờ tôi đang phát triển, chỉ ăn rau không có dinh dưỡng.” Hạ Băng Khuynh thấp giọng kháng nghị.

“Cô tưởng chỉ ăn thịt có dinh dưỡng sao?” Mộ Nguyệt Sâm không nhanh không chậm nói.

“Thịt có protein, còn có carb, đều là chất cần thiết cho cơ thể, đương nhiên có dinh dưỡng!” Vì muốn giành lại đĩa thịt thăn thơm ngon, Hạ Băng Khuynh thẳng lưng ưỡn ngực nói lí.

Mộ Nguyệt Sâm ánh mắt dừng lại, từ từ híp lại.

“Xem ra dinh dưỡng này đều chạy đến 1 chỗ.” Anh như suy nghĩ thấp giọng nói, không chút che giấu thường thức cảnh đẹp mê người trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 52

Ánh mắt sâu thẳm, tăng tăng khi nóng lưu chuyển.

Hồ hấp ngày càng nặng nề.

Nha đầu này không biết bản thân đẹp mê người bao nhiêu.

Anh đối với khả năng khống chế của bản thân luôn tự tin, nhưng đối diện nha đầu này, anh sắp chịu không được muốn ăn cô rồi.

Hạ Băng Khuynh không hiểu nhú mày.

Anh nói cái gì?

Cái gì chạy về 1 chỗ?

Còn có---, tại sao anh dùng ánh mắt đó nhìn cô.

Ánh mắt nóng như cầu lửa.

Hoài nghi thuận theo ánh nhìn bức người của anh nhìn xuống, lòng nghĩ đồ cô có vấn đề gì.

Mới cúi đầu, cô mới phát hiện anh đang không chút kiêng kị nhìn chỗ, là ngực đang nhô lên của cô, mặt nhô lập tức đỏ như máu.

Thu lại cổ áo, cô lấy miếng lót bàn ném của kia: “Mộ Nguyệt Sâm, tôi phải móc mắt anh---”

Đầu nghiêng 1 cái, Mộ Nguyệt Sâm né được, thân nhiên nói: “Ngực nữ nhân vốn dĩ cho nam nhân coi, hơn nữa, là cô tự để đến trước mắt tôi, không lẽ còn muốn tôi nhắm mắt?”

“..” Cô mới không có!

Cô không vì muốn anh nhìn mà uồn ngực.

Nhưng trước mắt cô nói gì cũng là giả biện.

Nhất thời quần bách không nói nên lời.

Quá mất mặt rồi!

Đứng ngồi không yên động người, cô từ ghế đứng lên, cúi đầu, buồn phiền nói: “Tôi no rồi!”

Nói xong, quay người chạy đi.

Cũng không muốn ăn thịt thần chua ngọt nữa.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn nha đầu lần nữa chạy mất, nhìn không được lác đầu, ánh mắt hiện ý cười càng không áp xuống được.

Nha đầu này gọi nhất là chạy trốn.

Sau đó gọi thứ 2 là làm anh tức giận.

Nhưng dù thế nào, chỉ cần cô trong thế giới của anh, anh đều có thể bao dung.

Dù sao, cô chạy không thoát!

Nghe cửa phòng mở ra, Hạ Băng Khuynh nhanh chóng chui vào trong chăn.

Tên này không phải đêm nay thật sự muốn ngủ chung với cô chứ.

Cô không muốn!

Chết cũng không muốn!

Mộ Nguyệt Sâm đi lại trong phòng, ánh mắt nhìn người trốn trong chăn, đã cuộn thành như 1 trái cầu, cũng không quản cô, tự mình cời đồng hồ dây nịch, vào phòng tắm.

2 ngày không tắm, đã là cực hạn của anh.

Cách cái chăn, Hạ Băng Khuynh nghe tiếng nước chảy.

Cô từ từ lộ đầu từ chăn ra, vừa ngẩng đầu liền thấy 1 thân hình đầy đặn, cường tráng tuyệt đẹp nhưng trần hiện ra trước mặt cô, nước chảy trên thân hình săn chắc của anh, từ giọt như nhảy nhót trên ngũ quan như tượng tạc của anh, cảnh này hoàn toàn khiến người khác phun máu.

Cô cắn chặt 1 cái, mới không thất tiếng kêu lên.

Anh anh vậy mà mở cửa tắm?

Làm sao có loại người thần kinh này!

Quá thật là cuồng bạo lộ! Siêu cấp đại biến thái!

Trước mắt, vận may trong không may là tuy mở cửa, nhưng anh đứng ngược hướng cô, còn không biết cô nhìn lên anh tắm.

Im lặng 1 lát, cô cảm thấy không thể ở trong phòng nữa, trời biết anh tắm xong sẽ đối với cô thế nào, tên này luôn vô pháp vô thiên, muốn làm gì tự mình làm chủ.

Từ từ mở chăn ra, đưa chân xuống chuẩn bị chuẩn đi.

Nhưng đi ra cần phải qua phòng tắm, dù tiếng lòng đã nhắc nhở, nhưng cô vẫn bạo dạn đi qua.

Ngay lúc sắp đi qua cửa phòng tắm, tiếng nước đột nhiên dừng rồi.

“Đi đâu đó?”

Không khí truyền đến giọng lạnh lạnh của Mộ Nguyệt Sâm.

Hạ Băng Khuynh lập tức đứng nguyên tại chỗ, như bị người ta điểm huyệt.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53

Máu lập tức xông lên não, ngưng ở 1 chỗ

Khùng bố. Hoảng loạn.

Cơ thể càng cứng nhắc.

Tìm trong thời gian ngắn nhảy lên cổ họng, cô hoàn toàn không biết nên xử lý tình cảnh trước mắt như thế nào.

Làm sao đây!

Làm sao đây

Não trống rỗng, muốn tìm cách thoát thân, nhưng càng gấp càng ngu, dù cho lấy não làm máy bay mờ bay lên, cũng không khác lắm.

“Hạ Băng Khuynh---”

Mộ Nguyệt Sâm gọi cô lần thứ 2.

Ngữ khí kéo dài, khe hạ thấp giọng nghiêm túc của mình thể hiện anh đang không vui.

Hạ Băng Khuynh đứng yên như khúc gỗ vậy.

Lần đầu không đáp anh, lần 2 càng không có gan đáp.

Nhưng không đáp cũng không cách giải quyết, không đáp cũng không thể phủ nhận cô nhìn anh khỏa thân.

Nhắm mắt lại, cảnh cháy máu mũi ban nãy lại hiện ra trong đầu cô.

Tìm chốt dạ, càng không có dừng khí.

Mộ Nguyệt Sâm mất kiên nhẫn, đi ra phòng tắm, thuận tay lấy khăn trên kệ quần lên eo.

Nghe thấy tiếng đi đến, thần kinh Hạ Băng Khuynh căng cứng.

Xong rồi!

Mồ hôi lạnh rơi trên trán cô.

Anh đến trước mặt cô, nhũ mỳ nhìn cô.

Cũng không biết có phải bị dọa ngu rồi không. Hạ Băng Khuynh cảm thấy mình không biết cách thở nữa, mở mắt to tròn, không chớp.

Mộ Nguyệt Sâm đến gần thêm chút, nghi ngờ không hiểu vỗ mặt cô: “Hạ Băng Khuynh, cô đang mộng du sao?”

Mộng du!

Tìm Hạ Băng Khuynh sáng lên, cô có thể giả mộng du, có thể giả không nhìn thấy, không nghe thấy gì.

Như là tìm được đường thoát.

Chuyện sau đó cần làm, là giả bộ!

Giả đến cùng!

Quyết định xong, cô cố ý làm cho bán thân nhìn như thất thần hơn.

Di chuyển nhỏ cực kỳ, nhưng không thoát khỏi mắt tinh tế của Mộ Nguyệt Sâm.

Mới không chút vết tích nhẹ nhếch, thông minh như anh, rất nhanh hiểu được kịch nhỏ của cô, giả bộ tin làm bộ dạng hiển nhiên: “Ồ, xem ra thật sự mộng du rồi!”

Hạ Băng Khuynh rất cố gắng duy trì trạng thái ngây dại.

Mộ Nguyệt Sâm lại rất hứng thú diễn cùng cô, anh thật muốn biết nha đầu này có thể chơi ra trò gì.

Đại khái qua 5 phút, Hạ Băng Khuynh cứng nhắc xoay người tại chỗ, đi về giường.

Mộ Nguyệt Sâm bước chân an nhàn đi theo qua đó.

Hạ Băng Khuynh như người máy vậy, máy móc mờ chán ra, ngồi lên giường, ngay người ngồi đó mấy giây, sau đó nằm xuống, đắp chăn, nhắm mắt, như yên tĩnh ngủ đi.

Mộ Nguyệt Sâm như vọc nhàu mỳ, khuôn mặt toàn là nhin cười, cô hành động dễ thương như vậy, khiến cô không nhịn được muốn chơi đùa.

Anh mở chăn ra, từ tốn nằm nghiêng bên cô.

Bàn tay lớn cong lại từ thể ôm lấy cô vào lòng.

Chăn mỏng màu bạch kim bị tay cường tráng để trên eo cô của anh, ở gần như vậy, hô hấp của cô toàn là hơi thở của anh, hơi thở tươi mới như ánh mặt trời.

Trong tưởng tượng của cô, hơi thở nam nhân nên có, loại hơi thở tôn quý xuất phát từ làn da của anh, từ cốt cách của anh, nhắm mắt cảm nhận hơi thở của anh, cô không thể không liên tưởng đến sức mạnh cường đại, đẹp trai vô song của anh.

Lúc này, sự tồn tại của anh vây lấy toàn cơ thể cô, hoocmon nam tính của anh vây lấy cô.

Toàn thân ần hiện nóng lên.

Mộ Nguyệt Sâm dùng khuỷu xếp sau đầu, tay thuận theo chạm vào khuôn mặt nhỏ nõn nà của cô, “Trong mơ cũng biết về giường của tôi, xem ra cô rất thích giường của tôi.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 54

Hơi thở ấm nóng kéo dài tầng tầng phả lên mặt cô.

Cơ thể Hạ Băng Khuynh lập tức nổi da gà.

Anh anh muốn làm gì?

Mỗi móng đến gần, cô nấn cảm cảm nhận được hơi thở nóng thổi đến, làn da bắt đầu nổi da gà, cơ thể liệu mạng rụt lại, nhưng cô quên là, phía dưới là giường, căn bản không nơi trốn.

Giọng trầm thấp nhẹ nhàng như violin, trong đêm tối yên tĩnh ái muội ni non bên tai cô: “Đêm lạnh, vật nhỏ mềm mại này vừa hay giúp tôi ấm lại, cô muốn tôi ôm cô, hay là cô ôm tôi?”

Hạ Băng Khuynh nín thở, tay nắm chặt chăn.

Mặt đỏ lên như hoa đào trên má.

Tím đập rất nhanh, rất nóng, trong trạng thái kịch liệt này, dường như mang đến cho người khác cảm giác khó nới, như là hưng phấn cũng như kì vọng loại ảm áp này, anh khẽ trề, nói đến cô mặt đỏ tím đập nhanh, nhưng cô lại không ghét.

Sao cô trở nên không biết xấu hổ như vậy!

Răng cắn miệng nhỏ, để lại dấu vết, nhìn vậy dụ hoặc người khác.

Ánh mắt Mộ Nguyệt Sâm rơi trên môi cô, mê ly sâu thẳm.

Tình khó khống chế, ánh mắt anh sáng như sao, nhẹ nhàng áp lên môi cô, nhưng không gấp cường thế đoạt lấy, lần này, hành động của anh cẩn thận, như đối đãi với bảo bối anh trân trọng, sợ nó vỡ mất.

Cô tốt đẹp như vậy.

Anh nhẹ nhàng chạm vào môi cô, cạy mở răng cô.

Hạ Băng Khuynh không dám động không dám thở, tùy anh hôn.

Không ghét anh đối đãi như vậy.

Lòng Mộ Nguyệt Sâm có 1 trận vui thích, đây là lần đầu cô không phản kháng anh tiếp xúc.

Anh hôn rất nhiệt tình, 2 tay cũng trở nên không an phận.

Không khí, trở nên nồng đậm

Cơ thể cường tráng áp lên cơ thể yếu kiều của cô.

Hô hấp của anh ngày càng nặng nề.

Ngón tay chạm vào khiến Hạ Băng Khuynh như bị giật điện, mạnh mẽ mở to mắt, cũng không biết sức lực từ đâu ra, đẩy người đàn ông đang áp chế cô ra, y phục không ngay ngắn bò xuống giường, chạy khỏi phòng.

“Nha đầu---”

Mộ Nguyệt Sâm thử kêu cô lại.

Nhưng càng nghe giọng chạy càng nhanh.

Từ giường ngồi dậy, anh dựa đầu giường, thất vọng thở dài, nha đầu nhỏ bị anh dọa hư rồi.

Ban công.

Gió mát thổi qua, cơ thể toàn hơi nóng của Hạ Băng Khuynh tan 1 nửa.

Nhưng trên môi, cơ thể, thậm chí nơi tư mật, đều là dấu tích của anh, như vô số đôi tay chạm vào cô, đến hô hấp nặng nề của anh cô cũng nghe rất rõ ràng.

Trời ơi, chút nữa là với anh

Mềm mại ngồi trên xích đu, cô không ngờ mình lại không tự trọng như vậy.

Đối với Mộ Nguyệt Sâm mà nói, cô dễ dãi như vậy, cô nghĩ, dù cho đêm nay có làm rồi, đối với anh mà nói cũng chỉ là 1 lần tiêu sái mà thôi.

Rút chân lên, lòng khó chịu.

Gió đêm bên xích đu thổi qua thổi lại, im lặng từ nơi cao thổi xuống nơi thấp, cơ thể chỉ còn cảm giác lạnh, trong lòng ẩn hiện cảm giác chua xót, có chút buồn, khó chịu đến nỗi như đám mây đen che kín lồng ngực cô, không thể tan đi.

Sau lưng, Mộ Nguyệt Sâm mặc quần dài áo sơ mi, nhìn thấy cô gái ngồi co rúc trên xích đu, tìm, thất lại từng cơn, mang theo sự đau lòng.

Anh, thật sự không nên gấp gáp vậy.

Về phòng lấy 1 cái thảm, anh đến bên xích đu, ôm cả người cô lên: “Mới cảm xong, đừng gấp lạnh bệnh bản thân!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 55

Hạ Băng Khuynh không trả lời.

Cơ thể có thêm tấm thảm, cũng không lạnh như nãy nữa, dù cho là cơ thể hay là tim.

Mộ Nguyệt Sâm mở miệng muốn nói chuyện lúc này, nhưng lời tới miệng, anh lại đổi chủ ý, đây không phải lúc thích hợp để nói, theo bộ dạng hiện giờ của nha đầu, anh thật không biết trong lòng cô nghĩ gì.

Không biết từ lúc nào, anh cần phải ngại, lo lắng cho tâm tư của người khác.

Thu tâm trạng lại, nhàn nhạt nói: “Ngồi 1 chút vào ngủ thôi, tôi đi phòng sách!”

Hạ Băng Khuynh nghiêng đầu 1 tí, nghĩ có cần trả lời anh.

Trong thời gian cô nghĩ, anh đã đi vào rồi.

Cô cũng ngáy người rồi.

Phối thờ ra 1 hơi, thật kỳ lạ, sau khi anh xuất hiện, cô hình như không khó chịu như nãy nữa.

Quần lấy thảm quanh cô thể, trên đó có chút mùi thuốc lá.

Tuy cô không thấy anh hút thuốc qua, nhưng anh khẳng định đây là thảm của anh, loại nhận thức theo bản năng.

Cầm thảm lên, cô để lên mũi ngửi, sau đó tưởng tượng Mộ Nguyệt Sâm lúc hút thuốc.

Ngửi rồi ngửi, đừng đưa xích đu cùng mùi thuốc vậy quanh, cô nghiêng đầu vậy mà ngủ ở ngoài rồi.

Qua 1h, không thể cô về, Mộ Nguyệt Sâm từ phòng sách đi ra, nhìn xích đu có 1 bóng đen, anh nhủ mày đi qua.

“Hạ---”

Vừa muốn chửi, thấy cô ngủ, lập tức im miệng.

May là có quần thảm, nếu không nhất định lạnh đến căm.

Cong lưng, ôm cô từ xích đu lên.

Hạ Băng Khuynh trong lòng anh động dậy 1 tí, cứ thế chui vào lòng anh, mặt không ngần dụi trên lồng ngực anh, như là con mèo nhỏ dễ thương.

Ánh mắt tự nhiên dịu lại, Mộ Nguyệt Sâm cũng không thể kháng cự nổi bộ dạng này, cứ mỗi lần dụi, như mỗi lần khoang vào tim anh.

Tay ôm chặt, anh ôm cô về phòng.

Đắp chăn cho cô, nghiêng người tính hôn trộm môi cô rồi đi, tư thế chuẩn bị xong, muốn làm liền nghĩ nếu làm cô tỉnh giấc, phát hiện anh hôn trộm cô, làm không tốt sau này cũng không thể hôn.

Cũng là thôi đi!

Từ bỏ đứng thẳng người, rời phòng, đến phòng sách.

2 ngày nay tích lũy nhiều công việc, vừa hay nhân lúc này xử lý.

Đêm khuya, anh mail cho Trác Tùy Hằng, công việc buổi sáng tích lũy khiến Trác Tùy Hằng làm như chó đang mơ hồ chạm iPad, nhìn thấy mail của ông chủ, quả thật muốn đập đầu vào giường tự sát.

Nhìn thời gian, sắp 1h sáng.

Có để người khác sống tốt không.

Nhưng có không tình nguyện, cũng bỏ dấy làm việc, anh rất rõ tính của boss, anh nói cái gì chính là vậy, đi hỏi hoặc nghỉ ngơi, chỉ mang đến độc tan xương nát thịt.

Cho đến lúc trời sắp sáng, Mộ Nguyệt Sâm dựa vào ghế cao, từ hộp bàn lấy hộp thuốc ra, đốt lên, chỉ hút 1 hơi, liền để trên tay không động nữa.

Mắt nhắm lại, thuốc cứ để nó tự đốt.

Cũng không biết là đang ngủ, hay suy nghĩ chuyện gì.

Sáng sớm tinh dậy, Hạ Băng Khuynh phát hiện mình ngủ trên giường, ban đầu không cảm giác gì, lật người chuẩn bị ngủ tiếp, nhưng sau đó cô nghĩ đến đây là giường Mộ Nguyệt Sâm, hôm qua cô chút nữa bị

Lập tức, cô xoắn tóc ngồi dậy.

Hai người vô thần nhìn không trung, sờ má và cơ thể, y phục đều còn, cũng không có cảm giác đau dị thường.

Sợ chuyện không không.

Cô lại nằm xuống ngủ, mắt lần nữa nhắm lại mấy giây, bụng kêu đói.

Đói rồi!

Tối qua ăn tối không no.

Lần nữa bỏ dấy từ giường, đi rửa mặt rồi rời phòng.

Chung cư im lặng, không có hình bóng Mộ Nguyệt Sâm, trong lòng yên tâm chút.

Đến bếp, mở tủ lạnh, nhìn thấy bên trong không gì ăn, ngoài nước suối chỉ có trái cây.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 56

Sờ được 1 quả táo, trước đỡ rồi rồi tính sau.

Rửa, cắn 1 miếng, ưm, rất ngọt.

Hải lòng cắn thêm miếng, cô chuẩn bị ra ban công, vừa tắm nắng vừa ăn.

Quay người, đụng phải 1 bức tường ấm nóng.

Táo trong tay chớp mắt không cánh mà bay, âm thanh trầm khàn bên trên truyền đến: “Mới sáng sớm liền ăn trái cây lấy trong tủ lạnh, dạ dày còn cần không?”

Hạ Băng Khuynh ngẩng đầu, không chút nghĩ ngợi nhìn khuôn mặt siêu cấp đẹp trai.

2 người đứng gần vậy, cô dường như cả người dán vào anh, nghĩ đến đêm qua cảnh thân mật của 2 người, mặt cô khẽ đỏ, không tự nhiên lùi mấy bước, cúi đầu: “Vây tôi đói mà, cũng không thể chỉ uống nước suối.”

Cô nhỏ tiếng nói, dù ưy khuất cũng không dám lớn tiếng với anh.

Mộ Nguyệt Sâm ánh mắt dịu xuống, xoa đầu cô: “Ra phòng khách ngồi, tôi nấu cho em ăn.”

“Uhm!” Không dám nhìn vào mắt anh, đáp 1 tiếng, nhanh chóng lướt qua người anh, chạy ra phòng khách.

Nha đầu này, còn để chuyện tối qua trong lòng sao?

Ngồi trên sofa, Hạ Băng Khuynh lấy remote kê bên, mở tivi, giả bộ chú tâm coi.

Không lâu sau, không khí truyền đến mùi đồ ăn thơm, khiến cô chảy nước miếng, bụng càng đói thêm.

Cô nhìn không được quay đầu nhìn, bacon trong đĩa nhìn có vẻ rất ngon.

Thấy Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô, cô lập tức quay đầu lại.

Con mèo đói!

Mộ Nguyệt Sâm trong mắt mang ý cười, bụng 2 phần đồ ăn sáng đến bên sofa, lấy 1 phần cùng 1 ly sữa ấm đến trước mặt cô: “Ăn đi!”

“Cảm ơn!” Hạ Băng Khuynh cố bình tĩnh, nhìn trứng chiên trong đĩa, bacon, bánh mì phomai, còn có trái cây salad, toàn là món cô thích.

Lòng, bất giác kích động 1 phen.

Nếu thế giới có 1 người đàn ông như thế, nguyện ý mỗi ngày nấu ăn sáng cho cô ăn, thì hạnh phúc biết bao, mà hạnh phúc này, bây giờ ở ngay trước mặt cô, giờ tay là có thể lấy được.

“Không phải nói đói sao, sao không ăn?” Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô ngây ngốc, mở miệng nhắc 1 câu.

Hạ Băng Khuynh hồi thần, lấy dao nĩa lên: “Ăn liền đây!”

Cô ăn từng miếng nhỏ đồ ăn trên đĩa, thứ nào cũng ngon, cảm thấy rất thỏa mãn.

Mộ Nguyệt Sâm từ tốn ăn, thấy cô nhanh chóng ăn hết 2 miếng bacon, để cái trong đĩa mình cho cô.

Hạ Băng Khuynh dọa 1 phen, ngẩng đầu, ánh mắt sáng lên: “Cho tôi ăn sao?”

“Uhm!” Mộ Nguyệt Sâm ưu nhã gật đầu.

Hạ Băng Khuynh hoàn toàn không dám tin vào tai mình, bình thường anh tuyệt đối không dung túng cô như vậy.

Quả thật là một trời một vực đây.

“Mộ Nguyệt Sâm hôm nay anh thật tốt!” trong vô thức, tim nghĩ như vậy, miệng cũng nói ra luôn.

Mộ Nguyệt Sâm nhàu mày: “Cho nên ý em là bình thường tôi không đối tốt với em?”

“Hả, cái này à---” Hạ Băng Khuynh giả ngốc nhìn trần nhà.

Ài, bình thường không chỉ không tốt, hoàn toàn là áp bức.

Trong lòng Mộ Nguyệt Sâm thờ dài 1 phen, tha cho cô: “Được rồi, ăn nhanh đi.”

Hạ Băng Khuynh như được đại xá, cúi đầu ăn.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn mặt cô, ánh mắt ngưng trọng, cân nhắc 1 phen, trầm tính nói: “Nha đầu à, chuyện tối qua, tôi muốn nói với em!”

Tay cầm dao nĩa nắm chặt, ánh mắt Hạ Băng Khuynh bất an chuyển động, nhỏ tiếng nói: “Có thể không nói không?”

Cô đã đủ xấu hổ rồi!

“Qua đây---” Mộ Nguyệt Sâm nhẹ giọng mệnh lệnh

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57

Hạ Băng Khuynh nhanh chóng lắc đầu.

Không qua, đánh chết cũng không, càng không muốn nói với anh.

Cô không chịu qua, anh chỉ có thể ngồi qua.

Chú ý đến khuôn mặt nờn nà của cô, cơ thể cao lớn của anh nghiêng về trước 1 chút, tư thế thân mật.

Mỗi morning đến gần tai cô: “Đàn ông đó, chỉ cần là cơ thể và tim khỏe mạnh, công năng đầy đủ, đều có **, tôi qua tôi đối với em được coi là phản ứng bình thường, vì em là phụ nữ, tôi là đàn ông, chuyện này sẽ có 1 ngày em phải trải nghiệm, thực ra nó không đáng sợ, cũng không phải chuyện xấu, mà còn khiến tim và cơ thể em vui vẻ, cảm thấy hạnh phúc!”

Anh nhẹ nhàng chậm rãi nói, trong thâm trầm mang theo sự mẽ mẽ hoặc.

Kiên nhẫn như vậy dạy cô lớp sinh lý, vì muốn xóa bỏ sự chán ghét của cô đối với chuyện này, anh không muốn sau này muốn chạm vào cô đều không cho mình chạm.

Hạ Băng Khuynh nghe rồi, miệng không nói, lòng hừ lạnh mấy lần.

Cái mộng!

Nói thì dễ nghe, còn không phải vì ** của bản thân.

Cô nghiêng đầu qua, đôi mắt trắng đen rõ ràng trừng anh: “Mộ Nguyệt Sâm, tôi không ngốc, tôi biết tôi qua anh muốn làm gì.”

Đôi mắt trước mặt nhìn đến lòng Mộ Nguyệt Sâm ngứa ngứa, anh cố ý để đầu gần hơn: “Nếu đã biết rồi, thì tôi yên tâm, lần sau đừng chạy nữa!”

Còn muốn có lần sau!

Hạ Băng Khuynh xấu hổ đẩy anh ra: “Sắc lang! Anh nghĩ thấy tốt đẹp, không bao giờ có lần sau!”

Tức giận đứng lên, đi được vài bước, lại quay lại lấy bữa sáng đi, dậm chân mạnh đi về phòng.

Biểu cảm trước mặt là tức giận, trên thực tế trong lòng không giận, chỉ là cô nên tức giận không phải sao?

Thật kỳ lạ!

Càng nghĩ càng xấu hổ, xấu hổ đến không muốn gặp người!

Cả ngày, cô cố ý né anh, nếu anh vào phòng, cô chuẩn bị ban công hóng gió, nếu anh lấy sách ra ban công, cô chạy vào phòng khách xem tivi.

Nam nhân này ngày càng háo sắc rồi, nhất định phải phòng.

Kiên trì không để anh được như ý.

Tuy cô không hiểu thích là gì, tình yêu là gì, nhưng cô hiểu đàn ông cần cơ thể phụ nữ không cần có tình cảm, nói khó nghe là, chỉ dùng để phát tiết.

Mộ Nguyệt Sâm tự nhiên cũng cảm nhận được nha đầu đang né mình.

Lòng nữ nhân anh không hiểu, tâm tư nữ nhân càng biến đổi nhanh chóng, vừa nảy biểu hiện của cô rất thành thực, nhưng đến khi anh muốn nói chuyện người lớn với cô, chớp mắt, cô lại như đứa trẻ làm loạn.

Đêm.

“Làm cho em phần sườn xào chua ngọt cộng thêm tôm viên hoàng kim và tiramisu chịu không!” Mộ Nguyệt Sâm đến 1 góc ban công, cong lưng đối diện cô gái đang ăn trái cây lạnh.

Hạ Băng Khuynh nuốt nước miếng.

Sườn xào chua ngọt!

Tôm viên hoàng kim!

Tiramisu!

Tại sao tên này nói đều là món cô siêu thích, chỉ nghĩ đến cảnh đó, đã khiến cô chảy nước miếng.

Sau đó, cô lắc lắc đầu, không được, không được, đây là bữa ngọt ngao, cô không thể sắp!

Nhất định phải nhịn!

“Tôi còn không đói!” Cô lạnh lùng nói, giọng cứng rắn.

“Như vậy sao---” Mộ Nguyệt Sâm tiếc nuối than thở, như đang suy nghĩ cũng như đang tự nói với mình: “Vốn còn định nói, có cần thêm thịt bò kobe, để em ăn 1 lần cho đủ.”

Thịt bò kobe!

Là thịt bò mắc muốn chết trong truyền thuyết!

Lòng Hạ Băng Khuynh bắt đầu dao động, đầu khẽ quay qua: “Thịt bò kobe đó trong nhà anh có sao?”

“Đương nhiên có!”

“Vậy có thể làm thành vị tiêu đen không?”

“Có thể!” Mộ Nguyệt Sâm gật đầu.

“Vậy tôi có thể uống 1 miếng rượu đó không?”

“Rượu?” Anh khẽ thay cô cân nhắc nhủ nhủ: “Em thật sự muốn uống, hậu quả tôi không chịu trách nhiệm đó?”

Cô lần nữa nhớ lại hậu quả uống rượu lần trước, nhanh chóng xua tay: “Không cần nữa không cần nữa!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58

Vẫn có thể nhớ được!

Mắt Mộ Nguyệt Sâm nhuộm màu hứng thú: “Vậy có yêu cầu khác không?”

Hạ Băng Khuynh vỗ vai anh, cực kỳ nghiêm túc: “Anh lấy thịt kobe ra là được, ngàn vạn lần đừng giấu đi đó!”

“...”

“Anh đi làm nhanh đi!” Cô đẩy anh 1 cái, hối anh.

Nhân lúc lí trí vẫn chưa về chỗ, anh đi với tốc độ nhanh nhất, nếu không đợi tí cô thay đổi chủ ý.

Mộ Nguyệt Sâm thẳng lưng lên, đi vào trong.

Qua lúc lâu, Hạ Băng Khuynh ngửi thấy mùi thịt thơm, đưa cổ ra xem, trong lòng chút lo lắng kia căn bản không còn tác dụng gì.

Cuối cùng nghe Mộ Nguyệt Sâm bên trong gọi cô, cô như giấy dầu tiên liền chạy vào.

Động tác rất nhanh, rất tốc độ, khiến người bắt ngờ.

Thấy đầy bàn đồ ăn, đặc biệt là đĩa thịt bò lớn, nước miếng cô đã chảy gần dòng sông.

Quá mê hoặc rồi.

Nhìn không được ngồi xuống, gấp thịt bò, bỏ vào miệng quả thật cảm động cực kỳ.

Hình ảnh của Mộ Nguyệt Sâm trong lòng cô lập tức cao lớn hùng vĩ.

“Ngon không?” Anh đứng bên cạnh, cúi nhìn, sờ đầu cô.

Hạ Băng Khuynh hưng phấn gật đầu: “Uhm, uhm, đặc biệt ngon, Mộ Nguyệt Sâm, sau này anh còn làm cho tôi ăn nữa không? Tôi nguyện ý làm trâu làm bò cho anh!”

“Làm trâu bò thì không cần ---” Ngón tay Mộ Nguyệt Sâm xuyên qua tóc cô, thuận tay trượt lên tai dễ thương và cổ trắng ngần, nhẹ nhàng nâng cằm cô lên: “Em chỉ cần nghe lời là được!”

“Chỉ cần không kêu tôi đi giết người phóng hỏa làm chuyện xấu, đều nghe anh.”

Cô đã hoàn toàn bị món ngon thu mua rồi!

Lòng Mộ Nguyệt Sâm bắt gặp cười không ngừng, thì ra để xử lý nha đầu này chỉ cần cho cô ăn thịt là được!

Anh để tay lên vai cô ngồi xuống: “Yên tâm, tuyệt đối không để em làm chuyện xấu.” Nếu làm, cũng là anh làm.

Lấy đĩa lên, anh gấp thịt bò vào đĩa cô: “Ăn đi---”

Hạ Băng Khuynh không khách khí lập tức ăn.

Cô đã hoàn toàn phụ thuộc vào tính tham ăn, cũng thái lỏng không cảnh giác anh.

Mộ Nguyệt Sâm hài lòng cong môi, lấy tay khỏi vai cô, cùng cô ăn.

Anh không phát hiện ở chung với cô, sự lạnh lùng của anh dần dần bị dịu dàng thay thế, cười nhiều hơn, ánh mắt cũng không cần không có nhiệt độ như trước.

Không khí, tốt hiếm thấy!

“Ding---” 1 tiếng, hương lối vào thang máy mở ra.

Tiếng bước chân lộn xộn cùng cười đùa không kiêng kị phá vỡ không khí hòa hợp của căn phòng.

Sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm lập tức trầm xuống.

Hạ Băng Khuynh đang ngậm thịt quay đầu, tò mò hỏi: “Ai đến vậy?”

Thang máy của chung cư là đến trực tiếp, thuộc về thang mang riêng, muốn vào cần có mật mã, không thì không ai vào được.

Mật mã ngoài Mộ Nguyệt Sâm biết, thì chỉ có mấy tên đồng đảng của anh.

Bình thường, bọn họ đi club chán rồi, sẽ đến tụ tập ở căn hộ của anh.

Hôm nay, không may lại đến.

1 hàng 4 tên đi vào, mang theo rượu ngon và xì gà.

“Yo, mùi gì thơm thế!” Ôn Nhã Liên ngửi.

Mọi người thuận theo mùi thơm nhìn hướng phòng khách và phòng ăn, phòng ăn không gian mở nhìn vào liền thấy.

Thấy Mộ Nguyệt Sâm và Hạ Băng Khuynh ngồi kế nhau ăn cơm, mấy tên đàn ông lập tức hứng thú lên.

Mà nụ cười vốn trên miệng của Ôn Tử Tích, lập tức trắng bệch.

“Mọi người nói, người đến điện thoại cũng không thông, thì ra đang lén lút ăn vào cô gái nhỏ.” Quân Dung Khiêm đối với những người khác nhếch mày, mặt viết đầy ý trêu chọc.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59

“Đừng nói vậy, trọng sắc khinh bạn là đức tính tốt của truyền thống Trung Hoa.” Cố Quân Thụy ở bên cùng trêu chọc.

Ôn Nhã Liên đưa chai rượu đỏ trong tay lên: “Đến sớm không bằng trùng hợp, không bằng chúng ta mở rượu, qua đây cùng họ!”

“Đó là nên làm!” Quân Dung Khiêm đồng ý vỗ vai Ôn Nhã Liên, đi đầu vào phòng ăn.

3 người kia theo sau, Ôn Tử Tích đi cuối, mặt như cũ rất xấu, nhưng đã thu thập rất nhiều.

Ài, lại là mấy tên này!

Hạ Băng Khuynh trong lòng không thích bọn họ, lúc nào cũng lấy cô và Mộ Nguyệt Sâm ra đùa giỡn, chủ ý lại đặc biệt nhiều, lần này còn qua giành thịt bò với cô.

1 đám đáng ghét!

Cô nhìn Mộ Nguyệt Sâm, phát hiện mặt anh không chút biểu tình, nhìn cực kỳ mơ hồ.

Quần Dung Khiêm bọn họ đến bên bàn, đều kéo ghế ngồi xuống.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn mấy tên đồng đảng, mắt tẩn ra ánh nhìn lạnh lẽo dưới 0 độ, nếu có thể, anh muốn ném từ tên từ cửa sổ xuống.

“Không có tô dưa và ly, tôi vào bếp lấy!”

Ôn Tử Tích lộ nụ cười nhạt, từ ghế đứng lên, đứng dậy vào bếp.

Hạ Băng Khuynh nhìn theo bộ dạng ưu nhã của Ôn Tử Tích, nhìn cô vào bếp, tự nhiên hướng lên tú lấy tô dưa, đến học tú lấy ly, lại qua tủ bên kia lấy đồ mở rượu.

Cảm giác cô rất quen thuộc chỗ này, bộ dạng thường đến.

Nhưng, đây là căn hộ riêng của Mộ Nguyệt Sâm.

Tâm tư vô thức trở nên trầm nặng, nói không rõ là gì, chỉ cảm thấy trong lòng buồn phiền.

“Ngây ra làm gì, ăn đi!” Mộ Nguyệt Sâm dùng bàn tay đẩy đầu cô lại, khẩu khí mang theo mệnh lệnh, nhưng không lạnh lùng như thường, nghĩ kĩ, ngược lại mang cảm giác sùng nịch.

Anh bản thân không phát hiện, nhưng bạn thân mất đều rất tinh.

Bọn họ trước gia chưa từng thấy Mộ tam thiếu lộ ra vẻ dịu dàng như vậy, đặc biệt là đối với nữ nhân, anh lúc lạnh lùng, đến mặt mũi cơ bản nhất còn không cho, càng đừng nói đến sùng nịch, không lẽ anh thật sự động lòng với cô gái này?

“Uhm!” Hạ Băng Khuynh đáp 1 tiếng, cúi đầu ăn.

Ôn Tử Tích từ bếp ra, để tô dưa ly xong, lấy rượu đỏ mở ra, đồ cho mọi người.

Đồ cho Mộ Nguyệt Sâm xong, cười nhìn Hạ Băng Khuynh: “Cô muốn chút rượu đỏ không?”

“Tôi---”

“Cô ấy không thể uống!”

Hạ Băng Khuynh miệng nói 1 chữ, Mộ Nguyệt Sâm nói hộ cô, rất quyết đoán.

“Hi hi, quả là bảo hộ chu đáo!” Cổ Quân Thụy nhấp rượu đỏ, đôi mắt hẹp dài híp lại mang ý vị thâm sâu cười.

Mộ Nguyệt Sâm không quan tâm anh.

Mặt Hạ Băng Khuynh đỏ lên.

“Ừ, không thể uống thì không uống.” Ôn Tử Tích chế cười, thu chai rượu lại.

Tuy lòng khó chịu, nhưng cũng hiểu tính Mộ Nguyệt Sâm, không nói nhiều thêm.

Quần Dung Khiêm lấy dưa gắp sườn xào chua ngọt ăn, mặt phát sáng lập tức: “Uhm, em gái, món cô làm không tệ.”

Anh vừa nói, Ôn Nhã Liên cũng gắp tôm viên hoàng kim lên thử, liền khen: “Đầu chi không tệ, tiêu chuẩn rất cao, thật không nhìn ra, em gái Băng Khuynh tuổi còn nhỏ, tay nghề tốt vậy.”

“Bắt được tim của nam nhân phải bắt được dạ dày trước, em gái, em thật thông minh!” Cổ Quân Thụy nhếch mày với Hạ Băng Khuynh, tự cho mình thông minh cười híp mắt.

Bọn họ không phát hiện, lúc họ người 1 câu anh 1 câu, sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm lạnh như dao có thể chém chết hết.

Ôn Tử Tích thấy mọi người đều khen món Hạ Băng Khuynh làm ngon, cũng gắp miếng thịt bò, quả nhiên như mọi người nói, rất ngon.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60

Ánh mắt cô càng thêm âm trầm, vì cô không biết nấu ăn.

“Ngại quá, khiến các người thất vọng, không phải tôi nấu, là Mộ Nguyệt Sâm!” Hạ Băng Khuynh lạnh lùng nói.

Đám này quả là không bỏ qua cơ hội nào để trêu chọc cô, đáng tiếc họ nhắm, tự đánh mặt mình đi.

“...”

Phòng ăn lập tức im lặng.

Mấy người liền ngấy ngốc, phản ứng như gặp quỷ, từng người chấn động đến mắt muốn rơi xuống đất.

Nửa phút sau.

Cổ Quân Thụy nhà rượu đỏ lại vào ly.

Dung Quần Khiêm vì sắp bị nghẹn chết, bò trên bò liều mạng ho.

Anh em nhà Ôn ngậm món ăn, dứt khoát không động đậy.

Nói họ biết Mộ Nguyệt Sâm lỡ tay giết người, họ có thể tin, nhưng nói Mộ Nguyệt Sâm nấu ăn, đánh chết họ cũng không tin.

Trong bọn họ ai biết nấu ăn chứ?

Trong nhà có đầu bếp không nói, nhưng họ được nuôi theo cách ưu nhã, quan trọng là Mộ Nguyệt Sâm có bệnh sạch sẽ 1 cách biến thái, trên người nhiễm 1 giọt nước, anh còn lấy khăn tay lau sạch, dính dầu ăn anh không để lên.

Cho dù ngoài những lí do trên, với tính của anh, tuyệt đối không không thể cùng phụ nữ trong gia đình nấu ăn được!

Cô gái này rốt cuộc có bao nhiêu ma lực?

“Em gái, em tuyệt đối đang nói đùa.” Cổ Quân Thụy trong ý thức vẫn không tin.

Người khác cũng như anh, dường như đang trong biên giới tin và không.

“Ai rảnh nói đùa, thật là anh ấy làm, com trưa com sáng cũng là anh nấu, Mộ Nguyệt Sâm rất biết nấu ăn, mà tôi, chỉ biết nấu mì gói.” Hạ Băng Khuynh xua tay, nói.

Mấy người họ nhìn nhau.

Nhìn bộ dạng cô không giống nói dối.

Cho nên nói đây là thật!

Tâm trạng mấy người đàn ông từ chấn động chuyển sang hứng thú.

“Em nói anh ta nấu đồ ăn sáng à?” Cổ Quân Thụy chú ý đến từ quan trọng.

“Đúng!” Hạ Băng Khuynh gật đầu.

Quần Dung Khiêm nhìn sang Mộ Nguyệt Sâm, miệng mang ý cười: “A Sâm, cậu lên kút báo danh học nấu ăn khi nào?”

“Tam thiếu quâ là lên được phòng khách, xuống được bếp, rất thông tuệ!” Ôn Nhã Liên nhin cười “khen” anh.

Mộ Nguyệt Sâm lướt 1 vòng mấy tên đồng đảng, vô tình nhả ra mấy chữ: “Muốn ăn thì ăn, không ăn thì ra ngoài!”

“Nguyệt Sâm, thật là anh làm sao?” Ôn Từ Tích vẫn có chút không tin.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô: “Sao, tôi không thể biết nấu ăn?”

“Không phải, anh làm em bất ngờ thôi.” Ôn Từ Tích đáp anh ánh mắt nhu tình.

Anh thỏa mãn tất cả hình mẫu lý tưởng của cô, giờ phát hiện anh biết nấu ăn, trong lòng vô thức càng thêm thích.

Mỗi người phụ nữ đều muốn có người đàn ông hoàn mỹ như vậy.

Mộ Nguyệt Sâm tự nhiên người ra ý yêu thích trong mắt cô, anh không trả lời cũng không tiếp nhận, nhìn như không nhìn dòm mắt đi.

Nhìn nha đầu nhàn lúc họ nói chuyện cúi đầu điên cuồng ăn, ánh mắt anh liền trở nên dịu dàng.

“Tớ là lần đầu ăn món a Sâm nấu, phải tận hưởng thật tốt.” Quần Dung Khiêm xăng tay áo lên, chuẩn bị tư thế.

Những người khác lần lượt ăn theo.

Thấy thịt bò nhanh chóng bị biến mất, Hạ Băng Khuynh hung hăng nguyên rửa bọn họ: Hừ! Sau khi về đều mập lên 10kg, không, 20kg cho tôi!

Rượu đỏ từ bàn ăn uống đến phòng khách.

Trong quá trình Mộ Nguyệt Sâm nhiều lần biểu thị họ có thể đi rồi, nhưng bọn họ vẫn cứ không đi.

Cổ Quân Thụy chê xi gà Quần Dung Khiêm mang đến không đủ thơm, liền hút loại trong phòng sách của Mộ Nguyệt Sâm.

Anh nâng cằm Ôn Từ Tích lên: “Từ Tích em biết đề đầu, em đi lấy.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61

“Anh đúng là nhiều chuyện!” Ôn Từ Tích yêu kiều nói anh 1 câu, liền uyển chuyển đứng dậy.

Nam nhân nói chủ đề của nam nhân, Hạ Băng Khuynh cũng không nói vào được.

Càng ngồi càng thấy chán.

“Tôi đi rửa chút trái cây cho các anh.” Cô mượn cớ chuẩn vào bếp.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn nha đầu vừa trốn khỏi anh, ánh mắt thâm sâu nhìn theo, đợi khi anh thu ánh nhìn lại, mới phát hiện 3 người bạn rất hứng thú nhìn mặt anh.

“Thật sự động lòng rồi?” Cổ Quân Thụy chéo chân, huyền bí nghiêng qua bên tai anh hỏi.

Mộ Nguyệt Sâm cong môi, nhấp 1 miếng rượu đỏ, không phủ định.

Anh dựa về sau, để cơ thể rắn chắc dựa vào sofa.

“Nhìn ánh mắt không rời liền biết rơi vào bẫy tình, chỉ là tình yêu cái thứ này, các cậu nói rốt cuộc có tin được không?” Quần Dung Khiêm chân dài lười biếng gác lên bàn, miệng hít thở khói, nói về tình yêu, anh hoàn toàn không tin, cũng như không tin thế giới thật sự có ma quỷ vậy.

“Thứ này à, là 1 đức tin, nếu tin sẽ linh!” Ôn Nhã Liên cười thâm sâu.

Quần Dung Khiêm gật đầu: “Nói có lý, Nhã Liên huynh nói rất có lý.”

“Thôi đi, đối với người đến tên con gái cũng lười nhớ, chỉ biết dùng nửa thân dưới để giao lưu, sợ là phát tổ gấp của vòng đường chay, cậu còn ở đây giả bộ văn nghệ thanh xuân, tôi nghe đến nhức tai.” Cổ Quân Thụy nói Dung Quân Khiêm 1 trận.

Dung Quân Khiêm nghe xong không vui: “Cổ Quân Thụy hình như cậu không có tư cách nói tớ, hậu cung của cậu còn lớn mạnh hơn tớ, sắp tạo thành 1 đội quân sự rồi, nghe nói gần đây lại chuẩn bị tàn phá 1 đóa hoa tổ quốc, người ta còn luôn miệng gọi cậu là chủ, thật là đủ thất đức.”

“Các cậu còn không cần khiếm tốn nữa, cần biết, trên thế giới cần phải có 1-2 người mặc quần phục là cảm thú.” Mộ Nguyệt Sâm lắc rượu đỏ, không chậm không nhanh nói.

Thần sắc cao lạnh.

Cổ Quân Thụy và Quần Dung Khiêm lập tức im lặng.

Ôn Nhã Liên sờ mũi cười lên.

Trong bếp.

Hạ Băng Khuynh nhìn 4 người đàn ông cười nói, cách hơi xa nhưng nghe được Cố Quân Thụy và Quân Dung Khiêm nói chuyện, trong lòng vô thức có sự khinh bỉ.

Đây chính là cuộc sống sa đọa của công tử nhà giàu, rượu đỏ, xì gà, eo nhỏ hơn bắp tay, mỹ nữ âm thanh còn nũng nịu hơn trẻ sơ sinh, tuy đã gặp 2 lần vẫn chưa xuất hiện loại yêu tinh đó, nhưng nghe bọn họ nói cũng biết, bình thường có bao nhiêu sa đọa.

Vậy, Mộ Nguyệt Sâm thì sao?

Anh cùng bọn họ làm bạn, sẽ cùng họ chơi gái không?

Chắc cũng không tránh được.

Anh sẽ đối xử với người con gái khác như đối với cô tồi qua không.

Cứ nghĩ cứ nghĩ, xoài trong tay bị cô cắt thành 2 lỗ rồi.

Đội cô phát hiện, xoài đã nát rồi.

Im lặng bỏ xoài vào thùng rác, cô biểu cảm trấn tĩnh lại đi tù lạnh lấy 1 cái.

Chạm rãi cắt trái cây vào đĩa, làm thật đẹp, sau đó bưng ra phòng khách.

Đi đến phòng khách, cô để đĩa xuống bàn trà, phát hiện Mộ Nguyệt Sâm không ở.

Cô vô thức nhìn 4 phía.

“Đừng nhìn nữa, đi thư phòng rồi!” Cố Quân Thụy nhìn ra tâm tư cô, nói cô nghe.

Thư phòng!

Ôn tiểu thư không phải cũng ở trong sao!

Lòng Hạ Băng Khuynh đập thình thịch, bên ngoài thể hiện như không để ý, nhưng tâm tư cô gái nhỏ như vậy là vậy, có giấu, cũng không thể qua mắt được mấy tên cáo già nham hiểm.

Nhưng, mấy tên này lại là mấy tên cáo già nham hiểm luôn sợ thể giới không loạn.

“Nguyệt Sâm này cũng vào lâu rồi, cũng không biết hai người họ đang làm gì!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62

“Chắc là bọn họ muốn ở trong nói thêm chút, em gái Băng Khuynh, hay là em đưa trái cây cho họ đi.”

Hạ Băng Khuynh không muốn đi, nhưng lại nện không được muốn xem họ làm gì ở trong.

Cô do dự nhú mảy, mắt nhìn về hướng thư phòng và phòng ngủ.

Quân Dung Khiêm lấy trái cây trong đĩa ra 1 chút, còn lại đưa cô: “Cầm lấy, đưa cho họ đi.”

“Nam nhân của mình phải trông chừng kĩ.” Cố Quân Thụy ý vị sâu xa nói.

“Em gái Băng Khuynh, em tôi luôn rất thích Nguyệt Sâm, em còn không đi, xui xẻo thi.” Ôn Nhã Liên nhíu mày, nói ra ý liền ngưng.

Mặt Hạ Băng Khuynh đỏ lên: “Cái gì mà nam nhân của mình, tôi và Mộ Nguyệt Sâm không có quan hệ gì hết!”

Cô tức giận cầm đĩa trái cây, đi về thư phòng.

Nha đầu này thật sự rất đáng yêu!

Mấy người nam nhân cười, đội coi kịch hay.

Càng đến gần thư phòng tìm Hạ Băng Khuynh càng đập nhanh, cảm thấy như đang làm trộm vậy.

Sắp đến cửa rồi, nhìn cái thấy cửa không khóa, bên trong không có tiếng động.

Cô vô thức nhẹ bước chân, cẩn thận đi về trước 1 bước, để đầu lên lút đưa vào nhìn.

Dưới ánh đèn ôn hòa trong thư phòng, nam nhân và nữ nhân ôm nhau, hai người cơ thể thon cao, lại thành thực ưu tú, nhìn rất xứng.

Bọn họ im lặng ôm nhau, cảnh tượng rất hòa hợp.

Cảnh tượng trong mắt bắt đầu rung động.

Hạ Băng Khuynh ngây người, ngây ngốc nhìn cảnh đó, cơ thể cứng lại, mắt cứng lại, trong lòng cũng cứng lại.

Tê dại thu đầu lại, cô dựa vào tường.

Giây sau, tim vô thức thắt chặt.

Đột nhiên nổi đau đến đột ngột, như là bị bệnh đau tim, từng cơn từng cơn, kéo dài không ngừng lan tỏa ra lồng ngực cô, cảm thấy sắp không thể thở nữa.

Ngón tay nắm chặt đĩa trái cây trắng bệch.

Không muốn ở đây nữa, cô hoang mang chạy về phòng ngủ kế bên.

Đóng cửa, cô như mất hồn đi về trước, để đĩa lên đầu giường, không biết sao 1 tay thả lỏng quá nhanh, còn chưa để vững đã bị lật ngược rồi, xoài, nho, táo rơi xuống đất, rơi như tờ mỏng.

Cô không lượn lên, không có tinh thần ngồi lên giường.

Thì ra bọn họ có quan hệ đó.

Trong phòng.

Mộ Nguyệt Sâm ẩn lấy vai Ôn Tử Tích, động tác kiên định đẩy cô ra.

“1 cái ôm đã đủ cô rồi, sau này không nên ôm mộng với tôi nữa, cô là người xinh đẹp trí tuệ, tìm người yêu mình mà gà.” Anh nhàn nhạt nói, ngữ khí bình thản, không mang ý khác ngoài tình bạn.

Đối với Ôn Tử Tích, anh xử lý cũng coi là lương thiện rồi, nếu là phụ nữ khác, cô đến nhìn 1 cái cũng lười.

Trong mắt Ôn Tử Tích mang 1 tim lệ phát sáng như sáng, tổn thương cười: “Em hiểu rồi!”

Hôm nay cô dám tỏ tình, cũng chuẩn bị tâm lý bị từ chối, cố gắng bám lấy cũng không có ý nghĩa.

Chỉ là tại sao không cam tâm như vậy.

Từng vì anh đối với ai cũng lạnh lùng, đối với cô ít nhất là bạn, cô luôn có hy vọng hơn những cô gái khác, nhưng ai ngờ đột nhiên xuất hiện nha đầu đó, dễ dàng hấp dẫn toàn bộ ánh nhìn của anh.

Thật không cam tâm.

“Sau này chúng ta còn là bạn, chuyện hôm nay tôi coi như chưa xảy ra, ra ngoài đi!” Mộ Nguyệt Sâm thần sắc lạnh lùng nói xong, bước ra ngoài.

“Nguyệt Sâm---” Ôn Tử Tích kêu ra tiếng, giọng khàn, âm mũi nặng nề hỏi: “Anh thật sự yêu cô ta sao?”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63

“Đứng!” Mộ Nguyệt Sâm không chút do dự.

Tìm của anh, anh hiểu rõ.

Hạ Băng Khuynh là người định mệnh đó của anh, anh muốn cô, dù cho là tìm hay cơ thể, anh đều muốn, toàn bộ đều muốn, vì vậy, anh không tiếc tất cả mọi thứ.

Ôn Tử Tích lùi 1 bước, tìm roi vào thung lũng sâu.

Cầm lấy xi gà, Mộ Nguyệt Sâm về phòng khách, để lên bàn trà.

Thấy trái cây trên bàn, anh nhìn hướng bếp, không thấy hình bóng của Hạ Băng Khuynh.

“Nha đầu đó chạy đi đâu rồi?”

“Cô ấy đưa trái cây cho 2 người rồi, cậu không thể cô ấy?” Quán Dung Khiêm cười hi hi trả lời, ánh mắt nhìn về sau.

Sóng yên biển lặng quá mức, thật không đúng lắm!

Mộ Nguyệt Sâm im lặng nhủ mảy.

Đi đưa trái cây?

Không lẽ nha đầu đó thấy gì rồi?

Ôn Tử Tích từ sau đi đến: “Em đi được!”

Ôn Nhã Liên thấy mắt em đỏ, như là đoán được cái gì, anh biết Nguyệt Sâm không thích em mình, nếu có thể dứt khoát cự tuyệt, cô chắc cũng từ bỏ, đau dài không bằng đau ngắn.

Anh đứng lên: “Vậy tớ cũng về đây!”

Cố Quán Thụy và Quán Dung Khiêm thấy không khí không đúng, cũng biết điều rời đi.

Sau khi họ đi, Mộ Nguyệt Sâm lập tức đi đến phòng ngủ.

Thư phòng kế bên chính là phòng ngủ, nếu cô đưa trái cây không ra ngoài lại, nhất định vào phòng ngủ.

Đi vào phòng ngủ, 1 mắt liền thấy Hạ Băng Khuynh quỳ dưới đất lượn trái cây.

Cô ngẩng đầu 1 cái, thấy anh, cúi đầu, chú tâm lượn trái cây.

Mộ Nguyệt Sâm đi qua: “Sao lại làm thành vậy?”

“Nó bị lật ngược lại!” Hạ Băng Khuynh chậm chậm đáp 1 câu.

“Được rồi, đừng lượn nữa, đợi lát tôi làm.” Mộ Nguyệt Sâm cong lưng kéo cô từ đất lên.

Hạ Băng Khuynh tùy anh kéo lên, tay cầm đĩa trái cây, đứng đối diện anh.

Ánh mắt nhìn ngang vào cổ áo anh.

Mộ Nguyệt Sâm quan sát biểu tình trên mặt cô, thản tỉnh hỏi: “Nghe Dung Khiêm nói em đưa trái cây đến thư phòng, sao không vào?”

“Tự nhiên đối ý, không muốn mang cho các người, cho nên về phòng.” Hạ Băng Khuynh bình thản trả lời.

“Uhm---, cho nên em không đến thư phòng?”

“Không đến!”

Hạ Băng Khuynh lắc đầu, ngẩng đầu, mở đôi mắt trắng đen rõ ràng nhìn anh, biểu thị cô nói thật.

Cô trước giờ không biết bản thân có bản lĩnh giấu giếm.

“Thật không đến?” Mộ Nguyệt Sâm cảm thấy nha đầu này lạ lạ khó nói.

“Cái này có gì đáng nói đối?” Hạ Băng Khuynh mạnh mẽ thẳng lưng: “Không phải 1 đĩa trái cây sao, anh không nhỏ mọn đến tính toán với tôi chứ.”

Mộ Nguyệt Sâm có chút nhìn không thấu nha đầu này.

Rõ ràng có chút lạ, nhưng lại không như nói dối.

Tính cách của cô là không giấu được tâm sự.

Chắc là không thấy được, chỉ là làm đồ trái cây khiến cô có chút áy náy.

Trong lòng thờ phào, không thấy là tốt nhất, chuyện này anh cũng lười giải thích. (= lười giải thích thì bị hiểu lầm cũng đáng).

Anh thu ánh nhìn thâm tính lại: “Bọn họ đều đi rồi, nếu còn muốn ăn thịt bò, mai tôi lại nấu em ăn.”

“Uhm, được thôi!”

Hạ Băng Khuynh thuận theo đáp, trong lòng lại không muốn ăn thịt bò nữa.

Như trong 1 chảo, tất cả mùi vị đều trở nên khô héo.

Bây giờ cô thậm chí có chút ghét anh, loại ghét này, mang đến cảm giác khó chịu như không thờ được, không muốn ở gần anh, không muốn bị anh chạm vào, đến nhìn mặt anh mắt cũng cảm thấy đau nhói.

Nhưng cô lại còn phải giả bộ.

Mộ Nguyệt Sâm lấy đĩa trái cây từ tay cô: “Ồ đây tôi dọn, em đi tắm đi.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64

“Phiền anh rồi!” Hạ Băng Khuynh nói 1 câu khách sáo với anh, từ người anh lướt qua, vào nhà vệ sinh.

Đóng cửa kính lại thật chặt, cô vô lực kéo tóc.

Mộ Nguyệt Sâm lượm trái cây trên đất lên, đem ra ngoài, đợi anh về phòng, muốn coi nha đầu tắm xong chưa, phát hiện cô đã nằm trên giường.

Động tác nhanh như vậy?

Lúc này đi ra còn chưa nghe tiếng nước, mới chớp mắt đã nằm trên giường rồi.

Đến bên giường, chặn đắp lộ ra cái đầu, cô nhìn như ngủ rồi.

Cúi đầu, đến gần mặt cô.

Hồ hấp truyền đến hơi thở anh, càng lòng sự đau xót trong lòng cô trở nên nồng đậm.

Lúc miệng anh sắp chạm vào môi cô, cô nhẹn không được mở mắt đẩy anh ra xa: “Mộ Nguyệt Sâm, anh đừng đến gần tôi được không, tôi thật sự ghét.”

Bộ phát không báo trước, làm Mộ Nguyệt Sâm bất ngờ đến bất động.

Sắc mặt anh lập tức trở nên khó coi.

1 câu thật sự ghét, khiến tim không có dư vị.

Thân thể mang sát khí như núi lớn áp xuống, che hết ánh sáng, hai tay để trên gối, mạnh mẽ ôm chặt cô.

Mặt 2 người khoảng cách rất gần, mặt đối mặt, mũi sắp chạm vào nhau.

Nhìn thẳng nhau, cô không nơi để trốn, bị hút vào hồ lạnh sâu thẳm trong ánh mắt anh, làm sao phản kháng cũng không thoát được.

“Em ghét tôi?” ANH lại hỏi, âm thanh thấp đến muốn giết người, lại như mang theo cảm giác đau lòng.

Mùi Hạ Băng Khuynh khẽ chua xót: “Đúng, tôi ghét anh, rất ghét rất ghét, uhm---”

Miệng bị anh thô lỗ chặn lại, lưỡi điên cuồng xâm chiếm không gian trong miệng cô, như muốn làm đứt lưỡi mềm mại của cô.

Cô đau đến dùng sức đẩy ngực anh ra, trong lòng càng đau hơn.

Lúc này anh còn ôm Ôn tiểu thư, bây giờ lại bắt nạt cô, căn bản không phải thật sự thích cô.

Tiếng khóc hu hu thuận theo khoang miệng phát ra.

Ý thức được cô đang khóc, Mộ Nguyệt Sâm gấp gáp thả lỏng, thấy 2 mắt cô đỏ lên, ủy khuất khịt mũi, trong lòng bất lực: “Đừng khóc nữa!”

Anh muốn dịu dàng tí, nhưng lời nói ra ngữ khí lại như mệnh lệnh cô.

Trong lòng rõ ràng đau lòng đến lợi hại.

“Anh đi---” Hạ Băng Khuynh cảm thấy bản thân rất mất mặt.

Cô không phải người thích khóc, chỉ là trong lòng thật sự rất khó chịu.

“Hạ Băng Khuynh, không được phép ghét tôi!” Cô là điểm yếu của anh, anh không thể lạnh lùng, anh muốn nhận được đáp án của cô, như tối qua vậy.

“Anh không đi tôi đi!” Hạ Băng Khuynh tức giận dùng 2 tay đẩy ngực anh.

Mộ Nguyệt Sâm nắm chặt 2 tay thon yếu của cô: “Không đi đâu cả!”

“Vậy anh đi ra----” Hạ Băng Khuynh áp bức trừng anh.

“Tôi cũng không đi!” Mộ Nguyệt Sâm nằm bên người cô, ôm cô: “Đêm nay chúng ta ngủ chung!”

Hôn cũng hôn rồi, ôm cũng ôm rồi, anh không ngại bán thân vô lại thêm chút.

“Anh---”Hạ Băng Khuynh bẻ tay anh, trên giường động đậy lung tung.

“Còn động bậy tôi không bảo đảm sẽ làm ra chuyện gì, em biết nam nhân nhiều lúc khó nhịn.”

Lời của anh thành công dọa được cô.

Hạ Băng Khuynh không dám động, cái ôm của anh rất ấm áp dễ chịu, trong lòng sắp thả lỏng, thì hình ảnh anh ôm Ôn Tử Tích liền xuất hiện trong đầu cô, sự ấm áp dễ dàng trong chớp mắt trở nên khó chịu không thể chấp nhận.

Cô quay đầu đi, hít mũi, mờ to mắt nhìn đi nơi khác.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65

Hồi lâu, đều không có tiếng nói.

Càng ngày càng im.

Xung quanh bị bao quanh bởi thủy tinh không vô gió, toàn thế giới chỉ còn lại hơi thở và nhiệt độ cơ thể.

Anh---, ngủ rồi chứ?

Lòng Hạ Băng Khuynh ngờ vực, mấy lần muốn quay người, lại do dự không động.

Lại qua rất lâu, cô cuối cùng nhin không nổi quay người.

Anh đã ngủ sâu.

Khuôn mặt anh tuần sau khi ngủ không còn lạnh băng nữa, mang theo tia ôn hòa, đôi môi mỏng đỏ, sống mũi cao, còn có đôi mắt sâu thẳm, mỗi 1 nơi cũng tạo nên khuôn mặt tinh tế vô cùng.

Anh hô hấp nhẹ nhẹ, như là rất mệt.

Vô thức, đầu cô đến gần anh, lại gần thêm tí.

Cho đến khi tiếp xúc với hô hấp của anh.

Ánh mắt si mê.

Khẽ nhắm mắt, miệng nhỏ chạm vào 1 chỗ nóng nóng mềm mại, trong lòng vô thức rung động,như bị con hươu như dính vào lòng cô.

Lập tức tỉnh táo lại, cô hoảng loạn quay đầu qua.

Cô vừa làm gì?

Cô nhất định là điên rồi, nhất định bị quý mẹ hoặc rồi?

Không phải ghét anh sao, tại sao lại nhin không được muốn gần anh.

Lòng Hạ Băng Khuynh rối loạn cực kỳ.

Mà cảnh bọn họ thâm tình ôm nhau như là cái gai chích vào cổ họng cô, mỗi lần khó chịu, đều nhắc nhở cô, Mộ Nguyệt Sâm đã có Ôn tiểu thư rồi.

Chuyển cái tay để trên eo cô ra, nhưng cực kì kiên cố, như là mọc ra từ trên eo cô vậy.

Hết cách, cô tức giận đập lên bắp tay anh 1 cái, khiến anh khẽ nhíu mày, bấp tay càng dùng lực hơn, quả thật là ôm chặt cô vào lòng.

Hạ Băng Khuynh từ bỏ rồi, độ sức với anh, cô hoàn toàn không thể thắng.

Khó chịu nhắm mắt, ngửi được hơi thở anh, đếm từ từ khuya, tâm tư cũng theo đó bị kéo đến ngày càng dài thêm

Sáng sớm

Ánh mắt trời rọi vào phòng.

Hạ Băng Khuynh tỉnh dậy.

Ý ngủ mơ hồ động đậy mí mắt, não trống rỗng.

Cô động dậy, phát hiện bán thân ngủ trên bắp tay nóng ấm, mờ mắt coi kĩ, mới thấy rõ là ngực của Mộ Nguyệt Sâm, không chỉ vậy, chân cô còn áp lên người anh, tay ôm cổ anh.

Nhất định là cô xem anh thành “Baymax” rồi.

Cô nhanh chóng thu tay chân lại, ngẩng đầu nhìn, phát hiện miệng ươn ướt.

Không phải là

Nhìn trước ngực anh 1 cái, kinh ngạc phát hiện áo sơ mi trong của anh đã dính 1 mảng nước miếng lớn.

Xong rồi, sao lại dính nước miếng lên ngực anh chứ.

Lần này chết rồi! Làm sao đây!

Cô bình tĩnh lại, quyết định trước khi anh tỉnh làm khô mảng trước ngực anh.

Cầm 1 góc chân, cô nhẹ nhàng chà lên ngực anh, vì sợ làm anh tỉnh, cô cố gắng nhẹ nhất, thấp nhất. chậm chậm.

Nam nhân đang ngủ, nhũn nhũn, yểu hèn chuyển động, hô hấp nóng lên.

Hạ Băng Khuynh không biết hành động của bản thân được liệt vào 1 trong những hành động “trêu chọc”, trong lòng chỉ muốn làm khô áo.

Lập tức, tay cô bị khóa chặt.

“Mới sáng sớm, em đang làm gì?” Âm thanh trầm khàn mang theo dục vọng khó nhịn, ở bên tai cô vang lên.

“Tôi---” Hạ Băng Khuynh động dậy vội, không biết nên nói sao mới tốt.

Trong lòng quần bách muốn tìm chỗ chui.

“Em thế nào?” Mộ Nguyệt Sâm kéo tay cô gần hơn 1 chút.

Bị anh kéo như vậy, mặt cô lại phải dán vào ngực anh, mà lúc này, cự ly gần, nơi dính nước miếng, vừa hay ngay ngực anh.

Cũng có thể nói, lúc này anh chà vào ... của anh.

Hạ Băng Khuynh muốn đập đầu chết!

“Nói, em đang làm gì?” Mộ Nguyệt Sâm nâng cằm đang cúi của cô lên, tay xoa trên eo thon của cô, âm thanh mang theo sự tà niệm.

“Anh đừng tôi phải dậy rồi---” Hạ Băng Khuynh hoang mang kéo tay anh, không để anh xoa lên trên.

Mối mòng của Mộ Nguyệt Sâm đến gần: “Không nói không thả em dậy!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 66

Nhìn đôi môi nhỏ mềm mại gần trong gang tấc, anh rất muốn hôn 1 cái.

Hạ Băng Khuynh cảnh giác nhìn ra ý đồ của anh, liền liếc mắt nhìn về sau: “Mộ Nguyệt Sâm, anh lại muốn bắt nạt tôi, anh còn vậy tôi thật sự nói cho anh rõ biết đó.”

Cô gấp đến mang Mộ Cẩm Đình ra nói, nhưng tên này thật sự không sợ ai.

“Nha đầu em đúng là người ác di cáo trạng trước, là ai nhân lúc tôi ngủ sờ ngực tôi, xuống tay với tôi trước, “ Lúc Mộ Nguyệt Sâm nói, ôm eo cô lần 1 vòng, để cô áp ở trên, lần nữa lại gần: “Nha đầu, lửa này là em thấp lên.”

“Tôi tôi không phải cố ý đâu!” Hạ Băng Khuynh thật sự có khổ không thể nói.

Ai biết là nơi đó chứ, cô hoàn toàn không nghĩ qua.

Mộ Nguyệt Sâm tự nhiên biết cô vô ý, nha đầu này như tờ giấy trắng, nhưng cô dù vô ý chạm anh 2 cái, đối với anh mà nói, còn hấp dẫn hơn những cô gái kinh nghiệm đầy mình phong tình vạn chủng đến trêu chọc anh.

“Em nói không là không sao? Ngực là bị em làm ướt, em còn có gì muốn giải oan?” Nhéo mũi cô, giọng anh còn thêm mê lỵ.

Oan quá!

Không phải như vậy!

“Tôi không liếm anh, thật là không như anh nghĩ.” Hạ Băng Khuynh gấp gấp giải thích, nhưng giải thích này thật sự quá bất lực.

“Không sao, em tập kích tôi cũng không phải lần đầu, nếu em muốn, tôi có thể---” Mộ Nguyệt Sâm cố ý kéo dài, trêu đến mặt cô đỏ đến muốn đứng dậy, mới nhả ra 4 chữ: “Giúp em 1 tay!”

Hạ Băng Khuynh sắp xỉu hổ chết rồi, cô không có hơi đâu chửi lại: “Giúp cái đầu anh, ai cần anh giúp, anh dậy đi, nếu dám làm gì tôi, tôi đánh chết anh.”

Cô quơ quơ nắm đấm, già bộ dạng rất lợi hại.

Cô kiên định không muốn làm chuyện đó với anh.

Ánh mắt Mộ Nguyệt Sâm mang theo ý cười dịu dàng, cắn lên nắm đấm của cô, lật người thả cô ra, từ giường đứng dậy.

Chuyện đó, nếu cô không đồng ý, anh tuyệt đối không ép cô.

“Mộ Nguyệt Sâm, anh tuổi chò à, vậy mà cần người---” Hạ Băng Khuynh nhìn vết răng trên tay, mặt khó chịu.

Mộ Nguyệt Sâm cong người dùng tay vỗ xoa lên môi mềm mại của cô: “Lần sau em cần tôi ở đâu, tôi liền cần lại ở đó!”

Nói xong, mắt nhìn ngực còn chưa khô hoàn toàn 1 cái, đứng dậy vào phòng tắm.

Hạ Băng Khuynh mơ hồ chớp mắt 2 cái, lúc hiểu lời anh, mặt đỏ có thể bùng ra máu.

“Mộ Nguyệt Sâm, anh là đại biến thái---”

Cô ngồi bên nhà vệ sinh la lên, vừa hay nhìn thấy anh cởi sơ mi xuống, eo có 2 đường như người cá cực kỳ hấp dẫn, cô bịt miệng lại, lập tức quay về giường.

Lúc cô tắm, cô không dám chui ra nữa.

Chiều.

Hạ Băng Khuynh bị Mộ Nguyệt Sâm bắt lên công ty.

Vì nghỉ dưỡng ở căn hộ, trường nghỉ 2 ngày, vốn anh đi họp, cô tự mình kêu xe về Mộ gia lại được, dù sao cũng phải về lại đó.

Nhưng anh không cho cô về, mang cô lên công ty.

Nam nhân này quả thật là bạo quân thống trị mà.

Đến công ty, anh đi đường riêng đến phòng làm việc.

Mộ Nguyệt Sâm không thích đông người, bình thường căn bản đều đi đường riêng này, rất ít đi bên đại sảnh, vì vậy ngoài cao cấp, nhân viên bình thường khó gặp, tự nhiên, cũng càng thêm thần bí

“Em ở đây đợi, họp xong cỡ 2h, không được chạy bậy, nghe không!” Mộ Nguyệt Sâm dặn dò nói.

Hạ Băng Khuynh ngẩng đầu, thám tỉnh hỏi anh: “Nếu có chuyện gấp rồi đi, anh sẽ giận không?”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67

Đôi mày lạnh lùng nhích lên, Mộ Nguyệt Sâm “chân thành” kiến nghị: “Hoặc là em có thể thử xem---”

Bỏ lại 1 câu, quay lưng rời đi.

Bên ngoài Trắc Tuy Háng đang đợi tùy lúc đi theo.

Hạ Băng Khuynh ngồi xuống bậu mối.

Kêu cô thử xem!

Hử, thử xem thì thử xem, anh thật sự có thể giết nầu cô ăn sao, thật là đủ cuồng loạn, sao anh chắc chắn cô không dám thử.

Nội tâm bùng nổ mấy phút liền im lặng xuống.

Kéo kéo đầu, cô vô lực dựa vào sofa.

Ngồi 1 chút, cảm thấy vô vị, cô đứng dậy đi vòng vòng phòng làm việc của anh.

Ở đây rất rộng, thiết kế tinh tế gần đi, cửa sổ sát đất cực lớn khiến ta cảm giác như liền kết với trời đất vậy, có cảm giác mang theo khí chất thành công hoàn mỹ.

Đi đến trước cửa đen viền vàng.

Đây là phòng nghỉ của anh?

Trong lòng có chút hiếu kỳ, mở cửa vào, đập vào mắt là 1 cái giường lớn màu đen.

Góc nghiêng, còn có 1 phòng thay đồ.

Cô vào, bên trong diện tích tuy chỉ bằng 3/10 phòng thay đồ trong nhà, nhưng cái cần đều có không thiếu gì.

Cuộc sống của tên này đúng là xa hoa.

Từ áo sơ mi đến giày, ánh mắt lấp lánh lướt qua từng nơi, đột nhiên, 1 màu khác lạ làm dừng ánh nhìn của cô, cô lại nhìn lại 1 lần cho kĩ

1 đôi cao gót!

Màu hồng!

Mũi nhọn, đế nhọn, phía dưới màu đỏ, làm rất tinh tế, nhìn cái liền biết cực kỳ cao cấp.

Đây là phòng nghỉ trong phòng làm việc của Mộ Nguyệt Sâm, nơi riêng tư vậy, nếu không phải có quan hệ thân thiết với anh, sao có thể để đồ ở đây!

Dù cho cô không thông minh, cũng biết ý gì.

Lòng, trầm xuống.

Như là trượt xuống đáy hồ băng, không còn cảm giác tiếng động gì, lòng chết lặng.

Hạ Băng Khuynh không biết mình làm sao ra khỏi phòng, ngồi trên sofa không dậy nữa.

2h sau, Mộ Nguyệt Sâm họp về.

Thấy cô gái ngoan ngoãn ngồi trên ghế, rất hài lòng: “Đến đây nha đầu, chúng ta về nhà!”

“Uhm!” Hạ Băng Khuynh hỏi thần, từ sofa đứng dậy, đi ra ngoài.

Trong thang máy, cô im lặng đứng 1 bên, mắt nhìn số đang nhảy.

Mộ Nguyệt Sâm thấy tâm trí cô đi đâu đâu, cơ thể đến gần cô 1 tí: “Có phải đợi lâu quá, không còn kiên nhẫn?”

“Không có, tôi không sao.” Hạ Băng Khuynh nhàn nhạt đáp.

“Hay là, dẫn em đi ăn?”

“Không đi!”

“Sao đến ăn cũng không có tâm trạng? Bình thường không phải thích ăn nhất sao, không cần khách khí với tôi, muốn ăn gì tôi đều mua cho em.”

Hạ Băng Khuynh hít 1 hơi, lửa giận xông đến não, nhưng quay đầu nhìn mặt anh, 1 lúc liền vô lực: “Tôi thật sự còn chưa đói, chỉ muốn về nhà, được không!”

Cô nói rất nghiêm túc vừa bình ổn.

Mộ Nguyệt Sâm bị sự nghiêm túc của cô làm cho ngầy người, sau đó, anh sùng nịch xoa đầu cô: “Được, không ăn, chúng ta về.”

Cửa thang máy mở vào lúc này, Hạ Băng Khuynh né tay anh, nhanh 1 bước đi ra.

Trên đường về, Hạ Băng Khuynh cúi đầu chơi điện thoại.

Xe đến Mộ gia, vừa dừng, cô nói cảm ơn anh 1 câu rồi xuống xe, không đợi anh đáp, liền ôm xấp 1 đường chạy vào cửa lớn.

Mộ Nguyệt Sâm nhủ mảy.

Nha đầu này làm sao rồi?

Hình như đang cố ý không muốn giao lưu với anh.

Nhưng vừa nãy trước khi họp, cô vẫn bình thường, tâm tư con gái, như tháng sáu vậy, nói dối là dối.

Tối, Hạ Băng Khuynh về rồi, biết em gái về, lập tức đi đến phòng cô.

“Hai ngày nay chơi vui không?”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68

“Há---” Hạ Băng Khuynh ngây người, nhanh chóng phản ứng lại: “Khá vui.”

“Thời tiết đẹp vậy nên ra ngoài dạo nhiều hơn.”

“Dạ đúng!”

Hạ Băng Khuynh trả lời có chút thất thần.

Hạ Vân Khuynh như nghĩ đến gì rồi liền hỏi: “Đúng rồi, em ra ngoài chơi, lúc về, cũng là Nguyệt Sâm đưa em sao? Chị nghe quản gia nói, em cùng cậu ta về cùng nhau.”

Hạ Băng Khuynh chột dạ: “Uhm, đúng, anh ấy vừa hay có thời gian, lái xe đưa em về!”

Trời biết mấy ngày nay cô căn bản không đi chơi, mà đơn độc 2 người ở căn hộ của anh 2 ngày, với lại họ còn phát sinh 1 đồng chuyện không nên phát sinh, nếu để chị biết, nhất định mắng chết cô.

Mà em gái cả lắm, phản ứng không tự nhiên nhìn vào mặt Hạ Vân Khuynh thông minh, lại có tưởng tượng khác.

Không phải em gái bị Nguyệt Sâm bắt nạt chứ.

Thật ra cô rất muốn hỏi chuyện lần trước 2 ngày cãi nhau trên xe, chuyện này cô luôn để trong lòng.

Hoặc là để Băng Khuynh cho Nguyệt Sâm đưa đón, là quyết định sai lầm, vốn muốn quan hệ tui nó tốt 1 chút, chỉ sợ làm đến quan hệ xấu hơn.

Giờ com tối.

Hạ Băng Khuynh và Hạ Vân Khuynh cùng xuống lầu ăn tối.

Đêm nay, lão gia từ và lão phu nhân đi đầu giá rồi, cô cũng không ở nhà.

Đi vào phòng ăn, Mộ Nguyệt Sâm và Mộ Cẩm Đình đã ở đó,

“Chị dâu!”

Mộ Nguyệt Sâm lễ phép chào Hạ Vân Khuynh, mắt rơi trên mặt Hạ Băng Khuynh, chú tâm nhìn 1 lúc.

Tối tìm thời gian, nói chuyện với nha đầu này.

Hạ Băng Khuynh mượn cớ chào anh rể, tránh ánh mắt chú tâm của Mộ Nguyệt Sâm.

Vừa ngồi, Mộ Nguyệt Bạch đi vào.

Anh vẫn bộ dạng thanh nhàn ưu nhã, như là thoát tục vậy, cứ cảm thấy mang theo hơi thở đẹp dễ phiêu diêu.

“Ồ, tiểu đệ thương nhà ta về rồi!”

Thấy Hạ Băng Khuynh, Mộ Nguyệt Bạch mặt tự nhiên cười ôn hòa.

“Anh Nguyệt Bạch!” Hạ Băng Khuynh rất ngoan chào anh, cười với anh.

Cô không quan tâm Mộ Nguyệt Sâm có vui không.

Mộ Nguyệt Bạch đi qua, rất sùng ái xoa đầu Hạ Băng Khuynh: “Nghe nói bạn em đi chơi thu rồi, sao không đưa em đi, anh vừa hay rảnh, 3 người cùng đi, không phải thú vị hơn sao!”

Lúc anh nói chuyện, cười híp mắt nhìn Mộ Nguyệt Sâm bên kia 1 cái, hàm ý trong đầu, khiến người khác cảm thấy như bị chơi đùa.

Mộ Nguyệt Bạch nhìn phản ứng của em trai, không những không kiểm lại, ngược lại trở nên càng thân mật với Hạ Băng Khuynh.

Hạ Băng Khuynh tâm tư đơn thuần, không nghe ra ý sâu xa trong lời của Mộ Nguyệt Bạch: “Lần sau em đi chơi nhất định kêu anh.”

“Vậy cứ quyết định vậy, em không thể làm tổn thương lòng của anh Nguyệt Bạch nữa.” Mộ Nguyệt Bạch sờ đầu cô, mời đi đến ngồi kế Mộ Nguyệt Sâm.

2 ae ngồi chung, xung quanh xuất hiện sóng ngầm.

“Nguyệt Bạch, mấy ngày không gặp cậu, đi đâu vậy?” Hạ Vân Khuynh thuận miệng hỏi, trong mắt cô, Mộ Nguyệt Bạch dễ nói chuyện hơn là Mộ Nguyệt Sâm.

Mộ Nguyệt Bạch cười nhẹ đáp: “Không phải đâu chị dâu, em vẫn luôn ở nhà.”

“Nó ở nhà vốn không ra, không phải ngủ là công việc, cuộc sống cứ tùy tiện, tối nay com có thể gặp nó, tính là kỷ tích.” Mộ Cẩm Đình nói với Hạ Vân Khuynh.

“Không phải chứ, em thường hay gặp anh Nguyệt Bạch mà!” Hạ Băng Khuynh vô ý nói 1 câu.

“Uhm, thật sao?” Mộ Cẩm Đình kinh ngạc: “Vậy thật là thần kỳ.”

Thần kỳ cái mông!

Trong lòng Mộ Nguyệt Sâm chửi thề 1 câu.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69

Mộ Nguyệt Bạch cười tươi: “Lời nói vậy, em và Băng Khuynh thật sự hay gặp nhau, thật là có duyên, có lẽ do Băng Khuynh quá dễ thương, cho nên mới khiến em hay gặp, đối với cô gái xinh đẹp, đến thượng đế cũng không kéo kiệt nổi!”

Anh nhìn Hạ Băng Khuynh, tay lưỡi biếng xoa đầu, ngữ khí nhẹ nhàng, cười đến khiến người khác tan chảy.

Hạ Băng Khuynh nghe anh khen mình dễ thương, cảm thấy ngại đỏ mặt.

Mà sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm đen như đáy nồi.

Mà thấy Mộ Nguyệt Bạch thay đổi ánh nhìn, nhìn hướng Mộ Cẩm Đình: “Anh cả, gần đây em rảnh, Nguyệt Sâm ngày ngày bận rộn, còn phải đưa đón Băng Khuynh, em không thể giúp nó gánh vác thật sự không chịu nổi. hay là vậy, sau này em đưa Băng Khuynh, cuộc sống của em cũng có quy luật hơn.”

Hạ Băng Khuynh ngây người.

Nghe anh Nguyệt Bạch nói thay thế Mộ Nguyệt Sâm, trong lòng cô vô thức thất lại, không những không thấy vui, ngược lại cảm thấy phiền lòng, nhưng theo lí cô phải thấy vui, anh Nguyệt Bạch dịu dàng lại tốt, Mộ Nguyệt Sâm vừa hư hỏng vừa khó tính, tại sao cô lại không muốn xa anh.

“Không cần, vẫn là tôi đưa!”

Mộ Nguyệt Sâm ngữ khí kiên định, cường thế không cho phép nghi vấn.

Anh sẽ không đưa nha đầu này cho ai.

“Em trai, anh thương em, bình thường quá mệt, nếu tâm trạng không tốt, tức giận sẽ dọa Băng Khuynh, không bằng tự mình thả lỏng 1 tí.” Mộ Nguyệt Bạch ẩn lên vai Mộ Nguyệt Sâm, vỗ 2 cái.

Ánh mắt lạnh lùng liếc qua, Mộ Nguyệt Sâm đẩy tay trên vai ra: “Cảm ơn quan tâm của anh, tôi nhận rồi.”

“Anh cả, anh xem nó---” Mộ Nguyệt Bạch không kiên nhẫn cười, mắt nhìn Mộ Cẩm Đình, ý kêu anh định đoạt.

“Anh cả, nha đầu này em tiếp tục chờ, chuyện này không nói nhiều.” Mộ Nguyệt Sâm biểu đạt bản thân không nhượng.

1 người nói muốn đưa, 1 người nói tiếp tục đưa.

Nhưng đều là anh em trong nhà, lúc này, khiến Mộ Cẩm Đình khó xử.

Anh là anh cả, 2 đứa em trai anh rất hiểu, Nguyệt Bạch nhìn tình ổn hòa vô hại, nhưng trong cốt cách rất phức tạp, làm tức nó, nhiều khi chết thế nào cũng không biết, mà Nguyệt Sâm tính cách kiêu ngạo, từ nhỏ nói gì là gì, không ai có thể thay đổi quyết định của nó, cứng mềm không ăn.

Sao 2 người đều giành đưa Băng Khuynh?

Mộ Cẩm Đình không dám đắc tội chúng.

Anh nhìn vợ 1 cái, kêu cô nghĩ cách.

Hạ Vân Khuynh nghĩ, cười mờ mờ: “KHông bằng để Băng Khuynh tự quyết định.”

Mượn cơ này, cũng giúp em cô có cách nghĩ đúng đắn, nếu nó chọn Nguyệt Sâm, biểu thị trước đây lo lắng của cô là dư thừa, cô cũng an tâm để Nguyệt Sâm tiếp tục đưa đón, nếu chọn Nguyệt Bạch, biểu thị Băng Khuynh và Nguyệt Sâm có vấn đề, cũng có thể nhân cơ hội thay người.

“Chị---”

Hạ Băng Khuynh mở to mắt, không dám tin chị để đẩy dễ khó cho cô giải.

Đây còn là chị ruột của cô không.

“Đây là ý hay, để Băng Khuynh chọn, chúng ta không ai được phản đối!”

Mộ Cẩm Đình phụ họa cho vợ, cách này vừa vớt được củ khoai nóng, còn ngăn được miệng của 2 đứa em.

“Anh rể---”

Hạ Băng Khuynh mặt đỏ.

Bọn họ làm sao vậy!

“Không sao không sao, không phải là chọn người sáng chờ đi học sao, em chọn đại 1 người là được.” Mộ Cẩm Đình cổ vũ.

“Tiểu dễ thương, đừng sợ, lớn gan chọn, dù em chọn ai, anh Nguyệt Bạch cũng tôn trọng ý kiến của em.” Mộ Nguyệt Bạch dịu dàng an ủi cô.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chám\)Net](http://EbookFull(chám)Net).

Chương 70

Hạ Băng Khuynh mắt liếc nhìn Mộ Nguyệt Sâm.

Không dám chọn.

Cũng không muốn chọn.

Mộ Nguyệt Sâm ở bên trầm tư để nĩa xuống, cơ thể dựa ra sau, đưa mắt lên nhìn, yên ổn nhìn cô: “Em chọn đi, là tôi hay Mộ Nguyệt Bạch.”

Hiếm khi, anh không uy hiếp cô.

Anh có thể không nghe ý kiến của ai, kéo cô đi, nhưng anh cũng muốn nghe cô chọn.

Hạ Băng Khuynh rối bời cần mồi.

Anh nói vậy cô càng rối, trước giờ, đều là anh nói, trước giờ, đều là anh cưỡng thế kéo cô đi, đột nhiên anh thả cho cô chọn, cô như con nít không biết đi, cái gì cũng không biết.

Cô rối càng lâu, lòng Mộ Nguyệt Sâm càng tức giận.

Vậy mà cô lại do dự lâu vậy.

Không lẽ trong lòng cô thật sự cũng có vị trí của Mộ Nguyệt Bạch?

“Chọn 1 người khó vậy? Không bằng 2 người đều chọn là được!” Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng nói.

Lời này đâm vào tim Hạ Băng Khuynh, trước mặt chị anh rẻ và Mộ Nguyệt Bạch, cô cũng không quan tâm gì nữa phản kháng: “Tôi không giống anh, tôi chỉ chọn 1, bây giờ tôi nói anh biết, tôi chọn anh Nguyệt bạch, không chọn anh.”

Cô 1 hơi la cho hết.

Mộ Nguyệt Sâm cứng nhắc ở đó.

Đồng tử co rút, trong mắt đen, nổi lên từng cơn sóng lớn.

Rất lâu, miệng nhếch lên nụ cười lạnh khiến người khác run sợ, nhìn rất khủng bố, âm u, ý lạnh khiến người khác tuyệt vọng.

Đứng đây, anh không nói thêm, ra khỏi phòng ăn.

Hạ Băng Khuynh nhìn bóng dáng anh rời đi, mũi chua xót, mắt liền đỏ lên.

Cô không thật sự tính chọn anh Nguyệt Bạch.

Chỉ là cô thật sự giận, tại sao anh lại nói những lời đó.

Mộ Nguyệt Bạch nhìn giao lưu giữa 2 người họ, ý cười ôn hòa trở nên không vui.

“Nguyệt Sâm này thật là---” Mộ Cẩm Đình không biết nói gì, vừa an ủi Hạ Băng Khuynh: “Không sao, tùy nó, em chọn tốt lại, vừa hay anh và chị em tính kiếm người khác chở em, sau này, để Nguyệt Bạch chở.”

“Đứng vậy!” Hạ Vân Khuynh nắm tay Hạ Băng Khuynh: “Không cần sợ, Nguyệt Sâm không tìm em phiền phức đâu, kiếm ngày chị kêu anh rẽ nói chuyện với nó, chị nghĩ nó cũng không đến nỗi nhỏ mọn.”

Hạ Băng Khuynh nhẹ gật đầu, miễn cưỡng cười với chị.

“Tiếp tục ăn cơm!” Mộ Cẩm Đình ôn hòa nói.

Hạ Băng Khuynh ăn 1 miếng cơm, cắn 2 cái, không có mùi vị gì.

Ăn không được nhiều, cô không ăn nữa, về phòng, nằm ngáy người trên giường.

Ngoài cửa sổ mưa dày đặc, không tiếng động trên xuống từ bầu trời xám xịt.

Bây giờ lòng cô như thời tiết này vậy, mưa âm u không tiếng động.

“Cốc cốc---”

2 tiếng gõ cửa nhẹ vang lên.

Cả người Hạ Băng Khuynh phản chấn bỏ dậy từ giường.

Mộ Nguyệt Bạch mặc áo màu bê cười tươi đứng ngoài cửa, tay cầm 1 tô mì: “Nha đầu nhỏ đáng yêu của anh, anh đến đưa đồ ăn cho em”

“Anh Nguyệt Bạch---” Hạ Băng Khuynh thấy anh, cả người lập tức buông lỏng, trong lòng có chút thất vọng.

Không biết rốt cuộc đợi gì.

“Sao, thấy anh, hình như em rất thất vọng.” Mộ Nguyệt Bạch cười nheo mũi cô.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 71

“Không có không có, đương nhiên không phải---” Hạ Băng Khuynh nhanh chóng phủ nhận, đứng nghiêng cơ thể nhường 1 chút: “Anh Nguyệt Bạch vào đi!”

Mộ Nguyệt Bạch vào phòng cô, để khay lên bàn sách.

Quay người, đến bên cô, không báo trước đưa tay ôm eo cô, để khuôn mặt áp lên trán cô.

Động tác từ tốn mà nhanh chóng.

Tư thế càng thân mật hơn.

“Anh Nguyệt Bạch!”

Hạ Băng Khuynh ngáy người 1 chút, vô thức, tránh khỏi vòng tay của anh, lùi về sau 2 bước.

“Hết sốt rồi, xem ra bệnh của tiểu đệ thương đã hết.” Mộ Nguyệt Bạch cười nhẹ với cô, như không phát hiện sự kinh ngạc của cô.

“Đúng vậy, bệnh của em khỏi rồi.” Hạ Băng Khuynh ái ngại cười.

Lúc này đột nhiên anh ôm cô, lại áp mặt lên, thật hù cô 1 phen, bây giờ nghĩ lên, là cô nghĩ nhiều, anh Nguyệt Bạch quan tâm cô mà thôi, không có ý khác.

“Đến.” Mộ Nguyệt Bạch vậy tay với cô: “Anh nấu mì cho em, ngồi ăn 1 tí, anh thấy này em không ăn được nhiều.”

“Cảm ơn!” Hạ Băng Khuynh có chút thụ sủng nhược kinh*.

*được yêu thích 1 cách đột ngột cảm thấy lo sợ, bất an.

Không ngờ anh Nguyệt Bạch lại đích thân nấu đồ ăn cho cô.

Nhưng nếu đến không ngờ, Mộ Nguyệt Sâm nấu cơm cho cô không phải càng không ngờ sao, nhưng cô đã chấp nhận rồi, ngược lại không có cảm giác thụ sủng nhược kinh.

Mộ Nguyệt Sâm

3 chữ này rơi vào lòng cô, như từng lớp sóng, 1 lớp cuộn cuộn chảy, chua xót, mắt mắt toàn bộ được kéo dài trong lòng.

“Sao ngày người rồi?” Mộ Nguyệt Bạch xoa đầu cô.

“Uhm---”

Hạ Băng Khuynh hồi thần, ngồi xuống, lấy dưa lên ăn 1 miếng.

Mộ Nguyệt Bạch dựa bên mép bàn, nửa ngồi nửa dựa, tay thon dài để trên bàn.

Hạ Băng Khuynh vừa quay đầu, liền thấy ngón trỏ của anh bị thương.

“A, anh Nguyệt Bạch, tay anh bị thương rồi!” Cô buông dưa, kéo tay anh.

Anh là nhà làm gốm, tay đối với anh quan trọng như sinh mệnh, bị thương không được.

“Không sao, lúc này cắt rau không cần thận bị cắt trúng.” Mộ Nguyệt Bạch không sao cười, thuận thế lấy tay bị thương sờ mặt cô: “Chỉ cần có thể làm đồ ngon cho Băng Khuynh, 1 chút thương đáng là gì.”

Giọng dịu dàng.

Ngón tay nhẹ sờ mặt cô, mắt dịu dàng câu hồn.

Đầu từng chút áp xuống.

Hơi thở ngày càng gần.

“Anh Nguyệt Bạch”

Trong lòng Hạ Băng Khuynh bài trừ muốn chạy trốn, nhưng bị ánh mắt của anh chặn lại, không động dậy.

Mắt nhìn, môi anh rơi trên mặt cô.

“Không---, A----”

Thời khắc quan trọng, Hạ Băng Khuynh quay mặt đi, dùng sức đẩy anh.

Thật sự lực dùng rất mạnh, mà cô lại thon gầy, đẩy 1 cái, không đẩy được anh ra, ngược lại khiến mình té ghế.

“Em không sao chứ.” Mộ Nguyệt Bạch quỳ xuống đỡ cô dậy.

“Không sao, em không sao.” Hạ Băng Khuynh đứng vững, lòng quần bách không thể nói.

“Sao đang ngồi mà cũng bị té, móng bị té đến chia làm 4 phần rồi.” Mộ Nguyệt Bạch nói đùa, đưa tay vỗ móng cô 2 cái.

“Không có!”

Biểu cảm của Hạ Băng Khuynh cực kỳ không tự nhiên.

Anh Nguyệt Bạch sao có thể vỗ móng cô!

“Đừng là nha đầu ngốc” Mộ Nguyệt Bạch thấp giọng cười nhẹ: “Được rồi, không đùa em nữa, ăn mì đi, anh ra đây!”

“Được!” Hạ Băng Khuynh gật đầu, hận anh không ra nhanh lên.

“Vội sáng mai gặp!” Mộ Nguyệt Bạch nhanh chóng lại gần, hôn lên má cô 1 cái, quay người, tự nhiên rời phòng.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72

Trong không gian yên tĩnh.

Hạ Băng Khuynh ngáy giấc đứng tại chỗ, rất lâu mới phản ứng lại.

Cô lau chỗ anh hôn trên má, đầu xuất hiện 1 giọng nói: Đi 1 vòng lớn, vẫn bị anh hôn rồi.

Đêm đó, cô ngủ cực kỳ không yên, cứ bị thức dậy, sau đó lòng cứ trống rỗng.

Đối với ngày mai không chút hy vọng.

Sáng sớm

Trời vẫn còn mưa nhỏ.

Hạ Băng Khuynh mơ hồ tỉnh dậy, trên giường vron người 1 cái, dụi mắt đi xuống dưới.

Rửa ráy 1 phen trong nhà vệ sinh, đến tủ áo, lấy 1 cái áo len tím nhạt rộng cùng quần cạp cao thay vào, giày thể thao trắng, đeo cặp, ra khỏi phòng.

Theo thói quen, đến trước phòng Mộ Nguyệt Sâm, đưa tay gõ 2 cái.

Sau đó---

Ngón tay cô cứng lại.

Cô nhớ lại từ hôm nay không phải Mộ Nguyệt Sâm đưa đi nữa.

Lòng phức tạp thu tay lại, rũ đầu xuống đi về trước.

Nhất định phải đi trước khi anh ra.

“Cạch---

Cửa mở rồi.

Hạ Băng Khuynh dừng bước.

Tuy không có tiếng, cô vẫn biết bây giờ anh đứng bên cửa.

Không biết nói gì mới tốt, càng không dám ngẩng đầu nhìn anh, từ từ nghiêng đầu, cô nhìn đôi giày tây màu đen.

Cách 1 cánh cửa, cô vẫn cảm thấy ý lạnh lan tỏa từ ngàoi cô.

Đưa tay vuốt lại mái, cố gắng trấn tĩnh chào hỏi anh: “Chào buổi sáng!”

Tiếng còn nhẹ hơn chim sẻ.

Mộ Nguyệt Sâm đứng trong cửa, ánh mắt đen thâm sâu, không chút gọn sóng.

1 lúc lâu cũng không nhận được câu trả lời của anh.

Không khí, khó thở.

Thật sự không chịu nổi, cô cố hết sức ngẩng đầu nhìn anh.

Chỉ thấy mặt anh vô tình, 4 mắt tiếp xúc, trong mắt anh không chút tình cảm, đến cao ngạo và lạnh lùng cũng không có.

Dường như, anh đang nhìn, chỉ là không khí.

Như cô căn bản không tồn tại.

Bóng dáng cao to lướt qua cô.

1s cũng không ngừng.

Bước chân trầm ổn ngày càng xa.

Hạ Băng Khuynh ngây người tại chỗ, 1s, 2s, 3s như chỗ cát lún dần dần, dần dần nhấn chìm cô, cho đến khi cô mất cảm giác, cho đến cô tê dại.

Cô cuối cùng cảm nhận được, cái gì gọi là lạnh lùng thật sự.

Từ trong ra ngoài, đều đông cứng.

Phòng ăn, chỉ có tiếng dao nĩa tiếp xúc.

Hạ Băng Khuynh cúi đầu ăn.

Trứng chiên trước mặt ăn nửa ngày, vẫn còn hơn nửa.

Lòng buồn, thật sự rất khó chịu, cũng không muốn ăn, không muốn miễn cưỡng bản thân, cô lấy khăn lau miệng, uống miếng nước trái cây đứng dậy từ ghế.

Đeo cặp, trước mặt anh đi nhanh ra ngoài.

Mộ Nguyệt Sâm như không thấy, từ tốn ưu nhã ăn.

Lâu sau, ánh mắt anh như có như không nhìn đĩa ăn của cô, đồ ăn trong đó như không được động đến.

Hạ Băng Khuynh từ phòng ăn ra, đến cửa, Mộ Nguyệt Bạch vừa từ vườn hoa đi đến.

“Ăn sáng rồi sao?”

Hạ Băng Khuynh thất thần lắc đầu, sau đó lại gật đầu: “Ăn rồi!”

Mộ Nguyệt Bạch cười: “Sao mình ăn chưa cũng không rõ, đi, dẫn em ra ngoài ăn.”

“Nhưng em ăn rồi!”

“Vậy ăn thêm, coi như chúc mừng thoát khỏi tay ma quỷ của Mộ Nguyệt Sâm.”

Hạ Băng Khuynh muốn cười, nhưng không cười ra.

Trước cửa sổ, Mộ Nguyệt Sâm thấy Hạ Băng Khuynh ngồi trong xe Mộ Nguyệt Bạch, vết thương trong tim ù máu càng thêm tanh.

Quán gia ở bên không nói: “Tam thiếu gia, nếu cậu thật sự thích tiểu thư Băng Khuynh, phải nói cô ấy biết, cậu không nói, cô ấy vĩnh viễn không biết.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 73

“Đã không cần rồi!” Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng nói.

Quay người, rời khỏi.

Quần già thờ dài 1 hơi.

Đêm qua, ông thấy tam thiếu gia cô độc ngồi hút thuốc sau vườn hoa, thuốc hút đến 1 đồng, trên còn mưa, tam thiếu tử nhỏ thích sạch sẽ, ghét mưa làm anh dơ, ông chưa từng thấy bộ dạng mắt mát đỏ của anh.

Lần này, thật sự tổn thương đến tim anh rồi.

Trường.

Mộ Nguyệt Bạch đứng bên lề.

“Cảm ơn anh Nguyệt Bạch!” Hạ Băng Khuynh tháo dây an toàn, mở cửa đi xuống.

“Trưa cần anh đón không?”

“Hôm nay em chơi với bạn, tối em tự về được.”

Mộ Nguyệt Bạch không hỏi ngược lại: “Về về sớm, đừng chơi trễ quá!”

“Dạ, em biết rồi!” Hạ Băng Khuynh cười vẫy tay với anh, quay người đi.

Anh Nguyệt Bạch thì thông tình đạt lý.

Đổi lại là Mộ Nguyệt Sâm, cô nói chơi với bạn, nhất định không đồng ý, mỗi ngày anh đều đưa khuôn mặt cao lạnh nói với cô: “Sau giờ học lập tức về, không được đi lưu lạc!”

Anh quá đáng, bá đạo, độc miệng, vô lại, nhưng anh lại quen với sự tồn tại của anh trong cuộc sống rồi.

Chỉ là, bây giờ nói gì cũng không có ý nghĩa.

Trưa, cần tin tưởng.

Hạ Băng Khuynh và Tiểu Nhân mua com, tìm chỗ ngồi xuống.

Mấy nữ sinh cùng ngành thấy Hạ Băng Khuynh liền vây lấy, hỏi tình trạng cơ thể, mượn cơ tám chuyện khác.

“Băng Khuynh, cậu nói thử, ngày hôm đó soái ca ôm cậu phải bạn trai cậu không?”

“Không phải!”

“Bây giờ không phải, sắp phải rồi!” Tiểu Nhân ở bên ngọt ngào thêm 1 câu.

“Đừng nói vậy, anh ấy có bạn gái rồi!” Hạ Băng Khuynh nghiêm túc nhìn Tiểu Nhân.

Thấy biểu cảm của Hạ Băng Khuynh không đúng: “Thật hay giả? Anh ấy có phụ nữ rồi?”

Hạ Băng Khuynh đem chuyện thấy được nói cô nghe.

Tiểu Nhân không gì để nói.

Muốn nói tốt vài lời cho Mộ Nguyệt Sâm cũng không nói ra.

Ôm cô gái, trong phòng nghỉ có cao gót, được rồi, thật sự là chứng cứ đã có phụ nữ.

“Tam thiếu cũng thật là, nếu có phụ nữ rồi, còn quan tâm cậu như vậy, hại tớ tưởng, 2 người có cơ hội tu thành chánh quả.”

“Cậu tưởng đàn ông quan tâm phụ nữ đều là thích sao? Hoàn toàn là vì biến thái đại sắc lang.”

“Uhm” Tiểu Nhân hiểu rồi, cười gian: “Ý của cậu là, anh ấy chỉ muốn đối với cậu cái đó cái đó---”

“Tớ không nói vậy!” Hạ Băng Khuynh chột dạ

Đều tại mình nhanh miệng.

“Đừng phủ nhận nữa, xem ra tam thiếu chưa ra tay với cô, tuy chúng ta đều đã trưởng thành, anh ấy đối với thành tâm thì tốt nhất rồi, nhưng nếu anh ấy chỉ muốn ngủ cậu, nhất định không được để anh ấy đạt được.”

“Yên tâm, tớ với anh ấy, chết cũng không thể!”

“Ài, nam nhân tốt thật sự tuyệt chủng!”

Tiểu Nhân than thở.

1 cô gái bụng com đi qua, vừa hay nghe lời than của Tiểu Nhân: “Ai nói tuyệt chủng, thầy Quý của chúng ta chính là nam nhân tốt mà cậu nói tuyệt chủng.”

“Đúng, còn có thầy Quý!” Mắt Tiểu Nhân lóe lên ngọn lửa hy vọng.

“Nói đến thầy Quý, tí nữa tớ quên lần trước thầy cứu tớ, còn chưa cảm ơn thầy!” Hạ Băng Khuynh đột nhiên nghĩ đến chuyện đó.

Tiểu Nhân nhanh chóng nắm tay Hạ Băng Khuynh: “Vậy tuyệt đối phải cảm ơn thầy, không bằng lát tớ đi cùng cậu.”

Về trước không phải trọng điểm, về sau mới là.

“Cũng được, lát cậu đi cùng.” Nói đi xin lỗi, Hạ Băng Khuynh còn muốn xin 1 chuyện, có thể để cô học bù.

Tuy yêu cầu này thầy Quý không nhất định đồng ý, nhưng cô muốn thử.

“Hôm nay đừng đi, thầy Quý đi nước ngoài rồi, tháng sau 5 tây chiều 2h về.” Nữ sinh đó lại nói.

“Sao cậu biết rõ thế!” Tiểu Nhân hiểu kỳ.

Nữ sinh đó ngồi xuống: “Tôi là thành viên trong fan club của thầy Quý, đối với hành trình của thầy tôi rõ như lòng bàn tay, ngoài ra, nhóm máu chòm sao, thành viên gia đình, địa chỉ, thích ăn gì, ghét gì, mặc quần lót hăng gì, dùng đường da hăng gì, chỉ có chuyện bạn không nghĩ ra, không có chuyện chúng tôi đảo không ra.

- - - - -

Chương 74

“...” Hạ Băng Khuynh nghe đến cảm nín.

Fan club?

1 thầy giáo lại có fan club, thế giới này, đúng là gì cũng có.

Thầy Quý nếu biết đến hăng quần lót của mình cũng bị tra ra, không biết cảm thấy thế nào, còn để người ta làm thầy 1 cách đáng hoàng không.

Tiểu Nhân như làm mang lệ kích động nắm tay nữ sinh đó, 2 mắt sáng lên: “Bạn, tôi có thể tham gia không?”

“Có thể, nhưng cậu phải lấy 1 vật liên quan của thầy Quý ra mới có thể tham gia.”

Tiểu Nhân nghĩ nghĩ, dùng sức vỗ bàn: “Được!”

Vì có thể nhận được thông tin của thầy Quý, mạo hiểm cũng đáng.

Thời gian sau đó, Hạ Băng Khuynh cứ nghe họ bàn luận sôi nổi, nói đến khúc hưng phấn, quả thật là nước bọt tung bay, mà nghe nữ sinh đó nói đến số đo của thầy, cô phun canh ra luôn.

Rốt cuộc có bao đời khát mới có thể làm được những chuyện này?

Nhưng, dù sao thầy không ở đây, chuyện cảm ơn chỉ có thể đợi thầy về rồi nói.

Chiều xong giờ học.

Bình thường gia này, liền nhận cuộc gọi của Mộ Nguyệt Sâm, nhưng bắt đầu từ hôm nay, anh không gọi nữa.

Đã từng cầu mong ngày này, nhưng khi nó thật sự đến, cô lại không vui.

Tiểu Nhân khoác cổ cô: “Không phải nói bấy giờ đổi lại là nhị thiếu dụ dỗ sao, từ giờ thoát khỏi thống trị của tam thiếu, tối nay chúng đi dạo phố.”

“Uhm, tớ cũng có ý đó.” Hạ Băng Khuynh gật đầu.

Tối 8h.

Hạ Băng Khuynh cùng Tiểu Nhân dạo trung tâm thương mại đông đúc.

Bình thường Hạ Băng Khuynh thích mua quần áo, hôm nay cũng mua vài bộ, túi tiền sắp trống rỗng.

“Chúng ta qua đó xem.”

Tiểu Nhân kéo cô đến trước 1 cửa kính, bên trong để 1 cái băng đô ren màu xanh đậm được làm đan thủ công, bên trên còn đính ngọc trai, rất đẹp.

Hạ Băng Khuynh nhìn cái liền thích.

Vào hỏi giá, 1 cái hơn 600, bây giờ trong túi chỉ đủ trả tiền xe, chỉ có thể từ bỏ.

Họ ra khỏi tiệm.

“Nếu cậu thật sự thích, tớ mượn cho cậu mua!” Tiểu Nhân nhìn ra Hạ Băng Khuynh thật sự thích.

“Không cần, cậu cũng không đủ tiền tiêu, băng đô đó cũng ít dùng, chỉ là nhìn thấy thích, thật ra mua cũng lãng phí.” Hạ Băng Khuynh tìm lí do không mua cho bản thân.

“Ài, được rồi!” Tiểu Nhân hiểu tính Hạ Băng Khuynh, cực kỳ nguyên tắc.

Lại đi thêm chút, 9h, họ chia nhau gọi xe về.

Đến cửa sắt Mộ gia.

Hạ Băng Khuynh sờ ví trong cặp, phát hiện không thấy, điện thoại cũng mất.

Cô yên tĩnh lại, cẩn thận lục lần nữa, phát hiện không tìm thấy.

Lúc này cô xác định bị cướp rồi.

Tài xế có chút không kiên nhẫn: “Tiểu thư, phiền nhanh đưa tiền cho tôi, chỗ này rất xe chủ thành, tôi sắp không kịp giao ban rồi.”

Hạ Băng Khuynh rất áy náy, nhưng chỉ có thể nói thật: “Vi con bị trộm rồi, tài xế, chú ở đây đợi tí, em vào trong lấy tiền.”

Tài xế nhìn nhà sang, xem ra cô cũng không thiếu tiền, liền tin tưởng: “Được rồi, vậy nhanh đi nhanh về.”

“Được, cảm ơn chú tài xế!” Hạ Băng Khuynh cảm kích cảm ơn, xuống xe, chạy qua cửa sắt.

Cô chạy 1 hồi vào biệt thự, chạy đến thờ đốc.

Thấy quần già, nhanh chóng chạy qua: “Chú, có thể cho con mượn 100 không?”

Quần già hiểu hậu hời: “Đừng gấp, từ từ nói, sao vậy?”

“Con bắt xe về, sau đó ví và điện thoại bị trộm rồi, không có tiền trả tiền xe, chú mượn con, đợi lát con trả.”

“Là vậy sao.” Quần già cười gật đầu: “Trên người chú không mang tiền, đại thiếu và đại phu nhân chưa về, nhị thiếu cũng không thấy đâu, tam thiếu đang đánh cờ với bạn, hay là con qua hỏi cậu ấy mượn.”

Chương 75

“Chú---”

Hạ Băng Khuynh thật sự khóc không ra nước mắt.

Kêu cô đi mượn Mộ Nguyệt Sâm, đây không phải kêu cô ra chặn họng súng sao.

“Đừng gấp, tam thiếu không phải người không có tình cảm, phòng đánh cờ là phòng thứ 6 từ bên trái.” Quân gia chỉ hướng cho cô.

“Chú, chú có thể về phòng lấy cho con không.” Hạ Băng Khuynh 1 vạn lần không muốn, đi tìm Mộ Nguyệt Sâm, nghĩ cũng biết, anh không cho cô sắc mặt tốt để nhìn.

Quân gia giả bộ khó xử: “Băng Khuynh tiểu thư, không phải tôi không mượn, phòng tôi xa, ở đây tôi không đi được, cô nói rõ với tam thiếu, cậu ấy cũng không ăn cỗ, thật ra, chỉ cần cô chịu giải thích với cậu ấy, cô sẽ biết, trong lòng cậu ấy rất thích cô.”

Lúc này lòng Hạ Băng Khuynh gấp muốn chết, làm gì nghe được những lời này.

Cô chỉ biết chú không chịu mượn tiền, buộc cô tìm Mộ Nguyệt Sâm

Không ngờ chú lại là người keo kiệt!

Hạ Băng Khuynh nhớ đến tài xế còn ở ngoài đợi, anh rể và chị không nhà, anh Nguyệt Bạch khó tìm, lúc này không biết anh ở góc nào của biệt thự, càng không thể làm phiền lão gia tử và lão phu nhân.

Hình như, chỉ có thể tìm Mộ Nguyệt Sâm.

Mang theo tâm trạng rối loạn, cô đến ngoài cửa phòng.

Do dự 1 hồi, dùng sức hít 1 hơi, đưa tay gõ cửa.

Chết thì chết!

“Vào đi!” Giọng nhàn nhạt, vô tình truyền ra.

Là giọng Mộ Nguyệt Sâm

Tìm, vì đó đập nhanh hơn, nhưng nghĩ đến tài xế ở ngoài đợi thu tiền, cô chỉ có thể cố gắng đi vào.

Nhẹ đẩy cửa, khắc chế tâm trạng, đi vào.

Mộ Nguyệt Sâm ngừng đầu nhìn, thấy Hạ Băng Khuynh vào, mắt anh thất thần 1 chút, rất nhanh khôi phục bình thường, thu ánh nhìn lại, tiếp tục đánh.

Trong phòng khói thuốc bay quanh, Dung Quân Khiêm, Cố Quân Thụy, và anh em nhà họ Ôn đều ở trong. Ôn Từ Tích đang ngồi bên Mộ Nguyệt Sâm, vừa ăn bánh kem, vừa cười dựa qua nhìn anh đánh bài.

Lòng vô thức chua xót.

Vô thức nắm chặt cặp.

Cảm giác này thật không tốt, tim bị đâm, chua xót dâng trào.

“Yo, là em gái Băng Khuynh à.”

“Biết chúng tôi đến, đặc biệt qua à, các người coi, tuổi còn nhỏ, thật hiểu chuyện!”

“Em gái, nhanh qua ngồi!”

Mấy người không hiểu tình hình nhiệt tình chào hỏi Hạ Băng Khuynh.

Mộ Nguyệt Sâm không biểu hiện cảm xúc, xem bài, như tâm tư đều nghĩ làm sao đánh cho tốt ván này.

Hạ Băng Khuynh không phải không thấy anh đang lờ cô, cô cũng muốn quay người rời đi, nhưng lúc này cô không đợi được, đến cũng đến rồi, bỏ mặt vào Thái Bình Dương, cô cũng phải đi qua.

Ôn định hơi thở, cô đi qua, đứng bên Mộ Nguyệt Sâm

Cúi đầu, động đậy miệng, âm thanh không lớn nói: “Anh anh có thể mượn tôi 100 không!”

Mộ Nguyệt Sâm không phản ứng.

Mấy nam nhân xung quanh chuẩn bị làm loạn thấy phản ứng của Mộ Nguyệt Sâm, nhạy cảm phát hiện sự khác thường của 2 người, đều ngậm miệng lại.

Anh không nói, đối với Hạ Băng Khuynh mà nói thật sự rất ngại, đến bước này rồi, cô chỉ có thể nói: “Đợi lát tôi trà, anh cho tôi mượn đi!”

Vẫn không trả lời.

Không khí ngưng trọng.

Lâu sau, Mộ Nguyệt Sâm cuối cùng nói: “Có phải cô tìm lộn người?”

Anh rút 1 tấm bài đặt lên bàn, giọng lạnh lùng, không mang tình cảm

Mặt Hạ Băng Khuynh đỏ lên.

“Mộ Nguyệt Bạch không cho cô tiền sao? Đi tìm hần, hần có chính là tiền, đừng nói mượn 100, tặng 100 vạn cũng không thành vấn đề, cô theo ai, liền tìm người đó mượn, hiểu không?” Những từ vô tình 1 từ tiếp 1 từ từ môi mỏng của anh nói ra.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76

Hạ Băng Khuynh cắn môi, mắt nhanh chóng đỏ lên.

Mấy người đang ngồi thấy Hạ Băng Khuynh sắp khóc, muốn lên tiếng an ủi, lại sợ chọc phải người như diêm vương kia, mọi người đều muốn mà không dám nói, đồng cảm nhìn cô.

“Làm phiền rồi!”

Hạ Băng Khuynh nói mang theo âm mũi, nói xong nhanh chóng rời đi.

Đứng trên hành lang, mắt đầy chất lỏng trong suốt.

Lúc này, cô thật sự cảm thấy bất lực!

Trong phòng

“Không phải 100 thôi sao, đáng không?”

“Nha đầu đó lúc đi, cũng sắp khóc rồi.”

“Lúc này tôi khuya, cô ấy lại đi mượn tiền cậu, nhất định có chuyện gấp, cậu như vậy, không sợ cô ấy xảy ra chuyện, nếu có tổn thương gì, hối hận cũng không kịp.”

Câu cuối nhắc nhở Mộ Nguyệt Sâm.

Tối rồi, cô mượn 100 làm gì?

Tức giận đối với cô làm che lấp lí trí của anh, anh để bài trong tay xuống: “Không đánh nữa!”

Đứng dậy, ra ngoài.

Bên ngoài đã không còn hình bóng Hạ Băng Khuynh.

Tăng nhanh bước chân ra sảnh trước, cô kêu 1 người làm nữ lại: “Thấy Hạ Băng Khuynh không!”

“Tôi thấy tiểu thư Băng Khuynh chạy ra rồi!” Nữ hầu chỉ cửa lớn nói.

Không lẽ nha đầu chuẩn bị bỏ nhà đi.

Mộ Nguyệt Sâm đi ra ngoài.

Ngoài cửa lớn.

“Cô nói đùa gì, tôi ở đây đợi nửa tiếng, vậy mà nói không có tiền, cô nương, đi xe chùa cũng không phải là đi như vậy.” Cũng khó trách tài xế tức giận, quá thời gian giao ban không nói, còn không lấy được tiền xe, đối lại là ai không tức.

Hạ Băng Khuynh khó xử, đưa túi đồ trong tay qua: “Đây là đồ mới tôi mua, hay là cầm lấy tiền xe.”

Tài xế trừng mắt: “Cô đùa à, tôi ông già lấy đồ nữ làm gì.”

Lúc tức giận, ông đánh cái roi quần áo trong tay cô xuống.

Hạ Băng Khuynh bị dọa, lùi 1 bước: “Thật xin lỗi, hay là mai chú quay lại, con trả gấp 3.”

“Không được!” Tài xế cứng rắn nói, hôm nay đã tính xu tiền xe, đừng mong đến ngày mai.

“Hay là chú cầm cmnd của con, chú tài xế, xin tín con, con không chạy đâu.” Hạ Băng Khuynh nghĩ mọi cách.

“Tôi nói cô sống nhà to vậy, sao đến 100 cũng không có, cô đang chơi tôi sao?” Tài xế cũng không kiên nhẫn rồi.

“...” Hạ Băng Khuynh không đáp được.

Đứng vậy! Nhà thì to, nhưng dù sao cũng không phải nhà cô.

Nhìn mặt nhỏ cô rồi lên, cực kỳ đáng thương, tài xế cũng tức giận, không thể cho đi xe chùa, cũng không thể cứ thế rời đi.

Bên ngoài ồn ào kinh động đến bảo vệ trực ban.

Anh đi ra, hiểu chuyện rồi, trả tiền giúp Hạ Băng Khuynh.

Tài xế lúc này mới chịu đi.

“Cảm ơn anh!” Hạ Băng Khuynh thành khẩn cảm ơn.

“Không cần gấp, không phải nhiều tiền gì, tôi trực ban không nhiều người, bên trong tôi nhất thời không phát hiện chuyện bên ngoài, vẫn mong cô đừng nói đại thiếu phu nhân, nếu không chúng tôi đều bị đuổi!”

“Làm sao có thể, đều nhờ anh, tiền mai tôi trả!”

Hạ Băng Khuynh cười với anh, nụ cười đẹp dễ thanh thuần khiến bảo vệ không ngăn được giây người, mặt đều đỏ lên.

Anh nhìn đồ dưới đất: “Tôi nhặt giúp cô!”

“Không cần đâu, đại ca, anh về trực ban đi, tôi tự nhặt được.” Hạ Băng Khuynh nhặt đồ lên, vỗ vỗ bụi dính trên đó.

Ngẩng đầu lên, thấy Mộ Nguyệt Sâm hai tay bỏ túi đứng ở cửa sắt.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77

Không biết anh đến khi nào.

Cô bủi môi, không quan tâm anh, quay đi nhặt thứ khác.

Đội trưởng bảo vệ cũng nhặt giuso cô, được bịch cho cô, nhìn thấy Mộ Nguyệt Sâm, nhanh chóng qua đó, cung kính nói: “Tam thiếu, tiểu thư Băng Khuynh phát sinh chút ngoài ý muốn.”

Mộ Nguyệt Sâm nâng tay, ngăn lời anh nói: “Không cần nói, tôi thấy rồi!”

Tay Hạ Băng Khuynh để trong túi dừng lại 1 chút.

“Dạ!” Bảo vệ trưởng có chút mơ hồ, thấy rõ? Nếu đã thấy, tam thiếu sao cứ để Băng Khuynh bị bắt nạt.

Nhưng lí do trong đó là thứ anh không nên hỏi.

Cung kính cong lưng, về phòng bảo vệ.

Hạ Băng Khuynh xếp đồ đạc xong, quay người mắt không liếc nhìn đi vào nhà.

Lúc đi ngang Mộ Nguyệt Sâm, tay bị kéo lại.

Đôi mắt lạnh lùng nhìn lên mặt cô: “Xem ra, ngày đầu của cô với Mộ Nguyệt Bạch, không tốt lắm.”

Hạ Băng Khuynh ngừng đầu, ánh mắt tránh né nhìn anh: “Quả thật không tốt, nhưng cũng đáng, vì hôm nay, tôi cuối cùng cũng lĩnh hội được sự vô tình của tam thiếu.”

Hôm nay, cô coi như biết, bản thân đối với anh, không được xem trọng như vậy, anh dùng hành động thực nói cô biết, cũng làm cô hiểu rồi.

Đôi mắt đen co rút, tay nắm tay cô làm chặt hơn.

Mối mong kẻ động: “Vô tình? Vì tôi không mượn tiền cho cô? Nhưng tại sao tôi phải mượn, tôi có trách nhiệm cần mượn cho cô sao, trên đường nhiều ăn xin xin ăn, cho hay không coi tâm trạng của tôi, không phải của ăn xin.”

Hạ Băng Khuynh cười lạnh, sau đó gật đầu: “Cũng đúng, anh không có trách nhiệm với tôi, tôi cũng không phải người gì của anh, tôi không có lí do nói anh như vậy, hình tượng của anh rất tốt, nhưng tôi không phải ăn xin, cũng vĩnh viễn không đến xin anh nữa!”

Cô kéo tay anh ra, ôm quần áo đi đến cửa sắt.

Mắt có chút chua, có chút nóng.

Nhưng cô không muốn mình khó chịu, như vậy rất đáng chê cười.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn bóng lưng quật cường của cô, tay nắm chặt, cô đi ngày càng xa, rồi anh ngày càng xa, anh không muốn dùng lời tổn thương cô, nhưng cô luôn chọc tức anh đến nỗi anh phải nói lời đó.

Nhìn thấy cô khóc, thấy cô bị tài xế dọa đều lùi bước, thấy cô nhặt đồ dưới đất, tất cả, đều khiến anh tức giận đến không khống chế được, tại sao cô không chọn anh, tại sao muốn rời xa anh, anh cố gắng tạo thế giới hạnh phúc cho cô nhưng cô lại nguyện sống của Mộ Nguyệt Bạch già tình già ý.

Hàm ý thật sự của vô tình, cô căn bản không hiểu.

Đêm khuya người im lặng.

Hạ Băng Khuynh nằm trên giường, mắt nhìn trần nhà, não lặp lại lời của Mộ Nguyệt Sâm, kêu dừng vô số lần, nhưng thế nào cũng không dừng được.

Tim, dấy lên từng đợt ảm uất, cô càng ngày càng cảm thấy, mình không nên ở đây.

Trước đây anh chỉ bá đạo với cô, cô chỉ cảm thấy không có lí do, nhưng bây giờ, cô thật sự không chịu nổi nữa. tim, nó khó chịu rồi, chua xót rồi, đau rồi, cũng không thể dùng tay sờ, cũng không thể xoa, cứ để mặc nó mỗi ngày như vậy.

Cô cảm thấy không thể cứ tiếp tục nhốt mình trong tâm trạng này.

Sáng dậy, mắt sưng, mặt cũng sưng.

Xuống lầu trễ hơn bình thường nửa tiếng, hiếm thấy tất cả người nhà Mộ gia đều ở đây, đến cô Mộ Lâm Nguyệt cũng ngồi trên bàn ăn, đang vừa coi tạp chí vừa ăn sáng.

Hạ Băng Khuynh vừa ngồi xuống liền làm Mộ Lâm Nguyệt hét lên: “A, tiểu bảo bối tâm can của tôi, khuôn mặt xinh đẹp hôm nay sao sưng như bánh bao rồi.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78

Bánh bao!

Quả khoa trương rồi!

Hạ Băng Khuynh sờ mặt mình, biểu cảm ngây ngốc, không thể nói nên lời.

Người hầu mang đồ ăn sáng lên, cô không ăn món chính, trước uống 1 ngụm nước trái cây, trong lòng chuẩn bị 1 chút, mở miệng nói: “Cái đó----. con muốn chuyển đến trường ở!”

Cô vừa mở miệng, tất cả người ngồi ăn đều dừng động tác, kinh ngạc nhìn cô.

Mắt Mộ Nguyệt Sâm lóe lên sự chấn động kịch liệt, 1 tia khủng hoảng chạy vào tim anh, muốn hoàn toàn trốn khỏi thế giới của anh sao?

Người nhà Mộ hoàn toàn không hiểu tình hình, sau kinh ngạc, đều mở miệng khuyên.

“Bé dễ thương, sao đột nhiên muốn ở trường? Có phải không hài lòng anh Nguyệt bạch?” Mộ Nguyệt Bạch căng thẳng nhìn cô.

“Không, không.” Hạ Băng Khuynh lập tức xua tay: “Anh Nguyệt Bạch là người rất tốt, không phải vì anh, là vì em, em muốn ở trường, cùng bạn bè thân thiết thêm.”

Mộ Cẩm Đình thấp giọng, cẩn thận hỏi: “Có phải vì chuyện tối qua?”

“Tôi qua lại có chuyện gì?” Hạ Văn Khuynh nghe câu này, lòng treo lên.

Cô không biết 100 đồng kia.

“Chút ngoài ý muốn, lát nói với em.” Mộ Cẩm Đình nói qua loa, trong lòng anh không muốn vợ biết, cô ấy thương em gái này nhất, nếu để cô biết người Mộ gia đến 100 cũng không chịu cho cô mượn, nhất định sẽ đau lòng.

Anh nhìn Hạ Băng Khuynh: “Em là cô gái thông minh, nếu ở trường, chị em sẽ” dừng 1 chút, anh tìm từ ngữ diễn đạt: “sẽ không nở”

“Em đương nhiên không nở, em muốn để em bên cạnh.” Hạ Vân Khuynh nghe không hiểu ý của chồng, như cô đồng ý không để em gái ở trường.

“Băng Khuynh đơn thuần vậy, ở chung nhiều nguy hiểm, không thể ở, nếu không anh chị thông gia sẽ trách chúng ta.” Mộ Lâm Nguyệt vừa nghe Hạ Băng Khuynh muốn đi, liền ngăn cản, cô còn luôn muốn đưa cô vào giới giải trí, ở trường, sau này sẽ ít gặp hơn.

Cô nó nói vậy, Tân Viên Thường cũng thấy có lý, liền mở miệng hòa nhã khuyên: “Ở trường không thể thoải mái như nhà, Băng Khuynh à, nếu con cảm thấy không thân với các bạn, có thể mời bạn đến nhà chơi, con cứ coi như nhà mình là được.”

“Cô, dì, con---” Bọn họ nín kén, khiến Hạ Băng Khuynh không biết từ chối thế nào.

Mộ Cẩm Đình biết mấu chốt là Mộ Nguyệt Sâm, liếc nhìn anh 1 cái: “Nguyệt Sâm, em nói 2 câu đi.”

Mộ Nguyệt Sâm thần thái duy trì sự lạnh lùng, anh là người không muốn cô đi nhất, cũng không là người khó mở miệng kêu cô ở lại nhất.

“Tùy cô ấy đi!” Anh nhàn nhạt nói 1 câu.

Ánh mắt xung quanh đều trở nên âm trầm.

Cả bàn khuyển nửa ngày, bị 4 chữ nhẹ nhàng của anh hủy không còn gì.

Hạ Băng Khuynh liền ngại ngừng mím môi.

Lúc này, quản gia luôn đứng bên cạnh đột nhiên lớn tiếng nói: “Tam thiếu rất thích tiểu thư Băng Khuynh, cậu ta chỉ là ngại nín giữ thôi.”

“Chú Trương----” Mộ Nguyệt Sâm nhàu mày, không vui nhìn quản gia, ngăn ông nói tiếp.

“Tiểu thư Băng Khuynh, nếu cô đi, tam thiếu nhất định rất đau lòng, cô vẫn nên ở lại đi.” Quản gia không sợ chết tiếp tục nói.

“Im miệng!” Mắt Mộ Nguyệt Sâm bạo phát, anh muốn bóp chết lão gia nhiều chuyện này.

Vì bị quản gia nói ra tâm tư, khuôn mặt đẹp trai của anh phủ lên 1 tầng không tự nhiên.

Hạ Băng Khuynh cũng trở nên ái ngại.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79

Dù lời quản gia nói là thật hay giả, trước mặt toàn bộ người Mộ gia nói Mộ Nguyệt Sâm thích cô, ít nhiều khiến cô khó xử.

Người Mộ gia mấy mắt nhìn nhau.

Biểu cảm kinh ngạc.

Tâm tư mỗi người khác nhau.

Hạ Băng Khuynh chậm chạp ngẩng đầu nhìn Mộ Nguyệt Sâm, hai người nhìn nhau, cứ mang sự ngại ngùng vô hình, lan tỏa ngày càng kịch liệt trong phòng khách.

Mỗi người đều như bị nhiễm “bệnh dịch” mang tên ngại ngùng.

Mộ Bác Minh thân là chủ nhà, lúc này phát ngôn: “Được rồi nha đầu nhỏ, con xem mọi người trong nhà đều thích con, đừng đi nữa, mai là chủ nhật, để Nguyệt Sâm cùng Nguyệt Bạch cùng ra chơi với con.”

Đều họ cùng đi với cô?

Lòng Hạ Băng Khuynh kinh sợ.

“Ý kiến hay!” Mộ Nguyệt Bạch là người đồng ý đầu tiên, tiếp sau, nghiêng đầu cười nhìn Mộ Nguyệt Sâm: “Em trai yêu quý, nếu em bận, không đi cũng không sao.”

Hạ Băng Khuynh căng thẳng nhìn Mộ Nguyệt Sâm.

Trong lòng cứ niệm là đừng đồng ý, đừng đồng ý, ngàn vạn lần đừng đồng ý.

“Hừ hừ, tôi rảnh!” Mộ Nguyệt Sâm thu lại tâm trạng không tự nhiên, không cười mỉm môi.

Anh anh đồng ý rồi!

Hạ Băng Khuynh khóc không ra nước mắt.

Không khí quanh họ là tương thân tương ái, nhưng rõ ràng là khiêu khích.

Cô như cầu cứu nhìn chị, cầu chị nhận thông tin đúng.

Nhưng thực tế chứng minh đây căn bản là không thể.

Hạ Vân Khuynh lòng thích thú đồng ý giúp cô.

Hạ Băng Khuynh hoàn toàn vô lực, nói thế thuyết phục cho cô ra ngoài sống, ngược lại còn mang đến chuyện nhức đầu, mai cùng 2 tên này đi chơi, có thể tưởng tượng được khủng bố như thế nào.

Cô bị kẹt giữa 2 người, còn không bị kẹp thành thịt dẹp.

“Tôi đi làm!”

Mộ Nguyệt Sâm khôi phục khí chất lạnh lùng, từ ghế đứng dậy, kéo lại đồ vest màu xanh đậm, rời khỏi phòng ăn.

Sau đó, mọi người đều ăn xong, cũng tự đi làm việc của mình.

Vẫn là Mộ Nguyệt Bạch đưa cô đi học.

Trên đường, lòng Hạ Băng Khuynh trầm nặng.

“Lúc này em nói chuyện qua trường ở, anh thật sự bị dọa.” Mộ Nguyệt Bạch ở bên từ tốn mở miệng.

Hạ Băng Khuynh dần hồi thần lại, ngáy người 1 chút, mới đáp: “Dạ, lúc này em tùy tiện nói thôi, ở trường cũng có cái vui ở trường.”

Cô nói uyển chuyển, dùng sao cũng thất bại rồi.

“Thật là vậy??” Mộ Nguyệt Bạch nhìn qua, đôi mắt ôn nhu lóe lên tia thâm sâu, sâu đến khiến người khác lạnh lẽo.

“Đương nhiên là vậy!” Lòng Hạ Băng Khuynh nhảy lên 1 cái, càng làm người khác cảm thấy lời không đáng tin.

Mộ Nguyệt Bạch thả lỏng ra: “Quên đi, bé dễ thương chỉ cần không ghét anh Nguyệt Bạch là được rồi.”

“Không có không có, anh Nguyệt Bạch đừng nghĩ nhiều, không phải vì bất kỳ ai mà em mới chuyển đến trường.” Hạ Băng Khuynh lập tức giải thích, tuy cô nói dối.

“Đừng gấp, anh Nguyệt Bạch tin em.” Mộ Nguyệt Bạch an ủi vỗ tay cô.

Hạ Băng Khuynh ngoan ngoãn gật đầu, thu ánh nhìn lại.

Ánh mắt lúc này của anh Nguyệt Bạch, làm cô cảm thấy sợ.

Xe đến trường, Hạ Băng Khuynh cảm ơn Mộ Nguyệt Bạch, rồi xuống xe.

Còn chưa tới lớp, từ xa, liền thấy Tiêu Nhân vẫy tay với cô.

Hạ Băng Khuynh bước nhanh qua: “Sao hôm nay đứng ở cổng chờ tớ?”

Tiêu Nhân từ túi lấy ra điện thoại và ví tiền: “Hôm qua lấy lộn bỏ vào túi, hôm nay sáng tớ mới phát hiện, trả cậu!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80

Hạ Băng Khuynh nhận lấy.

Thì ra không bị mất.

Nhưng chuyện xảy ra không thể thay đổi rồi.

Nhìn cái ví, cô mang điện thoại cùng nó đều để vào cặp: “Đi thôi, lên lớp!”

“Uhm,” Tiêu Nhân khoác tay cô, đi được vài bước nghiêng đầu nhìn cô: “Tối qua không xảy ra chuyện gì chứ.”

Hạ Băng Khuynh cười: “Không phải từ đang rất khỏe đứng trước mặt cậu sao, cũng không thiếu tay, không gãy chân, vậy chứng minh là rất tốt!”

“Cũng đúng, cũng tới Mộ gia rồi, còn có thể xảy ra chuyện gì, tớ quan tâm thái quá rồi!” Tiêu Nhân cũng cười theo.

“Đúng vậy!”

Hạ Băng Khuynh phối hợp, trong lòng thầm than 1 tiếng.

Cả ngày, cô đều trong trạng thái mơ màng.

Nghĩ đến ngày mai, cô vô cùng nhưc đầu.

Tiếng chuông ra chơi sau tiết thứ 2 buổi chiều vang lên, Hạ Băng Khuynh chậm chạp thu dọn sách vở, nghĩ có nên về Mộ gia không, lại phải nghĩ ánh mắt lạnh lùng của Mộ Nguyệt Sâm, cô rất khó chịu, quán gia nói Mộ Nguyệt Sâm thích cô, cô căn bản không tin.

Lúc này, bên cửa chạy đến 1 người mặc đồ tây màu xanh đậm, bề ngoài nhìn rất ngọt ngào và dễ thương, cô đi đến trước mặt Tiêu Nhân: “Tiệc tối nay, các cậu đều phải đến đó.”

Tiệc gì?

Hạ Băng Khuynh mặt mơ hồ, chỉ nghe Tiêu Nhân cười đáp: “Chúng tớ nhất định sẽ tới.”

“Vậy tối gặp!” Nữ sinh cười thân thiện với Hạ Băng Khuynh, liền vui vẻ quay người rời đi.

Hạ Băng Khuynh hoàn toàn ngây ngốc.

“Cô ấy là ai? Tiệc gì?”

“Đừng gấp, nghe tớ nói, cô ấy là Giang Thiên Ngừ, nhà rất giàu, mấy ngày trước tớ giúp cô ấy 1 chuyện, hôm nay sinh nhật cô ấy, liền mời tớ tham gia tiệc, tớ nói có thể mang 1 chị em tốt không, cô ấy nói được, chuyện là vậy.” Tiêu Nhân giải thích, xong rồi, còn cười gian: “Nghe nói có nhiều soái ca sẽ tới!”

“Tiêu Nhân---” Hạ Băng Khuynh tức giận la.

“Được rồi, cậu đi cùng tớ đi, cũng không cần cậu ra tiền, được miễn phí, quá tốt rồi!” Tiêu Nhân kéo tay cô lắc lắc.

Hạ Băng Khuynh không chịu nổi cô, nghĩ dù sao cũng không muốn về Mộ gia: “Được rồi, tớ đi, lần sau, không được tùy tiện đáp ứng giúp tớ.”

“Biết rồi, cậu là tốt nhất.” Tiêu Nhân vui vẻ mở miệng cười.

Sau đó, Hạ Băng Khuynh gọi điện cho chị.

Nghe em gái đi tham gia tiệc sinh nhật bạn, Hạ Vân Khuynh lập tức đồng ý, còn kêu cô chơi hết mình.

Cúp điện thoại, Hạ Băng Khuynh lại bị Tiêu Nhân kéo đến chỗ thay đồ trang điểm.

Tối 7h, họ đi theo địa chỉ Giang Thiên Ngừ đưa, bắt xe đến đó.

Trước cửa dừng các loại xe sang.

“Đây là đâu?” Hạ Băng Khuynh đánh giá sự xa hoa trước mặt, nhìn kiến trúc kín không thông được gió, tay liên tục kéo đầm siêu ngắn bó sát.

Cô là gái ngoan, trước giờ chưa đi qua chỗ vui chơi giải trí này.

Đương nhiên, càng không mặc đồ bó sát, cảm thấy là lạ!

“CLB cao cấp, người nhiều tiền đều đến đây chơi, bên trong cái gì cũng có, bar, ktv, nhảy múa, cậu muốn chơi gì cũng được.” tiêu Nhân bộ dạng hiểu biết nói.

Hạ Băng Khuynh kéo bộ đồ lằm cô “phiền lòng”, miễn cưỡng bước đi: “VẬY VÀO ĐI.”

“Đi” Tiêu Nhân hứng thú cực kỳ.

Thật ra cô lần đầu đến loại nơi này.

2 thiếu nữ dắt tay nhau, cùng vào club.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81

“Woa, đẹp quá!” Tiêu Nhân nhìn sự lố lỉnh lấy xa hoa bên trong, hưng phấn kéo tay Hạ Băng Khuynh càng chặt.

Đền ở đây là màu lạnh cao quý, nhưng ánh sáng rất tối, mang theo loại cảm giác lằng lằng xa hoa.

Hạ Băng Khuynh không thích nơi này.

Trong tận đáy lòng cảm thấy bài trừ.

Lúc này, 1 người phục vụ ăn mặc như soái ca trẻ tuổi đi đến bên họ, lễ phép hỏi họ đi đến tầng nào.

Tiêu Nhân báo tên Giang Thiên Ngừ.

“Thì ra là bạn của Giang tiểu thư, cô ấy đặt tầng 3, mong theo tôi.” Phục vụ đưa tay 1 cách tiêu chuẩn, rồi đi trước dẫn đường.

Hạ Băng Khuynh và Tiêu Nhân theo sau, tay luôn nắm chặt nhau.

Tuy họ làm ra vẻ trấn tĩnh, nhưng trên thực tế, tim có chút căng thẳng.

Dù sao đây cũng là lần đầu đến nơi này.

Trong thang máy, Tiêu Nhân nhẹ nhàng đến gần tay Hạ Băng Khuynh: “Cậu xem, phục vụ nơi này cũng đẹp trai rồi, nơi cao cấp, đúng là khác!”

“Đừng nói nữa!” Hạ Băng Khuynh kéo tay áo cô.

“Có cần hỏi sdt của anh ấy không?”

“...”

Hạ Băng Khuynh không biết nói gì gõ đầu cô.

Đến tầng 3, phục vụ dẫn họ đến 1 phòng bar.

Bên trong rất đông, âm thanh mang tiết tấu nhanh làm cho Hạ Băng Khuynh đình tại như ốc, ánh sáng cũng trở thành màu xanh băng giá, càng thêm âm tối, càng thêm thần bí.

Trên sàn nhảy, phụ nữ như rắn nước uyển chuyển, mà nam nhân ngồi bên chỗ uống rượu như đi sấn, đôi mắt lúc nào cũng chú ý 4 phía, di chuyển liên tục.

Hạ Băng Khuynh vừa vào, liền hấp dẫn được ánh mắt “cầm thú” của những người này.

Chỉ vì cô thật sự quá đẹp.

Loại đẹp này còn không mang theo sự dơ bẩn của thể trần, dù cho mặc 1 cái đầm đẹp gọi cảm trường thành, cũng khó che giấu được khí chất thanh thuần trong cô.

Thuần tự nhiên, không có bất kỳ kỹ thuật ức chế nào.

Từ cách đi của cô, có thể cô còn là xử nữ.

Thật là cực phẩm!

Cái lưỡi ngọt ngào dính vào miệng, Hạ Băng Khuynh trở thành mục tiêu mới của họ.

“A Nhân, tớ không thích nơi này!” Hạ Băng Khuynh nhủ mày.

Cô không nhìn lung tung, nhưng lại cảm nhận được những ánh mắt đó trên người cô.

Nguy hiểm, hoang dã, như là những con sói đang trốn trong tối.

Tiêu Nhân nắm chặt tay cô, giả bộ trưởng thành nói: “Không sao đâu, bar là vậy, thích ứng là được!”

Thực ra cô ta cũng có chút lo lắng.

Hạ Băng Khuynh nhịn không được kéo kéo đầm.

“Chính là ở đây!” Phục vụ đến trước 1 phòng bao.

“Cảm ơn đã dẫn đường.” Hạ Băng Khuynh lễ phép cảm ơn.

“Không cần khách khí!”

Phục vụ cười, quay người rời đi.

Đẩy cửa vào, phòng bao lớn đã có không ít người, nam có nữ có, tuổi tương tự họ, nhìn là biết con nhà giàu.

Giang Thiên Ngữ cũng trong số đó.

Thấy Tiêu Nhân và Hạ Băng Khuynh đến, cô qua kéo họ vào giữa đám bạn: “Đây là bạn cùng trường, Tiêu Nhân còn có Hạ Băng Khuynh!”

Người xung quanh cũng có vài người thân thiện tự nói tên.

Người đến người đi, mọi người rất nhanh quen biết nhau, Hạ Băng Khuynh cùng Tiêu Nhân không căng thẳng như nãy nữa.

“Muốn ăn uống gì tự lấy, bên đó có thể ca hát, bên ngoài có thể nhảy múa, nhưng không thể lên lầu 4, nhớ đấy” Giang Thiên Ngữ ôm cổ họ, vừa nói xong, liền bị 1 nam nhân kéo đi nhảy múa.

“Tại sao không thể lên lầu 4?” Hạ Băng Khuynh tò mò.

“Quan tâm chi, không đi là được, bên đó có đồ ăn, chúng ta qua lấp đầy bụng rồi nói.” Tiêu Nhân kéo Hạ Băng Khuynh chạy qua bàn đồ ăn.

Bọn họ phân nhau người lấy trái cây người lấy bánh kem nhỏ.

“Cái này khá ngon, cậu ăn thêm miếng” Tiêu Nhân gấp 1 miếng vào đĩa của Hạ Băng Khuynh.

“Không cần, miếng này tớ còn ăn không hết.” Hạ Băng Khuynh trả bánh vào đĩa kia.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82

“Sao vậy, đây là món cậu thích, bình thường cậu có thể ăn 7-8 miếng.”

“Gần đây không muốn ăn!”

“Không muốn ăn” Tiêu Nhân nhìn lướt Hạ Băng Khuynh 1 cái, lộ ra vẻ khùng bô: “Cậu không phải là”

“Cái gì?” Hạ Băng Khuynh nghe không hiểu.

Tiêu Nhân để đĩa xuống, rất trịnh trọng áp tay lên vai cô: “Gần đây có cảm thấy khó chịu buồn ngủ? Tâm trạng buồn bực? Kinh nguyệt có phải trễ rồi?”

Hạ Băng Khuynh mặt đầy vạch đen: “Rốt cuộc cậu muốn nói gì?”

“Nếu tớ đoán không sai, Băng Khuynh, có thể cậu có rồi!”

Câu này, vì quá kích động, Tiêu Nhân nói rất lớn tiếng.

Người xung quanh lần lượt nhìn qua, mặt kì lạ cùng kinh ngạc, bọn họ đánh giá Hạ Băng Khuynh từ đầu đến cuối, cuối cùng lộ ra biểu tình không thể tin được hoặc là tức cười.

Hạ Băng Khuynh ngáy người 1 chút, quần bách đồ mặt: “Cậu cậu nói bậy cái gì!”

Ý thức mọi người xung quanh đều nhàn cô, cô ngại ngùng để đĩa xuống, cúi đầu kéo Tiêu Nhân nhanh chóng rời phòng bao.

Vừa ra, âm thanh đinh tai nhức óc nhấn chìm họ.

Hạ Băng Khuynh kéo Tiêu Nhân đến chỗ ít người: “Cậu có bị điên không, sao tớ có thể mang thai!”

“Sao không thể, cậu với Mộ Nguyệt Sâm, các cậu không phải cái đó rồi sao, cộng thêm cậu nói dạo này gần ăn, tớ nghĩ không ra, ngoài mang thai, còn có chuyện gì khiến cậu chán ăn.” Tiêu Nhân nói có chừng có cú.

Tivi không phải luôn chiếu vậy sao.

Hạ Băng Khuynh sắp sụp đổ dậm chân, mặt nhỏ càng đỏ: “Tớ với anh ấy không có.”

Bộ dạng tức giận lại đỏ mặt của cô rất dễ thương, “cầm thứ” 4 phía càng không thể nhìn được nữa.

Nhưng Hạ Băng Khuynh lại không biết.

Tiêu Nhân nhìn mà gấp theo cô, nhanh chóng an ủi: “Không có thì không có, tớ hiểu lắm rồi, được rồi.”

Cô hướng người đưa rượu vẫy tay: “Cho chúng tôi 2 li nước trái cây!”

Hạ Băng Khuynh bĩu môi, nhịn tức, ngồi xuống ghế.

1 lúc, người đưa rượu đưa 2 li dung dịch màu xanh biển đến trước mặt 2 người.

Màu sắc rất đẹp, mang theo sự dụ hoặc.

“Bọn tôi muốn nước trái cây không phải rượu!” Tiêu Nhân nói.

“Rượu này tiên sinh bên kia mời 2 người.” Người đó chỉ 1 người nam nhân ở xa, mặc vest, đeo cà vạt, nhìn rất thư sinh văn hóa, nhưng trong mắt lộ ra bản tính tà khí.

Hắn đối với hành động nâng rượu của họ, cười khiến người khác nổi da gà.

Hạ Băng Khuynh rất quyết đoán đẩy 2 li trước mặt: “Cảm ơn ý tốt, cho chúng tôi nước trái cây.”

Người đưa rượu nhìn người đàn ông bên đó với dạng vẻ bất lực, thu lại 2 đi cocktail, làm 2 li nước trái cây.

“Băng Khuynh, người đàn ông đó luôn nhìn cậu.” Tiêu Nhân nhỏ tiếng nói.

“Đừng quan tâm hắn!” Hạ Băng Khuynh không liếc nhìn, lấy li trái cây uống 1 ngụm.

Tuy không nhìn hướng đó, nhưng cô có thể cảm nhận ánh mắt đó khiến cô khó chịu, còn có, ánh mắt từ những nơi khác.

Ngồi 1 lúc, Tiêu Nhân bị Giang Thiên Ngữ kéo đi nhảy múa.

Hạ Băng Khuynh 1 mình ngồi đó, không ngừng có nam nhân đến gần cô, vốn là góc ít người, 1 lúc liền đầy người, đều là nam nhân.

Hơi thở từ phía sau và kề bên, khiến cô muốn ới.

Thật sự không chịu được nữa, cô để li trái cây sắp uống hết, đứng dậy rồi đi, xuyên qua đám người, ra khỏi bar.

Ngoài cửa, tai được thanh tịnh.

Đi về trước mấy bước, hành lang im ắng không có 1 tiếng động, cô cảm thấy khó thở, muốn tìm cửa sổ thoáng thoáng gió, nhưng tìm 1 đoạn đường, cũng không thấy cửa sổ.

Dần dần, cô cảm thấy đầu choáng váng, bước chân như trên mây!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83

Sao lại vậy?

Hạ Băng Khuynh lắc lắc đầu, lúc này rõ ràng là nước trái cây!

Phát hiện bản thân không đứng, cô liền nghĩ đến vì li nước lúc này, nhân lúc còn tỉnh, cô phải nhanh chóng rời chỗ này.

Cô đi về phía thang máy.

Sau lưng, có tiếng bước chân.

Trong lòng hoảng loạn.

Vậy mà động tay chân vào li nước của cô, nhất định có mục đích.

Thang máy ở phía trước, nếu không tốt còn chưa mở thang máy người sau đã đuổi đến, tuy cô không biết 100% người sau có phải nhắm đến cô không.

Ánh nhìn trước mắt chia làm 2 phần.

Lí trí sắp rơi vào đồng sương mù, cảm thấy như là uống rượu.

Tay phải là lối thoát hiểm, cô không nghĩ đẩy cửa vào.

Bên trong rất đen.

Àm u.

Cô nín thở dựa sát cửa, nghe ngoài cửa im lặng.

Tiếng bước chân dừng ngoài cửa, tiếp đó, bắt đầu vang lên, chỉ là không đi xa, mà ở đó qua lại.

Quả nhiên.

Nhắm vào cô.

Không thể ở lại đây, sau lưng là thang đi lên, phía trước là đi xuống.

Đi lên 1 tầng là lầu 4, xuống 2 tầng là lầu 1.

Lòng cô rối loạn, đột nhiên, đầu có lóc lên lời Giang Thiên Ngữ nói, tuyệt đối không được lên lầu 4!

Đây là cảm kị, hay là có tác dụng đối với người bên ngoài.

Lập tức, cô quyết định lên lầu.

Đi được 1 nửa lên lầu 4, cô nghe sau lưng có tiếng mở cửa, cũng không quay đầu, cô chạy lên trên.

Chỉ nghe sau lưng là: “Tiểu thư, cô không thể lên, lầu 4 là khu khách quý vip”

Quan tâm nó là khu khách quý hay gì.

Hạ Băng Khuynh chạy nhanh hơn, hận không thể đẩy cửa lối thoát hiểm ra.

Hành lang trước mắt xa hoa hơn lầu dưới.

Xiêu vẹo đi mấy bước, nghe phía sau có tiếng nghiêm túc: “Cô là ai? Sao lên đây? Trên đây chỉ phục vụ khách đặc biệt, lập tức đi xuống.”

Tâm trí dần trên nên hỗn loạn của Hạ Băng Khuynh chỉ nghe mấy chữ xuống lầu, liền không quan tâm gì chạy trốn, người sau đuổi theo.

Thấy sắp bị bắt, hoang mang chui vào 1 phòng bao.

“Tiểu thư, cô không thể vào!”

Tiếng kêu khủng hoảng cùng tiếng cười dâm dăng vang lên cùng lúc.

Hạ Băng Khuynh vừa đi vào, nhìn thấy cảnh xa hoa bên trong, liền ngậy người đứng đó 1 lúc.

Xung quanh bị khối bao quanh, nam nhân cùng nữ nhân tùy ý ân ái trên sofa, có 1 phụ nữ ngồi trên đùi nam nhân, kéo quần hần xuống 1 nửa, còn có 1 nam nhân đang nhấn trên ngực của 1 phụ nữ, y phục lộ đi 1 nửa.

Dịch vị trào ngược!

Quá ghê tởm!

Quá bẩn!

Trong mắt cô, còn có 1 người, ở giữa phòng bao, độc lập ngồi uống rượu.

Là mắt cô có vấn đề, hay là tác dụng phụ của nước trái cây, tại sao người đó, giống Mộ Nguyệt Sâm như vậy?

Là ảo giác?

Nhắm mắt, cô dụi mắt.

Nhưng đôi lại là đại não căng mớ màng.

Mộ Nguyệt Sâm ngồi ở đó, mặt cực kỳ khó coi.

Nhìn cô kẻ mắt, đánh son, mặc quần ngắn chỉ che được mông. 1 đôi chân thon dài trắng nõn lộ ra trước mắt mọi người, lòng anh có ngọn lửa không biết dấy lên từ lúc nào.

Thoát khỏi sự quản lý của anh, cô thật sự vô pháp vô thiên rồi.

Đến nơi này cũng dám đến.

Lúc nào cảm nhận của tất cả mọi người đều đến từ sự lạnh lẽo phát ra từ người anh.

Lúc này, sự không vui của Mộ thiếu không thể làm mất đi hứng thú của nam nhân trong phòng đối với vụ vật thanh thuần đột nhiên vào phòng.

Người như Mộ thiếu, vốn lạnh lùng với phụ nữ.

“Xin lỗi, xin lỗi, cô gái nhỏ cũng không biết từ đâu đến, tôi cho cô ấy đi liền đây!” Quản lý hoảng sợ gặp người với Mộ Nguyệt Sâm.

Mộ Nguyệt Sâm không biểu cảm, nhìn Hạ Băng Khuynh, càng ngày càng lạnh lẽo.

Quản lý không khách khí kéo tay Hạ Băng Khuynh: “Nhanh đi ra---”

Lí trí tan rã của Hạ Băng Khuynh bị kéo 1 cái, chân ;iền loạn choạng.

Thấy sắp té rồi, nam nhân gần nhất đẩy cô gái trên người ra, nhanh chóng đứng dậy tiếp lấy cô, nhân cơ hội ôm eo thon của cô: “Quản lý Khúc, không nên thô lỗ với cô gái nhỏ xinh đẹp được.”

Tay hấn sờ eo thon của Hạ Băng Khuynh, hưởng thụ xoa 1 cái.

Quả thật thon nhỏ nõn nà.

“Anh làm gì, thả tôi ra!” Hạ Băng Khuynh tức giận đẩy người đàn ông.

“Ài ya ya, mỹ nhân nhỏ đó mặt rồi, thời đại này còn cô gái biết đó mặt đúng là hiếm thấy” Cô tức giận, đôi lại là sự trêu đùa càng thêm không kiêng kị, hấn dấn càng chặt vào cô, nâng cằm cô lên: “Thật đẹp, nhanh cho giả đi mỹ nhân nhỏ, 10 vạn 1 đêm thế nào.”

Sr đạo này mình bận nên k dịch kịp! Nay 3 chương nhé =(sắp lễ mình cũng k biết dịch dc cho các b k nhưng mình cố hết sức có thể k hứa trc nhe, =(((cảm ơn m.n

- -----

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84

Hạ Băng Khuynh xấu hổ tức giận cực kỳ: “Thần kinh, thả tôi ra, thả tôi ra---”

Cô dùng hết sức phản kháng, nhưng sức lực cơ thể đang dần mất đi.

Người xung quanh của nổi hứng, đều cười không kiêng kị.

Không ai phát hiện biểu cảm của Mộ Nguyệt Sâm có bao nhiêu khủng bố.

“Thả tôi đi---”

Âm thanh của Hạ Băng Khuynh từ tức giận sang vô lực cầu xin.

Thế giới sắc sở muốn màu trước mắt cô trở nên cong queo, lòng cô không chịu nổi, cơ thể run rẩy, mặt đỏ lên, rất khủng hoảng, rất sợ hãi.

“Trước tiên để anh thử coi mùi vị của mỹ nhân nhỏ ngon không!”

“A, không cần, Mộ Nguyệt Sâm---”

Cô bị dọa đến kêu lên, không thể không chế, trong tiềm thức, cô gọi lớn tên anh.

Anh sẽ đến cứu cô.

Anh sẽ đến.

Nam nhân vốn muốn hôn cô nghe cô la, động tác dừng lại, mà trong phòng vốn ồn ào, đột nhiên vang lên tiếng chuông cảnh tỉnh, cả đám đang xem kịch đến chấn động.

Mọi người thuận theo âm thanh nhìn qua, nhìn Mộ Nguyệt Sâm ngồi ở giữa, anh đặt mạnh ly rượu xuống bàn thủy tinh pha thép, lúc tay lấy ra, ly đã bị nát ra.

Rốt cuộc là dùng bao nhiêu lực, mới có thể bóp nát 1 cái ly như vậy.

Nghĩ đến liền khiến lòng người lạnh lẽo.

Trong phòng bao, không còn tiếng động.

Mộ Nguyệt Sâm từ sofa đứng lên, thần sắc lạnh lùng sát khí đi về trước.

Nam nhân ôm Hạ Băng Khuynh hình như cũng ý thức được gì đó, lập tức lỏng tay: “Cái đó, Mộ tổng à, tôi không biết ngài thích loại này, vậy có thể để ngài chơi trước!”

1 chữ chơi, khiến Mộ Nguyệt Sâm càng u ám.

Khoảng cách gần vậy, Hạ Băng Khuynh cũng có thể thấy rõ người trước mắt.

Cái gì cũng không nghĩ, cô xông vào lòng anh, ôm chặt anh: “Mộ Nguyệt Sâm, sau này tôi sẽ nghe lời, cũng không khiến anh tức giận nữa, cứu tôi với---”

Cô nắm lấy áo anh, run rẩy trong lòng anh.

Cô bị dọa hổng rồi.

Thật sự bị dọa hổng rồi.

Trước sự chấn động của mọi người, Mộ Nguyệt Sâm cúi áo ngoài đắp lên người cô, ôm lấy vai cô, dùng ngón tay chải tóc mai cho cô, cực kỳ dịu dàng.

Có ai thấy qua Mộ tam thiếu dịu dàng ôn nhu như vậy.

Nữ nhân trong phòng đều ganh tị không thôi, cần phải biết bao nhiêu phụ nữ dùng hết mọi thủ đoạn, chỉ để có được sự chú ý của anh, nhưng không ai thành công, dù cho là mỹ nữ đẹp nhất thành anh cũng lười nhìn 1 cái.

Cô gái này là thần thánh phương nào!

Hạ Băng Khuynh ngồi được hơi thở của anh, lòng từ từ an tâm, nhưng não vẫn bị say đến hồ đồ, tâm tư cũng ngưng trệ.

Mộ Nguyệt Sâm ôm cô lên.

Ánh mắt lạnh lùng nhìn nam nhân bên cạnh đang run rẩy, không có tâm trạng nói: “Đừng để tôi thấy anh lần nữa, vĩnh viễn!”

“Mộ tổng, tôi thật sự không biết, nếu biết, cho tôi 100 cái gan cũng không dám, cho tôi thêm 1 cơ hội đi! Nam nhân thấp giọng cầu xin, kinh doanh của hắn đều nhờ Mộ thị.

Nhưng Mộ Nguyệt Sâm không quan tâm cầu xin của anh, ôm Hạ Băng Khuynh rời phòng bao.

Nam nhân phía sau mộng chạm đất, những người được gọi là anh em xung quanh và nữ nhân nũng nịu trên người, lúc này đều nhìn hắn bằng ánh mắt lạnh lùng vô tình, bị Mộ thiếu phán án chết, ở trong giới này không sống được nữa.

Ai bảo hắn dám động bảo bối của Mộ thiếu.

Tầng thượng, gió rất lớn.

Mộ Nguyệt Sâm ôm Hạ Băng Khuynh trên ghế gỗ sắt lạng can, điểm 1 liều thuốc.

“Khục khục---” Hạ Băng Khuynh ngạt thở vì khói thuốc ho không ngừng trong lòng anh, mặt nhỏ cũng ngẩng lên.

Dưới ánh trăng, nhan sắc anh càng khuynh thành.

Khói thuốc làm cho hình ảnh anh thêm mơ hồ, không thực.

Trong im lặng, cô nhìn mặt anh, từ từ di chuyển tầm mắt. chắc đây là mơ.

Mộng đẹp hay là ác mộng.

Trong vô thức, cô đưa tay, sờ mặt anh.

Lạnh lạnh.

Mộ Nguyệt Sâm cúi đầu, ôm cô cao hơn 1 chút, thu nhỏ khoảng cách giữa hai người.

Ánh mắt giao nhau.

Hồ hấp 2 người trở nên nóng hơn.

“Nếu em thích tôi, thì hôn tôi?” Âm thanh ái muội, mang theo dục vọng sâu thẳm, còn có hy vọng!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 85

Thích.

Lòng như bị cái gì tấn công, từng từng 2 tiếng, chính xác không sai đập vào tim cô.

Trong mơ màng, mặt anh hiện lên ánh chói trong thế giới của cô, như là ánh sáng óng ánh xuyên vào tim cô, đẩy lên từng cơn sóng, lòng không thể nào khống chế được.

Trời đất rung chuyển.

Ánh sáng này như muốn nổ tung cô.

Cô thích Mộ Nguyệt Sâm!

Não càng không rõ, tim ngược lại trở nên rõ ràng, mấy ngày nay vì anh mà khó chịu, vì anh mất hồn, vì anh ăn không ngon, cũng ngủ không yên.

Thì ra cô thích anh!

Ngẩng đầu lên, môi hồng từ từ hướng về phía anh.

Rất xấu hổ.

Rất cẩn thận.

Lòng Mộ Nguyệt Sâm vui mừng điên cuồng, mắt như vì sao sáng giữa đêm, bộc phát ra ánh sáng rạng rỡ.

Anh không đọc, dù cho đôi môi đỏ mề người của cô ở trong gang tấc.

Anh muốn đợi cô chủ động hôn.

Chỉ có vậy, mới có đủ chứng cứ chứng minh nha đầu này thích hắn.

Lúc này hồ hấp trở nên nóng hơn.

Gió đêm thổi loạn tóc họ, nhưng không thổi bay được tình ý trong tim.

Mỗi cách anh chỉ 1 tăng hô hấp.

Hạ Băng Khuynh đột nhiên ngừng lại.

1 âm thanh không hài lòng chui vào tim cô.

Cô nghĩ đến anh có phụ nữ rồi, điều này như 1 gáo nước lạnh tạt vào con tim nóng của cô, lạnh đến chua xót, lạnh đến đau khổ.

Cô thất vọng từ mỗi anh rồi đi.

Thích thì sao, cô không thể chấp nhận nam nhân đã có phụ nữ khác, bọn họ không thể có bắt đầu, cũng không có kết quả.

Mộ Nguyệt Sâm nhú mày.

Chỉ chút nữa là cô hôn mỗi anh, tại sao lại ngừng rồi rồi đi?

Thấy cô lúc thì bĩu môi, lúc thờ dài, lúc thì buồn bã, biểu tình cực kỳ rối loạn.

Anh bị tức đến ới máu.

Não cô rối cuộc đang nghĩ gì, thích hay không, câu hỏi này cần rồi rắm vậy sao?

Không lẽ cô nhớ đến Mộ Nguyệt Bạch?

Lòng nổi lên ngọn lửa, mỗi móng mạnh mẽ áp xuống, hung hăng hôn lên môi đang bĩu của cô, chiếm đoạt như đang trừng phạt.

Hạ Băng Khuynh bị động cho anh hôn.

Tay lớn xoa lên eo thon của cô.

Cơ thể yếu đuối bị anh áp xuống ghế.

Tất cả như bị mất khống chế.

Tim Hạ Băng Khuynh có chút hoảng, chân trong không trung đá loạn, trong hỗn loạn, cô 1 chân đá lên tường.

Chỉ nghe “bộp---” 1 tiếng, ghế gỗ lật ngược.

Mà họ đang ngồi trên ghế bị ngã theo, té xuống đất, môi còn đang hôn nhau, bị đập 1 cái, răng đập lên môi của đối phương.

Đau.

Mùi máu từ từ lan ra khắp miệng.

Cũng không phân biệt được là máu của ai.

Mộ Nguyệt Sâm bị cô áp dưới thân là thịt dẹt, anh kéo cô ra, sờ sờ môi, tay toàn là máu.

Mà Hạ Băng Khuynh cũng không tốt hơn nhiều, miệng cô bị va chạm đến nát.

Mộ Nguyệt Sâm không kiên nhẫn nhìn cô gái dưới thân đã gây họa còn kêu lớn, thật muốn bóp chết cô.

Không khí hoàn toàn bị phá tan.

Hít 1 hơi sâu, anh ôm cô từ đất lên.

Nha đầu này nhất định là khắc tinh của anh!

Trên đường, Hạ Băng Khuynh nằm trên đùi anh, đã ngủ say rồi.

Mộ Nguyệt Sâm tưởng cô uống nhiều, anh không biết cô bị người bỏ thuốc mê vào rượu, sẽ khiến người khác trong thời gian ngắn tâm trí rối loạn, bộ dạng như uống say., sẽ không bị người khác nghi ngờ, ngày hôm sau cái gì cũng không nhớ.

Mộ gia.

Mộ Nguyệt Sâm dừng xe trước cửa, ôm cô xuống xe.

Lúc vào nhà, mấy nữ hầu thấy họ.

Lên lầu, mở cửa phòng cô, mở đèn, nhẹ đặt cô xuống giường, coi giấy cao gót, vô nhà vệ sinh lấy thau nước, từ chút lau đi trang điểm trên mặt cô, khuôn mặt nhỏ vốn thanh lệ thoát tục lại xuất hiện.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 86

Anh ghét những thứ trang điểm dơ bẩn vẽ lên mặt cô, trong tim anh, cô đơn thuần như mây trên trời, không chút nhiễm bẩn.

Anh không cho phép bất cứ màu sắc nào làm bẩn sự tốt đẹp của cô.

Tẩy trang cho cô, anh dùng tay cời đảm trên người cô.

Khoảnh khắc nhìn thấy cơ thể cô, máu toàn thân tập trung lại 1 chỗ.

Yết hầu chuyển động.

Con tim cảm thú bị dỗi lâu ngày, anh sắp nhịn không nổi rồi.

Hít sâu, anh nhanh chóng lấy chân đạp lên người cô, rồi phòng, 1 giây cũng không dừng.

Ở lâu thêm chút, anh thật sự mất khống chế.

Đêm đó, anh rất lâu không thể bình tĩnh lại, tắm rất nhiều nước lạnh, vẫn không thể áp chế lửa trong người, nước lạnh thuận theo da thịt anh chạy xuống, đều trở thành nước nóng.

Sáng sớm

Hạ Băng Khuynh trên giường lật người, ánh sáng làm chói mắt, từ trong giấc ngủ từ từ tỉnh dậy.

Cô nhắm mắt, ngáp, mơ hồ ngồi dậy.

Tay xoa đầu.

Chân từ trên vai trượt xuống, ngực lạnh lẽo làm cô ngầy người không động.

Mở to mắt, cô nhìn xuống---

5s sau, khủng hoảng ập đến.

Vì vì sao cơ thể cô không mặc đồ!

Cô hoàn toàn tỉnh, tư tưởng rối loạn.

Cô nắm chặt chân, nhìn 4 phía, xác định không phải nơi là mà là phòng mình, mới an tâm tí.

Bình tĩnh lại, cô nhớ lại chuyện tối qua, nhưng nghĩ đến nghĩ lui, kí ức chỉ đến ra khỏi bar thoáng gió là hết, dù cố gắng thế nào, cũng không nhớ được, như là sau lúc đó, cô đều ngủ vậy.

Là ai đưa cô về nhà?

Lại là ai cõi đồ cho cô?

Nếu là Tiêu Nhân hoặc là chị, cho dù là nữ hầu cũng tốt, nhưng nếu là nam hầu, vậy cô bị thấy hết rồi.

Cô ở trên giường buồn phiền nghĩ bậy, cũng không biết bao lâu, ngoài cửa có tiếng gõ cửa.

Hạ Băng Khuynh nhanh chóng xuống giường, đắp chăn lại: “Là ai?”

“Là chị, Khuynh Khuynh, dậy chưa?” Ngoài cửa, là tiếng của Hạ Vân Khuynh.

“Em em chưa!”

Cửa mở rồi.

Hạ Vân Khuynh mặc quần ngủ màu bê vào, đi thẳng đến giường: “Con heo lười, nhanh dậy, quên hôm nay phải cùng Nguyệt Sâm Nguyệt Bạch đi chơi sao, dậy ăn diện ăn diện.”

Hạ Băng Khuynh âm thầm kéo chăn, sợ bị chị kéo ra: “Chị, hôm nay em nhiều bị ốm, không đi chơi được không?”

“Đương nhiên không được, Nguyệt Sâm cũng Nguyệt Bạch đều đồng ý, em cũng tự đồng ý, chuyện nói rồi không được thất hứa.”

“Nhưng chị, em---

“Không có nhưng, lập tức dậy đến phòng chị, chị giúp chải chuốt.”

Hạ Vân Khuynh nói xong rồi phòng.

Đây rốt cuộc có là chị của cô không!

Hạ Băng Khuynh khổ não không thật, nhưng cũng nhanh chóng đứng dậy., nếu không với tính gấp gáp của chị, 1 khắc sau không thấy cô xuất hiện, sẽ đến tìm.

Cô còn đang khóa thân nữa.

Nhanh chóng mặc đồ, vào nhà vệ sinh.

Lúc đánh răng, cô cảm thấy môi có chút đỏ, tưởng là dính cái gì, lau 1 cái, phát hiện là vết thương.

Kì lạ, sao chỗ này lại bị thương?

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 87

Không lẽ là do tối qua?

Nghĩ đến mình khóa thân, bây giờ lại không biết tại sao môi bị thương, lòng Hạ Băng Khuynh càng nghĩ càng hoảng.

Hỗn loạn nhà bọt trong miệng ra, xông ra nhà vệ sinh, lấy điện thoại tìm tên Tiêu Nhân.

Điện thoại rất nhanh được nhận.

“Alo---” Tiêu Nhân còn ngủ.

“Tiêu Nhân, tớ hỏi cậu, tối qua sau khi tớ uống nước trái cây ra xảy ra chuyện gì?” căng thẳng hỏi.

Tiêu Nhân mơ hồ nghĩ: “Hôm qua à? Hôm qua sau khi nhảy về, tớ không thấy cậu, hỏi người đưa rượu, hắn nói cậu đi ra ngoài rồi, tớ đợi tí không thấy cậu về, gọi điện cho cậu, sau đó điện thoại thông nhưng không ai nghe, tớ lo lắng, gọi cho chị Vân Khuynh rồi, hỏi cậu có về chưa, sau đó chị nói cậu đã về rồi.”

“Vậy à---”

Hạ Băng Khuynh càng nghĩ càng.

“Cậu sao vậy? Mới sáng hỏi lạ thế?”

“Không gì, cậu ngủ đi!”

Hạ Băng Khuynh cúp máy.

Nghe như, cô tự về, nhưng làm gì có ai đến tự bắt xe về cũng không nhớ, trùng tà gì à?

Bây giờ điểm an tâm duy nhất là, lúc Tiểu Nhân gọi cho chị, cô đã về rồi, cũng có thể nói, thời gian cô không nhớ duy trì không lâu.

“Băng Khuynh em dậy chưa---”

Ngoài cửa, lại là tiếng hỏi thúc của Hạ Văn Khuynh.

“Đến đây, lập tức!” Hạ Băng Khuynh đáp 1 tiếng, thả điện thoại xuống, đến phòng chị, cũng không có thời gian nghỉ nhiều.

Sau 1h, Hạ Băng Khuynh bị chị xem như búp bê mà ăn diện.

Đồ thay 10 mấy bộ mới chọn được 1 bộ, giấy thay vô số đôi mới chọn được 1 đôi, đầu bị cuộn giờ như xoắn tự nhiên, còn mặt bị thoa xức xức rất lâu.

“Đại công cáo thành, rất đẹp!”

Hạ Văn Khuynh rất hài lòng thành quả của mình.

Hạ Băng Khuynh đến gương soi soi, không hứng thú kéo đầm công chúa màu trắng của mình: “Chị, đi chơi mặc thành vậy sao? Vẫn là quần jean thích hợp, với lại còn thoa son, cuốn tóc, cũng đâu phải đi xem mắt.”

Hạ Văn Khuynh cười đẩy trán cô 1 cái: “Nghĩ hay đó, xem mắt! Em chiếm cả 2 thiếu gia đẹp trai của Mộ gia, không sợ nữ nhân toàn thành đều liều mạng với em!”

“Nói mà thôi, với lại, em cũng không muốn đi!” Hạ Băng Khuynh bĩu môi.

“Được rồi, có Nguyệt Bạch, nó sẽ chăm sóc em, còn về Nguyệt Sâm, chị phát hiện nó miệng cứng nhưng tim mềm”

Hạ Băng Khuynh trong lòng hừ lạnh, cái gì miệng cứng tim mềm, rõ ràng là miệng dao tim rù.

Lời chú quản gia nói hoàn toàn không đáng tin.

Hạ Văn Khuynh chọn 1 cái túi cho Hạ Băng Khuynh, kéo cô xuống lầu.

Ăn sáng được nửa, Mộ Nguyệt Sâm và Mộ Nguyệt Bạch đi vào.

2 người hôm nay mặc đồ thường.

Mộ Nguyệt Sâm mặc áo gió đen form dài, quần dài đen, mang phong phạm áp bức người của tổng tài, tù áo của anh có rất nhiều đồ tây, nhưng chỉ là không có áo len.

Mà Mộ Nguyệt Bạch là ngược lại, nhiều nhất là áo len cái loại màu ấm, đồ tây không có 1 bộ, như hôm nay, anh mặc áo len màu bê, quần dài trắng, nhìn như ánh dương.

Tuy nói phong cách của họ trái ngược nhau, nhưng đều cực kỳ đẹp trai.

Hạ Băng Khuynh ngẩng đầu, phân biệt nhìn họ.

Mất từ mặt Mộ Nguyệt Sâm lướt qua, lại lù lù, nhìn thấy vết thương trên miệng anh lòng liền nhảy 1 cái.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88

Vết thương của cô bên trái, mà anh bên phải.

Đây là trùng hợp sao?

Nhìn chăm chăm mặt anh, cô quên thu lại ánh nhìn.

Mộ Nguyệt Sâm lười nhìn cô, không chút biểu tình.

Sự dị thường của Hạ Băng Khuynh, cuối cùng hấp dẫn sự chú ý của Mộ Nguyệt Bạch và Hạ Văn Khuynh.

“Băng Khuynh, mặt Nguyệt Sâm có hoa gì? Sao em nhìn chăm chăm vậy?” Mộ Nguyệt Bạch hứng thú, sâu trong ánh mắt ôn nhu mang ý lạnh.

“A---” Hạ Băng Khuynh vội vàng thu ánh nhìn, lại nhìn vết thương trên miệng Mộ Nguyệt Sâm 1 cái, lòng lóe lên 1 ý nghĩ, dừng hết dừng cảm thán tính: “Uh, em thấy anh ấy bị thương, có chút hiếu kỳ.”

Lời cô vừa nói, Mộ Nguyệt Bạch và Hạ Văn Khuynh đều nhìn lên mặt Mộ Nguyệt Sâm, ti mỉ nhìn.

“QUả thật, miệng Nguyệt Sâm sao bị thương rồi?” Hạ Văn Khuynh quan tâm nói.

Ánh mắt Mộ Nguyệt Bạch dần hiểu rõ mà ý vị thâm sâu nói: “Vết thương nhỏ, chắc không phải đi đánh nhau.”

“Không cần đoán nữa---” Mộ Nguyệt Sâm thả dao nĩa trên tay xuống đĩa, ưu nhả sò 2 bên mép miệng, nhàn nhạt nói: “Miệng bị thương là do bị 1 con mèo hoang cắn.”

Lúc anh nói, ánh mắt lạnh lùng nhìn về Hạ Băng Khuynh, nhìn mặt cô 1 chút.

Như vô ý, như cố ý.

Đầu Hạ Băng Khuynh căng thẳng.

Anh có ý gì?

Mặt Mộ Nguyệt Bạch âm thầm hiện lên nụ cười lạnh mờ mờ.

Cô Hạ Băng Khuynh rụt lại, cúi đầu, âm thầm tiếp tục ăn sáng.

Đầu rối loạn.

Đội mọi ng đều ăn xong, Hạ Văn Khuynh đưa 3 người ra cửa.

“Hôm nay Băng Khuynh giao cho các em, chăm sóc thật tốt!” Hạ Văn Khuynh dùng uy của chị dâu nói.

“Chị dâu yên tâm, Băng Khuynh cho em, chị yên tâm.” Mộ Nguyệt Bạch ôn nhu cười, quay đầu, đánh giá Hạ Băng Khuynh từ đầu đến cuối: “Bây giờ anh mới phát hiện, hôm nay em thật đẹp!”

“Cảm ơn!” Bị khen, Hạ Băng Khuynh ái ngại cười.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn đôi chân thon bị lộ ra, nhủ thầm: “Cực kỳ không hợp, khó coi!”

Hạ Băng Khuynh đang chìm trong lời khen, vừa nghe lời anh, mặt lập tức trùng xuống, cãi lại anh nói: “Đó là anh không biết thưởng thức, tôi cảm thấy đẹp, tôi đặc biệt thích bộ này, sau này mặc nhiều hơn.”

“...” Nha đầu chết tiệt!

Mộ Nguyệt Sâm mặt cực kỳ khó coi.

Mộ Nguyệt Bạch ngược lại nhin k đc cười.

Hạ Văn Khuynh rất ngại, phải biết bộ này là chủ ý của cô.

Đi đến ngoài cửa, Mộ Nguyệt Bạch giành trước kéo tay Hạ Băng Khuynh: “Đi thôi!”

Tay Hạ Băng Khuynh vô thức rút lại, nhìn bị nắm chặt.

Mộ Nguyệt Sâm mặt lạnh lùng đi giữ bọn họ, tách tay họ ra =))

Anh trực tiếp đi đến xe miệng, mở cửa xe ghé lái ngồi vào.

Hạ Băng Khuynh vô thức đi đến ghế phụ, theo thói quen kéo cửa.

Nhưng lập tức cô nghĩ ra cái gì, liền đóng cửa.

Mộ Nguyệt Sâm vốn đang vui liền trùng xuống.

“Chúng ta ngồi ghế sau!” Mộ Nguyệt Bạch lịch thiệp kéo cửa sau ra cho cô.

“Không bằng chúng ta đổi xe.” Hạ Băng Khuynh đề nghị.

Mộ Nguyệt Bạch đồng ý liền: “Có thể!” Nói xong, anh cong lưng nhếch mày cười với Mộ Nguyệt Sâm trong xe: “Em trai, từ từ lái.”

Thẳng lưng, cô đóng cửa xe, cùng Hạ Băng Khuynh đến chiếc xe phía sau.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89

Mộ Nguyệt Sâm ở trong xe hình như tức giận cực kỳ.

2 chiếc xe 1 trước 1 sau rời Mộ gia.

Mộ Nguyệt Sâm lái phía trước, Hạ Băng Khuynh và Mộ Nguyệt Bạch phía sau.

“Muốn đi đâu chơi?” Mộ Nguyệt Bạch cười nhẹ nhìn cô gái bên cạnh, hỏi cô.

“Em cũng không biết, có chỗ nào vui không?”

“Hoặc là đi khu vui chơi dạo chứ?” Anh kiến nghị.

Hạ Băng Khuynh vừa nghe khu vui chơi, vui vẻ gật đầu: “Dạ được dạ được!”

“Vậy anh gọi thông báo Nguyệt Sâm!”

Mộ Nguyệt Bạch lấy điện thoại, bấm số.

Sau vài tiếng tút, giọng cứng nhắc vang lên: “Có gì nói!”

Quả thật nói 1 lời mở đầu ngắn gọn.

“Bọn anh đi khu vui chơi.”

“Khu vui chơi? Là tại tôi có vấn đề sao?”

“Tai em không vấn đề, không nghe sai, là khu vui chơi, không phải nhà trẻ!”

“Không đi!” Sau 2 từ lạnh lùng quyết đoán, điện thoại bị cúp.

Quả nhiên là phong cách Mộ Nguyệt Sâm.

Người cực kỳ khó giao tiếp.

Hạ Băng Khuynh bĩu môi, tìm nghĩ chắc không đi được khu vui chơi rồi, cô sớm phải biết chuyện này.

Chỉ nhìn, Mộ Nguyệt Bạch mang ý cười, rất nhẫn nại lại gọi cho Mộ Nguyệt Sâm, không đợi đối phương nói, giọng ôn hòa vang lên: “Nếu em không đi, bọn anh đi, em có thể tự đi chơi, cứ vậy, bái bai!”

Nói xong, anh nhanh 1 bước cúp trước.

Nhanh chóng dứt khoát.

Mồ hôi lạnh.

Hạ Băng Khuynh phát hiện, Mộ Nguyệt Bạch cũng không dễ chọc.

Cô có thể tưởng tượng Mộ Nguyệt Sâm bên kia nhất định muốn đập điện thoại, thả bỏ câu bọn họ, cùng bọn mỗi ng 1 ngà.

Nhưng mà---

Mọi thứ cô nghĩ đều không phát sinh, Mộ Nguyệt Sâm không đập điện thoại cũng không tự bỏ đi, mà cùng họ đến khu vui chơi.

Được rồi, thật sự cô cần bản không hiểu họ.

Xe dừng xong.

Hạ Băng Khuynh mở cửa xuống xe.

Mộ Nguyệt Sâm ở bên kia xuống xe.

Cô nhìn về phía anh, mà anh vừa hay nhìn qua, chưa chuẩn bị tâm lý, Hạ Băng Khuynh bị dọa nhảy cẫng.

Mộ Nguyệt Sâm nhân nhả nhìn cô, ánh mắt cao lạnh mang theo tia trời chọc.

Hạ Băng Khuynh ưỡn ngực, như không sợ trừng lại anh.

Cứ không muốn bị khí chất của anh áp chế.

“Đi thôi!”

Giọng ôn nhu ở bên vang lên, Mộ Nguyệt Bạch dùng tay xoa đầu cô, mang cô đi về trước.

Mua vé, họ vào khu vui chơi.

Hôm nay CN, cho nên đặc biệt đông.

Mộ Nguyệt Sâm thấy 1 đám ng chơi trong khu vui chơi, nữ có, con nít, người bán lẻ đường, các loại âm thanh kết hợp làm 11.

Trong nhất thời, cả người anh đều không khỏe.

Hạ Băng Khuynh hưng phấn, mỗi trò mạo hiểm đều muốn chơi.

Mộ Nguyệt Bạch đều “liều mạng” cùng cô chơi.

Mà Mộ Nguyệt Sâm chỉ cần phải xếp hàng, anh đều không tham gia, cả sáng, anh đều ở dưới làm bức tượng điêu khắc mặt vô tình.

Chơi mệt rồi, Hạ Băng Khuynh ngồi trên ghế dựa nghỉ ngơi.

Mộ Nguyệt Bạch lịch thiệp mở nước suối, đưa cô.

“Cảm ơn!” Hạ Băng Khuynh nói, nhận nước, mắt nhìn Mộ Nguyệt Sâm ngồi trên ghế, khí chất càng ngày cao cao tại thượng, khó tiếp cận.

Tùy anh thật, anh muốn già cao quý, cũng không ai miễn cưỡng.

Bên đường, 1 bé gái mặc đầm đỏ, vừa biết đi, đi rồi té, đặc biệt dễ thương.

“Anh Bạch Nguyệt, bé đó thật dễ thương.” Hạ Băng Khuynh chỉ bé gái đó.

“Được vậy, bảo bối, qua đây---” Mộ Nguyệt Bạch quý xuống vỗ tay với cô.

Nhưng cô bé đến mà không theo đường thường, cô vốn đang hướng về Mộ Nguyệt Bạch đi đến, mà chân nhỏ bị méo 1 cái, đi về hướng Mộ Nguyệt Sâm.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 90

Mộ Nguyệt Sâm nhủu mày, cuối đầu càn bé: “Đừng qua đây---”

Càng không để qua, bé gái càng đi qua, ôm chân Mộ Nguyệt Sâm, ngẩng đầu, bĩu môi u u a kêu anh: “Ba ba---, ba ba---”

“Tôi không phải ba, đi ra!” Mộ Nguyệt Sâm lạnh giọng, nghiêm túc nói với con bé.

“Ba ba---”

“Tôi không phải, nhận sai rồi!”

“Ba ba---”

“Đã nói không phải, lòng tay!”

“Ba ba---”

“..” Mộ Nguyệt Sâm mặt đầy tuyến đen, trán gân xanh do ấn nhẫn mà lộ lên.

Con bé mở to mắt, kiên trì kêu ba, biểu cảm đơn thuần vô hại, ngây ngơ, cũng không sợ ánh mắt dọa người của Mộ Nguyệt Sâm.

Hạ Băng Khuynh rất không nhân đạo cười rồi.

Bảo bối, làm đẹp lắm!

Khiến cho Mộ Nguyệt Sâm không có tình yêu, không có lòng yêu trẻ em bị lép vế 1 lần.

Mộ Nguyệt Bạch cười đi qua: “Nguyệt Sâm, em không phải thật sự ở ngoài vùng trộm, sao cứ nhận em không đi.”

Mộ Nguyệt Sâm thương anh ánh mắt khinh thường.

“Ba ba, ôm ôm---” Bé gái đưa 2 tay mập mạp lên.

“Tôi sẽ không ôm, bỏ cuộc đi!” Mộ Nguyệt Sâm nghiêm túc trả lời.

“Ôm ôm---”

Mộ Nguyệt Bạch quỳ xuống, vỗ tay với cô: “Đến, ba không ôm con, chú hai ôm con.”

Mộ Nguyệt Sâm thật sự muốn đá chết hẳn.

Con nít vẫn luôn cứng đầu, cô đã nhận định là Mộ Nguyệt Sâm, ôm chân anh sắp khóc rồi.

Mộ Nguyệt Sâm thấy nước mắt sắp rơi, nước mũi cũng vậy, cô có loại dự cảm không hay: “Con nghe lấy, nếu dám lau trên người tôi, tôi sẽ đánh mông con---”

Tiếng khóc của con bé vang lên.

Hạ Băng Khuynh thật sự không xem được nữa, đi đến ôm cô, lấy khăn lau giúp, vô cùng khinh bỉ nhìn Mộ Nguyệt Sâm: “Nó dễ thương vậy, sao anh nhẫn tâm không ôm nó, anh đúng là con tim sắt đá.”

Cô vỗ lưng bé, ôn nhu dỗ: “Không khóc, không khóc, chị ôm”

Mộ Nguyệt Sâm thấy bộ dạng cười dịu dàng ngọt ngào của cô, lòng mềm mại 1 chút, chỉ tiếc, cô không cười với anh, mà đối với 1 đứa bé xa lạ.

“Nếu không sợ người nhà con bé nói bắt cóc, cứ tiếp tục ôm” Anh kéo tay anh.

Anh vừa nói xong, Hạ Băng Khuynh đưa đứa bé vào lòng anh: “Ôm thật tốt!”

Biểu cảm Mộ Nguyệt Sâm nghiêm túc, ôm đứa bé, bỏ cũng không được, không bỏ cũng không dc.

“Ba ba---” Bé con ôm mặt Mộ Nguyệt Sâm, hôn anh 1 cái, nước miếng dính đầy mặt anh.

Mộ Nguyệt Sâm cứng nhắc.

Mộ Nguyệt Bạch ở bên cười ngặt.

“Woa, Mộ Nguyệt Sâm anh đi quá xa rồi, xem nó thích anh kìa.” Hạ Băng Khuynh sờ mặt con bé.

Người bán đồ chơi rông trong khu vui chơi, nhắm chuẩn họ đi qua: “Mua đồ chơi cho con 2 ng đi, trong đây có súng nước, gấu bông hình khi, còn có”

“Đây không phải---” Hạ Băng Khuynh gấp gấp xua tay.

Mộ Nguyệt Sâm ngược lại nhàn nhạt chỉ 1 món: “Mua cái này!”

Người bán nhanh chóng lấy đưa qua, Mộ Nguyệt Sâm lấy 100 trong ví ra: “Không cần thôi.”

“Được, được.” Người bán vui vẻ không thôi, mở miệng khen đứa bé: “Bé này thật đẹp, kết hợp ưu điểm của anh và vợ.”

“Hừ hừ, vẫn giống mẹ nó 1 chút.” Mộ Nguyệt Sâm mấp mấp môi, đưa quà và đứa bé 1 lần qua cho Hạ Băng Khuynh: “Mẹ bé, ôm cho tốt!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tán Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91

Hạ Băng Khuynh ngấy 1 chút, mặt nhỏ đỏ lên như trái cà chín.

Cái gì mẹ của đứa trẻ, cô còn chưa có bạn trai.

Siêu cấp đáng ghét, lại bị anh chiếm tiện nghi!

“Mộ Nguyệt Sâm, anh đứng lại!”

Cô đưa đứa bé cho Mộ Nguyệt Bạch bên cạnh, tức giận xông về trước, đưa tay nhắc chân đập ở sau lưng Mộ Nguyệt Sâm: “Nói rõ cho tôi, tôi không phải vợ anh.”

Mộ Nguyệt Sâm quay người nắm lấy tay cô, dùng sức kéo vào lòng, cúi đầu hôn cô 1 cái, ngẩng đầu, cool ngầu nói: “Đây là đáp án!”

“Anh anh” Hạ Băng Khuynh tức giận, mà đỏ lên như cái bánh bao.

Mắt mặt nhất là, lúc anh hôn cô, cô còn cảm thấy môi anh khá mềm.

Đầu cô nhất định bị cửa kẹp rồi.

Người nhìn xung quanh ngày càng nhiều.

Nụ cười trên mặt Mộ Nguyệt Bạch biến mất không còn chút nào, đôi mắt vốn ôn nhu, xuất hiện ý lạnh, tuy bình ổn, nhưng sâu thẳm không thấy đáy.

Anh để đứa bé xuống đất, đi qua lấy tay ôm Hạ Băng Khuynh của Mộ Nguyệt Sâm ra, thuận tay ôm cô vào lòng mình: “Nguyệt Sâm, đừng làm bé dễ thương của chúng ta khóc, chị dâu kêu chúng ta chăm sóc thật tốt.”

“Hừ---” Mộ Nguyệt Sâm mũi hừ lạnh 1 cái: “Anh chăm sóc cũng khá cẩn thận đó.”

Đưa tay, không khách khí đánh tay đang ôm Hạ Băng Khuynh của Mộ Nguyệt Bạch ra, kéo cô từ chỗ Mộ Nguyệt Bạch về, nhìn Hạ Băng Khuynh 1 cái: “Bị đàn ông khác nhau ôm là sở thích của em?”

Hạ Băng Khuynh bị họ kéo qua kéo lại đến mơ hồ, bị Mộ Nguyệt Sâm nói vậy, hồ hấp trực tiếp ngưng trệ, ủy khuaart đến lời cũng không nói ra.

Cái gì gọi là bị đàn ông khác nhau ôm là sở thích, cũng đâu phải cô tự ôm họ.

Anh dựa vào đầu nói cô vậy.

Xấu hổ từ bọn họ đi ra, cô buồn bực chạy về trước.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn theo hướng cô chạy đi, lòng có chút hối hận, nhưng chỉ có thể làm vậy, anh thà để cô tức giận, cũng không muốn thấy cô bị Mộ Nguyệt Bạch ôm lấy như vậy.

Kế bên, truyền đến tiếng nhàn nhã lười biếng của Mộ Nguyệt Bạch: “Được rồi, không ai được chơi rồi!”

Mộ Nguyệt Sâm quay đầu lạnh lùng nhìn anh, đầy sát khí: “Cô ấy không phải anh có thể chơi, cẩn thận mạng của anh!”

Mộ Nguyệt Bạch nhìn mặt anh, nhìn rồi nhìn, đột nhiên phì 1 cái, cười: “Em trai, từ nhỏ tới lớn em nói chuyện đều không có thương thức như vậy, anh nói em nghe, giết người phải đền mạng đó!”

Vỗ vổ vai anh, đuổi theo hướng của Hạ Băng Khuynh.

Hạ Băng Khuynh chạy 1 hồi đi rất xa.

Thật quá đáng.

Thấy cô không thuận mắt nói trực tiếp là được, hôn cô rồi còn nói cô không đáng hoàng, rốt cuộc là ai không đáng hoàng, có bạn gái rồi còn cứ đối xử với cô vậy, anh mới không đáng hoàng.

“Tên đáng ghét! Mộ Nguyệt Sâm chết tiệt, Mộ Nguyệt Sâm hư hỏng, hận chết anh---” Cô phát tiết với viên đá nhỏ bên đường, cao gót đẹp của chị cũng bị cô đá đến hư rồi.

Trong lòng, có chút khó chịu.

Đằng sau, tiếng bước chân truyền đó, còn có tiếng kêu của Mộ Nguyệt Bạch.

Hạ Băng Khuynh nhanh chóng thu lại bộ dạng hoang dã của mình.

Mộ Nguyệt Bạch chạy đến bên cô, cúi đầu, mắt ôn nhu nhìn cô, nhẹ giọng hỏi: “Nguyệt Sâm khiến em k vui rồi?”

“Uhm!” Hạ Băng Khuynh gật đầu.

Cũng không gì đáng giấu.

“Tính nó là vậy, bọn anh đều quen rồi, ra đây vui về chút, anh Nguyệt Bạch cùng em qua đó chơi súng khí được không?” Mộ Nguyệt Bạch dỗ cô, giọng ôn nhu, như gió mùa xuân.

Hạ Băng Khuynh già bộ vui lên, ngẩng đầu cười: “Dạ ợc!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92

Cũng không thể vì tâm trạng của mình làm anh Nguyệt Bạch khó xử.

“Đi, ở bên đó!” Mộ Nguyệt Bạch tự nhiên nắm tay cô, đi đến khu vực thi đấu thể thao của khu vui chơi.

Hạ Băng Khuynh cúi đầu nhìn tay họ nắm lấy nhau, cảm thấy khó chịu.

Bọn họ chơi 2 lần, thắng được vài con búp bê, Mộ Nguyệt Sâm mới từ từ đi đến.

“Anh Nguyệt Bạch thật lợi hại!” Hạ Băng Khuynh ôm 3 con búp bê đứng bên cạnh, nhìn Mộ Nguyệt Bạch lại bắn trúng 1 cái, vui đến kêu lớn, âm u trong lòng cũng bị quét sạch.

Ông chủ không tình nguyệt đưa con minion cho Hạ Băng Khuynh.

“Nha đầu, thích không?” Mộ Nguyệt Bạch cười xoa đầu cô, biểu cảm ôn hòa, đầy sủng ái.

“Thích, cực kỳ cực kỳ thích, cảm ơn anh Nguyệt Bạch.” Hạ Băng Khuynh ôm con minion, cười sáng lạn với anh.

Ánh mắt Mộ Nguyệt Bạch khẽ ngẩng ngốc trong giây lát, sau đó, cười tươi hơn với cô.

Mộ Nguyệt Sâm thấy Mộ Nguyệt Bạch dỗ cho cô vui vậy, lòng cũng có dư vị.

Anh đi qua, lạnh lùng nói: “Mấy tuổi rồi, còn thích trò con nít.”

“Tôi thích đấy!” Hạ Băng Khuynh khiêu khích nhìn lại, ôm Minion chặt hơn.

“Ấu trĩ!”

“Tôi ấu trĩ đấy, cũng đâu kêu anh thích, không cần phí sức!”

Anh nói 1 cô cãi 1, tí nữa tức đến Mộ Nguyệt Sâm trọng thương.

“Không tức, không tức, chúng ta qua đó chơi, lần này để em chơi chịu không?” Mộ Nguyệt Bạch an ủi Hạ Băng Khuynh, tay ấn lên vai gầy của cô dẫn cô đến nơi khác.

Mộ Nguyệt Sâm sắc mặt đen đi sau.

Mộ Nguyệt Bạch dừng trc 1 sạp, nói với chủ sạp mua 20 lần chơi, sau đó đẩy Hạ Băng Khuynh ra trc: “Lần này e chơi.”

“E nhất định lấy ợc cái lớn nhất đó.” Hạ Băng Khuynh sớm đã muốn thử.

“Anh Nguyệt Bạch tin e, cố lên!”

Mộ Nguyệt Bạch nói xong, Mộ Nguyệt Sâm tạt gáo nc lạnh: “Áo tường, độ khó thấp vậy, chủ sạp sớm đã lừa chết, ai làm ăn lỗ vốn, anh biết rõ với trình độ của cô ta, dù 1 lần cũng không trúng.”

Hạ Băng Khuynh nhện tức trừng Mộ Nguyệt Sâm: “Anh không công kích tôi sẽ chết đúng không.”

“Tôi nói sự thật! Em thà nghe lời già dối cũng không nghe lời thật, phụ nữ thật ngốc.”

“Tên tự cao khinh thường phụ nữ, tôi nhất định chứng minh cho anh thấy.”

“Em chỉ có thể chứng minh mình ngốc cỡ nào!”

“Mộ Nguyệt Sâm---”

Hạ Băng Khuynh hoàn toàn bị chọc tức, bước chân qua đá anh.

Mộ Nguyệt Bạch lúc này qua chặn, cách giữa họ: “Được rồi được rồi, đừng gây nữa!”

Anh nhìn Mộ Nguyệt Sâm, bắt lực lắc đầu: “Tình yêu với kinh doanh của e quá cảm động.”

“Anh ta căn bản là máu lạnh!” Hạ Băng Khuynh nói tiếp theo sau.

Chủ sạp thấy họ nói không ngừng, ảnh hưởng kinh doanh, ở bên kiến nghị: “Cô nương chơi nhanh đi, nếu không, kểu 2 ng bạn trai đỡ tay cô chơi đi.”

2 ng bạn trai!

Mặt Hạ Băng Khuynh đỏ lên: “Không phải không phải, họ k là bạn trai tôi.”

Cô không có phúc khí đó.

“Chú ý không tệ” Sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm thay đổi, đi về trc, kéo Hạ Băng Khuynh cùng đi về phía trc.

Cô đứng trc, anh đứng sau cô.

Cong lưng, anh nắm tay cô để lên súng khí, cơ thể cao to cường tráng bao lấy cô, thân mật áp sát nhau, đầu để lên vai cô, môi mòng đến sát tai cô, giọng trầm khàn nói: “Tiểu dã miêu, chuẩn bị xong chưa?”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93

Hơi nóng ở miệng anh khiến cô không thể nhìn được con tê đại.

Như điện vậy, chạy khắp cơ thể cô.

Đội tĩ!

Tiểu dã miêu!*

*Con mèo hoang

Đầu Hạ Băng Khuynh lóe lên lúc ăn sáng sáng nay, chị hỏi miệng Mộ Nguyệt Sâm sao bị thương, lúc đó anh nói bị mèo hoang cắn.

Tiểu dã miêu tiểu dã miêu.

Không lẽ a chi cô?

Thương trên miệng anh là do cô? Vậy vết thương trên miệng cô k ải là.

Vậy quần áo thì sao?

Quần áo trên ng cô ai cởi?

Đột nhiên, 1 luồng khí nóng kịch liệt bộc phát trên cơ thể, toàn thân trên dưới đều nóng, như là bị vào phòng củi, miệng cũng trở nên khô nóng.

“Cơ thể sao trở nên nóng vậy? Là căng thẳng rồi?” Giọng trầm thấp, hơi thở nóng bỏng, tiếp tục kéo dài.

Nghe vào tai Hạ Băng Khuynh, như 1 loại mê hoặc vô hình.

Nhưng cụ thể mê hoặc cô làm gì, cô lại nói k ra, như là cách 1 lớp vải mỏng, có lúc, ẩn hiện càng mê hoặc hơn.

“Tôi---” Hạ Băng Khuynh bất an động dậy.

“Tập trung tinh thần!”

Bên tai, vang lên tiếng súng bụp bụp, liên tục k ngưng.

20 súng, 1 lúc là hết, động tác nhanh và chuẩn, khiến chủ sạp và ng xung quanh đều ngây ngốc.

20 cái bong bóng trong sạp đều bể.

“Woa---”

“Quá lợi hại!”

“Soái chết mất!”

Cô gái xung quanh đều không nhìn nổi hưng phấn.

Hạ Băng Khuynh hoàn toàn k biết xảy ra chuyện gì, chỉ là tai sắp bị lủng rồi, mắt hôn bay đi không biết đường quay lại.

Mộ Nguyệt Bạch cười lạnh 1 tiếng, khoe khoang!

Mộ Nguyệt Sâm thả Hạ Băng Khuynh ra, thấy cô ngây ngốc, vỗ mặt cô: “Đã xong rồi!”

“Xong rồi?” Hạ Băng Khuynh định thần lại nhìn, bóng đều bể hết.

Nhưng lúc này cô không có tâm trạng thảng mảy con búp bê nữa.

Chủ sạp ôm mặt khóc chuẩn bị lấy quả dưa, còn là cái lớn nhất, hôm nay ông lỗ chết rồi.

“Không cần, chúng tôi không cần.” Mộ Nguyệt Sâm nhân nhạ nói 1 câu, đưa Hạ Băng Khuynh rời nơi đó.

Mộ Nguyệt Bạch cười với chủ sạp, cũng đi theo.

1 lúc sau, Hạ Băng Khuynh đều không nói.

Trong đầu vì câu tiểu dã miêu của anh làm cho “phát bệnh”.

Phía trc, nhiều ng xếp hàng ngồi vòng đu quay.

“Nha đầu nhỏ, chúng ta ngồi cái đó đi.” Mộ Nguyệt Bạch rất tự nhiên kéo cô về hướng mình.

Hạ Băng Khuynh ngẩng đầu nhìn, nào lóc sáng, đột nhiên có 1 chủ ý.

Cô bắt lấy tay Mộ Nguyệt Sâm, nói với Mộ Nguyệt Bạch: “Anh Nguyệt Bạch, e có chuyện ân oán riêng muốn kết thúc với Mộ Nguyệt Sâm, anh ở dưới đợi bọn em, em muốn nói riêng với anh ta.”

Nói xong, cũng k quan tâm phản ứng Mộ Nguyệt Bạch, kéo tay Mộ Nguyệt Sâm đi về trc.

Chuyện ân ái riêng?

4 chữ này, khiến Mộ Nguyệt Sâm bắt gác cong môi.

Anh tùy cô kéo, chỉ cần cô đồng ý chủ động đến gần anh, cái gì cũng tốt.

Đi đến bên vòng đi quay, vừa hay còn 1 khoang.

Hạ Băng Khuynh vào trc, Mộ Nguyệt Sâm theo sau.

Vòng đi quay bắt đầu, từ từ lên cao.

Hạ Băng Khuynh chọn chỗ này nói với anh vì, ở đây k ai nghe, 4 phía là kính, anh dù muốn làm gì cô, cũng kiêng kị bị ngta nói.

2 ng ngồi đối diện nhau.

Cô cực kỳ căng thẳng nhưng giả bộ trấn tĩnh.

Anh tùy ý ngồi đó, hiển nhiên thả lỏng.

Chán dài ưu nhĩ chéo lại, Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô, giọng nhàn nhả: “Nói đi, muốn giải quyết ân ái riêng gì!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94

Hạ Băng Khuynh hít sâu, lấy can đảm làm thanh cổ họng: “Tối qua, xảy ra chuyện gì?”

Hỏi cũng hỏi rồi, nhưng lòng vậy đập mạnh.

Trời biết, a sẽ phản ứng thế nào!

“Chuyện này à--” Mộ Nguyệt Sâm nhiu nhây, cố ý do dự, biểu tình thâm sâu nghĩ 1 lúc, mới mở miệng trả lời: “Không nên nói lắm, có chút phức tạp!”

“Phức tạp đến mức nào?” Hạ Băng Khuynh có chút sợ hỏi.

“Khó có thể giải thích!”

Cái gì gọi là khó có thể giải thích? Khó bao nhiêu!

Hạ Băng Khuynh nuốt nước bọt, bất an, nghĩ hay là dứt khoát k hỏi, nhưng a cũng nói đến vậy rồi, cô k hỏi rõ, k fai càng nghĩ bấy sao.

Nhất định phải hỏi rồi.

Hít thở, lấy hơi, hít thở, rồi lấy hơi, làm 3 lần liên tục, cô trịnh trọng nhìn anh: “Anh nói đi, khó giải thích cũng không sao, nói từ vết thương trên miệng đi.”

“Được, đều nói em nghe, đơn giản mà nói, tối qua em ở CLB uống say, vào 1 phòng bao, lúc đó tôi cũng ở trong, tôi liền đưa e ra, chúng ta lên sân thượng thoáng khí, sau đó em cưỡng hôn tôi!”

“A? Tôi hôn anh rồi!”

“Đúng, em còn nói em thích tôi!”

Hạ Băng Khuynh k thể tin mở to miệng: “Tôi tôi nói thích anh?”

“Ừ, vốn tôi muốn quay lại cho e coi, nhưng điện thoại hết pin rồi!”

“Cái này---, đây không thể tin!”

“Đương nhiên rồi, bây giờ e có thể phủ nhận, nhưng chuyện đã làm là đã làm, e k nhận, tôi vẫn nhớ đó, miệng bị thương, là vì lúc e hôn tôi quá kịch liệt, còn áp tôi xuống dưới, kết quả bản thân tự làm ghế bị lật, chúng ta từ ghế ngã xuống, liền đều bị thương.”

Hạ Băng Khuynh ôm mặt: “Tôi k tin đâu---”

Sao có thể làm chuyện mất mặt thế.

Vấn đề là, sau khi a nói vậy, phản ứng đầu tiên của cô k fai là hoảng loạn, mà là chột dạ.

Chuyện bình thường vậy, sao cô lại chột dạ chứ? K lẽ có thật sự chủ động hôn a? Không lẽ cô thật sự thích a?

Mộ Nguyệt Sâm như cũ ngồi đó, miệng có thêm nụ cười: “Đã nói chuyện khó giải thích rồi, tôi cũng hóm qua mới biết, em yêu thầm tôi lâu vậy.”

“Tôi mới tôi mới không có, ai yêu thầm anh, tôi là uống nhiều, coi anh là ng khác rồi.” Hạ Băng Khuynh thả tay xuống, hoảng loạn giãi biện.

“Coi thành ai?” Mộ Nguyệt Sâm sắc mặt trầm xuống.

Từ ôn hòa như gió xuân thành mùa đông lạnh giá.

“Tôi quên rồi!” Sao cô biết là ai, sau đó nói: “Dù sao không fai anh là đc rồi.”

“Tại sao k là tôi? Tôi không đủ tiền, k đủ đẹp trai, hay là không đủ tốt với em?” Mộ Nguyệt Sâm lòng buồn phiền.

Nghe cái này Hạ Băng Khuynh liền tức: “Anh có tiền cũng đẹp trai thì tôi phải thích sao? Còn có anh đối tốt với tôi lúc này, mấy ngày trc coi xem tôi là ăn xin, tôi nói anh biết, tôi vĩnh viễn k thích a.”

Cô sẽ k bị anh dụ dỗ, không trăm luân trở thành 1 trong số những người phụ nữ của anh.

Biết chuyện k mang lại kết quả, cô sẽ k làm

Mộ Nguyệt Sâm chú ý đến cô gái như bị anh ép đến điên trc mắt, nghiêng ng, hoang đã ấn đầu cô, môi mỏng bá đạo áp lên miệng cô.

Tím đập ngày càng nhanh.

“...”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95

Hạ Băng Khuynh mở to mắt.

Sự nóng bỏng và mềm mại trên môi khiến cô trở tay không kịp, chưa đợi cô phản ứng, lưỡi anh đã mạnh mẽ cưỡng ép chui vào trong miệng cô.

Thân mật vậy lấy, điên cuồng chiếm đoạt.

Có cảm giác muốn nuốt cô vào bụng.

“Uhm...”

Ý thức được anh đang làm gì, Hạ Băng Khuynh dùng sức đẩy anh ra.

Đây đang là trên đu quay, 4 bên đều là kính, ánh mắt không bị chặn lại, nếu người khác thấy, còn không thành cảnh livestream sao.

Nhưng sự phản kháng của cô đối lại sự tấn công càng mạnh mẽ và bá đạo, không chỉ môi, đến tay cũng không kiêng kị di chuyển trên người cô.

Chưa bị nam nhân “bắt nạt” qua, ngực cô bị xoa đến rất đau.

Nhưng trong lòng xấu hổ nhiều hơn!

Hạ Băng Khuynh tức giận rồi, đánh sau lưng anh, cắn lưỡi anh 1 cái.

Mộ Nguyệt Sâm bị cắn trúng.

Lúc này, vị tanh của máu từ từ lan trong miệng.

Mấy kiểm nhui lại.

Đôi mắt âm trầm như có ngọn lửa, như tức giận như điên cuồng.

“Tôi tôi nói anh biết, bây giờ ngoài cửa nhiều người nhìn chúng ta, không muốn bị quay đưa lên mạng, lập tức thả tôi ra.” Hạ Băng Khuynh dọa anh.

Nhưng người sợ thật sự, hình như chỉ có cô.

Tên này vốn dĩ không biết xấu hổ.

Mộ Nguyệt Sâm cuối cùng ngẩng đầu lên, thả lỏng tay cô, quay về chỗ ngồi, kéo lại đồ, như không có chuyện gì xảy ra rất bình tĩnh.

Hạ Băng Khuynh rụt về chỗ cũ, ngực vẫn còn mở ra.

Mắt anh vẫn luôn liếc nhìn ngực cô.

“Anh còn nhìn...” Hạ Băng Khuynh cúi đầu, thấy làn da trắng lộ ra “trái đầu” to tui tấn, lập tức kéo áo lại.

Cô xấu hổ muốn chết rồi.

Mộ Nguyệt Sâm động dậy, nhìn ra ngoài: “Nên nhìn tôi qua cũng nhìn rồi, cũng không lạ.”

Hạ Băng Khuynh chấn động: “Tôi qua quả nhiên là anh coi đồ tôi, Mộ Nguyệt Sâm, anh là sắc lang, hỗn đản, vương bát đản!”

“Mặc bộ đồ dung tục như vậy, tự nhiên phải coi.” Mộ Nguyệt Sâm nói có chứng cứ cứ.

“...” Logic gì: “Tôi mặc đồ dung tục liên quan gì tới anh, rõ ràng anh cố ý.”

“Cố ý? Em có chứng cứ?”

Anh nhẹ nhàng hỏi ngược, cô k thể nói thêm câu nào.

Hạ Băng Khuynh tức giận nói: “Vậy bây giờ có chứng cứ rồi chứ, anh đến nói cũng k liên hôn tôi, còn làm tôi”

2 chữ đó cô thật sự nói k ra.

“Tôi chỉ là diễn lại, tôi qua em đối với tôi như vậy, biểu diễn cho em xem mà thôi! Mộ Nguyệt Sâm nói 1 cái bình tĩnh.

“...”

Ngây ngốc 1 lúc, Hạ Băng Khuynh gãi đầu dậm chân: “Tôi k tin, sao tôi có thể đối với a như vậy, anh gạt người!”

“Em vẫn là chấp nhận sự thật đi.”

“Cái gì chấp nhận sự thật, anh chiếm tiện nghi, bắt nạt tôi, tôi là con gái, còn chưa có bạn trai, sau này còn phải gả cho người ta nữa.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96

Cô lên án.

Mộ Nguyệt Sâm nhủ mảy: “Cần tôi chịu trách nhiệm với em không?”

Mắt anh lóe lên tia sáng, như là cạm bẫy sáng lấp lánh, chỉ đợi con thỏ con bị anh làm cho choáng váng rơi vào.

“Chịu trách nhiệm? Hừ, anh có thể chịu trách nhiệm thế nào?”

“Xem ra sau này em không ai chịu cũng gà không được, tôi cưới em.”

Hạ Băng Khuynh bị lời anh dọa: “Cưới cưới tôi?”

Cô không nghe nhầm chứ!

Có phải anh đang chơi cô?

Mộ Nguyệt Sâm dứt khoát gạt đầu: “Không sai, chúng ta chịu trách nhiệm lẫn nhau!”

“Nhưng Ôn tiểu thư thì sao?” Hạ Băng Khuynh vô thức nói.

Nói xong, cô mới phát hiện mình lỡ lời.

Mộ Nguyệt Sâm nghĩ ngó nhìn cô: “Liên quan gì tới Từ Tích?”

Hạ Băng Khuynh bĩu môi: “Ôn tiểu thư không phải bạn gái anh sao, người anh nên cưới k phải nên là cô ấy?”

Lời này sao nghe chua ché.

“Ai nói em nghe Từ Tích là bạn gái tôi?” Mộ Nguyệt Sâm hình như đã tìm ra nguyên nhân mấy ngày nay tại sao cô đối với anh nắng mưa thất thường rồi.

“Không ai nói, nhưng tôi biết!” Mộ Nguyệt Sâm quay đầu đi.

Cô không muốn anh biết lúc đó cô nghe lên ở ngoài.

Nhưng nếu cô k nói, Mộ Nguyệt Sâm cũng đoán được: “Có phải hôm đó ở căn hộ em thấy cái gì rồi?”

Hạ Băng Khuynh k nói chuyện.

Mộ Nguyệt Sâm tự nói: “Chuyện k như e nhìn thấy, anh với Từ Tích chỉ là bạn tốt, cô ấy k phải bạn gái anh, nghe rõ chưa?”

“Chuyện của anh tôi k quan tâm.” Hạ Băng Khuynh miệng nói vậy, nhưng tim lại vô thức vui lên.

Cảm xúc này vô thức tới.

Mộ Nguyệt Sâm đưa tay nâng cằm cô lên, để cô nhìn anh: “Nhưng em đã quan tâm rồi, tại sao không chịu nhận?”

“Tôi-” Hạ Băng Khuynh không thể đáp được.

“Về nhà nghĩ kĩ.” Giọng anh ái muội.

Nhìn vào mắt anh, Hạ Băng Khuynh bị hút vào 1 khoảng không mênh mông, làm lòng hoang mang.

Lòng nóng nóng.

Tay đã mở hời.

Mộ Nguyệt Sâm đến gần cô, rút ngắn khoảng cách: “Anh đợi đáp án của em!”

Hạ Băng Khuynh nhìn mắt anh, lòng rung động.

Vòng đu quay lúc này dừng lại.

Cửa vừa mở, Hạ Băng Khuynh đẩy tay anh chạy xuống.

Cô cảm thấy tim đập nhanh đến sắp k thở đc.

1 hồi, cô chạy xuống.

Bên ngoài, Mộ Nguyệt Bạch đang ngồi ghé đợi, thấy cô, cười hỏi: “Ăn oán giải quyết xong chưa?”

Hạ Băng Khuynh khổ não lắc đầu: “Hình như càng rối rồi.”

“Vậy sao!” Mộ Nguyệt Bạch cười, không hỏi thêm, nhưng mắt hiện lên vẻ k vui.

Phía sau, Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhả đi xuống.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97

Hạ Băng Khuynh nhìn anh 1 cái, lập tức k tự nhiên quay đầu đi.

Mặt nóng lên.

Ngực bị anh chạm vào như đè lại ấn đầu nóng rực, tim đập loạn.

Mộ Nguyệt Bạch quay người liếc nhìn Mộ Nguyệt Sâm, sâu trong mắt ôn nhu mang sự sắc bén khẽ hip lại, tâm tư kín đáo: “Trưa rồi, ăn trưa thôi.”

“Được!” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt đáp, bình thản, nhìn vào như tâm trạng rất tốt, hoàn toàn khác lúc này.

3 người đi ra khu vui chơi.

Đi đến cửa, Hạ Băng Khuynh như đang chạy trốn đi về xe của Mộ Nguyệt Bạch.

Mộ Nguyệt Bạch đi về bên còn lại, hứng thú nói: “Sao chạy gấp thế, sợ Nguyệt Sâm ăn em!”

Ăn?

Đầu Hạ Băng Khuynh lóe lên hình ảnh Mộ Nguyệt Sâm hôn cô trên đu quay.

Lúc này, mặt đỏ lên.

Anh thật sự “ăn” cô rồi!

Cơ thể như bị lửa đốt với nóng lên.

Bất an động đậy, chột dạ đáp: “Không không có, em đói rồi, muốn nhanh ăn cơm.”

“Thì ra là vậy!” Mộ Nguyệt Bạch cười nhẹ, 1 câu 2 ý, thần sắc càng cao thâm.

Anh Nguyệt Bạch chắc không phát hiện gì chứ!

Không phải anh ở dưới nhìn thấy họ bao trên làm gì rồi!

Quá mất mặt!

Vỗ vỗ mặt nóng của mình, nghĩ kĩ lại cảnh lúc này, lòng tự nhiên ngọt ngào, sau đó có cảm giác lí trí lập tức bị hủy diệt.

Rời khu vui chơi, xe dừng ở trung tâm thành phố.

Mộ Nguyệt Sâm lái ở trước, anh dẫn đến 1 nhà hàng.

Bên trong im lặng, trang bị rất tinh tế.

Vừa vào, quản lí nhà hàng cười ra đón, cung kính chào hỏi, tìm 1 nơi tốt gần cửa sổ cho họ.

Hạ Băng Khuynh âm thầm đi theo.

Sau khi ngồi xuống giả bộ lấy menu coi, bộ dạng nghiêm túc, thực tế, cô không nhìn gì trên đó, tự nhiên, cũng không phát hiện mình cầm ngược menu.

“Nha đầu nhỏ, em cũng coi nửa ngày rồi, coi ra được gì chưa?” Mộ Nguyệt Sâm đến gần, nhìn menu bị ngược, không biết nên khóc hay nên cười.

“Còn đang coi, nhiều loại quá, em đang nghiên cứu nghiên cứu.” Hạ Băng Khuynh giả bộ trấn tĩnh đáp.

“À---” Mộ Nguyệt Sâm kéo dài ngữ âm, sau đó lại nói: “Vây em đọc cho anh nghe, trên đó có những gì?”

“Anh cũng có menu mà, tự coi đi.”

“Không, không, menu của anh với em khác nhau, của em thú vị hơn, không lẽ em không phát hiện?”

Có ý gì?

Menu có gì không giống?

Hạ Băng Khuynh nhìn kỹ trên menu.

Chữ tiếng anh bị ngược làm cô ngáy người 1 lúc, sau đó mới phản ứng lại.

Cô nhanh chóng lật ngược lại.

Tieu rồi!

Từ từ ló đầu ra khỏi menu, nhìn Mộ Nguyệt Sâm và Mộ Nguyệt Bạch, và phục vụ đang đứng ở bên nhìn cô.

Phục vụ đã không nhận được ý cười nơi khóe miệng.

“Thật lợi hại, ngược vẫn coi được, đủ chứng minh trình tiếng anh của Băng Khuynh nhà ta tốt cỡ nào, anh Nguyệt Bạch cũng không giỏi bằng em!” Mộ Nguyệt Bạch hip mắt, ôn nhu sùng nịnh sờ đầu Hạ Băng Khuynh.

“Haha!” Hạ Băng Khuynh ngại ngùng cười, dù anh Nguyệt Bạch an ủi cô vậy, nhưng cô như cũ biết mình ngáy ngốc cỡ nào.

Quần bách!

Tại sao cô lại ngốc như vậy!

“Muốn ăn gì tự kêu đi!” Mộ Nguyệt Sâm dùng tay nhẹ bần lên trán cô, mắt mang ý cười.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98

Cô ngáy ngốc nhìn thật sự rất dễ thương.

Hạ Băng Khuynh rút đầu về sau 1 tí, mặt cũng vô thức nhắm lại, trong lúc mơ màng, mắt cô chạm vào mắt anh, đôi mắt phát sáng đen tuyền như đá Obsidian.

Tim đập càng nhanh.

Loại cảm giác này, như có người cột 1 sợi dây vào tim cô, đối mắt với anh, sợi dây như bị kéo, rung động, hoang mang, nhịp tim ngày càng nhanh.

Rất mạnh mẽ. Có dùng sức cúi đầu, kết quả biên độ quá lớn, đầu đập vào bàn.

“Dùng---” 1 tiếng, mọi người đều dọa giật mình 1 cái.

Đau quá!

Hạ Băng Khuynh khóc không ra nước mắt, mặt nhỏ nhăn nhó.

“Nha đầu, em không sao chứ!” Mộ Nguyệt Bạch nhanh chóng thả ly nước nghiêng người nhìn cô.

Mộ Nguyệt Sâm cũng vì nha đầu nhỏ này tự nhiên dựng đầu làm cho mơ hồ: “Hạ Băng Khuynh, em đang luyện thiết đầu công sao?”

Anh mới luyện thiết đầu cô đó.

Hạ Băng Khuynh dùng hai tay đỡ lên đầu.

Mắt nhìn 4 phía, phát hiện khách đều nhìn cô, họ nhất định tưởng cô điên rồi.

Đúng vậy, cô cũng cảm thấy cô điên rồi.

“Được rồi, vẫn là anh chọn vậy!” Mộ Nguyệt Sâm quay đầu nhìn phục vụ, gọi mấy món đặc biệt nổi tiếng của tiệm.

Món ăn ngon bày hết lên bàn, đi 1 sáng, 2 người nam nhân cũng đói rồi, mà Hạ Băng Khuynh cả quá trình đều cúi đầu ăn, cũng không nói chuyện với họ.

Cô chỉ hi vọng ăn xong nhanh, sớm về nhà.

“Gần đây có khu mua sắm, đợi chút có muốn đi dạo.” Mộ Nguyệt Bạch nhìn Hạ Băng Khuynh, đề nghị.

Hạ Băng Khuynh ngẩng đầu: “Em không có gì để mua, cũng là k đi.”

Cô chỉ muốn nhanh về nhà.

Ái ngờ, Mộ Nguyệt Sâm bên kia nói: “Đi dạo đi, dù sao cũng ra rồi.”

“...” Hạ Băng Khuynh kinh ngạc, tên này không phải ghét nơi nhiều người nhất sao.

Mộ Nguyệt Bạch cười: “Hiếm khi Nguyệt Sâm chịu đi dạo, vậy đi đi!”

Lòng Hạ Băng Khuynh có vạn cái k muốn, nhưng 2 so với 1, cô có thể nói gì, dù sao, theo tính của Mộ Nguyệt Sâm, anh nói vậy, thì nhất định phải đi, cô kháng nghị cũng vô dụng.

“Vậy được thôi!” Cô cúi đầu, từ bỏ phản kháng.

Cơm trưa xong, cô cùng họ đi đến đường mua sắm.

Hôm nay T7, trên đường nhiều người, đặc biệt là con đường này, tuyệt đối đa số đều là phụ nữ.

Mà nghĩ cũng biết, 2 tên “yêu nghiệt” để trong đám phụ nữ sẽ dẫn đến những cái ngoái đầu và si mê.

Mà cô lại nhận lấy ánh mắt hung dữ và đổ kỵ.

Cô chỉ biết cố gắng giữ khoảng cách, bộ dạng không quen họ.

Đi 1 vòng, chân cô cũng đau nhừ rồi.

Trước kính của 1 tiệm phụ kiện phía trước, để 1 cái băng đô màu xanh lá.

Còn chưa bị mua!

Bước chân vô thức đi về tiệm đó, đến trước cửa kính, cô lại nhìn nó.

Người là vậy, đồ mình thích càng không có được càng thích, thuận sự đưa đẩy của thời gian, loại thích này ngày càng sâu.

Mộ Nguyệt Sâm và Mộ Nguyệt Bạch cùng cô đi đến trước cửa kính.

“Thích băng đô này sao? Anh Nguyệt Bạch mua cho em, Băng Khuynh đeo lên, nhất định rất đẹp!” Mộ Nguyệt Bạch cười tươi nhìn cô, vui vẻ nói.

Hạ Băng Khuynh vừa nghe anh muốn tặng cô, liền từ chối: “Không cần mua cho em”

“Khách khí với anh cái gì?”

“Không phải, em chỉ xem thôi, dù sao cũng không cột tóc, chỉ là cảm thấy nó đẹp thôi.”

Mắt Mộ Nguyệt Sâm luôn nhìn vào băng đô màu xanh lá đó, không nói gì

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99

Lúc này, chủ tiệm đi ra, nhìn cái liền nhận ra Hạ Băng Khuynh: “Là chị gái xinh đẹp hôm đó, lại đến xem băng đô à, cái này, 600 chị thấy mắc, tôi có thể bán rẻ cho cô, bán cô 500, chị cũng biết giá thành của nó rất mắc, phía trên nó đính”

“Xin lỗi, tôi không mua---” Hạ Băng Khuynh mặt xin lỗi cười với chủ tiệm, liền chạy đi.

Trước mặt Mộ Nguyệt Sâm, chủ tiệm nói lời này, khiến cô cảm thấy đặc biệt xấu hổ.

Cô k muốn a cảm thấy cô k có tiền mua.

Tuy nhiên, cô là 1 sinh viên vốn k có tiền, cũng k thể so với ng có tiền như anh, nhưng cô k muốn để anh nghe thấy cũng như nhìn thấy cảnh này.

“Băng Khuynh----” Mộ Nguyệt Bạch đuổi theo.

Mộ Nguyệt Sâm đứng trước kính 1 lát, mới rời đi.

Chiều tối, về nhà.

Ngồi trong xe, Hạ Băng Khuynh nghiêng người nằm bò trên cửa sổ, trời phía tây bị ánh chiều tà làm cho đỏ lên, trong không khí mang theo sự tịch mịch của đêm tối, gió đêm thổi lá bên đường, thông theo tâm trạng của cô, bay vào trong không trung.

Chiều mùa thu rất mát, gió cũng mát, lòng cô cũng theo đó buồn theo.

Mộ Nguyệt Sâm

Độc cái tên này, tim cũng khẽ kích động, nó là cái tên đó là vật sống vậy, ở trong tim cô, thay thế tim cô, tất cả hy vọng ái ố đều bị anh khổng chế, 1 ánh mắt của anh, 1 câu nói, 1 biểu tình đều khiến cô quan tâm.

Quan tâm thì ra, cảm giác này là quan tâm!

Lông mi cô động đập, cô--- thật sự thích anh sao?

Nhận thức này khiến tim cô hoảng loạn, thậm chí mất khống chế, nhưng vẫn nắm giữ lấy cô, k để cô trốn.

Xe đến Mộ gia.

Hạ Băng Khuynh xuống xe.

Trước mặt, Mộ Nguyệt Sâm đang xuống xe, tim cô đột nhiên nhảy loạn, chân bước nhanh hơn, muốn trước khi anh xuất hiện đi qua đó.

Ai ngờ, cô tính sai, tốc độ anh xuống xe nhanh hơn cô tưởng nhiều, anh vừa xuống, quay người, cô liền vô tư xông vào lòng anh.

Mà tư thế vào sức lực đó căn bản là phương thức bỏ nhào, như là xe tăng tông qua vậy.

Mộ Nguyệt Bạch phía sau mắt như thẳng đứng lên.

Hạ Vân Khuynh ở lầu 2 đang uống tổ yến phun ra, quân gia cùng nữ hầu đứng ở cửa càng kéo dài cổ ra xem.

Cảnh tượng này quá man rợ.

Sao có thể to gan đến mức đó!

“Nha đầu, thanh thiên bạch nhật em chủ động vậy, để người khác nhìn thấy k tốt lắm.” Mộ Nguyệt Sâm thu bắt tay chặt lại, môi mòng đến gần, trêu chọc ni non bên tai cô.

Sự đến gần của anh, hô hấp và thân nhiệt của anh, đều khiến Hạ Băng Khuynh nhạy cảm đến da như muốn nổ.

Đẩy anh ra, Hạ Băng Khuynh lùi về sau vài bước: “Tôi tôi chỉ là muốn đi qua kia, sau đó k cần thận dụng phải mà thôi, anh đừng nghĩ bậy.”

Vì căng thẳng, k dám nhìn vào mắt anh, lời này của cô, nghe vào đến tên ngọc cũng biết là có bao nhiêu chột dạ.

“Đường rộng vậy, em cứ phải đi trong lòng tôi sao?” Hô hấp của Mộ Nguyệt Sâm lần nữa tới gần.

“Thật sự là ngoài ý muốn!” Hạ Băng Khuynh lùi về mấy bước, k muốn nhưng lại lùi về 1 bước tường thịt ấm nóng khác.

Còn k đợi cô quay lại nhìn, trên vai có thêm 1 cái tay.

“Đã nói là ngoài ý muốn, sao cứ bắt e ấy k buông” Mộ Nguyệt Bạch cười nói, nắm Hạ Băng Khuynh càng chặt: “Đi thôi, bé ngọc, sao cứ hậu đậu như vậy.”

Mình xin phép viết tắt đc chữ nào viết nhé, do đạo này bạn quá T.T Cảm ơn m n

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 100

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

“Em” Hạ Băng Khuynh động đập miệng, nhưng k nói ra lời.

Anh Nguyệt Bạch nắm tay cô đau quá!

Vào nhà, Hạ Băng Khuynh mượn cớ lên lầu tìm chị, mới thoát sự trói buộc khó chịu này.

Cô nghĩ, là do tác dụng tâm lý, anh Nguyệt Bạch là người tốt lại ôn hòa.

Vừa lên lầu, chị liền ra kéo cô vào phòng.

“Vừa nãy dưới lầu chuyện gì xảy ra?” Hạ Vân Khuynh liền hỏi.

Dưới lầu?

Hạ Băng Khuynh giây trước còn mơ hồ, giây sau lập tức kích động, k phải chứ, bị chị thấy rồi?

Cô liếm môi, vừa nghĩ vừa đáp: “Em, em đi nhanh, k cần thận dụng phải anh ta.”

“Nguyệt Sâm lên lút nói gì bên tai e? Có phải uy hiếp e k?”

“K phải, anh ấy chỉ nói đi đường cẩn thận, k uy hiếp e!”

Hạ Vân Khuynh an tâm: “K có là tốt, hành động lúc này của e thật dọa chết chị, nếu k phải e biết e k thể thích Nguyệt Sâm, chị còn tưởng là ng hâm mộ cố ý.”

“Sao sao có thể, e k thể thích anh ấy!” Hạ Băng Khuynh cười cực kỳ dối lòng.

“May là Nguyệt Bạch ở đó, luôn đúng lúc giúp e.”

“Uhm, a Nguyệt Bạch là ng rất tốt!”

Hạ Vân Khuynh nheo mắt em, tự cho mình thông minh nói: “mỗi câu đều có a Nguyệt Bạch, có phải rung động rồi k?”

“E mới k có, chị đừng đoán bậy.” Hạ Băng Khuynh ái ngại phủ nhận.

“Đừng xấu hổ, còn nói k, e k gạt dc chị.” Hạ Vân Khuynh cho rằng e mình thích 1 người ôn hòa vô hại, mà k sợ mặt lạnh băng đó.

Nào ngờ, tâm tư của e lại k như cô tưởng.

Hạ Băng Khuynh từ phòng c ra, về phòng mình.

Xuống lầu ăn cơm, cô thay 1 bộ đồ thoải mái.

Hôm nay cả nhà Mộ gia trên dưới đều có mặt.

Ảnh nhìn đầu tiên cô tìm là Mộ Nguyệt Sâm, đều nói trên thế giới có 3 thứ k thể giấu, ho, nghèo và tình yêu!

Tình yêu khiến hành động trở thành bản năng.

“Băng Khuynh, hôm nay chơi vui k?” Mộ Cẩm Đình tùy tiện hỏi.

Hạ Băng Khuynh vừa để rau đến bên miệng liền nghe tiếng anh rề, dừng đĩa, cô gật đầu với anh: “Uhm, vui ạ!”

“Nói a rề nghe hôm nay e chơi gì rồi?”

“Chúng e đi khu vui chơi!”

“Khu vui chơi? Haha nhất định rất vui, tốc lượn siêu tốc này nọ chắc rất kích thích!” Mộ Cẩm Đình cười lớn, nhìn 2 em, k nghe 2 đứa đồng ý cùng con gái đi khu vui chơi.

Kích thích?

2 chữ này khiến biểu cảm Hạ Băng Khuynh k tự nhiên: “Vẫn, vẫn dc!”

Nói xong, cô lập tức cúi đầu ăn cơm.

Mộ Nguyệt Sâm phát hiện mặt cô đỏ lên, nảo nha đầu này, đag nghĩ gì vậy?

Bàn ăn im lặng xuống, mọi ng chuyển tâm ăn.

Khi ăn sắp xong, Mộ Nguyệt Sâm mở miệng nói 1 câu: “Bắt đầu từ mai, vẫn là e đưa nha đầu Băng Khuynh đi học!”

Động tác của mọi ng trên bàn đều dừng lại nhìn anh.

Đặc biệt là Mộ Nguyệt Bạch, ánh mắt nhìn qua trực tiếp mang sự sắc bén.

Hạ Băng Khuynh mở to mắt, nín thở, tim như bị treo lên.

Có chút vui vẻ lan tỏa trong lòng.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 101

“Tại sao đột nhiên nói như vậy?” Tân Viên Thường k hiểu hỏi con trai.

“Tôi qua con gặp nha đầu ở CLB, mặc đầm siêu ngắn, trang điểm đậm, còn uống say.” Mộ Nguyệt Sâm k nhanh k chậm nói.

“Mộ Nguyệt Sâm----” Hạ Băng Khuynh trừng mắt chặn lời anh nói.

Sao anh lại nói chuyện này ra.

Nhưng đã trễ rồi.

Hạ Vân Khuynh kinh ngạc quay đầu nhìn em, nghiêm túc hỏi: “Nguyệt Sâm nói là thật sao?”

“Là tiệc sinh nhật bạn, buộc em phải đi, em mới.” Hạ Băng Khuynh giọng ngày càng nhỏ.

“CLB là nơi rất bọ, e cái gì cũng k hiểu, tối qua gọi điện s k nói rõ với chị?”

“E cũng đến mới biết!”

“E còn giáo biện!”

Hạ Vân Khuynh tức đến ngực phập phồng, ngại ông bà ở đây, mới liều mạng áp chế tâm trạng.

Hạ Băng Khuynh cúi đầu, k dám lên tiếng.

Mộ Cẩm Đình vỗ vai vợ: “Được rồi đừng la nọ, Bnawg Khuynh k có trải nghiệm xã hội, nhưng nó đã học đại học rồi, cũng khó tránh chuyện cùng bạn đi thử những thứ mới lạ.”

“Nếu nó xảy ra chuyện, a nói e phải làm sao, nó xinh đẹp vậy, đi đến nơi như CLB, nam nhân đều muốn ăn nó, nó lại đơn thuần vậy, sao có thể hiểu, a nói vạ nhất---” Hạ Vân Khuynh càng nói càng gấp.

“A hiểu, e là quan tâm nó, nhưng, e cũng k thể cả đời giấu nó trong lòng vũ của e, nó đã lớn rồi!”

Nghe lời chồng, lòng Hạ Vân Khuynh mới bình ổn lại tí.

Mấy trường bối của nhân cơ hội an ủi vài câu.

“Lần sau thấy tình hình k đúng, lập tức đi ra, hoặc gọi cho a, a Nguyệt Bạch đi đón e, k sao!” Mộ Nguyệt Bạch biểu tình ôn hòa nói với Hạ Băng Khuynh.

Mộ Nguyệt Sâm ở bên hừ lạnh: “Nói thì nhẹ nhàng, đợi có chuyện thì k kịp nữa? Quên đi, nha đầu này để con quản, có con ở tre, có ấy k dám làm loạn.”

Mộ Nguyệt Bạch ánh mắt âm u cười nhẹ: “E muốn quản cô ấy hay có mục đích khác?”

“Người có mục đích là anh, mặt âm u!” Mộ Nguyệt Sâm k chút lưu tình công kích.

“Nói anh mình mặt âm u, e k sợ bị sét đánh?” Mộ Nguyệt Bạch cười híp mắt nhìn anh.

“Muốn đánh thì đánh a tre, yên tâm, tôi sẽ làm 1 bộ quan tài tốt nhất, coi như tôi nể chúng ta chung huyết thống.” Mộ Nguyệt Sâm đánh mặt, lưỡi có thể độc chết người,

Hạ Băng Khuynh muốn nói gì đó, nhưng k chen miệng vào dc.

“Bây h hóa táng phổ biến hơn.” 1 tiếng nghiêm túc lạnh lùng nói ra.

Là lão gia tử.

2 ae liền im miệng.

“Nói bậy gì vậy!” Tân Viên Thường trách lão gia tử 1 câu.

2 đứa này đều là bảo bối của bà.

Mộ Lâm Nguyệt ở bên cười ng gập nạt, 2 tên nhóc này chỉ có anh hai có thể trấn áp dc.

Hạ Vân Khuynh nhìn hướng Mộ Cẩm Đình, 2 người chọn k nói chuyện.

“Mọi ng k có ý kiến, chuyện cứ vậy định!” Mộ Nguyệt Sâm lờ Mộ Nguyệt Bạch đi, nói.

“Tôi có ý kiến!”

Giọng nói ôn hòa lập tức nói lên.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn qua đó: “Tôi nói mọi ng k có a, cho nên, im miệng!”

Thấy sắp chiến tranh tiếp, Hạ Băng Khuynh mạnh mẽ đứng từ ghế lên: “Đừng cãi nữa, e tự định, sau này e tự đi học, cứ vậy đi!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 102

K dám ở lâu, cô chạy ra khỏi phòng ăn.

Miền lát lại bắt cô chọn, thật rất khó được k, đặc tội ai cảm giác đều không bố.

Phòng ăn đặc biệt yên tĩnh.

Rất là kì lạ.

Lâu sau.

“Khục khục---” Lão gia tử thanh lại cổ họng: “Ta ăn xong rồi, các con từ từ nói!”

Ông đứng dậy, hai tay để sau lưng rời đi.

Mộ Nguyệt Lâm lấy khăn tay, cười giảo quyết, cao quý ưu nhã rời đi.

Hạ Vân Khuynh thấy cô trốn đi, kéo Mộ Cẩm Đình nhanh chóng chuẩn đi.

Chỉ có Tân Viên Thường, bà sờ tóc bị rối, ôn nhu nói: “Nguyệt Bạch à, ra vườn hoa với mẹ!”

“Được, mẹ!” Mộ Nguyệt Bạch cửa thuận theo mẹ, nụ cười đó rất sáng lạn.

Tối 8h.

Hạ Băng Khuynh đã khóa cửa, lên giường ngủ.

Ai đến gõ cửa phòng, cô đều k mở.

Dưới lầu, tiếng xe khởi động liên tiếp vang lên.

Lật chân ra, cô đi đến ban công nhìn, thấy 2 hình bóng xe rời đi, tốc độ cực nhanh, xe toàn là tiếng ùn ùn của xe, như là tiếng kêu gào tức giận của sư tử.

Là ai?

Nhìn chỗ dừng xe ngoài cửa, xe Mộ Nguyệt Sâm và anh Nguyệt Bạch đều k thấy.

Đêm tối họ cùng ra ngoài làm gì?

Nghĩ nghĩ, cô cười, có thể ở cùng, chứng minh tình cảm họ thật sự k tệ!

Về phòng, cô kéo màn cửa lại, lên giường ngủ 1 giấc ngon.

Trên đường.

2 chiếc xe đuổi nhau rất sát, 1 lúc xe sau vượt lên, 1 lúc bị vượt qua, cứ thế rượt nhau đến khu thành phố.

Cuộc tranh đấu dưới đèn xanh đèn đỏ càng kiểm tra trí tuệ, sau mấy lần tranh đấu, xe dừng lại trước 1 tiệm phụ kiện.

Mộ Nguyệt Sâm nhanh 1 bước xuống xe.

Nhưng sau đó, anh bị 1 cô gái dính lấy.

Mà Mộ Nguyệt Bạch mặt mang nụ cười, nhàn nhả đi vào tiệm.

13s trc, anh đứng bên đường nói với cô gái: Đó là em trai tôi, nó muốn sdt của cô!

Lúc Mộ Nguyệt Sâm thoát khỏi cô gái đó xông vào tiệm, Mộ Nguyệt Bạch đã có băng đô màu xanh lá trên tay, cười mê lòng người: “Em trai, em chậm 1 bước.”

Mộ Nguyệt Sâm thấy chủ tiệm cầm card, hiển nhiên chưa cà, anh quyết đoán qua đó lấy card từ tay chủ tiệm, sau đó ném đi, mặt cao lạnh: “Tôi ra giá gấp đôi, gói băng đô này lại.”

Chủ tiệm bị khí chất của Mộ Nguyệt Sâm dọa, được tay cầm lấy băng đô từ tay Mộ Nguyệt Bạch.

Mộ Nguyệt Bạch dễ dàng né đi, đi qua bên khác, lười biếng dựa vào tủ, chơi băng đô xanh trên tay: “Chẳng qua chỉ là 1 cái băng đô, gấp đôi giá có phải k biết tính toán k? Em trai em là người kinh doanh, sao có thể làm kinh doanh thua lỗ vậy.”

“Đôi với thứ tôi thích, tôi k tính toán!” Mộ Nguyệt Sâm liếc nhìn anh, lạnh lùng nói.

“Anh khác em” Mộ Nguyệt Bạch k quan tâm kéo hạt trên băng đô: “Nếu tôi k thể có dc, cũng k để ng khác có được.”

“Hừ” Mộ Nguyệt Sâm cười lạnh “Đây k cái anh nói là dc.”

“Phải k!” Mộ Nguyệt Bạch cười tươi, dùng sức kéo hạt 1 cái, hạt dính trên đó, bị li ba la rơi xuống đất.

1 cái băng đô đẹp bị hủy đi.

Chủ tiệm lập tức cong lưng lượm hạt lên.

Mộ Nguyệt Sâm nghiêm túc, cơ thể tỏa ra tầng khí lạnh.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103

“Tôi ra giá gấp 3, bán cho tôi!”

Mộ Nguyệt Bạch quý xuống cười ôn hòa vô hại với chủ tiệm, như là người làm hư băng đô k phải là anh, vì anh ôn nhu như vậy, đẹp trai như vậy, nhìn thế nào cũng k giống hoàng tử ác ma.

Chủ tiệm nghe vậy, cũng k quan tâm đến lượm hạt, lập tức để card của Mộ Nguyệt Sâm xuống, chạy đến chỗ thanh toán.

Nhận tiền rồi, để đuổi 2 tên “bệnh thần kinh” này đi.

Mộ Nguyệt Sâm quay người rời tiệm phụ kiện.

1 lúc, Mộ Nguyệt Bạch cầm túi rời đi, anh k lên xe liền, mà đến trc thùng rác, sắc mặt bình thản bỏ túi trên tay vào.

Quay người, cho Mộ Nguyệt Sâm 1 nụ cười hoàn mỹ.

“Vốn là thứ tốt đẹp vậy, bây giờ thành rác rồi, thật đáng tiếc!” Lắc đầu, than thở.

“Có bản lĩnh động cô ấy 1 cái, tôi sẽ cho anh thật nát xương tan” Mộ Nguyệt Sâm âm u trầm trọng nói, như là sư tử đứng mãnh chuẩn bị công kích, đầy sát khí.

Mộ Nguyệt Bạch đi đến bên anh, tỉ mỉ quan sát biểu cảm của anh: “Tôi còn tưởng e mình là động vật máu lạnh, k ngờ cũng có ngày động lòng.”

“Cô ấy là của tôi!” Mộ Nguyệt Sâm bá đạo tuyên bố chủ quyền.

“Cũng k nhất định, thế giới này chuyện khó lường, nói k chừng biến thành của anh, đến lúc đó e sẽ đau lòng khó chịu không?”

“Tôi sẽ trực tiếp giết anh!”

“Rất tốt! Anh thích đáp án này, e khiến a ngày càng thích cô ấy, thật muốn nhìn thấy, em trai máu lạnh cao ngạo vì cô gái mà đau khổ.” Mộ Nguyệt Bạch mặt hưng phấn nói: “Thật thú vị!”

“Anh thật khiến người khác ghê tởm, nhanh đến bệnh viện, bệnh này, trễ nữa sẽ k chữa dc.” Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng độc miệng nói mấy câu, bước chân đến bên xe.

Ngồi lên xe, rời đi.

Trên con đường nhộn nhịp, Mộ Nguyệt Bạch đứng tại chỗ, nhìn điểm đỏ nhanh chóng biến mất khỏi mắt anh, nụ cười trên mặt và hứng thú trong mắt biến thành sự lãnh đạm.

Đứng 1 hồi, quay người đến thùng rác tìm cái túi đó.

Một nghệ thuật gì cấp thế giới đi lật thùng rác, quả là tin lạ.

Chiếc xe xám đen mờ mui xe chạy nhanh trên con đường rộng rãi, cuối cùng dừng iwr bên 1 khu rừng.

Mộ Nguyệt Sâm hít 1 điều thuốc.

K biết từ khi nào bắt đầu, quan hệ giữa họ tệ như vậy, chỉ nhớ lúc nhớ bọn họ khá tốt.

Thuốc sắp hết.

“Chít chít, chít chít chít chít ---”

Sáng sớm, Hạ Băng Khuynh bị tiếng chim kêu tỉnh.

Vươn vai, ngủ thật ngon.

Đẩy, rữa rẩy, thay đồ, như bình thường chuẩn bị đi học, lúc ra cửa cô nhớ lại chuyện lúc ăn cơm tối qua, lòng bất giác trầm nghĩ, bọn họ chắc k fai ở dưới đơi cô chứ.

Tối qua thoát đc 1 kiếp, hôm nay làm k tốt thì khó thoát.

Động động miệng, cô đeo cặp đi lại trong phòng.

Nên làm gì mới tốt đây?

“Ừ ù ù ù”

Điện thoại trong cặp rung dọa đến Hạ Băng Khuynh hồn bay lên 9 tầng mây.

Lấy đth ra, còn chưa nhìn, liền có dự cảm k lành.

Bấm mở, quả nhiên, là đth của Mộ Nguyệt Sâm.

Nói k chừng anh Nguyệt Bạch cũng tính gọi.

Huhu

Khô não động đập môi, nhận đth: “Alo---”

Nói chuyện cực kỳ cẩn thận.

Bên kia, giọng lạnh lùng của Mộ Nguyệt Sâm: “Sao còn chưa qua đây, đừng nói với tôi e chưa đây.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104

“Tôi có thể tự đi.” Hạ Băng Khuynh yếu ớt nói.

“Trong 3ph đến phòng tôi!” Mộ Nguyệt Sâm nói rõ ràng, liền cúp máy.

Hạ Băng Khuynh nhìn điện thoại, bắt lực cúi đầu, k phải là, cô k muốn Mộ Nguyệt Sâm chở, mà là nghĩ đến mặt mũi của anh Nguyệt Bạch, nếu cô ngồi xe Mộ Nguyệt Sâm, anh Nguyệt Bạch nhất định đau lòng.

Thật là, k thể tha cho cô sao.

Thời gian qua 1ph.

Chi còn 2ph, nếu cô k qua, với tính khí của Mộ Nguyệt Sâm nhất định trực tiếp qạ kiểm cô.

Đeo cặp lên, ra khỏi phòng, đến trc phòng anh, gõ cửa 2 cái: “Cốc cốc---”

Cửa mở, Mộ Nguyệt Sâm đứng ở trong, nút áo chưa khâu xong, cơ ngực rắn chắc và làn da cường tráng toàn bộ lộ ra trc mắt cô.

Hạ Băng Khuynh hít 1 hơi, nín thở, mắt nhìn chăm chăm

Vô thức nuốt nước miếng.

“Còn ngại ra đó làm gì, vào đây!” Mộ Nguyệt Sâm lười biếng nói.

“K, k, k, tôi k vào, tôi ở ngoài.”Hạ Băng Khuynh nói liền 4 chữ k, quay người muốn chạy thật xa.

Trong cửa, đưa ra 1 bàn tay to thon dài, kéo cô vào phòng.

Cửa đóng lại.

1 trận trời rung đất chuyển.

Cơ thể cường tráng lập tức áp cơ thể mềm mại vào tường.

Thân nhiệt lưu chuyển, khí nóng lan tỏa, tim đột nhiên đập mạnh cực kỳ.

Cô xấu hổ cắn môi, đẩy anh: “Anh anh đi ra, tôi fai đi học!”

Mộ Nguyệt Sâm mắt ngừng lại, bộ dạng xấu hổ của cô mê người đến khiến anh k nhện đc cúi xuống hôn cô.

Môi tiếp xúc.

Cảm giác như giật điện.

Hạ Băng Khuynh xấu hổ cúi đầu ở ngực anh, nhưng sau đó anh lại hôn xuống.

Tim sắp nổ rồi.

Đầu choáng váng.

Chân cũng mềm nhũn.

Đại não k thể hoạt động, nhưng tim lại như hi vọng gì đó?

Trong vô thức cô đã trầm luân, cô ôm cổ anh ngây ngốc đáp trả.

Chỉ là, cô k ý thức đc, sự đáp trả của mình chính là đang phóng lửa.

Đối với 1 nam nhân trưởng thành khỏe mạnh mà nói, con đé nhỏ dưới thân càng khiến anh như sôi đoi.

Cô bị mang lên giường.

Tay lớn phủ lên ngực cô, cũng kéo đầm cô lên.

Hạ Băng Khuynh lập tức tỉnh táo, nhìn tay trên ngực, mặt đỏ lên đánh vào vai Mộ Nguyệt Sâm “Anh---, đại sắc lang, dừng lại, để tôi đứng dậy.”

“Tôi k muốn để e dậy!” Giọng a khàn đặc, ánh mắt thâm sâu mê ly.

Môi mòng đến gần cô, hô hấp rất nóng

Nhìn mắt anh, cô dễ dàng thấy đc ** trong đó, cô sợ, hô hấp trở nên gấp gáp: “Đừng như vậy, rất khủng bố, sẽ rất đau.”

“Sẽ k đau!” Mộ Nguyệt Sâm dỗ cô.

“Tôi k muốn!”

Hạ Băng Khuynh quay đầu đi, thái độ kiên định.

Thích anh là 1 chuyện, lên giường lại là chuyện khác, cô k muốn dễ dàng và tùy tiện như vậy.

Dù cho Mộ Nguyệt Sâm bị hành hạ muốn chết, nhưng cô sống chết k chịu, anh chỉ có thể bỏ qua.

Anh bỏ dậy, đi đến phòng thay đồ.

Hạ Băng Khuynh chỉnh sửa đồ trên người, từ từ ngồi dậy, nhìn bóng dáng đi k quay mặt của a, tìm nghĩ, có phải a rất thất vọng, có phải nếu là phụ nữ khác sẽ thuận theo anh?

Nghĩ vậy, tim như bị kim đâm, vết thương kín mít.

Ngồi bên mép giường, cô thể cô cứng lạnh như bị ướt mưa mùa thu dày đặc.

Mộ Nguyệt Sâm mặc đồ xong từ phòng thay đồ ra, thấy cô ngồi trên giường, tóc rối loạn, mặt khổ não, như là chịu ỳu khuaart rất lớn.

K lẽ vì hành động lúc nãy của a?

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105

Bước qua đó, đứng trc mặt cô, đưa tay chải lại tóc rối của cô.

Động tác dịu dàng mà chậm chạp.

Ngón tay xuyên qua tóc cô, cẩn thận dịu dàng dìu thường, khiến cô tâm trạng u ám vô danh từ từ sáng lên, loại dịu dàng này, khiến lòng cô ấm áp, rất dễ chịu.

Mặt nhỏ vô thức dán vào tay lớn của anh.

Như là con mèo nhỏ lưu luyến chủ nhân.

Ngón tay Mộ Nguyệt Sâm thuận theo đó roi lên cằm cô, động tác nhẹ nhàng nâng lên: “Tại sao k vui?”

Mắt Hạ Băng Khuynh cúi xuống tránh né.

K nói.

K fải k muốn nói, mà cô k biết nên nói thế nào.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn mặt nhỏ trầm mặc, nhìn 1 lâu, đưa tay ra, k ép hỏi: “Đứng dậy đi, tôi đưa e đi học.”

Đưa cô!

Hạ Băng Khuynh đột nhiên đến chuyện “khó xử” này.

Cô ngẩng đầu, khi thể trầm xuống, từng chữ từng câu nói chậm ra: “Hôm qua k fải tôi nói rồi sao, từ nay k cần các a chờ đi, tôi tự đi, tôi có tay có chân có não, có thể thuận lợi tới trường.”

“Nha đầu, sao em k có chút giác ngộ vậy? E nói vốn k tính, tôi nói mới tính, hiểu k?” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt nói, k để lời của cô trong mắt.

“...” Hạ Băng Khuynh đi dậy, 2 tay chống eo, ưỡn ngực k sợ gì nghênh đón: “Cơ thể tôi tôi làm chủ!”

Nói xong, cô lại lùi mấy bước.

Mộ Nguyệt Sâm đi đến trc, k nói 2 lời nhắc cô lên, vách lên vai, còn thêm 1 câu: “E sai rồi, cơ thể e tôi làm chủ!”

“A---” Hạ Băng Khuynh hét lên, đánh lưng anh, động dậy cơ thể: “Mộ Nguyệt Sâm, a thả tôi xuống, thả tôi xuống.”

“Bộp bộp---” 2 cái, tay lớn của Mộ Nguyệt Sâm k lưu tình dùng sức đánh lên mông cô, rồi uy hiếp nói: “Còn động tôi liền ném e lên giường lột sạch đánh mông e.”

Hạ Băng Khuynh vốn muốn phản kháng, nghe lời lưu manh này, máu toàn xống lên mặt.

Biến thái!

Sắc lang!

Biến thái đại sắc lang!

2 tay nắm chặt đồ tây của anh, miệng tức giận bừ môi, nhưng tại sao anh sắc vậy hư vậy, trong lòng cô lại k chút ghét anh?

Mộ Nguyệt Sâm vách cô ra khỏi phòng.

Mắt thấy tới hành lang chuẩn bị xuống lầu, bộ dạng này để người khác thấy thì xấu hổ chết mất, nên, Hạ Băng Khuynh k quản nhiều nữa, liền nói: “Tôi để a đưa, tôi k đấu với a nữa, thả tôi xuống được k, tôi bảo đảm k chạy!”

Mộ Nguyệt Sâm đứng yên, để cô xuống, Hạ Băng Khuynh máu lên não vừa xuống đất, cơ thể còn k vững, vừa xuống liền xống vào ngực anh, cả mũi đều là hơi thở của anh.

Vẫn thơm như thường.

Nhìn k đc lên hít sâu 1 hơi, trong lòng lấp đầy, k muốn rời khỏi.

Mộ Nguyệt Sâm cúi đầu nhìn cô gái trong lòng, ánh mắt lập tức mềm mại như mây, anh vỗ đầu cô: “Vật nhỏ, sớm nghe lời vậy, thì k cần chịu khổ trên xác thịt.”

Hạ Băng Khuynh đứng thẳng người, làm nũng bĩu môi: “Anh mới là vật nhỏ, k đừng kêu tôi vậy.”

“Vậy kêu e thế nào? K lẽ phải là lớn---” Mộ Nguyệt Sâm cố ý kéo dài âm, nhìn ngực phát triển quá tốt của cô, đến lồng mày cũng nhuộm 1 tia sắc tình.

“...” Hạ Băng Khuynh mờ mắt, khi hiểu, xấu hổ đem cặp đánh anh: “Đại biến thái!”

Chỗ tối qua bị anh chạm vào cách lớp quần áo lại nóng lên.

Nhìn bóng lưng của cô, miệng Mộ Nguyệt Sâm hiện lên nụ cười dịu dàng.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106

Trong phòng ăn.

Hạ Băng Khuynh cắn bánh mì, nhìn trái nhìn phải, sợ Mộ Nguyệt Bạch đột nhiên xuất hiện, cũng muốn đưa cô đi học.

Đến lúc đó cô k dám phản cự sự uy hiếp của Mộ Nguyệt Sâm, cũng k cự tuyệt đc lòng tốt của anh Nguyệt Bạch, vậy fai làm sao.

“Lén lút đang nhìn ai?” Giọng k vui truyền tới.

“k, k có, tôi đang tập thể dục cho cô!” Hạ Băng Khuynh giả bộ quay quay cổ.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô 1 cái, tuy anh dùng câu hỏi, nhưng k thể hiện lòng anh k biết đáp án.

Anh lạnh lạnh mở miệng: “Chú tâm ăn, đừng nghĩ bậy.”

Lời nói nghe rất bình thường, nhưng ng có tâm tự nhiên nghe đc tầng ý thứ 2 trong lời nói.

“Uhm!” Hạ Băng Khuynh đáp 1 tiếng, rụt cổ lại, chột dạ cúi đầu.

May là, cho tới khi ăn xong, Mộ Nguyệt Bạch cũng k xuất hiện.

Cô thở phào 1 hơi.

Lòng thoáng dăng, vui vẻ ngồi xe Mộ Nguyệt Sâm đến trường.

Đến trường, thấy anh k cần dặn, cô nhìn k đc hỏi: “Mộ Nguyệt Sâm, a k có gì nói với tôi sao?”

“Nói gì?” Mộ Nguyệt Sâm hỏi lại.

“A k fai nên nói học xong sớm về, đừng đi xa vãn vãn, mỗi lần a đều như mẹ vậy nói rất nhiều.”

A k nói, cô ngược lại thấy thiếu gì đó.

“Sau này k nói nữa!”

“Tại sao?”

“K có tại sao?” Mộ Nguyệt Sâm đáp, thấy bộ dạng cô có chút thất vọng, anh động đẩy môi, nghiêng người, thấp giọng hỏi: “Thế nào? E thích tôi mỗi ngày hỏi như vậy?”

Giọng mẽ hoặc mà ái ái muội.

Hạ Băng Khuynh xấu hổ rồi, phủ định: “Tôi mới k vô vị vậy, tôi đâu phải thích ngược!” Cô mở cửa xe, đi xuống.

“Ra về tới đến chứ!” Mộ Nguyệt Sâm nói với cô 1 câu.

Miệng Hạ Băng Khuynh cong lên, cười híp mắt, miệng lại đáp: “Tùy anh! Tôi đi đây!”

Cô chạy nhanh về trc, tìm đột nhiên ngọt như đc ăn mật.

Nghĩ trước hôm qua, cô còn tưởng anh vô tình, như lúc này, cô như khỏi phục đầy máu, rất hoạt bát.

Thì ra thích 1 người, thật có thể bị anh không chế hỷ nộ ái ố.

Đột nhiên, cô lại có chút sợ, anh thích cô bao nhiêu?

Hình như trc mắt, anh cũng k nói là thích cô.

Loại lo lắng này kéo dài từ sáng sớm, lúc nghỉ trưa, Hạ Băng Khuynh và Tiêu Nhân cùng đến ghế bên hồ chơi.

Lượng viên đá dưới đất, Hạ Băng Khuynh ném từng viên xuống hồ, mà Tiêu Nhân ở bên lấy đth, k biết nhìn gì, biểu cảm hiển nhiên lên lút, còn cắn móng tay.

“Tiêu Nhân---” Hạ Băng Khuynh nhìn mặt hồ, vô lực kêu 1 tiếng, thấy cô k đáp, quay đầu lại kêu 1 cái: “Tiêu Nhân!”

Cô tinh thần căng thẳng, lên lút cắn móng tay, vẫn k quan tâm Hạ Băng Khuynh.

“Tiêu Nhân?” Hạ Băng Khuynh nhàu mày, dùng tay đẩy cô.

Ai ngờ vừa đụng, cô liền phản ứng lớn đến đứng dậy từ ghế, sắc mặt hoảng sợ: “Sao rồi sao rồi?”

Hạ Băng Khuynh mặt đầy tuyến đen: “Là cậu sao rồi mới đứng, cậu đang coi gì mà hôn của bay mất rồi.”

“Hi hi” Tiêu Nhân ôm điện thoại, mắt nhìn xung quanh, xác định k người, mới hưng phấn ngồi xuống ghế, đến gần tai Hạ Băng Khuynh, nói nhỏ mấy câu

Chương 107

Hạ Băng Khuynh nghe xong, tai lập tức đỏ lên, tức giận đẩy cô ra: “Cậu điên rồi, coi mấy cái này, k xấu hổ!”

“Haha---” Tiểu Nhân dựa ghế cười vui vẻ: “Tớ liền biết cậu sẽ phản ứng vậy, đại tiểu thư của tớ, chúng ta là người trưởng thành rồi, đừng nói xem, làm cũng là bình thường, hơn nữa, học vài chiêu, vạn nhất có trường hợp dùng được, cũng có chuẩn bị chứ.”

“Cái gì có chuẩn bị, chuyện này chỉ có thể làm với chồng tương lai.”

Hạ Băng Khuynh mở miệng nghiêm túc nói, trong lòng chợt dạ muốn chết.

Dù sao sáng nay, cô chút nữa đã bị Mộ Nguyệt Sâm

Tiểu Nhân thấy mặt cô bay xa, liền bị cô nhóc chợt dạ rồi, cô bỏ nhà qua khoác cổ: “Được rồi, cậu ít già bộ trong sạch, bản thân k biết ái muội với nhị thiếu tam thiếu bao nhiêu lần, nói thật, bọn họ rất cuộc có làm cậu”

“Đã nói k mà!”

Hạ Băng Khuynh phản ứng rất lớn ngắt lời cô, mặt đỏ lên.

“Được rồi, đừng mới nói liền kích động” Tiểu Nhân cười xấu đưa đth lên, nhếch mày với Hạ Băng Khuynh 2 cái: “Honey, k bằng chúng ta cùng coi.”

“Tớ mới k muốn coi!” Hạ Băng Khuynh bị dọa đến mờ mịt, đẩy cô ra, muốn đứng dậy.

“Chị e tốt có phúc cùng hưởng có họa cùng chia, cần phải coi, nếu k k fải chị e tốt!” Tiểu Nhân ấn lấy Hạ Băng Khuynh, phải bắt cô.

Hạ Băng Khuynh k sợ quay đầu: “Đừng dọa tớ, k xem là k xem”

Tiểu Nhân thấy cô áp chết cũng k thuận theo, chỉ có thể dụ dỗ dụ cô: “Đừng vậy, đây là bảo vật cá nhân tớ rất khó lấy dc từ 1 học trường, chúng ta cùng xem, xem cũng k thể mang thai.”

“Cậu cứ cu nhiên lấy đồ này từ nam sinh.” Hạ Băng Khuynh chấn động k thôi, quá gan rồi.

“Đây là cái gì chứ, nói thật với cậu, tớ tính quyến rũ thầy Quý, đây là tài liệu học tập, tớ nhất định 1 tay lấy dc thầy ấy.” Tiểu Nhân nắm tay thành nắm, tự tin cực kỳ.

“Nha đầu thối cậu đừng làm vậy!” Hạ Băng Khuynh đánh mạnh vào tay cô 1 cái.

“Yên tâm, k cần lo lắng, tớ tự biết tính toán.”

“Thực ra tớ lo lắng cho thầy Quý!”

“..” Tiểu Nhân bĩu môi: “Được rồi, cậu yên tâm, tớ sẽ k để thầy ấy k thể rời giường, tớ sẽ đối xử dụ dỗ với thầy.”

Hạ Băng Khuynh k biết nói gì hơn cúi đầu.

Bên tai tự nhiên bị nhét 1 cái tai nghe, chưa kịp phản ứng, âm thanh khiến người khác đỏ mặt truyền đến.

Cô muốn kéo tai nghe ra, 1 bàn tay ngọc án chặt tai cô, k cho cô đạt như ý: “Nếu cậu dám k coi, tớ sẽ nói với tam thiếu cậu thích nhị thiếu!”

“Ngán vạn lần đừng!” Hạ Băng Khuynh bị dọa.

“Sợ rồi chứ, vậy ngoan ngoan coi cùng tớ.” Hì hì, liền biết nha đầu này sợ người đó.

Hạ Băng Khuynh bất lực, chỉ có thể cùng coi.

Xem ra, xem chút cũng k s.

Sau đó, chỉ xem dc 2ph, cô liền khó chịu, mặt đỏ nóng như bị chín.

Cảnh tượng quá chấn động.

Cô trc h chưa từng nghĩ sẽ là như vậy!

Sau khi 2 cô gái xem xong, nhìn nhau 1 cái, vô thức cùng hít sâu 1 hơi, như là đang coi Đường Sơn Đại Địa Chấn.

Học xong ca chiều, Trắc Tùy Hàng theo lệnh đưa Hạ Băng Khuynh đến công ty.

Vừa vào, cô liền ngồi ở bàn làm việc của Mộ Nguyệt Sâm.

Anh cởi áo vest, chỉ mặc sơ mi trắng, xăng tay áo, cổ áo tháo 3 nút trên, lộ ra yết hầu gợi cảm, lúc này, anh đang tập trung vào xem văn kiện.

Chương 108

Nhìn nhìn, não cô hiện lên 1 cảnh tượng.

Lập tức, mặt cô nóng lên.

Dùng tay quạt mặt nóng, cô dùng sức lắc đầu, vẫn k thể xóa dc, k chỉ vậy, đến mặt nam chính cũng biến thành Mộ Nguyệt Sâm.

Trời ơi, não cô bị nhiễm virus rồi?

“Đứng ngay ở đó nhìn anh làm gì.” Mộ Nguyệt Sâm từ tốn lên tiếng, ngẩng đầu, thấy mặt cô đỏ như mới uống rượu, mặt sắc bén híp lại: “E k khỏe sao?”

“Hà---, tôi cái đó tôi?” Hạ Băng Khuynh tay chân k biết đặt ở đâu, sợ bị anh phát hiện bí mật trong đầu, lúc này rồi cực kỳ, thấy ly nước trên bàn anh, cô xông đến lấy lên uống ừng ực, cảm ly, căng thẳng nói: “Tôi khát rồi!”

Mộ Nguyệt Sâm chỉ ly thủy tinh cô cầm trc ngực: “Đây là ly của tôi.”

Hạ Băng Khuynh cứng đờ 1 chút.

Chớp chớp mắt, anh dùng miệng đụng vào ly rồi cô đụng, đang k fai là hôn gián tiếp sao, tưởng tượng đến cảnh môi mỏng của anh lướt trên mép ly, hô hấp cô đột nhiên gấp gáp, ẩn hiện, cô hình như ngửi dc mùi vị nhàn nhạt từ hơi thở của anh.

Như là cảm khoai lang nóng trên tay, cô lập tức để ly xuống bàn.

Mộ Nguyệt Sâm nhún mày.

Nha đầu này có chút kỳ lạ!

Nhìn cô 1 lúc, anh vẫy tay với cô: “Qua đây!”

“Tôi k qua!” Hạ Băng Khuynh lớn tiếng quả quyết từ chối, phát hiện phản ứng mình quá lớn, lập tức nhẹ giọng nói thêm câu: “Tôi còn có bài tập, tôi qua đó làm.”

Cô quay người, chạy bước nhỏ đến sofa, từ cặp lấy ra sách, cúi đầu vào sách.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô ngày càng nghi ngờ: “Hôm nay ở trường làm những gì rồi.”

“Tôi chỉ lên lớp, k có gì khác.” Hạ Băng Khuynh cúi đầu, ngoan ngoãn đáp.

“Vậy học những tiết gì?”

“Không khác bình thường, môn chuyên ngành, cũng có môn tự chọn.”

“Uhm, dc rồi, làm bài đi!” Mộ Nguyệt Sâm hỏi k ra, cũng bỏ qua.

Nhưng anh chắc chắn nha đầu này nhất định có chuyện.

Hạ Băng Khuynh uhm 1 tiếng, coi như thoát dc.

Mộ Nguyệt Sâm tiếp tục đọc văn kiện.

Phòng làm việc lớn, chỉ có tiếng lật sách.

Hạ Băng Khuynh cắn bút, lén lút ngẩng đầu nhìn 1 tí, vừa thấy mặt anh, đại não liền có nghĩ suy nghĩ bậy bạ k đúng đắn, sợ đến nhip đập cũng k còn ổn định.

Căng thẳng che mặt, thật là điên mất.

Những hành động nhỏ này của cô, đều bị Mộ Nguyệt Sâm nhìn thấy.

Vật nhỏ này rốt cuộc đang khổ não cái gì?

Xử lý xong việc, trời đã tối, sau khi vào thủ, đêm dài hơn.

Bọn họ về nhà, đang ăn cơm tối.

Hạ Băng Khuynh cố ý tìm nơi cách xa Mộ Nguyệt Sâm nhất, bây giờ cô k thể quá gần anh.

Ăn 2 miếng cơm, cô nghĩ đến cái gì đó liền nhìn Mộ Cẩm Đình: “Anh rề, lát nữa có thể dạy anh văn cho em k? E sắp thi rồi, sợ k đậu.”

“Tối nay sao?” Mộ Cẩm Đình có chút khó xử: “Nhưng a cùng c e đi coi concert, hay là tối mai.”

“E dạy cho cô ấy cho!”

Mộ Nguyệt Sâm k nhanh k chậm nói 1 câu.

Hạ Băng Khuynh dọa đến nghẹn nước miếng, ho gấp 2 tiếng, liền xoa tay: “K cần, k cần, sợ phiền anh.”

“K phiền!”

“Nhưng---”

“K có nhưng, tối nay đến thư phòng của tôi, tôi chịu k nổi phòng đầy búp bê kinh khủng của em.”

“..” Huhu, k đi dc k!

Vẫn như cũ vì lí do bản quyền nên tui mình xin tạm ngưng update nhé! Cảm ơn mọi ng đã ủng hộ

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109

Bây giờ đến ngồi gần cô cũng muốn điên, đừng nói đêm hôm đơn độc ở trong thư phòng.

Nghĩ thôi cũng thấy đáng sợ!

“Vậy cũng dc” Mộ Cẩm Đình cười, cười với Hạ Băng Khuynh đang rồi rầm: “Nguyệt Sâm ở nước ngoài mấy năm, anh vẫn k tệ, nó dạy e cũng thích hợp.”

“Anh rề, e muốn a ---” Hạ Băng Khuynh nói dc nửa, liền thấy Mộ Nguyệt Sâm lóe lên ánh nhìn bức người.

Hạ Vân Khuynh thuận miệng nói: “A, nói đến, Nguyệt Bạch hay đi khắp các nước, anh vẫn của nó chắc cũng k tệ, tiếc hôm nay nó k ăn tối, nếu k hỏi thử, có thời gian dạy Băng Khuynh k, chắc sẽ thích hợp hơn.”

Hạ Băng Khuynh hít sâu 1 hơi, mắt khẽ mở to nhìn Hạ Vân Khuynh.

Chị sợ k đủ loạn sao!

Tại sao lại kéo anh Nguyệt Bạch vào đây?

Hạ Văn Khuynh tưởng rằng biểu tình này của e là vì mình nói đúng ý e, con nháy mắt ra hiệu với e 1 cái.

“E nói Nguyệt Bạch à---” Mộ Cẩm Đình suy nghĩ.

“Đứng, hay là a gọi cho nó, kêu nó xuống ăn cơm, thuận tiện hỏi luôn.” Hạ Văn Khuynh xúi giục.

Theo cô thấy, em gái và Nguyệt Bạch, thật sự xứng đôi.

Sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng thêm tí.

Thấy anh rõ thật muốn gọi, tình thế gấp gáp, Hạ Băng Khuynh nói 1 câu: “Anh rõ, đừng gọi!”

Lời của cô khiến tim Mộ Nguyệt Sâm và Hạ Văn Khuynh có những nghi ngờ khác nhau.

Mộ Cẩm Đình thu đũa, hỏi: “Sao thế?”

“Uhm, anh Nguyệt Bạch là nhà nghệ thuật, có thể lúc này đang chế tác, cũng có thể thức khuya quá nên mệt nghỉ ngơi rồi, anh gọi qua sẽ làm phiền anh ấy, e chỉ là chuyện nhỏ, cho nên vẫn là k nên gọi!” Hạ Băng Khuynh lí do chính đáng đáp.

Nghe vào k có gì k đúng.

“Đứa nhỏ này vừa đẹp vừa hiểu chuyện, sau này ai có thể cưới đc e, thật có phúc.” Tân Viên Thường hiền hậu cười, trong lòng thích cô gái này.

“K có đâu!” Hạ Băng Khuynh ngại ngùng lắc đầu.

Nhưng nói đến gã người, mắt vẫn nhìn về phía Mộ Nguyệt Sâm 1 cái.

Đều nói tim ở đâu, mắt cũng bóng sẽ đuổi theo đó.

Miệng Mộ Nguyệt Sâm có chút ý cười.

Nha đầu này, bây giờ học thông minh hơn rồi.

Quán gia đứng bên góc, nhìn thấy biểu hiện nhỏ của 2 người, lòng vô thức cười lên, tình yêu thật là thứ kỳ diệu mà!

“Vậy k kêu Nguyệt Bạch, vậy học thêm---” Hạ Văn Khuynh vẫn còn mơ hồ.

“Chỉ đầu, lời e nói đối với chị như là không khí?” Mộ Nguyệt Sâm ánh mắt lạnh lùng nhìn cô, k mang chút tình cảm, nhưng lại khiến người khác nổi da gà.

Hạ Văn Khuynh ngây người, kịp thời phản ứng đc mình đã chọc đến ma vương, liền nói: “Sao có thể là không khí, chị chỉ là cho thêm 1 kiến nghị, nếu Nguyệt Bạch k rảnh, vậy e là đc, chị k có ý kiến.”

Cho đến khi anh thu ánh nhìn lại, tim cô mới quay lại chỗ cũ.

Tim vô thức có tảng mờ hơi lạnh.

“Vậy cứ vậy đi!” Mộ Cẩm Đình giúp kết thúc chủ đề.

Hạ Băng Khuynh cũng chỉ biết chấp nhận.

Dù nói, vào buổi tối là thời gian nguy hiểm mà còn ở chung 1 phòng với Mộ Nguyệt Sâm, nhiều chuyện k thể không chế đc, nhưng vẫn tốt hơn là cuốn chung với anh Nguyệt bạch, với lại nếu còn có ý kiến gì, chắc chị và anh rõ sẽ khó xử.

Cơm tối xong, Hạ Băng Khuynh ôm cặp lên lầu.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook-Full.Net.

Chương 110

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Tắm xong, cô mặc 3 tầng T-shirt 3 tầng đồ ngoài lên người, cuối cùng bên ngoài còn mặc thêm áo len rộng liền thân màu trắng, quần dây mặc 2 cái, từ đầu đến chân bịt kín mít.

Nhìn gương 1 cái, tự mình thấy mình là phiên bản người thật của “Baymax”, đến bản thân cũng bị dọa 1 phen.

Đọc tiếp truyện **CUỘC TẤN CÔNG NGỌT NGÀO: KỸ THUẬT HÔN CỦA CHỦ TỊCH** tại Vietwriter.com

Được rồi, hơi khó coi tí, nhưng quan trọng là an toàn, nếu a muốn làm gì cô, nội cỡ đồ thôi cũng khiến anh điên rồi.

Hahaha, cô thật quá thông minh!

Chỉ là có chút nóng!

Lấy sách trong cặp ra, cô bước chân hậu đậu ra khỏi phòng, đến thư phòng của Mộ Nguyệt Sâm.

Đứng trc cửa, dù tay chải lại tóc, hít sâu, đưa tay gõ cửa.

“Vào đi!”

Giọng nhàn nhạt cách cửa truyền đến.

Trầm thấp, nhưng đầy từ tính.

Cực kỳ mê hoặc.

Chỉ nghe tiếng anh, tim nhỏ của Hạ Băng Khuynh đã đập loạn.

Đẩy cửa, đi vào, đóng cửa.

Trong thư phòng, ánh sáng màu vàng ấm bao trùm mỗi góc của căn phòng, như là phủ lên 1 lớp màn mơ hồ.

Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhã chéo chân ngồi trên sofa, cúi đầu nhìn laptop, trên người vẫn là bộ đồ lúc sáng, chỉ là cổ áo mở rộng hơn.

Nhìn 1 cái, liền thấy xương quai xanh của anh, làn da màu đồng sắt chắc ản hiện xuất hiện trong đầu.

2 chân mềm nhũn, vô thức nuốt nước miếng.

Vốn mặc nhiều đã nóng mà bây giờ càng nóng đến khó chịu.

Bộ phim lúc sáng lại xuất hiện, nam chính hình như càng đẹp trai, càng cường tráng, càng quen mắt.

Trời ơi, cô muốn điên rồi!

Tại sao cứ thấy anh là nghĩ đến nghĩ thứ bảy ạ?

Mộ Nguyệt Sâm tắt máy, ngẩng đầu, đột nhiên thấy “vật thể k rõ” trắng trắng tròn tròn dọa anh hết hồn.

“Hạ Băng Khuynh đây là tạo hình gì?” Mặt anh toàn tuyến đen, nghiêm túc hỏi.

“Tối-...” Hạ Băng Khuynh ánh mắt nhìn xa xăm, k tự nhiên dùng tay kéo cổ áo sắp làm cô nóng chết, nhin nửa ngày nói ra 1 chữ: “Lạnh!”

“Lạnh?” Mộ Nguyệt Sâm nhu mảy, chỉ mồ hôi trên mũi cô: “Vậy e nói tôi biết, lạnh tại sao đổ mồ hôi?”

“Là mồ hôi lạnh!” Hạ Băng Khuynh nhanh chóng đáp.

“...” Nha đầu này hôm nay nhất định chịu kích thích gì rồi, Mộ Nguyệt Sâm có chút bất lực xoa thái dương: “Qua đây ngồi xuống.”

“Uhm!” Hạ Băng Khuynh ôm sách qua, ngồi trên sofa, cách anh nửa mét, giữa 2 người dư 1 đồng chỗ.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn khoảng cách, mệnh lệnh nói: “Ngồi qua đây!”

“Uhm!” Hạ Băng Khuynh nghe theo xich qua, nhưng biên độ động đậy, thật sự chỉ có thể dùng mm để tính.

“Qua thêm tí nữa!” Mộ Nguyệt Sâm lại nói.

Hạ Băng Khuynh như ốc sên lại qua 1 chút, thật sự chỉ 1 chút.

“Hạ Băng Khuynh, mông của e dính keo phải k? Đàng hoàng cho tôi, nghiêm túc ngồi qua đây!” Mộ Nguyệt Sâm dần dần mất kiên nhẫn.

K có cách, Hạ Băng Khuynh chỉ có thể nâng mông lên, muốn ngồi qua bên anh, nhưng thực tế vẫn ở chỗ cũ.

Mộ Nguyệt Sâm dứt khoát, cũng lười nói nhảm với nha đầu này, nghiêng người dùng sức kéo tay cô kéo qua.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 111

Cơ thể Hạ Băng Khuynh nặng nề, bị a kéo 1 cái, liền ngã về trc.

Mắt thấy sắp đụng vào người anh, kịp thời phản ứng, nhưng vẫn k kéo lại cơ thể k chịu khổng chế.

Miệng k kiềm kị hôn lên ngực anh.

Từ miệng đến chóp mũi bắt đầu, với tốc độ lan truyền nhanh chóng, cứng đờ tới ngón chân.

Thời gian yên tĩnh bất động.

Như nước ngưng đọng trong không khí ấm nóng, rất lâu cũng không hết.

Cô mất đi hô hấp.

Tay chân cũng mất đi.

Tim đập ngày càng mạnh, như là cơ thể chỉ còn lại 1 trái tim, dễ dàng có thể chạm vào nó.

Ngực anh trở nên rất nóng, môi cô càng nóng.

“Không tính đứng đây?”

Giọng trầm thấp mê hoặc truyền đến bên tai.

Mộ Nguyệt Sâm cúi đầu nhìn cô 1 cái, hơi thờ trầm nặng.

Thở qua mang theo hơi nóng và điện, làm cho Hạ Băng Khuynh nhảy dựng lên, ngồi ở đó hít từng hơi lớn, như là con cá ở trên cạn quá lâu.

Tim rối loạn cộng thêm cơ thể nóng bỏng, khiến cô k ngừng chảy mồ hôi, mái trước trán bết dính lại, mồ hôi thuận theo tóc mai rơi xuống, thuận theo khuôn mặt rơi xuống cổ.

Đồ trong cùng nhất đã ướt hết.

Ánh mắt anh nhìn cô, nóng như núi lửa, bên trong có nham thạch cuộn cuộn.

“Chúng chúng ta học thôi!”

Lười Hạ Băng Khuynh bị lâu mở sách ra.

Khó xử!

Càng k dám nhìn khuôn ngực trần cùng với ánh mắt dọa người của anh.

“E k nóng sao?” Môi Mộ Nguyệt Sâm đến gần, giọng mang chút ái muội vô hình.

Hạ Băng Khuynh hít thở khó khăn, mồ hôi chảy càng nhiều, đến sách trong tay cũng bị mồ hôi tay cô làm ướt.

Nhưng cô vẫn giả bộ bình tĩnh, khi chất cực kỳ nói: “K nóng, k nóng chút nào!”

Thật ra nóng đến sắp ngất rồi.

Đầu a từ từ áp quá, đưa tay sờ mặt cô, tốc độ rất chậm.

Hạ Băng Khuynh lần nữa ngưng thở, cơ thể căng thẳng, anh anh muốn làm gì?!

Anh áp qua, cô né về sau.

Cuối cùng--

Ngón tay a chạm cô, động tác lưu loát từ trán cô trượt xuống, sờ đc mồ hôi. đc đến trc mặt cô: “Còn cứng miệng?”

“Đã nói là mồ hôi lạnh, thể chất tôi đặc biệt, lạnh mới chảy mồ hôi!” Hạ Băng Khuynh mở to mắt nói bậy.

Mặt ngày càng nhiều mồ hôi, mắt mơ hồ.

Mộ Nguyệt Sâm thu tâm trạng lại, mệnh lệnh 3 chữ: “Coi đồ ma!”

“” Hạ Băng Khuynh bị dọa đến mờ to mắt: “Tôi k coi!”

Đánh chết cũng k coi.

“E muốn tôi giúp e coi?”

“Anh---, sắc lang!”

Hạ Băng Khuynh dòm quay đầu, cảm thấy bản thân k khác bị con cá đang bị nấu trong nồi canh sôi.

Đột nhiên, cơ thể nhẹ bẫng.

Đội cô từ chấn động hồi thần lại, người đã bị ôm vào nhà vệ sinh phòng sách.

Tình thế gấp gáp, cô dùng tay kéo đèn treo tường: “Tôi k coi, đánh chết cũng k coi.”

Đối diện với nam nhân nghiêm túc muốn coi đồ bạn, mặc 100 bộ cũng vô dụng!

“Thả lỏng tay.” Mộ Nguyệt Sâm k kiên nhẫn nói.

“K thả, trừ khi buông tôi ra!”

Hạ Băng Khuynh bộ dạng lần này sống chết k sợ.

“K thả?” Mộ Nguyệt Sâm nhú mày.

Biểu cảm của tên này có ý gì? Muốn đối phó cô thế nào?

Lòng Hạ Băng Khuynh thỉnh thịch, bất an, nhưng vẫn k chịu thua trả lời: “Đúng, k thả, chính là k thả!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112

Có gọi thì chặt tay cô.

Mà thực tế, nhiều lúc k cần bạo lực, chỉ cần trí não.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn mặt cô, đột nhiên, k báo trc, cúi đầu hôn môi cô.

Phản ứng có điều kiện, Hạ Băng Khuynh thả tay ra đẩy đầu anh.

Đội cô phản ứng mình đã bị dụ, người đã bị ôm vào nhà vệ sinh.

Đóng cửa, khóa lại.

“Mộ Nguyệt Sâm, a hoàn toàn là tên lưu manh!” Hạ Băng Khuynh tức giận la.

Mộ Nguyệt Sâm để cô lên bốn nửa tay, lưng cô đối diện gương, như vậy, cô k thể chạy.

Cơ thể anh ở trc đến gần, 2 tay chống lên gương, mặt đối mặt với cô.

Hạ Băng Khuynh giãy trc còn la om sòm, giãy sau im như thóc.

Cô mờ to mắt, nhìn kĩ khuôn mặt anh, lông mày đậm như kiếm sắc, sống mũi cao như dùng dao điêu khắc, đôi môi đều đặn, miệng dù k cười cũng có loại cảm giác như hơi nhếch lên, cực kỳ đẹp, còn rất mê người!

Trong lòng liền xấu hổ.

Tâm tư thiếu nữ như là thời tiết mùa hạ, 1s trc sấm chớp, 1s sau liền quang đăng mặt trời dần lên cao.

“Đưa tay lên!”

Mộ Nguyệt Sâm thấp giọng nói

Đột nhiên vang lên câu mệnh lệnh, làm cô tim thiếu nữ đang phiêu diêu nhanh chóng bị kéo về hiện thực.

Để nam nhân coi đùm là chuyện rất ngại, Hạ Băng Khuynh k có gan lớn vậy: “Tôi có thể tự coi k?”

Lời vừa nói ra, hình như vấn đề rất lớn.

K lẽ nói coi đồ trc mặt nam nhân k ngại?

Cô xấu hổ nhắm mắt, trc thôi miên bản thân.

Mộ Nguyệt Sâm đứng thẳng dậy, tay bỏ túi, gật đầu: “Có thể!”

“A quay qua kia!”

“Hạ Băng Khuynh, e k cần coi hết!”

“Ai nói tôi coi hết!” Hạ Băng Khuynh xấu hổ la lớn, mặt nhanh chóng đỏ lên.

“Vậy sao kêu tôi quay đi, k lẽ ở trên đg coi áo khoác, liền kêu tắt cả mọi ng quay đi?”

Hạ Băng Khuynh k phản biện đc.

Hình như có lý, nhưng cô vẫn rất xấu hổ.

“Nhanh lên, dừng rề rà, còn phải học nữa.” Mộ Nguyệt Sâm hỏi.

Hạ Băng Khuynh nói k lại anh, chỉ có thể coi đồ.

Sớm biết k mặc nhiều vậy.

Còn tưởng vậy an toàn, ngược lại thành như vậy.

Cởi 1 cái còn 1 cái, cởi 1 cái vẫn còn 1 cái, cởi đến cái thứ 5, trán Mộ Nguyệt Sâm toàn hắc tuyến.

Nha đầu này mặc hết đồ trong tủ lên người sao?

Còn về hành động kì lạ của cô, nguyên nhân k khó nghĩ.

Cô sợ a vậy sao?

Hạ Băng Khuynh cởi đến chỉ còn 1 áo lót và T-shirt, do quá nhiều mồ hôi, ướt hết cả người.

Đường cong của thiếu nữ vừa thon gọn vừa mềm mại.

Mỗi 1 tác đều đẹp đến khiến ngta ngạt thở.

Nhưng cô lại k phát hiện ra có gì k đúng, tiếp tục cởi quần.

3 cái quần, nóng đến chân cô sắp cháy ra.

Mộ Nguyệt Sâm dần dần căng thẳng, yếu hèn chuyển đầu, mắt chứa gì đó, càng ngày càng sâu, ngày càng trầm.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 113

Mà nha đầu ngốc còn ngồi trên bồn rửa tay, chuyên tâm muốn đẩy quần trên người ra.

Thật là khó coi!

Mồ hôi làm cho cái quần bên trong nhát như vừa nhặt lên từ nước.

Đôi mày liễu nhuu lại, Hạ Băng Khuynh trên bồn rửa tay di chuyển qua lại, như là dùng mọi cách cởi quần ra, hoàn toàn không biết động tác của mình có bao nhiêu dụ dỗ người khác.

Càng không biết, cô đang kích thích 1 nam nhân mạnh mẽ, khí chất hơn người.

Mắt Mộ Nguyệt Sâm co rút, bây giờ cô như tình được đang thấm vào trong máu của anh, khiến máu huyết sôi trào.

Nguy hiểm dần lan rộng.

“Phù---” Cuối cùng cũng cởi được.

Hạ Băng Khuynh để quần vừa cởi qua bên, dùng tay lau mồ hôi trán, xuống khỏi bồn rửa tay, đi đến bên anh vài bước: “Tôi xong rồi, có thể đi rồi!”

Lúc này anh hải lòng chưa!

Sự đến gần của cô, như là chất dẫn lửa cuối cùng.

Không gian chật hẹp đột nhiên im lặng cực độ, như là sự im lặng chết chóc trước phong ba bão táp.

Không chút báo trước, đột nhiên anh đưa tay cầm gáy cô kéo cô vào lòng, môi mòng nóng bỏng áp xuống, cường hèn khiến cô bất ngờ mở miệng nhỏ ra.

“Xoẹt---”

Đồ của cô bị anh xé nát.

Trong không khí, hormone nam như bùng nổ.

Hạ Băng Khuynh bị dọa ngây người.

Não trống rỗng.

Như là búp bê gỗ tùy anh xâm nhập.

Chuyện xảy ra quá đột ngột, như là hải triều, giây trước còn sống yên biển lặng, giây sau liền bộc phát trước mắt.

“Uhm---” Khi phản ứng lại, cô dùng sức đẩy anh.

Nhưng cô không những không đẩy được người đàn ông điên cuồng ra, mà còn bị anh áp lên tường nhà vệ sinh, không quan tâm ý của cô, cùng cô hôn triển miên, hai tay sờ khắp người cô 1 lượt.

Cái anh muốn rõ hơn bất cứ gì.

Không còn lí trí, chỉ còn sự xúc động nguyên thủy nhất.

Kịch liệt như vậy khiến Hạ Băng Khuynh sợ hãi, cô chịu không nổi, rất sợ, rất rối, chỉ biết phản kháng, trước mặt anh, lại lộ ra sự yếu đuối vô dụng như vậy.

Mộ Nguyệt Sâm cảm nhận được sự sợ hãi mạnh mẽ của cô, cảm giác bất lực đó khiến anh tỉnh táo lên tí.

Thả mỗi cô ra, trán anh và cô chạm nhau.

Hai người hô hấp gấp.

“Em sợ gì?” Giọng anh trầm thấp, hô hấp nóng như lửa.

“Tôi---” Hạ Băng Khuynh ánh mắt mê ly, não rối loạn, quên lúc này nên tức giận, mà không phải nghiêm túc nghĩ, nhỏ giọng đáp: “Em sợ đau!”

Sau khi cô coi từ “bảo bối” của Tiêu Nhân xong, càng xác nhận kiến thức này.

“...”

Lần thứ 2 nghe kết quả này, Mộ Nguyệt Sâm có chút cảm nín.

Tin đây không phải cơ của cô, càng bất lực hơn.

Bất kì nam nhân trưởng thành nào, khi nghe cô gái nói sợ đau đều không biết nói gì, đến chứng minh cũng không thể.

Anh cảm thấy mình như con sói tiêu tụy, vốn biết thò trắng cái gì cũng không biết, còn luôn hi vọng cô cùng tần suất với mình, cùng anh làm chuyện tương đồng, trong mắt cô, thế giới này rất thuần khiết.

Cố gắng áp chế lửa trong người, anh bình tĩnh lại tí, đứng người dậy.

Thấy áo bị anh xé nát, anh lấy 1 bộ đồ trên bồn rửa tay đắp lên người cô, “Hôm nay không học nữa, mặc lên, về phòng nghỉ!”

Nói xong, anh quay người rời nhà vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 114

Ngoài cửa, Mộ Nguyệt Sâm cực khổ hít thở, thật sắp bị nha đầu này ép thành thái giám!

Trong nhà vệ sinh, rất im lặng.

Khó có thể tưởng tượng mấy phút trước, ở đây xuất hiện cảnh như “tai nạn”.

Hạ Băng Khuynh động dậy, quay người nhìn gương, cô gái trong gương như vừa trốn thoát khỏi cái chết, y phục nát, tóc rối.

Mọi bị hành hạ đến đỏ lên, dấu hiệu cho thấy trầm luân hơn 1 nam nhân.

Dù như vậy, cuối cùng anh cũng không tiếp tục.

Rõ ràng với sức của anh, chỉ cần anh muốn, dù cô dùng hết sức cũng vô dụng.

Nhưng, anh, vẫn tha cho cô!

Cầm chặt đồ cuối cùng anh đắp cho cô, cô cảm nhận được sự dịu dàng của anh, lòng lưu chuyển dòng chảy ấm áp.

Nam nhân này rất hư, nhưng hình như cũng không hư lắm.

Ra từ nhà vệ sinh, Mộ Nguyệt Sâm đã không còn ở thư phòng.

Lòng cô đột nhiên trống rỗng.

Sớm hôm sau.

Hạ Băng Khuynh còn đang ngủ, liền bị người gõ cửa.

Mất mơ hồ mở cửa, phát hiện đứng trước cửa là Mộ Nguyệt Sâm, lập tức tỉnh táo.

“Sao sớm vậy đã tìm tôi?” Cô vô thức kéo cửa lại.

“Ôn tập!” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt nói, vào trong.

Anh trực tiếp ngồi bên bàn sách, tìm bài tập anh vẫn của cô.

Hạ Băng Khuynh ngây ngốc.

Sớm vậy anh kiểm cô ôn tập?

Kéo 1 cái ghế qua, cô ngồi xuống, nhìn thời gian, ngoan ngoãn, mới 6h!

Đang nhìn Mộ Nguyệt Sâm, lúc này đang lấy bài tập của cô, bộ dạng cao quý lạnh lùng, so với người hôm qua hoàn toàn là 2 người khác nhau.

Lòng Hạ Băng Khuynh lên lút khinh bỉ.

Nhìn anh cũng nửa ngày rồi, cô chỉ vào sách trong tay anh: “Tôi làm đúng không?”

Mộ Nguyệt Sâm lật sách, tay tùy ý chỉ lên.”Đây không đúng, đây cũng không, đây ngữ pháp sai toàn bộ, chỉ để vậy cũng sai, Hạ Băng Khuynh giáo viên tiếng anh có dạy em không?”

“...”

Hạ Băng Khuynh quần bách!

Lời cô cần đọc ác vậy không!

Chịu không được bị nói, cô tức giận giật lại sách: “Không cần anh dạy nữa!”

“Nói em 2 câu liền không vui?”

“Làm gì 2 câu, rất nhiều câu được không, nếu tôi có thể làm đúng, còn ôn bài làm gì.”

“Thật biết giả biện, được rồi, trước tiên sửa câu đã sai, em nói anh nghe chỗ nào nên viết sao, biết rồi, lần sau sẽ không sai nữa!”

Hạ Băng Khuynh không vui mở sách ra.

“Lấy viết đây!” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt nói.

Hạ Băng Khuynh tìm viết chì trong hộp bút trên bàn đưa anh.

Tuy biểu cảm Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng, nhưng dạy rất kiên nhẫn, nếu cô nghe không mà không hiểu, liền viết kế bên câu đề cho cô coi: “Hiểu chưa?”

“Hình như hiểu rồi!” Hạ Băng Khuynh vui vẻ nói.

Tên này thật lợi hại, nói rất dễ hiểu, lại cực kỳ chuẩn xác.

1h hơn sau đó, cô đều nghe rất nghiêm túc.

“Còn gì không hiểu tôi nay nói tiếp!”

Tối nay?

Tối nay còn ở chung chỗ với anh?

Hạ Băng Khuynh k biết mình nên vui hay lo, cô vừa mới thích anh, mà anh lúc nào cũng muốn cô làm chuyện ấy, cô lại không muốn sớm vậy là chuyện ấy với anh, sợ cô lúc nào cũng từ chối anh, như vậy làm sao phát triển tình cảm

Ài, khổ não quá!

Cô không nên thích anh.

Tên này không phải người thường có thể thích.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 115

“Hạ Băng Khuynh, biểu tình này của em là gì!” Mộ Nguyệt Sâm lật mặt.

Cô lúc thì khổ não, lúc thì thờ dài, ở chung với anh, khiến cô khó chịu vậy sao?

Hạ Băng Khuynh bĩu môi, lòng nghĩ nói với anh cũng không rõ.

Đứng dậy đi đến bên giường, cô lật chăn ra nằm lên, con buồn ngủ ập tới.

“Ra ngoài nhớ khóa cửa!” Cô nhắm mắt nói 1 câu.

Diện tích bóng tối trong lòng Mộ Nguyệt Sâm càng lớn.

Sáng ở trường, học tiết thể dục, nữ sinh ở sân chạy mấy vòng, đều mệt ngồi 1 bên nghỉ ngơi.

Hạ Băng Khuynh cầm khăn lau mồ hôi.

“Cậu tốt rồi, còn có nam thần dạy thêm, tài sắc đều thu hết!” Tiểu Nhân chua ngoa nói.

“Ngữ văn là thầy thể dục dạy sao, cái gì tài sắc thu hết, có biết dùng từ không!” Người bị hại là cô!

Lúc Hạ Băng Khuynh nói chủ đề này, giáo viên thể dục vừa hay ở sau, thầy cực kỳ không vui ho 2 tiếng: “Hai nữ sinh này, tự mình không học tốt, đừng lúc nào cũng đổ lỗi cho giáo viên thể dục, ngữ văn của tôi không tệ chút nào! Tôi nay rửa dọn dẹp sân bóng rổ cho tôi!”

Nói xong, chấp tay ra sau rồi đi.

Để họ cả người không xem giáo viên thể dục là giáo viên này.

2 nữ sinh vừa nghĩ đến sân bóng rổ rộng lớn, lập tức than thở!

Trưa.

Trong phòng bao kiểu Nhật.

Mộ Nguyệt Sâm mặt bắt lực nhai thức ăn.

Bên cạnh anh là Ôn Nhã Liên, đối diện là Quán Dung Khiếm và Cố Quán Thụy, giữa họ ngồi 1 vụ vật, đồ tây trắng hõm sâu trước ngực, cảm nhỏ gọn, đôi mắt to lộ vẻ vô tội, giọng nũng nịu như trẻ sơ sinh, nghe vào khiến

người ta tề đại.

“Anh Khiêm, ngực người ta dạo này buồn quá, thường không thờ nổi, anh nói xem có chuyện gì?” Vưu vật đầy tình ý nhìn Quân Dung Khiêm.

Cổ Quân Thụy ở bên lập tức để đầu xuống, kéo vưu vật về hướng mình: “Ngực buồn anh có cách, xoa 1 tí là khỏi.”

“Cổ thiếu thật đáng ghét a---, bắt nạt người ta!” Vưu vật nũng nịu nói, miệng nói đáng ghét, mặt lại rất hường thụ.

“Thương em còn không kịp, sao lại bắt nạt em chứ.” Cổ Quân Thụy xoa càng không chút kiêng kị.

Quân Dung Khiêm ở bên không những không cản, ngược lại càng hứng thú.

Ôn Nhã Liên ở bên xem kịch, nhưu là chuyện này là chuyện thường.

Tiếng cười đùa làm không khí phòng bao nóng lên, cô nhìn Mộ Nguyệt Sâm đối diện, dùng sức cắn môi đỏ.

Mộ Nguyệt Sâm nhàu mày càng sâu, lấy ly rượu trắng trên bàn lên miệng, vừa hay nghe tiếng ** truyền vào tai, anh liền để ly xuống bàn.

Hàn ý áp bức người.

Quân Dung Khiêm bọn họ lập tức thu mình lại.

“Loại sở thích cấp thấp này, không lẽ các cậu chơi không chán?” Sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng mờ miệng.

3 tên đồng đảng nhìn nhau.

Bình thường quá đáng hơn A Sâm cũng không ý kiến, luôn bộ dạng không quan tâm, không tham gia cũng không phản đối, hôm nay sao vậy?

Lừa lớn vậy!

Quân Dung Khiêm nghĩ nghĩ, cười: “Có phải vì nha đầu đó?”

Thứ duy nhất có thể ảnh hưởng tâm trạng A Sâm, chỉ có cô ấy.

Mộ Nguyệt Sâm không nói.

“Nha đầu lại làm cậu tức gì rồi?” Ôn Nhã Liên tò mò.

“Còn có thể là gì, bị nha đầu cự tuyệt rồi!” Cổ Quân Thụy nhẹ nhàng nói.

Mộ Nguyệt Sâm dùng đầu gấp đồ ăn.

Phán ứng của anh càng làm 3 người bạn tốt thêm tò mò, bình thường, đối với tấn công của họ, trêu đùa anh, anh không thể trầm mặc vậy, trừ khi có chuyện gì giấu rất sâu.

Cổ Quân Thụy đuổi vưu vật ra.

“Nói đi, ở đây không người ngoài.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116

“Nếu là chuyện nam nữ, cậu nói đi, chúng tớ có thể nghĩ cách giúp cậu.”

“Đều là nam nhân, đừng giấu nữa.”

Mộ Nguyệt Sâm thả đầu, nhân nhật nói: “Nếu 1 cô gái nói với các cậu, không thể tiếp tục là vì sợ đau, các cậu xử lý thế nào?”

Mấy tên đồng đảng nghe xong mắt đứng thẳng.

Nhìn nhau.

1 ph sau, đều không nhin đc phì cười.

“Ngại quá A Sâm, thật không nhìn đc, để tớ cười 1 chút---” Cổ Quân Thụy nói xong, nằm bò trên ghế, cười đến khó thở.

“Cổ Quân Thụy cậu đúng là người không biết đồng cảm.” Quân Dung Khiêm cảm đầu đánh anh, bản thân cũng nhìn k đc cười.

Ôn Nhã Liên cổ mồm môi, vỗ vai Mộ Nguyệt Sâm, ý vị thâm sâu nói: “Không phải vấn đề của cậu, thật đó anh em, không phải vấn đề của cậu, thật sự là ---, cái đó xuống tay vẫn quá sớm!”

Mộ Nguyệt Sâm mắt âm u lướt qua 3 người: “Không muốn sống tiếp tục cười!”

Mấy người lập tức nắm chặt đầu nhìn xuống.

“A Sâm, chuyện này tớ chưa gặp qua, hay cậu nói với cô ấy, đau không, thử liền biết!” Quân Dung Khiêm ra chủ ý.

“Cảm thủ đội lột người!” Ôn Nhã Liên lắc đầu, bình luận.

Cổ Quân Thụy khinh bỉ liếc Quân Dung Khiêm 1 cái: “Thiếu năng à, nha đầu đó là cô gái bình thường sao? Cậu tưởng cô ấy ngốc à, theo tôi nói, không phải muốn vì tình mà chạm vào người, mà muốn có ấy cam tâm tình nguyện hiến dâng, đến lúc đó A Sâm có thể tùy ý hành sự.”

“Không bằng cảm thủ!” Ôn Nhã Liên vẫn lắc đầu.

“Ôn Nhã Liên, cậu đi chết cho tớ!”

Mộ Nguyệt Sâm bắt lực xoa thái dương.

Hạ Băng Khuynh ở trường tai trái bị đỏ lên, nóng bỏng, dùng tay chạm cái, lòng liền thịnh thích, ai nói xấu sau lưng cô.

“Haizz, nghĩ đến phải dọn sân bóng rổ liền muốn chết!” Tiểu Nhân ở bên điên cuồng xoa tóc thành ổ quạ.

“Làm quý cũng phải dọn, cậu chấp nhận đi!” Hạ Băng Khuynh bắt lực nói.

Học xong tiết cuối, họ rời lớp học.

Hạ Băng Khuynh nghĩ đến lát chắt thư ký Trác ở ngoài đợi cô, liền nói 1 tiếng với Tiểu NHÂN, chạy ra cổng trường.

Quả nhiên, thư kí Trác đã đến, đang hào hoa phong nhã đứng bên xe đợi.

Cô đi qua.

Trác Tùy Hàng mở cửa cho cô, cười nói: “Hạ tiểu thư, hôm nay chúng ta không đến công ty, tổng tài kêu tôi---”

“Thư kí Trác, tôi chưa thể về.” Hạ Băng Khuynh không nghe lời anh nói, ngắt lời.

“Hử?” Trác Tùy Hàng ngây người, không hiểu nhìn cô, mắt đều là nghi vấn.

“Giáo viên trong trường kêu tôi và 1 bạn dọn sân bóng rổ, tôi ra nói anh 1 tiếng, anh về nói với Mộ Nguyệt Sâm, tôi nữa tôi tự về.”

“Vậy à.” Trác Tùy Hàng cười nhẹ: “Cô vẫn nên gọi cho anh ấy 1 tiếng, đích thân nói!”

Hạ Băng Khuynh gật đầu: “Vậy được, khiến anh chạy lên công cốc rồi.”

“K s, vậy tôi đi đây!” Trác Tùy Hàng nỏ máy rồi đi.

Hạ Băng Khuynh đứng ở bên, gọi cho Mộ Nguyệt Sâm.

“Tùy Hàng đón em rồi?” Giọng nhàn nhạt ở bên truyền tới.

“Không có, tôi kêu anh ấy về rồi, Mộ Nguyệt Sâm, tôi nói anh nghe, hôm nay, tôi phải ở lại trường dọn dẹp vệ sinh, đợi lát tôi tự kêu xe về, anh không cần đón tôi.”

Bên kia đột nhiên không còn tiếng.

Hạ Băng Khuynh tưởng anh cúp, nhìn điện thoại, vẫn gọi, cô lại để điện thoại lên tai: “Mộ Nguyệt Sâm anh còn nghe không?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117

Lâu sau, điện thoại bên kia truyền đến: “Vi chuyện hôm qua, cố ý tránh anh?”

Cực kỳ lạnh lẽo!

Hạ Băng Khuynh ngây người, lập tức giải thích: “Mối không phải, tôi thật sự ở lại dọn dẹp, “Sợ anh còn không tin, còn thêm 1 câu: “Được rồi, thật ra bị giáo viên thể dục phạt, hôm nay lên lớp đặc tội thầy.”

Dù mắt mặt, cũng không muốn anh hiểu lầm.

Bên kia điện thoại, lại trầm mặc.

“Vậy tối nay anh đón em!”

1 câu nhẹ nhàng, vẫn nhàn nhạt không cảm nhận dc tâm trạng anh, nhưng ấm áp như gió nhẹ thổi qua trong thời tiết nóng, như là cách rất xa, như là chạm không tới, vẫn ấm áp thổi trong tim cô.

Hạ Băng Khuynh cười ngọt ngào, lấy điện thoại, đứng trước cổng trường, áp chế cảm giác tốt đẹp dâng lên trong lòng, trả lời 1 chữ: “Đc!”

Cúp điện thoại, cô nhảy chân sáo vào trường.

Đột nhiên cảm thấy không khí lúc chiều tà thật tươi mới.

Tối 7h.

Trong sân bóng rổ lớn, 2 thiếu nữ dùng sức lau nhà.

Bọn họ đã ăn tối, nhưng bây h đã 2h rồi, cũng chỉ mới lau dc nửa.

“Không dc rồi k dc rồi---”

Tiểu Nhân ngồi qua bên nghỉ ngơi.

Thấy Hạ Băng Khuynh hưng phấn cực kỳ, nghi ngờ sờ trán cô: “Khuynh Khuynh hôm nay cậu tiêm thuốc hưng phấn hay trúng 800 vạn? Từ cơm tối đến h đều hưng phấn vậy, tối nay còn ăn 3 phần thịt nướng!”

Thật là bất thường lớn.

“Đúng vậy, tớ thích ăn thịt nướng, tớ thích dọn dẹp!” Tâm trạng Hạ Băng Khuynh rất tốt nhe miệng cười.

“Điện rồi điên rồi, thật là điên rồi!”

“Cậu ngồi nghỉ đi, tớ lau là dc” Hạ Băng Khuynh kéo cây lau nhà qua bên khác.

Nghĩ đến Mộ Nguyệt Sâm đến đón về, tâm trạng hy vọng như sự đẹp đẽ của trời sau mưa, trong bóng đêm, hiện lên càng đẹp hơn.

Tiểu Nhân nhìn theo cô lúc đi qua đây lúc qua kia.

Mất vô thức liếc 1 cái, sân bóng rổ xuất hiện 1 bóng người, cơ thể thon dài, áo trắng quần đen.

Mắt cô lập tức sáng lên.

Quý Tu!

Nam thần của cô!

“Khuynh Khuynh tớ ra kia cái, lát về liền.” Cô đứng dậy chạy ra ngoài.

Hạ Băng Khuynh dừng chút, nhìn cô la: “Cậu đi đâu thế?”

“Đuổi theo nam thần của tớ!” Tiểu Nhân nói 1 câu, người biến mất khỏi cửa.

Nam thần?

Hạ Băng Khuynh nghĩ nghĩ, chắc là thầy Quý?

Nhưng thầy không phải ra ngoài tháng sau mới về sao?

Chắc k chừng thầy có chút về sớm!

Nếu thầy Quý bị Tiêu Nhân chặn lại, thật là xong rồi, mong thượng đế bảo vệ anh.

Thu suy nghĩ lại, cô lau tiếp, còn ngâm nga câu hát: “Là la là, là là”

Phía sau, tiếng bước chân truyền đến.

“Da da da”

Bước chân trầm ổn, đi k nhanh k chậm.

Nghe tiếng bước chân nam nhân.

Lòng Hạ Băng Khuynh nhảy lên, anh đến rồi!

Sự ngọt ngào trong tim cô lan truyền, tốc độ lau nhà chậm hơn.

Tùy theo sự anh đến gần, lập cô đập mạnh hơn.

Bước chân dừng lại sau cô.

Hạ Băng Khuynh nắm cây lau nhà, cũng ngừng động tác.

Hít sâu, chuẩn bị quay lại, màn xanh lá từ trời rơi xuống, rơi trước mặt cô, làm cô hoa mắt.

Là gì?

Cô quay về sau, nhắm mắt, lần nữa mở mắt nhìn rõ.

Băng đô xanh lá đính ngọc trắng, k phải là băng đô cô thích sao.

Anh mua rồi!

Đưa tay, cầm lấy, sờ ngọc trên đó, lòng kích động.

Thì ra, anh luôn chú ý.

“Tôi rất thích!” Hạ Băng Khuynh xấu hổ mà ngọt ngào nói.

“Cô bé, có cần anh đeo lên không---” Giọng ấm áp truyền đến bên tai cô.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118

“Câm---”

Không đúng!

Đây k phải giọng Mộ Nguyệt Sâm, mà là

Hạ Băng Khuynh liền quay người, đứng sau cô là Mộ Nguyệt Bạch áo len màu be, anh như bình thường vậy, đẹp đẽ sạch sẽ, mang theo hào quang, mà k phải ng cô tưởng.

Tím thiếu nữa lập tức dừng lại.

Ngai ngừng nói: “Anh Nguyệt Bạch, sao anh đến rồi?”

“Nếu k e tưởng là ai?” Mộ Nguyệt Bạch cười ôn hòa nhìn cô, sâu trong ánh mắt có tia tăm tối.

“Em---” Hạ Băng Khuynh ngại k nói ra.

Đến bây h, còn trong giai đoạn mơ hồ, cô cũng k biết a có thích cô k.

Cúi đầu, cô tránh né đá đá chân.

“Thời gian k sớm, chúng ta đi thôi!” Mộ Nguyệt Bạch k hỏi rõ.

Hạ Băng Khuynh theo quán tính ngẩng đầu, nói: “Mộ Nguyệt Sâm k đến đón em sao?”

Anh có nói đến đón cô!

Biểu cảm Mộ Nguyệt Sâm mang ý cười, nhìn cô, lập tức, gạt đầu: “Nó k rảnh!”

Mất mát như cầu sắt ngàn cân từ trên cao rơi xuống, chấn động đến rất lâu cô mới tìm lại lời nói của mình: “Uhm!”

Cô đáp 1 tiếng.

Cũng k nói gì thêm.

Từ hi vọng đến thất vọng, đã lấy hết sức lực của cô, cái gì cũng không giống xưa nữa, không khí kiềm nén, đêm bên ngoài vừa đen vừa đáng sợ, so với lúc này như 2 thế giới.

“Nguyệt Sâm k đến em rất thất vọng?” Mộ Nguyệt Bạch tùy ý hỏi.

“Mới k có” Hạ Băng Khuynh phủ nhận, giả bộ k s: “Anh ta k đến càng tốt, cảm ơn quà của anh, e rất thích!”

Cô bỏ vào trong túi.

Mộ Nguyệt Bạch nắm tay cô kéo rồi thả ra, động tác tự nhiên kéo ôm vai cô: “Theo anh đi, k cần lo lắng, sẽ có người dọn dùm!”

Mắt mang ý cười, ý vị thâm sâu.

“Anh kêu người dọn giúp sao?”

“Chuyện này e k cần lo.” Mộ Nguyệt Bạch chỉ lên mũi cô: “Theo anh đi là đc, k lẽ e k tin anh Nguyệt Bạch?”

Lời của a rất có sức thuyết phục, Hạ Băng Khuynh cũng rất tin anh.

Đi ra ngoài 2 bước, cô nhớ đến Tiêu Nhân: “Đứng r, e nói với bạn e 1 tiếng.”

Cô lấy điện thoại, màn hình chưa mở, liền bị kéo đi.

“Tất cả anh để an bài rồi!” Mộ Nguyệt Bạch lấy đth bỏ vào túi mình.

“Nhưng---” Tại sao thu đth cô?

Đột nhiên cảm thấy nam nhân Mộ gia, dù tính cách thế nào, cũng rất đáng ghét.

Đi khỏi sân bóng rổ, xe đưa của Mộ Nguyệt Bạch dừng trc cổng.

Hạ Băng Khuynh như bị anh đẩy vào xe, trực tiếp ngồi vào, thắt dây an toàn, cô vẫn quay đầu nhìn.

Rốt cuộc vẫn có chút lo lắng cho Tiêu Nhân, nhưng lại cảm thấy anh Nguyệt Bạch an bài thì sẽ k vấn đề.

Xe rời trường.

Cách trường k quá 500m, 1 chiếc xe bạc đen lướt qua xe họ.

Tiêu Nhân k theo được, liền về sân bóng rổ.

Thấy trống rỗng, lập tức gọi Hạ Băng Khuynh, nhưng k ai nghe.

“Làm gì vậy, k fai vậy mà về chứ? Nữ nhân k nghĩa khí!”

Sau khi nói, cô lại có chút lo, chắc k fai xảy ra chuyện gì chứ?

Vừa đang nghĩ, có tin nhắn: “Tớ về trc, rất nhanh có ng đến dọn, cậu đưa cho anh ta, sớm về nghỉ!”

Tiêu Nhân thở phào.

Thật sự đi rồi!

Lúc này, cửa truyền đến tiếng bước chân.

Người dọn dẹp đến thật nhanh.

“Đại thiếu, anh--” Tiêu Nhân quay người, đưa cây lau nhà lên, nhìn người đứng trước, cô nói k lưu loát nữa: “Tam tam thiếu gia!”

Khoan khoan, sao anh ở đây?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119

“Cô ấy đâu?” Mộ Nguyệt Sâm từ tốn nhìn 1 bóng, k thấy bóng dáng Hạ Băng Khuynh.

Tiêu Nhân ngây người sực tỉnh, trả lời thật: “Cô ấy về nhà rồi!”

Về nhà?

Mộ Nguyệt Sâm nhú mày: “Bao lâu rồi?”

“Vừa nãy.”

Nha đầu thối, dám gần với anh!

Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng, từ quần lấy đth gọi cô, vừa gọi, liền nghe tiếng tút tút quy luật, sau đó bị cúp máy.

Trán anh ần ần hiện gân xanh.

Khuôn mặt đẹp trai căng đến dao cũng k dám chém qua, bình tĩnh lại anh gọi lần nữa.

Mà lần này, đối phương trực tiếp tắt nguồn rồi!

Sân bóng rổ lớn vậy, nhiệt độ lập tức xuống âm.

Tiêu Nhân bị lạnh đến đóng băng, nghĩ đến tin nhắn của Hạ Băng Khuynh, nhìn tình trạng trc mắt, hình như hiểu gì rồi.

Rất hiển nhiên, Băng Khuynh cố ý trừu chọc tam thiếu, hèn gì lúc này hưng phấn vậy.

Mắt xoay chuyển, cô cười ngọt với anh: “À, tôi biết, tam thiếu anh đặc biệt đến dọn dẹp giúp chúng tôi đúng k, a thật tốt, đến đây, cây lau nhà cho anh, lau thật tốt, chỗ nào giao cho anh, thời gian k sớm, tôi 1 cô gái về trễ rất nguy hiểm, tôi đi trc, bái bai!”

Lấy cây lau nhà nhét vào flay anh, chuồn nhanh.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn cây lau nhà trên tay, đầu sắp phun ra hơi.

Nha đầu thối, để anh bắt đc là chết chắc!

Ném cây lau nhà đi, nhanh chóng rời đi, nhưng đi đoạn, anh lại chậm bước chân lại, đến cửa, hoàn toàn dừng lại.

Ảnh trắng khiến bóng anh kéo dài.

Rất lâu, anh k động.

Lúc này, đột nhiên quay người, lại bước lớn đi vào trong.

Đi đến chỗ cũ, cúi áo ngoài, thoát nút áo tay, xăng lên, cong người nhặt cây lau nhà bị bỏ xuống đất, rửa trong thùng nước, nhanh chóng bắt đầu lau.

Mặt k biểu cảm, cực kỳ chăm chú.

Cảnh tượng này nếu bi ng quen thấy, nhất định dọa đến bệnh tim.

Tam thiếu cao quý lạnh lùng, bình thường đến chút bụi cũng nhịn k dc, vậy mà nửa đêm ở đây lau nhà, lao động tay chân, k fải khoa học!

Lau xong nửa sân còn lại, đến sơ mi cũng bị ướt!

Chạy mồ hôi là 1 trong những chuyện Mộ Nguyệt Sâm ghét nhất.

“Ai còn ở trong!”

Giọng cực khỏe vang lên từ ngoài.

Mắt Mộ Nguyệt Sâm liếc ra ngoài, động tác chưa dừng qua, tiếp tục thả tay áo xuống, nhàn nhạt nói: “Hiệu trưởng Trần tối vậy còn ở trường, thật hiếm thấy.”

“Mộ tổng?” Hiệu trưởng Trần bất ngờ, nhanh bước qua: “Tối vậy ngài ở đây làm gì?”

Lúc nói, anh nhìn thùng nước và cây lau nhà 1 cái.

“Tôi à?” Mộ Nguyệt Sâm thấp giọng cười lạnh, tự giễu: “Ăn no k có chuyện làm, giúp ông dọn dẹp!”

Lấy áo khoác, đi ra ngoài.

Hiệu trưởng Trần đứng trong sân bóng rổ, mặt ngưng trọng.

Về đến nhà, chuyện đầu tiên Mộ Nguyệt Sâm làm là đến phòng Hạ Băng Khuynh.

Đẩy cửa phòng cô, bên trong tối đen, k bóng người!

Biết anh đến tính sô, trốn rồi?

Bóng tối bao trùm, công kích vào lòng anh, k hề muốn rời đi.

Đóng cửa, anh ngồi trên giường đợi cô.

Buồn ngủ quá!

Hạ Băng Khuynh che miệng, ngáp 4 cái.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120

Bây giờ cô ngồi trên sofa phòng làm việc của Mộ Nguyệt Bạch.

Từ trường về, anh liền mang cô đến đây, hai người ăn khuya, cô còn đi thưởng thức tác phẩm của anh, cứ vậy, đã 10h30.

Anh Nguyệt Bạch đi đến phòng ngủ, bây giờ vẫn chưa ra, anh đi làm gì?

Đứng đây, đến trước phòng ngủ, gõ 2 cái.

K ai đáp, cô nhẹ đẩy vào, đưa đầu vào, nhỏ tiếng kêu: “Anh Nguyệt Bạch?”

Giường lớn đó đậm, Mộ Nguyệt Bạch nằm nghiêng, nghe giọng cô, khẽ mở mắt.

“Anh Nguyệt Bạch, anh ngủ rồi! Em cũng buồn ngủ, đi trước!” Hạ Băng Khuynh nói, liền rút đầu về.

“Bé dễ thương---”

Nghe kêu, Hạ Băng Khuynh lại đẩy cửa: “Còn có chuyện sao?”

Mộ Nguyệt Sâm cười ảm áp, vỗ vị trí bên cạnh: “Qua đây, nói chuyện với anh Nguyệt Bạch!”

Đến chỗ đó?

Hạ Băng Khuynh nhìn tay cách anh 10 cm, lòng do dự: “Hả, trễ rồi, mai nói nha!”

“Anh chỉ muốn hôm nay, qua đây---”

Biểu cảm Mộ Nguyệt Bạch ôn hòa, giọng có chút ôn hòa lại mang theo sự bướng bỉnh bá đạo, k dc cự tuyệt.

Hạ Băng Khuynh chần chờ ở cửa 1 chút, cố nhịn đi vào, ngồi bên mép giường: “Anh muốn nói gì thì nói!”

“Nằm xuống!” Mộ Nguyệt Bạch tay nhẹ vỗ vị trí bên cạnh.

Anh như tên lửa đảo chiều thức cao siêu, từng bước từng bước đưa cô vào cạm bẫy.

Hạ Băng Khuynh nhìn cái, liền xua tay: “Em ngồi là dc, em thích ngồi!”

Nằm cùng nam nhân trên 1 giường, tuyệt đối nguy hiểm.

Chút cảnh giác này, cô có!

Mộ Nguyệt Bạch k miễn cưỡng cô, ngồi dậy, đến gần cô, đưa tay sờ đầu cô: “Em ghét anh Nguyệt Bạch sao?”

“Không có!” Hạ Băng Khuynh lắc đầu, dùng ánh mắt thuần khiết nhìn anh.

“Nếu k, tại sao cứ né anh?” Vuốt tóc mai bên tai cô lên, nhẹ chơi đùa trên ngón tay, thay cô nhét vào sau tóc, ngón tay thuận theo tai trượt xuống cổ thon trắng.

Trong vô thức, hơi thở của anh đã đến gần.

Giọng ấm áp càng mang chút u tối mà hấp dẫn.

Hạ Băng Khuynh vô thức rụt lại, cảnh giác lên.

Dù có ngu ngốc cỡ nào, cô cũng cảm nhận dc lúc này nguy hiểm cỡ nào.

Cô đứng mạnh dẫy: “K sớm rồi, em đi đây!”

Cô liều mạng chạy khỏi phòng, 1 hồi chạy đến cửa phòng, kéo 1 cái, bên tai truyền đến giọng máy móc của cô gái: “Chủ nhân, thời gian khóa còn 10h15ph.”

Chuyện quý gì vậy?

Hạ Băng Khuynh k tin tà kéo 2 cái nữa, nhưng vẫn câu trả lời đó.

“Tôi quên đổi thời gian, cửa này 1 khi đóng, đến hết thời gian khóa quy định mới mở.” Phía sau truyền lên tiếng Mộ Nguyệt Bạch.

Lòng Hạ Băng Khuynh có ngọn lửa dấy lên.

Cô quay người, mắt đẹp nhìn anh: “K lẽ anh cố ý?”

“Em nghi ngờ anh Nguyệt Bạch cố ý nhốt em, k để e đi!” Mộ Nguyệt Bạch bước uqa, 1 tay chống cửa, tay kia sờ mặt cô.

Mắt anh ôn nhu, làn da trắng như sữa bò dưới ánh trăng càng sáng hơn, môi như hoa hồng ẩn hiện mang theo sự dụ dỗ.

Không khí, đã áisưởi đến cực điểm.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121

Hạ Băng Khuynh lùi về sau.

Lúc k trốn dc nữa, cô giận lên: “Anh Nguyệt Bạch, k ngờ anh lại hư vậy!”

Đen như quạ trên trời!

Đều là sắc lang!

Mộ Nguyệt Bạch ngậy người, vui vẻ cười nhẹ, sau đó thu lại nụ cười, nghiêm túc nhìn mắt cô: “Anh hư như vậy, hoặc là vì yêu em.”

Hạ Băng Khuynh ngậy người.

Đối diện với lời tỏ tình đột ngột, cô có chút lúng túng: “Anh anh sao có thể yêu em? Em chẳng qua là cô gái bình thường, mà anh là nghệ thuật gia thiên tài.”

Ánh mắt thâm trầm nghiêm túc của anh, khiến cô k thể cho rằng anh đang nói giỡn.

“Cô bé ngốc dễ thương, em k biết mình xinh đẹp cỡ nào sao?” Mộ Nguyệt Bạch ôn nhu nhìn: “Lần đầu gặp em, anh liền bị sét ái tình.”

“Em k tin!” Hạ Băng Khuynh phản biện trong vô thức.

Cứ cảm thấy k thật.

Mộ Nguyệt Bạch than thở: “Ài, k thể móc tim ra cho e coi, e cần biết tình iu, trước giờ đều như pháo hoa nổ trong 1 chút, đừng nghĩ phức tạp quá.”

Mắt Hạ Băng Khuynh rù xuống nghĩ: “Được, em tin, nhưng---” Cô mang ý xin lỗi, mắt kiên định rõ ràng nhìn anh: “Em k có cảm giác đó với anh!”

Trước đây cô tưởng mình thích anh, nhưng từ từ phát hiện k fải tình cảm nam nữ.

Cô k thích dây dưa, nếu bây giờ k nói rõ, sau này càng nói k rõ.

Cự tuyệt trực tiếp khiến Mộ Nguyệt Bạch đen mặt.

Thậm chí vậy, anh cũng k có dấu hiệu tức giận, vẫn mang bộ dạng ôn nhu.

Nhưng k biết tại sao, lòng Hạ Băng Khuynh cảm nhận dc hân ý.

“Cảm giác có thể bồi dưỡng, cứ từ từ, k cần gấp.” Mộ Nguyệt Bạch thản nhiên cười, nghe như là anh cự tuyệt cô, mà anh đang an ủi.

“Thật ra em đã có ng mình thích!”

Vì muốn anh chết tâm hoàn toàn, Hạ Băng Khuynh liền xuất chiêu cuối.

Mộ Nguyệt Bạch từ tốn đáp: “Đó là chuyện tốt, chứng minh e lớn rồi! Em coi, mỗi người đều có quyền thích người khác, như là em thích anh ta, dù cho anh ta k thích em, em cũng thích a ta như cũ đúng k? Cùng đạo lý đó, k lẽ e k thích a, a k thể thích e sao? Tim bị gắn cốt bao quanh, e k thể khống chế nó, a cũng k, đối với e mà nói yêu 1 người rất tốt đẹp, đối với a mà nói cũng v!”

Hạ Băng Khuynh k quay đến chống mặt.

Như là rất có lý.

Thích 1 người k fải chuyện đại ác gì!

Bình thường cô nói vậy, người theo đuổi liền biết khó mà lui, mà cô hình như quên mất, đối diện với cô k fải 1 nam sinh, mà có tâm tư sâu thẳm, hồ lý đẹp trai giáo hoạt.

Anh tự tin và có thành tựu, a k cần tốn nhiều sức mà thôi bay dễ khó này, k chỉ vậy, a cần quay đến cô như trên mây.

“Nghĩ hiểu chưa?” Mộ Nguyệt Bạch vỗ khuôn mặt ngây người của cô.

Hạ Băng Khuynh ngãi đầu: “Nghĩ kĩ cũng có đạo lý, nhưng---”

“K có nhưng, em là cô gái thông minh!” Mộ Nguyệt Bạch quyết đoán nói cô, mang ý khẳng định.

Người đều thích đc khen, anh nói v, cô cũng k thể nói gì.

Chủ đề kết thúc, Hạ Băng Khuynh lại kéo cửa, nghe đc vẫn là câu giọng nữ đó nói.

“Em cần ra ngoài!” Cô khỏ mặt nhìn anh.

“K ai nói với e rồi, đã đặt rồi, k đổi đc.” Mộ Nguyệt Bạch thẳng người, đi vào trong.

“Mộ Nguyệt Bạch, anh---”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122

“Nghe e kêu a vậy, đột nhiên cảm thấy, rất hay!” Mộ Nguyệt Bạch nghiêng đầu, cười đặc biệt sáng lạn.

Hạ Băng Khuynh muốn điên: “Anh k tha e đi, e e nói anh rề nghe!”

“Anh ta biết hết sự bướng bỉnh của anh, bây giờ e có thể gọi cho a ấy, nhưng kết quả là cả nhà bị kêu dậy, sau đó e vẫn k rời khỏi đc, a quên nói, kính ở đây đến là phòng được đạn, nổ cũng k nổ đc.”

“...”

Quả nhiên, thiên tài cùng biến thái của cách 1 đường đây.

Sao cô có thể bị sự dụ dỗ vô hại của anh làm cho hồ đồ.

Mộ Nguyệt Bạch quay lại, tiếp tục vào trong.

Hạ Băng Khuynh đứng ở cửa 1 chút, đen mặt đi vào, ngồi trên sofa, ôm gối.

Đêm, khuya rồi.

Rất lạnh!

Buồn ngủ muốn chết, lại k dám nhắm mắt.

Ở đây k chút tiếng động, bốn phía hình như chìm trong sự im lặng kỳ lạ.

Cứ vậy đến nửa đêm, cô dựa sofa, nói với mình chỉ chớp mắt tí, mà cứ vậy, vô thức ngủ đi.

Bước chân k tiếng động đến bên cô.

1 tấm chăn da cừu mềm mại nhẹ nhàng đắp lên người cô.

Anh để chân trần, ánh mắt lười biếng lưu chuyển trên mặt cô, k chút nóng bỏng, im ắng như ánh trăng rọi lên mặt đất trong đêm khuya.

Mà, thời gian dài rồi, ngược lại khác xa với tưởng tượng của anh.

Từ áp áp tỉnh dậy, Hạ Băng Khuynh nắm lấy chân trên vai.

Mờ mắt, nhìn trần nhà, ý ngủ mơ hồ từ từ động dậy mí mắt, qua 10s, liền giật bắn dậy.

Tím đập mạnh.

Phòng chỉ mình cô, nhưng cô biết đây là phòng ai, sao cô lại trong phòng này.

K biết mở khóa chưa.

Lật chăn ra, cô k quan tâm mình mang dép chưa, chạy đến bên cửa, kéo 1 cái, cửa mở rồi.

Hạ Băng Khuynh cười vui vẻ, chạy về phòng tìm giày và cặp, lập tức k muốn ở lại phòng làm việc này.

Từ khi cô dậy, đều k thấy bóng dáng của Mộ Nguyệt Bạch, cô cũng k có tâm trạng suy nghĩ.

Nhanh chóng xuyên qua vừa hoa, từ biệt thự phía Đông chạy vào, đến cầu thang, vòng 1 vòng lớn đến phòng mình.

Lo lắng hơn nửa ngày, k dễ gì đến phòng, vừa vào liền thấy nam nhân dựa ngồi trên giường mình, dọa đến tim cô nhảy lên.

Mộ Mộ Nguyệt Sâm!

Lúc này sao anh ở phòng cô?

Lòng căng thẳng cùng hoảng loạn, mẫn nhớ đến tên này tối qua k đến đón cô, tâm trạng liền lạnh xuống.

Sao cô phải hoảng? Sao phải chột dạ?

Cô cũng đâu làm gì!

Hơn nữa là anh k đến Mộ Nguyệt Bạch mới đến, sai cũng là anh sai.

“Anh ở phòng tôi làm gì, ra ngoài!” Ngừ khí cô lạnh lùng, mồm miệng là đuổi khách.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn mặt cô, mắt mang theo tia đó như muốn nổ tung.

“Tôi qua em đi đâu?” Anh áp chế hô hấp truy vấn.

“Tôi đi đâu anh quên làm gì!” Cô k nghĩ gì phản biện, sự tức giận quanh quẩn trong lòng k tiêu biến, lúc này bị kích thích toàn bộ bộc phát ra ngoài.

Anh khiến cô có bao hi vọng, liền bấy nhiêu thất vọng!

Bây giờ còn chất vấn cô tới nay đi đâu, cô liền k nói anh biết.

Mắt Mộ Nguyệt Sâm đứng lên, cả đêm k về, còn dám mang thái độ này nói chuyện với anh?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123

“Hạ Băng Khuynh, có gan la thêm lần nữa!”

Giọng của anh vừa trầm vừa thấp, ánh mắt u ám mang hàn ý.

Hạ Băng Khuynh cắn môi, hồ hấp nặng nề.

Ha, còn uy hiếp!

Ngoài uy hiếp anh còn có chiêu gì?

Tức giận trong lòng bị anh áp bức mà ngưng trọng, như là dây thun ngày càng căng.

Cuối cùng, cô cũng k nhịn nổi nữa, dây thun đứt ra, cái gì cũng k quan nữa, la lới: “La thì la, đừng nói 1 lần, 2 lần 3 lần vô số lần tôi cũng dám, tôi muốn k về thì k về, muốn đi bar uống rượu thì đi, muốn có bạn trai thì có, anh k fai ba tôi, k fai mẹ tôi, k fai người gì của tôi, anh k có quyền quản tôi, bây giờ, anh ra ngoài, tôi k muốn thấy khuôn mặt đáng ghét của anh!”

1 hơi la xong, cô đứng tại chỗ hít thở, cổ họng la đến đau lên.

Lửa trong không khí từ từ lụi tàn.

Trong phòng im lặng chết chóc!

Biểu cảm của Mộ Nguyệt Sâm rất khủng bố!

Như là đêm tối như, k thấy dc chút ánh sáng, im lặng khiến người khác khủng hoảng.

Hạ Băng Khuynh la thoát mái rồi, đại não bình tĩnh lại, lại bắt đầu sợ.

Nhưng lời nói ra như nước tạt đi, dù muốn thu lại, cũng fai để thời gian quay ngược mới dc.

Nam nhân ngồi bên mép giường đứng dậy.

Từng bước đến gần cô.

Còn chưa đến trước mặt, cô liền hoảng: “Anh anh muốn gì? Đừng qua đây!”

Thuận theo sự đến gần của anh, cô vô thức lùi về sau, từng bước, lưng dựa vào cửa, k thể lùi nữa.

Mà bước chân Mộ Nguyệt Sâm vẫn k dừng lại.

Hạ Băng Khuynh đưa 2 tay lên: “Dừng, đừng đến nữa, anh có gì thì nói, giải quyết bằng vũ lực k dc gì!”

Mộ Nguyệt Sâm thật sự dừng lại.

Cách khoảng 1m nhìn cô, ánh mắt thâm sâu, mà mang tia thất vọng: “Em thật sự k muốn ở bên anh vậy sao?”

“Tôi---” Hạ Băng Khuynh muốn phản biện, nhưng nghĩ đến tối qua anh để cô như con ngốc, lời giấu trong họng k nói dc bị cô nuốt vào bụng, nói lời tức giận với anh: “Đúng vậy, tôi k muốn ở bên anh, thế giới này k ai khiến người khác cảm thấy ghét như anh. Mộ Nguyệt Sâm, tên đáng ghét!”

Nói đến đón cô lại k đến! Nói lời k giữ lời!

Tay Mộ Nguyệt Sâm từ từ đưa lên.

Hạ Băng Khuynh tưởng muốn đánh cô, dọa đến ôm đầu, ai ngờ anh đẩy vai cô.

Lực rất nhẹ.

Mang theo cảm giác bất lực.

Cửa kéo ra, anh k làm gì nữa, k nói gì nữa, chỉ rời đi.

Cửa nửa mở, bên ngoài tiếng bước chân dần xa.

Hạ Băng Khuynh ngầy người tại chỗ, là cô cảm giác sai, tại sao anh lại có bộ dạng cô đơn như thế!

Là cô nói nặng lời sao?

Hình như k có, lòng Mộ Nguyệt Sâm đau làm bằng đậu hũ, sao có thể vì câu tên đáng ghét của cô mà tổn thương chứ.

Có thể là anh k muốn nói với cô nữa.

Thờ dài 1 hơi, cô rù nát xuống, toàn thân vô lực đến bên giường, ngồi xuống, trên đó lưu lại hơi ấm của Mộ Nguyệt Sâm, trong lòng vừa ấm áp vừa tức giận, tức anh, cũng giận mình.

Rõ ràng có thể có thể đi đường sáng, tại sao làm biến thành vậy.

Tại sao lại thành vậy chứ?

Sờ túi, từ trong lấy băng đồ xanh lá ra, nhìn nhìn, kéo từ đầu giường, để vào.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124

Băng đô đẹp vậy, xem ra cô k có cơ hội đeo rồi.

Tắm xong, thổi khô tóc, thay đồ xuống lầu, quần gia nói cô, Mộ Nguyệt Sâm đã lên công ty.

Đến chờ cô cũng k muốn rồi.

Xem ra thật sự tức giận rồi!

Hạ Băng Khuynh thề cô tuyệt đối k đi làm lãnh với anh!

Đi vào phòng ăn, chân trái vừa vào, liền thấy chị anh rề và cả Mộ Nguyệt Bạch ngồi ăn! Cô hít 1 hơi: “Hình như em quên sách, em đi lấy.”

Nói xong, cô quay đầu đi.

Cô k muốn Mộ Nguyệt Bạch đưa đi, tên này, bị cô liệt vào danh sách thành phần khủng bố rồi.

“Băng Khuynh bị làm sao vậy, sao thấy chúng ta như gặp ma.” Mộ Cẩm Đình k hiểu nói.

Mộ Nguyệt Bạch ở bên nói thêm: “Có thể vì tối qua ở phòng em qua đêm mà ra!”

Hạ Vân Khuynh đang cắn mạnh mẽ tròng to mắt.

Mộ Cẩm Đình cũng ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn em trai.

Mộ Nguyệt Bạch ở bên kia từ tốn để dao nĩa xuống, lau miệng: “Em xong rồi, anh trai chị dâu, 2 người từ từ ăn.”

Cười tươi với họ xong, đứng dậy, như ng k có dính líu gì rồi đi.

Đề lại 2 người hoàn toàn hỗn loạn.

“Qua qua đêm!” Hạ Vân Khuynh hiện lên nhìn tương tượng trong đầu.

“Bà xã, bình tĩnh tí” Mộ Cẩm Đình sờ lên ngực gấp gấp của cô, tính cách làm cô bình tĩnh: “Sự việc nhất định k như em nghĩ, Nguyệt Bạch làm người chính trực, Băng Khuynh còn nhỏ, nó tuyệt đối k làm bậy., nhất định chỉ là đơn thuần, ngủ mà thôi!”

“Ngủ mà nó còn đơn thuần---” Hạ Vân Khuynh gấp đến chửi thề, vỗ tay Mộ Cẩm Đình: “E k quan tâm, anh thiện cả 2 người đưa em bảo bối của anh đi, quá đáng lắm rồi!” =)))

“Sao lại liên quan đến Nguyệt Sâm rồi.” Mộ Cẩm Đình vừa nói xong, lập tức nghĩ đến chuyện hôn lễ lần trước.

Lập tức, miệng cứng lại.

Hạ Vân Khuynh đen mặt nhìn anh: “Nghĩ ra chưa!”

“Cái đó” Mộ Cẩm Đình mặt khó xử, chỉ có thể giảng hòa: “Cũng k nhất định, lần trc uống rượu rồi, hơn nữa, cũng k fai Nguyệt Sâm vào phòng Băng Khuynh” Vừa thấy bà xã ánh mắt sát khí, lập tức chuyển đổi: “Đương nhiên rồi, đây cũng k fải lỗi của Băng Khuynh, ngoài ý muốn!”

“Vậy tối qua thì sao, là ngoài ý muốn sao?”

“Cái này---, nói sao, hình như chỉ mình Băng Khuynh biết.”

Mộ Cẩm Đình cẩn thận trốn tránh, nói đến chảy mồ hôi, k cẩn thận liền đắc tội bà xã đại nhân.

Hạ Vân Khuynh nhủ mày, trấn tĩnh nghĩ kĩ: “Cho nên nói, nếu bỏ qua nguyên nhân chỉ cần kết quả, nếu em của em bị 2 em trai của anh làm rồi, có phải vậy không!”

“Bà xã em đừng hành hạ anh nữa.”

Hạ Vân Khuynh hít 1 hơi dài, âm u nói: “Yên tâm, em k hành hạ anh!” Xem ra, cô phải nghĩ ra cách vẹn toàn mới đc.

Hạ Băng Khuynh bắt xe lên trường.

Tiết đầu huy là tự học, liên quan đến phương diện tâm lý, Tiểu Nhân k hứng thú, ở trong phòng ngủ giấc no.

Hơn 10h, cô lười biếng ôm sách đến phòng học.

“Tối qua có người mưu kế đạt đc, ngủ đặc biệt ngon rồi.” Tiểu Nhân ngồi bên cô, cười như yêu tinh trong phim hồ lô biến, mặt đầy mưu kế.

“Cái gì mưu kế?” Hạ Băng Khuynh nghe k hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125

“Còn già ngu” Tiểu Nhân dùng tay nhéo eo Hạ Băng Khuynh: “Thật k ngờ, thi ra cậu cũng có mặt xấu vậy, haha, tam thiếu nhất định tức chết.”

“Tam thiếu? Cậu nói Mộ Nguyệt Sâm? Đợi tí tối qua cậu gặp anh ấy?” Hạ Băng Khuynh càng nghe càng loạn, ẩn hiện có dự cảm k lành.

“Ai yo cậu đừng giả bộ nữa, đây k fải kế hoạch của cậu sao, tớ nói với cậu, cậu k thấy sắc mặt tối qua của tam thiếu gia khó coi thế nào, nhưng lời nói ngược lại, anh ta thật sự rất tốt, cậu biết k, anh ta thật sự giúp chúng ta dọn dẹp sân bóng rỏ, tớ nghĩ nghĩ cũng thấy áy náy, dù sao anh ấy cũng đẹp trai vậy!”

Hạ Băng Khuynh kinh ngạc: “Tối qua anh ấy đến rồi?”

“Đừng vậy, đến đón cậu, tớ nói với anh ấy cậu về rồi, trước đó cậu có nhắn tin cho tớ, nói có người đến đón, tớ vừa thu điện thoại tam thiếu liền tới, tớ thông minh lanh lợi lập tức hiểu ý cậu, cậu muốn chọc anh ấy, là chị em tốt tự nhiên tớ sẽ phối hợp cậu, tớ nhét cây lau nhà cho anh ấy rồi chuồn lẹ, làm đẹp k! “ Tiểu Nhân rất đắc ý.

Mà sắc mặt Hạ Băng Khuynh càng khó coi.

Cô liền mạch lại chuyện xảy ra đêm qua.

Hoàn toàn hiểu rồi!

Mộ Nguyệt Bạch, là anh ta, tất cả đều là anh ta làm, anh ta k tổn chút sức quay cô và Mộ Nguyệt Sâm như chong chóng, khiến 2 người hiểu lầm nhau.

Mộ Nguyệt Sâm k fai k rảnh đến đón cô, anh có đến, anh k có nói lời k giữ lời.

Cô có thể tưởng tượng đc lúc đó anh giận cỡ nào, sáng nay, cô lại nói lời độc ác với anh vậy.

Sao cô ngốc vậy!

Tại s k hỏi rõ đã cãi nhau, mà anh, rõ ràng tức giận còn giúp cô dọn sân, còn ở phòng đợi cô về, sáng nay thấy mắt anh hiện tia đỏ, k fai là thật sự đợi cô cả đêm chứ?

Lòng lập tức khó chịu như bị móc ra vậy.

“Băng Khuynh-----” Tiêu Nhân thấy mặt Hạ Băng Khuynh đau khổ, đến gần nhìn cô, nhỏ giọng hỏi: “Đến tháng à?”

Hạ Băng Khuynh âm u nhìn cô, k có sức nói: “Không!”

“...” Tiêu Nhân ngấy người, sau đó phản ứng lại: “Ê, Hạ Băng Khuynh tớ chọc gì cậu rồi, sao nói chuyện vậy hả?”

“Xin lỗi, tâm trạng k tốt, đừng nói chuyện với tớ.” Hạ Băng Khuynh buồn bã xin lỗi, đầu quay đi.

Cô biết mình k nên giận dữ với Tiêu Nhân, nhưng lòng cô rất phiền và khó chịu, tâm trạng như bóng bị sung phù, vừa chạm đã nổ.

“Kỳ lạ!” Tiêu Nhân bĩu mũi, thà cô ra ngồi thẳng lại.

Cô k hiểu tại s Hạ Băng Khuynh đột nhiên tâm trạng khó chịu, lúc này vừa hay chuông vang lên, giáo viên bước vào, cô cũng k truy hỏi.

Cả tiết học, Hạ Băng Khuynh k nghe vô gì.

Não chỉ có hình dáng của Mộ Nguyệt Sâm, ánh mắt cô don của anh tiếng bước chân xa dần, từng bước từng bước dẫm lên tim cô.

Thời gian ăn trưa, đến canh cũng hiểu lên mặt anh.

Đến mây trên trời của mang áo giác bộ dạng của anh.

Loại “hành hạ” tinh thần k giới hạn নয় kéo dài đến chiều, Hạ Băng Khuynh cuối cùng k chịu đc nữa, k thể cứ thế đc.

Cô quyết định chủ động tìm Mộ Nguyệt Sâm.

K cần biết là lấy lòng hay bám dính anh, cô đều phải đến bên anh, thích 1 người fai đừng cảm theo đuổi, k sợ mất mặt.

Mang theo tâm trạng máu huyết sôi trào, Hạ Băng Khuynh nhanh chóng dọn đồ, nói với Tiêu Nhân bên nói: “Hôm nay tớ có chuyện gấp, đi trước!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126

Nói xong nhanh chóng chạy ra lớp học.

“Băng Khuynh cậu điên rồi, nghi thầy Kiều Lâm bị đánh rớt đó!” Tiêu Nhân ở sau la lên, thấy bóng Hạ Băng Khuynh đã rời khỏi, hoàn toàn k tin vào mắt mình.

Học bá trc h k bao h vắng tiết vậy mà dám trốn tiết!

1 hơi chạy ra cổng trường, Hạ Băng Khuynh cong lưng tay dề trên đầu gối thở gấp, tuy họng đau rát, nhưng lòng đặc biệt thoải mái.

Ở tiệm đồ ngọt gần cổng trường mua bánh kem dâu tây, bắt xe đến Mộ thị.

Đến bên đó, cô từ cửa chính đi vào, nếu đi đường riêng đến phòng làm việc Mộ Nguyệt Sâm nhưng cần vân tay của anh.

Cô k có, chỉ có thể đi cửa chính.

“Xin đợi tí!” Cô gái trước quầy gọi điện báo, sau khi cúp, lễ phép cười với Hạ Băng Khuynh: “Hạ tiểu thư, cô có thể lên rồi.”

“Được, cảm ơn!” Lòng Hạ Băng Khuynh có chút vui vẻ.

Anh để cô vào, biểu hiện k giận cô nữa.

Cầm bánh kem, cô bước nhanh đến thang máy.

Trác Tùy Hàng đến phòng làm việc Mộ Nguyệt Sâm, mặt đầy ý cười nói: “Mộ tổng, Hạ tiểu thư đến rồi!”

Động tác kí tên trên văn kiện của Mộ Nguyệt Sâm dừng 1 chút, dùng lực, mực lem trên giấy, ngẩng đầu, mắt âm u nhìn Trác Tùy Hàng: “Cậu để cô ấy lên rồi?”

“Hả---” Phản ứng của Mộ Nguyệt Sâm khiến Trác Tùy Hàng ngây người, sợ anh nghe k rõ, lại nói lần nữa: “Là Hạ Băng Khuynh Hạ tiểu thư!”

“Tôi biết là cô ấy!” Mộ Nguyệt Sâm đóng nắp, mặt đẹp lạnh như băng.

Trác Tùy Hàng phát hiện sự bất thường, nhanh chóng đáp: “Hay là bây giờ tôi đuổi cô ấy đi---”

“K cần nữa!” Mộ Nguyệt Sâm nhìn cửa phòng làm việc, âm u nói: “Đã k kịp rồi.”

Lời anh vừa dứt, bên ngoài vang tiếng gõ cửa.

“Cốc cốc---”

Rất nhẹ 2 lần.

Trác Tùy Hàng trán có tảng mồ hôi, thái độ Mộ Tổng sâu khó lường, trời biết tim anh nghĩ gì!

Cửa là nên mở hay k?

“Đám tự động cho cô ấy lên, k lẽ muốn tôi đích thân mở cửa đón---” Giọng hàn lạnh truyền đến.

“Tôi đi mở---”

Trác Tùy Hàng nhanh chóng đi đến, mở cửa.

Hạ Băng Khuynh bên ngoài thấy Trác Tùy Hàng, khắc chế lo lắng trong lòng chào hỏi: “Chào thư ký Trác!”

Đường đến k căng thẳng, nhưng lúc ngoài cửa, biết Mộ Nguyệt Sâm ở trong, lòng cô hoảng loạn lên.

Trác Tùy Hàng cười với cô, đưa tay: “Mộ tổng ở trong, mời vào!”

“Được!” Hạ Băng Khuynh gạt đầu, vào cửa phòng làm việc, mắt nhìn lên ra sau anh.

“Tôi đi làm trước.” Trác Tùy Hàng đi ra ngoài, thuận tay đóng cửa.

Ngoài cửa, anh thở phào, lau mồ hôi trên trán.

Lòng vua khó lường mà!

Phòng làm việc lớn vậy, im lặng đến dị thường.

Hạ Băng Khuynh nắm chặt hộp giấy trong tay, biểu cảm không tự nhiên người đàn ông đang ngồi bên đó, miệng nhỏ động đậy: “Cái đó, trưa nay chỉ có 1 tiết học, thời gian còn sớm, cũng k gấp về nhà, cho nên ---, em đến đây.”

Cô vừa ní vừa cười ngầy với anh.

Mắt Mộ Nguyệt Sâm thâm sâu nhìn cô, rất lâu, k có biểu cảm gì, cúi đầu mờ nấp, tiếp tục kí văn kiện kí đc nửa.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127

Ngại ngừng!

Quá ngại ngừng!

Miệng Hạ Băng Khuynh động đậy, sớm dự liệu đc bộ dạng kiêu ngạo lạnh lùng của anh.

Nhưng nếu cô đến rồi, sẽ k lùi bước.

Lấy gan ra, mặt dày lên, cô bước lớn qua, để cặp qua sofa, lấy bánh kem đến bên anh, cười đặc biệt ngọt ngào với anh: “Đây là bánh kem dâu tây, món em thích nhất., mời anh ăn!”

Cô mở ra, nghiêm túc để trc mặt anh.

Tay còn chưa thu lại, liền nghe câu lạnh lùng: “Tôi ghét nhất ăn dâu tây!”

“...”

Khuôn mặt cười ngọt của Hạ Băng Khuynh ngưng trọng lại.

Cần trực tiếp vậy k!

Cần k cho mặt mũi vậy k!

Hít sâu, cô kêu mình phải nhịn, cô đến làm lành k fải cãi nhau, hơn nữa trc h a luôn miệng mồm độc ác vậy.

“K s, dâu tây ế ăn dùm, anh ăn kem vào bánh là đc.” Cô nhe miệng cười, tiếp tục cười với anh, vì dùng lực quá nhiều, nhìn vào có chút góc ghech.

“Những thứ đó hình như càng khó ăn.” Mộ Nguyệt Sâm lạnh nhạt nói, gấp văn kiện lại để 1 bên, lại lấy cuốn khác qua.

“K thử sao biết đc chứ.”

“Đồ lè đường tôi k thử.”

“Anh---”

Hạ Băng Khuynh hít 1 hơi, liều mạng nhịn xuống.

Bình tĩnh! Cần phải bình tĩnh! Dù cho anh nói gì cô cũng k thể tức, nếu k cô sẽ thua!

Miệng cong lên, cô lộ nụ cười lấy lòng với anh: “K thích ăn bánh kem dâu tây k s, em xoa bóp cho anh đc k, anh cực khổ 1 ngày, nhất định vai lưng đau nhức.”

Hai tay mềm mại k xương sờ lên vai anh, dùng sức nhàn.

Thịt anh rất cứng, ấn vào như ấn vào đá, cô như đậu hũ áp lên, rất nhanh tay nhúc.

Nhưng chút khó khăn này k làm đổ đc cô, bóp xong vai, liền thuận theo xoa lưng cho anh.

Tay nhỏ ấn lên eo cô, sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm ngưng trọng.

Ánh mắt trở nên tối màu, hô hấp từ từ nặng nề.

Hạ Băng Khuynh thấy anh đến văn kiện của bỏ qua, lòng cảm thấy thành tựu. cô đến gần tai anh, nhẹ giọng hỏi: “Thoải mái k?”

Thiếu nữ thổi gió thơm làm lòng anh gọn sóng.

Kéo tay nhỏ sờ qua sờ lại trên eo anh, anh nhẹ kéo cô ra trước, để tay nhỏ lên đùi mình: “Có gan thì ấn ở đây!”

Quý ở giữa đùi anh, mặt nhỏ Hạ Băng Khuynh đỏ cực kỳ, lòng bàn tay nóng như lửa, mắt k biết nên để ở đâu.

Lưu manh!

Mộ Nguyệt Sâm cúi đầu nhìn cô, khẽ cười lạnh: “K ại e hỏi tôi thoải mái k sao, vậy tôi nói e nghe, làm thế nào để tôi thoải mái---”

Anh kéo tay nhỏ của cô từ từ lên trc.

Hạ Băng Khuynh rút tay lại, mắt càng k dám nhìn nhắm lại: “K, k cần, như vậy k tốt, anh anh đừng, đừng”

“Sợ rồi?” Mộ Nguyệt Sâm trêu chọc: “Chỉ chút gan đó, còn dám múa rìu qua mắt thợ?”

Đột nhiên đến lấy lòng anh, tưởng anh ngốc à, bên trong nhất định có mục đích.

Nghe anh nói vậy, tâm trạng Hạ Băng Khuynh kích động, não nóng lên, mờ mắt, k sợ nhìn lại anh: “Sờ thì sờ!”

Anh muốn áp cô, để cô biết khó mà lui, nhưng cô k nghe anh. cô tuyệt k lùi bước.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tán Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)**Net.

Chương 128

Dưới sự kích động, cô k nghĩ gì chạm qua.

Tay như sắp chạm vào, tay cô bị tay lớn của anh nắm lấy.

Cơ thể bị kéo lên, chớp mắt, cô ngồi ngang trên đùi anh.

Bên dưới nóng bỏng, Hạ Băng Khuynh quan hiện cái gì đó, lập tức k dám động, cảm giác như ngồi trên viên đạn.

“Sờ thì sờ?” Mộ Nguyệt Sâm ấn mặt cô: “Hạ Băng Khuynh lúc em k xấu hổ thì thật sự là đỉnh cao!”

“Đó cũng là anh ép!” Hạ Băng Khuynh nhỏ tiếng nói.

“Được rồi, đừng diễn nữa, nói đi, hôm nay vì sao? Nói rõ, mục đích lấy lòng là gì?” Mộ Nguyệt Sâm nói rõ, k vòng vo.

Hỏi đến điểm chính rồi!

Nhưng Hạ Băng Khuynh lại căng thẳng đến k biết nói gì, đặc biệt là dưới ánh mắt đó, sao lòng cô có thể k loạn đc.

Nhìn bánh trên bàn, cô linh hoạt, chỉ chỉ: “Anh ăn cái đó trc, em nói sau.”

Ấn đồ cần dùng tay, vậy anh k thể bắt cô nữa, cô cũng có thể thuận theo rồi đùi anh.

Mộ Nguyệt Sâm liếc bánh kem cái: “Ăn cũng đc, nhưng e dứt a.”

Tâm tư nhỏ của cô anh nhìn cái liền biết!

“...” Tên giảo hoạt!

“Sao nào? K đồng ý? K s, dù sao loại đồ ăn khủng bố này l chút a cũng k muốn ăn.”

“Dứt thì dứt!”

Dựa vào biểu cảm ghét bỏ này của anh, hôm nay nhất định trét đc bánh lên mặt anh.

Hạ Băng Khuynh cúi người dùng nĩa.

Lật trong hộp l phen, sao k có? K lẽ quên lấy?

“E đang tìm gì?”

Hạ Băng Khuynh quần bách, thời gian quan trọng này lại xuất hiện vấn đề này, nhưng k thể k nói: “Em---, hình như quên mang nĩa rồi!”

Cô cúi đầu, mặt sắp vui vào bánh kem.

“Hay lắm --- từ đầu mời tôi ăn đã muốn tôi dùng tay ăn.” Mộ Nguyệt Sâm trêu ghẹo cười, kéo người cô lại: “Nếu đã là em dứt, vậy em dùng tay.”

“Nhưng tay rất dơ!” Hạ Băng Khuynh vô thức đề tay về sau.

“Tôi k ngại!” Anh kéo tay cô, cầm lấy l ngón trong đó, chấm tí kem của bánh.

Để bên môi mình, liếm kem trên tay.

Lưỡi mềm mại của anh tiếp xúc cô, tay cô như bị giật điện, tê dại từng cơn.

Không khí ái muội.

Hạ Băng Khuynh cắn môi, liều mạng nhìn k la lên, cả tay như k còn sức, đến di chuyển cơ thể cũng k còn sức.

“Mộ Nguyệt Sâm---” Cô kêu rất nhỏ, rút tay mình lại.

Anh ôm eo cô, đầu từ từ áp xuống.

Cô nhìn mắt anh, từ từ k thể động đậy, như là chìm sâu trong vũ trụ, rất sâu rất thần bí, khiến cô vui vẻ đi về trước, dù cho có chút sợ hãi, nhưng lại hi vọng chạm vào linh hồn anh, cô cứ cảm thấy, xuyên qua bộ dạng lạnh lùng này, là thế giới ấm áp như mùa xuân.

Hơi thở nóng ẩm ẩm ướt bên môi cô, cô xấu hổ nhắm mắt, tìm đập điện loạn.

Chính vào lúc động tình ẩm áp này, phòng làm việc đột nhiên bị kéo ra mạnh mẽ.

Tiếng động lớn làm 2 người đang ý loạn tình mê đồng thời quay đầu.

Mà nữ nhân đứng bên ngoài cửa ngạc nhiên cứng người!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129

“Khương tổng---” Trác Tùy Hàng nhanh chóng chạy vào, nhìn tình trạng trước mắt mà mắt hết sức lực.

Mộ Nguyệt Sâm mặt đặc biệt khó coi.

Hạ Băng Khuynh khó xử muốn xuống khỏi người anh, bị anh ấn chặt eo k động dẩy dc.

“Mộ Nguyệt Sâm, thả em xuống!” Cô thấp giọng kháng cự, trừng mắt với anh.

Sắp xấu hổ chết rồi.

Mộ Nguyệt Sâm k quan tâm lời cô, còn ấn đầu ngẩng lên của cô vào lòng.

Người phụ nữ trước cửa đang ngạc nhiên bình tĩnh lại.

Cô mặc áo ren đen, phía dưới là váy đồ cạp cao đến eo, trên vai khoác áo trắng, chân mang cao gót đen 12 phân, trang điểm tự nhiên, thân hình thon cao, khí chất xuất chúng, nhìn vào là biết nữ cường nhân từ danh môn ra.

“Mộ tổng, có nhá húng quá!” Cô chớp mắt xinh đẹp nhìn anh, môi đỏ nhả ra mấy chữ, nghe thế nào, câu này cũng mang ý vị thâm sâu.

“Khương tổng, ngài vẫn nên ra phòng khách ngồi chờ tí.” Trác Tùy Hàng đi đến trước 1 bước, ngăn ánh nhìn của Khương Viên.

Cô cô này cũng khiến người khác đau đầu.

Khương Viên nghiêng người qua bên, bạo gan tiếp tục nhìn Mộ Nguyệt Sâm, giả bộ ngây thơ nũng nịu nói: “Honey, em qua kế bên đợi anh sủng hạnh nha, nhanh lên!”

“Ra ngoài.” Mộ Nguyệt Sâm cho cô 2 chữ rõ ràng.

“Ok!” Khương Viên cười làm tay ok với anh: “Em đi ngay, đứng rồi, đừng cho hết tinh lực cho em gái này, để lại cho em, người ta đang cảm thấy nóng người, hahaha”

Trác Tùy Hàng áp người qua, cảnh cáo: “Khương tổng nếu k muốn chết, thì đi nhanh.”

“Haizz---” Khương Viên liếc Trác Tùy Hàng 1 cái, bĩu môi: “Nam nhân các người, đều có thói nói cù, cảm quần lên liền k nhận người, đều k biết thương người ta, ài, lòng vỡ tan rồi.”

“Mờ” Trác Tùy Hàng bắt lực cười với cô.

Khương Viên từ tốn quay người, đập lên cao gót rồi đi.

Trác Tùy Hàng nhanh chóng đóng cửa.

Trong phòng làm việc, im lặng.

Đầu Hạ Băng Khuynh trống rỗng, lời người phụ nữ lúc nãy nói cô đều nghe thấy.

Nhưng người phụ nữ có thể vào phòng làm việc của anh mọi lúc.

1 người nói là tình cũ của anh.

1 người cùng anh có quan hệ ái muội.

Trời ơi!

Cô muốn chiến tranh lạnh, dùng sức tay chân, k quan tâm gì muốn thoát khỏi lòng anh.

Anh giữa thanh thiên bạch nhật hện phụ nữ làm chuyện ấy trong công ty, mà cô còn ngốc ghéech, tự nghĩ là anh chỉ xúc động với mình, với lại còn có thể khắc chế được nam nhân của mình.

Ai ngờ, anh ở sau lưng tìm phụ nữ khác phát tiết.

Hạ Băng Khuynh đột nhiên cảm thấy hành động của bản thân hôm nay thật ngu ngốc.

“Em đang nghĩ gì?” Mộ Nguyệt Sâm nhìn sắc mặt trắng bệch của cô, liền khẳng định cô đang nghĩ bậy.

“K gì, em đi rửa mặt!” Hạ Băng Khuynh thấp giọng, sờ mặt, quay người vào phòng nghỉ.

“Nha đầu, k fai như e nghĩ---”

“Àm---”

Trả lời anh là tiếng đóng cửa.

Mộ Nguyệt Sâm xoa thái dương, đứng dậy, xoay tay nắm cửa, phát hiện cô khóa rồi, quay qua gõ cửa: “Mở cửa ra đi!”

Bên trong k trả lời.

Anh lại gõ 2 cái: “Nha đầu, em ngoan, mở cửa trc dc k?”

Bên trong vẫn k tiếng động, a biết cô nghe thấy, chỉ là k muốn thấy anh.

Đưa tay lên nhìn đồng hồ, gõ lên đó, suy nghĩ rồi nhìn cửa nói: “Em ở trong nghỉ trc, anh có chuyện xử lý, lập tức về, đừng 1 tiếng k nói chuồn đi, nghe không?”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 130

Nói xong, cô k đáp, anh cũng đi rồi.

Tiếng bước chân dần xa.

Hạ Băng Khuynh dựa trên cửa, từ từ kéo cửa ra, nhìn bóng anh rời đi, lòng đột nhiên chua xót, như là ngàn con kiến đang cắn, hô hấp cũng khó khăn.

Anh đi gặp người phụ nữ đó rồi.

Còn k đợi dc đi gặp nữa.

Cũng đúng, cô vô vị vậy, sao có thể cùng anh chơi trò người lớn, trên đời này phụ nữ có thể thỏa mãn anh có rất nhiều, mà cô, tính là gì chứ.

Lòng từng chút chìm xuống đáy hồ, bị nước lạnh bao vây, từ từ bên đau đầu, cũng quên bản thân.

K biết đứng bao lâu, cô lê đôi chân thon rời phòng nghỉ, cầm cặp mình, nhìn bánh trên bàn, nghĩ đến tâm ý đơn thuần nhiệt huyết lúc đó, cảm thấy mỉa mai.

Đi qua, cầm bánh kem lên, nhẹ nhàng ném vào thùng rác.

Như ném tim mình vậy, bị xem là rác mà xử lý.

Nhìn bánh kem nát thành đồng, mắt cô đỏ lên.

Đợi đến khi Mộ Nguyệt Sâm xử lý xong, về phòng, Hạ Băng Khuynh đã đi lâu rồi.

Thấy bánh kem bị ném vào thùng rác, lòng anh thất lại.

Nha đầu k có não này!

Cầm áo khoác và chìa khóa xe, anh đi tìm cô, gọi cho cô, rõ ràng gọi dc, cô lại k nhận.

Sắc trời dần tối.

Hạ Băng Khuynh đeo cặp đi dạo trên đường, mắt đỏ lên, ướt rồi, lại khô rồi.

Điện thoại trong cặp cứ vang lên.

Cô ngồi bên cầu, nhìn màu sắc đa dạng của dòng xe qua lại mà ngầy ngời, như là ngoài ngầy ngời, k thể làm gì nữa.

Đã nói dừng cảm theo đuổi, nhưng bây giờ cô yếu đuối như rùa chui vào trong mai.

8h rồi, cô bắt xe về Mộ gia.

“Băng Khuynh tiểu thư về rồi.” Quàn gia ra đón.

“Uhm” Hạ Băng Khuynh bắt lực đáp 1 câu.

“Tam thiếu ở ngoài tìm cô, tại sao k bắt máy của cậu ấy, cậu ấy rất lo lắng!” Quàn gia theo sau, thay Mộ Nguyệt Sâm nói vài lời tốt.

“Kêu anh ta dừng lo.” Hạ Băng Khuynh lạnh lùng đáp, đi lên lầu.

Quàn gia thờ dĩa, đang tốt tại sao lại vậy?

Hạ Băng Khuynh về phòng, đến com tối cũng k ăn, k tắm, nằm lên giường liền ngủ.

Tối tối, Mộ Nguyệt Sâm ở ngoài gõ mấy cái, cô coi như k nghe.

Người nếu muốn mù, tự nhiên sẽ mù, nếu muốn điếc, tự nhiên cũng sẽ điếc.

Sáng sớm hôm sau, cô theo hành lang bị anh kéo lại.

“Chúng ta cần nói chuyện!” Mộ Nguyệt Sâm hai tay bó túi, nhìn mặt cô.

“Nói gì?” Hạ Băng Khuynh cụp mắt, chơi móng tay.

“Khuong Viên cô ta---”

“Tôi k có hứng thú nghe chuyện các người.” Hạ Băng Khuynh ngắt lời, ngừng đầu: “Thực ra hôm qua đến tìm anh, là muốn xin lỗi chuyện tối hôm trc, tôi k nên chọc anh vậy, xin lỗi! Ngoài ra, anh k thích bánh kem dâu tây, tôi vứt giúp anh rồi.”

“Hạ Băng Khuynh!” Mộ Nguyệt Sâm động tay kéo cô.

Hạ Băng Khuynh miễn cảm lùi 1 bước, né khỏi tay anh: “Tôi xuống lầu đây!”

Cô nhanh chóng từ người anh chạy qua.

Ấn sáng xong, Mộ Nguyệt Sâm lên tiếng đưa cô đi học, Hạ Băng Khuynh k từ chối.

Lúc đi qua 1 con đường rẽ, anh đột nhiên đổi đường, đi đến 1 khu rừng.

“Sao chờ tôi đến đây?” Hạ Băng Khuynh nhìn ra ngoài, tay khẽ kéo cửa.

“K cần phí sức, cửa anh khóa rồi!” Nhàn nhạt, k có cảm xúc gì trong lời nói.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại **Ww.EbookFull.Net**.

Chương 131

Hạ Băng Khuynh quay đầu nhìn anh: “Anh muốn làm gì?”

Mộ Nguyệt Sâm chậm chậm quay qua, mắt sáng lên nhìn cô, như là nhìn thấy linh hồn cô: “Nha đầu, k lẽ em k phát hiện, đối với chuyện của Khương Viên, em phản ứng rất lạ sao?”

“Lạ, lạ cái gì?” Hạ Băng Khuynh bị anh nhìn đến k tự nhiên.

“Em đang ghen.”

“Tôi mới k có!”

Hạ Băng Khuynh cười mĩa, quay đầu, che sự chột dạ trong mắt.

“K có tại sao vứt bánh kem đi? Tại s k bắt máy? Tại sao tức giận như vậy? Em dám nói đây là k ghen? Hạ Băng Khuynh, em yêu anh rồi, đúng k!”

Giọng điệu khẳng định, cô cười híp mắt quay lại nhìn anh, rất bình tĩnh nói: “Tôi vứt bánh kem vì tôi sợ có kiến, k nhận điện thoại vì đề trong cặp, mà tôi đang dạo phố, cho nên k nghe thấy, còn về chuyện tức giận, mắt nào anh thấy tôi tức giận? Mắt trái hay phải?”

Mộ Nguyệt Sâm cong môi, mắt sáng lên: “Chỉ có nói dối mới có gắng làm cho nó hoàn hảo, có của em quá hoàn hảo, nghe liền biết là nói dối.”

“Ha---”Nhìn bộ dạng kiêu ngạo chiến thắng của anh, Hạ Băng Khuynh cười khan 2 tiếng, mĩa mai: “Mộ Nguyệt Sâm anh quá là tự luyện k thuốc chữa! Đây cũng là bệnh, đừng từ bỏ chữa trị!”

Giọng cô vừa dứt, tay dài của Mộ Nguyệt Sâm đưa qua, nắm lấy cổ cô, nghiêng đầu, bá đạo áp xuống, hôn lên môi cô.

K cho cô cơ hội phản kháng, hôn triển miên, chút nữa là k thờ nổi.

Anh thả cô ra, rồi môi cô.

Hạ Băng Khuynh hít vài hơi lớn, tức đến đánh lên người anh: “Anh hỗn đản lưu manh---”

Mộ Nguyệt Sâm tiếp lấy tay cô, kéo cô gần hơn, giọng thấp trầm miên: “Hôm đó ở vòng đu quay anh k fải từng nói với em, kêu e nghĩ kĩ việc gả cho anh, anh k đùa với em, Hạ Băng Khuynh, nếu có 1 ngày muốn kết hôn, có đầu nhất định là em.”

“Sau đó đồng thời có 1 đồng tình nhân đúng k?” Hạ Băng Khuynh hỏi ngược lại, ở gần nhau vậy, giọng cũng dịu dàng hơn, nhưng cô k vì vậy mà bị động lòng.

“Khương Viên k fải tình nhân của anh!” Mộ Nguyệt Sâm quyết đoán nói.

“Tôi biết, tình cũ, à, k đúng, các người vẫn còn quan hệ ** , ngoài cô ta, anh chắc còn nhiều phụ nữ, người dc gọi là “bạn tốt” Ôn Từ Tích, nữ chủ nhân của đôi giày trong phòng nghỉ, Mộ Nguyệt Sâm, tuy tôi ngốc, nhưng tôi biết đàn ông biết nói dối!”

Bây giờ cô cái gì cũng k tin, đặc biệt là người Mộ gia.

Mộ Nguyệt Bạch bình thường ôn nhu vậy mà là hồ ly giáo hoạt, hơn nữa Mộ Nguyệt Sâm vốn là người k thể nhìn thấu.

Biểu cảm Mộ Nguyệt Sâm trở nên hưng phấn: “K nhìn ra, em đối với chuyện của anh quan tâm nhiều vậy!”

“Trong tâm lí học chuyện khiến người khác càng chán ghét càng nhớ lâu.” Hạ Băng Khuynh k nhanh k chậm phản bác.

“Chán ghét?” Mộ Nguyệt Sâm nhu chặt mày: “Trong tim em định vị anh như vậy?”

“K lẽ k fải sao? Đàn ông như anh, kiêu ngạo tự đại, đối với phụ nữ cũng vậy, đương nhiên rồi, người như tôi k biết điều, kiên nhẫn của anh rất nhanh dùng hết, trc khi kiên nhẫn của anh dùng hết chắc muốn dụ tôi lên giường, cái gì cưới k cưới, đợi anh như ý rồi, rất nhanh lại lạnh nhạt, sau đó nữa, sẽ biến thành tôn tại như Khương Viên, tùy ý bị anh kêu là đến, mà anh, lại sẽ tìm phụ nữ anh có hứng thú khác.”

Hạ Băng Khuynh k chú ý đến ánh mắt lạnh như muốn giết người của anh, 1 hơi nói hết lời trong lòng ra.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tích* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 132

Mộ Nguyệt Sâm híp mắt lại, chăm chú nhìn cô, mắt dần dần mang sát khí máu tanh: “Nếu đã cho rằng vậy, vậy Hạ Băng Khuynh em cũng chỉ có vậy thôi, vốn tưởng lại cô gái thanh thuần, nhưng nghe vào như em rất rõ chuyện nam nữ, 5 lần 7 lượt từ chối tôi, tôi hoặc là có thể hiểu là em cố ý thể hiện mình ngây thơ, lạt mềm buộc chặt, nếu k s mỗi lần em đều nhìn rất hưởng thụ, nhưng sau đó thì từ chối, à, thì ra em muốn dụ dỗ tôi, thì ra là vậy!”

Lời anh nói lời nào cũng thấy máu.

Hồ hấp Hạ Băng Khuynh ngưng trọng, 1 câu cũng k nói dc, cũng k có sức phản biện.

Như là bị dao đâm vào tim mình, xuyên qua cơ thể cô, cô đã k còn sức công kích nữa.

Mộ Nguyệt Sâm thả tay cô ra, mở khóa cửa: “Muốn xuống xe, vậy xuống đi!”

Anh nhìn phía trc, biểu cảm lạnh lùng.

Hạ Băng Khuynh như con ngựa ngã ở đó rất lâu, mới cứng nhắc cầm khóa cửa, đẩy cửa đi xuống, cô chân sâu chân nông đạp lên lá, tai ù ù vang lên, cảm thấy đất trời xoay chuyển.

Xiêu vẹo đi về trước, ánh mặt trời xuyên qua cây rọi xuống, rọi là khuôn mặt trắng bệch của cô.

Trên xe, Mộ Nguyệt Sâm dựa ghế, từ từ nhắm mắt.

Lời vừa nãy khó nghe cỡ nào, anh rõ hơn ai hết, đối với 1 cô gái mà nói, k có sự si nhục nào sâu hơn.

Nhưng cô cũng đạp lên chân tình của anh, còn k tổn chút sức nào.

Thời gian trôi theo tiếng xào xạc của lá cây.

Lâu sau, Mộ Nguyệt Sâm mở mắt, tâm trạng bình tĩnh lại.

Nhìn ra cửa 1 vòng, đã k thấy bóng dáng cô đâu.

Nổ máy, anh lùi xe về sau, quay xe, rời khỏi khu rừng, đi đến đường lớn.

Theo thời gian, cô chắc k đi xa, đường này sớm bị chặn rồi, xe ngoài k thể vào, tự nhiên cũng k cần thiết fai đi ra, cô muốn ven theo đường đó bắt xe xác suất là 0.

Nhưng anh 1 đường lái đến, đều k thấy bóng dáng cô.

Đến khi xe sắp đến khu thành phố, anh mới phát giác k đúng.

Nha đầu đó, chắc k fai ở lại khu rừng lúc này!

Vừa nghĩ đến đây, tìm anh cảm thấy khủng hoảng k thôi. rừng đó sâu vậy, lại k có người đến, người mù phương hướng rất dễ lạc.

Thì gọi cho cô, điện thoại tắt máy, còn tệ hơn k bắt máy.

Thu điện thoại, anh k dám chậm trễ, quay đầu, chạy lại lên khu rừng lúc này.

Từ xe đi xuống, 1 ngọn gió lạnh âm u từ rừng sâu thổi đến, mang theo âm thanh của gió rất quý dị, sáng sớm cũng cảm thấy kinh dị 1 cách lạ thường.

Nha đầu đó nếu lạc ở đây, chắc sẽ bị dọa.

Dựa theo vị trí cô xuống xe, anh đi vào trong tìm.

Càng vào trong, rừng cây càng rậm, ánh sáng càng tối dần.

Những cây người sinh trưởng ở đây, theo thời gian từ cây non lớn thành cổ thụ, che cả bầu trời, che luôn ánh nắng từ bên ngoài, k biết từ đâu truyền đến tiếng kêu của chim tu hú.

Nha đầu này thật sự sẽ đến chỗ này sao?

Trong lúc nghĩ, chân đạp đất bị trùng xuống, anh nhìn thấy 1 tấm bảng hình chữ nhật dựng lên giữa không trung.

Là nơi mai táng!

Anh dường như lập tức ra kết luận!

Nơi âm u k khí người này, người phụ nữ nào thấy đc đều sợ đến chạy đi, cô nhất định k ở đây!

Quay người, anh chuẩn bị rời đi.

“Hít----”

1 tiếng rất nhỏ từ sau truyền tới, như là tiếng hít thở của mũi.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tán Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 133

Mộ Nguyệt Sâm lại quay lại.

Bước vào sâu bên trong.

Cách khoảng 3 mét, trên một trong những gò đất, một "thứ gì đó" đang nằm trên đó, nó không di chuyển, ở nơi âm khí lan tràn này, cảm giác như nữ quý còn sống.

Nếu là người khác chắc đã sớm dọa đến nhũn chân.

Mộ Nguyệt Sâm lại cười.

Anh đi qua, đứng ở bên “nữ quý”, nhẹ kêu 1 tiếng: “Hạ Băng Khuynh----”

“Nữ quý” k động, hô hấp ngưng lại, đầu từ gối ngẩng lên, dừng 1 chút, lại úp mặt xuống.

K muốn quan tâm anh!

1 cái cũng k muốn thấy anh!

Tên hỗn đản quá quái!

“Xuống đây!” Mộ Nguyệt Sâm mệnh lệnh.

Hạ Băng Khuynh ôm gối càng chặt.

Dựa vào đầu phải nghe anh, anh kêu cô xuống, cô liền k xuống.

“Nha đầu, em k xuống k s, nhưng anh muốn nhắc em, bây giờ em đang ngồi trên mộ người khác, mộ này cũng lâu năm rồi, bên dưới nói k chừng là quan tài, đợi lát cương thi nhảy lên, đừng bị dọa đến kêu la lên.” Mộ Nguyệt Sâm dọa cô.

Vô vị! Áu trĩ!

Lòng Hạ Băng Khuynh mạnh mẽ khinh thường.

“Phiền anh rời đi, đừng phiền tôi.” Giọng cô buồn bã.

“Em k sợ cương thi?”

“So với anh, cương thi dễ thương hơn nhiều!”

Mộ Nguyệt Sâm k kêu cô động đc, giọng k thể k nghiêm túc: “Nếu anh đã phụ trách chở em đến trường, liền k thể tùy tính em, lập tức xuống đất, nghe thấy k!”

“Hừ, sau này k cần anh chở, chúng ta nước sông k phạm nước giếng.”

“Chuyện sau này sau này nói, bây giờ vẫn là anh quản, em còn bám dính mộ người khác k buông, coi chừng trời đánh, nhốt em ở đây.”

“Đừng đừng”

Lời anh vừa dứt, trời nổi 2 tiếng sấm.

Ánh sáng nhất thời bị tối đi 1 phần.

Tùy tiện nói 1 câu, vậy mà “lĩnh nghiệm” rồi, mà còn ở nơi âm u như nơi mai táng, đây k nghi ngờ khiến người khác nổi da gà nhất.

Phản mộ vốn âm u, lúc này càng đen như mực, gió thổi âm u, như là mấy trăm oan hồn của kêu than.

Đặc biệt đáng sợ.

“Nha đầu chết tiệt còn k nhanh xuống, thật muốn kinh động đến người dưới em lên nói chuyện tí sao?” Mộ Nguyệt Sâm nhân cơ hội dọa cô.

Anh k tin cô còn k sợ.

Mà Hạ Băng Khuynh k chú ý đến cái này, cô ngẩng đầu, nhìn lên trời, lo lắng nhủ mày, tự nói với mình: “Trời biến sắc rồi!”

“...” Mộ Nguyệt Sâm k ngờ cô có thể thần nhiên vậy, nha đầu này gan thật sự nghịch thiên rồi, thấy ngang dọc cũng k dọa đc cô, anh chỉ có thể từ bỏ, thuận theo cô nói: “Đúng vậy, sắp mưa lớn rồi, em đi k?”

“Đương nhiên đi!”

Cô cũng k ngốc.

Hạ Băng Khuynh linh hoạt từ mộ xuống, vồ đất trên móng, từ cặp lấy đèn pin nhỏ ra, vốn âm u k thấy gì còn đỡ, nhưng cô vừa mở đèn, 1 ngôi mộ trắng đột nhiên xuất hiện trước mắt, ánh sáng phát ra càng trở nên âm u, cảm giác như đang đóng 1 bộ phim kinh dị.

Đến Mộ Nguyệt Sâm đột nhiên thấy dc, cũng nổi da gà.

Mà Hạ Băng Khuynh lại k sợ chút nào, đưa đèn ra xa, chiếu đường đi ra ngoài, k chút hoảng loạn.

Mộ Nguyệt Sâm theo sau: “Nha đầu em thật k sợ ma?”

Ài, sợ ma cô còn học khoa y sao?

“Đi của anh, đừng nói chuyện với tôi.” Hạ Băng Khuynh lạnh lùng trả lời.

Mộ Nguyệt Sâm đứng tưởng lẫn nữa, nhủ mày: “Nữ nhân các người có phải luôn thấy mình là phái yếu, chịu k dc chút ủy khuất, mà nam nhân tự nhiên fai chịu công kích của phụ nữ k?”

“Tùy anh nói gì, tôi k có hứng thú nói với anh, tại vì sinh vật tên Mộ Nguyệt Sâm, là đại hỗn đản quá quất nhất vũ trụ.” Cô vừa đi, vừa bình thản nói.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 134

Mộ Nguyệt Sâm cười khỏ, thờ 1 hơi: “Vậy em có thể chuyển lời đến sinh vật tên Hạ Băng Khuynh, trí tuệ của cô ấy khiến người khác lo lắng.”

“Vậy cũng phiền anh nói với sinh vật tên Mộ Nguyệt Sâm, k cần anh lo, sau này anh đi đường cầu của anh, tôi đi đường rọp nắng tôi!”

Anh cười trên 1 tiếng: “Bé ngọc cũng biết chọn đường đó!”

Hạ Băng Khuynh ở trc đột nhiên dừng lại, dùng tay chia đèn vào mặt anh.

Ánh sáng chói mắt khiến Mộ Nguyệt Sâm quay mặt, né đi, bắt tay cầm đèn pin của cô, che ánh sáng lại, bốn phía lại tối đen.

“Buông tay tôi ra, đừng tưởng tôi dễ ức hiếp.” Cô dùng sức kéo đèn pin ra, ngực phập phồng mạnh mẽ.

“Người đáng thương cũng có chỗ đáng hận, em nghĩ đến lỗi sai của em chưa?” Mộ Nguyệt Sâm cố gắng để cô hiểu, cả chuyện này cô k lí trí cỡ nào.

“Anh nói tôi đáng thương? Lại nói tôi đáng hận?” Hạ Băng Khuynh tức muốn phun máu.

“Sự thật là vậy!”

Lúc này bị nói đến xấu xa vậy, rất không dễ bình tĩnh lại chút, bây giờ anh lại dùng lời nói châm chọc cô, trong nhất thời, cô mất lí trí xông lên tức giận la: “Vậy anh đừng làm phiền tôi nữa, tôi kém cỏi vậy, già bộ đơn thuần, tại sao cứ thể bước vào cuộc đời tôi?”

Nếu anh k cứ thể bước vào thế giới của cô, cô sẽ k yêu anh, cũng k yêu đuối vậy, k chịu đc nữa câu nói của anh.

Lòng quá khó chịu, nước mắt nhịn quá lâu rơi xuống.

Ánh sáng lóe lên xuyên qua giữa những ngón tay anh, làm cho cô hiện lên rất đáng thương, oan ức, nhưng mặt nhỏ là quật cường.

Nhìn cô, mắt anh ngày càng sâu, đột nhiên, anh dùng sức, kéo cô vào lòng, ôm chặt cô, hơi thở ấm áp nóng bỏng phủ lên tai cô, thấp giọng ní non: “Vi anh muốn em làm vwoj anh!”

Giọng anh ôn nhu mà ấm áp, cẩn thận, mà cũng đầy thâm tình.

Lòng Hạ Băng Khuynh bị tác động trúng.

Lệ trong mắt trở nên sáng hơn, chữa trị cho tim cô, làm ấm máu huyết của cô.

Anh nhẹ vỗ đầu cô, nói tiếp: “Vợ anh k thể ngọc vậy, k thể coi anh là nam nhân dung tục, càng k thể cho mình là nữ nhân dung tục, thế giới này nói đơn giản cũng đơn giản, nói phức tạp cũng phức tạp, coi em nhìn nhận nó thế nào.”

Dù cô có vô ý gây sự thế nào, cãi nhau đầu khẩu thế nào, anh cũng cảm thấy đó là 1 cảnh sắc trên con đường cùng già đi của anh, cô vẫn cứ ở đó, anh biết đời này bản thân k thể buông cô ra.

Hạ Băng Khuynh mờ to mắt, k biết phải trả lời thế nào.

Cô xấu hổ rồi, đẩy anh ra: “Ai nói muốn già cho anh, kiện nghị anh tìm robot làm vợ, vậy thì sẽ như ý anh, anh muốn cô ấy cười, cô ấy sẽ cười, muốn cô ấy khóc sẽ khóc, quá tốt rồi, vậy mới là cặp đôi hoàn hảo!”

Nói xong, cô bị về trc, miệng cong lên nụ cười ngọt ngào, bước chân cũng nhẹ đi rất nhiều, khó chịu lúc này đều bị xóa sạch, k đau nữa, 1 chút cũng k đau.

Mộ Nguyệt Sâm mỉm môi mỉm, thần sắc cao lạnh theo sau cô.

Sấm trên không trung ngày càng nhiều, lâu lâu có chớp ngang trời.

Đây là dấu hiệu mưa lớn.

Hạ Băng Khuynh bước nhanh hơn, cô k muốn ướt như chuột lột.

“Lộp bộp---”

1 giọt mưa lớn rơi trên mũi cô.

Chớp mắt, mưa lớn rơi xuống, trong trũng gió lớn thổi tới, tring không trung sấm chớp âm âm, như là hình thức mờ màn bằng nhạc giao hưởng.

Hạ Băng Khuynh dùng cặp che đầu, chạy trong mưa.

“Em đừng chạy, cẩn thận té!” Mộ Nguyệt Sâm ở sau la.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135

Tiếng sấm lấp đi tiếng của anh.

Hạ Băng Khuynh phía trc k có dấu hiệu dừng lại.

Mộ Nguyệt Sâm k dừng, sợ cô chạy bậy nguy hiểm, cũng theo sau cô chạy trong mưa.

“Àm---”

Chớp ngang qua, tiếng cực lớn rơi trên đỉnh đầu họ.

Hạ Băng Khuynh bị dọa đến loạn, mắt nhìn lên, kết quả đầu đụng cây lớn trước mặt, đập phải cành cây té xuống đất.

“A---” Cô kêu thảm, não và móng cùng lúc bị thương.

Mộ Nguyệt Sâm ở sau đi lên, quỳ xuống kéo cô khỏi đất, nhanh chóng cởi áo khoác, đắp lên đầu cô, ôm cả người cô: “Kêu đừng chạy k nghe, té rồi biết đau rồi đúng k!”

Hạ Băng Khuynh cúi đầu bĩu môi, nhỏ tiếng nói: “Mưa lớn vậy, k lẽ đi chậm sao?”

“Àm---”

Bên tay phát ra tiếng sấm lớn, dọa đến cô vô điều kiện xông vào lòng anh, ôm lấy eo anh, mặt áp vào ngực anh.

Nhắm chặt mắt, tim đập loạn.

Ghét sấm quá!

Mộ Nguyệt Sâm cúi đầu nhìn coo gái run rẩy rụt trong lòng, mắt mang ý cười, thì ra nha đầu này sợ sấm.

Đưa tay lên, ôm vai cô, cho cô cảm giác an toàn.

Tiếng tim đập thình thịch bên tai cô, mạnh mẽ, đầy sức sống.

Lòng hoang mang dần an tĩnh lại, cô thả lỏng người, mặc xung quanh mưa gió bão bùng, sấm chớp đùng đùng, đều k sợ, cảm thấy như trốn vào 1 vùng riêng, nơi đó vĩnh viễn chỉ có gió và ánh mặt trời đẹp đẽ, đi vào k muốn thoát ra.

Mưa k dừng.

Tiếng sấm vẫn tiếp tục.

Tay lớn hữu lực che tai cô, dùng bấp tay che mưa gió giúp cô, bản thân bị ướt đến k có chỗ nào là khô.

1 lúc, mưa nhỏ dần.

“Nha đầu, hay là đổi chỗ mới cho em ôm cho đủ đc k?” Giọng trầm thấp ái muội truyền đến tai ấm nóng của cô.

Mặt Hạ Băng Khuynh nóng như bóng.

Cô đẩy anh ra: “Ai muốn ôm anh, tôi chỉ bị sấm dọa, dù phía trc là gấu đen, tôi cũng xông đến.”

“A, là vậy à, mới biết em có suy nghĩ vậy với gấu đen đó, đúng là khẩu vị nặng nề.”

“Tôi đây là ví dụ!”

Mộ Nguyệt Sâm mang ý cười cúi người đến gần tai, nhẹ nhàng nói: “Theo anh nghe, như là ám hiệu!”

Anh thẳng người, đi về trc.

“Anh---” Hạ Băng Khuynh còn muốn phản bác, nhưng vừa nghĩ đến bản thân k biết xấu hổ ôm anh, cũng k có mặt mũi đến lí luận.

Quên đi, đừng nói thì hơn.

Qua con đường mưa bùn, bọn về đến xe, trên người, dưới chân đều là bùn đất, nhìn rất nhếch nhác.

Hạ Băng Khuynh kéo áo trên người xuống, quay đầu, nhìn Mộ Nguyệt Sâm đang cười dò, nút đã bị còi ra, lộ ra thân hình săn chắc, cô ngạc nhiên mở to mắt, liu lười hỏi: “Anh anh còi áo làm gì?”

“Đừng căng thẳng, anh k fải muốn ngủ em, anh chỉ k muốn bị bệnh.” Mộ Nguyệt Sâm nhẹ nhàng nói, còi nửa còn lại.

Hạ Băng Khuynh cảm nín, ngại ngừng dòm mắt đi.

Cái gì chứ, lời này nghe như châm biếm cô.

“Em k coi sao?” Mộ Nguyệt Sâm mở điều hòa lên, để áo lên đó.

“Hừ---” Hạ Băng Khuynh hừ 1 cái: “Tôi k muốn bị người ta nói thành lạt mềm buộc chặt.”

Mộ Nguyệt Sâm ngáy người, chiều này giết cũng quá nhanh.

Anh mím môi, nở mấy lá khói khu rừng.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 136

Xe về Mộ gia.

Cầm áo nửa khô, tùy tiện khâu 2 nút rồi xuống xe.

Hạ Băng Khuynh cầm áo khoác của anh cùng theo xuống xe.

2 người 1 trc 1 sau vào nhà, bộ dạng quần áo k gọn gàng của tam thiếu khiến nữ hầu trong biệt thự nhìn đến dưng mắt.

Mặc đồ ngủ, Mộ Lâm Nguyệt lười biếng ngáp đi xuống lầu, thấy cảnh này k thể k run rẩy, mắt sáng lên mấy phần.

“Chào cô!”

Hạ Băng Khuynh ngoan ngoãn chào hỏi.

Mộ Nguyệt Sâm chỉ gật đầu với bà 1 cái.

“Uhm” Mộ Lâm Nguyệt cười híp mắt thân thiết đáp, mắt như hồ ly nhìn qua lại giữa Hạ Băng Khuynh và Mộ Nguyệt Sâm: “2 người xảy ra chuyện gì, sao đến quần áo cũng ướt rồi.”

Nghe lời của cô mặt Hạ Băng Khuynh liền nóng lên: “Con, chúng con”

Mộ Nguyệt Sâm ở bên k hoảng nói: “Bị ướt mưa, cô đang ngủ chắc k phát hiện bên ngoài mưa lớn.”

“A, thì ra là mưa lớn!” Mộ Lâm Nguyệt nhìn ra cửa sổ.

Đội bà quay đầu, Mộ Nguyệt Sâm và Hạ Băng Khuynh đã lên lầu.

Thấy 2 người k rời nhau, 2 tay Mộ Lâm Nguyệt khoanh trc ngực, cười, đếm ngón tay, lòng nảy ra 1 kế hoạch.

Mấy bé con, lần này đừng mong thoát khỏi tay cô!

Đến trước, trễ 1 tiết, nhưng xui k chi vậy, hôm tròn tiết thầy Lâm, trưa đang ở đc nửa, cô liền nhận đth của thầy Lâm, kêu cô chiều lên phòng làm việc 1 chuyến.

Thật là họa vô đơn chí.

K còn sức cúp máy, cảm nhận đc ng đứng bên cạnh, Hạ Băng Khuynh nghiêng đầu nhìn, vậy mà là Khương Viên mặc đồ tây đang cười chú tâm nhìn cô.

Hạ Băng Khuynh bị dọa thật sự.

Sao cô lại ở đây?

“Chào!” Khương Viên từ tốn lộ nụ cười bạn tốt với cô.

Nam sinh trong canteen liếc nhìn, khí chất ưu nhã mẽ người, ngoại hình đẹp hút mắt, như là nữ vương vậy, đều hấp dẫn ánh mắt của mọi nam sinh.

Hạ Băng Khuynh hồi thần, liền đứng dậy: “Khương tiểu thư!”

“Rảnh không? Cùng tôi đi dạo tí.” Khương Viên mang ý cười nói.

“Tôi vừa ăn xong.” Hạ Băng Khuynh trấn tĩnh đáp, nhìn mắt cô, rõ ràng mà kiên định.

Lời càng khách khí, cũng k thay đổi đc địch ý trong lòng, tâm trạng này của cô là loại điển hình khi đối với tình lịch, k giấu đc.

“Xem ra tôi đến vừa đúng lúc!” Khương Viên cười với cô.

So với sự thanh thuần của Hạ Băng Khuynh, Khương Viên càng hiện lên rất trưởng thành, biểu cảm đó nụ cười đó, rõ ràng là bạch cốt tinh đã tu luyện lâu năm.

Trong mắt cô, em gái trước mặt sắp khác 4 chữ tôi rất ghét cô lên trán rồi.

2 người phụ nữ cùng rời canteen.

Mắt nam sinh cũng theo bước chân của họ.

Rời khỏi canteen, Hạ Băng Khuynh để Khương Viên ở bên hỗ trợ cô, mà cô đi mua 2 ly cafe, cũng mượn cơ tiêu hóa viện Khương Viên đột nhiên đến tìm.

Nhất định k vô duyên vô cớ đến, nhất định có mục đích khác.

K lẽ đến khiêu khích cô?

Mang theo tâm trạng đầy mình, Hạ Băng Khuynh quay về hồ, từ xa thấy Khương Viên cầm túi xách, liền ngang đứng đó, thường thức cảnh đẹp, tâm trạng thả lỏng.

Nữ nhân này cảm giác thật mạnh mẽ!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 137

Hạ Băng Khuynh vô thức nắm chặt ly cafe, cảm thấy có tia áp lực.

Trong xử lý chuyện này, cô k thạo.

Đến tre mặt Khương Viên, Hạ Băng Khuynh đưa 1 ly trong đó cho cô.

“Cảm ơn!” Khương Viên nhận lấy, rộng lượng uống 1 miếng: “Đại học S đúng là k tệ.”

Hạ Băng Khuynh miễn cưỡng cười, lại nhìn k dc trực tiếp vào đề: “Khương tiểu thư, cô tìm tôi có chuyện gì?”

Khương Viên k gấp trả lời, động tác ưu nhã lại uống thêm miếng cafe, móng tay sơn màu hồng gỗ nhẹ lên ly giấy, mắt đẹp chú tâm đến Băng Khuynh, như là đang nghĩ gì đó, cười như lão hồ ly: “Đối với tôi mà nói k fai chuyện gấp gì, nhưng đối với người nào đó lại fai.”

Cô cố ý nói úp mở.

“Khương tiểu thư k cần vòng vo, có gì nói thẳng!” Hạ Băng Khuynh tự nhận mình k giáo quyết như nữ nhân trc mắt, cô cũng k muốn quay vòng vòng với cô.

“Đc rồi, đc rồi, vậy tôi nói thẳng.” Khương Viên bắt lực thờ dãi: “Tôi đến muốn nói với cô, tôi và Mộ tổng là trong sạch, hôm qua tôi nói giỡn, tôi thường nói bậy như vậy, cô ngàn vạn lần đừng tin, tôi à, k fai bạn gái cũ, cũng k fai tình nhân cũ của anh ta, chỉ là cô gái đáng thương ái mộ anh ta mà k dc chấp nhận, quan hệ của chúng ta còn thuần khiết hơn nước băng trên thiên sơn, tôi có thể thề, chúng tôi tuyệt đối chưa quan hệ qua, cô nhất định phải tin tôi!”

Cô ôm ngực, biểu cảm chân thành.

Khương Viên nói lời này làm Hạ Băng Khuynh bất ngờ, vốn tưởng cô đến khiêu khích, k ngờ, làm nói rõ quan hệ với Mộ Nguyệt Sâm.

K đúng!

Đây k đúng với tư duy của nữ nhân!

Tự nhiên Hạ Băng Khuynh nghĩ ra 1 khả năng khác: “Có phải Mộ Nguyệt Sâm kêu cô đến? Anh ta uy hiếp cô rồi?”

Khương Viên ngáy người.

Trong lòng khen trí tuệ của cô gái này, nhin cười, giả ngốc lắc đầu: “K có, Mộ tổng sao có thể uy hiếp tôi, anh ấy k fai người như vậy.”

Hạ Băng Khuynh nhìn cô k giống kẻ lừa gạt, nghi ngờ hỏi: “Vậy các người thật sự k có?”

“Tôi cũng muốn có, nhưng Mộ tổng k đồng ý, chết cũng k theo, tôi cũng k thể cưỡng bạo người ta, ít nhất, tôi cũng là gái đẹp nhất trong thành, bao nhiêu nam nhân xếp hạng đợi tôi sung hạnh, tôi cũng có kiêu ngạo của mình.” Khương Viên xoa eo, nói đến phong tình vạn chủng.

“Há, đc rồi!” Hạ Băng Khuynh nghe cũng thấy có chút đúng.

Khương Viên nhìn ra xa 1 cái, kéo Hạ Băng Khuynh đến bên cây lớn, trầm giọng nói: “Nói thật, Mộ Nguyệt Sâm uy hiếp tôi nếu hôm nay k nói rõ, anh ta sẽ ném tôi lên xe đi Ấn Độ, cô nói tôi đẹp vậy, tên nam nhân này, quả là k có tính người, quả tàn độc rồi, nương đây tốt xấu cũng yêu thầm nhiều năm vậy, anh ta thật sự chút đồng cảm cũng k có, trong thế giới của anh, nữ nhân anh thích là bảo vật, k thích là cô đại, loại nam nhân có tính ba đường, có sớm bỏ anh ta cho rồi, đc r, tôi đi đây, nhớ đó, sớm đá anh ta đi!”

Cô nhìn cô cười cười, đập trên giày cao gót, uyển chuyển rời đi.

Hạ Băng Khuynh đứng dưới cây lớn, qua 1 lúc, vô thức cười lên.

Trong lòng từ từ, dấy lên dòng nước ấm, ngọt ngào, như là mật ong k cần thận rớt vào lòng.

Bên hồ xanh, dừng 1 chiếc xe kiêu ngạo.

Khương Viên đi qua, kéo cửa sau, ngồi vào.

“Một chết tôi rồi!” Cô kiêu ngạo quạt mặt.

Xe rời trường, đi trên đường.

“Làm theo lời tôi, k có thêm mắt thêm muối chứ.”

Bên cạnh, truyền đến giọng lạnh lùng, k mang cảm xúc.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138

Khương Viên nhìn người đàn ông cách 1 khoảng xa, anh chéo chân ngồi đó, đẹp trai mẽ người đến khiến ng khác muốn nuốt anh: “ Mộ Nguyệt Sâm, trên người anh có bọt chết đúng k. sao anh k dứt khoát thiết kế lười phòng chống.”

“Đừng lạc đề, làm việc thế nào rồi?” Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng hỏi lần nữa.

“Mộ tổng đích theo đó thúc tôi nào dám làm sai, yên tâm, tôi theo bản nháp anh đưa, 1 chữ k vấp nói ra, nói đến tôi miệng đau, nhưng bảo bối của anh đã tin rồi, lần này, anh có thể yên tâm rồi chứ.”

“Cô ấy nên tin, vì đây vốn là sự thật!” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt nói, khí chất cường thế.

“Anh cho cô ta phúc phận lớn vậy, k biết cô ta tiêu hóa nổi k!” Khương Viên gò bộ tự nói, mắt đẹp lại nhìn anh.

Mộ Nguyệt Sâm nghĩ nghĩ, kiên định đáp: “Đây là mạng của cô ấy!”

Khương Viên nghe vậy, khinh bỉ, k chấp nhận kết quả của anh, đây là chủ đề tự ngược, nam nhân này quá bá đạo, mà nha đầu đó tính của rất mạnh, đối với tương lai của họ, cô hoàn toàn thấy k hay.

“Chuyện xong rồi, anh đáp ứng báo thù giúp tôi,nên làm rồi chứ.” Tay ấn lên vai Mộ Nguyệt Sâm, cô háo sắc nhìn môi anh: “Thật k ngờ, vì nha đầu đó, anh chịu hi sinh cả sắc đẹp, nhất định fai là hôn lười!”

Cô bấu môi đến gần.

Mộ Nguyệt Sâm mặt k biểu cảm lấy vãn kiện che môi cô: “Tôi có nói đáp ứng 1 yêu cầu, nhưng k gồm mục này.”

“Ha---” Khương Viên tức giận cười lạnh: “Nói đùa, lão nương đối với anh có tình ý anh k biết sao, tôi xem trọng sắc đẹp của anh, tôi k quản, muốn môi anh đến sắp diễn rồi, hôm nay nhất định fai hôn dc anh, đến đây, hôn miếng cũng k mất miếng thịt nào.”

Cô để vãn kiện xuống, làm bộ dạng muốn hôn qua.

“Khương Viên, đừng động vào giới hạn của tôi.” Giọng Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng lên.

“Đừng là hết cách với xử nam, hôn cái cũng k chịu!”

2 từ xử nam, khiến trán Mộ Nguyệt Sâm ẩn hiện gân xanh.

Anh lạnh lùng nói 1 câu: “Tùy Hàng, Khương tổng hình như muốn xuống xe, cậu mời cô ta xuống.”

“Vâng!” Trác Tùy Hàng đầu xe, từ xe xuống, mở cửa sau, k chút thương hoa tiếc ngọc bắt lấy Khương Viên từ phía sau, ném ra đường.

“Trác Tùy Hàng, anh dám đối với tôi vậy.” Khương Viên trừng mắt đẹp với Trác Tùy Hàng.

“Thân là nữ nhân, vẫn nên có tự trọng tí, cô cũng k đến nỗi tệ!” Trác Tùy Hàng k biết nói gì lắc đầu, nói xong, quay người đi đến ghế lái.

“Anh anh” Khương Viên tức đến ngón tay run rẩy, chỉ anh: “ Con ong lẳng lơ mà dám dạy dỗ tôi, Trác Tùy Hàng anh chết chắc tôi nói anh nghe!”

Trác Tùy Hàng nhìn xúc động xông đến cô, kéo cửa ra, dùng sức đóng cửa.

Mộ Nguyệt Sâm ở sau lạnh lùng nói: “Con ong lẳng lơ? Tùy Hàng, cô ta thật sự dùng để miêu tả cậu?”

“...” Xử nam cũng k thấy dc có bao nhiêu lạ quen.

Tất nhiên, lời này Trác Tùy Hàng tuyệt k dám nói

Khương Viên nhìn xe thật sự chạy rồi, gấp đến nhảy lên: “Ê, dừng đi, k nói các người là xử nam với con ong còn k dc sao, nơi đây vắng vậy kêu tôi sao về, trở lại cho tôi---”

Chiều.

Điện thoại đóng rồi mở, bấm số rồi xóa, cứ vậy rất lâu, Hạ Băng Khuynh vẫn k ấn xuống.

Cũng k biết bản thân tại sao lại vậy.

“Đã 1 tiết rồi, điện thoại sắp bị cậu ấn nát.” Tiêu Nhân k nhìn dc nói.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139

“Tớ tớ đang coi giờ, bên thầy Lâm tớ k muốn trễ.” Hạ Băng Khuynh tìm cớ, lòng chột dạ dẹp đth.

Đội đth của đàn ông đội đến tàu hỏa nhập ma k fai chịu hay ho gì.

“Nói chứ hạ rốt cuộc cậu làm gì, gấp vậy, thầy Lâm cực tức giận đó.”

“Thầy tức giận k chỉ vì tớ trốn tiết, mà vì lần trc tôi đồng ý lên thuyết trình, kết quả lại trốn!” Hạ Băng Khuynh nhún vai, bình tĩnh nghĩ, hôm qua thật quá xúc động.

“Haha, hèn gì, cậu nói cậu cho ai leo cây k tốt, cứ fai là thầy Lâm, lão già đó, nhìn là biết khó xử, nói thật, lát cậu fai cẩn thận tí.” Tiêu Nhân nhắc nhở, mặt cực kỳ nghiêm túc.

Hạ Băng Khuynh k hiểu, khẽ nháu mày: “Cẩn thận cái gì?”

Tiêu Nhân cảnh giác nhìn 4 phía, đến gần Hạ Băng Khuynh, nói nhỏ: “Tớ nghe chị năm 4 nói, phòng họ có 1 nữ sinh, trước bị thầy Lâm kêu qua, nhưng sau khi đi xong, mơ hồ k biết sao trên người xuất hiện người dấu vết, nữ sinh ban đầu tưởng bệnh về da, đi bệnh viện, nói bị người khác dùng miệng hút, nữ sinh đó muốn báo cảnh sát, nhưng k có chứng cứ, sau đó chỉ có thể im, tuyệt đối cẩn thận với thầy Lâm này, ngàn vạn lần đừng bị bộ dạng thanh cao lừa.”

“Nói vậy, k thể.” Hạ Băng Khuynh nghe xong tim lạnh lẽo.

Thầy Lâm nhìn rất chính trực, sao có thể làm chuyện đáng sợ vậy.

“Nói vậy hay k cũng dc, nói chung, cậu fai cẩn thận, nếu thầy thật sự là sói đội lột cừu, thầy đối với cậu tuyệt k có ý tốt gì.” Tiêu Nhân ấn cảm Hạ Băng Khuynh: “Đặc biệt là loại đẹp như cậu.”

“Đừng làm loạn.” Hạ Băng Khuynh kéo tay cô, vô thức lo lắng hơn.

Sau giờ học, Tiêu NHân kiên trì cùng Hạ Băng Khuynh đến gặp thầy Lâm.

Đi đến lầu của giáo viên, Hạ Băng Khuynh lên lầu 2, hướng phòng làm việc của thầy Lâm.

“Tớ ngoài đội cậu, k đứng lập tức chạy, nghe k.” Tiêu Nhân thấp giọng nói với Hạ Băng Khuynh.

“Trời sáng có thể có chuyện gì, yên tâm, k sao.”

Hạ Băng Khuynh vỗ tay Tiêu Nhân, kéo lại đồ, đi đến trc cửa, gõ nhẹ 2 cái.

Thầy Lâm đeo kính lão đang đọc sách, nghe tiếng gõ cửa, tháo kính xuống: “Là Tiểu Hạ à, vào đi!”

Hạ Băng Khuynh đi vào.

“Chào thầy Lâm, tiết hôm qua---”

Thầy Lâm đưa tay ngắt lời, từ chỗ đứng lên, đi đến khóa cửa lại.

Hạ Băng Khuynh lòng căng thẳng.

Thầy Lâm quay người: “Ngồi sofa đi.”

“Dạ” Hạ Băng Khuynh trấn tĩnh qua sofa ngồi.

Cô k nói gì nhìn thầy Lâm, chỉ thấy thầy lấy 1 ly giấy, bỏ gì vào trong đó, rồi đến bên máy rót nước rót vào.

Thấy thầy đi qua, cô quay đầu lại, như k nhìn thấy.

Nhưng lòng ít nhiều đã đánh trống.

“Đến, tiểu Hạ, uống nước.” Thầy Lâm đưa ly giấy đến trc mặt cô, ngồi đối diện.

“Cảm ơn!” Hạ Băng Khuynh cười, lại k uống nước.

“Tiểu Hạ, gần đây đang hẹn hò rồi?”

“Hả---” Hạ Băng Khuynh do dự chút, đáp: “K có ạ!”

Thầy Lâm thờ dãi: “Thầy k phản đối con có bạn trai, nhưng vì vậy ảnh hưởng học tập, thì quá k đúng, con đường tương lai rất dài, nếu bây giờ cứ thả lỏng, còn nói gì đến lí tưởng trong tương lai, tiểu Hạ, hy vọng con có thể cân bằng lại.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140

“Thầy Lâm nói đúng ạ, con nên chuyên tâm học.”

“Con có giác ngộ vậy thầy yên tâm rồi.” Thầy Lâm lộ nụ cười: “Tiểu Hạ à, thầy rất xem trọng con, đừng làm thầy thất vọng, bây giờ thầy đang làm nghiên cứu, tổ thiếu 1 người, nếu con muốn tham gia, 8h tối mai đến đây, thầy nói rõ với con.”

“Tối mai?” Hạ Băng Khuynh vô thức nghi ngờ.

“Đúng, sáng thầy đi tỉnh, sớm là đi, chiều tà mới về, chỉ có tối, con có vấn đề?”

Hạ Băng Khuynh nhìn biểu cảm nghiêm túc của thầy Lâm, trên mặt chỉ có tri thức của trường bồi, lòng nghĩ bản thân có phải bị lời Tiêu Nhân ảnh hưởng, mới nghi bậy.

Nghiên cứu với thầy Lâm là cơ hội rất hiếm có, dù nghiên cứu k mang lại tác dụng, nhưng cũng học đc nhiều, cô phải nắm bắt.

“K vấn đề, tối mai con đúng h tối.” Cô kiên định đáp.

Thầy Lâm gật đầu: “Rất tốt! Thái độ học tập này là thứ thầy muốn thấy, thuyết trình lần này, lần sau bù.”

“Cảm ơn thầy!” Hạ Băng Khuynh rất vui.

“Được rồi, cũng k chuyện gì nữa, con về đi.”

“Vậy con đi trc, tạm biệt thầy!”

Hạ Băng Khuynh đứng lên từ ghế.

Vừa đi vài bước ra ngoài, đột nhiên nghe thầy Lâm hỏi: “Tiểu Hạ, con k thích uống trà chanh à?”

Hạ Băng Khuynh nhìn ly giấy trên bàn, mới thấy dưới đáy có miếng chanh, cô sực tỉnh lại, từ tốn đáp: “K fải, con thích trà chanh, chỉ là k khát.”

“Ừ, vậy à!” Thầy Lâm hiểu gật đầu.

“Tạm biệt thầy!” Hạ Băng Khuynh cung kính cong lưng, rời phòng.

Bên ngoài, Tiêu Nhân lên lầu nhìn nửa ngày thấy Hạ Băng Khuynh ra kéo cô đi, đến cầu thang lầu dưới căng thẳng hỏi: “Sao? Lão già có làm gì cậu k?”

“Làm gì có, chỉ là thân thiết bình luận cách học, tớ cảm thấy k gì.”

“K lẽ lão già muốn thả câu dài câu cá lớn?” Tiêu Nhân sờ cằm mình, tự nói.

Lòng Hạ Băng Khuynh nghĩ 1 chút, tính nói chuyện nghiên cứu cho Tiêu Nhân: “Thầy Lâm muốn tớ tham gia nghiên cứu, kêu tối mai 8h đến gặp!”

“Cái gì!” Tiêu Nhân kêu la.

“Cậu đừng la lớn đc k!”

“K fải cậu đồng ý chứ?”

“Đúng, tớ đồng ý, đây là cơ hội hiếm, tớ k thể bị mấy câu k k mà buông cơ hội tốt, hơn nữa, dù có, tôi có thể ứng phó.”

“Tớ nói đại tiểu thư, cậu gây thơ quá, lời mời gọi này đến con cóc cũng nhìn ra mà né, cậu ngược lại còn nhảy vào?”

Hạ Băng Khuynh thờ chậm: “Người nếu sợ mất xương cá, thì vĩnh viễn k ăn đc cá.”

“Vậy nếu dùng cơ thể làm cái giá thì sao?” Tiêu Nhân hỏi ngược.

Hạ Băng Khuynh cười với cô: “Tớ sẽ trân trọng cơ thể, đồng thời, cũng muốn thử.”

“Hạ Băng Khuynh cậu thật là” Thật bại dưới tay cô.

Bọn họ nói chuyện ở cầu thang, cách phòng trà, cơ thể thon dài như trúc đứng bên bàn bar, nghe đối thoại của 2 nữ sinh bên ngoài, chậm chậm lắc ly cafe trong tay, sắc mặt trầm lặng.

- - - - -

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 141

Kết thúc tiết cuối, đth cô vẫn im lặng.

Lòng khó tránh có chút mất mát.

Cũng tìm người đến giải thích với cô, tại sao k gọi cô 1 cuộc?

Cùng Tiểu Nhân đi đến ngã rẽ tách ra, cô về ktx, còn Hạ Băng Khuynh đi đến cổng, cả đường đều có nắng cùng gió nhẹ, nghĩ đến Mộ Nguyệt Sâm, nghĩ đến sáng nay trốn vào lòng anh tránh mưa, nghĩ đến tìm đập của anh, hơi thở của anh, thân nhiệt của anh, vô thức che mặt xấu hổ và ngọt ngào.

Lòng, như bị kích động.

Chân dưới như k đi trên đường, mà trên mây, nhẹ nhàng, đẹp để khiến người ta không dám tin.

Như mơ “phiêu dạt” đến cổng trường.

Chỗ cũ k thấy xe Mộ Nguyệt Sâm, cũng k thấy xe thư ký Trác.

Kì lạ!

K lẽ cô ra sớm?

Cầm đth nhìn giờ, cùng giờ bình thường.

Bầu mối, k nghĩ ra gì, đi đến bên cây dựa vào đợi.

Sẽ đến mà!

Lòng nói 1 tiếng, cũng có sự tự tin rất mạnh, khiến lòng cô an ổn đợi anh.

Chỉ là---

Nửa tiếng trôi qua.

1h trôi qua.

2h tiếng cũng mang đến sự trầm lặng của xế tà.

Sắc trời tối dần.

Đến chú bán đồ ở ngoài cũng đi.

Trên đường vắng lặng, gió thổi qua, làm Hạ Băng Khuynh run rẩy, rõ ràng nên bỏ cuộc, nhưng cô k tin tà lại đợi thêm nửa tiếng.

Cuối cùng mới buồn bã bắt xe về nhà.

Quán gia ở cửa chào cô, thuận tiện bỏ sung 1 câu: “Nhanh ăn cơm, trong phòng khách ngồi đi.”

“Dạ!” Hạ Băng Khuynh thất thần đi về hướng phòng khách, vừa vào, liền thấy Mộ Nguyệt Sâm chéo chân dài, dựa sofa lật tạp chí, lửa bốc lên.

Cô đi nhanh qua đó, đứng trc mặt anh, tức giận chỉ anh hỏi: “Sao anh k đến đón tôi?”

Mộ Nguyệt Sâm chậm chạp nâng mí lên, lười biếng nhìn cô: “Em muốn anh đến chờ?”

“” Tay Hạ Băng Khuynh có chút run đến cong: “Đây, đây k fai vấn đề muốn hay k, mà là, tôi tưởng anh đến, mà anh k đến, lãng phí thời gian của tôi.”

“Dựa vào thái độ sáng nay em đối với anh, hình như k muốn anh tiếp tục chờ, anh nghĩ em thích tự về nhà, cho nên k đến, lòng nữ nhân đúng là khó đoán, ài---” Mộ Nguyệt Sâm bất lực than thở.

Lòng anh mới khó đoán đó.

Rõ ràng kêu người đến giải thích, còn mang bộ dạng kiêu ngạo.

K fai bất cần hiểu lắm anh sao, anh cần như vậy k.

“Nhỏ mọn, siêu nhỏ mọn---” Cô chửi anh vài câu, cong lưng, dùng sức nhéo mặt đẹp của anh, nhéo xong nhanh chóng chạy đi.

Trễ 1 bước bị anh bắt lại là xui.

“Nha đầu thối, em đứng lại!” Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng nói, từ nhỏ đến lớn chưa ai nhéo mặt anh như vậy.

Hạ Băng Khuynh nghe giọng, chạy càng nhanh hơn.

Mặt vui như nở hoa.

Cô ngốc à, còn đứng lại, tự nhiên là trốn càng xa càng tốt!

Sau h cơm, cô giả bộ k nhìn ra ánh mắt anh, nhìn trời nhìn đất, cũng k nhìn anh, anh muốn ép chết anh, tức chết anh, ai bảo anh kiêu ngạo đến vô pháp vô thiên.

Vừa xong, cô liền lên lầu.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142

Trong phòng, cô gấp chân ngồi giữa giường, đánh vào “Baymax”: “Tên nhò mọn, chỉ anh mũi cao đẹp trai à, cả ngày bộ dạng đắc ý của tổng tài, đánh chết anh---”

Nắm đầm rơi lên mặt của baymax, tạo thành 1 cái lỗ lún.

Cửa đột nhiên bị mở ra.

Mộ Nguyệt Sâm đứng ngoài.

Hạ Băng Khuynh dọa đến nhảy lên, nhìn ngoài cửa, quên mất thu nắm đầm trên mặt baymax lại.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn lên giường 1 cái: “Quả nhiên độc nhất là lòng dạ đàn bà!”

“Đàn bà là cái quý gì? Trợ lý của bí thư liên hợp quốc sao?” Hạ Băng Khuynh như nghe k hiểu chớp mắt linh hoạt nhìn anh, lại hỏi: “Anh vào làm gì?”

“Ôn tập anh vẫn cho em.” Mộ Nguyệt Sâm thái độ từ tốn.

Hạ Băng Khuynh nghĩ nghĩ, nói: “Vào đi.”

Mộ Nguyệt Sâm vào, ngồi bên mép giường, nghiêng đầu, dùng ánh mắt âm trầm mê người nhìn cô: “Lập tức bắt đầu, em chuẩn bị xong chưa?”

Giọng mang dư vị truyền ra từ môi của anh.

Khí nóng vây lấy.

Ánh mắt như mang hàm ý ẩn khác.

Không khó, nhất thời trở nên ái muội.

Bọn họ cách k xa, dưới là giường mềm mại, quả thật là cướp cò mà đặc biệt chuẩn bị.

Cơ thể Hạ Băng Khuynh như bình nước, từ nóng đến bỏng.

Cảm giác quá nóng!

Tím đập muốn lên mang tai, cả đại não chỉ nghe tiếng tím đập.

“Tôi, tôi đi lấy sách---” Chịu k đc không khí muốn làm cô ngạt thở, cô nhảy xuống giường, đến bên bàn lấy sách.

Cố ý lục lọi trên bàn, đầu nghĩ đến ôn tập “khác” trên giường chỉ số cao cỡ nào.

Nhưng mà, khiến cô cảm thấy xấu hổ là, tuy sợ cũng k chịu đc cuộc chơi ái muội mang nguy hiểm, nhưng cô lại k muốn cảm giác này biến mất.

“Tìm đc chưa?”

Giọng Mộ Nguyệt Sâm ở sau truyền đến.

Hạ Băng Khuynh lấy sách trong tay ấn lên ngực, k hề có ý rút lui.

“Tìm đc rồi!” Cô cao giọng nói, quay lại giường, ngấp chân ngồi.

Vẫn chỗ lúc này.

K có sự xấu hổ đến gần anh 1 chút, cũng k cố ý chạy trốn mà cách xa anh 1 chút.

Mộ Nguyệt Sâm cầm sách cô đưa, lật ra: “Lần tre dạy em đều hiểu rồi?”

“Uh, hiểu rồi!” Hạ Băng Khuynh gật đầu.

“Vậy e còn chỗ nào k hiểu, có thể hỏi.”

“Câu 42 cái đó---” Hạ Băng Khuynh đưa tay lật sách, cơ thể cũng theo đó đến gần, tóc dài có vài cọng rơi lên vai, bấp tay anh, lướt qua mặt anh.

Mùi hương của thiếu nữ mê người hơn bất kỳ nước hoa đắt tiền nào.

K fải câu dẫn nhưng lại là câu dẫn!

Độ nóng tập trung giữa bụng anh.

“Đoạn này tôi k quá hiểu, anh giải thích 1 chút---” Ngón tay thon dài trắng nõn chỉ lên sách, lâu quá k thấy anh trả lời, cô quay lại nhìn anh.

Mùi lướt qua chút ấm nóng.

Mặt anh gần trong gang tấc, mũi cô nhanh chóng đụng mũi anh.

4 mắt nhìn nhau!

Ánh mắt như đại dương rộng lớn 1s liền khiến cô trầm luân, khiến cô k tránh đc cũng k thể chạy, mơ hồ lạc trong mắt anh.

Môi như lông vũ xuống, chạm vào đôi môi im lặng của cô, cô rụt lại, đồng tử nhẹ run rẩy, nhưng k trốn.

Anh lại chạm lần nữa, như chuồn chuồn lướt nước.

Như đang thăm dò ý cô.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chui Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143

Cô vẫn k động, hai má đỏ lên, hô hấp nặng nề, hỗn loạn nuốt nước miếng.

Mắt từ từ nhắm lại.

Có chút trì trệ, nhưng mang theo ý k cự tuyệt.

Hành động k lời này, như nói anh nghe có thể tiếp tục, cô cho phép rồi, đồng ý rồi, lần đầu, cô k phản kháng nữa, dù hiểu đây k đơn thuần là 1 nụ hôn, cô vẫn nhin k dc bước chân vào ranh giới vừa nguy hiểm vừa mê hoặc này.

Nút trước ngực cô bị còi từng cái.

3 nút sau lưng cũng bị còi, tay lớn xoa trên nõi trăn quý của thiếu nữ.

“Băng Khuynh, cùng chị xem phim kinh dị---”

Cửa k chút dự báo bị đẩy mạnh ra.

K kịp có bất kỳ phản ứng nào, người bên ngoài xông vào phòng.

Không khí, ngại ngùng!

Nụ cười Hạ Văn Khuynh cứng lại sau khi thấy cảnh trong phòng.

Im lặng đến kỳ lạ.

10s sau.

Cửa ầm 1 tiếng bị đóng lại.

Hạ Văn Khuynh đứng bên ngoài, đỡ trán xoay vòng, hít từng hơi lớn.

Cánh đó có thể so với phim xxx, cô đánh chết cũng k tin xảy ra trên người Băng Khuynh, tim của em gái cô đơn thuần như cô gái.

Kích thích này quá lớn, cô phải bình tĩnh tí.

Trong phòng, Mộ Nguyệt Sâm buông Hạ Băng Khuynh ra, đứng dậy.

Hạ Băng Khuynh k nói gì quay lưng với anh khâu lại áo ngực, trùm mặc, xấu hổ!

Thật xấu hổ!

Làm chuyện này với nam nhân, trong đầu cô đã là làm “chuyện xấu”, còn bị chị thấy, bây giờ cô chỉ muốn tìm hố chôn mình!

“Đừng sợ, anh sẽ giải thích với chị dâu” Mộ Nguyệt Sâm lên tiếng an ủi.

“Mộ Nguyệt Sâm anh đừng nói nữa.” Hạ Băng Khuynh nhỏ tiếng ngắt lời, chuyện này cô k trách anh, đều tại bản thân k đội dc, muốn thử.

“Hạ Băng Khuynh, em k cần coi chuyện này quá nghiêm trọng, anh---”

Mộ Nguyệt Sâm chưa nói xong, cửa bị đẩy vào mạnh lần nữa.

Vào vẫn là Hạ Văn Khuynh.

Đến bàn thân cô cũng thấy mình điên rồi, gặp chuyện khó xử vậy còn vào lần 2, nhưng, cô k thể tùy tiện nó tiếp tục, trời biết sau khi đóng cửa, bọn có tiếp tục k?

Chuyện nam nữ, bị thiệt là nữ nhân!

Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng nhìn, mang theo ý k vui nòng đơm: “Chị dâu, lần sau vào phòng gõ cửa trước, hành động của chị cực kỳ k lễ phép.”

Gõ cái đầu cậu!

Tiểu tử chết tiệt, ở đây chiếm tiện nghi của em cô, còn mang bộ dạng chính trực!

Lòng Hạ Văn Khuynh bị tức đến phun khói, trước mặt vẫn k dám kiểm chuyện với ma vương lạnh lùng.

“Chị--” Hạ Băng Khuynh yếu đuối kêu 1 tiếng, k dám nhìn cô.

Hạ Văn Khuynh bình tĩnh lại, cảm thấy k thể nói quá rõ chuyện này.

Hít sâu, đột nhiên cười với tội nó: “Vừa này làm động tác sit up sao!”

Sit up?

Quác quát quát

1 ngàn con quạ bay trong không trung.

Lòng Mộ Nguyệt Sâm hừ hừ cười lạnh 2 tiếng, nữ nhân này còn dám nói bậy thêm chút nữa?

Hạ Băng Khuynh bên kia ngây ngốc phản ứng: “À, đúng, đúng, sit up, k sai, chúng em đang luyện sit up, hội thể thao mùa thu sắp đến, em, luyện tập!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 144

Bây giờ nghỉ lại cảnh lúc này, kêu cô nói bị người ngoài hành tinh khống chế cô cũng chịu.

“Đừng phiền Nguyệt Sâm người ta, vậy, tập xong chưa?” Lúc nói chữ tập giọng Hạ Văn Khuynh run rẩy.

“Xong rồi!” Hạ Băng Khuynh liền gật đầu.

“Vậy cũng chị đi coi phim!”

“Đc, đc, em vừa hay muốn coi.”

Hạ Băng Khuynh nhanh chóng xuống giường, qua tủ lấy 1 cái áo khoác.

2 chị em lờ đi Mộ Nguyệt Sâm, 1 tung 1 hứng nói xong, liền rời phòng.

Mộ Nguyệt Sâm thở dài, xoa mi tâm, rất bất lực.

Rất hiển nhiên, chị dâu muốn làm mờ chuyện này, coi như k xảy ra.

Cô k muốn để Hạ Băng Khuynh bên anh!

Phòng chiếu phim.

Màn hình đang chiếu phim kinh dị.

Hạ Băng Khuynh và Hạ Vân Khuynh ôm bắp rang, uống coca, mắt chuyên tâm vào màn hình lớn, nhìn rất bình thản, thật sự trong lòng mỗi người như chạy loạn.

Hạ Băng Khuynh lên liếc nhìn chị.

Chị xử lý chuyện lúc nãy, khiến cô k hiểu, trước mắt, 2 người đơn độc ở chung, chắc là tính toán của chị.

Cô thừa nhận sợ bị hỏi, nhưng nếu chị hỏi thật, cô chắc chắn nói toàn bộ sự thật, cô thích Mộ Nguyệt Sâm!

Nhưng, từ đầu đến cuối, Hạ Vân Khuynh cũng k hỏi.

Cũng k biểu hiện tức giận.

Nhưng chuyện lúc này k hề xảy ra!

Thực ra, Hạ Vân Khuynh k fải k muốn hỏi, mà cô k dám hỏi.

Mấy ngày trc biết em gái qua đêm chỗ Nguyệt Bạch, bây giờ thấy em gái thân mật với Mộ Nguyệt Sâm.

K lẽ em thích 2 người?

Còn cùng họ

Ài, sao mới tốt đây?

Sáng hôm sau.

Hạ Băng Khuynh gặp mặt Mộ Nguyệt Sâm ở phòng ăn.

Tối qua xử lý như vậy, thật khiến người khác ngại ngại.

“Tối qua ngủ k ngon sao?” Mộ Nguyệt Sâm nhìn mặt nhỏ cô sắp vui vào đĩa, nhàn nhạt hỏi.

“Rất ngon!” Hạ Băng Khuynh cúi đầu đáp, miệng nhét thịt xông khói vào.

Ngoài cửa, truyền đến tiếng cao gót.

Hạ Vân Khuynh đi vòng, mặc đầm hạc vàng thời thượng, tóc xoắn lộn bự tự nhiên.

Cô kéo ghế ngồi xuống.

Bình thường cô xuống trễ hơn họ, thường cùng Mộ Cẩm Đình xuống, hôm nay đột nhiên sớm, còn 1 người xuống, ý vị trong đó k nói cũng rõ.

Sự xuất hiện của cô, không khí vốn ngại ngại càng ngại ngại hơn.

Mắt Mộ Nguyệt Sâm lộ tia hàn ý.

Anh thả dao nĩa xuống, dùng khăn lau miệng, đứng dậy, nói với Hạ Băng Khuynh: “Chúng ta đi!”

“Uhm” Hạ Băng Khuynh nhanh chóng buông dao nĩa, đứng dậy, đeo cặp, thuận tiện nói với Hạ Vân Khuynh: “Chị, em đi học, chị ăn từ từ!”

Mộ Nguyệt Sâm quay người đi ra ngoài.

Hạ Băng Khuynh theo sau.

“Đợi tí!” Hạ Vân Khuynh k nhanh k chậm nói.

Hạ Băng Khuynh dừng lại.

Mộ Nguyệt Sâm cũng dừng bước, quay người, mang theo sự lạnh lẽo nhìn qua: “Chị dâu còn chuyện gì?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 145

“À, hôm nay chị nghỉ, chị đưa Băng Khuynh đi học cho, không cần em đưa!” Hạ Vân Khuynh đang uống sữa, ngữ khí ôn hòa, mặt cười mang theo nụ cười.

Mộ Nguyệt Sâm k đáp, mắt càng lạnh hơn.

Có nụ khi ẩn hiện nổi lên.

Hạ Vân Khuynh giả bộ k thấy, duy trì nụ cười lễ độ, dù trong lòng đã sợ đến run rẩy, nhưng vẫn chống cự trước ánh mắt cực kỳ khủng bố của anh.

Không khí, vô hình trở nên căng thẳng.

Mất thấy cứ tiếp tục chị sẽ làm Mộ Nguyệt Sâm tức giận thật sự, Hạ Băng Khuynh liến lên trước, chắn giữa 2 người, che đi ánh nhìn của họ: “Vậy dc, hiếm khi chị nghỉ, để chị chờ!”

Mộ Nguyệt Sâm thu ánh nhìn lại, roi lên mặt Hạ Băng Khuynh.

Chỉ là lúc quay đi, mắt anh hiển nhiên ôn nhu hơn nhiều, chú ý đến khuôn mặt nhỏ nõn nà, anh từ tốn nói: “Anh biết, em làm chuyện gì cũng thích có đầu có đuôi.”

Lời này nhìn có vẻ bình thường, nhưng ý bên trong, người hiểu tự nhiên hiểu!

Mặt Hạ Băng Khuynh hiện lên tia ngọt ngào.

Lòng như đc nuôi dưỡng, gợn sóng từng cơn, ánh mắt mê ly.

Dù trc mặt chị, cũng k thể che giấu đc tim thiếu nữ của mình.

“Khục---” Hạ Vân Khuynh k thể xem đc nữa ho 1 tiếng.

Cô còn ở đây, đừng làm như k người đc k!

Hạ Băng Khuynh hồi thần, nói với Mộ Nguyệt Sâm: “Em biết rồi, anh nhanh đi làm đi!” Thấy anh còn chưa đi, cô qua đẩy tay anh, nhìn anh 1 cái.

Dại ca, anh đi đi, đừng ở đây làm khó nữa!

Mộ Nguyệt Sâm k đầu lại cô: “Đc rồi, vậy anh đi trc.”

“Uhm, được, đi đường cẩn thận!” Hạ Băng Khuynh cười ngọt ngào với anh.

Quay người, Mộ Nguyệt Sâm đi ra ngoài.

Hạ Băng Khuynh đứng tại chỗ, k nhớ mất tiền anh đi.

“Đc rồi, đừng nhìn nữa, qua đây ngồi.” Hạ Vân Khuynh ở sau nhấc cô, em gái trúng “độc”, nặng hơn tưởng tượng của cô.

Ngại ngừng thu ánh nhìn, Hạ Băng Khuynh ôm cặp ngồi xuống ghế.

Hạ Vân Khuynh ăn sáng, già bộ tùy ý hỏi: “Gần đây, quan hệ giữa em với Nguyệt Sâm, hình như ngày càng tốt.”

“Có tốt hơn 1 chút!” Hạ Băng Khuynh đáp.

Biểu hiện của chị, khiến cô biết, chị k muốn họ ở chung.

“Nguyệt Sâm này, đẹp trai phong độ, khiến người động lòng, nhưng tính cách thì” mắt lưu chuyển, Hạ Vân Khuynh nhìn Hạ Băng Khuynh, nghiêm túc nói: “K fải phụ nữ bình thường có thể nắm đc.”

“Anh ấy đâu fải yêu quái biến thành, làm gì khủng bố như vậy.” Hạ Băng Khuynh nhỏ tiếng bĩu môi.

“Đưa ngốc, đợi yêu quái lộ ra sẽ cắn em, em nghĩ mình còn cơ hội giữ mạng sao?” Hạ Vân Khuynh theo đó nói, cũng hợp thời gian kết thúc chủ đề nhạy cảm này, thả tay ra: “Đc rồi, chúng ta đi.”

“Dạ!” Hạ Băng Khuynh gật đầu.

Hạ Vân Khuynh chờ Hạ Băng Khuynh đến cổng trường: “Băng Khuynh, chiều vẫn là chị chờ, đừng chạy loạn.”

“A, chị còn chờ sao?” Hạ Băng Khuynh kinh ngạc, liền nói: “K cần đâu chị, lát em tự bắt xe, chị đi lại tốn thời gian tốn xăng, vừa mệt nữa.”

Hu, cô còn muốn chiều về Mộ Nguyệt Sâm đến chờ.

Hạ Vân Khuynh cười dẫu dằng với cô: “Chị nói đến là đến, đừng trả giá, lên lớp đi!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 146

“Chị---”

“K muốn học vậy theo chị về nhà.”

Hạ Vân Khuynh già bộ nỏ máy, Hạ Băng Khuynh liền mở cửa xuống, đợi cô quay đầu muốn nói, xe đã chạy rồi.

Nhìn xe chạy xa, Hạ Băng Khuynh buồn bã cusid đầu.

Trưa, nghỉ đi nghỉ lại, cô vẫn nhẩn 1 tin cho Mộ Nguyệt Sâm, kêu anh k cần đến, nhẩn xong, lòng càng buồn hơn.

Tết cuối còn chưa xong, vô thức liếc mắt, đã thấy chị ở ngoài cửa sổ, cười vẫy tay với cô.

Lúc đó, đầu Hạ Băng Khuynh hiện lên 4 chữ - âm hồn bất tán!

Về đến nhà, ăn cơm tối, Hạ Băng Khuynh ở phòng đến 6h hơn, đột nhiên nhớ đến phải gặp thầy Lâm, từ tủ lấy đồ thay, đeo cặp ra cửa.

Qua phòng Mộ Nguyệt Sâm, bước chân cô chậm lại.

Chiều nhẩn tin anh k trả lời, cơm tối k thấy bóng dáng, anh có phải tức giận k?

Tuy nói bình thường a cũng vậy, nhưng lòng cô k chịu đc, lên lút ở hành lang nhìn nhìn, 1 người cũng k có, cô bạo gan đến trc cửa phòng anh, nhẹ gõ 2 cái: “Cốc cốc---”

Cửa nhanh đc mở, Mộ Nguyệt Sâm mặc áo sơ mi đen đứng đó, cổ áo khê mờ càng thêm hấp dẫn.

“Tôi rồi còn muốn đi đâu?” Thấy cô đeo cặp đứng trước cửa, anh vô thức nhủu mày.

“Trường.” Hạ Băng Khuynh ngoan ngoãn đáp.

“Tôi còn đến trường làm gì?” Hạ Băng Khuynh nhủu mày càng sâu.

“Tự nhiên là có chuyện quan trọng” Hạ Băng Khuynh nói, mắt lưu chuyển, như câu dẫn cười yêu kiều với anh: “Có muốn đưa em đến trường k?”

Lông mi Mộ Nguyệt Sâm dần giãn ra, nhìn cô 1 lúc, nhàn nhạt nói: “Đứng đó đừng động, anh đi lấy chìa khóa!”

“Uhm, dc!” Hạ Băng Khuynh vui vẻ gật đầu, lo lắng trong lòng biến mất hoàn toàn.

Mộ Nguyệt Sâm cầm chìa khoá rời phòng.

2 người vừa muốn đi, cửa phòng phía trc mở ra, Hạ Vân Khuynh đi ra: “Ài, 2 em trẻ vậy còn đi đâu?”

Sau lưng cô, là Mộ Cẩm Đình.

Mấy lần bị ngăn cản, lòng Mộ Nguyệt Sâm đối với Hạ Vân Khuynh cực kỳ không vui.

Hạ Băng Khuynh sợ họ xung đột, liền nói: “Em có chuyện đến trường, là em kêu Mộ Nguyệt Sâm chờ đi.”

Cô đặc biệt nhấn mạnh mình chủ động, dù có sai, cũng là cô sai.

“Uh, ra vậy, vừa hay, chị và anh rể đi coi ca nhạc, thuận đường đến trường, chị cùng 2 đứa đi, chúng ta đi nghe xong, vừa hay về trường đón em, thời gian thích hợp cực kỳ.” Hạ Vân Khuynh vỗ tay, cười vui cực kỳ.

Mộ Cẩm Đình k muốn thế giới 2 người bị phá hoại, cười khan 2 tiếng, kéo tay Hạ Vân Khuynh: “Cho ca nhạc và trường làm gì thuận đường?”

“Hahahaha, chồng im miệng, em nói thuận là thuận.” Hạ Vân Khuynh cười haha nói, lén lút nheo eo chồng.

“Thuận đường, rất thuận” Mộ Cẩm Đình nhìn đau, cười còn khó coi hơn khóc.

Hạ Băng Khuynh nhìn Mộ Nguyệt Sâm, bất lực nói: “Hay là, em ngồi xe anh rể đi.”

“Tùy em!” Mộ Nguyệt Sâm vô tình nói 1 câu, về phòng, đóng cửa, ầm 1 tiếng, đóng dùng lực rất mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147

Hạ Băng Khuynh bị tiếng đóng cửa dọa.

“Tiểu tử này k fai đang giận chứ.” Mộ Cẩm Đình cảm thấy phản ứng em trai có chút lạ, tuy nói nói cao lạnh, trên phương diện cảm xúc, luôn khống chế rất tốt, hôm nay sao chút chuyện nhỏ đã đập cửa, k giống phong cách của nó.

Trừ khi là ---- tức đến cực điểm!

Hạ Vân Khuynh nhìn cửa của Mộ Nguyệt Sâm 1 cái, ngừ khi không vui: “Nó có gì đáng giận chứ.”

Người bị chiếm tiện nghi là Băng Khuynh nhà cô!

“Anh rể, em xuống trc.” Hạ Băng Khuynh buồn bã nói, cúi đầu, nhanh chóng lướt qua người chị.

“Băng Khuynh hình như k vui.” Mộ Cẩm Đình nói bên tai vợ.

Hạ Vân Khuynh nhìn bóng em gái, đau lòng, nhưng nghĩ lại, cô vẫn phải cứng rắn lên: “Bây giờ k vui, tốt hơn sau này tổn thương, kệ nó đi, sẽ tốt thôi.”

Mộ Cẩm Đình nghe rất nghi ngờ, thuận theo ánh nhìn của vợ nhìn em vợ, quay lại nhìn phòng em trai, hình như hiểu rồi, miệng anh k động thanh sắc cong lên.

7h45.

Mộ Cẩm Đình đưa Hạ Băng Khuynh đến dưới lầu.

“Chị và anh rể đi nghe ca nhạc, em xong rồi gọi bọn chị.” Hạ Vân Khuynh dặn dò.

“Dạ, em biết rồi.” Hạ Băng Khuynh mở cửa xuống.

Xe quay đầu, đi xa.

Hạ Băng Khuynh nhìn lầu thang, hít sâu, đi vào.

Nói hoàn toàn k nghi ngờ là giả, nhưng cô là sinh viên của đại học này, thầy Lâm là giảng viên chuyên ngành của cô, k thể tránh thầy hoài đc, có thể từ chối 1 lần, k thể lần nào cũng từ chối, vậy cô học đại học còn ý nghĩa gì.

Chỉ cẩn thận, chắc k vấn đề.

Lên lầu 2, 2 bên hành lang im lặng cực kỳ.

Cô nhìn trái nhìn phải, đến trước phòng làm việc của thầy Lâm, gõ cửa 2 cái.

1 lúc, cửa mở, thầy Lâm đeo kính lão, mặc áo khoác ngoài màu xám thân thiện đón tiếp cô: “Tiểu Hạ thật đúng h, vừa đúng 8h, em liền gõ cửa.”

“Phải đến sớm tí mới phải, vì nhà ăn cơm xong mới qua, cho nên làm đc đến k đi trễ thôi, may mà anh rể lái xe nhanh, trc 8h đưa đến dưới lầu.” Hạ Băng Khuynh bình thản đáp.

Nghe như lời nói nhảm, nhưng cô cũng có dụng ý, nói như vậy, thầy Lâm liền biết người nhà cô biết cô đến trường, nếu thầy thật sự giấu 1 mặt khác, chắc cũng phải suy nghĩ lại.

Thầy Lâm cười gắt đầu: “Vậy chúng ta đừng tốn thời gian, nói chủ đề nghiên cứu cho em nghe trước, chúng ta qua sofa ngồi đi.”

“Dạ đc!”

Hạ Băng Khuynh ngồi xuống sofa, thấy trên bàn để 2 chai nước suối.

Thầy Lâm ngồi đối diện, thấy Hạ Băng Khuynh nhìn nước suối, liền giải thích: “À, đây là chuẩn bị cho em, thầy thấy người trẻ sợ k muốn dùng đồ của lão già này.”

“Cảm ơn thầy Lâm” Hạ Băng Khuynh lễ phép cười, lòng thấy ngạc nhiên, cũng cảm thấy xin lỗi vì sự nghi bậy của mình, nghĩ thầy Lâm động tay vào nước, nên người ta hôm nay trực tiếp chuẩn bị nước suối.

K lẽ còn có thể động đến nước suối chưa bị xé nhãn sao.

Chút động tác nhỏ đã đánh tan nghi ngờ trong lòng Hạ Băng Khuynh, tiếp 1 tiếng sau, cô đều thả lỏng.

Thầy Lâm luôn ngồi đối diện, giữ cách nhau bàn trà, k có bất kỳ hành động bậy nào.

Hạ Băng Khuynh nói đến khát, lấy nước trên bàn mở ra uống, vì chưa mở nhãn, cô uống cũng rất an tâm.

Đến phút kết, thầy Lâm cầm ly trà trên bàn lên uống vài miếng: “Tiểu Hạ, nghe nói con chọn môn tự học là tâm lý học, sau khi học cảm thấy thế nào?”

“Con cũng khá thích.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 148

“Ừ, bất cứ chuyện gì đều từ sở thích mà ra, cái này chúng ta có thể bàn sâu hơn.”

“Thầy Lâm cũng hiểu cái này?” Hạ Băng Khuynh kinh ngạc.

“Haha, thầy cũng như con, đều có sở thích ngoài, có thể cùng bàn luận với mấy dauws trẻ, vẫn có đủ khả năng.”

Hạ Băng Khuynh nhìn thời gian, 9h kém 5ph, cô biết ca nhạc ít nhất cần 1h30, cộng thêm anh rẽ phải lái xe qua, đợi anh qua, ít nhất cần 1h.

Dù sao cũng k có chuyện gì, có thể bàn luận với thầy cũng có ích cho mình: “Thầy Lâm, k biết thầy còn thời gian bàn luận với em.”

“Còn muốn bàn à?” Thầy Lâm hiện vẻ do dự, nhưng rất nhanh trả lời: “Vây dc, nói thêm nửa tiếng, lâu hơn, lão già chịu k nổi.”

“Dạ dc, nói thêm nửa tiếng.”

Thầy Lâm để ly trà qua bên, nói về vấn đề tâm lý với Hạ Băng Khuynh, thầy nói rất độc đáo, Hạ Băng Khuynh như chìm vào trong đó.

1 cái đồng hồ bạc đưa đến trước mắt cô: “Đây là lúc thầy ở Beclin du học, 1 thầy tâm lý tặng, em coi kĩ trên đó.”

Vì đồng hồ di chuyển qua lại, Hạ Băng Khuynh vì muốn nhìn rõ, mắt di chuyển theo, từ từ, giọng thầy Lâm ngày càng xa, cô như vào 1 không gian khác, hồn như rời xác, phiêu du, sự vật, ánh sáng, âm thanh tre mắt như thành 1 điểm sáng.

Cô từ từ nhắm mắt, bất động ngồi đó.

Điện thoại trong cặp vang lên, cô cũng như k nghe thấy.

Thầy Lâm thu đồng hồ lại, đứng dậy, kéo cặp của Hạ Băng Khuynh, nhìn nhìn, sắc mặt bình thản bỏ đth lại vào trong cặp.

Ông ngồi bên Hạ Băng Khuynh, tay sờ sờ tóc dài mềm mại của Hạ Băng Khuynh, mắt như ung phát ra tia hạo sắc.

Lúc tay đưa vào bên cổ cô.

“Cốc cốc---”

Cửa vang lên tiếng gõ.

Ông thu tay, đứng dậy mở cửa, nam nhân mặc áo phông trắng đứng ngoài, nhìn rất đẹp trai, trên người có mùi của thuốc khử trùng.

“Thầy Quý? Trễ rồi sao còn ở trường?”

Quý Tu thần sắc bình tĩnh nói: “Nghe nói 1 học sinh của tôi đến chỗ ông, tôi sợ cô ấy k cẩn thận bị thôi mồi k biết đường về nhà, cho nên cố ý đến xem.”

Lời anh thẳng thắn, k có ý muốn vòng vo với ông.

Mặt thầy Lâm đỏ lên, cửa vô thức đóng lại.

“Hôm nay ông đóng cửa lại, bên lão Trần tôi k thể bảo đảm điều gì.” Sắc mặt Quý Tu lạnh lùng nói 1 câu.

Thầy Lâm mặt biến sắc.

Ông biết lai lịch của Quý Tu, có thể kêu hiệu trưởng là lão Trần, là người duy nhất ông sợ ở trong trường.

“Đừng nói hiệu trưởng, người cậu mang đi, chuyện này coi như chuyện xảy ra.” Bước này, ông muốn k nhường cũng fải nhường.

Quý Tu đưa tay đẩy cửa, đi vào.

Nhìn thấy cô gái ngồi trên sofa, anh thấy quen mắt, nghĩ nghĩ, nhớ rồi, là cô gái tí nữa tí lên thi thể.

Đi qua, cầm cặp cô, cong người ôm cô từ sofa, rời phòng.

Mộ gia.

Mộ Nguyệt Sâm liên tục gọi Hạ Băng Khuynh 3 lần k ai nhận, mày kiếm của anh như dính lại 1 chỗ.

Sao đến đth cũng k nhận.

K lẽ vì chị dâu?

“Rè---, rè---” Đth lúc này rung lên.

Cầm lên coi, phát hiện là Mộ Cẩm Đình, nhận máy: “Anh cả.”

“Nguyệt Sâm à, xe anh nửa đường hư, đth Băng Khuynh k hiểu sao k gọi dc, em nhanh đến trường xem,thuận tiện chở nó về.”

“Em đi ngay!”

Mộ Nguyệt Sâm k nói nhiều, cúp máy, như gió nhanh chóng chạy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149

Xe của anh vừa rời Mộ gia, theo sau lại là 1 chiếc khác, cách nhau 1ph.

Mộ Nguyệt Sâm đến trường, trực tiếp lên lầu cho giáo viên.

Từ xe xuống, anh nhìn tòa lầu tre mắt, k có cửa sổ nói sáng đèn, nên, anh có 1 dự cảm k hay.

“Két---”

Tiếng thắng xe sau lưng, Mộ Nguyệt Sâm quay người, thấy Mộ Nguyệt Bạch từ xe xuống.

“Sao anh lại đến?”

Thấy người đến, Mộ Nguyệt Sâm lập tức u ám.

Thật là chỗ nào anh ta cũng chen chân vào đc.

Mộ Nguyệt Bạch áo choàng không tay màu gạo, biểu hiện xuất hiện rất gấp, đến đó cũng chưa kịp thay.

Gió đêm rất lạnh, anh nhìn áo trên người, cười đi về hướng em trai, đứng trc mặt anh, ôn hòa nói: “Chị dâu kêu anh tới!”

Nghe anh đáp, tâm trạng Mộ Nguyệt Sâm càng âm u hơn.

Chị dâu né anh như rắn độc thú dữ, lại nhìn k thấu bộ mặt phúc hắc của Mộ Nguyệt Bạch, nữ nhân đúng là nóng cạn.

“Em trai yêu dấu, k vui rồi?” Mộ Nguyệt Bạch cười càng sáng lạn.

Cậu càng k vui, anh càng vui!

Mộ Nguyệt Sâm căng mặt, lười đầu vô mồm: “Bây giờ tôi k rảnh nói nhảm với anh, nha đầu Băng Khuynh này, đến đth cũng k nhận, rất k bình thường.”

Nói đến đây, Mộ Nguyệt Bạch thu nụ cười, lộ sự lo lắng: “Quả thật k bình thường, nha đầu nhỏ rất hiểu chuyện, cũng k tham chơi, tuyệt k vô cớ k nhận đth, chúng ta chia nhau tìm, chị dâu nói thấy nó lên tòa nhà cho giáo viên, dù thế nào, vào trong rồi nói sau.”

Mộ Nguyệt Sâm k phản đối, bây giờ anh chỉ muốn tìm dc cô.

2 người chạy vào tòa nhà đen thui, phân 2 hướng tìm.

Tìm 1 vòng, cuối cùng ở 1 lầu đụng nhau, 2 người đều k tìm dc.

“Người k ở lầu này, chắc rồi đi rồi.” Mộ Nguyệt Bạch nhìn tòa nhà lớn đen tối trước mắt, biểu cảm đang sngh: “Đây là phòng làm việc của giảng viên, tối Băng Khuynh đến đây, chắc là gặp thầy cô nào đó.”

“Lúc đi, tôi có hỏi, cô ấy chỉ nói chuyện quan tâm, cho nên tôi k biết cô ấy gặp ai.” Mộ Nguyệt Sâm biểu cảm ngưng trọng, nếu biết cô đến gặp ai, anh tuyệt đối k để cô đi.

“Nhưng bây h ở đây k có phòng nào sáng, chúng ta k thể biết là ai.”

“Muốn xác nhận cái này k khó, công trường có camera quan sát, đêm người ra vào k nhiều, tra còn thời gian đó những xe nào vào ra là biết.”

“Cũng đúng, chúng ta có thể coi coi Băng Khuynh rồi trường chưa.” Mộ Nguyệt Bạch quay qua như đang an ủi cười nhẹ: “Nói k chừng con bé thấy thời gian còn sớm, ở ngoài trường ăn đồ, lúc đó quá ồn, k nghe tiếng đth cũng bt.”

Lòng Mộ Nguyệt Sâm k vì anh nói vậy mà thả lỏng, anh nghĩ kĩ lúc đầu: “K thể, từ lúc k liên lạc dc đến nay đã sắp nửa tiếng, dù k nghe, lúc này cũng chủ động lấy đth ra gọi.”

Mộ Nguyệt Bạch s k biết điểm này dc: “Chúng ta đoán bậy cũng vô dụng, k bằng đi coi giám sát, ít nhất phải xác định, con bé đến gặp anh, còn ở trường hay k.”

Mộ Nguyệt Sâm nhủ mảy, Nguyệt Bạch nói đúng, đoán bậy cũng vô dụng.

“Quên đi, đi coi camera giám sát trc.”

Sau đó anh gọi cho hiệu trưởng Trần, kêu ông lập tức đến trường 1 chuyến.

Hiệu trưởng Trần rất nhanh đến, thấy 2 vị công tử Mộ gia đều ở đây, còn biết con nhà họ mất tích ở trường, phát giác dc tính nghiêm trọng của sự việc, k dám chậm trễ, lập tức đưa họ đi coi video giám sát.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150

Nhưng, trong video k hề thấy dấu tích Hạ Băng Khuynh đi khỏi, lúc đó cũng k có xe rời đi.

Sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm cảm ngưng trọng.

Theo mọi chứng cứ, người vẫn ở trường.

Đây k dc coi là tin tốt.

Đại học S k nhỏ, thời gian càng dài càng bất lợi, nhưng tới nay cách duy nhất là tìm trong trường.

Đêm, từ từ khuya.

Mộ gia.

Hạ Vân Khuynh thấy c gái lâu chưa về, cũng ngồi k yên, gọi cho Mộ Nguyệt Bạch, dc biết k thấy người, gấp đến lập tức hoang mang.

Kéo Mộ Cẩm Đình gấp gấp đến trường.

Trên đường, nào cô nghĩ bậy đến những tin tức về mất liên lạc, sau đó phát hiện thi thể, bị cưỡng giết, dọa đến tay chân cô run rẩy.

Đến trường, thấy Mộ Nguyệt Sâm, biết anh đã kêu k ít người tìm, hiệu trưởng Trần đang cố liên lạc với giáo viên, nhưng trc mắt vẫn chưa tìm thấy.

“Chị dâu, Băng Khuynh có nói gặp ai k?” Mộ Nguyệt Bạch hỏi, đây rất quan trọng.

“Chị cũng k biết, hình như là giáo sư.” Hạ Vân Khuynh lo lắng sắp khóc, đột nhiên, nghĩ đến 1 người: “Đúng rồi, Tiêu Nhân nó nhất định biết, 2 đứa chung hệ, bình thường như hình với bóng, nó nhất định biết.”

Hiệu trưởng Trần lập tức kêu người đến ktx kêu Tiêu Nhân.

Tiêu Nhân đang ngủ ngon mơ hồ bị người kêu dậy, mặc đồ nghe ngáp đi đến phòng làm việc hiệu trưởng, thấy 1 đồng người, chút nữa dọa đến bệnh tim.

Làm gì thế!

Nghe tin Hạ Băng Khuynh mất tích, lập tức trắng bệch, nói k còn trật tự: “Xong rồi xong rồi, chết rồi!”

“A Nhân đừng dọa chị, cái gì xong chứ?” Hạ Vân Khuynh nghe mấy từ xong liền, đại não càng rối.

Mộ Nguyệt Sâm kéo cô qua, mặt nghiêm túc: “Cô biết cô ấy gặp ai rồi?”

“Tôi đương nhiên biết, gặp thầy Lâm, hôm trước Băng Khuynh trốn tiết, ông ta mượn cớ kêu cô lên, còn kêu cô ấy tối nay tìm ông, thầy Lâm đó là tên háo sắc già, tôi kêu cô ấy đừng nên đến, sáng sớm cô ấy đáp ứng rồi, kết quả vẫn đến, thật ngốc!” Tiểu Nhân xoa tay, tim nóng như đốt.

Hiệu trưởng Trần liền đứng ra nói: “K có chuyện đó, thầy Lâm rất tốt, k fai ng như vậy.”

“Thầy là hiệu trưởng, đương nhiên k biết, em nghe đàn chị năm tư nói, thầy Lâm rất nhiều thủ đoạn, sau khi nữ với vài nữ sinh, vẫn k bị bắt quả tang, em k nói bậy.”

“Cái cái này sao có thể.” Hiệu trưởng Trần cũng lo lắng cực kỳ.

Sắc mặt Hạ Vân Khuynh lụi tàn, choáng váng cái, suýt nữa ngã xỉu, Mộ Cẩm Đình qua đỡ cô: “Băng Khuynh rất linh hoạt, nó sẽ k sao đâu!”

Ánh mắt Mộ Nguyệt Sâm muốn giết người.

Mộ Nguyệt Bạch đi đến bên cửa sổ, lấy đth gọi, đi qua nói: “Tôi báo cảnh sát rồi, cục trưởng Giang lập tức sẽ mang người đến.”

“Cái, Mộ tổng anh xem---” Hiệu trưởng Trần vừa nghe cảnh sát đến, chuyện nhất định làm lớn, ông nhìn sang Mộ Nguyệt Sâm, thấy sắc mặt anh, cũng k dám nói nhiều, quay đến trc mặt Mộ Cẩm Đình: “Đại thiếu gia, ngài xem, chuyện này chưa làm rõ, cảnh sát đến, nhất định sẽ làm lớn chuyện, sợ danh tiếng trường bị tổn thất, các anh xem!”

“Hiệu trưởng Trần, Mộ gia chúng tôi k fai cấp cao của chính phủ, chuyện này cảnh sát sẽ biệt xử lý thế nào, tôi k thể quyết định.” Mộ Cẩm Đình nghiêm túc nói.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151

Hạ Vân Khuynh vốn k kích động, nghe lời hiệu trưởng Trần liền tức cực kỳ: “Người mất ở trường, thầy Lâm đó lại có tin đồn đó, ông thì k rõ gì, mời ông nói tôi nghe, thế nào gọi là rõ ràng? Nhất định phải xảy ra chuyện mới chịu đúng k? Em gái tôi nếu thiếu 1 cọng tóc, tôi cũng k tha cho trường của các ông!”

“Vâng, vâng, thiếu phu nhân nói đúng, là tôi nói bậy, tìm đi, tìm đi.” Hiệu trưởng Trần mồ hôi lạnh tuôn ra.

Nếu đắc tội Mộ gia rồi, ông k có kết quả tốt.

Mộ gia tuy là thương nhân, k liên quan chính phủ, nhưng quan hệ phủ khắp mọi tỉnh thành, như lúc này, nhị thiếu tùy tiện gọi 1 cuộc, liền kêu đc cục trưởng vào cuộc, có gia tộc nào có khí phách như vậy.

Mộ Cẩm Đình nhẹ an ủi Hạ Vân Khuynh, ôm cô ngồi bên ghế.

Mộ Nguyệt Sâm k nói 1 lời đi đến ngoài cửa, cầm lan can, tay nắm chặt.

Thế giới có 1 loại đau khổ gọi là k thể chờ đc, anh hận k thể tìm ra cô ngay, hận k thể phan thây thầy Lâm đó, hận k thể thay cô xé nát màn đêm, chắc là cô đã chịu tổn thương rồi?

Người trc h chưa biết dư vị của sợ hãi, lần đầu cảm nhận sâu như vậy, nỗi đau đó, nỗi hận đó, bất lực đó, như là mảnh thú cắn xé máu huyết của anh, làm máu tuôn trào.

6h sáng.

Phòng làm việc hiệu trưởng im ắng như nơi mai táng.

Hạ Vân Khuynh khóc mấy lần, cô đã chuẩn bị cho chuyện xấu nhất.

Mộ Nguyệt Sâm đứng ngoài hít gió lạnh cả đêm, đến h tư thể vẫn k đổi.

Mộ Nguyệt Bạch dựa cửa, khoanh tay, hai mắt nhắm lại, nhìn rất bình thản, nhưng trong lòng k thả lỏng chút nào.

“Tìm đc thầy Lâm đó rồi!”

Người chưa đến cửa, ngoài cửa, cục trưởng Giang gấp gáp đi vào.

1 đồng người mệt mỏi lập tức khôi phục.

“Ồ đâu?” Mộ Nguyệt Sâm căng thẳng truy hỏi.

Sắc mặt cục trưởng Giang k tốt lắm: “Ở 1 khách sạn tìm thấy ông ta, trên giường còn có 1 cô gái nhỏ, rất giống cô gái các người tà, tóc dài, mắt to, rất đẹp, lúc tìm đc cô ấy trong tình trạng hôn mê, kêu thế nào cũng k dậy, đã đưa đến bệnh viện, cũng k biết tên già này cho cô ấy uống gì.”

Mộ Nguyệt Sâm đầu trống rỗng.

Những người khác cũng k thể chấp nhận sự thật này.

Bên ngoài có 1 cảnh sát khác chạy đến, nói vài câu bên tai cục trưởng, cũng k biết nói gì, biểu cảm của anh thay đổi 1 chút: “Tôi biết rồi, cậu đi trc.”

Sau khi cảnh sát đó đi, cục trưởng nói thẳng tình hình: “Vừa này hỏi giáo sư Lâm, người trong khách sạn k fai tiểu thư Hạ Băng Khuynh!”

1 câu, khiến đám người ở bờ vực đc cứu ra.

“Cô gái đó k fai Băng Khuynh của chúng ta, vậy cô ấy đâu?” Hạ Vân Khuynh ngồi thẳng người, hỏi gấp.

“Thầy Lâm nói, tôi qua Hạ tiểu thư quả thật đến chỗ hần, sau đó bị thầy Quý đưa đi, sau đó thì k biết nữa.”

“Ngài nói Quý Tu!” Mắt hạnh của Tiểu Nhân trừng to, lớn tiếng từ ghế đứng dậy.

Hiệu trưởng Trần nghe bị Quý Tu mang đi, tim treo cả đêm đã đc buông xuống.

Biểu cảm trên mặt cục trưởng Giang thả lỏng, tự tin nói: “Các vị yên tâm, nếu người ở bên thầy Quý, tuyệt đối an toàn!”

Hạ Vân Khuynh thấy cục trưởng như biết người này, thấp giọng hỏi Mộ Cẩm Đình bên cạnh: “Ông xã, Quý Tu lai lịch thế nào? Rất có tiếng sao?”

“Uhm, Quý Tu là giáo sư đại học mời về dạy giải phẫu, nhưng anh ấy còn có 1 thân phận khác, là pháp y hạng nhất, nhưng anh ấy k thuộc cảnh cục nào, bình thường cũng sẽ k qua đó, nếu gặp lúc xử lý thi thể của vụ án biến thái nhất, mới mời anh ta, có thể nói là pháp y chuyên dụng, ở giới y học danh tiếng lừng lẫy.” Mộ Cẩm Đình nhấn nại giải thích cho cô.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152

“” Hạ Vân Khuynh nuốt nước miếng, vừa nghe pháp y, còn liên quan đến thi thể, lòng cô bất giác nổi da gà, nghĩ nghĩ, đó nhất định là lão gia vừa xấu vừa nghịch.

Mộ Nguyệt Sâm k có hứng thú biết người tên Quý Tu: “Lão Trần, đưa địa chỉ thầy Quý cho tôi.”

“Tôi đi cho.” Mộ Nguyệt Bạch đi qua.

Tiêu Nhân giờ tay: “Em cũng đi, em cũng đi!”

Cô hình như k ý thức đc, bản thân đang mặc đồ ngủ, mà còn là đồ ngủ có đầy mèo máy.

“Chúng ta cùng đi.” Mộ Cẩm Đình ở bên nói.

Mộ Nguyệt Sâm k có sức phản kháng, lấy địa chỉ từ hiệu trưởng Trần, liền ra ngoài.

Mộ Nguyệt Bạch theo sau.

Tiêu Nhân mặc dép đồ ngủ, cũng chạy theo sau họ.

Lông mi động đậy, đồng tử lưu chuyển, muốn mở mắt, nhưng cực kỳ khó khăn, nhúu mày, nhúu ngày càng sâu, sau thời gian đấu tranh dài, Hạ Băng Khuynh đột nhiên mở mắt.

“Ừ” Tiếng ù tai xuyên lên não, đầu đau như xé nát.

Nhìn trần trắng, Hạ Băng Khuynh bị kéo về từ sự thả lỏng, từ từ tập trung.

Cô nhìn 4 phía.

Đây là đâu?

Tường trắng, sàn gỗ, đèn đơn giản, màn cửa trắng đen giao nhau, cùng với người gỗ để trước cửa sổ.

Mà cô đang nằm trên giường, cũng là gỗ, cứng đến dọa người, ga trải màu xanh nhìn là biết giường nam, chắc là tuổi còn lớn nữa, nhìn trang thiết bị, chỉ có lão gia mới nằm giường gỗ.

Chắc k phải là

Giường thầy Lâm!

Hạ Băng Khuynh hít hơi lạnh, vô thức nắm chặt chăn, nhìn đồ trên người ngăn nắp., yên tâm tí.

Ngoài cửa, tiếng bước chân truyền đến.

Cô gấp gáp la lên: “Thầy Lâm sao?”

Bước chân dừng lại, cửa từ từ mở, Hạ Băng Khuynh ngồi dậy, nhìn chăm chăm cửa, đồng thời lật chăn ra.

1 chân dài vừa xuống đất, thấy người đi vào, cô nhất thời như bị điểm huyết ngay người ở đó.

Đứng đó là nam nhân mặc đồ nhà màu trắng, thon cao, da trắng, đẹp hơn thầy Lâm gấp trăm lần.

“Thầy Quý!” Cô kêu 1 tiếng, hình như k quá xác định.

“Dậy rồi.” Giọng ôn nhu bình thản từ miệng Quý Tu truyền ra, mắt anh nhìn cô cũng bình thản.

“Hà, uh, dậy rồi!” Hạ Băng Khuynh có chút ngốc trả lời, đại não như bị kẹt lại.

“Ding, ding--”

Bên ngoài vang 2 tiếng chuông cửa.

“Tôi đi mở cửa.” Quý Tu nhàn nhạt nói, quay người ra khỏi phòng, đến cửa lớn, mở cửa.

Bên ngoài đứng 3 người.

1 người lạnh lùng, 1 người mang ý cười, người cuối mặc đồ đầy mèo máy.

“Hi, thầy Quý!” Tiêu Nhân vẫy tay với anh, cười ngây ngốc.

Quý Tu nhận ra cô gái trước mắt, cũng nhận ra nam nhân lạnh lùng, lòng đoán đc mục đích họ đến, nghiêng người, nói: “Vào đi.”

Mộ Nguyệt Sâm vào, k khách khí nhanh chóng lướt qua phòng khách, k thấy người, bước chân đến phòng ngủ, thấy 1 căn trong đó mở ra, anh nhanh đi vào, 1 mắt liền thấy Hạ Băng Khuynh ngồi trên giường.

Khoảnh khắc thấy cô, cảm xúc đầu tiên là vui mừng, mà âm 1 tiếng lòng lại tức giận.

“Mộ Nguyệt Sâm, sao anh đến rồi.” Hạ Băng Khuynh nhìn anh, còn chưa rõ tình hình, cười ngọt với anh.

“Cút xuống cái giường đáng chết đó cho anh!”

Giọng tức giận la lên chấn động trong ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153

1 đêm này, vì nha đầu tìm sức đều tiêu hao, chút nữa là bệnh trầm cảm, cô thì tốt rồi, ở nhà nam nhân khác ngủ ngon, còn có bản lĩnh cười với anh.

Hạ Băng Khuynh bị anh dọa nhảy lên, nụ cười liền biến mất: “Mộ Nguyệt Sâm anh có bệnh à, la cái gì, biểu thị phổi anh khỏe anh!”

Mộ Nguyệt Bạch ở ngoài nghe lời này, cười ra tiếng, đi qua, đến bên giường, cong lưng sờ đầu cô: “Bé dễ thương, em k biết, từ nhỏ nó đã có bệnh, lâu lâu sẽ phát bệnh, đừng trách nó.”

“Sao anh đến rồi?” Hạ Băng Khuynh nhìn Mộ Nguyệt Bạch cười với cô, liền nôi da gà.

Đồng thời, cô càng k hiểu, chuyện gì xảy ra.

“A---” 1 tiếng kêu phát ra, tiếng kêu yêu kiều cũng như người từ cửa đi đến bên giường, bóp cổ Hạ Băng Khuynh: “Chồng bạn k thể chơi, sao cậu có thể ngủ chồng tớ, Hạ Băng Khuynh, cậu k có nghĩa khí, tớ liều mạng với cậu!”

“Cậu nghe tớ nói, tớ k biết sao thầy Quý ở đây, tôi k ngủ anh ấy, chỉ ngủ lên giường thôi.”

“Tớ k tin đâu!”

Tiêu Nhân thả lỏng, ở trên giường lăn qua lăn lại.

Hạ Băng Khuynh thật sự bất lực.

Người vào cuối là Quý Tu, bộ dạng bình thản xuất hiện sự do đó k tự nhiên, anh lên trc, nghiêm túc nói: “K dc nói vậy!”

Tiêu Nhân lăn đủ rồi, âm thầm lè lưỡi, từ giường bò dậy.

Cô đứng qua bên Quý Tu, yêu kiều giải thích: “Ông xã, không, không, giáo sư, người ta k có ý mà, người ta thật sự đơn thuần rất đơn thuần sùng bái thầy mà thôi!”

“” Quý Tu cảm thấy đau đầu.

Hạ Băng Khuynh hoàn toàn có thể tương tượng trong lòng thầy Quý có ám ảnh lớn thế nào, tội nghiệp thầy Quý.

Quay qua, thấy Mộ Nguyệt Sâm phát ra ánh nhìn âm độ về phía cô, cùng nụ cười ôn nhu khiến cô nôi da gà của Mộ Nguyệt Bạch, cô lập tức lật chăn ra, bỏ chân còn lại xuống, rồi giường thầy Quý.

Cô lên nhìn Mộ Nguyệt Sâm 1 cái, tay cẩn thận chỉ Quý Tu và Tiêu Nhân, sau đó rụt cổ nhanh chóng chạy lướt qua người anh, đến trước mặt Quý Tu: “Thầy Quý đừng giận, Tiêu Nhân k có ác ý” Cô ấy chỉ là háo sắc!

“Đừng xưng bậy với tôi, các em là sinh viên, mà tôi là thầy giáo, cần tôn trọng thầy!” Quý Tu nghiêm túc nói.

“Biết rồi ông xã” Tiêu Nhân cười yêu kiều, sau đó lại giả bộ đột nhiên nhớ ra liền nói: “Ngại quá, lại kêu lộn, thật là quá thuận miệng rồi.”

Hạ Băng Khuynh câm nín, muốn âm thầm bóp chết cô!

Cô thật sự k bỏ qua cơ hội nào mà trêu ghẹo thầy Quý.

“Ra ngoài đi!” Quý Tu từ bỏ giao tiếp cùng họ.

Anh bước ra, Hạ Băng Khuynh trừng Tiêu Nhân, thấp giọng nói: “K dc kêu thầy vậy nữa, cậu xấu hổ k?”

Tiêu Nhân bĩu môi, cong mông đi theo.

Ngoài phòng khách.

Quý Tu rót nước cho họ.

Mộ Nguyệt Bạch tóm gọn chuyện hôm qua, Hạ Băng Khuynh nghe đến mơ hồ, nhưng k dám chen ngang, chỉ có thể nghĩ lại chuyện tối qua.

“Tôi rất tò mò, thầy Quý tại sao vừa hay lúc đó tìm thầy Lâm?” Mộ Nguyệt Sâm hỏi, mắt sắc như dao.

Quý Tu bình thản: “Trùng hợp k dc xem là chuyện hiếm, tôi vừa hay có chuyện tìm ông ấy, thấy học sinh của mình, cộng thêm tình trạng lúc đó k tốt lắm, sở thích kia của thầy Lâm tôi có nghe qua, tự nhiên, k thể thấy mà k giúp, liền đưa cô ấy đi, vốn muốn thông báo người nhà, nhưng đth bị khóa mặt khẩu, tôi chỉ có thể đưa về trc.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 154

Nghe vậy, Hạ Băng Khuynh k nhc dc: “Thầy Quý, thầy Lâm rót cuộc làm gì em? Em nhớ chúng ta bàn luận chủ đề, sau đó nói về tâm lý học, sau đó sau đó”

Nghĩ thế nào cũng k nhớ chuyện sau đó?

“EM bị thôi miên!” Quý Tu trầm ổn nói.

“Thôi miên?”

“Đúng, em bị thôi miên, thời gian bị thôi miên, ông ta kêu em làm gì em đều làm theo, sau khi tỉnh sẽ k nhớ, đợi em phát hiện k đúng, chắc là đã mấy ngày sau, đến lúc đó k có chứng cứ rồi!”

Tiêu Nhân thờ khê: “Hên gì chị đó bị xâm hại rồi, nhưng k lấy ra chứng cứ.”

Mộ Nguyệt Sâm mặt lạnh lẽo.

“Về thôi miên, 1 số thầy tâm lý giỏi có thể nắm bắt, nhưng trc tiên là người bị thôi miên phải phối hợp, nha đầu, sao em phối hợp hần?” Mộ Nguyệt Bạch hỏi.

“Em k biết.” Hạ Băng Khuynh mơ hồ lắc đầu: “Bọn em luôn thảo luận, thầy Lâm lấy ra 1 cái” cô đột nhiên nghĩ ra: “Là đồng hồ đó!”

“Đưa ngóc, đồng hồ là thứ thường dùng thôi miên nhất, em k biết sao?”

“Là vật thôi miên e biết, nhưng lúc đó bọn em vốn thảo luận về tâm lý học, đây k lạ, mà lúc đó ông ấy nói đặc biệt sinh động, đồng ý cứ thể di chuyển trc mặt em, em cứ nhìn theo, nhìn theo, sau đó”

“Sau đó vô thức bị thôi miên, thành con rối, bị ông ta khống chế.”

Hạ Băng Khuynh đập chân: “Là em quá ngốc rồi!”

Mộ Nguyệt Sâm âm u liếc cô: “Là rất ngốc!”

“Hạ Băng Khuynh mếu máo, anh k thể an ủi cô 2 câu sao.

“Cũng k thể trách nha đầu, mưu kế của thầy Lâm sao 1 cô gái có thể nhìn thấu, ông ta nắm bắt đc tâm lý của người khác, hoàn toàn đánh tan phòng vệ cuối cùng của Băng Khuynh, mới thàn k biết quý k hay ra tay, loại nhân nà y,k fải ng thường có thể so đc, may là thầy Quý ra tay giúp đỡ, hậu quả cũng k quá xấu.” Mộ Nguyệt Bạch quay qua trịnh trọng cảm ơn Quý Tư: “Cảm ơn thầy Quý!”

“Tôi chỉ làm chuyện nên làm, k cần cảm ơn.” Quý Tư trả lời bình thản.

Tiểu Nhân ở bên mắt lưu chuyển: “Nói ra thầy Quý cuối Băng Khuynh 2 lần, đại ân như vậy, k nên mời thầy ăn cơm sao?” Vừa nói, cô đánh mắt với Hạ Băng Khuynh: “Đừng k, Băng Khuynh, lần trc cậu tính đi cảm ơn, tiếc là thầy Quý ra nước ngoài mới luôn chưa đi.”

“Uhm, đúng” Hạ Băng Khuynh phản ứng lại, phối hợp với Tiểu Nhân, mượn cơ hội này quan hệ tốt với thầy Quý, đến lúc đó mặt dày cầu thầy dạy bừ: “Thầy Quý, mai đi, mời thầy ăn cơm.”

“Không cần đâu” Quý Tư lễ phép từ chối.

“Cần mà, thầy Qusy nếu k đáp ứng lòng em sẽ k yên, sau này lên lớp sẽ k tập trung.” Hạ Băng Khuynh tích cực thuyết phục.

Quý Tư nghĩ nghĩ: “Vậy đc, thời gian địa điểm thông báo tôi.”

“Dạ đc, dạ đc, nhưng e chưa có số thầy.”

Quý Tư đọc 1 dãy số cho cô.

Hạ Băng Khuynh liền lấy bút viết, nghĩ đến viết của Mộ Nguyệt Sâm luôn để trong túi áo khoác, cô nghiêng quá mở áo khoác của anh, từ trong túi lấy viết ra, viết lại số trên tay.

Động tác của cô liên tục, rất tự nhiên, nhìn trong mắt người ngoài, không nghĩ ngờ vô cùng thân mật.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 155

Từ lúc nào, áo của Mộ gia tam thiếu để mở vậy?

Núi băng có tiếng này, bình thường bị động tí cũng k đc, hôm nay tùy 1 cô gái mở áo ra, còn bộ dạng tình nguyện, từ tốn, người luôn la giọng như Tiểu Nhân cũng nhìn thấy quan hệ thân mật dị thường của họ, đừng nói đến tâm tư tính tể như Mộ Nguyệt Bạch và cân trọng như Quý Tư.

Sắc mặt Mộ Nguyệt Bạch vô hình sắc bén.

Quý Tư duy trì sự bình thản, k chút gợn sóng.

Chỉ có cô gái Tiểu Nhân, mắt hạnh lên lút nhìn giữa Hạ Băng Khuynh và Mộ Nguyệt Sâm, cười đặc biệt gian, bộ dạng cô phát hiện ra bí mật lớn.

Hạ Băng Khuynh k biết mình làm đầy lên chuyện này, viết xong, quay người lại đến gần Mộ Nguyệt Sâm, tay nhỏ sờ lên ngực anh, để lại viết vào.

Nhưng lúc lấy ra dễ, để lại k dễ vậy.

Mấy lần k thành, cô trực tiếp mò mẫn trước ngực anh, cuối cùng dứt khoát vui đầu vào.

Mộ Nguyệt Sâm cúi đầu nhìn cô, cũng k nói, đưa tay vỗ đầu cô.

“Làm gì đó---” Hạ Băng Khuynh ngắt đầu, nhỏ tiếng trách.

“Em mới xen” Mộ Nguyệt Sâm nhìn đũa ngốc chưa hiểu vấn đề, biểu cảm bắt gác mang ý trêu chọc, anh cúi đầu, đến gần tai cô: “Tric mặt mọi ng, em muốn sờ bao lâu?”

Giọng trầm thấp từ từ tốn cùng hơi thở ấm nóng ái muội tỏa ra bên tai cô, từng tăng tấn công tim cô.

Hạ Băng Khuynh ngậy người, liền thu tay lại, ngồi thẳng.

Mặt đỏ lên!

Cực kỳ ngại!

Cô rất k tự nhiên vuốt tóc, giả bộ trấn tĩnh: “Thầy Quý, điện thoại em nhớ rồi, đến lúc đó gửi tin cho thầy.”

“Đc” Quý Tư gật đầu, lấy ly trà nhấp 1 ngụm

Bình thản như cũ, như gương vĩnh viễn k bao h gợn sóng.

“Vậy chúng tôi cáo từ.” Mộ Nguyệt Sâm từ sofa đứng dậy.

Hạ Băng Khuynh và Mộ Nguyệt Bạch cũng theo đó tạm biệt.

Tiểu Nhân còn muốn bám ở nhà nam thân, bị Hạ Băng Khuynh kéo ra.

Trước hèm, Mộ Nguyệt Bạch gọi xe cho Tiểu Nhân, trả tiền, kêu đưa cô đến trường.

Hạ Băng Khuynh theo Mộ Nguyệt Sâm và Mộ Nguyệt Bạch về Mộ gia.

7h20 sáng, ánh dương xua tan u tối, đêm này, cuối cùng cũng qua!

Xe đến Mộ gia, dừng ở trc biệt thự.

Hạ Băng Khuynh vừa đến cửa, liền đc Hạ Văn Khuynh tiếp đón ôm chặt.

“Chỉ e k s r.” Hạ Băng Khuynh an ủi ngược Hạ Văn Khuynh, tay vỗ vai chị: “K tin chị coi, em k bị gì.”

Hạ Văn Khuynh thả e gái, nhìn cô từ đầu đến cuối, lòng cũng yên tâm lại: “Nha đầu chết tiết, sắp dọa chết chị, e nói nếu e xảy ra chuyện, chị nói sao với ba mẹ, sau này tôi k đc ra ngoài, loại sợ hãi này chị k chịu nổi lần nữa.”

“Biết rồi, biết rồi, em báo đảm, sau này k vậy nữa.” Hạ Băng Khuynh gờ 3 ngón lên.

“E đó, còn có tâm trạng cười.” Hạ Văn Khuynh giả tức, thương em sờ lên mái tóc dài của em.

Mộ Nguyệt Bạch đứng sau Hạ Băng Khuynh cười nói: “Chị đầu, cái này chị yên tâm, cả đêm k ngủ, nhất định mệt rồi, nhanh về phòng nghỉ đi.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 156

Hạ Vân Khuynh cũng thoải mái rồi: “Đừng, hành hạ cả đêm, quả thật mệt, nhưng nói đến khổ, em và Nguyệt Sâm mới khổ thật, k có 2 đứa, lòng chị sẽ càng loạn, chị đầu cảm ơn 2 đứa!”

Cô cười cảm kích với Mộ Nguyệt Bạch, thuận tiện nhìn Mộ Nguyệt Sâm 1 cái.

“CHị đầu k cần cảm ơn em, cô gái mình thương có chuyện, lòng em cũng lo, lo lắng và căng thẳng khiến em nhất định phải tìm cô ấy!” Mộ Nguyệt Bạch nói ý vị thâm trường, mắt càng viết đầy ý yêu.

Hạ Băng Khuynh rất quần bách.

Anh cần nói sến vậy không!

Nhìn k đc nhìn qua Mộ Nguyệt Sâm, muốn xem phản ứng của anh, chỉ thấy anh liếc Mộ Nguyệt Bạch 1 cách lạnh lùng, mĩa mai: “Mộ Nguyệt Sâm anh k cần diễn, thật dùng k hết tài!”

Nói xong, k nhìn ai, trực tiếp lên lầu.

Bóng hình anh tràn đầy mệt mỏi, đó là sau khi căng thẳng và lo lắng cực độ, lại vừa đc thả lỏng gây nên.

Mộ Nguyệt Bạch nhìn theo bóng lưng, thờ dãi: “Em trai của anh, nói chuyện vẫn k quan tâm cảm xúc người khác.”

“Nguyệt Sâm luôn mang tính khí này, đừng để ý!” Hạ Vân Khuynh lên tiếng làm hòa.

“EM tự nhiên k tính toán với nó, chỉ lo lắng nó làm chị đầu khó xử, ở đây, em thay nó xin lỗi, chị đầu đừng để trong lòng.” Mộ Nguyệt Bạch ôn hòa cười nhẹ.

“K sao, chị cũng quen rồi.” Hạ Vân Khuynh cười, lại âm thầm nói nhỏ: “Nó đen mặt thì kệ nó, nhiều nhất coi như k thấy!”

“Haha---” Mộ Nguyệt Bạch k đáp, mày càng hiện lên sự vui vẻ.

Hạ Băng Khuynh ở bên k nhìn đc nữa.

Cô cố gắng áp chế k vui nói với Mộ Nguyệt Bạch: “Có thể nói chuyện k? E muốn nói với anh vài câu!”

“Sao nói chuyện với anh Nguyệt Bạch trở nên khách khí vậy.” Mộ Nguyệt Bạch cười ôn hòa nheo mắt cô, rất là sùng nich.

Hạ Băng Khuynh ăn k tiêu nhủu mây, 1ph cũng k muốn giả bộ với anh, kéo tay anh, động tác thô bạo kéo qua bên cửa, áp thấp giọng cảnh cáo: “Mộ Nguyệt Bạch, anh đừng phá hoại ly gián!”

Mộ Nguyệt Bạch cười dịu dàng, vuốt tóc trên trán cô để trên ngón tay chơi đùa: “Anh phá hoại ly gián chỗ nào?”

Giật lại tóc mình, Hạ Băng Khuynh trừng anh, biểu cảm nghiêm túc: “Đừng lúc nào cũng coi người ta là đồ ngốc, 1 người, nếu k có cái này---” cô chỉ vào vị trí tim anh: “Dù có già lưng thiện, mưu kế thế nào cũng vô dụng, vì già cuối cùng cũng là già.”

Từ lần trc bị anh tính kế, cô đột với anh sớm đã có biến hóa lớn.

Lâu người biết lòng người, lời này k sai.

Mắt Mộ Nguyệt Bạch thâm sâu động đây, lúc cô thu tay lại, bắt lấy tay cô, kéo lại, áp trên ngực: “Già sao? Nó ấm nóng sinh động vậy, sao có thể là già?”

Hạ Băng Khuynh bị hành động của anh dọa, trừng mắt kéo tay lại: “Mộ Nguyệt Bạch, anh thả ra---”

Động tác Mộ Nguyệt Bạch dịu dàng như cũng mạnh mẽ ôm eo cô, đầu đến gần cô, môi mang hương hoa hồng triển miên thổi hơi nóng lên mặt cô: “Thứ gọi là tình yêu, như là quỷ vậy mê hoặc tìm mình, k thể buông, k chịu không chế của anh.”

“Anh-- vô si!” Hạ Băng Khuynh xấu hổ đỏ mặt.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net.**

Chương 157

Né hơi thở anh, dùng sức đẩy anh, nhưng dựa vào sức tay trái, thế nào cũng k đẩy nam nhân to cao ra đc.

Thật muốn k không chế đc đập anh 1 trận!

Mùi hoa hồng mê hoặc k ngừng phả lên mặt cô, mặt như bỏ công anh: “K tin lời anh Nguyệt Bạch k sao, nhưng em phải tìm lúc này thứ nhảy trong tay em, là tìm anh, nó là thật.”

Môi mềm rơi xuống, nhẹ hôn má cô.

Lúc Hạ Băng Khuynh k nhìn đc muốn bộc phát, Mộ Nguyệt Bạch thả cô ra, bộ dạng buồn ngủ ngáp 1 cái, cười lười biếng: “Anh Nguyệt Bạch mệt rồi, nghỉ trc, gấp sau!”

Nói xong, cười mê người quay lưng đi.

Đề lại Hạ Băng Khuynh bị tức muốn nổ, nhưng k thể phát tiết.

Tay hung hăng lau chỗ bị anh hôn.

Cô thật ngốc, từng tưởng Mộ Nguyệt Bạch là người tốt, h phát hiện, tên này còn khủng bố hơn Mộ Nguyệt Sâm.

“Nguyệt Bạch rất dịu dàng đúng k.”

Hạ Vân Khuynh k biết từ lúc nào ở sau lưng, cười híp mắt nói 1 câu.

Dịu dàng cái mông!

Lòng Hạ Băng Khuynh phản kháng, lòng căng thẳng, nhưng trước mặt chị k thể biểu hiện ra, Mộ Nguyệt Bạch biết lấy lòng người, nói xấu anh, chắc chị sẽ giận, làm k tốt còn tính nọ lên đầu Mộ Nguyệt Sâm, cô k thể khiến anh gấp xui,

“Em lên lầu đây.” Giọng buồn bã nói 1 câu, cô đi về trc.

Hạ Vân Khuynh cười nhìn Hạ Băng Khuynh, nhớ lại cảnh yêu đẹp lúc này, càng khẳng định ý nghĩ mình đúng, vậy là--- tuy em động lòng với Nguyệt Sâm, nhưng càng thích Nguyệt Bạch.

K sai!

Nhất định là vậy!

Hạ Băng Khuynh tắm xong, đi đến ban công.

Cô ngủ mê 1 đêm, lúc này k muốn ngủ.

Hôm nay cũng k cần học, đã xin nghỉ cho cô, tuy chuyện lần này cô là “nhân vật chính”, nhưng cô là người k mệt nhất, lúc tất cả mọi ng đang lật tung mọi nơi tìm cô, cô lại ngủ say.

Ngồi trên ghế vô vị tắm nắng, mắt nhìn ban công phòng Mộ Nguyệt Sâm.

Lúc này chắc anh ngủ rồi.

Vừa thấy bộ dạng anh rất mệt.

Trước mắt xuất hiện hình ảnh của anh, mắt vô thức trở nên dịu dàng.

Lòng đột nhiên có ý nghĩ, hoang đường bạo gan, nhưng là bắt lấy cô, khiến cô xúc động muốn thực hiện.

Đứng dậy, quay vào phòng, từ từ đến bên cửa, mở cửa, đưa đầu ra.

Hành lang im ắng.

1 tiếng cũng k có.

Cô giả bộ trấn tĩnh đi, đến trc phòng Mộ Nguyệt Sâm, nhanh chóng chuẩn vào.

Dựa cửa, tim đập loạn.

Phía trc là giường lớn, Mộ Nguyệt Sâm đang ngủ.

Nhìn anh ngủ rất say, k đắp chăn, chưa thay đồ, có thể thấy tắm cũng k, dây nịch và nút áo cổ tay cũng k tháo, có thể tahasy nằm xuống liền ngủ.

Tất cả dấu hiệu, thể hiện anh mệt cỡ nào.

Vì cô, tôi qua anh nhất định gấp như điên.

Tim vừa cảm động vừa ngọt ngào.

Bước qua, tay chân lúng túng, quỳ bên mép giường, cẩn thận, lật tay anh, tháo nút cổ tay cho anh.

K có trói buộc, anh ngủ càng thoải mái hơn!

Cự ly gần quan sát tay anh, cô phát hiện rất thô, bên trên gân xanh có thể thấy rõ, tay anh rất lớn, ngón tay rất dài, như có như k mùi cây thuốc có, cô đến gần ngủ, mũi đầu mùi hương của anh.

Mùi thuốc cô vốn k thích, nhưng k biết tại sao, trên tay anh cô cảm thấy rất dễ ngủ, có chút ấm áp, khiến người khác yên tâm.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 158

Tự mình để tay nghịch ngợm của mình vào tay anh, ngón tay vẽ lên đường trên tay anh, chút ngọt ngào trong lòng dâng lên từng dây thần kinh, chìm vào chút hạnh phúc nho nhỏ k thể dứt ra.

Tình yêu, thật là thuật câu hồn khiến tim người mê muội!

Nó biến ta trở nên đơn thuần hơn kẻ ngốc, hoang đường hơn kẻ điên.

Cởi nút tay áo, lòng nghĩ anh đeo dây nịt chắc k thoải mái, chỉ là chỗ đó, cô nhìn eo anh, do dự.

Có nên giúp anh?

Cẩn móng tay, nhìn eo anh, rối loạn, nhìn lại nhìn, mắt vô thức nhìn xuống, đầu nhảy lên 1 cảnh tượng.

Cô đỏ mặt lắc đầu, dừng nghĩ bậy, chỉ là chuyện đơn thuần.

Bò lên giường, quỳ kế anh, đưa tay, cẩn thận chạm eo anh, mắt cố gắng k nhìn xuống.

Bộ dạng căng thẳng như tháo bom hẹn giờ.

Rất k dễ tháo dc cái đầu màu bạc, cô kéo ra ngoài từng chút, k dám dùng sức, sợ anh tỉnh, cứ vậy, cô tháo rất lâu, tốn rất nhiều sức cuối cùng tháo xong.

Dựa vào giường, thở phào.

Nằm 1 lúc, nghiêng người, nhìn anh ngủ say, cô yên tâm.

Nhìn bộ dạng, hôm nay dù ném anh vào nước cũng k tỉnh.

Đưa tay sờ mặt anh, k phản ứng, càng to gan hơn sờ lông mi, mũi, rồi đến miệng, nghĩ đến lúc hôn triển miên với anh, lập tức nóng lên.

Khó xử rứt tay, che mặt, cảm thấy bản thân hoàn toàn k biết xấu hổ.

Làm gì có cô gái nào chạy vào phòng nam nhân, nhân lúc người ta ngủ sờ tay lại sờ mặt rồi sờ miệng.

Quả thật là sắc nữ, nhanh chóng rời chỗ này thôi.

Từ giường bò xuống, vừa lúc, nam nhân vốn ngủ say mở mắt k dự báo.

Mắt như giếng sâu, khiến người khác mê say, lười biếng mà mê hoặc.

Anh nhìn cô.

Hạ Băng Khuynh ngậy người tại chỗ.

Như là trộm bị bắt gặp, hoang mang k biết làm gì!

Anh anh sao lại tỉnh rồi?

“Em ở phòng anh làm gì?”

Môi mông mở ra, giọng anh khàn đặc, như rượu dỏ làm ngta say.

“Em đến, em đến---” Hạ Băng Khuynh hỗn loạn, đang nghĩ có, rất lâu mới nói: “Em đến nhìn anh”

“Nhìn anh? Anh đẹp vậy sao?” Mộ Nguyệt Sâm cong miệng cười.

“Đương nhiên, anh đương nhiên đẹp, anh đẹp nhất!” Nói xong, cô hận k thể cắn lưỡi miệng.

Trời ơi, rốt cuộc cô đang nói gì!

Hạ Băng Khuynh quần bách k thôi, lùi về sau: “Em, đi đây!”

Tay bị anh kéo lại, giấy sau, cơ thể bị áp xuống, hơi thở nóng bỏng bao trùm cô: “Đi nhanh vậy làm gì, đầu fải k cho em coi.”

Miệng cô khô khốc, mắt nhìn 4 phía: “Cái đó em coi cũng đủ rồi.”

“Ngán đậm đến, vẫn là coi nhiều thêm tí rồi đi!” Mộ Nguyệt Sâm miệng đến gần cô.

“Em thật chỉ đến chỉ đến” Cô áp ứng, tùy theo cử động của miệng anh, hô hấp hoàn toàn rối loạn.

“Anh biết!” Mộ Nguyệt Sâm híp nửa mắt, thân mật hôn lên mặt nhỏ của cô, cuối cùng dừng trên môi cô: “Cho nên nói, anh phải chiều dài em thật tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159

Chiều dài?

Hạ Băng Khuynh còn mơ hồ về nghĩa của 2 từ này, mới đã bị anh chặn.

Hôn đến cô ngậy đại, dường như sắp ngạt thở.

Anh thả cô ra, biểu cảm tà ác: “Anh chiều dài thế nào?”

Hạ Băng Khuynh xấu hổ cực kỳ, đánh ngực anh: “Sao có thể tùy tiện hôn em!”

“Chỉ cho em tùy tiện sờ anh, k cho anh tùy tiện hôn em? Nha đầu, em quá k công bằng rồi.” Mộ Nguyệt Sâm nâng cằm cô, mắt thâm trầm.

“Ai ai sờ anh chứ!” Hạ Băng Khuynh chột dạ phủ nhận, mặt đỏ như cua luộc.

“Đã sờ cả sáng rồi, còn giao biện? Vậy hôn thêm lần nữa.”

Miệng cô lần nữa bị chặn lại.

2 người ở trên giường hôn đến k nổi rồi, ngọn lửa dấy lên như nuốt chừng họ, hơi thở rối loạn, nóng đến sắp nổ, cô ôm cổ anh, tay toàn mồ hôi.

Cô cảm thấy bản thân sắp chết rồi.

Muốn tiến 1 bước, nhưng vẫn còn chút sợ.

Tay Mộ Nguyệt Sâm nhện k dc sờ eo cô, kéo váy ngủ của cô.

Lúc anh động tay, anh liền nghĩ đến tối qua cô chột nữa bị tên già háo sắc xâm phạm, bây giờ, tuy cô cam tâm tình nguyện, nhưng cô vào lúc cô mơ hồ chiếm lấy cô, thì anh khác gì tên già đó.

Anh k muốn thấy cô rơi lệ.

Kéo váy lại cho cô, anh lật người rời khỏi, nằm ở 1 bên.

Tay áp lên trán, cố gắng khống chế sự nóng này.

Hạ Băng Khuynh mơ hồ mở mắt.

Bên tai, rất im lặng.

Tìm, từ kích liệt trở nên bình ổn.

Tất cả như chưa xảy ra chuyện gì, như mùi vị lưu lại như nói cô biết chuyện xảy ra là thật.

“Em đi đây!” Cô tỉnh táo lại, từ giường anh ngồi dậy.

Hôm nay k fải vấn đề của anh, 1 cô gái chủ động đến phòng đàn ông, còn bò lên giường anh, chuyện này như là chủ động muốn.

Eo cô lần nữa bị bắp tay mạnh mẽ kéo về.

“Đừng đi, nằm cùng anh 1 chút.” Mộ Nguyệt Sâm nghiêng người ôm cô, để tay nhỏ của cô trong tay mình.

Hạ Băng Khuynh khẽ phản kháng 1 chút, cảm thấy tay anh ấm áp, cô mềm nhũn, nhỏ giọng nói: “Nhưng em sợ mình ngủ mất.”

“Vậy thì ngủ đi.” Mộ Nguyệt Sâm ôm chặt hơn, nhắm mắt: “Anh cũng buồn ngủ, đừng ồn anh, để anh ngủ 1 giấc.”

“Uhm!” Hạ Băng Khuynh ngoan ngoan đáp, ở trong lòng anh k động.

Bên tai nghe tiếng hô hấp của anh.

Hoặc là vì giường anh mềm, hoặc vì cái ôm của anh quá thoải mái, k biết sao cô cũng ngủ theo.

Giấc ngủ này, thẳng đến trưa.

Quán gia bên ngoài gõ cửa kêu họ ăn cơm.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn Hạ Băng Khuynh nằm trong lòng mặt hồng nõn, bộ dạng mơ hồ, thật sự đáng yêu, anh nhìn k đc nhéo má cô: “Em còn đây à?”

Hạ Băng Khuynh khó xử kéo tay anh: “Cái gì chứ, em muốn đi, đều tại giường anh quá mềm, k cần thận ngủ mất mà thôi.”

Mặt cô đỏ hồng, tim đập loạn.

“Giường anh tốt vậy, có muốn thường xuyên tới ngủ.” Mộ Nguyệt Sâm chống người dậy, ấn lấy cằm cô, ngữ khí này, hoàn toàn là 1 con sói xám đang dụ dỗ thỏ trắng.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 160

4 chữ thường xuyên đến ngủ dừng ở tại Hạ Băng Khuynh là câu cực kỳ dụ tình, mặt nhỏ cô đỏ lên đẩy anh: “Anh lưu manh! Em k nói với anh, em đi đây!”

Cô nói xong bỏ khỏi giường.

Mộ Nguyệt Sâm ở sau mềm mại mà dịu dàng cười.

Mở cửa của anh, Hạ Băng Khuynh đi ra, đóng cửa lại rất nhẹ, vừa quay người, liền thấy Mộ Lâm Nguyệt đang xách túi tới.

Cô đứng yên tại đó, biểu cảm kinh ngạc.

Tim đập thình thịch.

Tiểu rồi!

Gặp đc cô chắc chắn k fai chuyện tốt, sáng hôm qua thấy cô và Mộ Nguyệt Sâm ướt mưa về, đã nói họ rất kỳ lạ, lúc này thấy cô từ phòng Mộ Nguyệt Sâm ra, k biết cô sẽ nói gì.

Cứng rắn lên, cô qua đó: “Cô!”

“Uhm” Mộ Lâm Nguyệt thất thần đáp 1 tiếng, mắt nhìn phương hướng phòng Mộ Nguyệt Sâm: “Băng Khuynh, nãy con từ phòng Nguyệt Sâm ra sao?”

“Hả, đúng vậy, trc đó con mượn anh ấy cuốn sách mới đi trả.” Hạ Băng Khuynh bịa 1 lí do, bị thấy ra từ phòng anh, điểm này k thể giấu biện.

“Mượn sách!” Mộ Lâm Nguyệt cười, biểu cảm gian tà đến gần: “Sách gì? Sách tình yêu sao?”

“Cô---”

“Đc rồi, k sao, hẹn hò có gì đâu, 2 con trai chưa vợ gái chưa chồng, đâu fai chuyện xấu, trc khi tui con muốn công khai, cô thay con báo mật.”

Mộ Nguyệt Lâm vỗ tay Mộ Nguyệt Sâm, cười híp mắt rồi đi

Lưu lại Hạ Băng Khuynh tại chỗ rồi trí.

Sao đây, bị cô biết, nếu nói chị nghe, cô chết chắc!

Nửa tiếng sau, mọi ng lần lượt xuống ăn cơm.

Mộ Nguyệt Sâm cố ý ngồi đối diện Hạ Băng Khuynh, sắc mặt Hạ Vân Khuynh k vui chút nào.

Sắc mặt Mộ Nguyệt Bạch âm trầm.

Mà Mộ Lâm Nguyệt mang bộ dạng hồ ly cái gì cũng biết.

Bọn họ k tiếng động áp bức đại não thần kinh của Hạ Băng Khuynh, khiến cô “cầu sống k đc, cầu chết k xong”, cô chỉ có thể cúi đầu ăn.

“Con ăn chậm tí, k ăn giành của con” Mộ Bắc Minh từ bi cười nói.

Hạ Băng Khuynh ngậm đồ ăn trong miệng, ngại ngừng đáp: “Xin lỗi chú, con đói quá!”

“K s, đói ăn nhiều tí, chỉ là đừng ăn như sói đói, sẽ k tiêu hóa tốt.”

“Haha con ăn từ từ!”

Cười k tự nhiên, cô cúi đầu tiếp tục ăn từng miếng nhỏ.

1 miếng thịt dẻ gấp đến đĩa của Hạ Băng Khuynh.

Hạ Băng Khuynh lập tức ngẩng người, tay đó đưa qua cô liền biết là ai.

“Yo, Nguyệt Sâm chúng ta cũng biết thương người à.” Giọng Mộ Lâm Nguyệt truyền đến cả phòng ăn.

“Bị Nguyệt Sâm đuổi theo, con cũng phải cố gắng rồi.” Mộ Nguyệt Bạch đứng dậy gấp thịt cho Hạ Băng Khuynh: “Anh Nguyệt Bạch gấp phải ăn hết đó.”

Nhìn 2 cục thịt trong đĩa, Hạ Băng Khuynh cảm thấy bụng đã no, nhưng cô vẫn âm thầm ăn từng miếng vào bụng.

Toàn là thành phần không bổ!

Hạ Băng Khuynh áp lực rất lớn, hai người lớn tuổi của Mộ gia lại vì không khí hòa hợp mà cảm động, k chút phart giác sóng ngầm bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 161

Ăn xong cơm trưa, hiếm khi đều ở nhà, Tân Viên Thường kêu mọi người ra ngoài ngồi.

Trong hoa viên.

Màn che màu trắng hạ xuống phiêu diêu tuyệt đẹp, ghế sofa trải vải trắng tinh khiết cùng bàn cà phê bằng gỗ nặng, trên đó để trái cây, mọi người ngồi trên sofa tắm nắng.

“Nguyệt Bạch, tối qua rốt cuộc là chuyện gì?” Tân Viên Thường hỏi.

Mộ Nguyệt Bạch nói hết chuyện cho mẹ nghe.

Tân Viên Thường nghe xong cực tức: “Thật ghê tởm, trong trường lại có loại hại người như vậy, sau này nhà ai dám gả con gái vào học chứ, Nguyệt Bạch, chiều nay giúp hẹn pháp quan Mã và kiểm sát viên Đỗ, ông thầy Lâm này cần bị nghiêm trị.”

“Chiều con hẹn giúp mẹ, có sự đốc thúc của mẹ, nghĩ còn cũng k dám chậm trễ.” Mộ Nguyệt Bạch đầy ý cười đáp.

Hạ Băng Khuynh cảm kích nhìn lão phu nhân gật đầu: “Cảm ơn đi.”

“Đưa bé ngốc, cảm ơn cái gì, cái này sáng nay chú và ta mới nghe, may mà lần này may mắn an toàn, nếu thật có gì, giết tên cầm thú già đó cũng là chuyện thường, nghĩ đến bất giác có chút sợ.” Tân Viên Thường nhìn khuôn mặt thanh thuần xinh đẹp của Hạ Băng Khuynh, trong lòng sinh ra sự thương tiếc.

“Theo con nói, lần này cần cảm ơn thầy Quý, nếu k fải lúc quan trọng xuất hiện mang Băng Khuynh đi, ai có thể ngăn tên già háo sắc đó, anh ta mới là ân nhân thật sự của Băng Khuynh.” Mộ Cẩm Đình ở bên tiếp lời.

Nói đến đây, Hạ Vân Khuynh như nghĩ đc gì nhìn về em gái: “Đúng rồi, các em k fải nên mời thầy Quý đi ăn gì cảm ơn sao.”

“Băng Khuynh đã hẹn thầy Quý rồi.” Mộ Nguyệt Bạch cười ầm áp nói.

“Hẹn rồi? Nhà đầu nhà chúng ta cũng chạy bên đó.” Hạ Vân Khuynh có chút bất ngờ, em mình cô hiểu, tuy thông minh hiểu chuyện, nhưng trên phương diện tình người còn lạ lẫm.

Hạ Băng Khuynh nhìn về chị: “Em hẹn thầy Quý mai ăn, sẽ cảm ơn thật tốt.”

“K bằng mời đến nhà đi!”

Mộ Nguyệt Sâm lun k nói lên tiếng.

Cả nhà bất ngờ!

Bình thường anh luôn cực ghét đưa người k quen về, trên mặt k chỉ hiện lên sự ghét bỏ, miệng còn đầy châm chọc, khiến người khác k có đường lui.

ANh rất thân với thầy Quý đó, sao chủ động nói ý này?

Hạ Băng Khuynh có chút bất ngờ, lên nhìn anh 1 cái.

Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng lướt 1 vòng, nhàn nhạt nói: “Mọi ng k đồng ý?”

Mọi ng sức tỉnh.

“Đương nhiên không phải, chúng ta đang bắt ngờ em là ra ý kiến đây tính người vậy.” Mộ Cẩm Đình cười, em trai này của anh đạo gần đây thay đổi nhiều, hình như, nhiều hơi tình người.

“Tính Nguyệt Sâm gần đây tốt hơn nhiều.” Tân Viên Thường cũng rất vui.

Mộ Bác Minh cũng phụ họa gật đầu: “Nói chung khác hơn, hòa hợp nhiều rồi.”

Đối với lời khen của mọi người, sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm lạnh nhạt, dùng nĩa màu bạc đâm 1 miếng dưa gang đưa lên miệng, k mợn k nhậ nói 1 câu: “Các người k fải đều muốn cảm ơn thầy Quý trực tiếp sao, mời đến nhà, tiện cho các người --- quý lay!”

...

Cả đám cứng nhắc.

Mộ Nguyệt Sâm quả nhiên là Mộ Nguyệt Sâm.

Giáo chủ độc miệng k fải hữu danh vô thực, anh luôn k cần tốn công, vẫn có thể công kích người ta khóc k ra nước mắt.

“Haha, ăn trái cây, ăn trái cây, đây là dưa gang tươi mới.” Hạ Vân Khuynh cười khan, mang mọi người từ khó xử giải thoát.

Hạ Băng Khuynh miệng giật giật, Mộ Nguyệt Sâm này gần người khác 1 chút chết phai k!

Ngày sau.

Chuyện liên quan thầy Lâm, trường đã đồn ầm ầm, tuy nhiên, chuyện làm lớn như vậy, thầy trò toàn trường đều k biết nữ sinh đó là ai, đến chút bụi cũng mò k ra.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 162

Hạ Băng Khuynh đặc biệt dậy sớm hơn bình thường.

Cô nhẹ nhẹ lướt qua phòng chị gỗ cửa phòng Mộ Nguyệt Sâm, kêu anh chờ cô đi học.

Đợi Hạ Vân Khuynh dậy, 2 đứa sớm đã k ở nhà.

Trên đường, tâm trạng Hạ Băng Khuynh cực tốt, nhìn mặt nghiêng của Mộ Nguyệt Sâm, cô đột nhiên phát hiện ra điều gì rất lớn, vuốt tóc mai anh ra, kinh ngạc nói: “Mộ Nguyệt Sâm anh có 1 cọng tóc bạc!”

Đối với sinh vật từ trên xuống dưới k chỗ nào k hoàn mỹ mà nói, có tóc bạc như là trên đầu mọc sừng vậy k thể tin đc.

“K lạ, anh 2 -3 ngày là kiểm chuyện, anh có thể k mọc tóc bạc sao?” Sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm lạnh nhạt, k quan tâm trả lời.

“Em 2-3 ngày kiểm chuyện lúc nào chứ?”

“Em tự đếm ngón tay, chỉ trong 2 ngày trc em đã gây bao nhiêu chuyện.”

“Cho nên ý anh là, tóc bạc này là vì em mà mợ? Đều là lỗi em?”

“Trước mặt, chỉ có khả năng này.”

“ANH---” Hạ Băng Khuynh tức giận bấu mỗi, nhưng sau đó liền cười, quan tâm thì nói quan tâm, cần gì vòng 1 vòng xa vậy.

Trong lòng lại ngọt ngào, cô dùng tay sờ cọng tóc bạc dễ thương đó, vui vẻ nói: “Để lại đi, cũng dễ thương, như là nhuộm tóc vậy, cực kỳ mới lạ.”

“Mới lạ?” Mộ Nguyệt Sâm nghiêng đầu nhìn cô, từ tốn nói: “Hay là tối nay e qua nhuộm với anh?”

“EM mới k muốn thành bạch phát ma nữ---” Hạ Băng Khuynh dứt khoát từ chối, ôm tóc, k nhin đc cười lên.

“Còn cười!” Mộ Nguyệt Sâm nhéo mặt cô.

“A, đau, Mộ Nguyệt Sâm, bị anh nhéo đỏ rồi!”

Hạ Băng Khuynh kêu lên, 2 người cứ ồn ào đến khi đến trường.

Cô kéo cửa ra: “Em đi đây, đợi chiều em nhắn tin cho anh.” Nhanh chóng nói xong câu cuối, xấu hổ cúi đầu, chui ra xe.

Cơ thể bị 2 lực bá đạo kéo về, miệng theo đó bị áp lên, 1 màn ** chầm chú, anh thả đầu cô ra, môi mòng áp lên miệng nhỏ của cô, ái muội phả hơi nóng: “Anh đợi đó!”

Tìm Hạ Băng Khuynh đập nhanh đến vượt mức chịu đựng, cô đẩy nhẹ cơ thể áp xuống của anh, cực kỳ xấu hổ nói: “Em đi đây!”

Cô ôm cặp trốn khỏi xe, chạy về trc.

Ngón tay chạm lên môi còn độ nóng, hơi thở của anh mạng nhện từ 4 phía, mềm mại trôi buột tim cô.

Mùi vị của tình yêu là gì, hình như cô đã đc thử, sự tốt đẹp k thể dùng từ ngữ hình dung!

“Có người sáng sớm uống nước hoa đào rồi---” Câu trêu chọc từ sau truyền đến, tiếp đó, cô Hạ Băng Khuynh bị 1 tay thon dài khoác lấy.

“Nói gì đó, cái gì nước hoa đào.” Hạ Băng Khuynh giả ngốc.

“K fải chính là, moa moa moa moa.” Tiêu Nhân chu miệng làm bộ dạng hôn, biểu cảm như rất hưởng thụ.

Hạ Băng Khuynh ngây người, hiểu rồi, chỉ cô: “Cậu---”

“Cậu cái gì, tớ thấy rồi, 2 người hôn nhau gọi là thiên nhiên nha, miệng tam thiếu ngon k, môi mòng mê người vậy, nhất định rất ngon, như thịt nướng vậy.” Tiêu Nhân liếm miệng, mày nhếch lên, cười xấu xa.

“Xin cậu đừng dâm như vậy đc k!” Hạ Băng Khuynh khó xử đánh cô.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tán Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 163

“Ai yo yo, nói tớ dâm, nhưng k biết ai hôn nam nhân trên xe, còn sáng sớm kéo áo nam nhân ra.”

“Tớ kéo áo nam nhân ra hồi nào?” Hạ Băng Khuynh nói có chút chột dạ.

“Sáng qua đó, tớ nhìn liền biết 2 người có gì lén lút, kéo áo khoác của anh ta ra động tác tự nhiên lưu loát như vậy, k đến độ thân mật nhất định, sao có thể k ngại, hơn nữa, bút đến bên mé tui của anh ấy, nếu k fải đã từng sờ cơ thể của anh ấy, sao biết anh ấy để bút ở đó?” Tiêu Nhân phân tích rõ ràng, bộ dạng như Sherlock Homes.

Hạ Băng Khuynh kinh ngạc ngây người!

Cô hoàn toàn k biết hành động vô ý thức của mình lộ ra nhiều sơ hở vậy.

Đến Tiêu Nhân hơi thông minh cũng nhìn ra cô và Mộ Nguyệt Sâm quan hệ k bình thường, đừng nói là Mộ Nguyệt Bạch tên hồ ly giả giáo hoạt và thầy Quý tâm tư kín đáo kể bên.

Cho nên nói hôm qua cô hoàn toàn bị lộ rồi!

“K còn gì để nói rồi, nhanh nói với tớ, 2 người bắt đầu khi nào? Thời gian trc k fải nói tuyệt đối k có khả năng sao, cậu k fải thích nhị thiếu sao, sao quay đầu lại, liền với tam thiếu tình chàng ý thiếp rồi, phương hướng chuyện tình cũng quá bất thường rồi.” Tiêu Nhân tò mò muốn chết.

“Cậu muốn biết à” Hạ Băng Khuynh ôn hòa nhìn cô, nhìn cô lộ vẻ như chó thèm xương, nói với cô 1 câu: “K nói cho cậu nghe!”

Kéo tay cô xuống, kéo cặp, đi nhanh về trc, như nhảy chân sáo vào trường.

Tiêu Nhân ở sau k dám tin bản thân bị chơi, theo sau la: “Hạ Băng Khuynh đáng chết, cậu thật biết giả ngây, hôm nay k nói tớ biết, bản cô nương bầm dĩnh chết cậu.”

Cho nên, từ tiết 1, cô liền hành hạ cô, cứ thế cho đến tiết thể dục chiều, Hạ Băng Khuynh cuối cùng bị đánh bại bởi con ranh tám chuyện, cô đầu hàng, nói chuyện của Mộ Nguyệt Sâm cho cô nghe.

Nhưng đoạn thời gian ở ANH, cô tạm thời giấu.

“Thì ra từ đầu đã lén lút, đc đó, tình cảm mà, luôn là sớm k bằng đúng thời điểm, như là bị trúng tà vậy, là sùng bái thiên thời địa lợi nhân hòa, thiếu logic nào, cũng k đủ điều kiện!” Tiêu Nhân cười như hoa hướng dương.

“Nhưng, tớ k biết à ấy thích tớ thật k, anh ấy k tò tình với tớ bao h.” Hạ Băng Khuynh cũng nói khổ não của bản thân cho chị em nghe.

“Cậu ngốc à, cậu tưởng anh ấy làm nhiều vậy, nếu k thích cậu, vậy thật kỳ lạ, nhưng tính của tam thiếu k đoán trc đc, có vẻ hơi chậm 1 chút, đợi đi, sẽ tỏ tình thôi.” Tiêu Nhân khẳng định đáp.

Nghe Tiêu Nhân nói, lòng Hạ Băng Khuynh yên tâm nhiều.

Đường bóng râm ngoài sân trường, thầy Quý cầm mấy cuốn sách đi ngang, trên người mặt đồ tây màu xám kiểu nghiêm trang của Anh Quốc, mắt k nhìn nghiêng, biểu cảm trầm ổn, toàn thân phát ra sự cấm dục, trên người anh tuesdayt đối k xuất hiện hơi thở của **.

Nhưng nam nhân càng như vậy, nữ nhân càng đồ nhiều.

Nói anh đi qua, đều là tiếng kêu k biết xấu hổ của nữ sinh.

Tiểu Nhân ôm mặt si mê nhìn,

Hạ Băng Khuynh cười: “Cô thật sự fải ngâm cục xương khô xoi như thầy Quý sao? Tớ cảm thấy thầy Quý như k cần nữ nhân.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 164

“Pí pí pí, miệng quạ, nam nhân sao có thể k cần nữ nhân, anh ấy chỉ chưa gặp cô gái có thể khiến anh rung động mà thôi.” Tiểu Nhân phản ứng rất lớn.

“Đừng không, tớ cảm thấy anh ấy chỉ có hứng thú với tớ thôi!”

“Thật k?” Tiểu Nhân sáng mắt, kéo áo khoác bên người ra: “Vậy tớ coi sạch như cương thi thẳng người cho anh ấy xem, cậu nói có làm cho anh ấy kích động k chịu nổi k? Hi hi, chú ý này thật hay!”

“...”

Đó là xác khô!

Hạ Băng Khuynh bắt lặc với cô ta, rất muốn nói với là, ý cô có hứng thú với tớ thôi là vì anh ấy thích giải phẫu, k fải là cái đó.

Ài, quên đi, loài người đã k thể ngăn cản cô gái điên này rồi.

Xong tiết chiều, Hạ Băng Khuynh lờ đi cuộc gọi như đuôi giết của chị, gửi tin nhắn cho Mộ Nguyệt Sâm.

Cho đến khi về nhà chị hỏi, cô liền nói, điện thoại để chế độ im lặng k nghe.

Cô phát hiện 1 người nếu quyết tâm nói dối, liền có 100 lời thoại cho cô chọn.

Hạ Băng Khuynh thu dọn đồ chuẩn bị tạm biệt Tiểu Nhân, k ngờ cô ấy khoác tay cô: “Đi thôi!”

“Đi đâu?” Hạ Băng Khuynh k hiểu.

“Hôm nay cậu hẹn thầy Quý đến Mộ gia ăn, cơ hội hiếm có như vậy, làm sao tớ có thể k nắm bắt.” Tiểu Nhân nói 1 cách đương nhiên.

Hạ Băng Khuynh k biết nên khóc hay cười: “Đc rồi, cậu có thể đi, nhưng có 1 điều, k dc gọi thầy Quý là chồng nữa, anh ấy da mặt mỏng, chịu k nổi xưng hô nhiệt tình này, nếu cậu làm cho anh ta k có đường lui ở Mộ gia, tớ bóp chết cậu, nghe chưa.”

Cô thật lo điều này.

“Yên tâm, tớ biết mà, hôm nay anh ấy là khách quý, tớ k làm anh ấy khó xử đâu.” Tiểu Nhân đầy đảm bảo nói.

“Sao tớ k thể tin lời cậu chút nào.” Hạ Băng Khuynh thở dài, quên đi, dù sao hôm nay cũng k né dc nha đầu này.

Bọn cô đi đến cửa.

Xe Mộ Nguyệt Sâm đã dừng ở cửa.

Nhìn thấy “cột điện” đi theo, mặt anh lập tức như tuyết rơi.

Có Tiểu Nhân, Hạ Băng Khuynh tự nhiên sẽ k ngồi trc, cô mở cửa sau, để Tiểu Nhân vào, tự mình vào sau.

“Chào Tam thiếu!” Tiểu Nhân cười chào anh, vẫy tay về trc.

“Uhm” Trả lời cô chỉ là 1 tiếng lạnh lùng, còn là loại k thuộc về từ ngữ, đừng nói đến là sẽ vẫy tay với cô.

Tiểu Nhân lập tức khó xử, chậm chạp thu tay lại.

Hạ Băng Khuynh ở sau vỗ vai anh 1 cái, thấp giọng nói: “Thái độ của anh có thể tốt 1 chút k.”

“Cụ thể là tốt thế nào?” Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô hỏi.

“...” Hạ Băng Khuynh k nói trả lời, chỉ trừng mắt nhìn anh.

“Haha, k cần căng, tam thiếu lái nhanh lên.” Tiểu Nhân kéo Hạ Băng Khuynh về, nam nhân có tính cách như vậy, quả thật là như tảng băng.

2 cô gái trên đường ồn ào nói chuyện, như là 2 con chim không ngừng hót bên tai Mộ Nguyệt Sâm=)))) (Tội anh)

Xe đến Mộ gia.

“Nha---” Cô quay đầu vừa nói 1 chữ, 2 cô gái nhẹ nhàng nắm tay xuống xe, đồng thời anh còn nghe 1 câu nói từ trước: “Woa, hoa viên lớn quá đẹp quá, biệt thự siêu xa hoa, như là cung điện vậy”

Tay Mộ Nguyệt Sâm nâng trán, như là rất nhẫn nại chờ 1 hồi.

Cho nên anh mới k thích người k thân về nhà.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 165

Tiểu Nhân bị căn nhà xa hoa trc mặt làm ngây người: “Sớm đã nghe Mộ gia giàu, nhưng k ngờ giàu vậy, lời nói, ở trong đây ngủ, có thể ngủ dc k?”

“Cậu có thể thử, tối nay ở lại ngủ với tớ.” Hạ Băng Khuynh khoác tay cô, cười rạng rỡ.

“Đc, quá tốt rồi, Khuynh Khuynh tốt nhất.” Tiểu Nhân vui vẻ hôn lên má cô.

“Đi, đưa cậu đi tham quan bên trong”

2 cô gái nhảy nhót đi vào.

Mộ Nguyệt Sâm ngồi trên xe thấy cảnh đó, mặt đẹp đen lại, anh đang nghĩ có nên đưa Tiểu Nhân ra ngoài vũ trụ. =)))

Cờ 5h, Quý Tu đến.

Tuy nói, lúc Hạ Băng Khuynh gửi địa điểm là Mộ gia anh có do dự, nhưng nếu đã đáp ứng, chỉ có thể đi.

Mộ gia trên dưới nhiệt tình đón khách.

Tiểu Nhân an ủi con tim kích động, xấu hổ vẫy tay nhỏ, cười với anh: “Thầy đến rồi!”

Hạ Băng Khuynh nhéo đuôi cô cái, cảnh cáo nhìn cô, lễ phép cười với Quý Tu: “Thầy Quý mời ngồi.

“Đc” Quý Tu tìm chỗ ngồi xuống.

Hôm nay anh mặc đồ tây màu xanh xám, áo len màu đen, khí chất xuất chúng, mawjty trắng hồng, cơ thể cao gầy, hiện rõ tuổi còn trẻ, nhưng lại có sự trầm ổn của tiền bối, nhất cử nhất động, đến hải hòa cực kỳ.

“Thầy Quý anh khác hoàn toàn tướng tượng của tôi, tôi còn tưởng là đã lớn tuổi, k ngờ còn ngọc thụ lâm phong, đẹp trai vô song, thật khiến tôi bất ngờ.” Hạ Văn Khuynh cười lễ phép, khen rất tự nhiên.

“K khoa trương như thiếu phu nhân nói, chỉ là người bình thường mà thôi,” Quý Tu bình thản cười nhạt.

Mộ Cẩm Đình đầy hứng thú tiếp lời: “Thầy Quý qua khiêm tốn, anh là người đặc biệt của giới pháp y, chỉ bằng kĩ thuật ti mi của anh, làm bác sĩ ngoại khoa hoàn toàn dư sức, nhưng lại chọn làm pháp y, thật khiến người khác khâm phục.”

“Mỗi người mỗi chí mà” Quý Tu đến ngắn gọn.

“Như cục trưởng Giang nói, ông của thầy Quý là Quý Trần Hải, đối với ông Quý, tôi và ông ấy có duyên gặp 1 lần, mi tâm cũng cậu mang vài phần phong cách của ông ấy.”

Vừa chuyện chủ đề, Tân Viên Thường liền nhắc đến bối cảnh của anh.

“Cũng có thể.” Quý Tu tùy tiện đáp mấy chữ k có nghĩa, cúi nhìn, lấy li nước trên bàn lên uống.

Hiển nhiên, anh k muốn nhắc đến cái đó.

Mộ Nguyệt Sâm thấy vậy: “Chắc sắp đến giờ cơm, thầy Quý chúng ta đến phòng ăn đi.”

Quý Tu đến li xuống, theo mọi ng vào phòng ăn.

“Băng Khuynh, bọn họ vừa nói gì vậy, sao tớ nghe k hiểu.” Tiểu Nhân bên tai Hạ Băng Khuynh nói nhỏ.

“Phi---” Lời của cô điểm huyệt cười của Hạ Băng Khuynh, k quan tâm người khác phi cười.

1 khuôn mặt liền dừng lên: “Đang nói gì, vui vậy.”

Khuôn mặt ám áp mê hoặc của Mộ Nguyệt Bạch, là yếu tố mơ mộng mà thiếu nữ k thể kháng cự, Hạ Băng Khuynh và Tiểu Nhân đồng thời nuốt nước miếng.

“Hai cô ngốc này!” ANh đưa tay còn đẹp hơn tay nữa, điểm lên mũi họ, đứng thẳng rồi đi.

Mang theo hương thơm của gỗ, ở mãi k tan.

2 cô gái ngây người chốc lại, đột nhiên Tiểu Nhân cực kỳ ái muội nhìn Hạ Băng Khuynh: “Tại s cậu k chọn nhĩ thiếu?” Đây k khoa học nha.

“Vi---” Hạ Băng Khuynh như đang trầm luân: “Tình yêu là 1 sự sùng bái thiên thời địa lợi, tớ chính là thích Mộ Nguyệt Sâm!”

“Đc rồi, cậu thích phái cầm thú hơn.”

“Cũng hơn là thích ác ma phanh thủy.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166

Hạ Băng Khuynh phản kích rất đẹp, sau đó quay đầu vào phòng ăn.

Trong bữa ăn, Quý Tu luôn giữ phép, k nói nhiều, cũng k lãnh đạm, hòa hợp nhưng vẫn mang theo sự xa cách nhân nhậ, nói chuyện uyển chuyển lại mang theo cá tính của bản thân.

Hạ Băng Khuynh cảm thấy nói chuyện với anh như là với IQ cao như Mộ Nguyệt Bạch cộng thêm EQ cao nữa, loại như con ngốc như Tiểu Nhân, câu trc có thể do sự kỳ diệu nào đó có thể hiểu đc anh, nhưng câu sau lại như ông nói già bà nói vệt, nhưng 1 bên nào đó vẫn nói đến rất vui vẻ.

Còn về Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng kiêu ngạo, luôn k quan tâm suy nghĩ của người khác thì thôi đi, bọn họ như cách nhau 1 ngân hà, hoàn toàn k thể giao tiếp đc.

Xong cơm, Quý Tu cũng k ở lại lâu, đứng dậy tạm biệt.

Mất thấy anh muốn đi, nghĩ đến chuyện học bù, Hạ Băng Khuynh liền đứng dậy: “Thầy Quý, em còn chuyện muốn nói với thầy, có thể nói riêng 1 chút k?”

2 chữ nói riêng đâm trúng thần kinh nhạy cảm của Mộ Nguyệt Sâm, anh nhủu mày, kajnh giọng kêu qua: “Có chuyện gì k thể nói ở đây?”

“Mộ Nguyệt Sâm!” Hạ Băng Khuynh tức giận kêu anh.

Cô nói nói riêng tự có lí do của cô, lần trc bệnh cả nhà đều k biết, cô kêu thầy Quý dạy bù thì phải nói thẳng, lúc đó nói dối liền bị lộ.

Quý Tu dừng 1 cái, bình thản nói: “Em cứ nói ở đây đi”

“Vậy đc, chính là---” Hạ Băng Khuynh hết cách, chỉ có thể đi qua, đến gần anh tí, nhẹ nhàng nói: “Lần trc vì em bệnh nên k nghe đc tiết của thầy, thầy có thể rút chút thời gian dạy bù cho em, em thật sự thích học tiết của thầy.”

“Thầy sợ là---”

“Xin xin thầy đó, cầu xin thầy---” Tình cảnh gấp gáp, Hạ Băng Khuynh đưa tay nắm bắp tay anh.

Cô k phát giác dc người nào đó sắp đại khai sát giới.

Quý Tu nhìn cô gái mặt đầy cầu xin trơ mắt, cuối cùng gật đầu: “Vây dc, nhưng tôi cần về còn lịch trình mới sắp xếp dc.”

“Dạ dc, cảm ơn thầy Quý!” Hạ Băng Khuynh thả tay thầy ra, lòng kích động.

“Vây tạm biệt trc.” Quý Tu quay người, bước ra ngoài.

Hình bóng nhỏ nhắn ở bên khác chạy theo: “Thầy Quý đợi em---”

Lòng Hạ Băng Khuynh vui vẻ ngồi xuống.

Lại nhìn Mộ Nguyệt Sâm, khuôn mặt đệp như điêu khắc, tàn ra khí lạnh, cứng đến dao cũng k chém đứt dc.

Mộ Cẩm Đình còn k biết nhìn tình hình thêm dầu vào lửa: “Thầy Quý này rất hấp dẫn, nữ sinh đều thích thầy ấy.”

“Đẹp trai, thân hình đó khí chất đó, bỏ vào vườn trường, nữ sinh nào đủ bình tĩnh chứ.” Hạ Vân Khuynh cười nói, bộ dạng rất hiểu.

“Chỉ nói đúng, nữ sinh trường em theo thầy Quý như điên, còn thành lập clb, Tiểu Nhân là 1 trong số, nhưng người ta chính trực, trc h k làm bậy với nữ sinh trong trường.” Hạ Băng Khuynh nói sự thật.

Bên phải, 1 giọng lạnh lùng truyền đến: “Em xác định là chính trực, chứ k fải trong mắt k có ai?”

Hạ Băng Khuynh nhìn sang Mộ Nguyệt Sâm, vừa muốn phản biện., giọng khác mang ý cười cực kỳ phối hợp nói: “Có thể là mắt thẩm mỹ cao, k nhìn trúng mấy nữ sinh bình thường.”

Hạ Băng Khuynh tức giận nhìn Mộ Nguyệt Sâm và Mộ Nguyệt Bạch.

“Kỳ lạ, hai đứa vậy mà cũng có ngày hợp ý nhau.” Mộ Cẩm Đình cảm thấy kinh ngạc.

“Hai tiểu tử thôi, hai đứa k fải thấy Băng Khuynh khen thầy Quý người ta, trong lòng ghen tị chứ.” Mộ Bác Minh lên tiếng, cười haha.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 167

Tân Viên Thường nhân cơ hội nói đùa: “Vây mấy đứa phải cố gắng rồi, đừng để thầy Quý cướp mất tiểu mỹ nữ Băng Khuynh.”

“Đi---” Hạ Băng Khuynh ngại ngừng khẽ đỏ mặt.

Nói đi đâu rồi.

Cô và thầy Quý là thầy trò bình thường, thậm chí còn k quen lắm.

Hạ Vân Khuynh ở bên phân tích kỹ, nửa thật nửa đùa nói: “Tuy mọi thứ đều ưu tú, nhưng nghề của thầy Quý con k thích, quá máu tanh rồi, Nguyệt Sâm công việc bận, vai giữ trọng trách lớn, sợ k có thời gian yêu đương, con nghĩ, Băng Khuynh nhà con tốt nhất nên ở chung với người âm áp lãng mạn, như vậy, mới hoàn mỹ!”

Mộ Nguyệt Bạch hiểu ý cười nhẹ.

Người nhìn thấy, nghe đều biết Hạ Vân Khuynh đang nói là ai!

“Bộ dạng càng dễ giả tạo nhất, có gì tốt? Mắt nhìn ng của chị dâu chẳng ra gì, ngu ngốc nông cạn!” Mắt của Mộ Nguyệt Sâm lạnh đi nhiều lần, môi mòng nhả ra vài chữ, chữ nào cũng sắc bén, k chứa mặt mũi.

Dưới bàn, Hạ Băng Khuynh dùng sức đạp chân Mộ Nguyệt Sâm.

Ý kêu anh đừng nói nữa.

Cuộc chiến như vậy k có ý nghĩa, ngược lại càng khiến chị k thích anh. Chị là người theo cảm tính, thích đàn ông như anh rẻ và Mộ Nguyệt Bạch loại đồ ngọt người khác, còn bị dỗ cô ấy, tính như Mộ Nguyệt Sâm, cô ấy ghét nhất.

Sánh lớn, chìm vào cục diện khó xử.

Sắc mặt Hạ Vân Khuynh khó coi, biểu cảm ủy khuất, tay Mộ Cẩm Đình để trên vai cô, cũng bị đẩy ra.

Mộ Nguyệt Sâm đứng dậy, mang theo 1 thân khí trường lạnh lẽo rời đi, lúc đi dc nửa, quay đầu, ánh mắt lạnh lùng nhìn Hạ Băng Khuynh: “Em theo anh ra đây!”

Bá đạo truyền mệnh lệnh, anh quay người, tiếp tục ra ngoài.

Hạ Băng Khuynh từ ghế đứng dậy, cẩn thận chỉ ngoài cửa, mặt bất lực nói: “Vây, vậy con đi trc.”

Nói xong, cô rời vị trí, chạy nhẹ theo anh.

“Nguyệt Bạch, e đi xem xem, đừng để Nguyệt Sâm bắt nạt con gái nhà người ta.” Mộ Bác Minh lên tiếng.

Mộ Nguyệt Bạch đứng dậy.

Vào lúc này, 1 tiếng ngân can vang lên: “K cần gấp, để họ đi, Nguyệt Sâm cũng k phải đưa trẻ nữa, đối với cô gái tự biết nặng nhẹ mà.”

Lời này là Tân Viên Thường, bình thường trong 3 đứa con bà thân với Mộ Nguyệt Bạch nhất, chuyện gì cũng kêu anh đi làm, nhưng lúc này lại ngăn anh, là tại sao?

Mộ Nguyệt Bạch ôn nhu nhìn mẹ 1 cái, ngồi lại: “Vây không đi nữa.”

Lòng Hạ Vân Khuynh nghi ngờ, cô hiểu Nguyệt Bạch sẽ k trái lời mẹ vì hiếu thảo, nhưng cô k hiểu s mẹ lại can, k lẽ bà nhìn k ra Nguyệt Bạch thích Băng Khuynh.

Thực ra k hiểu ẩn ý bên trong.

Mà Mộ Cẩm Đình ngược lại ở bên cười nhẹ, thế giới này, cô gái có thể khiến Nguyệt Sâm quan tâm, nếu lỡ mất chắc sẽ k có nữa!

Thư phòng lầu 1.

Hạ Băng Khuynh theo Mộ Nguyệt Sâm đi vào, trên đường, 2 người k nói tiếng nào.

Mộ Nguyệt Sâm đứng bên cửa sổ, lưng đối với cô, lạnh lùng nói: “Khóa cửa lại!”

“Tại sao khóa cửa? E k khóa!”

Hạ Băng Khuynh cự tuyệt rõ ràng mệnh lệnh của anh, trong giọng có cảm xúc.

Anh ở trc mặt nhìn người khiến chị khó xử, lại kêu cô ra, anh biết lúc này tim cô lo lắng cỡ nào không.

Anh k thể quan tâm đến lập trường của cô, thật là trùng tà mới thích anh.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 168

Mũi Mộ Nguyệt Sâm từ tốn phỉ 1 hoi, quay người, uy hiếp híp mắt nhìn: “Em k khóa?”

“Đứng, k khóa, k khóa, chính là k khóa!” Hạ Băng Khuynh trừng lại anh, mắt híp lại, độ mắt ai nhỏ đúng k.

“Vậy lát e dừng hồi hân.” Mộ Nguyệt Sâm chậm chậm đi về phía cô, cởi áo ngoài ra, kéo lỏng cà vạt, mở nút cổ áo, từ từ áp bức.

“Anh anh định làm gì?” Hạ Băng Khuynh lùi về sau, tìm đập càng nhanh: “Mộ Nguyệt Sâm, đây là ở dưới lầu! Mộ Nguyệt Sâm, đừng làm vậy!”

“Anh muốn làm vậy thì sao?” Anh nói rất tự nhiên, tiếp tục kéo dây nịt.

Hạ Băng Khuynh liếm môi, hoang mang nhìn về phía cửa, đưa tay đầu hàng: “Em sợ anh rồi, em đi khóa cửa!”

Cô k mặt dày như anh, nếu có người đi qua phải làm sao, bây giờ đi khóa cửa, vẫn tốt hơn 2 người quần áo k ngăn nắp, còn bị nhìn thấy.

Vừa quay người, đi ra vài bước, eo đã bị kéo lại, cả người bị kéo khỏi mặt đất.

“Mộ Nguyệt Sâm---” Hạ Băng Khuynh thấp giọng kêu, đánh lên lưng anh.

Nam nhân này, trong cốt cách toàn là thô phỉ!

Cơ thể như bao cát bị ném xuống sofa, cơ thể cao to cường tráng theo đó áp xuống, áp đến cô thở k nổi.

“Anh nặng quá. em sắp bị đè chết rồi!” Hạ Băng Khuynh đẩy anh.

Mộ Nguyệt Sâm k quan tâm lời ai oán của cô, ấn lấy cảm tình tế dễ thương của cô: “Hạ Băng Khuynh, em sợ Hạ Vân Khuynh như vậy?”

“Chỉ ấy là chị em!”

“Là chị thì sao? Cuộc sống của em, lựa chọn của em, k lẽ còn quan tâm sở thích của cô ta? Sau này động phòng có cần kêu đến giám sát k?”

“E cũng đâu nói chọn anh.” Hạ Băng Khuynh quay đầu, giận đối bấu môi, nhỏ tiếng nói.

Mộ Nguyệt Sâm nhúu mày, kéo mặt cô lại: “E nói gì?”

Hạ Băng Khuynh trừng anh: “E nói tính anh có thể tốt hơn chút k, tính cách xấu như vậy ai sẽ thích anh? Đầu gỗ!”

“Nha đầu chết tiệt, dám giáo huấn anh?”

“E chính là giáo huấn anh, ai bảo anh EQ thấp, dù sao nếu anh cứ tiếp tục đối đầu với chị em là k đc, anh --- tự nghĩ cách đi.”

Nói đến cùng, mặt nhỏ của cô có chút ngẩng lên.

Mộ Nguyệt Sâm thả cằm cô ra, đứng lên từ ng cô, thuận thế kéo cô lên, ôm lên đùi: “Chuyện này trc để qua bên, nói anh nghe, lúc này mới nói nhỏ gì với thầy Quý đó?”

“K có gì, em kêu giúp e học bù.” Hạ Băng Khuynh trả lời anh, vừa nhìn về phía cửa, sợ có người đi qua.

“Chỉ đơn giản vậy?”

“Có thể phức tạp thể nào chứ!”

Mộ Nguyệt Sâm bắn lên trán cô 1 cái: “Vậy tại sao lên nói?”

“Shh---” Hạ Băng Khuynh xoa trán: “Mộ Nguyệt Sâm anh thật k hiểu lòng ng tốt, em là vì anh mà lên lút, anh quên lần trc e bệnh anh nói dối em đi chơi với bạn sao, em có thể nói quang minh chính đại sao.”

Biểu cảm Mộ Nguyệt Sâm ôn nhu lại: “Vậy kêu hân dạy bù thì dạy bù, kéo tay làm gì, dùng mỹ nhân kế?”

Hạ Băng Khuynh thật sự k biết nói gì: “Cái gì mỹ nhân kế, anh tưởng thầy Quý háo sắc như anh, người ta chỉ có hứng thú với từ thi, em kéo tay là vì thầy ban đầu từ chối lời cầu xin của em, em cầu xin mới kéo tay thầy.”

“Sau đó đồng ý rồi, vẫn là mỹ nhân kế!” Mộ Nguyệt Sâm cười lạnh.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 169

“Tư tưởng của anh k thể đơn thuần tí sao? Xuất phát điểm của em là học tập, thầy Quý thấy thành ý của em, mới đồng ý, người ta là chính nhân quân tử!” Hạ Băng Khuynh nói nghiêm túc chính trực.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô 1 lúc, quyết đoán nói: “Hủy hẹn với hắn đi, chuyện học bù, anh giúp là đc.”

Anh mới k cho cô có cơ hội đơn độc với nam nhân khác.

Đặc biệt là, nam nhân cô có cảm tình.

“Anh---” Hạ Băng Khuynh kinh ngạc, cuối cùng cười kỳ quái, lắc đầu: “Sợ là cái này anh k giúp đc.”

“K có gì anh k đc!” Mộ Nguyệt Sâm đáp rất tự tin.

“Mộ Nguyệt Sâm anh đừng tức giận, k fai em k coi trọng anh, mà ngành này có chuyên môn cao, môn này, chỉ có thầy Quý mới giúp đc.” Hạ Băng Khuynh sợ ảnh hưởng đến lòng kiêu ngạo của anh, cố hết sức giải thích.

Lông mày Mộ Nguyệt Sâm nhàu chặt, nhàn nhạt nói: “Nói đi, môn gì?”

Nhiều nhất anh đi học, nếu theo lí luận, mua sách về đọc, k khó học.

Hạ Băng Khuynh thấy anh từ bỏ, hết cách, tay phải thẳng lên, từ cổ họng chặt xuống bụng: “Em kêu thầy Quý dạy cái này, giải phẫu từ thì, k fai lí thuyết, mà là thực tế.”

“” Mộ Nguyệt Sâm mất âm trầm

Thấy biểu cảm anh nguy hiểm, lòng cô nổi da gà, liền haha nói: “Mộ Nguyệt Sâm em biết anh thông minh tuyệt đỉnh, trí tuệ hơn người, tình tế giỏi lắm, cao to anh tuấn.”

“Đừng nịnh nữa, nói thẳng đi!” Mộ Nguyệt Sâm từ tốn nói.

Hạ Băng Khuynh nịnh nọt cười ngốc với anh: “Nhưng lớp này, chỉ có thể nhờ thầy Quý dạy, vì thầy --- mới có quyền uy!”

Cô thật sự sợ tên k nói lí này vì ghen mà k cho cô đi, tuyệt đối, rất có khả năng.

“Cho nên ý em là, em muốn theo Quý Tu học cách mổ người, sao đó móc tim gan phèo phổi ngkhac ra, từ từ nghiên cứu?”

“Hả, trên lí luận thì, là vậy!” Hạ Băng Khuynh gạt đầu, nói k sai, nhưng từ miệng anh nói ra cảm giác kì kì.

Trong lòng Mộ Nguyệt Sâm than thở: “Hạ Băng Khuynh em bị tâm lý biến thái sao? 1 cô gái lại học giải phẫu?”

“Anh mới biến thái!” Hạ Băng Khuynh nhìn anh 1 cái: “K nghe thầy Quý vừa nói sao, mỗi ng mỗi chí, em muốn làm pháp y, thầy Quý là thần tượng của em.”

“Cái gì? Pháp y! Em muốn làm pháp y!” Đầu Mộ Nguyệt Sâm như nổ tung, đại học cô học gì anh k quan tâm quá, nhưng hôm nay mới biết, nha đầu này hình như k fai đẻ con như anh tưởng, gan thật sự quá lớn.

“Shh, anh đừng la, em giấu chị đó, nếu chị biết em muốn làm pháp y, tuyệt đối bắt em chuyển hệ.” Hạ Băng Khuynh căng thẳng nhìn ra cửa.

Mộ Nguyệt Sâm kéo đầu cô lại: “Nha đầu chết tiệt hình như em vẫn chưa biết trọng điểm”

“Cái gì là trọng điểm?” Hạ Băng Khuynh chớp mắt nhìn anh.

“Trọng điểm là anh tuyệt đối k cho phép vợ tương lai mỗi ngày sờ xong từ thì về sờ anh, mang theo cả người mùi khử trùng, còn nằm chung 1 giường, ô nhiễm chăn gối, cho nên, lập tức đổi hệ.” Mộ Nguyệt Sâm dứt khoát, k có cơ hội để phản kháng lại.

Trong mắt anh, k gì dơ hơn từ thì.

Người sạch sẽ cung xử nữ như anh, k thể chịu đc chuyện này.

Thành kiến của anh với pháp y, như là lửa cháy trong đầu Hạ Băng Khuynh, cô đẩy tay anh ra: “Vây phiền anh sau này đừng cười em, vì pháp y em nhất định làm, đây là lí tưởng của em, em k vì anh mà thay đổi, em k làm khó bắt anh tiếp nhận, anh cũng hoàn toàn có thể k tiếp nhận, anh có thể tìm 1 người vợ sạch sẽ, k có mùi khử trùng, sẽ k làm ô nhiễm chăn gối, thêm 1 câu nữa, nếu anh dám ép phía hiệu trưởng, em sẽ chuyển qn nước ngoài học, em nói đc làm đc.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 170

Nói xong, cô tức giận đứng dậy, nặng nề đi ra ngoài.

“Hạ Băng Khuynh, em đứng lại cho anh---” Mộ Nguyệt Sâm ở sau kêu cô.

Hạ Băng Khuynh giả bộ k nghe.

Quá đáng mà!

Đêm khuya, Hạ Băng Khuynh nằm trên giường, lòng buồn bã, cô trc h chưa từng nghĩ tình yêu và lí tưởng sẽ mâu thuẫn nhau.

Nếu đề 2 thứ này lên bàn cân, cô nên chọn cái nào mới tốt?

Nghĩ đến buông tay Mộ Nguyệt Sâm, lòng liền đau.

Cô k muốn buông, lần đầu nếm đc ngọt ngào trong đời, cô tham luyến mùi vị đó, cũng nguyện ý vì nó xõng lên.

Nhưng nghĩ đến hôm nay thái độ và phê bình của anh đối với nghề pháp y, nếu chọn anh, sớm muộn cô cũng phải từ bỏ pháp y, tuy từ bỏ lí tưởng k quá đau khổ, nhưng tương lai đc kế hoạch sẵn trong đầu sẽ biến mất, trở nên trống rỗng.

Người sống trên đời, cũng k thể dùng tình yêu để nuôi sống cả đời.

Vì cái này, cô rồi cả đêm k ngủ ngon đc.

Sáng sớm hôm sau, cô đang ở trong chăn đã nhận đc điện thoại của thầy Quý.

“Hạ Băng Khuynh, 10h tối ngày mốt, ở phòng thực tập dưới lầu đợi tôi!” Bên kia đth, giọng thầy Quý rõ ràng bình thản.

Hạ Băng Khuynh cảm đth, rất lâu k đáp.

Cô k ngờ thầy nhanh v đã xếp đc lịch, cô là đi hay k đây?

Nếu đi, Mộng Nguyệt Sâm có cảm thấy cô đầy mùi từ thì, từ đó ghét cô, từ từ sẽ lạnh nhạt với cô?

“Em đang dự cái gì?” Giọng Quý Tu truyền đến.

Anh chuẩn xác đoán dc nguyên nhân cô k trả lời.

“Em---” Hạ Băng Khuynh cắn răng: “Thầy Quý, em k biết có nên tiếp tục đi con đường này.”

“Loại do dự này tôi k giúp dc e, vì mỗi ngày nội tâm đều khác nhau, có người nguyện ý bán mạng vì tiền, có người bán mạng vì tình cảm, chỉ có số ít người trung thành với ước muốn ban đầu của bản thân, đc rồi, 10h tối rồi tôi sẽ đến đó 1 lúc, nếu em k đến, tôi đi, tạm biệt!”

Chưa đợi Hạ Băng Khuynh đáp, anh đã cúp máy.

Người quá rập khuôn!

Hạ Băng Khuynh lấy đth khỏi tai, dựa vào gối ngáy người, thầy Quý đã nói rõ, muốn làm gì, đều do cô quyết định.

Nằm 1 chút, cô mệt mỏi đứng dậy.

Thời gian k còn sớm nữa.

Nhớ lại hôm qua, cô từ sớm đã nhận tin cho anh, trên đường đều vui vẻ như vậy, hôm nay, liền rơi vào sự lạnh lẽo.

Đội cô xuống lầu, phòng ăn đã đầy người.

“Băng Khuynh, hôm nay để Nguyệt Bạch chờ, cậu ta rảnh.” Hạ Vân Khuynh nói trc.

Hạ Băng Khuynh tâm trạng mệt mỏi, nghe chị nói vậy, vô thức nhìn Mộng Nguyệt Sâm trc, thấy anh k có biểu tình, bộ dạng k giành giật, tâm trạng cô càng buồn hơn.

“Dạ đc!” Cô vô thức đáp, kéo ghế ngồi xuống.

Nghe cô đáp, tay Mộng Nguyệt Sâm dừng lại, nâng mắt nhìn cô, trong lòng buồn bực.

Sr nấy bạn hôm nay bạn quá chỉ up dc 2 chương thôi. Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 171

Mộng Nguyệt Bạch thu biểu cảm của họ vào trong mắt.

Miệng anh mang ý cười, tay thon dài đẹp đẽ lấy cafe từ trên bàn, chậm rãi nhấp 1 miếng, mắt mang theo tia sáng tính toán.

Hạ Băng Khuynh cả quá trình cúi đầu ăn.

“Chị, em đi học đây!” Cô chỉ nói với Hạ Vân Khuynh 1 câu, liền đeo cặp đi.

Mộng Nguyệt Sâm và Mộng Nguyệt Bạch cùng đứng dậy.

Tình huống này, khiến Mộ Cẩm Đình bất giác nghẹn nước ếp, ở bên kia ho kịch liệt.

Hạ Vân Khuynh nheo đôi mắt anh 1 cái, dùng khẩu hình nói với anh: “Ăn sáng của anh, đừng nhiều chuyện!”

“Lên vạ, tuân lệnh vạ!” Mộ Cẩm Đình nhỏ tiếng đáp, anh làm sao dám quản, 2 đứa này đang đấu tranh công khai, anh đi làm hòa, sẽ bị nổ chết.

Hạ Băng Khuynh nhìn Mộng Nguyệt Sâm đến Mộng Nguyệt Bạch, biểu cảm có chút k tự nhiên, cô cúi đầu, kéo cặp đi ra ngoài.

Mộng Nguyệt Sâm và Mộng Nguyệt Bạch cũng theo đó ra ngoài.

Đến ngoài cửa, Mộng Nguyệt Sâm nhanh mấy bước vượt Hạ Băng Khuynh, kéo cửa ghế phụ ra.

Mà Hạ Băng Khuynh đang đầy tâm tư cúi đầu đi, làm sao biết anh chặn ở trước, k chút phát giác đụng vào người anh.

Bị đẩy lùi mấy bước, eo bị bấp tay rắn chắc ôm về.

Hơi thở quen thuộc xông vào mũi cô.

“Lên xe!” Mộng Nguyệt Sâm ở bên tai phải cô nói 2 chữ.

Hạ Băng Khuynh cảm thấy tai tê dại, đang suy nghĩ vẫn chưa phản ứng, tai trái đột nhiên bị thổi bởi khí nóng khiến cô tê dại: “Bé dễ thương, lúc này em vừa đồng ý với anh Nguyệt Bạch, bây giờ đối ý là k đc.”

Lưng Hạ Băng Khuynh bất giác cứng lại.

Mộng Nguyệt Bạch tay đề nặng lên vai cô, ý biểu hiện anh sẽ k để cô đi.

Hạ Băng Khuynh bị họ kẹp ở giữa, 1 người ôm eo cô, 1 người ấn vai cô, khiến cô k động đậy đc.

“2 người đều buông ra---” Cô tức giận trừng họ.

Đáng tiếc chút tác dụng cũng k có.

Hạ Băng Khuynh hít sâu, bình tĩnh lại, nói với Mộng Nguyệt Sâm: “Hôm nay em đồng ý với anh ta, để anh ta chờ, anh thả tay!”

Mắt cô kiên định.

Đôi mắt đen của Mộng Nguyệt Sâm chú ý đến cô, thu tay trên eo về, đóng cửa, đi về phía lái mở cửa, đầu k quay lại rời đi.

Thấy xe rời đi, lòng Hạ Băng Khuynh trống rỗng, như có thứ gì bị anh lấy đi vậy.

Trên đường, cô đều buồn bã nhìn ra cửa sổ.

Mộ Nguyệt Bạch ở bên lái xe k quan tâm hỏi: “Có cần nói với anh Nguyệt Bạch tại sao em k vui? Là vì chuyện tình cảm sao?”

Hạ Băng Khuynh k tự nhiên ngồi lại, ngữ khí k tốt đáp: “Nói chuyện tình cảm với anh, anh k tổn thương sao? Lần trc, anh là người tỏ tình với tôi.”

“Haha, ai nói là yêu 1 người thì k chấp nhận nghe chuyện tình của cô ấy với người khác? Có khi sau khi anh nghe, có thể nhân cơ hội, nghe cũng k có hại.” Mộ Nguyệt Bạch đẩy ý cười nói.

Nam nhân này có 1 dj năng, những nghịch lý từ miệng anh đều trở nên có đạo lý.

Hạ Băng Khuynh nằm bò trên cửa sổ, dùng tay đón gió thổi đến: “Vậy tôi vẫn k nói với anh, tôi k muốn anh có thể nhân cơ hội.”

“Bé dễ thương e như vậy, anh Nguyệt Bạch thật đau lòng!” Mộ Nguyệt Bạch ôm ngực.

“Hừ, anh thật sự biết đau lòng?” Đón gió, cô mát mát nói.

“Anh đương nhiên biết.” Mộ Nguyệt Bạch cười nhẹ, mắt rất sâu, rất đom độc: “Những năm đó, những năm đó, như có như k mang lại ám ảnh, ở mỗi góc tối tăm hờn chờ chờ, đợi anh đi vào, nuốt chửng anh, làm cho anh k có cơ hội để trốn.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172

Hạ Băng Khuynh nghe đến có chút mơ hồ, quay đầu: “Mộ Nguyệt Bạch, anh đang nói gì?”

Mộ Nguyệt Bạch xoa đầu cô, cười sán lạn: “Chưa nghe qua sao, đây là 1 bài hát!”

“Uhm, chưa nghe, tôi rất ít nghe bài bi thương.” Hạ Băng Khuynh quay đầu, tiếp tục ngây người.

Sáng đi học đầu cô đều là hình ảnh Mộ Nguyệt Sâm

Tiêu Nhân có thể bị đá kích từ thầy Quý, cũng hờn trên mây.

2 người k dễ tâm trên lớp, chiều học xong tiết cuối trực tiếp đi về, Tiêu Nhân về ktx, cô về nhà.

Cơm tối, Mộ Nguyệt Sâm k xuất hiện.

Anh rất ít k về ăn.

Ít nhất sau khi cô đến Mộ gia, anh hình như mỗi ngày đều về.

Lòng Hạ Băng Khuynh càng mất mát, lòng như chìm sâu trong vực vô tận, từ chút chìm xuống, càng sâu.

Ăn đc 2 miếng, cảm thấy còn khó ăn hơn ăn nén.

Mơ hồ về phòng ngủ 1 giấc, cảm thấy người tỉnh rồi, lại cảm thấy tỉnh k nổi, lòng luôn có 1 âm thanh: “Anh ấy vẫn chưa về!

Rõ ràng có thể anh đi xã giao, cũng có thể do tăng ca, nhưng cô có cảm giác lạnh lẽo bị anh bỏ rơi, mà thực tế, bọn họ căn bản chưa tính là bạn trai bạn gái.

12h, hoàn toàn tỉnh táo, mặc áo khoác xuống giường, chạy đến ban công nhìn xuống.

Chỗ bình thường đậu xe của anh trống rỗng.

Chỗ trống đó trong đêm như là miệng còn đã thủ đang mở ra, hủy hoại thần kinh của cô, hít 1 hơi, k biết làm sao chịu đc.

Ở ban công rất lâu, ngoan cường k chịu vào, k biết còn có thể đợi dc cái gì, nhưng cô phải đợi.

Gió đêm mùa thu có thể lạnh thấu từng huyết mạch, cô đứng đến chân tê dại.

Xa xa, có chút sáng chiếu vào.

Mắt cô sáng lên, sự xúc động xông lên đầu, cô để chân trần, chỉ đắp 1 cái khăn chạy ra khỏi phòng.

Sắp 1h rồi, người Mộ gia đều ngủ say, cô trần chân chạy rất nhanh, 1 lúc là xuống lầu.

Đi đến bên cửa, xe đã tắt tiếng, cô lái hoang mang, đợi lát anh vào cô nói thể nào đấy, k lẽ nói nửa đêm ngủ mộng du.

Nhưng có cũng k quan tâm nữa, nói đại là đc.

Nếu anh k quan tâm cô, k cho cô sắc mặt tốt coi thì sao? Vậy thì lạnh lùng bỏ đi!

Như là quyết tâm phải gặp anh, mặt dày đến sắt cũng k xuyên qa đc.

Cửa mở rồi.

Tìm Hạ Băng Khuynh theo cánh cửa đẩy ra mà treo cao, cô cũng bất an suy nghĩ câu đầu tiên nên nói gì.

Bước vào là đôi giày da màu đen.

Theo đó là cao gót trắng.

Mộ Nguyệt Sâm đồ tây xanh đậm và Ôn Tử Tích mặc đồ công sở màu be đi vào.

Bọn họ vừa vào liền thấy Hạ Băng Khuynh ở cửa.

Mùi nước hoa mang hơi thở của rượu đỏ và sự hỗn loạn phủ lên mặt Hạ Băng Khuynh, như là 1 cái tát hung hăng lên mặt, đánh đến cô xoay vòng.

“Sao còn chưa ngủ?” Mộ Nguyệt Sâm nhìn nha đầu còn chưa mang dép, nhẹ nhủu mày.

Hạ Băng Khuynh ngây người rất lâu mới tìm lại tiếng của mình: “A, em---, khát, xuống uống nước, nghe cửa có tiếng, liền qua xem, em lên đây---”

Quay người, cô nhanh chóng lên lầu, căn bản k cho cơ hội để họ nói chuyện với cô.

Cô chỉ muốn rời đi thật nhanh.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 173

Càng đi về trc, mắt càng đỏ, lòng như bị trứng đạn, từng con kịch liệt co rút, đau đến k thể thở, nhưng cô đến chút cách để tự cứu mình cũng k có, chỉ có thể tùy bản thân yếu ớt, k thể ngăn cơn đau đc.

Tâm thần hoang mang về phòng, cô khóa cửa, đóng màn cửa, chui vào chăn, tay từ từ nắm chặt chăn, càng ngày càng chặt, sức lực như muốn nắm nát chăn.

Trước mắt đột nhiên xuất hiện tầng sương mù, cái gì cũng k nhìn thấy.

Dưới lầu.

“Nguyệt Sâm, hay là văn kiện này đợi anh công tác về kí.” Ôn Từ Tích uyển chuyển nói.

“Tôi phải đi 1 tuần, quá lâu, nếu đã đến, vậy thì làm cho xong.” Lời của Mộ Nguyệt Sâm k mang cảm xúc, cũng k cảm nhận đc tâm trạng hiện h của anh.

Ôn Từ Tích cười với anh: “Vậy đc!”

Cô theo anh lên lầu.

Vô thức, cô đến gần anh 1 tí, ý cười trong mắt càng rõ.

Tuy Mộ Nguyệt Sâm yên nhá đầu cô, nhưng người ngu ngơ, k tu tú, lại k ôn nhu như cô gái đó sao xứng với anh, làm sao cùng anh kể vai sát cánh với anh.

Nghe tiếng xe rời đi, như là rất lâu sau.

Ít nhất trong ý thức của Hạ Băng Khuynh, thời gian này lâu như mất thế kỷ.

1h sáng, bọn họ cùng nhau, dù là bạn bè, nhưng đó cũng là nữ, người phụ nữ mà ai cũng nhận thấy là thích anh.

Cô rất khó chịu, rất đau, đau đến k có sức tức giận, cô dùng sức k nghĩ bậy, nhưng cảnh họ cùng nhau xuất hiện cây kim trong lòng cô, hiện lên rõ ràng và sắc bén.

4h sáng, trời còn tối.

Hạ Băng Khuynh bò dậy, dùng nước lạnh rửa mặt, làm cho mái ướt sũng, rời Mộ gia.

Trước bình minh, trời là tối nhất, vạn vật trên thế giới khác này như tập thể diệt vong, đến gió cũng k có.

Cô đi trên đoạn đường lớn, mệt rồi, ngồi bên mép đường.

Lòng tịch mịch, im đến có thể nghe đc tiếng đập chân thật nhất của nó, tiếng đó nói cô biết, đối với Mộ Nguyệt Sâm, cô đã k còn đơn thuần là thích, cô --- yêu anh rồi!

Trời sáng rồi.

Mộ gia.

Hạ Văn Khuynh hôm nay cài báo thức 6h, coi nhá đầu đó còn có thể trốn k.

“Vợ em có thể đừng quậy k, Băng Khuynh lớn rồi, đau phải con nhỏ, em tùy nó đi.” Mộ Cẩm Đình bị báo thức làm tỉnh, cũng ngủ k đc.

“Em cũng muốn tùy nó, coi như có biết gì, nhưng vấn đề là em đã biết, em k thể để nó tiếp tục v dc, ài, nếu nó chỉ thích 1 người, em cũng k phiền lòng.” Hạ Văn Khuynh vừa buồn ngủ vừa mặc đồ ngủ, vừa than phiền.

Mộ Cẩm Đình bên kia mở to mắt, cái gì gọi là đơn thuần thích 1 người?

Hạ Văn Khuynh rời giường, đến phòng em gái, thấy cửa mở, bên trong đã k người, cô thấp giọng nói: “Nha đầu này lại lên chuồn đi” nói xong, thấy Mộ Nguyệt Sâm từ trong phòng ra, lập tức qua đó hỏi: “Nguyệt, Nguyệt Sâm, sao em còn ở nhà?”

“Chỉ đau cảm thấy e ở nhà k bình thường?” Mộ Nguyệt Sâm nhảy cảm phát giác gì đó.

Mất anh nhìn về hướng phòng Hạ Băng Khuynh.

Mộ Cẩm Đình nghe bên ngoài có tiếng nói, từ phòng đi ra: “Ài, Nguyệt Sâm, hôm nay sao em dậy sớm vậy?”

“Uhm, ngủ k đc. lên dậy sớm.” Mộ Nguyệt Sâm đáp 1 câu.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 174

“Uhm, vậy à.” Mộ Cẩm Đình cười, đến bên Hạ Văn Khuynh “Vợ, k bằng chúng ta về ngủ tiếp.”

“Ngủ đầu anh, Băng Khuynh k ở trong phòng.” Hạ Văn Khuynh nói với chồng, trong thần sắc mang chút căng thẳng.

“Là đi học rồi đúng k.”

“Anh là heo à, cũng k xem bây giờ mấy h.”

Mộ Cẩm Đình mới nghĩ ra: “Đúng rồi, h mới 6h30, nó đi bằng cách nào? Anh gọi điện hỏi thử.” ANh quay người gọi cho Hạ Băng Khuynh: “Alo, Băng Khuynh, anh rê đây, em đang ở đâu? Uhm, đc, vậy là tốt, anh biết rồi.”

Cúp máy, anh nói với Hạ Văn Khuynh: “Đến trường rồi, nói nay có buổi tập sớm, kêu chúng ta đừng lo.”

“Sớm vậy đã có buổi tập? K thể, nhất định có chuyện gì.” Hạ Vân Khuynh lo lắng lắc đầu.

“COn bé tới qua ăn cơm cũng k đứng lằm, nhìn rất ưu sầu, cơm cũng k ăn đc nhiều, cảm giác như thất tình vậy.” Mộ Cẩm Đình nói, mắt cố ý nhìn Mộ Nguyệt Sâm 1 cái

Mộ Nguyệt Sâm đứng đó, mặt k cảm xúc.

“Quên đi, đợi lát đến trường xem nó.” Hạ Vân Khuynh k yên tâm nói.

“Cũng tốt, đợi lát anh đi với em, đích thân gặp vẫn tốt hơn.” Mộ Cẩm Đình ôm vai cô: “Vậy bây giờ, chúng ta về phòng trc, người ở trường, em đừng lo nữa.”

“Uhm” Hạ Vân Khuynh gật đầu, theo Mộ Cẩm Đình về phòng.

Hành lang, chỉ còn Mộ Nguyệt Sâm, anh đi về hướng phòng Hạ Băng Khuynh, ngồi trên giường cô, sờ gối cô, bên trên ướt đầm.

Tựa, chị và anh rề đột nhiên chạy đến trường, mua đồ cho cô ăn, còn hỏi tâm trạng gần đây của cô.

Lòng Hạ Băng Khuynh nghĩ, k lẽ bản thân lộ ra tâm trạng v s?

Tiết cuối buổi chiều, k có chút tâm lý chuẩn bị, Mộ Nguyệt Sâm đứng ở ngoài lớp học đợi cô.

Khiến cho nữ sinh trong lòng căng thẳng nhìn soái ca tuyệt sắc bên ngoài.

Hạ Băng Khuynh giả bộ k thấy, sau tiết học, cô chậm chạp thu dọn sách vở trên bàn.

Anh đứng bên cạnh cô đợi.

Thần hình to lớn che đến trc mắt cô 1 mảng tối.

Từ lấy cặp từ ghế lên, đôi tay lớn xương cốt rõ ràng đưa ra, cầm lấy cặp cô, lại lấy sách cô, thay cô bỏ vào cặp.

Hạ Băng Khuynh k tranh với anh, đứng dậy, đi ra ngoài.

Mộ Nguyệt Sâm xách cặp đi ra.

Bọn họ 1 trc 1 sau đi đến đường rợp bóng của trường.

“Học pháp y có phải cần nhiều từ thi để luyện tập?” Mộ Nguyệt Sâm ở sau bình thản hỏi.

Hạ Băng Khuynh k đáp.

“Em thích nam hay nữa? Giã hay trẻ?” Anh hỏi tiếp.

Hạ Băng Khuynh vẫn k trả lời, nhưng bước chân chậm lại chút.

“Anh có thể chuẩn bị giúp em, có thể giúp em chuẩn bị phòng thí nghiệm, có thể kêu chuyên gia quyền uy toàn cầu cho em, em muốn làm gì thì làm nấy.”

Hạ Băng Khuynh đi trc cuối cùng quay đầu: “ Mộ Nguyệt Sâm, rốt cuộc anh muốn nói gì?”

Mộ Nguyệt Sâm ôm mặt cô: “Anh nói rõ, anh vẫn cực kỳ k thích em chọn nghề pháp y, nhưng, từ h anh tính chấp nhận, dù cho có 1 ngày, cô nữ pháp y xinh đẹp vừa sò từ thi xong sò cơ thể anh, ngoài vừa dần dần quen với nó, anh k nghĩ ra cách khác.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 175

Hạ Băng Khuynh chấn động.

Ý anh là, anh thành toàn lí tưởng của cô?

Còn tưởng người như Mộ Nguyệt Sâm, trong từ điển k có 2 từ hòa hiệp, còn tưởng anh chỉ càng ngày càng ghét cô, càng ngày càng xa cách, sẽ k quan tâm cô nữa.

Mũi có chút chua xót.

“Anh muốn sò cơ thể anh, anh kêu Ôn tiểu thư sò đi!” Cô cố ý chua ngoa nói.

Lòng đột nhiên bị anh đánh động, mà đối với phụ nữ, tồn tại như Ôn Từ Tích, cũng là cái gai chí mạng.

Vì đó mà cô đau cả đêm, khó chịu cả đêm.

Bạn bè thì có thể nửa đêm mang về nhà, thật k tin anh k biết Ôn Từ Tích thích anh.

Mộ Nguyệt Sâm cảm tay cô để trc ngực, cơ thể đến gần cô, miệng áp gần tóc mai gần tai, thổi khí nóng xâm chiếm tim cô: “Anh càng thích tay em, từ ngực trực tiếp sò xuống dưới---”

Tùy theo giọng của anh, anh di chuyển tay cô xuống, sò qua cơ ngực rắn chắc sau lớp áo, rồi đến cơ bụng, còn có bụng dưới rắn chắc bình phẳng.

Nếu mà xuống thêm nữa.

Hạ Băng Khuynh mờ to mắt, gấp đến muốn thu tay mình lại: “Mộ Nguyệt Sâm, đây là đang ngoài đường!”

Anh điên rồi sao!

“Cơ thể anh thế nào?” Mộ Nguyệt Sâm trêu chọc.

“Không thể nào cả.” Hạ Băng Khuynh lắc đầu, nhìn thấy có ng tới, gấp đến trán xuất hiện tầng mồ hôi: “Có người đến, nhanh thả em ra, anh nghe k, đừng đùa nữa.”

“Vậy trả lời câu hỏi lúc nãy cho đàng hoàng, anh nghe đc đáp án khiến anh hài lòng thì thả em ra.”

“Anh---” Mắt thấy bạn học kia nhìn qua rồi, mà Mộ Nguyệt Sâm còn k có ý thả cô ra, k chỉ vậy, còn đang kéo xuống, cô đầu hàng rồi: “Đc rồi, cơ thể anh rất tuyệt, da thịt rắn chắc, cực kỳ cường tráng, gọi cảm đến muốn lấy mạng đc chưa.”

“Đều nói thật chứ!”

“Ơ” Tự huyền!

Lúc bạn học kia sắp qua đến, anh lấy tay cô, đổi thành nắm lấy.

Hạ Băng Khuynh tùy anh nắm tay cô đi, tay anh rất lớn, rất ấm, khiến tay cô bị bao vây trong sự ấm áp, rất muốn cứ thế cho đến ngày tận thế.

Vết thương khó chịu trong lòng từ từ dần hóa giải.

Hành động đơn giản của anh khiến cô khó chịu như vậy, cũng dễ dàng để anh trị khỏi, anh cứ thế dễ dàng nắm lấy hi vọng của cô, không chế được tim cô, như là con cờ để ở trên bàn cờ vậy.

Đột nhiên k dám tưởng tượng nếu 1 ngày cô lại chịu tổn thương, mà anh k muốn trị thương cho cô nữa, cô nên làm gì, trong lòng đột nhiên sợ hãi.

Thì ra yêu 1 người k chỉ có thể trở nên xúc động, mà còn khiến người khác yếu đuối và nhát gan.

Mộ Nguyệt Sâm đưa Hạ Băng Khuynh lên xe.

“Mộ Nguyệt Sâm, anh thật sự k có tình cảm với Ôn Từ Tích?” Hạ Băng Khuynh hỏi, cô nhất định phải có đáp án khiến mình yên lòng.

“ANH nói rồi, anh với cô ta là bạn, vì là bạn nhiều năm, lại có tiếp xúc về công việc, cho nên k thể dứt quan hệ, hôm qua chỉ là kí hợp đồng mà thôi.” Mộ Nguyệt Sâm đưa tay xoa mặt cô, hi vọng cô có thể hiểu.

Hạ Băng Khuynh kiên định gật đầu: “Đc, em tin anh!”

Cô thả lỏng tin tưởng, cũng k muốn nghĩ bậy, khiến bản thân như oán phụ đa nghi.

“Thật sự tin?”

“Đương nhiên, em tin anh, nhưng k tin Ôn Từ Tích, cho nên, sau này có thể đừng tới vậy còn mang cô ấy về nhà, thật sự k tốt!” Hạ Băng Khuynh phiền não nói.

“Nghe có vẻ rất có đạo lý.”

“Đương nhiên, cũng k thể tới còn mang về chung cư!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tích* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 176

“Đc!”

“Sáng sớm cũng k thể đơn độc đi chung!” Cô nói thêm

“Đc!”

Mộ Nguyệt Sâm k nói câu kỳ nhiều lời, chỉ cho cô 1 chữ, anh biết cô muốn chữ này.

Hạ Băng Khuynh yên tâm rồi, chỉ chỉ đầu xe: “Đc rồi, lái xe đi, đưa em đi ăn, em đói rồi.”

“Nha đầu, em k phải cả ngày đều k ăn cơm chứ?” Mộ Nguyệt Sâm nở mày.

“Ai nói, em ăn rồi, chỉ lại đó!” Hạ Băng Khuynh cứng miệng, cô cả ngày k ăn thật, k muốn ăn phải làm sao.

Mộ Nguyệt Sâm nhủ mảy: “Hạ Băng Khuynh, nếu để anh biết em lại k ăn cơm, em chết chắc.”

Hạ Băng Khuynh nghe ngữ khí tức giận của anh, mặt ngược lại cười ngọt ngào.

Mộ Nguyệt Sâm đưa cô đến nhà hàng, bản thân ít ăn, luôn gấp cho cô, thấy cô ăn no, bộ dạng sở bụng ăn no rồi, lòng anh mới yên ổn lại.

Tim thiếu nữ, chính là đơn thuần và mẫn cảm như vậy, chỉ cần k cẩn thận tí, nói k làm hại đến cô rồi.

Anh đưa tôm đã lột cho cô.

“Tại sao anh k ăn, nhìn có thể no sao?” Hạ Băng Khuynh thấy này h anh chỉ nhìn cô ăn, nhìn k dc hỏi.

“K ai ai cũng là heo đầu thai.” Mộ Nguyệt Sâm dùng khăn ướt lau tay, chậm rãi nói.

“Mộ Nguyệt Sâm, ý anh em là heo!”

“Xem ra em rất hiểu rõ bản thân.”

Mộ Nguyệt Sâm cười nheo mặt cô.

Hạ Băng Khuynh từ bỏ nói chuyện với anh, quả thật là tự tìm ngược đãi.

“Đừng rồi, thầy Quý đó nói chừng nào dạy bù cho em?” Mộ Nguyệt Sâm hỏi đến chuyện này.

“Tối mai 10h”

“Lại là tối, mấy ông giáo sư* đều thích làm hoạt động buổi tối sao? Hèn gì bị gọi là thú*, quả nhiên có đặc tính của thú.” Mộ Nguyệt Sâm cười lạnh, khinh bỉ mĩa mai.

* giáo sư và gọi thú có âm giống nhau, MNS chơi chữ đến chết =))).

“Người ta sáng có việc mà.”

“Trước đó em cũng cho rằng giáo sư Lâm cũng vậy, kết quả thì sao.”

“Ơ” nói đến giáo sư Lâm, Hạ Băng Khuynh k thể gào biện dc.

“Tối mai anh cùng em đi” Mộ Nguyệt Sâm đọc đoán nói.

Hạ Băng Khuynh nghe mai anh đi cùng, lập tức gấp: “K dc k dc, thầy Quý dạy k cho người nghe cùng, em rất k dễ mời dc thầy, nếu thầy thấy anh, nhất định k dạy.”

Mộ Nguyệt Sâm dùng muỗng gỗ lên đầu cô: “Ai đến cùng nghe, anh đến nhìn em”

Đau quá! Xoa chỗ bị anh đánh, cô còn kháng nghị: “Em đâu phải con nít, k cần phụ huynh đến xem”

“Hạ Băng Khuynh em có tư cách trả giá sao? Chuyện đêm đó còn kinh động đến cảnh lực thành phố S, lần này tính điều động cảnh lực toàn quốc? Dựa vào sở thích tử thi của thầy Quý, làm k tốt có thể chặn khóa hiện trường, điều đội đặc cảnh đến.”

“Đc rồi--” Hạ Băng Khuynh ngăn k dc anh nói: “Đừng nói nữa, anh đi đi, dù sao em k quản, đến lúc đó em nói anh kháng kháng đòi đi.”

“Ha, cũng khá biết bỏ đề khó qua cho anh.” Mộ Nguyệt Sâm hừ lạnh.

“Đó là đương nhiên, anh muốn theo, đề khó anh tự giải quyết.” Hạ Băng Khuynh vui vẻ ăn tôm anh lột.

Mộ Nguyệt Sâm lột, thật sự ngon.

Ăn xong về, đã 8h hơn.

Xe lái k lâu, Hạ Băng Khuynh đã dựa ghế ngủ rồi, Mộ Nguyệt Sâm để cô lên đùi mình, để cô ngủ thoải mái tí.

Hạ Băng Khuynh động đậy, quay người ôm eo anh.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 177

56177.

Mặt nhỏ vô tư áp lên đùi quần của anh.

Cơ thể anh lập tức căng cứng, mặt đẹp xuất hiện tầng đỏ, yết hầu k ngừng chuyển động, miệng như có thể phun ra lửa.

Nha đầu này đúng là yêu tinh hành hạ người.

Mộ Nguyệt Sâm dùng tay đẩy đầu cô ra, cổ gồng đẩy cô ra khỏi nơi chí mạng đó.

Anh đang lái xe, cô như vậy, anh rất khó tập trung =)))

“Uhm---” Bị quấy nhiễu, miệng nhỏ của Hạ Băng Khuynh bĩu lên rên rên 1 tiếng, liếm liếm môi, k những k lùi ra, còn áp chặt hơn, còn đưa tay đẩy 2 cái, như là k hài lòng đối với cái ga giường lồi lõm k bằng kia.

Trán Mộ Nguyệt Sâm đầy gân xanh.

Cơ thể nóng như lửa.

Máu chảy cực nhanh, mỗi huyết quản rần chấn đều bị lưu chuyển k ngừng.

Có nam nhân nào chịu dc loại “hành hạ” này, quả thật là khiêu khích giới hạn của anh mà.

Anh bị khiêu khích đến cả người nóng lên, cô lại ngủ rất ngon.

Anh sắp trở thành sói đói rồi, cô lại vẫn là con thỏ trắng nhỏ mơ hồ.

15ph sau.

“Két---”

Mộ Nguyệt Sâm nhin rồi nhin, sắp nhin đến anh điên lên.

Cuối cùng k nhin nổi, ôm cô cao lên, cúi đầu hôn lên miệng nhỏ của cô, xoa cơ thể cô.

Anh anh muốn ở trên xe?

Mộ Nguyệt Sâm dùng tay ấn vào nút nào đó trên bàn điều khiển, bốn bên đột nhiên bị che kín, ghế cũng từ từ thấp xuống.

Tìm Hạ Băng Khuynh rất nhanh đập nhanh lên đến hơng.

Xung quanh 1 mảng đen tối.

Anh áp lên cô, rồi hôn môi cô, cùng hơi thở của cô giao nhau, âm thanh mang theo dục vọng trầm thấp vang lên bên tai cô: “Có nguyện ý không?”

“Em---” Lòng Hạ Băng Khuynh rối loạn, anh hỏi vậy, bắt cô trả lời thế nào, cô là con gái, nói nguyện ý cũng quá phóng đảng rồi: “Cái đó để em nghĩ.”

“Vậy em nghĩ, anh tiếp tục!” Anh hôn lên cổ cô, tay cũng k nhàn rồi cúi đồ cô.

Hạ Băng Khuynh bị anh hôn nhột chết mắt, chưa từng bị đàn ông hôn cổ bao giờ: “Haha Mộ Nguyệt Sâm anh đừng cần cố em, haha em k dc rồi, haha.”

Mộ Nguyệt Sâm bị tiếng cười làm phá hoại không khí, khiến anh bực tức k thôi, anh mở đèn: “Nha đầu, có phải em cố ý.”

“Oan quá, em thật sự nhột, k tin anh thử.” Hạ Băng Khuynh kéo anh lại, hôn lên cổ anh 1 cái: “Nhột k?”

“K cảm giác, hay là thử lại, hôn thêm mấy lần.” Giọng Mộ Nguyệt Sâm càng mê lỵ.

“Sắc lang!” Hạ Băng Khuynh xấu hổ đánh anh 1 cái.

Mộ Nguyệt Sâm lần nữa áp cô xuống, ôn nhu hôn cô, động tác xoa sờ cũng trở nên dịu dàng hơn.

Hô hấp Hạ Băng Khuynh dần dần gấp gáp, sợi dây nội tâm bắt đầu dao động.

Nhiệt độ trong xe ngày càng cao.

“Ding dong---, ding ding dong---”

“Rè----, rè----”

Ngay lúc Mộ Nguyệt Sâm cảm thấy lần này dù bất cứ ngoại tác nào cũng k thể phá hoại đc, điện thoại của 2 người đồng thời vang lên.

“Điện thoại reo rồi!” Hạ Băng Khuynh đẩy anh ra, nhắc nhở.

“Đừng quan tâm” Mộ Nguyệt Sâm đến gần.

“Anh k quan tâm em k ý kiến, nhưng điện thoại anh cũng reo, anh cần trả lời.”

“K đc trả lời.”

“Nếu có chuyện quan trọng, Mộ Nguyệt Sâm anh có thể lí trí tí k.” Hạ Băng Khuynh thật sự thua tên sắc lang này.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178

Điện thoại vẫn reo lên.

Mộ Nguyệt Sâm bị tiếng reo làm cho phiền não, đứng dậy: “Đc, nhận, chúng ta nhận đth.”

Hạ Băng Khuynh kéo lại đồ 1 chút.

Hai người k hẹn cùng nhận đth.

Hạ Băng Khuynh là Tiểu Nhân gọi.

Mà Mộ Nguyệt Sâm là Cố Quân Thụy gọi, hẹn tuần sau gặp ăn uống.

Cúp điện thoại, hai người nhìn nhau.

Tay Mộ Nguyệt Sâm còn muốn đưa qua, mà Hạ Băng Khuynh lúc này cực kỳ tinh táo, cô chặn tay anh: “Ba em nói, nhà ** vĩ đại từng nói, bất kì quan hệ nam nữ k coi kết hôn là mục đích cuối cùng, thì đều là làm chuyện lưu manh.”

“Nhưng lão già ** k biết, bây giờ người làm chuyện lưu manh đều là nữ, làm cho nam nhân cơ thể nóng lên, tự mình như người ngoài cuộc!” Mộ Nguyệt Sâm thu tay, biểu cảm k đc thỏa mãn dục vọng rất k vui.

Lời anh có ý gì?

Hạ Băng Khuynh nghe đến hồ đồ, cô lưu manh với anh lúc nào? =))))

Mộ Nguyệt Sâm đẩy ghế lên, cửa sổ 4 phía mở ra, nổ máy.

Đêm hôm sau.

Nguyệt ân tình hi*.

* Ý là trời k thấy trăng mà sao rất ít.

Gió rất lớn, mặt trăng trên trời bị mây đen che mất, ánh sáng rất nhạt, như là bị 1 lớp màng màu xám đắp lên.

Trước lầu thực nghiệm, Hạ Băng Khuynh mặc áo len trắng, tóc đen dài xõa ngang ngực, bất động đứng trên cầu thang, đối lưng với cầu thang phòng giải phẫu, hoàn toàn như là ma nữ.

Mộ Nguyệt Sâm ở sau cô k xa đứng bên cây lớn, đồ tây mà đen bạch ngân (chả biết nó là loại màu gì =))), như nhập vào màn đêm.

Nơi này, bình thường buổi sáng đã ít người đi, đến đêm, càng im ắng đến bóng ma cũng bất k đc, dù cho bất cần ngang qua, cũng vô thức đẩy nhanh tốc độ, người k có gan tuyệt đối k dám đến.

“Hắt xì---” Mộ Nguyệt Sâm đứng dưới cây hắt xì.

Đều tại nha đầu đó, cứ phải nửa đêm đến thời gió lạnh.

Hạ Băng Khuynh quay đầu nhìn anh 1 cái.

Đáng đời! Ai biểu cứ phải đến, còn muốn đẹp, mặc đồ tây mỏng vậy đã qua rồi.

“Da da da---” tiếng bước chân quy luật truyền đến, nghe liền biết là Quý Tu, trầm ổn mà k mất sự uyển chuyển.

Hạ Băng Khuynh vừa quay đầu qua nhìn, thấy 1 thân hình thon cao k nhanh k chậm đi đến.

Cô hưng phấn, chạy qua: “Thầy Quý!”

Mắt Quý Tu trầm ổn nhìn Hạ Băng Khuynh: “Vẫn quyết định đến rồi?”

“Dạ!” Hạ Băng Khuynh nhớ lại sáng hôm tre nói với thầy, có chút ngại.

“Vào đi.” Quý Tu k nói thêm, đi trước, đi đc vài bước nhìn qua Mộ Nguyệt Sâm dưới cây, bước chân dừng lại: “Mộ tiên sinh cũng vào đi!”

Hạ Băng Khuynh vừa nghe, liền lên tre nói: “Anh ấy cứ muốn theo, thầy Quý nếu thấy k muốn, em kêu anh ấy về.”

Lời cô vừa nói, trán đã bị gõ 1 cái: “Ai nói với em anh ta k đồng ý anh sẽ về, anh ta k cho phép thì em ngoan ngoan về nhà với anh.”

“Mộ Nguyệt Sâm---” Hạ Băng Khuynh xoa trán, giọng nhỏ khăng cự.

Quý Tu ở bên k nói.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn Quý Tu, biểu cảm có thêm phần lạnh ngạo: “Thầy Quý chắc cũng biết chuyện tre đây tạo nên ám ảnh tâm lý đến chúng tôi, thầy Quý là người thông minh, chắc cũng sẽ k thể k thấy hiểu chứ.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 179

Miệng anh nói lời khách sáo, nhưng biểu cảm, ánh mắt, còn có tư thế cao cao tại thượng đều k có nửa điểm khách sáo.

Hạ Băng Khuynh sờ trán, muốn đem tóc và mặt đều che hết.

Thầy Quý sẽ giận chứ, nhất định vậy!

Hu, vậy là k học bù đc rồi.

Nhưng hiển nhiên cô đánh giá thấp sự độ lượng của Quý Tu.

“Ý của Mộ tiên sinh tôi hiểu, anh có thể vào.” Sắc mặt Quý Tu bình thản k gọn, lúc sau, anh lại nói: “Nhưng tôi có 1 yêu cầu”

“Thầy Quý có yêu cầu cứ nói, dù là gì, tôi đều đáp ứng.” Mộ Nguyệt Sâm rất tự tin.

“Đc.” Quý Tu gật đầu, bình thản nói: “Yêu cầu đơn giản, chính là vào trong k đc làm ồn, k đc chạm bậy bất cứ thứ gì, trong thời gian tôi dạy tuyệt đối im tĩnh.”

“K vấn đề.”

“Vậy cùng vào thôi!” Quý Tu khách khí đưa tay mời Mộ Nguyệt Sâm, liền đi về trc.

Trái tim treo cao của Hạ Băng Khuynh cũng còn như bình tĩnh lại, sờ trán, thờ 1 hồi.

Mộ Nguyệt Sâm kéo tay cô, đi theo.

Hạ Băng Khuynh khó xử rút tay, nếu bị thầy thấy, thì ngại quá!

“Đừng động!”

Mộ Nguyệt Sâm nghiêng người nói bên tai cô, nắm tay cô càng chặt.

Tại Hạ Băng Khuynh nóng lên, tim tê dại, thấy thầy Quý đằng trc chắc k bất thành linh quay lại, cô thả lỏng, từ từ đến gần anh.

Hơi thở chỉ thuộc về anh chui vào hô hấp của cô, xuyên qua mỗi góc trong cơ thể, ấm áp nuôi dưỡng cả người cô.

Mặt cô chút đỏ.

Cô cúi đầu, rất tò mò, dù đã quen thuộc với anh, nhưng cô vẫn ngại, luôn k khống chế đc tìm đập nhanh, nhưng cảm giác này thật rất tuyệt, khiến người khác lưu luyến.

Cảm thấy sự chủ động của cô, mắt Mộ Nguyệt Sâm dịu dàng hơn, mặt hiện nụ cười ôn nhu.

Hai người cứ dây dưa đi theo đến lầu thực nghiệm

Lầu thực nghiệm này, có 3 thể mở cửa lớn, Quý Tu có 1 trong số.

Anh mang Hạ Băng Khuynh và Mộ Nguyệt Sâm đến lầu 2.

Lầu thực nghiệm ban đêm âm hành thấu xương, nhiệt độ còn thấp hơn bên ngoài, cả 1 lầu, im lặng đến k tiếng động.

Mà sự im lặng này, k chủ khiến người k thể an lòng, mà còn cảm thấy cực kỳ bất an, lúc đi qua vô thức khiến người khác ghen tở.

Đèn hành lang trắng âm u khiến cho 4 phía trên nền đầy âm khí, sau cánh cửa này, 2 đường hành lang, như là đang giấu thứ gì đó, càng nhìn kĩ, càng áp bức thần kinh.

“Nơi quý quái!” Mộ Nguyệt Sâm thấp giọng bên tai Hạ Băng Khuynh.

“Shh---” Hạ Băng Khuynh lắc đầu với anh, ở đây quá im, để thầy Quý nghe thấy thì k tốt.

Quý Tu ở trc k nhanh k chậm, bước chân quy luật, anh đến trc cửa phía cuối 1 hành lang, ần mật khẩu trên đó, cửa từ 1 tiếng rồi mở.

Anh đi vào, đèn bên trong đều mở.

Ngay người 1 cái, anh hỏi thân, nhân nhạ nói: “Mời vào”

Mộ Nguyệt Sâm cùng Hạ Băng Khuynh vào, tay tự nhiên thả ra.

Bên trong rất trong, đồ đồ rất ngăn nắp, nhưng độ “khủng bố”, sẽ khiến cho người lần đầu tiếp xúc cảm thấy ăn k tiêu.

Ở bàn phẫu thuật và cái kệ hiển nhiên là từ thi đang đắp khăn trắng, mà bên tường có cái tủ đựng những bình thủy tinh, trên trong là cái lọan nội tạng người, ở bảng chiết chữ đến 1 bộ xương.

Thật ra những thứ này trong mắt người học y là bình thường.

Nhưng đối với người bình thường, nhất thời có thể dọa chết người.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 180

K biết dọa đến đá ra quần, quay lwng liền chạy đã là người có tâm lý mạnh rồi.

Hạ Băng Khuynh tuy chỉ muốn học y, nhưng cô mới tân sinh viên, bình thường nhiều nhất coi kiến thức trong sách, thật tế chỉ coi qua 1 lần, k, nghiêm túc mà nói là 2, lần bị sốt, cô luôn mơ hồ.

Lần này tinh táo, nói k có áp lực tâm lý là gat người.

Mộ Nguyệt Sâm thấy nha đầu bất động, biết cô sợ, anh đi đến sau cô, cong lưng, đến bên tai cô: “Có ng k ải muốn kiên trì lý tưởng k buông, ài, phía trc chính là nơi thực hiện lý tưởng của em, nơi độc đáo như vậy, em k tham

quan tí sao?”

Anh đang đợi k đc cô sợ mà.

Hạ Băng Khuynh quay đầu trừng anh.

Quý Tu ở bên pha cafe, đưa cho Mộ Nguyệt Sâm “Mộ tiên sinh, kiểm đại 1 chỗ ngồi 1 chút, từ giờ anh cần im lặng, trong lớp, tôi hy vọng sv có thể toàn tâm chú ý học.”

Mộ Nguyệt Sâm nhận cafe, dùng tay làm động tác khóa miệng lại, lùi về sau.

Chân anh vô thức đến bên tủ.

Cằm lỳ vừa muốn uống, mắt thấy hộp thủy tinh đựng ruột, nhìn nhìn cafe, vẫn là lấy li rời khỏi miệng.

Quên đi, anh cũng k có sở thích nhìn ruột uống cafe.

“Thầy Quý, đây k phải nơi dạy lần trc.” Hạ Băng Khuynh nhớ k phải đây.

“Uhm, đây là phòng thực nghiệm cá nhân của tôi, cùng tôi đi thay đồ.” Quý Tu nói rõ đáp án cho cô, đi về phía bên phải.

Hạ Băng Khuynh liền theo.

Quý Tu đưa 1 bộ quần áo cho cô mặc, bản thân cũng thay đồ phẫu thuật màu xanh lá.

“Hôm nay chúng ta k động dao, chỉ đơn giản coi cấu tạo của cơ thể người.” Quý Tu vừa cột dây, vừa đi.

“Dạ, dc.” Hạ Băng Khuynh cột xong cho bản thân, thấy sau lưng Quý Tu có vài sợi chưa cột, rất hiểu chuyện giúp anh.

Trong mắt cô, Quý Tu là thầy hướng dẫn mình!

Mộ Nguyệt Sâm ở bên nhìn đến mắt muốn nổ ra.

Nhưng, anh đã đáp ứng Quý Tu, k thể lớn tiếng huyên não.

Tốt ở chỗ, bọn họ rất nhanh tách ra.

Anh mới bình tĩnh xuống.

Hạ Băng Khuynh theo Quý Tu đến bên bàn phẫu thuật, Quý Tu mở khăn trắng ra, là thi thể nữ, tuổi còn trẻ, đã bị mở bụng rồi.

“A---” Lúc vừa mở ra, Hạ Băng Khuynh thấp giọng kêu, nhưng rất nhanh bình tĩnh lại, cô xin lỗi gật đầu: “Xin lỗi, thầy Quý.”

“Rất bình thường, lần đầu tôi còn k bằng em, nhìn nhiều sẽ quen!” Quý Tu bình thản nói.

“Cảm ơn thầy Quý, em sẽ cố khắc chế.”

Quý Tu thấy mặt cô có chút trắng: “Có thể tiếp tục k?”

“Có thể, em k sao!” Hạ Băng Khuynh kiên cường gật đầu, k để bản thân có cơ hội lùi bước.

Quý Tu đối với biểu hiện này của cô rất bất ngờ, có thể trong thời gian ngắn khắc chế để trở ngại tâm lý, khôi phục sự bình tĩnh, cũng đủ thể hiện gan cô rất lớn, cô gái này, rất k tệ!

Mộ Nguyệt Sâm thấy họ đang học, bụng ghé ngồi phía xa.

Anh thật k hiểu, trên thế giới này, sao có thể có ng thích ngành này, rõ ràng quá trời ngành sáng lạn thoải mái tùy mình chọn, dù làm lao động trí thức cũng mạnh hơn cái này nhiều.

Trong sự nhầm chán, anh miễn cưỡng cầm li cafe nhấp 1 miếng, lúc anh nhìn lên, anh đột nhiên thấy thi thể trên bàn --- tay nó hình như đang động đậy.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 181

“Khục---” Mộ Nguyệt Sâm bắt ngờ đến nỗi cafe lọt vào khí quản.

Hạ Băng Khuynh và Quý Tu đang học bên kia quay lại nhìn anh.

“Anh sao thế?” Hạ Băng Khuynh có chút lo lắng nhìn anh.

“K sao.” Mộ Nguyệt Sâm xoa tay, lấy khăn trong túi ra che miệng ho mấy tiếng, thuận lại hơi thở.

Anh k thể nói họ là từ thi đang động đậy.

Chuyện hoang đường này đến anh còn k tin.

Hạ Băng Khuynh và Quý Tu quay đầu lại, tiếp tục lên lớp.

Mộ Nguyệt Sâm lấy khăn ra khỏi miệng, mắt nhìn k đc nhìn về hướng kệ bên đó, anh là người k tôn giáo, đương nhiên, cũng k tin chuyện từ thi chuyển động.

Lúc này thật sự là anh hoa mắt?

Lúc đang nghĩ ngờ mình nhìn lầm, tay vốn trong khăn trắng thò ra ngoài.

Lần này, anh thật sự nhìn rõ!

Mộ Nguyệt Sâm nhủ mảy, 1 bản tay di chuyển với biên độ lớn trước mắt anh, chuyện lúc này có thể dùng hoa mắt để giải thích, lần này anh tuyệt đối k nhìn lầm.

Dưới lớp khăn trắng là thứ quý giá gì?!

Cương thi? Quý? Yêu quái?

Anh đứng dậy, đi về phía kệ đó mấy bước.

Hạ Băng Khuynh từ lúc anh ho đến giờ, lòng luôn nghĩ về anh, nghĩ anh có phải lúc này ở dưới lầu bị lạnh rồi không, thấy anh đi đến bên thi thể kia, thần kinh cô bất giác căng thẳng.

Tâm tư bay mất, cũng k nghe lọt lời thầy Quý nói.

Thấy Mộ Nguyệt Sâm dừng ở đó, đánh giá phải trái cái kệ, cô k hiểu anh đang nhìn gì.

“Đừng phân tâm!” Quý Tu nhàn nhạt nói, nhắc nhở 1 tiếng.

“Dạ, thầy Quý.” Hạ Băng Khuynh đáp lại, nhưng lực chú ý vẫn k thể dời khỏi Mộ Nguyệt Sâm bên kia.

Dù sao hành động của anh cũng quá kì lạ.

Mộ Nguyệt Sâm là người lí trí thập phần, anh sẽ k để bất kì thứ gì làm dao động nhận thức của anh, ví dụ như thi thể biết động đậy, anh tuyệt đối k tin thi thể biết động đậy, nhưng đồng thời anh cũng rất khẳng định mình k nhìn lầm.

Dưới sự mâu thuẫn của 2 vế, vậy hình như chỉ còn lại 1 khả năng--- thứ kia là vật sống.

Tiếng giày da đập lên gạch trắng, phát ra tiếng động cũng k nhỏ.

Hạ Băng Khuynh mở to mắt nhìn Mộ Nguyệt Sâm đi đến phía kệ kia, anh đưa tay lấy khăn trắng ra.

“Mộ---”

“Thầy Quý, surprise---”

Hạ Băng Khuynh chỉ kinh hoàng kêu 1 tiếng, sau đó bị tiếng kêu càng lớn khác lấp mắt, mà còn là giọng nữ.

“Từ thi” trong kệ đột nhiên ngồi dậy, còn phát ra “ầm vang” của giọng gào của quý, cự ly gần đúng bên Mộ Nguyệt Sâm thật sự dọa đến sắp bị bệnh tim.

Anh đang mở khăn, ai ngờ “thi thể” tự nhiên nhảy dựng lên.

Nếu k fải tâm lý anh mạnh, thật sự sẽ bị dọa chết.

Quý Tu ở bên mặt k gọn sóng, như là sớm biết vậy.

“Tiêu Nhân!” Hạ Băng Khuynh nhìn cô gái mở ngón tay ra, ngồi trên kệ, biểu cảm khoa trương, đầu cô như bị sét đánh.

Cô cảm giác khóc k ra nước mắt!

Vì theo đuổi nam thần, cô thật sự có dụng hơn rồi, thật sự dám giả làm thi thể trong phòng thực nghiệm.

Tiêu Nhân thấy nam nhân đứng trc mặt là Mộ Nguyệt Sâm, mà bộ dạng sát khí cực kỳ, quả nhiên là tiểu quý kiếm chuyện với diêm vương, chết chắc rồi!

“Tam tam thiếu gia---” Cô thu tay đưa ra, sợ hãi che miệng, cắn ngón tay.

Tại sao lại là anh ta mở ra?

Thứ tự tình tiết k nên phát triển như vậy mới đúng!

Mặt Mộ Nguyệt Sâm mang 1 tầng hàn ý màu đen, tim còn đập như muốn nhảy ra ngoài, anh lớn như vậy còn chưa bị dọa như vậy bao h. Dịch đến đây thật sự cười lăn =))))))))))

Người dọa người có thể dọa chết người mất!

“Cô có bệnh à, cần phải đi chữa ngay---” Anh lạnh lùng nhả ra mấy chữ, nếu k fải cô là bạn của nha đầu, anh nhất định ném cô từ cửa sổ ra ngoài.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 182

“” Tiêu Nhân cắn ngón tay càng chặt “Xin lỗi tam thiếu gia, người ta thật k biết là anh.”

Nếu biết là anh, cho cô 1 vạn cái gan cũng k dám.

Hạ Băng Khuynh nâng trán, bắt lực đến nửa câu cũng k nói đc.

Quý Tu dùng khăn trắng che lên thi thể, chậm rãi nói 1 câu: “Lốp của em hôm nay đến đây kết thúc.”

Ngoài trường trong tiệm lẩu.

Rau cải trong nồi lẩu đang đấu tranh với ruột đó, Mộ Nguyệt Sâm ngồi với Quý Tu, Hạ Băng Khuynh và Tiêu Nhân ngồi đối diện họ.

Rau chưa chín hẳn, Hạ Băng Khuynh đã lấy ra ăn.

“Tam thiếu gia, anh có thể đừng dùng ánh mắt khủng bố đó nhìn tôi k =))) (nghiệp quật đó chị), người ta cũng xin lỗi rồi.” Tiêu Nhân sao có thể nghĩ đc bản thân lại xui xẻo chọc đến anh.

“Già thi thể là thú vui của cô?” Mộ Nguyệt Sâm lạnh giọng hỏi.

“Cái gì à---” Tiêu Nhân nhìn sang Quý Tu, sau đó cười xấu hổ nói: “Cũng k fải sở thích của em, em là suy nghĩ đến loại hình phụ nữ mà thầy Quý thích mới giả làm thi thể.”

“Pu---” Hạ Băng Khuynh ngồi bên phn hết miệng ngậm rau trong miệng ra. =)))

Mộ Nguyệt Sâm dừng lại, nhìn sang Quý Tu, a 1 tiếng: “Thi ra là vậy!”

Quý Tu luôn mang khuôn mặt đẹp thần nhiên, lại bị Tiêu Nhân ép đến đỏ lên, anh nghiêm túc và cũng tự nhiên căng mặt nói: “Nói bậy! Lời này ai nói với em!”

Tiêu Nhân chỉ Hạ Băng Khuynh kể bên.

Hạ Băng Khuynh ngồi kể bị chị, cơ thể cứng nhắc, cá viên trong tay từ dưa roi xuống, lăn ra bàn.

Mộ Nguyệt Sâm ngồi dựa ghế, híp mắt, nhìn nha đầu đối diện: “Hạ Băng Khuynh, em lại làm sao biết sở thích của thầy Quý? Em nghiên cứu qua?”

Mắt Quý Tu chuyển sang Hạ Băng Khuynh, miệng tuy k nói, nhưng biểu cảm đã cho thấy thầy đang tức giận.

“Em em không----” Hạ Băng Khuynh sực tỉnh, thả đĩa xuống: “Hôm đó em là ý này, em nói thầy Quý chỉ có hứng thú với thi thể, nhưng em k fai chỉ hứng thú của phương diện kia.”

“K fai phương diện đó thì là phương diện nào?” Tiêu Nhân truy hỏi.

“Nha đầu chết tiết, cậu im miệng!” Hạ Băng Khuynh đánh sau gáy Tiêu Nhân 1 cái, sau đó chớp mắt ra hiệu với cô.

Cô k thấy mặt thầy Quý viết 2 chữ tức giận rất lớn sao, còn dám nói bậy.

Quý Tu thu ánh mắt lại, lấy đĩa gấp rau xanh, sau đó giọng bình thản nói: “Rau chín rồi, mọi người ăn đi.”

“Quý---” Tiêu Nhân cố gắng muốn nói chuyện với Quý Tu.

Hạ Băng Khuynh ở dưới bàn đá cô: “Ăn đi!”

Tiêu Nhân bủi môi, biểu tình k muốn lấy đĩa lên, 1 người ở đó lẩm nhẩm: “Người ta ở phòng thực nghiệm trốn đến giờ dễ lắm sao, động cũng k dc, vừa lạnh vừa đói!”

“Dám ngừ chung với 1 thi thể, gan của cô cũng k nhỏ.” Mộ Nguyệt Sâm nói.

“Làm gì có--” Tiêu Nhân thấy có người quan tâm mình, lập tức có sức lực, đứng dậy dịch qua bên Mộ Nguyệt Sâm, kéo tay anh: “tam thiếu gia, anh k biết đâu, lâu đó đáng sợ cỡ nào, em cũng sắp bị dọa đến tè ra quần, em nói với anh, lâu đó có ma, em có bùa hộ thân mới dám ở lại đó.”

“Bùa hộ thân?”

“Đúng.” Tiêu Nhân lấy miếng giấy màu vàng trong túi ra: “Đây là em đặc biệt mua ở Trương đại sư bên đường cũ, rất linh đó.”

Hạ Băng Khuynh nhìn tay Tiêu Nhân luôn trên tay Mộ Nguyệt Sâm, lòng nhỏ mọn lên: “Tiêu Nhân, cậu ngồi qua đây cho tớ!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 183

Tiêu Nhân đang nói có hứng, làm sao nghe lời Hạ Băng Khuynh đc.

Mộ Nguyệt Sâm lấy bùa trên tay Tiêu Nhân qua, mở ra coi coi, giả bộ tò mò hỏi: “Trên đây vẽ gì?”

“Bùa chú! Có nó, quý trâu thần rắn cũng k dám đến gần, dù vậy, em vẫn cảm thấy lâu thực nghiệm âm u, oán khí đầy trời.” Tiêu Nhân vừa nói vừa biểu cảm khùng bố.

“Uhmm, 2 từ này hình dung rất đúng, mỗi ngày đều đem người đi xé, còn đựng trong bình, có thể k có oán khí sao, đòi lại ai chết rồi bị như vậy, đều oán.” Mộ Nguyệt Sâm rất đồng ý phụ họa.

“Tam thiếu gia, k fai anh cũng cảm nhận đc chứ.” Tiêu Nhân nắm tay Mộ Nguyệt Sâm càng chặt, xõng qua, bộ dạng lên lút.

“Đương nhiên, vừa bước vào, đã cảm thấy không khí đầy quý dị, mấy nữ sinh các cô đứng là gan to, nếu bị quý bám lấy, thì phiền phức rồi.”

Mộ Nguyệt Sâm vừa nói, vừa nhìn Hạ Băng Khuynh.

Lời này anh nói cho cô nghe!

Hạ Băng Khuynh vốn dĩ k sợ mấy chuyện ma quỷ, cô luôn nghĩ đó cái tay của nha đầu Tiêu Nhân chết tiết đang nắm tay Mộ Nguyệt Sâm, còn đến gần anh nói chuyện nữa.

Cô sắp bị buồn bực chết rồi!

“Tiêu Nhân rốt cuộc ăn hay k, k ăn có thể về.” Hạ Băng Khuynh bực mình nói.

Mà Tiêu Nhân vô tâm vô phế vẫn hoàn toàn k biết Hạ Băng Khuynh đang k vui, còn hỏi: “Tớ ăn, tớ đói rồi, cậu gấp cho tớ tí.”

“Muốn ăn tự gấp” Hạ Băng Khuynh khịt mũi la lên.

“Sao cậu nói lớn tiếng vậy---” Tiêu Nhân bị cô la đến hết hooin, nha đầu này có lúc thần kinh thật sự còn thô hơn thép.

Đến Quý Tu người ngàn năm k quên chuyện bên ngoài, cũng nhin k nổi nói 1 câu: “Em tiếp tục đến gần tai của Mộ tiên sinh, tự nhiên biết tại sao em ấy lại la lớn.”

Tiêu Nhân tuy thô kệch, nhưng k quá ngốc, cô hiểu rồi, thả tay Mộ Nguyệt Sâm ra, lẻ lười với Hạ Băng Khuynh: “Nhỏ mọn”

Vì bị Quý Tu nhìn thấu, Hạ Băng Khuynh cảm thấy khó xử, cô lặng lẽ lẻ lười với Tiêu Nhân: “Tớ chính là nhỏ mọn đó!”

“Trà cho cậu là dc chứ gì.” Tiêu Nhân đứng dậy kéo Mộ Nguyệt Sâm qua đối diện, bán thân ngồi chỗ Mộ Nguyệt Sâm, như vậy, cô có thể gần hơn nam thần của mình.

Tuy lần trc anh từ chối thẳng, nhưng k ảnh hưởng đến kế hoạch tiếp tục chinh chiến của cô, ý nghĩ tiếp tục theo đuổi, sẽ có 1 ngày, cô nhất định viết tên mình vào hộ khẩu nhà anh.

Mộ Nguyệt Sâm mím môi, cô gái này cũng lém lỉnh quá, 1 tiễn song điêu*!

*1 mũi tên trúng hai con nạh

Cô nhìn sang bên cạnh, còn cô gái ngốc nhà mình, dực vọng chiếm hữu cũng khá mạnh, tay anh tự nhiên ở sau ôm eo cô, tay chui vào áo len của cô, ở eo cô về vài vòng.

Đây là câu dẫn trần trụi a a a a!

Cơ thể Hạ Băng Khuynh như bị điện giật, k nhin dc từng con té đại, mặt nhỏ dần dần đỏ lên, đến đĩa còn cầm k chắc.

Cô k yên xoay xoay cơ thể, thoát khỏi tay anh.

Tiêu Nhân và thầy Quý còn ở đây.

Nhưng cô còn hoang mang xấu hổ, trừng mắt với anh, tay anh càng k kiêng kị hơn.

“Băng Khuynh, mặt cậu đỏ quá!” Tiêu Nhân đối diện nói.

“Vậy sao, có thể là nổi lẩu nóng quá, tớ có chút nóng.” Hạ Băng Khuynh chột da dùng tay quạt mặt.

Cô lấy nước ép uống từ từ, vừa cảm nhận tay đang chơi đùa ở bên eo, như là đàn tam thập lục đánh gảy trong tim cô.

Răng cắn mép lỳ, cô cố gắng bình ổn lại.

Quý Tu bình thần gấp rau, biểu cảm trên mặt k thể nhìn thấu.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184

Tiểu Nhân cắn đùa nhìn anh, thấy nước bọt trong lỳ anh sắp hết, liền rút đầu.

“Cảm ơn!” Quý Tu rất lạnh nhạt nói 2 chữ.

Nhưng chút lạnh nhạt này căn bản k đánh động đc Tiểu Nhân, chỉ cần có thể khiến anh nói chuyện với cô, đó là 1 bước tiến rồi, cô gấp 1 con tôm trong lẩu cho anh: “Thầy Quý, đây là thầy thích ăn.”

Quý Tu k động đùa, nghiêng đầu nhìn cô: “Sao em biết là tôi thích ăn?”

“Em---” Mặt Tiểu Nhân lưu chuyển: “Em đoán!”

“Đoán cũng rất chuẩn.”

“Đây có thể là biểu hiện của tâm linh tương thông!”

Tiểu Nhân ôm tim, mặt đỏ nói.

Chỉ đáng tiếc nam thần k bị ảnh hưởng, quay đầu đi: “Sao vào phòng thực nghiệm?”

Quả nhiên vẫn là sẽ hỏi cái này, Tiểu Nhân buông tay, cúi đầu, như đứa trẻ phạm tội: “Từ cửa sổ bò vào.”

Quý Tu lập tức k nói chuyện, dừng vài giây, bình thần nói: “Vây ngày mai bò thử tới coi.”

Tiểu Nhân vừa nghe, lập tức hoảng, gấp gáp nói: “Hôm nay năng lực tự nhiên phát huy, k thể làm lại!”

“trên hành lang có camera.” Quý Tu lại bình thần nói.

Lúc này Tiểu Nhân k có cơ hội giảo biện: “Ai yo, đc rồi, em nói thật, là trợ giảng Mặc để em vào.”

Hạ Băng Khuynh cắn lưỡi, cô từ lúc nào đến trợ giảng Mặc cũng “câu dẫn” rồi?

Quý Tu biết là trợ lý của mình làm, k có phản ứng đặc biệt, hình như trong dự đoán của anh.

“Thầy Quý, em mạo muội hỏi 1 câu, có phải anh sớm biết thứ nằm trên kệ là người sống?” Mộ Nguyệt Sâm hỏi thẳng.

Từ lúc Tiểu Nhân ngòai dậy từ khăn trắng đến h, anh đều k có biểu cảm kinh ngạc, chỉ đơn giản dùng 2 từ đủ diễn tả đó là bình thản.

Quý Tu để đùa qua 1 bên, thân nhiên mở miệng: “Lúc vào đèn sáng, nhưng cũng có thể là trợ lý của tôi lúc đi quên tắt, khiến tôi thật sự thấy đc vấn đề là tay rơi ra trên kệ, tay của từ thi sẽ trắng bệch cứng nhắc k có sắc sáng.” Anh nói, lấy tay Tiểu Nhân lên: “Mà tay này, mềm mại lại sáng màu, lúc rơi xuống, bàn tay và ngón tay hiện rõ sự tự nhiên, từ thi k có thân nhiệt sẽ k tự nhiên như vậy.”

Tay đột nhiên bị nắm lấy, Tiểu Nhân kích động đến muốn hôn mê.

“Thầy Quý thật lợi hại, chỉ dựa vào 1 cái tay mà có thể nhìn ra.” Hạ Băng Khuynh rất bội phục.

“Cho nên, y thầy Quý nói, anh sớm biết trong phòng thực nghiệm có người sống đng trốn, lại k nói 1 tiếng, có ý muốn tôi bị dọa?” Mộ Nguyệt Sâm nhui mày hỏi, mắt mang theo sự sắc bén.

Quý Tu cười nhẹ: “Mộ tiên sinh nghĩ nhiều rồi, tôi k nói ra, là muốn xem cô ấy sẽ làm gì, k nghĩ đến muốn dọa anh, nhưng gan của Mộ tiên sinh đúng là khiến người khác thương thức.”

Mộ Nguyệt Sâm thu ánh mắt sắc bén lại: “Nói vậy cũng đúng.”

“Em là trộm xinh đẹp!” Tiểu Nhân ở bên ngọt ngào nói.

Hạ Băng Khuynh bị đánh bại rồi, chuyện này còn cảm thấy hãnh diện.

Quý Tu buông tay Tiểu Nhân ra, nghiêm túc nói: “Tiết của tôi, em sau này k cần học.”

“Tại tại sao?” Tiểu Nhân mặt liền trùng xuống.

“Lí do đơn giản, em k thích hợp làm hs của tôi.” Quý Tu trả lời dứt khoát.

“Quý Tu, anh---” Tiểu Nhân tức đến đầu ra khói, đột nhiên, cô xông lên người anh, ôm lấy cổ anh, cường hôn miệng anh.

1 tiếng động lớn, đến cái ghế cũng bị cô làm ngã xuống đất.

Mộ Nguyệt Sâm và Hạ Băng Khuynh biết cảnh bất ngờ trong mắt, làm cho mắt A miệng O.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185

Đây cũng quá cường bạo rồi!

Sinh viên lại cường hôn thầy giáo!

Quý Tu bị xông vào làm té xuống đất nhất thời đầu óc quay cuồng k có sức kháng cự, mới bị chặn lấy, 1 cái lưỡi ẩm mềm chui vào miệng anh, đang tác oai tác quái.

Mùi vị của anh như tưởng tượng của cô.

Tiểu Nhân hôn đủ rồi, ngẩng đầu, chống ngực anh đứng dậy, ngồi lên bụng anh, mặt xúc động nói: “Quý Tu, em nghĩ qua rồi, em quả thật k thích hợp làm sinh viên của anh, em thích hợp làm vợ anh hơn!”

Vừa nói, cô vừa bưng mặt, làm ra các loại mặt xấu hổ.

Hạ Băng Khuynh nghe thôi cũng xấu hổ muốn che mặt lại.

Những loại này dù bắt cô ăn đắng nằm cay, ngồi trên lưng hổ cũng tuyệt k nói ra đc.

Giải mặt dây nạm nay --- Tiểu Nhân! Hữu danh hữu thực!

Quý Tu ở bên đau khổ rên lên, thủ ngẩng đầu, dùng tay sờ đầu, tay toàn là máu.

Tiểu Nhân ngây người!

Giấy sau kêu lên: “A---”

Hạ Băng Khuynh và Mộ Nguyệt Sâm phản ứng lại, nhanh chóng đứng dậy. qua đó kéo Quý Tu ngồi dậy, đưa vào bệnh viện.

Trên đường.

Mộ Nguyệt Sâm lái xe.

Hạ Băng Khuynh và Tiểu Nhân ở sau chăm sóc Quý Tu.

“Huhu, anh sẽ k có chuyện” Tiểu Nhân gấp đến muốn khóc ra.

“K s, rất nhanh sẽ đến bệnh viện.” Hạ Băng Khuynh lòng cũng hoảng, tay áp lên chỗ bị chảy máu, cô bỏ đi, rất rối rắm rút rất nhiều khăn giấy khác che vào.

Quý Tu luôn nhủ này nhắm mắt, cũng k nói lời nào, cứ vậy ngồi ở giữa họ.

Hạ Băng Khuynh cẩn thận hỏi: “Thầy Quý thầy sao rồi?”

“Vẫn khỏe.” Quý Tu yếu ớt nói 2 chữ, đầu đột nhiên nghiêng về phía Hạ Băng Khuynh, dựa lên vai cô.

“Thầy, thầy Quý---” Hạ Băng Khuynh tay chân lúng túng.

Tay cô còn đang áp lên vết thương của anh, cũng k dám đột nhiên chuyển động cơ thể anh.

Tiểu Nhân đang cực kỳ lo lắng thấy Quý Tu dựa vào người Băng Khuynh, đột nhiên k vui, kéo tay anh: “Honey à, anh dựa lộn chỗ rồi, em ở đây, nhanh nằm lên đùi em đi.”

Mộ Nguyệt Sâm ở trước lái xe cũng trừng mắt, khuôn mặt đẹp như đóng băng.

“Tiểu Nhân, cậu đừng kéo nữa!” Hạ Băng Khuynh ngăn cản, người ta cũng bị cậu làm thành vậy rồi, còn đây đưa cái gì.

“Quý Tu, anh nói có phải anh thấy Băng Khuynh đẹp hơn em, cố ý dựa vào cậu ấy k dựa em, tam thiếu gia còn ở đây, anh đừng coi người khác là không khí chứ, anh đứng dậy.” Tiểu Nhân cực kỳ ghen.

Bọn họ đều ngồi ghế sau, cô cũng ở gần anh như vậy, tại sao anh cứ phải dựa Băng Khuynh, thực tế quá đáng ghê.

Hạ Băng Khuynh rất bất lực: “Cậu đừng nói bậy.”

Phía trước truyền đến âm thanh lạnh lùng nói giúp: “Cũng k chắc là nói bậy.”

“Mộ Nguyệt Sâm đến anh cũng---” Hạ Băng Khuynh nhìn 1 nam 1 nữ k thể lý giải được, quả thật có thể phun ra máu.

Trong thế giới tình yêu, k cần biết là nam hay nữ đều nhỏ mọn, bởi vì càng quan tâm, càng k chứa được đủ là 1 hạt cát nhỏ.

Quý Tu cứ thế đến bệnh viện cũng k tỉnh dậy.

Thông qua kiểm tra, đi đem vào băng bó, bệnh viện nói k đáng ngại, chỉ là xuất huyết hơi nhiều, mới dẫn đến hôn mê tạm thời.

Nghe lời của bác sĩ, bọn họ mới an tâm.

Bên ngoài phòng bệnh.

“Tiểu Nhân, hôm nay cậu làm 2 chuyện lớn, chuyện thứ nhất là chút nữa khiến cho Mộ Nguyệt Sâm bị dọa chết, chuyện thứ 2 là chút nữa cường hôn Quý Tu đến chết, thật là mạnh mẽ không thôi, hắc góa việc cũng k lợi hại như cậu, cậu hoàn toàn có thể báo danh làm sát thủ.” Hạ Băng Khuynh nói lời trách cô.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186

Vốn dĩ ăn lâu rồi về nhà, kết quả thành đến bệnh viện, lúc này bác sĩ hỏi sao bị thương, cô thật sự muốn đào đất chui xuống.

Tiểu Nhân ở bên bầu môi: “Hạ Băng Khuynh cậu đừng ở đây giả ngoan, Quý Tu dựa vào cậu cả đường đi, là cả đường đi đó, hừ, phụ nữ không có nghĩa khí---”

“Cậu chút nữa là mưu sát đấy, nhất định là sợ cậu rồi, còn dám tự sa vào lưới ma quỷ sao?”

“Cái gì đó là ma quỷ, người ta khó lòng không chế tình cảm, thích 1 người, rất khó không chế mà.” Tiểu Nhân cho bản thân 1 lí do, nhưng trong lòng cô cũng rất áy náy.

Ai mà ngờ dc, lần xông lên đó lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Hạ Băng Khuynh thở dài: “Lần này cậu thật sự mất không chế.”

Mộ Nguyệt Sâm đứng ở sau: “Hai người tại tiếp công kích đối phương, anh qua xem băng bó xong chưa.”

Anh đi về hướng phòng bệnh.

Hạ Băng Khuynh và Tiêu Nhân nhìn nhau 1 cái, 2 người đều vô thức cười lên.

“Bà điên!” Hạ Băng Khuynh đẩy đầu Tiêu Nhân 1 cái.

Tiêu Nhân khoác cổ cô, đến gần tai cô lên nói: “Tớ nói cậu nghe, lúc này tớ ăn dc kươi của anh ấy, rất mềm rất thơm, mỗi cũng cực kỳ mềm, cảm thấy quá tuyệt!”

Hạ Băng Khuynh nghe cũng cảm thấy xấu hổ: “Sắc nữ này, cậu còn miêu tả.”

“Hừ, già bộ gì, cậu cùng tam thiếu bây giờ tình nồng thắm, mỗi lần k biết là hôn mấy lần, sau đó hôn đến 2 người nóng lên, k nhìn dc, tam thiếu nhìn là biết đã thủ cao lạnh, biểu cảm lạnh lùng, thật ra trong cốt cách, toàn là lửa.”
Tiêu Nhân ôm cô, biểu cảm đầy phong tình.

Mặt nhỏ Hạ Băng Khuynh k tự nhiên đỏ lên.

“Mặt đỏ rồi, mặt đỏ rồi, quá nhiên như vậy.” Tiêu Nhân chọc vào mặt cô, rất ngưỡng mộ: “Tam thiếu thật là sói tuyệt sắc, muốn sức lực có sức lực, muốn tốc độ có tốc độ, còn đẹp trai như vậy, thuận tiện hỏi 1 câu, lúc trần truồng anh ấy đẹp hơn không?”

Sói tuyệt sắc? Đây là so sánh quý quái kiểu gì!

Hạ Băng Khuynh đẩy tay cô ra: “K biết, chưa coi qua.”

“Nói với tớ đi mà, chúng ta là chị em tốt mà, anh ấy cơ bụng mấy múi?”

“Không biết!”

“Đường nhân ngư* gọi cảm k?”

*k biết thuật ngữ tiếng việt là gì, đại khái là mấy anh 6-8 múi hay có đường chữ V ngay dưới ấy, nhìn như khúc thân người nối đuôi cá của nàng tiên cá nên được gọi là nhân ngư.

“Đã nói k thấy, sao tớ biết dc!”

“Phuong diện đó thế nào?” Tiêu Nhân kéo cổ Hạ Băng Khuynh qua, nhếch mày với cô, trong mắt lộ ánh sáng háo sắc híp lại.

“Phuong diện nào?” Hạ Băng Khuynh ban đầu k hiểu, nhìn biểu cảm của Tiêu Nhân, liền hiểu, mặt nhỏ lập tức đỏ đến búng ra máu, đánh về phía Tiêu Nhân: “Cậu là dâm phụ, cậu quá háo sắc, k cứu nổi nữa.”

“Woa, mặt đỏ như vậy, xem ra tam thiếu thật sự rất hùng vĩ, cậu quá tình phúc *rồi!” Tiêu Nhân đặc biệt nhất mạnh 3 chữ cuối.

* tình phúc và hạnh phúc, chữ “tình” và “hạnh” có âm gần giống trong tiếng trung, kiểu Tiêu Nhân đang trêu chọc là hạnh phúc vì tình.

Hạ Băng Khuynh xấu hổ nhéo cô: “Cậu còn nói cậu---”

Lúc 2 cô gái đang ồn ào, Mộ Nguyệt Sâm đưa Quý Tu bị băng bó ra.

Bọn họ liền dừng ồn ào, đứng dậy đi qua.

“Thầy Quý, đầu còn đau k?” Hạ Băng Khuynh quan tâm hỏi.

“Em k cần gấp.” Quý Tu bình thân đáp, môi có chút trắng.

Tiêu Nhân ở bên cúi thấp đầu, tay nắm chặt, thái độ nhận lỗi rất tốt: “Xin lỗi, là lỗi của em, lần sau không như vậy nữa, người ta là nhất thời xúc động, anh có thể tha thứ cho em k?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 187

Nói xong, cô ngẩng đầu, đáng thương mở to mắt sáng nhìn Quý Tu.

Quý Tu nhìn cô, vốn đầu đã không đau giờ đau lại: “Nữ sinh phải dịu dàng, chuyện này tôi sẽ không tính toán với em, nhưng k có lần sau!”

“Quá tốt rồi!” Tiêu Nhân hưng phấn chạy qua ôm anh, hôn mạnh 1 cái lên mặt anh. sau đó nhanh chóng lùi ra, già bộ ấy áy náy cắn móng tay: “Xin lỗi xin lỗi, người ta nhất thời vui vẻ, cơ thể k chịu khống chế, anh sẽ k tức giận chứ?”

Miệng Hạ Băng Khuynh giật giật, thấy là lí do chính đáng!

Quý Tu cũng bắt lực rồi.

Cũng k thể đánh cô 1 trận!

“Thời gian k sớm, thầy Quý, tôi đưa thầy về.” Mộ Nguyệt Sâm ở bên nói.

Quý Tu gật đầu: “Vậy phiền Mộ tiên sinh rồi.”

4 ng rời bệnh viện, Mộ Nguyệt Sâm đưa Quý Tu rời Tiêu Nhân về.

Lúc chạy về nhà, đã hơn 12h.

Hạ Băng Khuynh ngồi trong xe ngập mấy lần.

May mà mai là CN, có thể ngủ đến trưa.

“Lúc này mấy em nói đặc biệt hùng vĩ?” Mộ Nguyệt Sâm ở bên lạnh lùng hỏi 1 câu.

Hạ Băng Khuynh lập tức ngậy người!

Động tác ngập cũng dừng lại.

Quay đầu, mắt k nghe lời nhìn về phía dưới quần anh 1 cái, kéo dài ngữ khí cứng nhắc nói: “Bọn em---, đang nói núi Alps!”

“Hừ, thì ra nói núi Alps cũng có thể đầy hứng thú như vậy?” Mộ Nguyệt Sâm nghĩ ngờ cười.

Ai hứng thú chứ!

Lòng Hạ Băng Khuynh lăm lăm 1 tiếng.

“Không, không được ---” Cô mở to mắt thêm 1 chút, trong lòng vì căng thẳng, mà rối loạn.

Mộ Nguyệt Sâm giảm tốc độ, âm u nhìn cô 1 cái, trong mắt mang theo ái muội thâm trầm lúc ẩn lúc hiện, môi mòng nhếch lên: “Vậy em có muốn đi chinh phục thử?”

Tim như bị đánh 1 cái.

“A? Cái gì a?” Hạ Băng Khuynh già góc.

Tia ám hiệu trong mắt anh, cô làm sao có thể hoàn toàn thấy như k thấy đc, mấy ngày nay, chuyện nam nữ, cô tuy k hiểu sâu, nhưng cũng k mơ hồ như trước nữa.

“Anh là hòi, có cần đêm nay đi chinh phục không, núi Alps mà tui em nói đó.” Giọng Mộ Nguyệt Sâm càng trầm thấp, mang theo sự mê ly khó che giấu trong đó, dường như đang dụ hoặc ai đó.

Tim Hạ Băng Khuynh đập nhanh, cơ thể bắt giác nóng lên.

Cô mở cửa sổ, để gió thổi vào, vừa k tự nhiên cười lớn: “Haha Mộ Nguyệt Sâm, anh thật là hài hước!”

Nụ cười giả tạo còn treo trên miệng, tay nhỏ đã bị anh bắt lấy để trên dây nịt, ánh mắt nhìn thấu cô, câu hỏi càng thêm thẳng thắn: “Muốn không?”

Lòng Hạ Băng Khuynh nhảy loạn, như là ngồi trên ngựa thú nhún vậy.

Ngón tay động 1 cái là có thể chạm đến trái bom bên dưới.

Đó là thứ khiến cô đồ mặt nhất và sợ nhất.

Hình như k thể chịu đc quá lâu.

Cô nuốt nước miếng, rối loạn nói: “Hôm hôm nay, quá, quá trễ rồi!”

“Đêm khuya ít người mới thích hợp!” Mộ Nguyệt Sâm ám hiệu đưa tay cô áp xuống dưới.

Lòng bàn tay nóng bỏng.

Hạ Băng Khuynh nhận ý muốn kêu lớn, mặt đỏ ửng.

Lập tức, lòng bàn tay cô ướt đầm, mồ hôi dính lên quần, trong không gian tản ra không khí **.

Tay nhỏ của cô k dám cong 1 tí, cũng k dám nhìn anh, mở miệng, muốn nói cái gì, nhưng tim dường như muốn từ miệng nhảy ra.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188

Xe ở trước quay 1 vòng.

Hạ Băng Khuynh nhảy cảm cảm nhận đc gì đó, nhìn ra cửa sổ.

Đây k lài đường về nhà!

Mộ Nguyệt Sâm như nhìn ra tâm tư của cô: “Chúng ta bây h đến chung cư.”

Chung cư!

2 chữ đó chui vào tai Hạ Băng Khuynh mà kinh động tim.

Cô hiểu đây là ý gì.

Hôm nay anh quyết tâm đẩy quan hệ của họ lên 1 tầng mới, dù cô có trốn, cũng k trốn đc.

Trong chuyện này, suy nghĩ của cô luôn mâu thuẫn, những người yêu nhau đi đến bước này là chuyện thuận theo tự nhiên, lúc ý loạn tình mê thì không quan tâm gì cả, nhưng lúc tỉnh táo, lại cảm thấy giới hạn nhanh như vậy đã bị phá, bản thân cũng quá phóng dăng.

Xe chạy về hướng chung cư.

Lòng Hạ Băng Khuynh vẫn mâu thuẫn.

Đèn đường trước mắt như những đốm trắng nhanh chóng vụt qua, tòa nhà trước mắt, đầy mê hoặc.

Áp chế tâm trạng thấp thỏm, cô hỏi: “Vậy vậy lát nữa chúng ta có về nhà k?”

“Em nói xem?” Mộ Nguyệt Sâm nắm chặt tay cô, ý muốn nói, hôm nay đừng hòng trốn.

“Nhất định lài hay sao?” Hạ Băng Khuynh cảm thấy cực kỳ áp lực, nhưng càng khiến cô rối loạn là, trong mâu thuẫn, lại có chút kỳ vọng.

“Đúng, chính là hôm nay!” Mộ Nguyệt Sâm thái độ kiên quyết.

Hạ Băng Khuynh hít sâu, lòng thả lỏng, cùng tên này ở chung, trốn đc hôm nay k trốn đc ngày mai, k bằng thuận theo tự nhiên.

Cô ôm tâm trạng mâu thuẫn vào chung cư.

Trong thang máy, anh hôn lên môi cô.

“Uhm---” Công kích mạnh mẽ khiến cho Hạ Băng Khuynh nhất thời k thích ứng đc, sau khoảng thời gian ngắn rối loạn, mới đáp trả anh.

Ding 1 tiếng, cửa thang máy mở ra, anh ôm ngang cô đi thẳng vào phòng ngủ.

Trời ơi! Cẩn nhanh vậy không!

Mộ Nguyệt Sâm để cô lên giường, cúi đầu tiếp tục hôn cô.

Hạ Băng Khuynh dùng tay chặn miệng anh: “Đội tí, chúng ta có thể tắm trc k, anh xem, hôm nay chúng ta đi qua phòng giải phẫu, tiệm lẩu, bệnh viện, trong người rất dơ, k fài anh thích sạch sao.”

Mộ Nguyệt Sâm kéo tay cô: “Em vẫn k muốn đứng k?”

“K fài---” Hạ Băng Khuynh mở miệng liền nói, có chút xấu hổ, cô nhìn vào mắt anh: “Em cũng đã theo anh đến đây rồi, cũng k ngờ đến chạy trốn, chỉ hi vọng anh chậm 1 chút!”

Nói xong, cô dùng tay che hết cả mặt.

Thật sự xấu hổ chết người mà!

Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô gái xấu hổ đáng yêu dưới thân, mặt cười dịu dàng.

Là anh quá gấp rồi.

Anh quên cô là cô gái chưa trải sự đời, đối với chuyện này có chút sợ hãi là bình thường, anh đứng lên: “Vây đứng lên trước.”

Hạ Băng Khuynh cảm nhận người nhẹ rồi, mới mở mắt, từ giường ngồi dậy.

Bình ổn lại tâm trạng, cô vuốt lại tóc, ngồi xếp bằng trên giường: “Anh biết bây giờ bước đầu tiên chúng ta cần làm là gì không?”

“Là gì?” Mộ Nguyệt Sâm học cô ngồi xếp bằng trên giường.

“Tắt điện thoại!” Hạ Băng Khuynh lấy đth trong túi ra, rất thoải mái tắt đi.

“Lần này em học thông minh rồi!” Mộ Nguyệt Sâm cười, từ trong túi lấy đth ra, cũng thoải mái tắt đi: “Vây bước 2 là gì?”

“Bước 2 là ---” Hạ Băng Khuynh nghĩ nghĩ, từ giường bò dậy, chân trần chạy ra ngoài.

“Nha đầu, em đi đâu?” Mộ Nguyệt Sâm theo sau.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 189

Hạ Băng Khuynh chạy đến bếp: “Em muốn ăn khuya!”

“” Mộ Nguyệt Sâm mặt đầy tuyến đen: “Vừa nãy ăn lâu nhiều vậy, em còn muốn ăn? Dạ dạy em là đại dương mệnh mỏng ả?”

“Đừng nhắc lúc này, bị Tiểu Nhân làm loạn 1 cái, cái gì cũng chưa kịp ăn có đc k.” Hạ Băng Khuynh mạnh dạn nói, vỗ vỗ bả: “Nhanh làm thịt bò tuyết hoa thơm ngon cho em”

Mộ Nguyệt Sâm ôm eo cô, đưa miệng mình qua: “K bằng ăn thịt anh đi.”

“Dù là thịt người, cũng cần nấu chín mới ăn.” Hạ Băng Khuynh kiên định đẩy miệng anh ra.

“Nha đầu, ăn no làm vận động mạnh k tốt!” Mộ Nguyệt Sâm nhắc chuyện chính cho cô.

3 chữ vận động mạnh khiến mặt Hạ Băng Khuynh phủ thêm tầng lửa nóng.

Cô ngại ngùng cúi đầu, nhìn như đang nghĩ cẩn thận, lúc sau, cô thám tính nói: “Vây em ăn nó 7 phần thì dừng, thế nào?”

Mộ Nguyệt Sâm trong lòng điên cuồng: “Em là đồ tham ăn!”

Không lẽ sức hấp dẫn của anh đối với cô còn k bằng thịt bò đáng chết đó! =)) Tội anh, bần đến mức fài ghen với thịt bò.

“Làm đi, làm đi---” Hạ Băng Khuynh kéo tay anh, nũng nịu lắc lắc: “Xong bước 2 rồi, chúng ta có thể hoàn thành bước 3.”

Mộ Nguyệt Sâm cười lạnh nhuu mây: “Bước 2 mà em nói là anh làm đồ ăn khuya cho em!”

“Đúng rồi!”

“Nha đầu chết tiệt có tin bây giờ anh ném em về giường không.” Anh như uy hiếp híp mắt lại.

“Anh tốt nhất mà!” Cô ôm tay cô, ngẩng đầu nhìn anh, sờ lên khuôn mặt như tảng băng của anh: “Em thật sự đói rồi, chung cư nếu k có thịt bò tuyết hoa, vậy thịt thăn chua ngọt và tôm bẻ hầm, nếu k nữa, ăn mì ý, cũng đc.”

Mộ Nguyệt Sâm cúi nhìn, khuôn mặt nhỏ non nót đang ngẩng lên nhìn anh: “Thêm 1 phần hạt dẻ cho e chịu k!”

“Hay là để e tự làm, tuy em k biết cắt rau, cũng k biết xào rau, cũng nhất định cắt trứng tay, bị dầu bắn lên mặt, nhưng anh yên tâm, em k để bếp bị thiếu cháy dầu.”=))

Mộ Nguyệt Sâm hít 1 hơi, nhện xúc động muốn bóp chết cô: “Đến phòng khách đợi anh!”

Hạ Băng Khuynh lập tức thay đổi biểu cảm: “Ok, em biến ngay, anh làm cho ngon nha.”

Cô nói xong liền chạy ra phòng khách, mở ti vi.

Mộ Nguyệt Sâm quay người đi qua tủ lạnh.

Ai ngờ đc, anh nửa đêm đưa cô đến chung cư, kết quả chuyện gặp k làm đc, ở đây nấu đồ ăn khuya cho cô, chuyện này mà bị ai biết, sẽ bị cười chết mất.

1 lúc sau, mùi thơm hấp dẫn truyền đến.

Hạ Băng Khuynh đưa cổ ra nhìn: “Anh làm gì rồi?”

Mộ Nguyệt Sâm bung tổ qua, để trc mặt cô: “Tủ lạnh chỉ còn trứng và mì, ăn đi.”

“Mì trứng, em thích---” Hạ Băng Khuynh lấy đũa lên, Hạ Băng Khuynh gấp vài sợi mì óng ánh lên, ăn liền vào miệng, lại ăn 1 tí trứng gà: “Ngon ngon quá, Mộ Nguyệt Sâm, anh có thể mở nhà hàng rồi, nhất định ăn nên làm ra.”

“Tay anh giống dùng để làm com cho người khác lắm sao?” Mộ Nguyệt Sâm chéo chân ngồi ở bên kia, kiêu ngạo nói.

“Vây bữa nào anh dạy em, lần sau em làm cho anh.” Hạ Băng Khuynh chỉ cần tưởng tượng cảnh đó thôi, cũng cảm thấy ấm cứng.

Mặt Mộ Nguyệt Sâm hiện lên nụ cười dịu dàng, rõ ràng trong lòng rất vui, miệng lại nói: “Nhìn là biết em hậu đậu, quên đi, vẫn đừng để lộ IQ của em, ngoan ngoan ăn mì đi.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190

Đầu Hạ Băng Khuynh tương tượng hình tượng nhu mì của mình, cảnh tượng ấm cúng hữu tình, bị 1 câu nói cũng anh đập vỡ hoàn toàn, kéo theo âm cuối khó nghe.

Cô cúi đầu chú tâm ăn, quyết định k tìm ngược.

“Ăn xong đi tắm.” Lúc cô đang uống canh, môi mòng của Mộ Nguyệt Sâm đến bên tai cô, ái muội trên 1 câu.

“Khục---” Tim Hạ Băng Khuynh tê dại, ngẩng đầu, “Ợ” lên một anh.

Cả mặt Mộ Nguyệt Sâm, lập tức biến sắc.

Hạ Băng Khuynh nhin sắc mặt anh k tốt, sợ hãi rút cổ: “K cẩn thận, ợ rồi!”

“Hạ Băng Khuynh, em biết phụ nữ ợ trước mặt đàn ông là rất mất điểm không, hành động cực kỳ k hấp dẫn.” Mộ Nguyệt Sâm lạnh mặt, áp sự tức giận nói với cô.

“Uhm, là vậy sao, em k biết.” Hạ Băng Khuynh đơn thuần lắc đầu, sau đó, như nghĩ đc gì hỏi: “Vậy nói như vậy, em có phải k cần tắm nữa? Dù sao em cũng k có sức hấp dẫn.”

Mộ Nguyệt Sâm bất động nhìn chăm chăm cô, nhả ra 3 chữ: “Đi tắm đi!”

Hạ Băng Khuynh ngả lưng xuống, dựa lên sofa: “Em đề em nghỉ tí, anh tắm trc.”

Mộ Nguyệt Sâm ở bên cời đồ mình ra, chậm rãi nói: “Hạ Băng Khuynh, em có 2 lựa chọn, 1 là em tắm trc, 2 là chúng ta---”

“Em tắm trc!” Hạ Băng Khuynh lập tức bỏ dậy chạy khỏi phòng.

Mộ Nguyệt Sâm cong môi: “Phản ứng cũng khá nhanh!”

Hạ Băng Khuynh tắm trong bồn tắm, ôm khăn. lúc chuẩn bị ra, lòng cô căng thẳng.

Đừng sợ đừng sợ, k đau lắm đâu.

“Anh đừng nhìn em như vậy!” Hạ Băng Khuynh bị anh nhìn đến cảm thấy ngọt ngọt, như là cô đang trần truồng đứng trc mặt anh vậy.

Mộ Nguyệt Sâm từ giường đứng lên, đi về phía cô.

Hạ Băng Khuynh sợ anh lập tức kéo khăn tắm của mình ra, trong lòng hoảng sợ liền chạy lên giường ngồi: “Đến, đến anh tắm rồi!”

“Đc!” Mộ Nguyệt Sâm quay qua đi vào phòng tắm, anh biết, cần phải theo tiết tấu của cô.

Hạ Băng Khuynh trốn trong chăn, nghe tiếng nước chảy trong phòng tắm, căng thẳng muốn chết, nhưng cô k thể phủ nhận, trong lòng có vài phần mong chờ.

Nghe tiếng nước dừng, cô càng bất an.

Nhìn thấy Mộ Nguyệt Sâm ra, trần nửa người, cơ ngực cơ bụng đường nhân ngư đều đập vào mắt cô, đường nét gợi cảm đến khiến người khác phun nước mũi, thật đúng như Tiêu Nhân nói, sói tuyết sắc.

Anh từng bước đến bên giường, tay cô nắm chặt ga giường.

K fải cô muốn căng thẳng, thật sự khổng chế k đc.

Mộ Nguyệt Sâm rất tự nhiên kéo chăn ra, nghiêng nửa người áp lên cô, dùng tay sờ tóc mai của cô: “Thả lỏng tí, em tiếp tục nằm, ga giường sắp bị em nhàu nát.”

“Uhm---” Hạ Băng Khuynh nghe lời thả lỏng.

Dường như lúc này, ngoài việc nghe lời anh, cô k thể làm gì.

Tay Mộ Nguyệt Sâm tiếp tục lên trước, sờ mặt cô, môi đỏ hồng nhuận của cô, cổ trắng ngần thon dài, cuối cùng lên trc ngực cô, kéo khăn tắm cô ra.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191

Dưới ánh đèn, cơ thể cô trắng nõn nà như trẻ nhỏ.

Đẹp đến khiến người khác ngạt thở.

Hạ Băng Khuynh mặt nóng như bỏng, k dám nhìn thẳng vào mắt anh, 2 tay k biết nên để đâu, hô hấp bắt đầu rối loạn, lòng hoang mang, nóng lên, sắp nổ tung rồi.

Mộ Nguyệt Sâm lưu luyến cơ thể cô, đôi mắt như hắc thạch mang theo ngọn lửa kịch liệt.

Đây là dục vọng chân thật nhất cũng như nguyên thủy nhất của người đàn ông.

Anh kéo tay cô để lên eo mình, hơi nóng triển miên phả lên mặt cô: “Giúp anh cời ra---”

Kêu kêu cô cỡi?

Tay áp trên da thịt phần eo của anh, tay Hạ Băng Khuynh lập tức xuất hiện tầng mồ hôi.

Áp lực lớn quá!

Tại sao giao cho cô trách nhiệm to lớn này!

“Coi---” hơi nóng hỗn loạn mang chút mùi thuốc cỏ lần nữa tán bên tai cô, thổi đến tai cô tê dại.

Hạ Băng Khuynh nuốt nước bọt, tay nhỏ nắm mép khăn, trong lòng vừa cổ vũ bản thân, coi thì coi, cô cũng trần truồng bị anh nhìn hết rồi, cũng k có gì đáng xấu hổ.

Nhân lúc này, cô dùng sức kéo khăn tẩm anh xuống.

Sau đó.

Cô nhìn vào chỗ đó, ngây người vài giây, căng thẳng, mặt như bị ném vào nước sôi nấu lên vậy, đỏ cực kỳ, còn bị ra khói.

Cô cô có thể bây giờ nói k làm không!

Thấy bản thân dọa phải cô rồi, khả năng k giữ lời có thể xảy ra bất cứ lúc nào, Mộ Nguyệt Sâm lập tức áp xuống chặn miệng cô.

Lần này, anh k cho cô kháng cự.

Mộ Nguyệt Sâm hôn ôn nhu ẩm áp, dù trong lòng anh đang điên cuồng thú tính, nhưng đây k phải thứ người phụ nữ anh yêu có thể chịu nổi, anh chỉ có thể khắc chế, từ từ, làm dịu lên cảm xúc của cô, khiến cô thả lỏng, chủ động đáp lại, tự nhiên tự nguyện chấp nhận anh.

Tất cả đều phải hoàn mỹ!

Nhiệt độ trong phòng tăng cao, đi về 1 hướng k thể quay lại, k thể dùng bước mà phát triển, thuận theo tự nhiên, tham luyện mà cảm nhận sự mong chờ mà đối phương truyền đến.

“A---” Hạ Băng Khuynh thất giọng kêu thấp, mặt nhỏ rồi thành 1 đỏ.

Mộ Nguyệt Sâm bị phản ứng khoa trương của cô làm cho dừng lại, tạm thời dừng, k dám động.

Hạ Băng Khuynh nghiêng người cong lưng, hai tay ấn bụng, nhũ mào thật chặt.

Mộ Nguyệt Sâm phản ứng lại từ trong chấn động, gấp gấp xuống giường, nhanh chóng mặc đồ, trong tình trạng gấp gáp, dùng chân ôm cô chạy ra ngoài: “Em đừng sợ, anh đưa đi bệnh viện!”

Anh đi rất nhanh, 2-3 bước đến phòng khách, đến cửa thang máy.

“Mộ--” Hạ Băng Khuynh mở miệng, chỉ nói 1 chữ, anh đã đến thang máy.

Mộ Nguyệt Sâm dùng tay ấn phím thang máy.

Hạ Băng Khuynh gấp gáp kéo tay anh: “Dị tì, dừng ấn---”

“Tại sao?” Mộ Nguyệt Sâm nhũ mào, trong lòng đang rất gấp.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192

“Cái đó---” Hạ Băng Khuynh ngái ngừng xoay mặt, tay về trên ngực anh: “Em k s!”

“Chảy máu nhiều vậy, sao k sao!”

“Thật ra, là em.” Hạ Băng Khuynh ôm cổ anh, từ từ nói: “Đến mùa dâu rồi!”

Mộ Nguyệt Sâm nghe xong, khuôn mặt đẹp đen hoàn toàn.

Hạ Băng Khuynh lăm s k quần bách chứ.

Bình thường cô đều k đến đúng hạn, rõ ràng còn 5 ngày nữa mới đến, ai ngờ đến sớm.

Mộ Nguyệt Sâm ôm cô về phòng.

Trong nhà vệ sinh, Hạ Băng Khuynh chui trong chăn ngồi trên bồn cầu.

Mặt nhỏ trắng bệch.

“Có cần uống nước nóng?” Mộ Nguyệt Sâm quý bên cô chỉnh lại chăn cho cô, tay lớn xoa đầu cô.

Hạ Băng Khuynh nhìn anh, lòng ẩm áp: “Anh k giận sao?”

Mộ Nguyệt Sâm cười bất lực: “Có thể chúng ta khác nhau, mới xảy ra chuyện này, nhưng đây là chuyện k thể kháng lại, cũng k phải lỗi em.”

K giận là giả, bị cô dọa muốn chết k nói, trên người còn mang theo ngọn lửa k thể bình ổn lại, mỗi tháng phụ nữ tới mùa dâu mấy ngày, anh lại chọn ngay ngày này.

Nhưng có thể làm sao, k lẽ k quan tâm sống chết của cô làm tiếp?

“Cơ thể em đúng là hư quá!” Hạ Băng Khuynh ngồi trên bồn cầu, học theo câu văn trong phim, tự trách nói.

“Quà thật là vậy, nhưng ngày còn dài, mùa dâu sẽ kết thúc, lần sau cố gắng.” Mộ Nguyệt Sâm vỗ mặt nhỏ của cô.

“” Còn tưởng anh sẽ nói k s, anh k trách em

Quả nhiên, k thể thâm tình với Mộ Nguyệt Sâm!

Mộ Nguyệt Sâm đứng dậy ra ngoài rót nước nóng, thổi ngòi tí đưa đến miệng cô để cô k bị bỏng.

Hạ Băng Khuynh uống vài ngụm, cảm thấy thoải mái tí.

Ngoài mẹ ra, còn chưa có ai chăm sóc cô lúc cô tới tháng.

Nhưng cô cũng k thể cứ ngồi trên bồn cầu.

“Hahah--” Cô cười ngọt với anh: “Mộ Nguyệt Sâm, anh có băng vệ sinh k?”

Mộ Nguyệt Sâm ngậy người, khuôn mặt đẹp lập tức nghiêm lại, nhin xúc động muốn gõ cô, hỏi ngược: “Là cái gì khiến em cảm thấy 1 nam nhân có thể có thứ đó? K lẽ nhìn anh như biến thái thu thập băng vệ sinh phụ nữ lắm sao?”

Hạ Băng Khuynh bị anh nói phủ đầu, bủi mủi: “K có thì k có, em chỉ hỏi thôi, sao lại kích động vậy.”

...

“Nếu bây h e k có băng vệ sinh, cần bàn k có cách nào đứng dậy dc, k lẽ e cứ ngồi ở bồn cầu?” Mặt nhỏ của Hạ Băng Khuynh úy khuaít, đôi mắt trắng đen rõ ràng tròn lên nhìn anh.

Chóp chóp mắt.

Mộ Nguyệt Sâm như đoán đc ý nghĩa sau ánh mắt của cô, đứng dậy, liền muốn trốn.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 193

Hạ Băng Khuynh nhanh tay lẹ mắt ôm eo anh: “Mộ Nguyệt Sâm, Nguyệt Sâm, Sâm Sâm--”

“Anh tuyệt đối, tuyệt đối, tuyệt tuyệt đối đối k mua cho em, từ bỏ đi.” Mộ Nguyệt Sâm cao lạnh kiên định nói, anh hoàn toàn k thể tưởng tượng bản thân vào siêu thị, đưa tay lấy 1 bịch băng vệ sinh.

Như vậy y như kêu anh đi nắm bắt sấm.

“Chuyện này làm khó anh em biết, nhưng anh nhìn xem, bây h là 1h sáng, điện thoại chúng ta cũng tắt máy, em như vậy cũng k thể đứng dậy, cũng k thể bắt em ngồi suốt trên bồn cầu chứ, anh mua cho em đi, em sẽ ngồi trên tề chân rồi.” Hạ Băng Khuynh đáng thương nhìn anh.

Lòng Mộ Nguyệt Sâm rất bất lực: “Được rồi, anh sẽ nghĩ cách mua cho em.”

“Vậy anh nhanh chóng đi mua.” Hạ Băng Khuynh thả lỏng tay.

“K fải anh mua, kêu người mua cho em?”

“Ài, những người bạn của anh?” K biết s, nghe anh nói vậy, trong đầu lại xuất hiện hình ảnh của Ôn Từ Tích.

“Em cảm thấy anh sẽ ngu ngốc đến nỗi đưa điểm yếu để họ cười vào mặt sao? Anh kêu Tùy Hàng.”

“Kêu thư ký Trác?” Hạ Băng Khuynh kinh ngạc.

“K sai!”

Thư ký Trác đánh thương, 1h sáng còn bị cấp trên k có nhân tính kéo dậy, còn kêu anh đi mua băng vệ sinh.

Thư ký quả là 1 công việc k tốt!

Hạ Băng Khuynh rất áy náy!

Mộ Nguyệt Sâm gọi cho Trác Tùy Hàng, điện thoại rất nhanh đc nhận, anh đơn giản trực tiếp nói: “Lập tức đi siêu thị mua các loại băng vệ sinh mang đến chung cư.”

Anh hoàn toàn k quan tâm Trác Tùy Hàng đang hóa đá bên kia điện thoại.

“Băng, băng vệ sinh? Phụ nữ dùng?” “Tin dữ” đột nhiên rơi xuống đầu khiến Trác Tùy Hàng có chút trì trệ.

“Nhảm nhí! K lẽ cho nam dùng?” Mộ Nguyệt Sâm ngừ khí k vui nói.

Trác Tùy Hàng khổ não đáp 1 tiếng.

“Nhanh chóng đem qua.”

Mộ Nguyệt Sâm mệnh lệnh xong, liền cúp máy.

Hạ Băng Khuynh nghĩ, Trác Tùy Hàng bây giờ nhất định muốn dùng mấy con búp bê tiểu nhân bóp chết anh!

Nghĩ đến lát nữa thư ký Trác đến, Hạ Băng Khuynh kêu Mộ Nguyệt Sâm mang đồ đến cho cô, để trần cơ thể, kiểu gì cũng k thỏa đáng.

Khoảng nửa tiếng, có người đến.

Nhưng k fải Trác Tùy Hàng, mà là Khương Viên.

Mộ Nguyệt Sâm ra khỏi phòng, thấy Khương Viên mặc lễ phục dạ hội hờ hững, bộ dạng mê hoặc lười biếng ngồi trong phòng khách, biểu cảm lập tức lạnh lùng.

“Sao là cô?” Anh k hỏi tại sao cô biết mặt mã, vì, k cần hỏi cũng biết Tùy Hàng nói cô nghe.

Khương Viên kéo đuôi đầm dạ hội ra, lộ ra chân dài gợi cảm, cơ thể khẽ hướng về trước, cười yêu kiều: “Mộ tổng, anh như vậy k đúng đạo, tuy nói Trác Tùy Hàng là ong nhỏ bên người, anh cũng k thể để người ta đi làm chuyện này, anh k thể ép buộc, anh fải hỏi người ta có đồng ý hay không.”

“Mua đồ chưa?” Mộ Nguyệt Sâm k muốn nói nhảm với cô, lạnh lùng hỏi.

Khương Viên chỉ bịch mầu đen: “Đấy, ban ngày, ban đêm, siêu dài k sợ cháy ra ngoài, anh thích loại nào?” Dừng 1 chút, cơ thể cô đến gần, mắt đẹp nhìn anh: “Nói ngược lại, thì anh biết dùng không? Cái này kẹp ở chỗ đó k thoải mái đâu, rất khó chịu đấy!”

Mắt cô nhìn xuống dưới.

Mộ Nguyệt Sâm biểu cảm khùng bố cười 1 tiếng, môi mòng mang theo sát khí nói 1 chữ: “Cút---”

“Vậy mà kêu tôi cút, vậy tôi--” Khương Viên kéo dài âm thanh, ánh mắt đẹp để lướt qua anh 1 cái: “Vậy tôi ở lại thêm chút.”

“K muốn tôi ném ra thì tốt nhất lập tức biến mất cho tôi!”

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194

“Ôi trời ơi, anh muốn ném tôi à?” Khương Viên sợ hãi rụt lại, lấy bịch đen lên: “Vậy tôi đem bỏ thứ này.”

“Khương Viên---” Mặt Mộ Nguyệt Sâm lạnh lẽo đến kinh người.

Khương Viên lộ biểu cảm sợ hãi, k chọc anh nữa, đứng dậy đi qua, nhét bịch đen vào tay anh: “Cho anh cho anh, người ta đội gió mua cho anh, k nói tiếng cảm ơn, vậy vào đi, tôi tự tìm nước uống.”

Cô kéo khăn quét đất vào bếp.

Mộ Nguyệt Sâm bắt lực với cô, cũng tùy cô, quay người về phòng, vào nhà vệ sinh, đưa bịch qua cho Hạ Băng Khuynh: “Mua rồi, em tự lựa.”

“Thật sự cảm ơn thư ký Trác.” Hạ Băng Khuynh nhận lấy, mở ra xem, nhin cười: “K ngờ thư ký Trác biết chọn vậy, đều là loại em thích dùng.”

“Quả nhiên những thứ này phụ nữ hiểu biết hơn!”

“Ý anh là gì? K lẽ thư ký Trác là do nữ biến thành?”

“” Mộ Nguyệt Sâm cong người, nhẹ nhàng nói với cô: “Dựa vào IQ của em cũng vào đại học, cũng đc gọi là kì tích!”

Hạ Băng Khuynh cầm băng vệ sinh trong tay đánh anh 1 cái, tức giận nói: “Ra ngoài!”

Đội cô dùng xong băng vệ sinh, đi vào phòng, thấy Mộ Nguyệt Sâm dựa đầu giường, như đang ngủ, cũng như đang nhắm mắt dưỡng thần.

Cô đi qua quơ tay trc mặt anh, thấy anh bất động, có thể khẳng định đã ngủ rồi.

Cũng đúng, đã 1h sáng hơn rồi.

“Shh---” Hạ Băng Khuynh sờ bụng, mỗi lần đến tháng, mấy ngày đầu đều sẽ bị đau kinh.

K đánh thức anh, kéo chăn đắp cho anh, cô ra khỏi phòng, muốn tìm cái bình để nấu tí nước nóng đắp bụng.

Vừa đến phòng khách, liền thấy Khương Viên,

Não đột nhiên phản ứng lại, thì ra băng vệ sinh là cô ta mua.

“Qua đây ngồi đi!” Khương Viên vẫy tay với cô.

Hạ Băng Khuynh đi qua ngồi, Khương Viên đưa túi nước nóng để trên đùi cô: “Ấm tí sẽ thoải mái chút.”

“Cảm ơn!” Hạ Băng Khuynh có chút nghi ngờ, nhưng rất nhanh liền yên tâm.

Trực giác phụ nữ rất nhạy, tiếp xúc mấy lần, cô có thể cảm nhận đc Khương Viên đối với cô k có ý xấu.

Khương Viên lấy nước đường đó trên bàn cho cô: “Uống đi!”

Hạ Băng Khuynh nhận lấy: “Cảm ơn chị, tôi rồi còn làm phiền chị.”

“K s, tôi là cú đêm.” Khương Viên biểu cảm k s hết xua tay, cười: “Đàn ông dù sao cũng là đàn ông, sinh lý k giống nhau, em sao có thể mong là hẳn có thể cảm nhận đc.”

“Điểm này là thật.” Hạ Băng Khuynh đồng ý cười, tuy nói Mộ Nguyệt Sâm rất tốt, nhưng anh ấy cũng k fai phụ nữ.

“Lại lên con thêm rượu rồi, tôi đi tìm rượu ngon nhà anh ta.” Khương Viên đứng dậy đến bếp, từ tủ lấy ra 1 bình rượu đỏ, nhưng k có đồ mở, cô tìm trong tủ lần nữa: “Băng Khuynh, mở rượu để ở đâu?”

Hạ Băng Khuynh nghĩ nghĩ, nói: “Lần trc Ôn tiểu thư hình như từ học tủ bên trái nhất lấy ra, cũng biết còn ở đó k.”

Khương Viên đi đến đó kéo ra, thấy bên trong có đồ mở rượu, cười ái muội 1 cái, lấy đồ mở rượu ra, trở về ngồi trên sofa, thành thực mở ra, đồ ly rượu đỏ, uống 1 ngụm: “Ôn Từ Tịch này à, ở bên Nguyệt Sâm mang nhiều suy nghĩ, tôi ghét nhất phụ nữ giả tạo, vẫn là em dễ thương hơn.”

“Chị---. biết cô ấy?” Nghe Khương Viên nói vậy, lòng Hạ Băng Khuynh như bị treo lên.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 195

Cô k phủ nhận có địch ý với Ôn Từ Tịch.

Khi cô biết đc nữ nhân đó cũng thích Mộ Nguyệt Sâm, trong lòng đã k khoan dung đc nữa.

Khương Viên nghiêng đầu, cười với Hạ Băng Khuynh: “Tôi đương nhiên biết, tính ra, tôi biết Nguyệt Sâm lâu hơn cô ta, Nguyệt Sâm này à, là loại mà chỉ cần là nữ đều muốn xông vào anh ta, tuy tôi trc h chưa từng che giấu mong muốn này, đáng tiếc vẫn luôn k đạt đc, thật sự quá đau lòng!”

Hạ Băng Khuynh cười nhẹ.

Bây giờ cô có thể khẳng định, Khương Viên thật sự k thích Mộ Nguyệt Sâm

“Cô ngốc, tôi nói muốn ngủ chồng em, em còn cười đc à---” Khương Viên nheo mắt Hạ Băng Khuynh, sau đó, biểu cảm nghiêm túc lên tí: “Thấy em chỉ cần nghe đến tên nhân Ôn Từ Tịch liền mặt mày cảm như vậy, em gặp qua cô ta rồi?”

“Chỉ gặp qua vài lần mà thôi.”

“Thành thật mà nói, em đầu k lại cô ta, em với cô ta, cô ta lực chiến đấu cực mạnh, tâm cơ nhẫn nại của cô ta, mạnh hơn em quá nhiều, chỉ dựa vào cô ta có thể trở thành bạn nữ giới duy nhất có thể vào chung cư của Nguyệt Sâm, mà k động thanh sắc lưu lại đây đầu ản của mình, Nguyệt Sâm cũng k đi xóa bỏ nó, em có thể tưởng tượng cô ta lại hại thế nào.”

Hạ Băng Khuynh nghe k hiểu: “Có thể Mộ Nguyệt Sâm anh ta k chú ý.”

“E tưởng Mộ Nguyệt Sâm k chú ý sao? Là lờ đi? Bé gái, em thật ngây thơ! Tôi nói với em, hẳn đều biết, hẳn thậm chí biết rõ lòng ái mộ của Ôn Từ Tích, k có gì có thể thoát khỏi mắt của Mộ Nguyệt Sâm Hẳn ta k giải quyết dứt khoát là vì thấy Ôn Từ Tích cũng k tệ, trong lòng cảm thấy cũng thoải mái. Nguyệt Sâm là người rất tự phụ, hẳn cảm thấy bản thân sẽ k yêu người hẳn k muốn yêu, cô ta sẽ tuyệt đối k có cơ hội, mà Ôn Từ Tích cũng lợi dụng điểm này, cô ta k tấn công mạnh mẽ, cô ta cứ từ từ như vậy, k lộ chút dấu vết, từng chút xâm nhập vào cuộc sống của anh. Nếu k có sự xuất hiện của em, tên cao ngạo lạnh lùng như Mộ Nguyệt Sâm nếu đến tuổi bị ép kết hôn, Ôn Từ Tích dù là bất kỳ điểm nào cũng là lựa chọn hàng đầu để chọn làm vợ. Tôi nghĩ, cô ta nhất định hận chết em, phí công sức nhiều năm như vậy, cũng k bị đe với 1 cọng tóc mai của em”

Khương Viên nói xong, rất ưu nhã nhấp 1 ngụm rượu đỏ.

Lòng Hạ Băng Khuynh lại k cảm thấy nhẹ nhõm: “Bây giờ cô ta và Mộ Nguyệt Sâm vẫn là bạn.”

“Chỉ tặng cho em 1 dấu hiệu tình bạn: Trận chiến của em và cô ta sắp bắt đầu rồi!” Khương Viên cười dùng ngón tay ấn lên má cô.

“Em mới k đấu với cô ta, Mộ Nguyệt Sâm yêu ai chứ!”

“Nhìn xem, đây là khác biệt của 2 người, em k muốn đấu, cô ta lại mưu tính làm sao chia cách 2 người, như là cuộc đua rùa và thỏ, em là thỏ được sùng kiêu ngạo tự tin, cô ta là rùa k động thanh sắc, cố gắng bò về trước.” Khương Viên vỗ vai cô, đến gần cô, mặt đẹp đầy tình quang: “Cẩn thận, dù cho cuối cùng cô ta k thể đến đích lấy thưởng, cũng sẽ nửa đường đào hố để em rơi vào.”

Thần kinh Hạ Băng Khuynh thuận theo lời của cô mà căng thẳng.

Hướng hành lang, tiếng bước chân trầm ổn truyền đến.

Mộ Nguyệt Sâm từ ngoài vào, thấy Hạ Băng Khuynh ngồi nói chuyện với Khương Viên, tay Khương Viên còn trên vai Hạ Băng Khuynh, mặt đẹp liền xụ xuống: Khương Viên sao cô còn ở đây?”

“Bà đây mệt rồi, ở chỗ anh uống tí rượu, cùng tiểu bảo bối nói chuyện thì thế nào, có chút phong độ của người nổi tiếng hay k.” Khương Viên lười biếng lắc ly rượu đỏ.

“Thả ly xuống, lập tức rời khỏi cho tôi.”

“Đc, đc, đc, tôi đi còn k đc sao.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196

Khương Viên thả ly xuống, lấy áo khoác cùng túi bên cạnh, đến gần Hạ Băng Khuynh nói: “Nhớ lời chị nói, cẩn thận Ôn Từ Tích, đừng để thua cho cô ta!”

Đứng dậy, đắp áo lên người, đi về hướng Mộ Nguyệt Sâm: “Em phải đi đây, chúng ta hôn từ biệt 1 cái.”

Cô đến gần, Mộ Nguyệt Sâm k chớp mắt đập mặt cô ra, nắm lấy vai cô, đẩy ra cửa thang máy, ấn mở thang máy, đẩy ra vào: “Vĩnh biệt!”

“Nửa đêm tôi phải bò vào chung cư của 2 người.” Khương Viên nói 1 câu độc ác.

Thang máy theo đó đóng lại.

Mộ Nguyệt Sâm xoa thái dương, đang nghĩ có cần nói với Khương lão già 1 tiếng, đưa cháu của ông đến bệnh viện tâm thần.

Hạ Băng Khuynh ở bên cười ra tiếng.

Mộ Nguyệt Sâm nghe tiếng cười của cô quay đầu lại: “Hôm nay sao k ghen rồi?”

“Có gì đáng ghen, trước mặt Khương Viên, anh như chú chó husky dễ thương.” Hạ Băng Khuynh nói xong, lập tức rút lui chạy về phòng.

“Nha đầu chết tiệt, bụng hết đau, da ngứa rồi sao!” Mộ Nguyệt Sâm đuổi theo.

2h sáng

Họ nằm trên giường.

Hạ Băng Khuynh qua giấc ngủ, lúc này k ngủ đc.

Mộ Nguyệt Sâm kiên quyết lấy tay làm gối cho cô, tay lớn xoa bụng cô, miệng chà xát tai cô, thấp giọng: “Còn đau k?”

“Đau!” Hạ Băng Khuynh rất khẳng định nói.

Chỉ có vậy, cô mới tiếp tục hưởng thụ đc bàn tay ấm áp của anh.

Tay anh vẫn luôn xoa.

Con buồn ngủ lại tới, Hạ Băng Khuynh trong lòng ấm áp bình yên ngủ, tay anh vẫn k dừng xoa.

Trong mơ, đều là dư vị hạnh phúc.

Giấc này, ngủ đến trưa.

Bọn họ ra ngoài ăn trưa.

“Chiều anh có cuộc họp, em đi theo anh đến cty hay về nhà?” Hạ Băng Khuynh hỏi cô.

“Về nhà, em chưa làm bt, tự mình bắt xe về cũng đc.” Hạ Băng Khuynh đáp.

Mộ Nguyệt Sâm lần này k nói gì: “Vậy em về từ từ thôi, có tiền k?”

“Ai ya--” Hạ Băng Khuynh mới nhớ ra hôm qua lúc ra ngoài k mang ví: “Hình như k!”

Mộ Nguyệt Sâm lấy ví da đưa cô: “Cầm lấy!”

“Đưa hết cho em?” Hạ Băng Khuynh nhìn ví da, hưng phấn: “Em phát tài rồi!”

“Em thấy có khá năng k?” Mộ Nguyệt Sâm tạt gáo nước lạnh: “Tôi trả anh.”

“Hừ, keo kiệt!” Hạ Băng Khuynh cười bĩu môi.

“Xem ra em k muốn lấy.” Mộ Nguyệt Sâm đưa tay qua hướng cô.

Hạ Băng Khuynh lập tức áp lên ngực: “Ai nói k lấy, em lấy, em lấy mà, em về nhà đây.”

Cô đi ra bên đường kêu taxi, chui vào, báo địa chỉ Mộ gia.

Xe lái đc 1 lúc, Hạ Băng Khuynh lấy ví tiền trong tay coi coi, đây là ví của Mộ Nguyệt Sâm đó, bên trong k biết có bí mật nhỏ của anh k.

Ồm hi vọng, cô mở ví ra, cô k có hứng thú với tiền và thẻ, cô muốn tìm những tấm hình nhỏ để ở trong.

Nhưng lục 1 lượt, k thấy gì.

Quả nhiên là vô vị.

Cô nghĩ nghĩ, bứt cọng tóc của mình, cuộn lại, cạy đường chỉ bên mép ví chuẩn bị nhét vào, như vậy, dù anh đi đâu, cũng có thể mang theo cô.

Cảm giác thật tốt!

Vừa đang nhét vào trong, ần hiện, cô thấy bên trong hình như có thứ gì.

Đề tóc trong tay xuống, cô dùng ngón tay từng chút lấy thứ trong đó ra.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tán Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 197

1 cuộn đen đen rơi xuống tay cô.

Là gì?

Cô dùng tay gỡ ra, đột nhiên phát hiện là cọng tóc dài!

Lòng Hạ Băng Khuynh xuất hiện sự sợ hãi vô danh, đây là những vật kỳ lạ trong phim ma, trường hợp giống nhau, sợ hãi liền chiếm đầy tim, sau đó lan ra đến ngón chân cô.

Nhìn 1 chút trong lòng liền nhảy bèn lên.

Lúc cô muốn lên bỏ tóc mình vào 1 góc trong ví anh, lại có người nhanh hơn cô bỏ vào trước, còn chọn chỗ y hệt.

Tự nhiên, tâm tư nhất định giống nhau.

Quan trọng nhất là, nữ nhân này cũng đã từng thân cận Mộ Nguyệt Sâm, có thể tùy ý lấy ví của anh.

Nữ nhân đó là ai?

Mang theo nghi vấn, lòng trầm trọng về Mộ gia.

Từ cửa sắt vào biệt thự, cô đến đang đi trên cỏ hay hoa cũng k rõ, phương hướng ngày càng lệch.

Vườn hoa hồng.

Cô cứ theo xông đến bên kệ hoa đụng vào cột, mới dừng lại bước chân mộng du của mình.

Xoa đầu, cảm thấy đầu đầy sao.

“Cần tìm đại sư thu hồn cho em k?”

Giọng rõ ràng ôn nhu từ bên phải truyền đến.

Mộ Nguyệt Bạch mặc áo len trắng ngồi trên ghế đọc sách, tay anh thon dài, nước da như ngọc, mang theo hào quang, đặc biệt là dưới ánh mặt trời, lấp sáng đó càng thêm chói.

Xung quanh anh, hoa hồng nở rực rỡ, gió nhẹ thổi qua, hương thơm lan tỏa, người ở trong đó nhưng k hề bị nhiễm?

Nơi đây dường như là 2 thế giới cách biệt.

Mỗi ngày anh đều sống an nhàn như vậy, qua ngày tháng tự tại của thần tiên?

Mà Mộ Nguyệt Sâm phải đối mặt với đống văn kiện, vĩnh viễn k hợp xong, k k hết văn kiện, thoát k dc xã giao, đều là con trong nhà, sao mệnh lại khác như vậy.

Mộ Nguyệt Sâm thu suy nghĩ lại, thả tay, k có sức đáp: “K cần!”

Cô chuẩn bị rời đi.

Kinh nghiệm nói với cô, tên này đến gần k tốt, miệng của anh có thể giúp người chết cũng biết nói, mỗi lần đều bị anh làm cho mơ hồ, thương để làm chứng, thật sự k fai cô ngốc, mà anh quá giáo hoạt.

Đi được vài bước, giọng nhẹ như mây gió phía sau truyền đến: “Hôm qua thế nào?”

Hạ Băng Khuynh ngẩng người dừng chân, phía sau cứng nhắc.

Anh ta hỏi vậy, chắc chắn k có chuyện tốt!

Hỏi hận bản thân đi đến đây, chui vào bẫy của anh, nhắm mắt, ổn định hơi thở quay người: “Rất tốt, sao thế?”

“Ngủ ngon không?” Mộ Nguyệt Bạch lật 1 trang sách, hỏi như k quan tâm.

“Hoomn nay ngủ rất ngon.” Hạ Băng Khuynh thản nhiên cười.

Mộ Nguyệt Bạch gấp sách lại, ngẩng đầu nhìn cô, cười: “CHị đâu rất tức giận việc em qua đêm!”

Hạ Băng Khuynh ngẩng người.

K muốn bị anh thấy cô chột dạ, cô muốn rất đi đáp: “Tức giận thì tức, chuyện giữa tôi và chị, k cần anh nói.”

Mộ Nguyệt Bạch thờ dãi: “Bé dễ thương, anh Nguyệt Bạch đối với em k tốt sao? Hay là đánh qua mắng qua em? Tại sao bây giờ lạnh lùng với anh như vậy?

“Chuyện anh lại lòng tự biết, tôi biết k ải đối thủ của anh, sau này cũng đừng kiểm chuyện với tôi.” Mắt Hạ Băng Khuynh kiên định.

“Bé dễ thương, em tự biết mình k là đối thủ của anh, nếu anh thật muốn bắt nạt kiểm chuyện với em, em có thể k bị thương chút nào sao? Logic này nói k đúng lắm.” Mộ Nguyệt Bạch lắc đầu, nhàn nhạt cười.

Hình như có chút đạo lý!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198

Sau đó, cô cảnh giác lên: “Mộ Nguyệt Bạch, anh ít gài bẫy, tôi sẽ k bị lừa, anh nói đi, anh lại muốn làm gì.”

Anh nếu đã nói chuyện này, khó có chuyện bên trong k có âm mưu.

Mộ Nguyệt Bạch đứng dậy, đi đến bên hoa hồng đã nở, cúi đầu nghĩ: “Anh chỉ trong lúc cô ấy tức giận nói, em ở ktx nửa qua đêm, với lại đã gọi định xác nhận với bạn đó rồi, cô ấy k nghi ngờ, anh chỉ hy vọng lát em k để lộ thôi.”

Hạ Băng Khuynh thu khí chất gương kiêu với anh lại.

“Anh---, k nhân cơ hội?” Cô cảm thấy có chút đáng nghi.

Anh đây là tính đang giúp họ?

Nhưng-- anh ta tốt vậy sao?

Mộ Nguyệt Bạch hái bông hoa đã ngời lâu xuống, bước đến trước mặt cô: “Xem ra trong lòng em anh là nhà mưu lược!”

“K ải tôi muốn nghĩ anh thành như vậy, thực tế chuyện anh làm khiến tôi cảm thấy anh tâm tư quá sâu.” Hạ Băng Khuynh cũng k dây dưa với anh.

Nghĩ lại lần đầu họ gặp, ấn tượng của cô với anh rất tốt!

Mộ Nguyệt Bạch cười đầu cười nhạt: “Thay vì nói tâm tư anh sâu, k bằng nói em k hiểu anh, nhưng dù thế nào, anh Nguyệt Bạch trc h chưa từng muốn hại em, điểm này, nhất định ải tin.”

Kéo tay cô, đưa hoa hồng lên tay cô, cầm sách rời đi.

“Mộ Nguyệt Bạch---” Hạ Băng Khuynh kêu anh lại.

Mộ Nguyệt Sâm ở trc quay người.

Hạ Băng Khuynh nắm hoa trong tay: “Tôi muốn nói với anh, sau này nếu anh k tính kế tôi, chuyện trc có thể k tính toán, nhưng chuyện thích tôi, tôi nói rõ với anh, tôi sẽ k thích anh!”

Mộ Nguyệt Bạch nhìn cô, mắt sâu thẳm, sau đó, anh cười với cô, quay người, rời đi.

Về phòng, Hạ Băng Khuynh để hoa hồng trên tay xuống bàn sách, thuận thế ngồi xuống, từ trong túi lấy ví Mộ Nguyệt Sâm ra, nhìn cả chiều.

Quả thật sắp tàu hòa nhập ma.

Giờ com tối, Mộ Bác Minh rất vui với nói với Tần Viên Thường: “Chiều nay họp đồng sự, Nguyệt Sâm biểu hiện rất tốt, đến mấy lão kỳ cựu khó tính cũng tán thưởng, xem ra, tôi rất nhanh có thể hru rồi, cùng bà du sơn ngoạn thủy.”

“Chỉ biết bản thân thả lỏng, Nguyệt Sâm cũng sắp bị ép đến k có thời gian tìm bạn gái rồi, nếu toàn bộ giao cho nó, sợ sắp ế chết mất.” Tần Viên Thường trách cứ nói.

Mộ Cẩm Đình k ngừng cười lên.

“Với bề ngoài của Nguyệt Sâm nhà ta mà ể? Đùa à,” Mộ Bác Minh nói, lại nghĩ “Nhưng cũng đúng, sau này nếu tôi từ chức, nó thật sự bận đến thời gian yêu đương cũng k có, xem ra ải kết hôn trc mới đc!”

Kết hôn?

Hạ Băng Khuynh ngây người, đùa từ trong tay rơi xuống, phát ra âm thanh.

Chú ý của mọi người đều dồn về cô.

“Băng Khuynh đối với ý này của chú thấy thế nào?” Mộ Bác Minh cười ôn hòa hỏi.

Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhã nhìn Hạ Băng Khuynh, rất mong đợi nghe đáp án của cô.

Hạ Vân Khuynh lúc này k dám chen ngang, câu hỏi do ông đặt, cô là con dâu, theo quy tắc tự nhiên k thể chen ngang.

“Con...” Hạ Băng Khuynh động dậy miệng, k biết nên nói gì mới tốt.

Cô chỉ bị bất ngờ.

Đừng nói ý kiến, đến thời gian nghĩ cũng k có.

Mộ Nguyệt Sâm cổ vũ cô: “Có gì cứ to gan mà nói!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199

Kêu cô nói gì chứ?

Hạ Băng Khuynh rối loạn, rất khó xử.

“Đến Nguyệt Sâm cũng muốn nghe, vậy Băng Khuynh nói gì, trong lòng nghĩ gì nói đó, đều là người 1 nhà, đừng sợ.” Tần Viên Thường lên tiếng cổ vũ.

Xem ra k nói k đc r.

Trần tình tí, ổn định tâm trạng, Hạ Băng Khuynh liếm liếm môi, nhần nhin nói: “Con cảm thấy --- nhân duyên là tự nhiên k ép buộc, Mộ Nguyệt Sâm nên tìm 1 người mình thích, vậy mới hạnh phúc!”

Nói xong, mặt cô vô thức đỏ lên.

Tân Viên Thường trong lòng lịch lịch cười: “Băng Khuynh nói rất hay, hạnh phúc là từ tìm, đó là chân thật mà khó có dc nhất, nhưng ta có dự cảm, Nguyệt Sâm chúng ta nhất định có phúc khí đó.”

“Uhm, nhất định có!” Hạ Băng Khuynh có chút k tự nhiên cười.

“Chỉ thích thì k đủ, cũng fải hợp tính, thích hợp mới tốt.” Hạ Vân Khuynh rất phản đối nói, cho dù cách mình làm k làm e vui, em cũng sẽ oán mình, nhưng người xấu cứ để cô làm.

Đặc biệt sau khi cô biết toàn bộ sự việc.

Hạ Băng Khuynh nắm chặt tay, nhìn về Mộ Nguyệt Sâm, trong lòng buồn bã.

Trong bữa ăn, chìm vào không khí khó xử.

Khoảng 2ph sau, Mộ Nguyệt Sâm quay về hướng ba mẹ, biểu cảm trầm lạnh nói: “Tuần sau, em mang con dâu tương lai để 2 người xem!”

Như là 1 quả bom nguyên tử.

Người trên bàn để kính ngạc mở to mắt muốn roi xuống.

Hạ Băng Khuynh cũng bị dọa rồ.

Tuần sau?

Anh k fải điên rồi chứ!

Tự nhiên nghe tin này, tim cô rối loạn, cô chưa chuẩn bị tinh thần xong, nhưng nhưng nếu anh thật sự làm vậy, dù cho bị chị đánh chết, cô cũng theo anh, vì cô cũng k có cách nào.

“Con có bạn gái rồi?” Mộ Bác Minh nghi ngờ hỏi.

“Đúng!” Mộ Nguyệt Sâm k biểu cảm gật đầu.

Mộ Bác Minh cười híp mắt: “Vậy mang về cho ta xem.”

“Được, cứ vậy đi!”

Mộ Nguyệt Sâm quyết định.

Sắc mặt Hạ Vân Khuynh k tốt, ăn xong cơm, liền gấp gấp rồi đi, cũng k biết đi làm gì.

Vốn Hạ Băng Khuynh còn muốn tìm cô, nói rõ, cô thích Mộ Nguyệt Sâm.

Lời này, cô ngại nói, nhưng nếu cô cứ làm hư chuyện, cô sợ chị sẽ làm lớn chuyện.

Đến phòng cô mấy lần k thấy ai.

Về phòng, vừa ngồi lên bàn sách, nghe người gõ cửa.

“Ai?” Cô quay đầu nhìn cửa.

K đáp, trực tiếp mở cửa vào.

Mộ Nguyệt Sâm!

Thấy anh, Hạ Băng Khuynh có chút ngại, anh vừa đích thân thừa nhận cô là bạn gái.

Đây còn như là anh tỏ tình đi

Thuận tay đóng cửa, Mộ Nguyệt Sâm bước về hướng cô, nửa ngồi nửa dựa bàn, mắt híp lại, sắc bén nhìn bông hồng trên bàn, cảm lên nhìn: “Hái ở đâu?”

“Hoa viên!” Hạ Băng Khuynh đáp nhanh.

Cô k gạt người, hoa này thật sự hái ở hoa viên, chỉ là Mộ Nguyệt Bạch hái mà thôi.

Mộ Nguyệt Sâm xoay hoa trong tay, tinh thần cao thâm lên: “Mộ Nguyệt Bạch hái cho em!”

Anh 1 câu liến lợ.

Hạ Băng Khuynh bĩu môi, chỉ có thể thừa nhận: “Đúng, là anh ta hái, em thuận tay lấy về, k có ý khác.”

Sớm biết bỏ nó rồi!

Lúc đó cô có nhiều tâm sự, ai mà lo đến 1 bông hoa chứ!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 200

Mộ Nguyệt Sâm bóp nát hoa bỏ vào thùng rác: “Lần sau còn dám nhận hoa của hần, ngón tay k còn.”

“~” Cắn tàn nhẩn v k

“Ví anh đâu?” Mộ Nguyệt Sâm hỏi.

Nói đến ví, lòng Hạ Băng Khuynh lại trầm xuống.

Cô từ học tù lấy ví cho anh, nửa đùa nửa thật nói đùa: “Mộ Nguyệt Sâm, lần gần đây nhất anh đưa ví cho phụ nữ là khi nào? Thành thật khai báo!”

Mộ Nguyệt Sâm lần nữa nhét ví vào tay cô, sau đó lấy về, đáp: “Sáng nay.”

“” Hạ Băng Khuynh liền á khẩu.

Ý anh cô là người đầu tiên!

Nhưng, nếu k đưa phụ nữ đó, cô ta bỏ vào lúc nào.

Nhưng, anh lại k như đang gạt người.

“Đang nghĩ gì? Trầm buồn như vậy.” Lúc hỏi cô, Mộ Nguyệt Sâm lấy ví ra nhìn.

“K, k có, e có tâm sự gì chứ.” Hạ Băng Khuynh lắc đầu, tạm thời bỏ qua đề khó đó đi, biểu cảm xấu hổ hỏi: “Vậy tuần sau anh thật sự mang bạn gái về nhà sao?”

Mộ Nguyệt Sâm thu ví lại, mắt mang ý cười: “Sợ rồi?”

“Em sợ gì, anh mang bạn gái, liên quan đến em” Hạ Băng Khuynh nũng nịu biau môi, mặt cười ngọt ngào.

Tím tiếp xúc nóng bỏng.

“Hừ, kq đến em, em gấp cái gì.” Mộ Nguyệt Sâm giả bộ hoài nghi.

“EM k gấp, em tò mò, người ta còn chưa chắc đồng ý.”

“EM đâu fai cô ấy, sao biết cô ấy k đồng ý, nói k chừng, trong lòng đang mừng thầm”

“Ai mừng thầm chứ?” Hạ Băng Khuynh vỗ lên đùi anh 1 cái.

Mộ Nguyệt Sâm nắm tay nhỏ của cô: “Đâu fai nói em, cần gì kích động vậy?”

Mặt nhỏ của Hạ Băng Khuynh đỏ lên.

Nhìn mặt cô đỏ rất đáng yêu, Mộ Nguyệt Sâm nhin k được cong lưng, từ từ đến gần môi cô.

Khí nóng lan tỏa.

Tuy k fai lần hôn đầu, nhưng Hạ Băng Khuynh vẫn cảm thấy tím đập như sấm.

Cô nhắm mắt.

Môi ẩm áp áp xuống, chà sát miệng nhỏ mềm mại của cô, cạy mở hàm của cô, cùng cô đẩy đưa 1 chỗ.

Lúc 2 người hôn đến k muốn rời ra, đột nhiên có tiếng gõ cửa.

“Cốc cốc-...”

Hạ Băng Khuynh đẩy Mộ Nguyệt Sâm ra “Ai, ai đó!”

“Là anh, anh Nguyệt Bạch của em!” Bên ngoài vang giọng ôn nhu.

Lòng Hạ Băng Khuynh căng thẳng.

Anh ta đến làm gì!

1 ánh nhìn lạnh băng chiếu qua.

“Anh Nguyệt Bạch của em? Hắn thành người của em khi nào?” Mắt Mộ Nguyệt Sâm mang mùi thuốc súng, rất nhanh muốn nhìn cô thành tổ ong.

“Hắn k fai của em, là hắn tự luyện, em có cách nào chứ.” Hạ Băng Khuynh tích cực giải thích, nhưng phát hiện k có tác dụng.

Bên ngoài truyền đến giọng Mộ Nguyệt Bạch: “Băng Khuynh?”

“Đến, đến đây-...” Hạ Băng Khuynh đứng lên, dưới ánh mắt như giết người của Mộ Nguyệt Sâm, áp chế áp lực chạy ra mở cửa.

Cũng k thể k mở, dù rất ghét Mộ Nguyệt Bạch, cô cũng k thể quá quá đáng, dù sao cũng là Mộ gia, hắn là nhị thiếu, hơn nữa, lần này còn giúp cô.

Mở cửa, Mộ Nguyệt Bạch đứng ngoài, tay cầm 1 cái hũ.

Anh nhìn vào phòng: “Nguyệt Sâm cũng ở đây à?”

Mộ Nguyệt Sâm lười quan tâm hắn.

“Có chuyện gì?” Hạ Băng Khuynh trực tiếp hỏi, hận anh k thể rời đi ngay.

Thời gian ở lại càng lâu, cô càng xui xẻo.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 201

“E cứ để anh Nguyệt Bạch đứng ngoài sao?” Mộ Nguyệt Bạch cười như hồ ly.

“Có lời thì nói, có hơi thì thả!” Giọng lạnh lùng trong phòng truyền ra.

Hạ Băng Khuynh sợ hãi rụt cổ.

Mỗi lần họ ở chung, cô đều cảm thấy như trong kho đạn, mang theo tâm trạng lúc nào cũng sẽ thấy đạn bay, Mộ Nguyệt Bạch là cung tên, Mộ Nguyệt Sâm là hỏa tiễn.

1 bên ôn hòa khởi mào, 1 bên lạnh lùng bùng nổ.

Cô dựa cửa, cười giả tạo với Mộ Nguyệt Bạch: “Hay là, nói ở đây!”

Mộ Nguyệt Bạch lộ khuôn mặt thất vọng: “Nguyệt Sâm có thể vào, anh Nguyệt Bạch k thể sao? Băng Khuynh em thiên vị, tìm anh Nguyệt Bạch tan vỡ, trước đây e k như vậy.”

Cái gì trc đây chứ?

Lời này nghe có chút sai!

Hạ Băng Khuynh nghe k hiểu ý vị sâu xa của anh, nhiệt độ trong phòng ngược lại lập tức giảm xuống 10 độ.

“Đề hấn vào!” Giọng Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng vang lên.

Hạ Băng Khuynh nhường đường, để Mộ Nguyệt Bạch vào, lòng có chút k vui.

Cảm giác bị khồng chế này cô k thích.

Mộ Nguyệt Bạch vào, thấy Hạ Băng Khuynh vẫn đứng ở cửa, anh lại qua đó: “Bé dễ thương, sao như k vui vậy?”

“K có!” Hạ Băng Khuynh bình thản quay người, đi vào phòng.

Mộ Nguyệt Sâm vẫn dựa trên bàn, hai tay khoanh trc ngực, thần sắc tuy lạnh lùng, nhưng lại k hề có ý tấn công, anh k động thanh sắc đến đó, như là con hổ đang nấp.

“Bé dễ thương, cầm lấy!” Mộ Nguyệt Bạch đưa hộp thủy tinh trắng qua.

Hạ Băng Khuynh nhận lấy: “Cái gì vậy?”

“Xí muối, bạn anh Nguyệt Bạch bên Đài Loan gửi qua, anh thấy ngon, liền cho em 1 hũ, thử xem.”

Đều nói k thể đánh người chạy lại, dù h Hạ Băng Khuynh k muốn ăn, nhưng cô vẫn mở ra, lấy 1 viên bỏ vào miệng.

“Vị k tệ!” Hạ Băng Khuynh mắt sáng lên, thành thật nói.

Vì thật sự ngon, cô nhin k đc lấy viên thứ 2.

Thật ra Mộ Nguyệt Bạch cũng k xấu lắm.

“Ngon chứ, anh Nguyệt Bạch cảm thấy đồ ngon k thiếu, bên anh còn rất nhiều, ăn xong lại lấy cho em, bạn anh Nguyệt Bạch ở khắp nơi, biết anh cứ ở nhà, cho nên thường gửi đồ ăn vặt qua, mà anh cũng ăn k hết!” Mộ Nguyệt Sâm đây ý cười nói.

“Còn sao?” Hạ Băng Khuynh truy hỏi.

“Như chocolate, pudding, dâu khô, bò khô, sầu riêng khô vân vân các loại, tuy vị ngon, nhưng anh k thích ăn lắm, cho nên để trong tủ lạnh.” Mộ Nguyệt Bạch nói, lại than nhẹ: “Ài, mỗi lần qua hạn đều vứt đi.”

Hạ Băng Khuynh gấp đến nói vấp, nói: “Đừng, đừng mà, qua hạn thì phí quá, sau này em giúp anh ăn.”

Thật thần kỳ, đồ bạn anh gửi đều là món cô thích ăn.

“Băng Khuynh nếu thích ăn, thường đến là đc!” Mộ Nguyệt Bạch cười ấm áp.

“Vậy tôi k khách khí.” Hạ Băng Khuynh lên hưng phấn.

Lòng Mộ Nguyệt Sâm hử lạnh, mua mua chuộc đồ tham ăn thật dễ!

Mộ Nguyệt Bạch cười ấm áp với cô: “Vây em ăn từ từ, anh Nguyệt Bạch đi trc.” Nói xong, nhìn về hướng Mộ Nguyệt Sâm, mắt đặc biệt ôn hòa: “Em trai, cả ngày làm mệt rồi, nên về phòng nghỉ đi.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 202

“Anh quan tâm tôi vậy sao, thật khiến tôi nổi da gà!” Mộ Nguyệt Sâm cười lạnh, ôn tồn nhả ra mấy chữ, trong lời k mang theo dao lạnh hay lửa nóng, càng giống đang trêu chọc.

“Em trai yêu dấu, khả năng li giải của em, vẫn tinh tế như vậy, đi đây!” Mộ Nguyệt Bạch cười uyển chuyển, rời phòng.

Hạ Băng Khuynh ôm hộp ngáy người.

Tường Mộ Nguyệt Bạch sẽ làm loạn lên, ai ngờ đầu khẩu chút với Mộ Nguyệt Sâm, rồi đơn giản kết thúc.

Hình như, anh thật chỉ đến đc xí muối.

Lúc đang ngáy người, hộp trong tay bị lấy đi, mở to mắt nhìn hộp đồ ngon bị ném vào thùng rác.

“Mộ Nguyệt Sâm---” Hạ Băng Khuynh tức đến dậm chân.

“Dậm chân nữa coi!” Mộ Nguyệt Sâm uy hiếp trừng cô, mắt đầy sát ý.

“Xí muối k có tội!”

“Là đồ của Mộ Nguyệt Bạch, là tội ác!”

“Bệnh thần kinh, đồ với ăn khác gì chứ, k bằng đổ vào miệng em.”

“Hạ Băng Khuynh, lấy đồ người khác, là phải trả nghe qua chưa.”

Hạ Băng Khuynh bĩu môi, k nói nữa.

Mộ Nguyệt Sâm ném hộp vào thùng rác, đi đến trc mặt cô: “1 hộp xí muối đã bị lừa đi, vậy chỗ hấn nhiều đồ ăn vậy, có phải em chuẩn bị theo hấn luôn.”

“Anh nhầm nhĩ!” Hạ Băng Khuynh nghe xong tức giận: “Hạ Băng Khuynh em có nguyên tắc, vì miếng ăn, sẽ theo anh ta sao? Em đâu điên đến vậy.”

“Giáo biện vô dụng, để anh thấy dụng đến đồ ăn trong tủ lạnh hấn 1 lần, anh đánh gãy chân em.”

“Anh---”

Hạ Băng Khuynh k giáo biện đc, xõng qua cắn môi anh: “K cho em đi lấy, anh mua cho em.”

Mộ Nguyệt Sâm gõ đầu cô: “Hạ Băng Khuynh, sẽ có ngày, em biến thành con heo.”

“Dù là heo, cũng là heo xinh đẹp.”

“Da mặt em ngày càng dày rồi---”

“Nói nữa em cần anh!”

Mộ Nguyệt Sâm nâng cằm cô lên, áp sát: “Cần anh? Em k có cơ hội đó.” Anh chặn miệng cô, hôn kịch liệt.

Có chút điên cuồng, mang sự trừng phạt, bên trong mang theo sự nghi ngờ về cô và Mộ Nguyệt Bạch, nhưng cuối cùng anh cũng dần dịu dàng lại, vì anh cần bản k thể mất cô, cho nên dù trong lòng có bao nhiêu khó chịu, người thỏa hiệp cuối cùng vẫn là anh.

Hạ Băng Khuynh đáp trả anh, đối với hôn, cô hình như thành thục hơn rồi.

Trưa hôm sau.

Sân cỏ của trường, Hạ Băng Khuynh và Tiêu Nhân ở sandwich, uống trà sữa.

Hạ Băng Khuynh nói về chuyện cạo tóc.

“1 cạo tóc dài? Có phải tam thiếu trc đây từng để tóc dài, sau đó cắt đi, giữ 1 cạo kỉ niệm!” Tiêu Nhân phát hiện trí tuệ khác thường của mình.

“Phụt---” Hạ Băng Khuynh phun miếng trà sữa ra.

“Ài, dơ quá, người ta k muốn ngồi với cậu nữa.” Tiêu Nhân giả thực nữ, tránh ra, vì Quý Tu nói với cô con gái phải thực nữ, cho nên cô quyết định trở nên thư sinh thực nữ.

“Đại tỷ, tớ nói cậu có thể đáng tin hơn tí k, Mộ Nguyệt Sâm để tóc dài, k lẽ dài đến cỡ tớ sao.” Hạ Băng Khuynh thật muốn tát 1 tát qua.

“Có gì k thể, k lẽ cậu càng nguyện ý tin anh ấy giấu phụ nữ sao, với lại yêu thì k nghĩ, nghĩ thì đừng em, cậu cứ nghĩ về nó vốn k có ý nghĩa!” Tiêu Nhân xua tay nói.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 203

“Đạo lý ai k biết, nhưng phải khiến nội tâm tin phục, nếu chỉ nói, chẳng qua là lừa người gạt mình, hơn nữa tớ cũng đâu nói phải làm gì, vì rất hiển nhiên, Mộ Nguyệt Sâm vốn k biết tồn tại của cạo tóc, tớ cũng k ngu đến hỏi anh ấy, tớ chỉ tò mò tóc của ai? Có quan hệ gì với Mộ Nguyệt Sâm? 1 nam nhân mà đưa ví cho nữ nhân, độ thân mật có thể tương đương đc, rõ ràng là vẫn để lớn đặt ra trước mắt tớ, cậu kêu tớ bỏ đi, trừ khi tớ bị mù!” Hạ Băng Khuynh để sandwich và trà sữa qua 1 bên.

K muốn ăn nữa.

Tiêu Nhân nhin k đc cười: “Cậu k fai đã hỏi rồi sao, lúc trả ví cho anh ta, hỏi thẳng như vậy, tham thiếu là ai chứ, nhìn là hiểu rõ muốn chết, anh ta trả lời cậu như vậy, ít nhất cũng có thể chứng minh 1 điều: Dù lời anh ta nói là thật hay giả, nhưng trong lòng anh ta chỉ có mình cậu!”

“Nhưng tóc đó là của ai chứ?”

“Câu hỏi k có đáp án! Theo cậu nói, đến anh ta cũng k biết, nếu anh ta cũng k biết, cậu còn muốn biết tóc của ai làm gì, ở đó mà rảnh rỗi tự kiếm chuyện lo, k bằng đừng nghĩ nữa, dù sao cũng chỉ là 1 cạo tóc mà thôi.”

Hạ Băng Khuynh thờ 1 hoi, cúi đầu: “Nói cũng đúng!”

Tiêu Nhân cầm sandwich lên cắn: “Còn k cam tâm, muốn biết đc ai mới thôi? Nhưng nếu cậu tìm ra, phát hiện gian tình k thể nói thêm đc nữa, kết quả hoặc là fai chịu đựng, hoặc là chia tay, dù chọn thế nào, đến thương tâm, bây giờ 2 người là thời kỳ tình nồng thắm, cậu có gì đáng lo chứ, nắm đc người đàn ông này thì vạn sự đều ok!”

“Là cậu rộng lượng.” Hạ Băng Khuynh tức giận nói: “Nhưng, lời của cậu cũng có đạo lý, còn về thời kỳ nồng thắm, anh ta đến h còn chưa tỏ tình với tớ, cậu nói có phải ra quá đáng!”

Cô lại lấy sandwich lên.

“Cậu có thể tỏ tình mà, đến người trăm trận trăm thua như tớ còn k sợ, người có được như cậu sợ gì.”

“Đó k giống!”

“Tớ k thấy có gì khác.”

“Vi cậu k fai nữ, cậu là gia gia, còn là một gia gia mạnh mẽ!”

Tiêu Nhân điên cuồng phun máu: “Người ta là thục nữ hiền dịu, yêu nữ Hạ Băng Khuynh, đừng hủy hoại tớ, người ta k fai gia gia, là thiếu nữ, thiếu nữ!”

Hạ Băng Khuynh cười khan 2 tiếng: “Haha, dù là thiếu nữ, cũng là thiếu nữ mạnh mẽ.”

“Người ta k làm nữa mà!” Tiêu Nhân khóc nằm qua bên.

“Thầy Quý đến rồi---”

“Đâu đâu, ở đâu---” Tiêu Nhân lập tức lên tinh thần, nhìn 4 phía.

“Hhahaha” Hạ Băng Khuynh ôm bụng cười ngất.

“Hạ Băng Khuynh dám trêu tớ, xem tớ k làm cậu chết.” Tiêu Nhân đưa 2 “móng vuốt” sò Hạ Băng Khuynh, sò eo, sò cổ, còn có đầu.

“A---, a----, tớ đầu hàng đầu hàng rồi!”

Hạ Băng Khuynh nhột đến kêu la, lăn trên cỏ, cô vốn rất sợ nhột.

“Bây giờ biết sợ rồi, trễ rồi!” Tiêu Nhân mới k tha cô, đè cô trên cỏ, càng “ra tay” mạnh với cô.

Nam sinh đánh bóng rổ thấy 2 nữ sinh xinh đẹp đến cảnh ** trên cỏ, đều đỏ mặt, có mấy người trên mặt có mụn, mụn trên mặt càng bị ép đến sưng lên, có cảm giác muốn bọc phát.

Hạ Băng Khuynh nằm trên cỏ góc mắt nhìn thấy thân hình thon cao: “Thầy, thầy Quý đến rồi, nhanh, nhanh dừng tay!”

“Lừa gạt, còn muốn dụ tớ, xem tớ làm chết cậu.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 204

“Thầy Quý, cứu mạng---” Hạ Băng Khuynh ôm ngực. kêu la.

“La nát họng cũng k ai đến cứu đâu, đến đây, người đẹp, tó khiến cậu 3 ngày 3 đêm k xuống giường, hahaha” Tiêu Nhân cười điên cuồng, nắm lấy trước ngực Hạ Băng Khuynh.

...

Quý Tu đến gần, câu đầu tiên nghe đã khiến người ta “tim đập mạnh đó”, khuôn mặt đẹp vô thức đỏ lên.

“Các em đang làm gì?”

Giọng rõ ràng thanh thoát vang lên trên đỉnh đầu họ.

Hạ Băng Khuynh đã thấy giấy da của Quý Tu.

Tiêu Nhân dừng ngay lập tức, cổ cứng nhắc quay qua, thấy Quý Tu ngọc thụ lâm phong đứng đó, trời nắng lập tức như bị sét đánh, quạ bay đầy trời.

Không - phải - là - thật - chứ!

Quý Tu thật sự k tiêu hóa nổi “cảnh” nóng bỏng trc mắt, tay thon dài nhéo mí tâm, rất k tự nhiên nói: “Ồ đây thoáng đãng, nhiều người đều thấy dc, làm sao cho thích hợp, đừng đùa quá đáng!”

Tiêu Nhân sực tỉnh lại, gấp gấp bỏ dậy, trong lúc gấp gấp, kéo đảm Hạ Băng Khuynh lên.

“A---” Hạ Băng Khuynh hét lên, kéo đảm lại, k để nó bị kéo lên.

Nhưng vẫn lộ ra vòng eo nhỏ tính tể.

Quý Tu liền quay đầu đi.

Khuôn mặt trầm ổn hiện lên sự ngại ngùng.

Tiêu Nhân chạy đến trc mặt Quý Tu, lập tức trở thành cô gái nhỏ nũng nịu, mờ to mắt nhìn anh: “Tu Tu, người ta bình thường k fải v, người ta là thực nữ, cô gái trời gả k chặt, đây tuyệt đối k fải bản tính của em, nhwung nhưng cái gì đó.”

“Nhưng cái gì? Nói xem!” Quý Tu tỉnh mặc nhìn cô, nhàn nhạt nói.

Tiêu Nhân đầu trống rỗng, moi móc tìm lí do, đột nhiên, cô tìm ra, có chủ ý rồi.

Cô thần bí cuộn tay, đến gần anh: “Thật ra, có 1 bí mật! Nhà em là là đời sau của đạo đuổi quỷ, em là đời 45, Băng Khuynh nói hôm qua sau khi đến lầu thực nghiệm, cảm thấy bị gì đó bám theo, cho nên, em mời tổ sư nhập vào người, đuổi tà cho cô ấy.”

Tìm dc lí do hay, cô bắt đầu nói nhảm.

Trời ơi!

Hạ Băng Khuynh ôm đầu, có suy nghĩ muốn đào đất chôn cô, để cô k tiếp tục làm mất mặt.

Cô k thể tìm 1 lí do bình thường sao.

2 tay Quý Tu bỏ túi, miệng nhàn nhạt: “Nếu em là đời sau của đạo đuổi quỷ, tại sao còn phải đến tìm đại sư ở đường cũ mua bùa?”

“Hả, cái này cái đó” Tiêu Nhân điểm 2 ngón tay: “Sợ là học k tinh, lầu thực nghiệm oán khí quá nặng, sợ áp k nổi, đây chỉ là phòng vạn nhất, cầu sự an tâm, đúng k.”

“Cầu sự an tâm cũng là 1 ý nghĩ k tệ” Quý Tu có chút đồng ý gật đầu: “K bằng tôi nói em nghe 1 bí mật, thật ra tôi là ma cà rồng! Tại vì an toàn của em, tốt nhất đừng đến gần tôi!”

...

Tiêu Nhân ngậy người.

Hạ Băng Khuynh ngồi đó k nhận dc cười ra tiếng.

Đây là cái bẫy mà!

Thật xem thường thầy Quý, còn tưởng thầy chỉ có bộ dạng như ông già, k ngờ còn biết trêu chọc.

“Ma, ma cà rồng à---” Mắt Tiêu Nhân lưu chuyển, kéo dài thanh âm: “Theo góc sinh học, ma cà rồng k tính là quỷ, chỉ tính là sinh vật cao cấp mà thôi. em thích ma cà rồng nhất đó, nghe nói ma cà rồng đuổi quỷ càng hay!”

“Nhưng tôi k thích em!” Quý Tu nhàn nhạt nói 1 câu.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tản Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 205

Lại bị từ chối lần nữa, miệng Tiêu Nhân vênh lên cao.

Hạ Băng Khuynh từ cò bỏ dậy, đi qua: “Thầy Quysm, về thương đầu thế nào rồi?”

“K sao!” Quý Tu bình thản đáp.

“Vậy thì tốt, thầy đứng gần, Tiêu Nhân tính thắng 1 chút, lâu lâu kì hoặc tí, nhưng cô ấy vẫn rất lương thiện.” Hạ Băng Khuynh nhàn cơ hội nói tốt cho Tiêu Nhân.

“Tôi là giáo viên bộ môn của các em, tôi chỉ quan tâm kết quả, những thứ khác k nằm trong phạm vi quản lý của tôi.” Quý Tu lí tính rạch rõ quan hệ thầy trò.

Miệng Tiêu Nhân càng vênh cao hơn.

Anh nói như vậy, Hạ Băng Khuynh tự nhiên cũng k nói thêm gì nữa.

“Mai có tiết tôi, em chuẩn bị trc khi học tập tốt.” Quý Tu nghiêm túc nói, dừng chút, lại nói thêm: “Có câu hỏi có thể gọi hỏi tôi.”

Hạ Băng Khuynh nghe xong rất vui: “Cảm ơn thầy Quý.”

“Cố gắng học.” Biểu tình Quý Tu dịu dàng hơn nhiều.

“Dạ!” Hạ Băng Khuynh cười gật đầu.

Mắt Tiêu Nhân qua lại giữa 2 người, sao càng ngày càng sai sai: “Quý Tu, anh k fai thật sự xem trọng Băng Khuynh chứ.”

Hạ Băng Khuynh mở to mắt trừng cô: “Cậu lại nói bậy rồi!”

“Ai nói bậy, hôm qua trên xe, luôn dựa vào vai cậu, bây h lại chủ động nói cậu có thể gọi cho anh ta, k fai xem trọng cậu là gì? Hừ, Hạ Băng Khuynh, tớ hận cậu!” Tiêu Nhân bộ dạng đau lòng tuyệt vọng.

“Tùy cậu hận vậy!” Hạ Băng Khuynh đáp lại cô 1 câu.

Trong mắt Quý Tu hiện lên tia bất ngờ, nói với Hạ Băng Khuynh: “Xin lỗi, hôm qua tôi mất ý thức, hoàn toàn k biết lúc đó làm chuyện gì.”

“K, k s, thầy Quý đừng nghe Tiêu Nhân nói bậy, thầy k làm gì, thật sự đừng quan tâm chút chuyện nhỏ đó.” Hạ Băng Khuynh liền nói, sợ thầy Quý khó xử.

Sắc mặt Tiêu Nhân liền thay đổi, vừa nãy còn đau lòng tuyệt vọng, lập tức lên tinh thần: “Quý Tu anh thật sự k có ý với Băng Khuynh?”

Quý Tu thờ dãi 1 hồi: “Em lên đại học để học hay tìm bạn trai?”

“Em đến để làm vợ anh.” Tiêu Nhân thẳng thắn la.

“Còn gọi thẳng tên tôi, cả ngày nghĩ chuyện bậy bạ, k học hành cho tốt, thì em thật sự k cần lên lớp học của tôi nữa.” Quý Tu lạnh lùng nói với Tiêu Nhân, liền rời đi.

Tiêu Nhân có chút phản ứng: “Tớ nói làm vợ anh ấy, anh ấy nói đến học hành làm gì, có ý gì chứ?”

Hạ Băng Khuynh cười đầy đầu Tiêu Nhân 1 cái: “Ngốc, ý là cho cậu 1 cơ hội, cậu có thể tiếp tục học lớp của thầy đó.”

“Đáng ghét, nói thẳng với người ta là dc rồi.” Tiêu Nhân che mặt, nhìn bóng lưng Quý Tu, xấu hổ đến muốn chết: “Thật k ngờ, anh ấy yếu tố như vậy, nam nhân này, tớ thích, moa moa.”

“” Hạ Băng Khuynh khinh bỉ nhìn.

Nhìn tình hình, thời gian thầy Quý bị theo đuổi còn lâu mới kết thúc.

Chuyện cọng tóc Hạ Băng Khuynh tính k quản nữa, thời gian lâu rồi, sẽ quên thôi.

Mấy ngày liền qua rất bình yên.

Nói lên thấy lạ, từ sau com tối đó, chị k đến quán cô, cô với Mộ Nguyệt Sâm như hình với bóng cũng k quản.

K lẽ tính chấp nhận rồi?

Nếu chị k phản đối nữa, là chuyện tốt, ít nhất k cần đặc biệt đến thăm tính cô.

Dù sao đợi tuần sau công khai, tự nhiên ai cũng biết.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tích* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206

Nghĩ là thấy căng thẳng.

Chiều xong h học, Trác Tùy Hằng qua đón Hạ Băng Khuynh theo lệnh.

Đến công ty, Mộ Nguyệt Sâm đang làm, Hạ Băng Khuynh đến cũng k làm ồn anh, ngồi trên sofa lấy sách đọc, mấy ngày trc học lớp thầy Quý, sau đó thầy mượn sách này cho cô xem.

Phòng làm việc im lặng, thời gian vô thức trôi qua.

Hạ Băng Khuynh xem một rồi, ngáp 1 cái.

Bên đó, Mộ Nguyệt Sâm đóng văn kiện lại: “Tối nay bọn Dung Khiêm hẹn anh ăn com, nếu em k muốn đi, lát về nhà trc.”

Bọn họ?

Hạ Băng Khuynh căng thẳng, lập tức nghĩ đến k fai là Cố Quân Thụy, k fai Quân Dung Khiêm, cũng k fai Ôn Nhã Liên, mà là Ôn Từ Tích.

Vì cứ có những người này, tỷ suất xuất hiện của cô ta rất cao.

“EM đi!” Cô nhanh chóng trả lời.

Phản ứng của cô khiến Mộ Nguyệt Sâm cảm thấy kì lạ: “Hôm nay sao thế? Hình như rất muốn đi, k fai k thích họ sao.”

“Ai nói, e k có k thích họ, hơn nữa, còn có thể cùng anh đi ăn đồ ngon, em nhất định đi.”

“Em là vì ăn mà đi.”

“K lẽ anh tưởng là gì.”

Mộ Nguyệt Sâm cười sùng nịch: “Vậy đi thôi!”

Hạ Băng Khuynh ôm sách, cười ngọt với anh, cô cảm thấy bản thân bây h như vợ nhỏ giám sát chồng, k những che giấu mục đích thật, còn giả bộ ngây thơ vô tội.

Ài, cứ vậy, cô thật sự trở nên đầy tâm cơ, mặt dày?

Bọn họ ở cty đến 6h hơn.

Sắc trời bên ngoài cũng tối.

Dưới ánh đèn, thành phố lại hiện lên sự phồn hoa trong đêm.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn thời gian thấy sắp rồi, đóng máy tính lại, đứng dậy mặc áo khoác, đi đến bên sofa, thấy Hạ Băng Khuynh chúi tâm đọc sách, cong lưng vỗ đầu cô: “Chúng ta đi thôi!”

“Uhm!” Hạ Băng Khuynh để sách vào cặp, đứng dậy, ưỡn lưng 1 cái.

Tay Mộ Nguyệt Sâm cầm cặp cô, kéo cô về thang máy.

Hạ Băng Khuynh nhìn số nhảy xuống, cơ thể lười biếng dựa vào anh.

Loại cảm giác nương tựa bình yên này, k mang thanh sắc, nhưng đặc biệt thỏa mãn.

Xe xuyên qua màn đêm

Lái xe cỡ nửa tiếng hơn, Hạ Băng Khuynh cũng k biết đây là đâu, xuyên qua 1 đường hầm, dừng lại trước cửa mang sắc thái cổ xưa.

“Đây là nhà hàng gì?” Hạ Băng Khuynh nhìn xung quanh đen tối, như là nhà ma.

“Nơi Quân Thụy tìm, nghe nói là đời sau của đầu bếp hoàng gia mờ, đi ăn thử, nếu em thích, sau này chúng ta đến thường hơn.” Mộ Nguyệt Sâm cười nói.

“Uhm, uhm, ừc!” Hạ Băng Khuynh gật đầu lia lịa, đầu bếp hoàng gia trước đây, nhất định rất ngon.

Mộ Nguyệt Sâm nhéo mặt cô: “Em nhớ lấy, theo anh, có thịt ăn!”

Hạ Băng Khuynh đưa 2 tay dùng sức vuốt mặt anh: “Câu này em thích!”

“K đc vuốt mặt anh!” Mộ Nguyệt Sâm lấy tay cô xuống.

“Anh có thể nhéo em, tại sao k cho em vuốt, anh đây hoàn toàn là độc đoán, k công bằng chút nào.” Hạ Băng Khuynh tiếp tục vuốt.

Mộ Nguyệt Sâm bắt tay cô, nắm lấy, k cho cô động đậy: “Muốn công bằng đúng k, ừc, k vấn đề.” ANh nghiêng người, hôn lên môi cô: “Bây h anh hôn e, muốn công bằng, anh để e hôn anh.”

“” Hạ Băng Khuynh cạn lời.

“S k hôn lại, anh đang đợi đây.” Môi Mộ Nguyệt Sâm kề sát môi cô, giọng đặc biệt ái muội mẽ hoặc.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207

Hơi nóng trong miệng anh phả ra, lòng Hạ Băng Khuynh có chút nóng, vì tránh không khí ái muội lan tràn, nhanh chóng hôn lên môi anh, khẽ xấu hổ nói: “Đc rồi, công bằng rồi, bạn anh đợi ở trong, chúng ta vào nhanh.”

“Để họ đợi là ừc!” Mộ Nguyệt Sâm giọng trở nên khô đặc, mũi chà sát lên má cô.

Cô đẩy đầu anh ra.

Tay bị nắm lấy, áp ở 1 bên.

Tay Mộ Nguyệt Sâm ở trên người cô vui chơi.

Dù anh biết ở nơi này làm chuyện này k thích hợp cỡ nào, nhưng anh nhin k ừc, không chế k ừc cảm thú bên trong, dới khát muốn ăn bé thỏ trắng ngon miệng.

“Bìn bìn---”

Tiếng kèn làm 2 người ý loạn tình mê tình đây.

Mộ Nguyệt Sâm nhanh chóng kéo đồ cô đang hoảng lại, nhìn ra ngoài.

Xe đó quay tay lái, từ từ lùi về vị trí bên anh, cửa sổ kéo xuống, là tên hoa hoa công tử Cổ Quân Thụy.

Hạ Băng Khuynh vuốt tóc lại, theo Mộ Nguyệt Sâm xuống xe.

Bên đó, Cổ Quân Thụy cũng xuống, bước chân đi đến trc họ, mắt hoa đào nhìn về hướng Hạ Băng Khuynh, giả bộ la lên: “Ai ya, đây k fai em gái dễ thương Băng Khuynh sao.”

“Xin chào!” Hạ Băng Khuynh khách khí chào, cúi đầu ngại ngùng.

Trong lòng đau khổ.

Ảnh tượng của tên này đối với cô, là miệng cực kỳ cực kỳ tiện.

“Nguyệt Sâm à, “ Cổ Quân Thụy mắt dôi qua Mộ Nguyệt Sâm: “Hồi nãy hình như tớ thấy cậu giúp em gái Băng Khuynh kiểm tra tình trạng phát triển của ngực, em ấy trưởng thành k tệ chứ?”

Anh vừa hỏi, mắt vừa híp lại, biểu tình như trộm ừc 10kg gạo vậy, muốn vui cỡ nào cũng có.

Mặt Mộ Nguyệt Sâm vô cảm.

Hạ Băng Khuynh ở bên mặt sắp đó đến bóng.

“Cổ Quân Thụy, quản lại miệng của mình, biết k?” Mặt Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng nhả ra 1 câu.

“Cậu yên tâm, đợi lát vào tớ sẽ k nói bậy, chuyện kinh thiên như vậy, còn để lại làm niềm vui cho bản thân.” Cổ Quân Thụy đầy miệng đồng ý.

Hạ Băng Khuynh sao cảm thấy lời này k đáng tin.

Mộ Nguyệt Sâm nắm tay Hạ Băng Khuynh, đi vào trong.

“Đợi đợi tớ---” Cổ Quân Thụy vẫy tay, cười híp mắt đi theo.

Căn phòng trc mắt mang thiết kế cổ, cửa màu đỏ, trên đó có 2 đầu sư tử bằng đồng, sau khi vào, bên trong hoa viên thiết kế đỉnh đài lầu cát, rất trang nhã.

3 người đi trên con đường nhỏ gấp khúc, Cổ Quân Thụy đi lên khoác vai Mộ Nguyệt Sâm, biểu cảm thương thức: “Cuối cùng bị cậu nắm lấy rồi, chuyện chứng minh, chỉ cần cậu muốn, liền k có người cậu k lấy ừc, hoan nghênh cậu gia nhập đội ngũ cảm thú, vấn đề tư thế có gì k hiểu, tớ có thể truyền thụ.”

“Lầm bầm xong chưa?” Mộ Nguyệt Sâm cao ngạo lạnh lùng.

“Em Băng Khuynh vị như thế nào?” Cổ Quân Thụy có hứng thú với cái này nhất.

Hạ Băng Khuynh ở bên nhìn k đc lên tiếng: “Xin lỗi tôi còn sống, có thể nói riêng k!”

Thật là muốn điên mà!

Cố Quân Thụy cười lớn: “Hhah, đduoje rồi, k nói nữa, k nói nữa, em gái của tôi cũng khó xử rồi.”

Mộ Nguyệt Sâm đẩy tay Cố Quân Thụy ra, mang Hạ Băng Khuynh đi nhanh về trc mấy bước.

Xuyên qua đường nhỏ, đến trung tâm của căn nhà, là lầu nhỏ thiết kế giữa hồ, sau khi họ đến, 1 cây cầu đc hạ xuống

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 208

Hạ Băng Khuynh liếm môi, cô thật sự k đi nhiều, chỉ là 1 nơi để ăn thôi, cũng thật nhiều trò.

Thế giới của người có tiền, cô vĩnh viễn k hiểu!

“Nơi này thế nào, k tệ chứ.” Cố Quân Thụy tự vui đắc ý nói, vì nơi này là anh tìm

“Phức tạp như băng bó chân của nữ nhân.” Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng bình luận.

Hạ Băng Khuynh nhìn k đc cười.

Cố Quân Thụy tức đến phun máu: “Nơi này tớ phí tâm lựa chọn mới ra, Mộ thiếu gia k hài lòng, lần sau cậu chọn.”

Mộ Nguyệt Sâm k đáp, Hạ Băng Khuynh cười ngắt đáp: “Đc thôi, lần sau chúng tôi chọn, bảo đảm thú vị hơn nơi này nhiều.”

“Woa, thăng cấp thành chúng tôi rồi, xem ra quan hệ k giống bình thường rất lâu rồi.” Cố Quân Thụy lão luyện trong tình trường, nghe liền bắt đc điểm có thể vui đùa nhất trong câu của cô.

Hạ Băng Khuynh liền k tự nhiên, bị nhìn thấy, cô chỉ có thể mặt dày nói: “Có, có thì sao nào, bây giờ đang nói đến việc đặt nhà hàng, đừng kéo qua chuyện khác.”

“Ok, lần sau để đệ muội* đặt.” Cố Quân Thụy rất hiểu đạo nghĩa thăng cấp từ em gái lên đệ muội*.

* thiệt ra k biết xưng gì, kiểu vợ của em trai gọi là gì nhĩ? (E vợ là e của vợ, e chồng là e của chồng? Ôi mình rối nhất vụ xưng hô vai vế, mấy b thông cảm, ai biết chính xác là gì cmt ở app iNovel nhé, có gì mình sửa lại, nhờ ghi chương luôn nhé, dịch nhiều quá mình k nhớ, nào cả vàng T.T)

“Đừng kêu bấy!” Lần này, Hạ Băng Khuynh thật sự ngại rồi.

“Đệ muội?” Mộ Nguyệt Sâm nhủu máy: “K fải nên gọi chị dâu sao?”

“Mộ Nguyệt Sâm---” Hạ Băng Khuynh đánh anh.

Cố Quân Thụy đề bộ dạng ngay thẳng: “Mộ Nguyệt Sâm, tớ lớn hơn cậu đúng 1 ngày, cả 24 tiếng 5 phút đó, cậu k ngại k nói mình lớn hơn sao?”

Hạ Băng Khuynh kinh ngạc mở to mắt: “2 người chỉ cách 1 ngày?”

“K sai, mẹ anh lúc đó ở đối diện di Tân, ngày dự sinh* của anh là 27, Nguyệt Sâm là 26, kết quả anh sinh trc, đây là ý trời!” Cố Quân Thụy cười nói với cô.

* dự báo sẽ sinh ngày đó/ ngày sinh dự kiến

Hạ Băng Khuynh nghe xong, trong lòng mắc cười.

Cô cố gắng nhịn cười: “Woa, ngày sinh của 2 người, quá thật quá gần, lúc 2 người sinh ra thuận lợi k?”

Đầu cô đang nghĩ đến cảnh 2 ngày sinh con.

Mộ Nguyệt Sâm tán ra hân ý -100 độ: “Cố Quân Thụy, lời của cậu có thể ngu thêm tí k, tôi bảo đảm k ném cậu xuống hồ.”

Cố Quân Thụy còn chưa nhận ra bản thân nói sai: “Tớ nói sai gì sao?”

*kiểu nói ngắn gọn nên nghe dễ hiểu lắm, thay vì đc sinh thì nói là sinh

“K có, k có, hoàn toàn k, Cố đại ca, sau này gọi là tiếng đại ca rồi.” Hạ Băng Khuynh lập tức thay đổi ánh nhìn với Cố Quân Thụy, bề ngoài là hoa hoa công tử, nhìn bộ dạng có vẻ thông minh, nhưng trong cốt cách vẫn lưu chuyển sự ngốc ngếch k đổi.

“Đệ muội tốt của anh, quá là hiểu chuyện!”

Mộ Nguyệt Sâm tối mặt nhủu máy, nếu k fải đã qua cầu, anh nhất định sẽ đá Cố Quân Thụy xuống hồ, còn vĩnh viễn k cho hắn lên.

Tuy nhiên, trên đường chọc cười vui vẻ, vào lúc Hạ Băng Khuynh vào phòng bao thấy Cố Từ Tịch, niềm vui hoàn toàn bị tiêu biến.

Ồn Từ Tịch ngồi đó nói cười với Quân Dung Khiêm, thấy Hạ Băng Khuynh, mắt đẹp lướt qua tia lạnh, sau đó, tự nhiên chuyển ánh nhìn, ưu nhã uyển chuyển cười với Mộ Nguyệt Sâm, thần mặt kêu: “Đến rồi!”

Mộ Nguyệt Sâm gạt đầu, đưa Hạ Băng Khuynh vào, ngồi vào chỗ trống.

Nhìn cô gái ngồi ở bên kia của Mộ Nguyệt Sâm, tai Hạ Băng Khuynh lại vang lên tiếng của Khương Viên hôm đó: Em và cô ta sắp có trận đấu rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 209

Thần kinh lập tức căng thẳng.

Như là đằng sau có ai chia dao vào lưng, chỉ cần thà lòng 1 chút, sẽ bị đâm vào da thịt.

Tay để trên bàn, vô thức nắm lại.

Tay đột nhiên ấm, 1 cổ ấm áp bao lấy tay cô.

Hạ Băng Khuynh dần sực tỉnh.

“Tay sao lạnh vậy?” Mộ Nguyệt Sâm ấn tay nhỏ của cô.

“Uhm, có lẽ là lạnh!” Hạ Băng Khuynh tùy ý nói 1 câu, cô k thể nói là vì Ôn Tử Tích.

Mộ Nguyệt Sâm nghe cô nói lạnh, lập tức coi ảo hoặc của mình đắp cho cô, lại rót nước nóng cho cô, để trong lòng bàn tay cô, còn đứng dậy chỉnh điều hòa tăng độ, ngồi xuống, biểu cảm dịu dàng sờ đầu cô: “Bây h còn lạnh k?”

“K lạnh nữa!” Hạ Băng Khuynh lắc đầu, mặt cười ngọt ngào.

Tim, có thể vì sự ấm áp trong tim đc dần đc lan ra.

Thật ra bây h cô k nóng k lạnh, ngược lại sắp nóng chết rồi, nhưng mà, dù nóng chết cũng nguyện ý, dù cho có đắp thêm chăn lên người cô, cộng thêm máy làm ấm, nóng để cô cháy mồ hôi cũng k sao, trong lòng ấm áp đến việc gì cũng trở nên cam tâm tình nguyện.

1 loạt hành động của Mộ Nguyệt Sâm, làm cho người xem ngây người.

Sắc mặt Ôn Tử Tích dần dần trở nên trắng bệch.

Anh chưa từng đối với ai dịu dàng như vậy, biểu cảm đó, hành động đó, ngữ khí đó, sự quan tâm tỉ mỉ đó, quả thật là Mộ Nguyệt Sâm mà họ k quen biết.

Quần Dung Khiêm thậm chí còn qua kéo da mặt anh, xem có ai giả trang k.

Từ nằm non đến h, tên Nguyệt Sâm này keo kiệt nụ cười như keo kiệt mạng sống vậy, kêu anh cười 1 cái, như còn khó hơn hái sao trên trời.

Bộ dạng lãnh đạm trước mặt họ đã gọi là mặt “ôn hòa” nhất rồi.

K chỉ vậy, ngoài cổ nhìn nhìn biểu cảm của anh, còn phải nhìn bị anh độc mồm độc miệng, bọn họ đều cứ thể chịu đựng bị anh độc mồm độc miệng mà sống qua ngày.

Anh trước mắt, như là 1 ng khác, như là sự dịu dàng tích lũy 26 năm đều dùng trên người cô gái này.

“Hôm nay tớ mới hiểu, thì ra nam nhân muốn đối tốt với nữ nhân, thì có thể sến sảm như vậy.” Ôn Nhã Liên kinh ngạc nói.

“Mới đến đã show ân ái, quả thật k có tính người.” Quần Dung Khiêm tức giận đập bàn.

Cổ Quần Thụy ở bên bình tĩnh uống trà: “Đứng ở đó ngưỡng mộ ghen tị ghét nữa, có bản lĩnh tự tìm 1 cô gái mà thử.”

“Quên đi” Dung Quần Khiêm rụt cổ: “Tớ k làm nổi chuyện này, sắp thành mẹ già rồi.”

“K có mắt nhìn, đây gọi là chân tình, yêu thâm sâu sẽ k oán than, đừng nói làm mẹ già, làm ngưi lang cẩu ta cũng đồng ý.” Cổ Quần Thụy nói, ý vị thâm sâu nhìn Hạ Băng Khuynh nhếch mày: “Đứng k đệ muội!”

Hạ Băng Khuynh bụng ly trà, mặt k tự nhiên đỏ lên, cô biết anh đang chi chuyện lúc nãy trên xe.

“Cũng kêu đệ muội rồi” Ôn Nhã Liên mắt sáng nghĩ ngờ nhìn trái nhìn phải: “Xem ra trong đó có chuyện.”

“Hi hi, vẫn là não Ôn huynh nhanh nhạy.” Cổ Quần Thụy cười ái muội.

“Bọn họ k ỷ ở xe, ai ya mẹ nó, sớm biết đã quỷ ở cửa, lữ mất thước phim đình, thật đáng tiếc!” Quần Dung Khiêm nhanh chóng phản ứng lại, vội lại vừa đoán đã trúng.

Cổ Quần Thụy tạt nước còn lại qua, trách anh: “K làm lộ sự thật cậu là giống ngựa đực khó lừa sao? Sao cứ nhất định muốn cả thế giới đều biết! Sớm muộn có 1 ngày tỉnh cạn nhân vong**

*hết tình tròng và người cũng chết

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 210

“Cậu cạn tớ còn chưa cạn đó!”

“Tớ nói các cậu k lẽ k phát hiện, tre mắt người nguy hiểm nhất là Mộ Nguyệt Sâm?” Ôn Nhã Liên cười híp mắt nhắc nhở.

3 người nam nhân lập tức đồng thời cười lên.

“K sai, Nguyệt Sâm, nhất định phải bồi bổ cho tốt.”

“Phải quan tâm đến thể lực của đệ muội, đừng hành hạ người ta đến chết.”

Biểu cảm Hạ Băng Khuynh khó xử muốn chui vào ly trà.

1 đám sắc lang!

Mộ Nguyệt Sâm ung dung ngồi đó, bọn họ hùa nhau trêu anh, vậy mà anh k tức giận.

Lúc này, mọi người như quên sự tồn tại của Ôn Tử Tích.

Cô cúi đầu ăn rau trong đĩa, biểu cảm bình thản, nhưng dù có giấu thể nào, lực cắn của cô cũng làm bại lộ tâm trạng thật sự.

Răng cắn sâu vào thịt, k thấy đau, chỉ thấy hận.

Ăn xong rồi, cô từ tốn ngẩng đầu, cười dịu đẹp nói: “Lần này đi công tác mang quà về cho các anh, muốn k?”

“Đương nhiên muốn, quà k thể k muốn, nhanh đưa ra” Quần Dung Khiêm đưa tay về phía cô.

“Cấp gì, k thiếu của anh.” Ôn Tử Tích kiêu ngạo 1 câu, lấy túi ra, từ trong đó lấy 1 hộp đưa Quần Dung Khiêm, 2 hộp khác đưa Cổ Quần Thụy và Ôn Nhã Liên.

“Đến anh cũng có?” Ôn Nhã liên bắt ngờ.

“Anh là anh em, sao có thể quên.” Ôn Tử Tích cười với anh, chia cho 3 người họ xong, sau đó mới đưa qua cho Mộ Nguyệt Sâm, tận tay đưa, giọng dịu dàng: “Nguyệt Sâm, đây là của anh.”

“Cảm ơn” Mộ Nguyệt Sâm nhận lấy, để qua bên.

Vì mìn ở đây, cho nên anh nhận là đương nhiên, nhưng nếu chỉ đưa mình anh, anh sẽ k nhận.

“Anh mở coi thích k.” Ôn Từ Tích dịch cơ thể đến gần tí, tay chạm lên vai anh.

Hạ Băng Khuynh thấy đc động tác nhỏ của cô.

Mộ Nguyệt Sâm đẩy quà cho Hạ Băng Khuynh, nhàn nhạt nói: “Em giúp anh mở!”

“En?” Hạ Băng Khuynh ngáy người, k chút do dự đồng ý: “Đc, để em”

Cô mở hộp ra.

Mắt Ôn Từ Tích hiện tia âm u.

Hạ Băng Khuynh nghiêng đầu cười ngọt với cô, động tác thô bạo kéo bóng ở trên ném lên bàn, cổ ý hậu đậu xé nát giấy gói.

Trong không khí, lan tràn mùi thuốc súng.

Xé xong giấy gói, cô mở ra, là đồng hồ, dây màu bạc, trên mặt toàn là kim cương, nhìn là biết rất mắc.

“Nguyệt Sâm em giúp anh đeo coi hợp k” Ôn Từ Tích đưa tay về hướng Hạ Băng Khuynh.

Ngón tay cô chạm hộp.

Lúc vừa muốn lấy đi, bị Hạ Băng Khuynh k khách khí lấy ra: “Vẫn là em giúp anh ấy đeo.”

Ôn Từ Tích cười, ngẩng khí thiện ý, tay lại k thả lỏng: “K fải chị muốn giành với em Băng Khuynh, mà dây đồng hồ khá phức tạp, sợ em k biết, tay em còn lạnh, còn phải giữ ấm, chuyện này chị làm là đc.”

“K sao, chẳng qua chỉ là đồng hồ, phức tạp cỡ nào, cảm ơn chị Ôn có ý tốt.” Hạ Băng Khuynh kéo qua, hoàn toàn k có ý xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 211

Vài động tác, đã hiện rõ tâm trạng thật của của cô.

Cố Quân Thụy và Quân Dung Khiêm ở bên đang tháo quà, vừa lên giao mắt, nha đầu này cũng lợi hại đó!

Tướng là con mèo dịu dàng, lúc giành nam nhân k mở hồ chút nào, tính cách này, thật k tệ!

Ôn Nhã Liên dứt khoát già bộ k thấy.

Ôn Từ Tích bị đứt tay, thần sắc có chút nhếch nhác.

Nhưng rất nhanh khôi phục, liền cười, mặt k chút tức giận: “Đc thôi, là chị lo nhầm rồi, em đeo đi.”

Nói xong, quay ra, lấy ly nước uống.

Tay Mộ Nguyệt Sâm để tre mặt Hạ Băng Khuynh, chú ý đến cô, mắt mang sự ôn nhu, bộ dạng lúc này của cô là bộ dạng dễ thương nhất anh từng thấy, sùng nich khẽ gõ trán cô: “Sức cũng khá mạnh đó!”

“Em vốn mạnh rồi!” Hạ Băng Khuynh trừng lại anh, lúc đeo đồng hồ cho anh, đồng thời siết anh 1 cái.

Tên này, nhất định đang hưởng thụ 2 người phụ nữ ghen tuông vì anh.

“Shhh, nha đầu chết tiết---” Mộ Nguyệt Sâm thấp giọng.

“Xin lỗi nha, em k cố ý.” Hạ Băng Khuynh vuốt mặt anh, cười ngọt với anh.

Cô k cố ý, cô cố tình!

Sau khi về việc đầu tiên là ném đồng hồ vào thùng rác, nhìn là đau mắt!

Mộ Nguyệt Sâm hết cách với cô.

Nhưng bộ dạng cô ghen thật sự dễ thương.

Cố Quân Thụy bọn họ lại đồng cảm cho Ôn Từ Tích, ài, đầu với em gái, k nghi ngờ gì là trúng chọi đá, k có chút tia thắng.

Nguyệt Sâm sùng em ấy thế nào, dung túng cỡ nào, mù cũng nhìn thấy.

Nữ nhân dù đầu thế nào, nói đến cùng, cũng fải là người mà nam nhân đó thích mới đc, Ôn Từ Tích tre h chưa từng ý thức chuyện này, tim của Nguyệt Sâm đã bị cô gái này gõ cửa, theo tính của anh, k đơn giản yêu 1 người, nhưng đã yêu, anh si tình hơn bất cứ ai.

Dựa vào phương diện tình cảm, Từ Tích k có hy vọng nào.

Quân Dung Khiêm kêu người phục vụ lên đồ ăn.

Hạ Băng Khuynh thấy đồ ngon trên bàn, mắt sáng lên, nước miếng như muốn chảy ra.

Thấy mọi người chưa có ý muốn ăn, lòng cô gấp như lửa đốt!

“Ăn đi, đừng nhịn nữa---” Mộ Nguyệt Sâm biết tâm tư nhỏ của cô, gấp thịt cho cô.

“VẬY em ăn đây.” Hạ Băng Khuynh k khách khí, lấy đũa, gấp ăn, ngon quá!

“Tớ nói Nguyệt Sâm, mỗi lần ăn với đệ muội, em ấy sao cứ như rất đói vậy.” Cố Quân Thụy bị biểu cảm của Hạ Băng Khuynh chọc cười.

Mộ Nguyệt Sâm như bắt lặc nhà ra 1 câu: “Đúng vậy, rất dễ nuôi, ngoài k ăn rau, cần bần k kén ăn, chỉ cần cho ăn thịt là đc.”

“Phụt---” Quân Dung Khiêm ở bên đó cười phụt ra: “Đệ muội à, đầu bếp nhà anh làm thịt ngon nhất, bữa nào qua nhà anh, anh làm 1 bàn cho em thế nào?”

Hạ Băng Khuynh ngai ngừng rồi.

Thả đĩa uống nước.

Mộ Nguyệt Sâm sao nói vậy, thật mất mặt!

“Mọi ng cũng ăn đi!” Cô QƯân thuy kêu.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn Hạ Băng Khuynh, thấy cô còn uống nước lại nói 1 câu: “Còn k ăn lát là hết đó.”

Hạ Băng Khuynh lập tức lấy đĩa tiếp tục ăn.

Đồ ăn vẫn trên bàn, Mộ Nguyệt Sâm gấp đồ cô thích cho cô, cá tôm thì lấy xương lột vỏ cho cô, cuối cùng đc coi là bảo mẫu đi.

Ôn Từ Tích ở bên cần răng, ăn nửa ngày k nuốt trôi, nhưng vẫn nhịn, im lặng k nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

“Mộ Nguyệt Sâm cậu làm cho tớ muốn tìm bạn trai rồi, quá chu đáo rồi!” Quân Dung Khiêm nhìn k dc trên anh.

“Tìm đi, tôi ủng hộ.” Mộ Nguyệt Sâm liếc anh 1 cái, k biểu cảm nói.

“Cậu tìm 1 nhân yêu* đi, thỏa mãn các loại yêu cầu biến thái của cậu.” Cô Quân Thụy tặng thêm 1 câu.

*nam k nam nữ k nữ

Ôn Nhã Liên ở bên hùa theo:“Dung Khiêm, tớ có thể sắp xếp 1 chuyến đi tìm tình yêu ở bên Thái cho cậu!”

Hạ Băng Khuynh muốn cười, rất tò mò tình bạn của họ duy trì thế nào.

Lúc này, phục vụ vào, lại đưa đồ lên, cá ngán tuyệt hấp.

Đĩa vừa để xuống, Ôn Từ Tích liền gấp 1 miếng đến trc mặt Mộ Nguyệt Sâm: “Nguyệt Sâm, đây là món anh thích, lúc này đặc biệt kêu đầu bếp chuẩn bị cho anh, theo khẩu vị của anh, k biết vị thế nào.”

“Hình như cũng k tệ.” Mộ Nguyệt Sâm dùng khăn ướt lau tay, lấy đĩa, tính ăn.

Hạ Băng Khuynh nhanh tay lẹ mắt lấy tô của anh, gấp lên nhét vào miệng:“Uhm, vị k tệ, ngon!”

Ôn Từ Tích có chút tức: “Em Băng Khuynh, em thích ăn, còn ở đĩa lớn, tại sao fải giành của Nguyệt Sâm, em búống bình kiêu ngạo như vậy k tốt đâu.”

“Ngại quá chị Ôn, em tham ăn, thấy đồ ngon k khống chế dc, thật mất hình tượng quá!” Hạ Băng Khuynh trả tô cho Mộ Nguyệt Sâm, cười vô tội với cô.

Cô thà bị nói là búống bình kiêu ngạo, còn hơn để Mộ Nguyệt Sâm ăn đồ cô gấp.

Ôn Từ Tích cười lạnh: “Thói quen này k tốt đâu!”

“Lần sau sẽ k!” Hạ Băng Khuynh vẫn cười rạng rỡ với cô.

Nhưng lần này cô vẫn có chút xem thường Ôn Từ Tích, chỉ thấy cô k đổi sắc gấp miếng khác cho Mộ Nguyệt Sâm.

Hạ Băng Khuynh tức giận, nhưng lại k thể giả ngốc giành lần nữa, cũng k thể trc mặt m.n k cho Mộ Nguyệt Sâm ăn.

Mùi thuốc súng trong không khí lan tỏa.

Dung Quán Khiêm bọn họ k nhúng tay, ăn đồ, uống rượu, coi kịch hay.

Lần trc em Băng Khuynh thắng.

Lần này hình như Từ Tích chiếm thượng phong, lên kêu món Nguyệt Sâm thích, bọn họ k ai biết, lần này, trừ khi Băng Khuynh búống bình làm loạn, nhưng nha đầu này tuy thẳng tính, nhưng k kiêu ngạo, nhất định k làm vậy.

Cá trong tô tan ra khi nóng.

Khoảng 1 ph, Mộ Nguyệt Sâm thả đĩa: “Quên đi, nếu nha đầu nhà anh thích ăn vậy, để cô ấy ăn.”

Sắc mặt Ôn Từ Tích đột nhiên lạnh băng, nhất thời k chịu dc, nói với Mộ Nguyệt Sâm: “Em cũng gấp vô tô anh rồi, k lẽ anh k thể ăn nó sao?”

Mộ Nguyệt Sâm sắc mặt lạnh xuống: “Tôi là k thể ăn, vì Băng Khuynh cô ấy k thích.”

*Ôi chưa bao h e thích anh như lúc này, dần ông yêu cô gái đó sẽ k thể cô gái đối phó với tiểu tam mà ❤️ Ôi chừng nào em mới tìm dc ng như vậy, chết mất

Anh đáp rất rõ ràng tàn nhẫn.

Vội lại còn ở trước mặt nhiều người.

Mất Ôn Từ Tích đó lên, tay run rẩy, cô k ngờ anh có thể vì cô gái này, có thể vô tình với cô đến mức đó.

Mấy tên coi kịch hay lúc này cũng thấy khó xử.

Hạ Băng Khuynh cũng k ngờ sự việc phát triển thành v.

Ôn Nhã Liên ở bên đó buông đĩa, vì tìm đường lui cho em gái: “Từ Tích, anh nhớ mẹ kêu chúng ta đến nhà chú 1 chuyển, hay là chúng ta trước”

Anh chưa nói xong, Ôn Từ Tích liền đứng dậy chạy ra ngoài.

“Bùm---”

Bên ngoài truyền đến tiếng rơi xuống nước, sau đó, liền có người la: “K tốt rồi, có cô gái nhảy hồ.”

Chương 213

Trong phòng bao, im lặng như tờ.

Mọi ng ngảy ra 3 giây, đều đứng dậy.

“Chết rồi, Từ Tích k biết bơi!” Ôn Nhã Liên kêu lên, người đầu tiên chạy ra.

M.n chạy ra theo.

Não Hạ Băng Khuynh có chút rối, Ôn Từ Tích nhảy hồ rồi?

Sao cô ta nhảy hồ?

Chơi tự sát, cũng quá kích động rồi?

Bên ngoài, rất nhiều người vây quanh.

Giữ hồ, có 1 vùng đen đang chật vật, k thấy rõ mặt.

Trên bờ tuy nhiều người, nhưng k ai dám cứu, nước ở đây lạnh, người lại rơi ở giữa hồ, lại dìm rồi, xui xẻo k cứu đc người, bản thân cũng chết theo.

Lông Hạ Băng Khuynh buồn phiền, sao nhanh như vậy tới giữa hồ rồi?

“Đứng trên bờ k đc động.” Mộ Nguyệt Sâm ném 1 câu, liền gấp gấp chạy ra.

“Tớ phải đi cứu!” Ôn Nhã Liên k nghĩ nhiều,muốn nhảy, đó là em ruột anh!

“Cậu đứng lại cho tớ---” Dung Quán Khiêm kéo lại: “Cậu bơi k tốt, tớ đi, tớ đi.”

Anh an ủi anh, ở bờ coi áo khoác, vừa muốn nhảy xuống, Mộ Nguyệt Sâm đã nhanh hơn 1 bước.

“Đc rồi, mấy ng đừng xuống, ở trên giúp, giúp Nguyệt Sâm 1 cái, 2 người bảo hiểm 1 chút.” Cố Quán Thụy ở bên đó coi giầy, theo đó xuống nước.

“Tớ gọi cấp cứu!” Ôn Nhã liền nghĩ lát cứu lên, liền gọi xe cấp cứu.

Hạ Băng Khuynh gấp gấp chờ mong.

Qua 10ph chưa thấy ng lên, cô k nhìn đc nữa: “Tôi xuống coi.”

Quần Dung Khiêm thấy vậy, liền ôm cô lại: “Em ngoan ngoan ở đây, đừng làm bậy.”

“Tĩnh nước tôi rất tốt, để tôi đi, k có chuyện đâu.”

“Nguyệt Sâm biết em xuống tôi k cản, sẽ lấy mạng tôi, đứng yên.”

Sợ nha đầu thật sự nhảy xuống, Quần Dung Khiêm ấn cho cô k động đc.

Lại qua 10ph, 2 nam nhân cuối cùng cũng cứu đc ng, họ mệt đến thở từng hơi lớn.

“Từ Tích, Từ Tích---” Ôn Nhã Liên vỗ mặt cô.

Ôn Từ Tích nằm ở đất bất động.

“Nhanh cấp cứu, đề tớ!” Cố Quán Thụy qua, ấn tay lên ngực Ôn Từ Tích.

“K đc!” Ôn Nhã Liên can: “E tớ đây biết cậu cấp cứu, sẽ giết cậu, đề, đề Nguyệt Sâm”

“K đc!” Hạ Băng Khuynh gấp theo, nhảy lên can.

Cô mới k đề Mộ Nguyệt Sâm hô hấp nhân tạo với Ôn Từ Tích.

Quần Dung Khiêm đi qua, kéo Cố Quán Thụy: “Vẫn là tớ, họ cứu ng nửa ngày cũng mệt rồi.”

“Đi ra cho tớ, cậu càng k đc.” Ôn Nhã Liên kéo Quần Dung Khiêm ra, nhìn Mộ Nguyệt Sâm như k muốn, lại k thể đề chuyện tiếp như vậy: “Quên đi, Nguyệt Sâm k chịu, đề ng khác, k bằng đề tớ.”

Anh nói, liền muốn cứu.

“K đc cũng fai đc” Cố Quán Thụy và Quần Dung Khiêm 1 ng 1 bên kéo anh: “** k đc.”

Mộ Nguyệt Sâm ở bên vuốt tóc ướt, dù sao cũng là bạn: “Quên đi, đề tôi.”

Anh bò dậy đi qua.

1 thân hình thon nhỏ nhanh chóng chạy bên Ôn Từ Tích ttrc khi anh quỵ xuống, ấn ngực cô, cong lưng, ấn mũi miệng cô, làm hô hấp nhân tạo.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 214

4 nam nhân ngảy người.

Cảnh này, khiến người khác k thể nhìn thẳng.

“Nha đầu này vì Nguyệt Sâm hôn Từ Tích, quá là đủ liều.” Cố Quán Thụy khâm phục nói, kêu anh hôn nam nhân khác, anh nguyện chết.

“Sức mạnh tình yêu quá vĩ đại.” Quân Dung Khiêm cười nhẹ, lòng đột nhiên ngưỡng mộ Nguyệt Sâm: “Nếu tớ tìm dc ng vì tớ mà hôn nữ nhân, chết cũng k buống.”

Mộ Nguyệt Sâm trán nổi gan xanh: “Im miệng---”

Người con gái anh yêu hôn phụ nữ khác, anh cảm thấy não muốn nổ ra.

Ôn Nhã Liên k có tâm trạng nói, anh nhìn Hạ Băng Khuynh cấp cứu thủ pháp cũng đúng bộ đúng dạng, an tâm dc chút, bị nữ hôn còn hơn bị 2 hoa hoa công tử hôn.

“Khục khục khục---” Ôn Từ Tích tỉnh lại, nghiêng người ho.

Rất nhanh, xe cấp cứu đến.

Ôn Nhã Liên cùng Quân Dung Khiêm theo đến bệnh viện.

Mộ Nguyệt Sâm và Cố Quân Thụy đi thay đồ trc, nếu k lạnh chết.

Ngoài phòng ăn.

“Nguyệt Sâm lát còn đi bệnh viện k?” Cố Quân Thụy xuống xe dừng 1 cái, nhìn Mộ Nguyệt Sâm.

“Đi!” Mộ Nguyệt Sâm đáp 1 chữ, theo Hạ Băng Khuynh lên xe.

Trên đường, Mộ Nguyệt Sâm và Hạ Băng Khuynh k nói lời nào.

K ai biết đối phương đang nghĩ gì.

Ngoài xe đèn đường nhanh chóng lướt qua mắt Hạ Băng Khuynh, như là tia sáng mơ hồ trong mắt.

Mộ Nguyệt Sâm k về nhà, mà đến chung cư.

Vừa ra thang máy, Hạ Băng Khuynh chạy ngay đến nhà vệ sinh, súc miệng, uống nước bình vào miệng.

Sống 19 năm, lần đầu hôn phụ nữ.

Mà còn là tình địch.

Thật là mẹ nó “cầu huyết” mà.

Nhà nước súc miệng ra, cô còn k thấy thoải mái, liền lấy kem đánh răng đánh răng.

Sau lưng, Mộ Nguyệt Sâm đi vào, còi từng mồn đồ ướt ra.

“Phụt--, khục khục khục---” Nhìn gương có nam nhân trần truồng, Hạ Băng Khuynh kinh ngạc đến nuốt kem đánh răng.

Bây giờ cô đi hay k?

Cắn cây đánh răng, lòng rối loạn, đứng tại chỗ hay đi ra ngoài: “EM em ra ngoài trc, anh tắm, anh tắm!”

Cúi xuống lấy ly nước, cô vừa muốn lướt qua nam nhân trần truồng này.

Hơi thở mạnh mẽ cường tráng khiến tim cô đập càng nhanh.

Đang lướt qua người anh, đột nhiên, sau lưng bị tường thịt áp lấy, eo cô bị cuốn lấy, bá đạo kéo về.

Cơ thể anh áp chặt k khe hở với cô, truyền hơi thở cơ thể ướt đẫm đến bên cô, mà nước trong hồ thì lạnh, lên người anh lại nóng đến dọa người.

“ANH anh k tắm sao?” Hạ Băng Khuynh áp úng, cộng thêm miệng đang ngậm cây đánh răng, càng nói k rõ câu.

Cô có thể cảm thấy vũ khí đang áp ở bụng cô.

Mộ Nguyệt Sâm lấy cây đánh răng trong miệng cô ra, cúi đầu hôn cô, k quan tâm bọt trong miệng cô, nhưu là 1s 1ph đều k dọi dc hôn cô điên cuồng.

Lưỡi dây dưa, nhiệt độ lập tức tăng cao.

Đồ trên người bị anh xé anh coi đẽ khi trần truồng.

Vệ sinh cơ thể 1 cái ghế, anh ôm cô ngồi lên đó, cơ thể lần nữa áp xuống.

“K fải anh muốn tắm sao, chúng ta còn phải đến bệnh viện, trc khoan--”

Hạ Băng Khuynh chưa nói xong, miệng bị chặn lại.

Lần này, anh sẽ k để cô có cơ hội trốn thoát.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 215

Trong phòng tắm, 1 cảnh xuân sắc vô biên lan tràn.

Khói lửa rạng rỡ rơi trên màn cửa.

Hạ Băng Khuynh nghiêng người nắm chặt, nhìn đèn giường gây người, ánh nhìn mơ hồ rõ rệt.

Cô---thành phụ nữ của anh rồi?

Như là giấc mơ vậy, k fải đang mơ chứ?

1 giấc mộng xuân ướt át!

Khẽ cắn ngón tay, a, đau, thì ra k fải mơ, là thật!

Bị sự ngốc nghếch của bản thân chọc cười, nghĩ đến điều vừa trải, thật kinh tâm động phách, hoàn toàn phá vỡ hết những hiểu biết của cô về chuyện đó, nó có thể khiến cơ thể vui sướng đến vậy sao.

Cho đến bây giờ, lòng cô còn sôi sục, chân còn tê dại.

Quá k thể nghĩ rồi.

Cô thậm chí thậm chí k sợ, mà còn có chút mong chờ lần sau.

Nghĩ đến bản thân đáng xấu hổ vậy, cô kéo cao chân che mặt.

Khó xử quá!

Cơ thể cường rắn phía sau áp vào cô, môi mỏng của Mộ Nguyệt Sâm roi trên vai cô, giọng thấp mê hoặc thổi qua tai cô: “Bộ dạng này của em là đang hỏi hận sao?”

“Ai hỏi hận chứ!” Hạ Băng Khuynh đáp lại trong chán.

Mộ Nguyệt Sâm kéo cô từ chân ra, quay người cô lại: “K có sao?”

Mặt Hạ Băng Khuynh đỏ ửng, xấu hổ lắc đầu.

Mộ Nguyệt Sâm mất mạng sự ôn nhu, xoa tóc cô, áp lên 1 chút: “Vây, em hài lòng với anh lúc nãy k?”

“Cái cái gì chứ?” Hạ Băng Khuynh giả bộ k hiểu, lòng nóng đến lợi hại.

“Nói nói xem, cảm giác gì.” Mộ Nguyệt Sâm tay sờ xương quai xanh của cô, mất ái muội câu dẫn cô.

“Quên rồi!” Hạ Băng Khuynh xấu hổ đến k thể nhìn thẳng, tay che mặt.

“Thật quên rồi---” Hạ Băng Khuynh có chút k có sức nói.

Mộ Nguyệt Sâm lấy tay cô ra, nâng cao qua đầu không chế lại, bá đạo mệnh lệnh: “Nói!”

Sao cứ bắt cô nói, đánh chết cũng k nói, quá xấu hổ rồi!

“Uhm, thật sự quên rồi---” Mộ Nguyệt Sâm kéo xuống 1 cái, môi mỏng thổi qua cô: “Cho nên ý em là kêu anh để em hỏi ức lại lần nữa sao?”

“Anh---” Hạ Băng Khuynh chấn động mở to mắt.

Mộ Nguyệt Sâm vốn muốn trêu cô, nhưng k cẩn thận bị cô đẩy lên dục vọng.

Môi đến gần cô.

“Rè rè---, rè rè rè---”

Từ đầu giường vang tiếng điện thoại.

Mộ Nguyệt Sâm ngẩng đầu, lật người, dựa vào giường, chân đạp đến eo, lấy đth: “alo---”

“Từ Tích tỉnh rồi!” Cổ Quân Thụy ở bên nói.

“Biết rồi.” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt đáp, lại nói: “Chúng tôi qua liền.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 216

Cúp máy, Mộ Nguyệt Sâm quay nhìn Hạ Băng Khuynh: “Em ở đây ngủ hay cùng anh đến bệnh viện?”

Hạ Băng Khuynh từ chân ngồi dậy: “Đương nhiên đi!”

Cô mới k để Ôn Từ Tích có cơ hội.

Nói xong, thấy Mộ Nguyệt Sâm k mặc gì, mặt cô đỏ lên quay qua chỗ khác.

Mộ Nguyệt Sâm cười nhẹ: “Được, vậy thay đồ nhanh, đi nhanh về nhanh.”

“Sao phải đi nhanh về nhanh?”

K fải anh còn muốn, quý háo sắc này!

Mộ Nguyệt Sâm giả bộ nghi ngờ nhìn cô: “K lẽ em hi vọng anh ở đó trông cá đêm?”

“Em điên k bằng!” Hạ Băng Khuynh bêu môi 1 cái, nhảy xuống giường, 2 chân nhún ra, trực tiếp té xuống đất, té chổng mông.

Mộ Nguyệt Sâm gấp xuống giường đỡ cô.

Kết quả, Hạ Băng Khuynh ngẩng đầu liền thấy chỗ đó của anh, trán liền đụng xuống đất.

“Hạ Băng Khuynh em quyết tâm đụng đến ngu phái k.” Mộ Nguyệt Sâm đối với phản ứng của cô hoàn toàn bất lực.

“Anh mặc đồ trc, k cần lo em---” Hạ Băng Khuynh xua xua tay.

“Vây em từ từ bỏ, anh mặc xong là đi đó.” Mộ Nguyệt Sâm đứng thẳng, đi về phòng thay đồ.

Nghe tiếng chân rồi đi, Hạ Băng Khuynh ngẩng đầu.

Phù!

Cô xoa đầu, xóa đc hình ảnh k nên nhớ đi.

Đến nhà vệ sinh lượm đồ bị vứt đất mặc lại, rửa mặt rồi ra.

Mộ Nguyệt Sâm vừa hay mới từ phòng thay đồ ra.

“Cũng nhanh đó.” Anh mỉm cười, như cười như k.

“Đương nhiên, bây giờ em đang ở động bàn to của ti bà tính, quá nguy hiểm!” Hạ Băng Khuynh thẳng thắn nói.

“Đáng tiếc anh k ngu như đường tăng, ngoài ra, ti bà tính hình như k ở động bàn to.” Mộ Nguyệt Sâm vỗ đầu cô, đi ra phòng.

Hạ Băng Khuynh ở sau giọng to nói: “Hè năm nào em cũng coi tây du ký, yêu tinh đó tuyệt đối ở động đó.”

Ài, k lẽ k fai?

Đứng trong thang máy, cô lấy đth ra coi h, cô bị dọa, 11h40?

Lúc đến chung cư cô có coi thời gian, mới 8h, mới đó, anh cái đó cô 3h rồi?

Trời ơi!

Không khoa học!

“Nhìn đth xuất thần đang nghĩ gì?” Mộ Nguyệt Sâm hỏi.

“K, k nghĩ gì, em coi thời gian, k ngờ trễ v.” Hạ Băng Khuynh có chút chột dạ thu đth.

Mắt Mộ Nguyệt Sâm đột nhiên lướt qua tia sáng: “E k fai đang lên tính thời gian của anh chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 217

Bị anh nói trúng tim đen, mặt Hạ Băng Khuynh liền đỏ lên.

Cô quay mặt đi, giả bộ nghiêm túc nhỏ tiếng nói: “Thật k biết anh đang nói gì.”

Mộ Nguyệt Sâm khẽ cười: “Có bản lĩnh nói dối thì đừng đỏ mặt cũng đừng chột dạ!”

“Mặt em vốn đã đỏ!” Hạ Băng Khuynh giảo biện.

“Kết quả tính ra có phải khiến em kinh ngạc?”

“Có gì đáng kinh ngạc chứ, em 1 chút cũng k----”

Nói dc nửa, Hạ Băng Khuynh mới phát hiện mình trúng kế của anh, lập tức, muốn đập đầu vào tường.

Mộ Nguyệt Sâm ở bên kia đắc ý như con sư tử thắng trận.

Cửa thang máy ding 1 tiếng mở ra.

Hạ Băng Khuynh đi ra, tuy chân mềm nhũn, nhưng cũng k đến nỗi k đứng dc đi dc.

Mộ Nguyệt Sâm đi sau cô, đến bên xe, đưa tay cầm chìa khóa xe.

Bọn họ mỗi ng mở 1 bên cửa.

“A---” Hạ Băng Khuynh mông vừa ngồi xuống, đột nhiên kêu ra nháy lên.

“Sao thế?”

“Đau!”

Mặt nhỏ đau khổ nhìn anh.

Mộ Nguyệt Sâm ngây người, phản ứng lại: “Chỗ đó đau sao?”

Chuyện này k nghi ngờ gì, Hạ Băng Khuynh chỉ có thể mặt dày thừa nhận: “Đúng!”

“Vây---” Mộ Nguyệt Sâm có chút lo lắng nhìn giữa 2 chân của cô: “Có cần đi khám bác sĩ k?”

“” Vẫn là đau chết thì thôi!

Hạ Băng Khuynh ngại ngùng cười: “Chắc k s, k cần coi bác sĩ, anh lái xe đi.”

Mộ Nguyệt Sâm cũng k hiểu về phương diện này, nhưng cô nói đau, anh lại rất lo lắng: “Mai nếu còn đau, nói anh.”

“Biết rồi.” Hạ Băng Khuynh ngoan ngoãn đáp 1 tiếng.

Cô mới k muốn đi bác sĩ nói chuyện xấu hổ này, dù cho hành hình đánh đập, cô cũng k nói.

Mộ Nguyệt Sâm khởi động xe.

Phòng bệnh của bệnh viện.

Ôn Từ Tích ở phòng vip lầu 30.

Mộ Nguyệt Sâm và Hạ Băng Khuynh vào, thấy Ôn Nhã Liên và Cố Quân Thụy còn có Quân Dung Khiêm ngồi ở đây sofa sang trọng, 3 người đang chơi bài.

Mà sau sofa là giường thiết kế châu Âu, Ôn Từ Tích đang dựa lưng ản trái cây, cô mặc đồ bệnh màu trắng, tóc dài xoa ra, nhìn yên tĩnh nhu mỹ.

Không khí rất hòa hợp.

“2 người ngồi 1 gác mới đến sao? Mấy h rồi!” Quân DƯNG Khiêm chỉ vô tình nói, đương nhiên, anh nói ngủ cũng k có ý khác, chỉ đơn thuần là đắp chăn nhắm mắt.

Nhưng nghe vào tai của Hạ Băng Khuynh lại hoàn toàn khác.

Cô vốn dễ xấu hổ, k giới nói dối, nghe Quán Dung Khiêm nói vậy, lập tức cúi đầu, k tự nhiên dùng tay vuốt tóc, mặc vốn trắng nõn lại đỏ trờ lạ.

Cố Quân Thụy mắt rất nhạy, vừa thấy bộ dạng của Hạ Băng Khuynh, liền hiểu: “2 người thật sự ngủ rồi mới tới?”

Anh cố ý kéo dài chữ ngủ.

Sau đó, Quán Dung Khiêm cùng Ôn Nhã Liên cũng lộ ra biểu tình từ cực kỳ kinh ngạc đến ý vị thâm sâu.

Hạ Băng Khuynh đứng ở đó phút nào cũng có thể trở thành bia sống.

Nhân lúc họ chưa nhắm vào họ, cô nói trước 1 câu: “K quan tâm các anh!”

Nói xong, kéo Mộ Nguyệt Sâm vào phòng bệnh, mục đích đến đây là thăm Ôn Từ Tích, thăm xong rồi, vấn đề nhân tình này họ coi như xong.

3 nam nhân chuẩn bị mở miệng thấy họ vào phòng bệnh, cũng tạm thời tha cho họ.

Ôn Từ Tích thả nĩa trong tay xuống, ngẩng đầu, cười nhạt với họ: “Thật ra có thể k đến, em k sao!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tán Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 218

“K s là tốt, đừng nghĩ nhiều.” Mộ Nguyệt Sâm nhân nhạt nói, biểu cảm k tính là lạnh lùng, cũng k thể nói là ôn nhu.

“Có thể lượng lại đc mạng em đã cảm ơn trời đất rồi, sao có thể nghĩ gì chứ.” Ôn Từ Tích cười nhẹ tự giễu 1 câu, nhìn sang Hạ Băng Khuynh, biểu cảm xấu hổ: “Hôm nay để em chê cười rồi, có thể là do chưa hết lịch mũi giờ, nào k thanh tỉnh, mới làm ra hành động này.”

Hạ Băng Khuynh hơi cong miệng, vẫn k nhận dc nói: “Chị Ôn, sau này chị đừng làm chuyện nguy hiểm như vậy? Chị là tức giận thôi, bộc lộ ra là tốt rồi.”

Mặt Ôn Từ Tích k hiểu nhìn cô.

Bên kia sofa, Ôn Nhã Liên giải thích: “Băng Khuynh tưởng em tự nhảy hồ.”

Ôn Từ Tích nghe xong cười ngất: “Sao có thể, tôi cũng k đến nỗi fai nhảy hồ vì Mộ Nguyệt Sâm k ăn cá tôi gắp, người chết rồi thì k còn gì nữa.”

“Vậy sao chị té xuống nước?” Hoặc có thể thân phận của Hạ Băng Khuynh vốn là ôm thành kiến với cô, cô vẫn k tin lời cô ta nói hoàn toàn.

“Chuyện này tôi cũng có chút hồ đồ, lúc đó quá thật có chút tức giận, chạy 1 đường, 1 chân k cẩn thận liền té xuống nước.”

Cố Quân Thụy quay qua nói: “Chủ nhà hàng lúc này mở video giám sát cho tớ coi, Từ Tích bị té xuống nước, còn ngay giữa hồ, là vì lúc chạy ra, cây cầu đang thu lại, thu dc 1 nửa ở bên bờ, cô ấy chỉ lo khóc và chạy, trc mắt có đường hay k cũng k biết, tự nhiên trượt chân rơi xuống hồ, nhà hàng này sau này vẫn k nên đến nữa, đặc biệt là k nên mang nữ nhân đến.”

Ôn Từ Tích tức giận nhìn anh: “Anh có ý gì Cố Quân Thụy, nói tôi phiền còn ngốc đúng k?”

“Anh k hề nói vậy!” Cố Quân Thụy đưa 2 tay đầu hàng.

Hạ Băng Khuynh k biết nên tin cô k, nhưng nghĩ kĩ nếu Ôn Từ Tích như Khương Viên nói, vậy cố ý nhảy xuống hồ k có khả năng lắm, vì như vậy rất ngu.

Mới vừa nãy, cô hôn mê, đến ai làm hồ hấp nhân tạo cho mình cũng k chọn dc, cô ta sẽ ngu đến nỗi đưa mình vào thế bị động, hơn nữa, lần này này, cũng k mang ích lợi gì, làm việc k làm người khác thích, mà còn có thể mất mạng, Ôn Từ Tích đang tính toán điều gì.

Tập hợp lại nghĩ, chuyện này có thể thật sự là ngoài ý muốn.

“Chị Ôn, là em hiểu lầm, ngại quá!” Hạ Băng Khuynh chủ động xin lỗi.

“K s, nếu là tôi nhất định cũng sẽ hiểu lầm, dù sao hôm nay cũng cảm ơn mọi ng cứu tôi, lúc nãy tôi thật sự tưởng mình chết chắc rồi.” Ôn Từ Tích còn sợ rụt cổ lại.

“Lần này xuống nước cứu em là tôi và Nguyệt Sâm, hồ hấp nhân tạo cho em là em Băng Khuynh.” Cố Quân Thụy nói cô nghe.

“Hồ hấp --- nhân tạo---” Mặt Ôn Từ Tích k lạc quan lắm nhìn Hạ Băng Khuynh.

“Uhm, k sai, là em!” Hạ Băng Khuynh cũng quần bách nói.

Lịch sử đen tối đó cô muốn nhanh chóng xóa bỏ.

“Tôi nói 2 người đã có quan hệ đến hôn nhau rồi, sau này sống hòa thuận nhau, đừng xoay quanh Nguyệt Sâm, k lẽ bọn tôi k là đàn ông sao? K lẽ k đẹp sao? Mắt phải nhìn rộng 1 chút! Treo cổ chết trên 1 cái cây chỉ có thể là nữ quý, k thể trở thành nữ thần!” Dung Quán Khiêm khuyên bảo hết lời.

“Cần tôi lấy kim khâu miệng cậu lại k?” Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng hỏi lại anh 1 câu.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tán Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 219

Cố Quân Thụy và Ôn Nhã Liên cười liên tục.

“Tớ nói Dung Khiêm, 2 nữ nhân này nếu để bị cậu tẩy não như vậy, họ có thể có chỗ đứng trong tim Nguyệt Sâm sao? Cậu giữ lại chút sức lực!” Cố Quân Thụy nói anh.

Ôn Nhã Liên rất đồng ý gật đầu.

Họ đều hiểu, Từ Tích tuy k fai bạn gái Nguyệt Sâm, nhưng tuyệt đối là bạn khác giới duy nhất, quan trọng là, anh cũng coi cô là nữ.

Lòng Hạ Băng Khuynh có chút buồn phiền, cô k thích bị họ đem mình và Ôn Từ Tích cùng nói là phụ nữ của Mộ Nguyệt Sâm.

Cô biết trong thế giới của đàn ông, họ k câu nệ tiểu tiết đối với chuyện phụ nữ, dù Ôn Từ Tích thích Mộ Nguyệt Sâm là chuyện ai cũng rõ, bí mật dc công khai, nhưng họ ỉ nhất cũng nên nghĩ đến Mộ Nguyệt Sâm có thích cô ấy hay k.

Điều làm cô cảm thấy chạnh lòng nhất, là Mộ Nguyệt Sâm đối với chuyện Ôn Từ Tích thích mình, chỉ nghe bên tai, hình như kq đến anh, cô cũng đc, cũng k có gắng gấn cản.

Vẫn thật sự bị Khương Viên nói trúng rồi, Mộ Nguyệt Sâm quá tự tin rồi.

“Các anh đừng đùa nữa.” Ôn Từ Tích tức giận chặn lại, nhưng biểu tình lại rất hài lòng với cách nói này.

Cô nhìn Hạ Băng Khuynh: “K ngờ em hô hấp nhân tạo cho tôi, tôi nghĩ em sẽ rất khó khăn, vẫn là cảm ơn em!”

“K có gì, cứu 1 mạng, hơn xây 7 tòa tháp, dù là ăn xin, em cũng sẽ làm vậy.” Hạ Băng Khuynh cười nhạt đáp.

Nụ cười trên mặt Ôn Từ Tích liền thay đổi, tuy vẫn cười, nhưng hình như cảm nhận đc lãnh ý nòng đượm.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn thời gian: “Quá trễ rồi, Băng Khuynh mai còn đi học, chúng tôi đi trc.”

“Đc!” Ôn Từ Tích gạt đầu, lại lộ khuôn mặt khó xử: “Nguyệt Sâm, hôm nay thật xin lỗi! Em biết, đó k fair là em, em cũng”

“Cô k cần nói, tôi hiểu, nghỉ ngơi cho tốt.” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt ngắt lời.

“Uhm, em sẽ, 2 người nhanh về đi.” Ôn Từ Tích cười nói.

Mộ Nguyệt Sâm và Hạ Băng Khuynh nói tạm biệt rồi đi trc.

Sau đó, Cố Quân Thụy và Quân Dung Khiêm cũng đi.

Chỉ còn Ôn Nhã Liên, Ôn Từ Tích cũng đuổi anh về.

Đêm khuya ít người.

Phòng bệnh chỉ mình Ôn Từ Tích, nụ cười giả tạo đc lột ra k còn vết tích, cô tưởng dù Nguyệt Sâm yêu Hạ Băng Khuynh, cũng k vì vậy mà tổn thương cô, nhưng đêm nay cô mới thật sự cảm nhận đc sự si mê của Nguyệt Sâm đối với Hạ Băng Khuynh, nha đầu chết tiệt này cô k thể để nó ở bên Nguyệt Sâm nữa.

K cần biết trả giá thế nào, cô cũng phải tổng khứ cô ta ra khỏi thế giới của Nguyệt Sâm.

Kéo chân ra, xuống giường, mặc dép đi ra trc cửa sổ.

Đứng rất lâu, từ trong túi lấy ra đth, gọi cho 1 ng.

Điện thoại thông rồi, cô khách khí mở miệng: “Mai rảnh k, ra uống trà, có chuyện cần cậu làm, đừng khiêm tốn như vậy, tôi biết, trên thế giới này k ai thông minh hơn cậu, có thể không chế lòng người, quan trọng hơn là, cậu, mới thật sự là người hiểu Nguyệt Sâm nhất.”

Trong bóng tối, ma quỷ đang dần nở nụ cười.

“Ai yo---”

Sáng sớm, Hạ Băng Khuynh lật người dậy, ngủ 1 giấc, toàn thân như rã rời.

Từ giường bò dậy, đi vào nhà vệ sinh xử lý, chuẩn bị tắm nước nóng, coi có thể xoa dịu đc k.

Tối qua, họ từ bệnh viện về thẳng nhà.

Mở nước nóng, thả 1 chút huân y thảo, cô nằm vào.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 220

Uhm, thật ảm áp.

Tắm xong, nghỉ lại tối qua, cô xấu hổ chạm vào hoa màu tím trên nước, lòng ngọt ngào!

Như vậy họ coi như đã xác định quan hệ, cô tính, nếu anh k nói 3 chữ đó, cô sẽ mặt dày nói.

Tuy k giống lắm, nhưng có sao chứ.

Sau đó, tâm trạng ngọt ngào hạnh phúc bị 3 chữ Ôn Từ Tích xông vào, liền trở nên phiền muộn, như là bánh kem dâu tây màu trắng bị nhuộm màu khác rất chướng mắt.

Hôm qua sau khi về nhà, cô vốn muốn nói rõ với Mộ Nguyệt Sâm, nhưng nói thế nào chứ, nên nói sao cho anh hiểu, thế nào cũng nói với cô, họ k có gì, anh sẽ k thích cô ta kiểu như thế.

K lẽ cô phải ngang bướng bắt họ cắt đứt quan hệ?

Chỉ là, sự tồn tại của Ôn Từ Tích, thật khiến cô k yên, có trực giác, là trực giác của phụ nữ.

Lúc cô nghĩ đến xuất thần, phòng tắm bị người đẩy vào.

“Là ai?” Hạ Băng Khuynh nhảy dựng, bị dọa đến hồn bay phách tán.

“Đừng căng thẳng, là anh.” Mộ Nguyệt Sâm vào, thấy cô đang tắm, mắt lập tức thay đổi khác đi.

“Là anh à, dọa chết em, còn tưởng là ai.” Hạ Băng Khuynh thở phào: “Anh đi ra đi, em sắp xong rồi.”

Mộ Nguyệt Sâm k ra, quay người khóa cửa.

Hạ Băng Khuynh thấy anh khóa cửa, lòng liền căng thẳng, có chút đoán đc ý của anh.

“Toàn thân em đều đau nhức, anh để em nghỉ đc k ---” Bấy h có dù muốn cũng k có sức lực.

Mộ Nguyệt Sâm quý xuống: “Cho nào đau, anh xoa cho em”

“Em có thể nói k cần k?” Xoa cái đầu, nhìn là biết có ý xấu.

“K thể!”

“Đại ca, anh tha em đi.”

Dưới sự cầu xin của cô, anh đã chậm rãi cởi nút, tay đưa vào nước, sờ đùi của cô.

Hạ Băng Khuynh hô hấp lập tức căng thẳng.

“Chỗ nào còn đau k?” Giọng Mộ Nguyệt Sâm trầm đặc hỏi.

“K đau nữa” Hạ Băng Khuynh đáp, đột nhiên nghĩ ra gì đó, liền nói lại: “Uhm, k, đau, còn đau, rất đau!”

Nếu nói k đau k fai anh muốn bộc phát thú tính sao.

Mộ Nguyệt Sâm như nhìn thấu tâm tư nhỏ của cô, nhũm mày cười: “Rốt cuộc đau hay k?”

“K nghiêm trọng như hôm qua, nhưng có chút đau.” Hạ Băng Khuynh di chuyển con người, suy nghĩ rồi nói.

“Ừ, vậy à---”

Hoa trôi trên mặt nước, 1 khung cảnh đẹp, tay anh xoa lên nơi nào, đều khiến cô nhẹn k ớc run rẩy rồi cắn chặt môi, nếu k cô nhất định sẽ kêu lên.

Hạ Băng Khuynh k thể kéo tay anh ra, cũng k thể khiến anh từ bỏ suy nghĩ, trong lúc gấp gáp, tát nước trong bồn lên người anh.

Mộ Nguyệt Sâm nhanh nhạy né ra, tay thuận theo đó lấy ra khỏi nước.

Vừa dc tự do, Hạ Băng Khuynh lập tức nhanh chóng bò khỏi bồn tắm, nắm lấy khăn tắm che cơ thể: “Mộ Nguyệt Sâm, anh là đại sắc lang!”

Mộ Nguyệt Sâm đứng dậy, đi qua đó, lấy khăn bông trên kệ lau người: “Nha đầu, em đừng k biết lòng người tốt, nghe em nói đau, mới giúp em xoa, muốn em thoải mái tí.”

Anh nâng cảm cô lên, biểu cảm tà ác: “Mà sự thật chứng minh, em quá thật rất --- thoải mái.”

Mặt Hạ Băng Khuynh như nổ tung như trái cà xi khói.

“Ai ai thoải mái, anh đừng nói bậy, em mới k.” Cô xuống hồ đánh lên ngực anh.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 221

Tay bị kéo lại, kéo 1 cái liền chui vào lòng anh

Cơ thể bị kéo qua áp lên cửa thủy tinh của phòng tắm, hơi nóng ái muội như chơi đùa phá lên mặt Hạ Băng Khuynh: “K có thì k có, sao tức giận như vậy, sao như đang giấu đầu lòi đuôi vậy”

“Em giấu cái gì chứ” Hạ Băng Khuynh k thừa nhận tròng anh: “Tách cơ thể ra khỏi người em, em muốn mặc đồ”

Lúc trần truồng quả thật quá nguy hiểm!

“Tách ra có thể, nhưng, phải hôn anh 1 cái” Mộ Nguyệt Sâm ở trên cúi đầu xuống

“Anh đang mượn gió bẻ măng, em k thể giúp anh làm chuyện xấu, nên --- em từ chối!” Hạ Băng Khuynh ngẩng đầu nhỏ, mang nụ cười, mắt sáng lấp lánh, biểu cảm ôn nhu lại kiên cường

Môi của Mộ Nguyệt Sâm lại áp xuống thêm tí

Hơi thở 2 người gần nhau

Hô hấp giao nhau

“Em nói xem em từ chối anh như thế nào?” Như có như k chà sát lên môi cô, nhưng k rơi xuống, chỉ làm cho hô hấp của cô rối loạn

Da đầu bắt đầu tê dại, cảm giác nhột này, từ môi xuyên thẳng vào TM

Sự hưng phấn k nên lời, như là mở khóa nơi nào đó của cơ thể, nó cuối cùng lưu chuyển trong từng huyết mạch, kêu gọi ** đang ngủ say”

Nhìn thấy ánh mắt anh mê ly cảm lòng k dặng

Tay vô lực, đẩy anh 1 cái cho có, nũng nịu nói nhỏ: “Chính là k dễ anh hôn”

“Nhưng em muốn!” Anh nắm chặt tay cô, âm thanh càng thêm thấp trầm trầm miên

“Em k muốn---” Giọng Hạ Băng Khuynh như đang nói mơ, tình mê ngữ loạn, như là chìm vào ảo giác, cơ thể phiêu du, k thể là chính mình

“Mở miệng nhỏ ra”

“Em k muốn---” Hạ Băng Khuynh lắc đầu, nhưng miệng nói k muốn, hành động lại như bị thôi miên vậy thuận theo mở miệng nhỏ ra

Vừa bị mê hoặc đến hôn bay phách lạc tùy anh định đoạt, nhưng bị anh nâng lên 1 cái, liền thanh tỉnh lại

2 chân rời đất, cô k có cảm giác an toàn chỉ có thể vòng qua cổ anh, tránh để bản thân té xuống: “Anh thả em xuống, tiết đầu hôm nay là thầy Quý, em sắp trễ rồi”

“K s, anh gọi cho Quý Tu, nói hôm nay cơ thể em k khỏe, cần ỏ nhà điều dưỡng” Thân là nam nhân đến giờ phút này, sao có thể nở buồng tha được

Điều dưỡng?

Là điều dưỡng như vậy sao?

Hạ Băng Khuynh chỉ nghĩ chút thôi đã thấy “sắc” đến vô biên rồi: “K dc! Anh thả em xuống trc, nhiều nhất mấy ngày sau em bồi thường cho anh”

Nữ nhân nói ra những lời này, nói thẳng ra 1 tí, chính là mời gọi

Mộ Nguyệt Sâm vẫn k tha cô: “Bồi thường anh cần, bây giờ anh cũng cần”

Cúi đầu, anh chui vào trong ngực cô, mùi huân y thảo cùng với cảm giác mềm mại khiến người khác thanh thần vui vẻ

“Uhm---” Hạ Băng Khuynh đẩy đầu anh ra ngoài: “Anh đừng như vậy, đừng tay, đừng miệng!”

Cô k thể tùy anh tiếp tục đc, cô phải đi học, anh cũng phải đi làm

Nhìn tai của anh, cô quyết tâm, cắn 1 cái

Tai là 1 điểm yếu, bị cắn như vậy, Mộ Nguyệt Sâm tự nhiên sẽ bị đau, anh thả lỏng cô ra, ngừng đầu, xoa tai: “Nha đầu chết tiệt, em điên rồi à”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 222

“Em k điên, đối với sắc lang như anh, k có cách khác!”

Hạ Băng Khuynh nói xong lượn khăn tay che cơ thể chạy ra ngoài, còn bị anh bắt đc thì thật sự chạy k thoát

Mộ Nguyệt Sâm đến bên gương nhìn, trên đó có dấu răng rõ ràng

Bàn ăn sáng, Mộ Cẩm Đình và Hạ Vân Khuynh hôm nay đến bàn ăn sớm hơn họ

“Chị, anh rề” Hạ Băng Khuynh cười chào họ, đến chỗ bên chị ngồi, kéo ghế ra ngoài, cố ý nhìn chị 1 cái, thấy chị k có biểu hiện k vui

Thật sự chấp nhận rồi?

Đối diện, Mộ Nguyệt Sâm ngồi bên Mộ Cẩm Đình

Quản gia kêu người đem đồ ăn cho họ

Ánh sáng ngoài cửa vừa hay xuyên qua cửa kính, rọi sáng cả phòng ăn là 1 căn phòng ấm

Hạ Băng Khuynh hôm nay rất thèm ăn, 1 khay đồ ăn phong phú trên bàn k lâu sau đã bị ăn hết hơn nửa, đến rau bình thường k thích ăn cũng ăn k ít

Đều nói người nếu gặp chuyện vui thì tinh thần sáng khoái, thật sự ăn cũng tốt hơn

Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô bằng ánh mắt toàn là sự dịu dàng, sự dịu dàng chỉ dành cho duy nhất 1 người

Mộ Cẩm Đình thu ánh nhìn của em trai vào trong mắt, trên mặt hiện ý cười

Hạ Vân Khuynh bình thường phân đối họ rất lợi hại nay ở bên đó chỉ lo ăn, ngoài ý muốn k hề nói gì, cũng k làm gì, ánh mắt cả quá trình k giao lưu với bất cứ ai

“Ài, Nguyệt Sâm tai của em-” Mộ Cẩm Đình thấy tai Mộ Nguyệt Sâm đỏ lên, thân là bác sĩ ngoại khoa, đối với biểu hiện cơ thể rất nhạy bén, hơn nữa em trai còn ở gần anh như vậy

Anh đến gần, coi kĩ

Hạ Băng Khuynh nghĩ đc gì đó, nước ép trong miệng chút nữa phun ra

Anh rề sẽ k nhìn ra gì chứ!

Mộ Nguyệt Sâm ngược lại rất thản nhiên, hoàn toàn k sợ bị nhìn thấu hay đoán trúng, như cũ bình thản cắt đồ ăn trong khay

“Trên đó hình như-” Mộ Cẩm Đình nhìn ra rồi, vừa muốn mở miệng, lại dừng lại, mắt nhìn về phía Hạ Băng Khuynh 1 cái, nói đại cái khác: “Hình như bị nứt da (do mùa lạnh)”

Nứt da?!

Hạ Băng Khuynh rất muốn cười chần đoán này của anh rề

“Mắt nhìn của anh hai thật tốt” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt liếc anh 1 cái

Mộ Cẩm Đình cười với anh, vỗ vai anh, trong lời có lời: “K sai, ánh nhìn của anh hai luôn rất tốt”

Bên ngoài, Mộ Nguyệt Bạch đi vào, anh mặc bình dị, 1 cái áo len rộng màu gạo, tay cầm 1 cái laptop, vừa đi vừa nhìn

Đi vào trong, tùy ý tìm 1 chỗ, kéo ghế ngồi xuống, mà chỗ này vừa đúng là chỗ kế bên Hạ Băng Khuynh

Mắt Mộ Nguyệt Sâm lập tức rét lạnh, anh như bật hệ thống làm lạnh của tủ lạnh vậy

Hạ Băng Khuynh k tự nhiên di chuyển

Cô biết Mộ Nguyệt Sâm k thích Mộ Nguyệt Bạch đến gần cô, nhưng có hết cách, nhà người ta, cũng k thể bắt người ta k đc ngồi

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 223

Vì sự xuất hiện của Mộ Nguyệt Bạch, không khí phòng ăn trở nên khác thường

Như là náo nhiệt hơn, cũng như k có gì khác thường, chỉ là vô hình chung, tâm tư mỗi người mang theo một mức độ khác lạ

Sau khi ngồi, Mộ Nguyệt Bạch vẫn chú ý đến laptop, đến như ngồi kế ai đều k biết

Anh lấy café trên bàn uống 1 miếng

Hạ Băng Khuynh ăn nhẹ nhai nhảnh, thấy Mộ Nguyệt Bạch coi rất chăm chú, đến com bụng trề nặt cũng k ăn, bất giác tò mò anh đang xem gì

Người đầu có tính tò mò mà

Cô lén nhìn màn hình của anh 1 cái, bên trong là cái đầm rất đẹp, màu hồng, dùng tơ lụa làm, kiểu baby doll, cổ áo đính những viên thủy tinh lấp lánh, hoặc là kim cương

Nhưng anh coi đầm làm gì?

Đây là đồ nữ mà!

Nào cô hiện ra cảnh Mộ Nguyệt Bạch mặc đầm, cô nhìn k đc cười phụt 1 tiếng

Tiếng cười này, kinh động đến Mộ Nguyệt Bạch đang coi đồ chăm chú, sự chú ý của anh từ máy tính rời đi, nghiêng đầu, quay về hướng mặt cô: “Nha đầu nhỏ, em cười cái gì?”

“K có, k có---” Hạ Băng Khuynh nhìn cười xua tay, mắt nhìn máy tay rồi nhìn lên người anh, thật sự nhìn k đc lại muốn cười

Thật là quá nữ tính!

Cô k phát giác ra ánh mắt của Mộ Nguyệt Sâm bây giờ không bỏ thể nào

Hạ Vân Khuynh ở bên kia cũng nhìn về hướng Mộ Nguyệt Bạch: “Nguyệt Bạch, mới sáng sớm, em tập trung xem cái gì đó, đồ ăn sắp nguội rồi!”

“Ăn liền đây!” Mộ Nguyệt Bạch đáp Hạ Vân Khuynh 1 câu, đưa laptop qua cho cô xem: “Em đang lựa quà sinh nhật cho Băng Khuynh”

Hạ Băng Khuynh nghe liền ngấy người, mua quà sinh nhật cho cô?

“Uhm, thật sao? Chị xem thử, em chọn cái gì rồi” Hạ Vân Khuynh rất hứng thú đến gần coi

Mộ Nguyệt Bạch cũng áp sát thêm tí

Hạ Băng Khuynh bị kẹt ở giữa, đứng cũng k thể, chỉ có thể cùng họ nhìn vào máy tính

Nhưng sinh nhật cô, sao Mộ Nguyệt Bạch biết?

“Bỏ này đẹp, thiết kế dễ thương, hợp với Băng Khuynh, Nguyệt Bạch em cũng biết chọn đó” Hạ Vân Khuynh rất khách quan đánh giá

“Băng Khuynh khí chất ngọt ngào xinh đẹp, màu hồng nhạt vừa hay hợp với em ấy, đây là thiết kế của nhà thiết kế Paris vẫn chưa tung ra thị trường, em mua nó rồi, đây là cái đầm duy nhất trên thế giới” Mộ Nguyệt Bạch mang ý cười đáp

“Woa, thật là giấc mơ đẹp, Nguyệt Bạch em đối với Băng Khuynh thật tốt, chị sắp ngưỡng mộ em ấy rồi”

“Tặng cho công chúa của em, tự nhiên phải tốt nhất!”

Hạ Băng Khuynh nghe mà nổi da gà

Đặc biệt là Mộ Nguyệt Bạch cách cô cũng k xa lắm, mỗi câu anh nói, hơi nóng từ miệng như thổi qua tai cô, càng khiến cô cảm thấy đứng ngồi k yên

Cô len lén động đầu, nâng mắt lên, thấy mặt lạnh như băng của Mộ Nguyệt Sâm nghĩ nghĩ, lên tiếng cự tuyệt: “Cái đó --- quà này em k cần”

Hạ Vân Khuynh và Mộ Nguyệt Bạch lần lượt bắt ngờ

“Bộ đó rất đẹp, em k thích?” Hạ Vân Khuynh nhỏ tiếng hỏi

Hạ Băng Khuynh cười, nói: “K fai, bộ đó quá bắt mắt, em đi học cũng k có cơ hội mặc, nếu treo trong tủ thì k có giá trị rồi, vậy k phải phụ lòng của anh Nguyệt Bạch sao, cho nên, vẫn là k cần tốt hơn”

Mộ Nguyệt Bạch ở bên nghĩ rồi gật đầu: “Uhm, cũng có lí, bộ đó tuy đẹp, nhưng thật sự k thực dụng, k s, đây chỉ là 1 trong số cái đã chọn, còn mấy cái khác nữa”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 224

Ngon tay thon dài nhẹ nhàng chạm màn hình laptop, màn hình chuyển đổi, nhảy qua 1 hình ảnh khác

1 cái kẹp tóc màu xanh lá xa hoa lấp lánh, đẹp k gì bì đc

Hạ Băng Khuynh nhìn 1 cái liền dễ dàng bị hấp dẫn, mắt k chớp nhìn vào nó

Thiếu nữ, luôn rất dễ bị thứ đẹp dễ hấp dẫn

“Trời ơi, đây là kim cương xanh, quá đẹp rồi, tuyệt sắc” Hạ Vân Khuynh nhìn ra la lên bắt ngờ, kim cương xanh rất hiếm hoi, sau đó cô lại nghĩ đến vấn đề thực tế: “Nhưng Nguyệt Bạch, viên kim cương xanh lớn vậy nhất định mắc đến lên trời, món quà này quá quý trọng rồi, k đc k đc!”

“Chị đâu k cần lo, e mua nôi, chỉ cần Băng Khuynh thích, sao trên trời em cũng có thể hái xuống đc” Mộ Nguyệt Bạch nói, nhìn biểu tình của Hạ Băng Khuynh, cười: “Xem ra, món quà này em ấy có vẻ thích rồi”

Hạ Vân Khuynh đẩy nhẹ đầu của Hạ Băng Khuynh: “Thật biết chọn!”

Mộ Nguyệt Bạch ôn nhu cười nhẹ: “Vốn mua cho em ấy, thì fai để em ấy thích mới đc, em cũng k chắc em ấy thích gì, mới lựa mấy cái, em biết Băng Khuynh thích màu này, như vậy, mới có thể phối thành 1 bộ!”

Rất mạnh mẽ, tìm Hạ Băng Khuynh đập thành thịch

Phối thành 1 bộ làm cô nghĩ đến cái tóc màu xanh kia, màu sắc cũng giống xanh lá này, cài tóc và kẹp tóc, k fai là 1 bộ sao

Nếu Mộ Nguyệt Sâm biết cô nhận quà của Mộ Nguyệt Bạch, còn k cho cô ngồi ghế hồ (kiểu hồ nguy hiểm ấy, mà ngồi ghế hồ là kiểu trừng phạt này nọ kiểu sẽ gặp nguy hiểm), tạt ọt lên người, bị anh đánh đến gần chết

“Em no rồi, em phải đi học!” Thực giác nói với cô, bây giờ k thể ở lại nữa

Cô đứng lên, sau đó đẩy ghế ra, đeo cặp: “Chị, anh rề, anh Nguyệt Bạch, mọi người từ từ ăn, bọn em đi trư”

Nói xong, cô liếc nhìn Mộ Nguyệt Sâm 1 cái, tự đi ra ngoài

Mộ Nguyệt Sâm chậm rãi lau miệng, đứng dậy, nhìn về phía Mộ Nguyệt Bạch 1 cái, khí lạnh tàn ra

“Lái xe cẩn thận!” Mộ Nguyệt Bạch quan tâm cười nói với anh

Mộ Nguyệt Sâm nâng bước qua kia, lấy laptop xem xem, mắt bắt giác híp lại mang tia sáng sắc lạnh

Bộ 1 tiếng vang lên, anh để lap lên trc mặt khay đồ ăn của Mộ Nguyệt Bạch, đựng phải ly cafe, dung dịch màu đen đỏ ra khắp nơi, khiến ai cũng cảm nhận dc lửa giận và lạnh lùng của anh, như là lò luyện đơn có cả băng và lửa

Hạ Vân Khuynh bị sự tức giận như lời đe dọa đến nhất gan

Mộ Nguyệt Bạch vẫn mặt k đổi sắc, bộ dạng thần nhiên

“Nguyệt Sâm, đủ rồi, Băng Khuynh ở ngoài đợi em, nhanh đi đi---” Mộ Cẩm Đình lấy uy của anh hai ra, lên tiếng ngăn cản

Tính cách của thằng nhóc này là trong mắt k thể chứa nổi 1 hạt cát, dù cho đó k là cát, mà là bụi, cũng k chịu đc!

Mộ Nguyệt Sâm bước chân lạnh lùng rời khỏi phòng ăn

Bên ngoài, Hạ Băng Khuynh đứng bên xe chờ anh

Mộ Nguyệt Sâm mặt vô tình đi đến, mở khóa cửa, Hạ Băng Khuynh mở cửa vào ngồi, anh cũng từ bên khác vào xe

Hạ Băng Khuynh thắt dây an toàn, nghe bên kia có tiếng tra hỏi truyền đến: “Cái gọi là phối thành bộ là thế nào, k tính giải thích đàng hoàng với anh?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 225

Ngón tay thon dài liền dừng lại.

Sao anh phát giác đc câu này?

Quá k thể tin đc!

Rõ ràng chuyện tặng cái tóc xanh lá chỉ có cô và Mộ Nguyệt Bạch biết, cô có thể khẳng định anh k biết. Nhưng anh là Mộ Nguyệt Sâm, tâm tư của anh kín đáo hơn ai hết, anh sẽ k buông tha bất cứ vết tích nào giúp anh phát giác ra sự việc.

Tự ổn định hơi thở, Hạ Băng Khuynh mệnh lệnh bản thân phải bình tĩnh, cô thắt dây xong, bình thần nói: “Sao em biết là ý gì, em đâu phải con sâu trong bụng Mộ Nguyệt Bạch.”

“K có gì, em chạy nhanh vậy làm gì?” Mộ Nguyệt Sâm lạnh mặt hỏi.

“Em k chạy anh ta sẽ bắt em nhận, hơn nữa, anh ngồi bên đó xụ mặt như vậy, trời vốn đã lạnh rồi, còn bị anh lạnh, nói k chừng này em học lớp thầy Quý lại ngất thêm lần nữa, em có thể k nhanh chóng đứng dậy chạy sao.” Hạ Băng Khuynh bủn mủi, k có sức nói.

Thật ra mồ hôi lạnh đã thấm đẫm lưng cô.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn mặt cô, mắt như máy kt toàn thân trong bệnh viện vậy, hình là nhìn 1 lượt lục phủ ngũ tạng của cô.

Hạ Băng Khuynh liều mạng chịu đựng.

Tiếp xúc với anh thời gian k ngắn, chút sự chịu đựng này, cô vẫn có, đặc biệt là dưới tình trạng k thể để anh biết đc.

Bị anh nhìn lâu rồi, cô giả bộ k kiên nhẫn nhủ mảy: “Anh nhìn đủ chưa? Đang thăm vấn tội phạm sao!”

Mộ Nguyệt Sâm thả lỏng, quay đầu lái xe.

Hạ Băng Khuynh cẩn thận thở 1 hơi, nữ nhân nếu đều tìm đc chồng như Mộ Nguyệt Sâm, nhất định sẽ k dám ngoại tình.

Thật sự quá khủng bố!

Mộ Nguyệt Sâm đưa cô đến trường.

“Hôm nay tan học anh đến đón em, đưa em đi dạo phoso 1”

Trước khi Hạ Băng Khuynh xuống xe, Mộ Nguyệt Sâm đột nhiên nói.

Hạ Băng Khuynh quay qua, cười ngọt ngào: “Có phải anh muốn tặng quà sinh nhật cho em không?”

Nhiều lúc, đầu cô xoay cũng rất nhanh.

1 cái búng lên đầu cô: “ANH đến sinh nhật em là lúc nào còn k rõ, sao mà tặng!”

“Shhh!” Hạ Băng Khuynh xoa đầu: “Sớm muộn có 1 ngày em bị anh gõ đến góc.”

Nam nhân kiêu ngạo này, muốn hỏi ngày sinh thì hỏi thẳng, sao phải đi vòng xa thế.

Mộ Nguyệt Sâm cười lạnh: “Đừng dát vàng lên mặt, em vốn góc, dù biện giải thế nào, cũng k thông minh hơn.”

“Anh---” Hạ Băng Khuynh tức giận, chỉ vào mặt anh, nghĩ nghĩ, lại thu tay lại, cười híp mắt nói: “Muốn biết ngày sinh của em, k nói anh biết, tạm biệt!”

Cô đẩy xe đi xuống, lúc đóng cửa, còn nói 1 câu với bên trong: “Chiều đến sớm tí nha.”

Quay người, cô nhanh chóng bước vào trong.

Mộ Nguyệt Sâm ngồi trong nâng trán, nha đầu chết tiệt ngày càng k dễ quản lý!

Tiết đầu là Quý Tu, Hạ Băng Khuynh để cặp trong phòng để đồ, liền đi đến phòng thực nghiệm.

Từ xa, cô nhìn thấy 1 cô gái mặc đầm dài màu đỏ nhạt, bên ngoài áo khoác màu trắng, mang cao gót, tóc dài xõa ngang eo, trang điểm tinh tế, gió thổi 1 cái, liền lộ ra đôi chân trắng dài đẹp, đương nhiên, thời tiết “mát mẻ” như vậy, bị gió thổi nhất định sẽ rất “chua xót”.

Cô nghiêng người, tư thế ưu nhã nhìn cây sấp bị rụng hết lá.

Ồi mình đã sống sót và quay lại đây, chúc các bạn đọc truyện vui vè! Mình sẽ cố up đều mỗi ngày nhưng k hứa chắc nheeeeeee!!!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 226

Hạ Băng Khuynh lướt qua trước mặt cô, lại lùi về: “Ngại quá, xin hỏi ai Tiêu Nhân k? Cậu hơi giống cậu ấy, nhưng tớ k xác định dc!”

“Tớ--- k ai Tiêu Nhân, xin gọi tớ là Quý Tiêu Nhân, kêu bà Quý cũng dc.” Tiêu Nhân ở bên, giả bộ ưu nhã trầm ổn nói.

“Trời mẹ ời---” Hạ Băng Khuynh thật sự k chịu nổi vổ trán.

“K dc trời trời, đất đất, thật k có gia giáo, kêu sư nương*, vô lễ.” Tiêu Nhân biểu cảm cực kỳ k vui nói.

*sư phụ là thầy/cô giáo, sư nương vợ của thầy cô/giáo, dịch cho sát từ dùng trong tiếng hoa nhưng nó cổ trang quá nên mình viết thêm dòng giải thích đây!!!

Hạ Băng Khuynh khổ não nhìn cô gái như “kẻ điên”, rất bất lực: “Cậu mặc thành vậy vào lớp. giày nào cũng có thể ném cậu ra khỏi lớp.”

“Đánh là thương chứ là yêu, tớ mới k sợ, hơn nữa, anh ấy ném tớ, cũng là 1 cách tiếp xúc, vì để anh ấy thấy tớ thành thực, xinh đẹp, ưu nhã, gọi cảm, trí tính, cũng đáng giá, nhiều nhất lát ôm chân anh ấy, sống chết k đi, anh ấy cũng k thể làm gì tớ.” Tiêu Nhân cười hi hi nói, đắc ý cực kỳ.

“Haha---” Hạ Băng Khuynh cười khan 2 tiếng: “Thật sự k thể làm gì cậu, tớ nếu là thầy Quý, lập tức nhảy cửa sổ chạy trốn.”

“ Hạ Băng Khuynh, cậu đừng bôi xấu tớ dc k, còn có chút tình chị em tốt k.” Tiêu Nhân xụ mặt.

“Mà hỏi lại đầu tóc trang phục từ đâu ra? Áo khoác này rất mắc đó, tuyệt đối k fai cậu mua, còn có tóc giả, đeo k thấy khó chịu sao, dưới chân sắp lạnh muốn chết, cậu có quá dọa người không!”

“Thật k hiểu thời thượng, đây là gọi cảm hiểu k, đồ là Giang Thiên Ngự mượn tớ, cô ấy nói, mặc như vậy, đẹp!”

“Người ta mặc đi tiệc, cậu mặc đi nghỉ ngơi thì, cậu nói thích hợp k!”

“Siêu thích hợp!”

“Nhanh chóng đi thay đồ cho tớ.” Hạ Băng Khuynh đánh mặt.

Tiêu Nhân bủi môi, lại xua tay: “K kịp rồi, còn 5ph nữa lên lớp, tớ về ktx còn k đủ thời gian.”

Hạ Băng Khuynh nghĩ nghĩ, nhụt chí rồi: “Đc rồi, tùy cậu, nếu cậu làm cả lớp k thể lên lớp, tớ bóp chết cậu, người khác cũng bóp chết cậu.”

“Bóp chết tớ? Ài, chú ý k tệ, nếu các cậu hội đồng tớ, Tu Tu nhà tớ chắc chắn k thể đứng nhìn, nhất định ra tay cứu, đến lúc đó tớ thuận thế chui vào lòng anh ấy, anh hùng cứu mỹ nhân, nước chảy thành kênh.” Tiêu Nhân ôm cơ thể, cảm nghĩ càng đẹp, biểu cảm ngọt ngào hưởng thụ.

“Xin lỗi, tôi nhận sai người rồi!” Hạ Băng Khuynh mắt khinh bỉ, rất kiên quyết k ở chung chỗ với cô.

“Hạ Băng Khuynh, cậu đợi tớ---” Tiêu Nhân nâng đầm chạy theo.

Đến lầu 2, cô bị cao gót trật chân hơn 10 lần, gót cao như v, k khó đi mới lạ!

Cửa phòng giải phẫu vừa đẩy ra, 2 người đi vào, bên trong ngồi đầy người, Quý Tu cũng ở đó.

K nghĩ cũng biết, Tiêu Nhân mặc như quý bà vào phòng giải phẫu, sắc mặt Quý Tu lập “phong ba bão tố” thế nào.

Bạn học trong lớp cũng ngại người, có vài ngày nhịn cười đến muốn nội thương. Tiêu Nhân theo đuổi thầy Quý họ đều biết.

Hạ Băng Khuynh lúc này cũng kêu trời trời k đáp.

“EM---” Quý Tu chỉ Tiêu Nhân, biểu cảm lạnh lùng mờ miêng: “Ra ngoài cho tôi!”

“EM k ra, anh đánh em đi!” Tiêu Nhân mặt dày trả lời, cố ý mở to đùi ra 1 chút.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 227

Đây k nghĩ ngờ gì k fai là đang khiêu khích anh, mà đang trêu chọc.

Khuôn mặt đẹp nghiêm túc của Quý Tu hiện lên tia khó chịu, anh k thể đánh cô, k thể động tay với cô.

Anh đi về trc mấy bước, giọng hòa hoãn nói với Tiêu Nhân: “Em đi ra với tôi.”

“Đơn độc?” Mắt Tiêu Nhân sáng lên.

“Đừng vậy, đơn độc!” Quý Tu khẳng định gắt đầu, nhấn mạnh 2 chữ đơn độc.

Tiêu Nhân cười hi hi đứng lên, đi theo anh ra ngoài, 1 bên còn thế tay kiêu thắng lợi với Hạ Băng Khuynh và các bạn trong lớp.

Hạ Băng Khuynh cười nhẹ lắc đầu, đoán chắc thầy Quý k thể làm gì cô rồi, lừa yêu mạnh mẽ này, quá thật k thể né dc, lại có mấy người đàn ông chịu dc chiêu này.

Làm tốt lắm, sau này thật phải đổi cách xưng hô là sư nương rồi!

Ngoài cửa.

Quý Tu 1 bước k dừng đi đến cuối hành lang.

Tiêu Nhân chạy bước nhỏ theo sau anh, vẫn như cũ 1 bước mang 3 uy, nhưng trong lòng cô vui vẻ, nhìn về trước vài lần, hướng anh đi là phòng thực nghiệm riêng của anh.

Sao lại mang cô đến nơi riêng tư này đơn độc nói chuyện?

Đầu óc vốn trí tưởng tượng bay xa của cô bắt đầu hoang tưởng cảnh anh kéo cô vào phòng làm việc, sau đó đội k dc kéo áo ngoài của cô, xé rách đầm cô, chặn lấy miệng cô, điên cuồng hôn cô, sau đó thì...

“Hi hi hi ----” Cô cắn móng tay cười.

Sắp làm chuyện xấu hổ với anh, đột nhiên căng thẳng, có phải quá nhanh rồi không!

Quý Tu đi đến trc cửa, bấm mặt khóa, từ lần bị cô lên vào, anh đã đổi mặt khóa, đến trợ lý của đuổi đi, yêu cầu nhà trường đổi người.

Cửa kêu lên 1 tiếng.

Anh đẩy cửa ra, nghiêng người: “Vào đi.”

Quả thật anh đã k đợi dc, lộ đuôi quả thật hữu ích!

Tiểu Nhân đi về trc vài bước, vừa quay qua, liền nắm tay Quý Tu “Anh anh lát nữa nhẹ nhàng tí, người ta người ta vẫn là lần đầu tiên!”

Nói xong, tự mình ở đó xấu hổ hưng phấn k thôi.

“” Quý Tu như đang cố gắng nhin cái gì đó, cố gắng thả nhẹ giọng nói: “Vào đây!”

“Đáng ghét đáng ghét đáng ghét, cứ phải kéo người ta đi làm chuyện xấu hổ, còn gấp gấp như vậy, người ta k chiều anh đâu---” Nghe anh hỏi, Tiểu Nhân càng xấu hổ nũng nịu, trên thực tế, trong lòng vui như đóa hoa mẫu đơn nở rộ.

Phim cường bức từ quốc đảo lấy từ học trường, cuối cùng cũng có tác dụng rồi.

Cô hưng phấn đi vào, đợi anh từ sau ôm lấy cô.

Sau đó đợi dc là

“Àm---” 1 tiếng, cửa đóng lại, khóa ngoài.

Tiểu Nhân lúc này mới tỉnh lại.

Dùng tình cảm mang cô đến đây là k fair vì sắc đẹp hôm nay của cô, mà là muốn nhốt cô ở đây.

Quá đáng ghét rồi!

Cô quay người đập cửa: “Quý Tu, anh hỗn đản, anh mở cửa cho em, nhanh thả em ra, Quý Tu.”

Bên trong la hét rất lợi hại, bên ngoài, sắc mặt Quý Tu bình thản cất bước rời đi, hoàn toàn k quan tâm tiếng la bên trong.

Quý Tu đi về phòng thực nghiệm.

Anh vừa mới vào, tất cả sinh viên dùng ánh mắt thám tính nhìn anh, đến vị trí 1 cộng tóc thay đổi, cũng trở thành tiêu điểm.

Hạ Băng Khuynh nhìn ra ngoài 1 cái.

Ủa, Tiểu Nhân đâu?

Câu hỏi này của cô cũng là câu hỏi của các bạn khác, nhưng, thầy Quý đã bắt đầu buổi học, mọi người tự nhiên k hỏi đến.

Thầy Quý giảng dc 1 đoạn, để mọi người đi lên.

Sau khi học vài tiết thực nghiệm, mọi người nhìn thì cũng thích ứng hơn, tuy vẫn có người cảm thấy nổi da gà, nhưng dù sao có thầy ở đây, ít nhiều cũng yên lòng hơn.

Nói ngược lại cũng thật thần kỳ, Hạ Băng Khuynh cũng có cảm giác đó, có thầy Quý ở đây, khí thế người này cũng đủ nhiều, dù chỉ im lặng đứng đó, nhưng lại như tiềm thuốc an thần vào tim cô, đây có thể dc gọi là khí trường.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 228

“Hạ Băng Khuynh, hôm nay em làm trợ lý của tôi.” Quý Tu nhàn nhạt nói.

“Dạ, được ạ!” Hạ Băng Khuynh đi đến bên Quý Ty, là bởi vì con ranh Tiểu Nhân, mà thầy Quý đuổi việc trợ lý của mình, trường vẫn chưa sắp xếp lại, hại đến thầy Quý mỗi lần đều phải tự làm chuyện vụn vặt.

Quý Tu ở bên kia đeo găng tay.

Hạ Băng Khuynh cũng rất linh hoạt đeo găng tay theo.

“Dao thứ 3 bên phải---” Giọng anh rõ ràng.

Hạ Băng Khuynh rất cẩn thận lấy con dao thứ 3 ra, nhẹ nhàng đưa qua: “Thầy Quý, dao của thầy---”

Quý Tu nhận dao phẫu thuật, bắt đầu giải phẫu, đây là cỗ từ thi mới đưa qua, là nam, tuổi nhìn cỡ 40, anh muốn vừa thực hiện vừa giảng bài, mọi người đều chú tâm nghe.

Hạ Băng Khuynh nhẹ nhàng để dao xuống khay che lại, cũng đưa đầu qua đó nhìn nghe.

Bất giác, thời gian trôi rất nhanh.

Trong thời gian đó, cô cũng luôn làm trợ lý của Quý Tu, đưa tất cả mọi thứ anh cần cho anh.

Tiết học đã xong, những người khác đều rời đi, Hạ Băng Khuynh ở lại phòng thực nghiệm, phụ sắp xếp đồ.

“Khẩu lại.” Quý Tu ném găng tay vào thùng rác, theo thói quen nói 1 câu, xoa xoa cổ đau nhức, đứng sang 1 bên.

“A, em sao?” Hạ Băng Khuynh bị kinh ngạc, kêu cô khẩu?

Nhưng cô k biết, làm sao làm!

Thấy Quý Tu đối lưng vào cô đứng bên cửa sổ uống nước, nhìn k như đang nói đùa với cô, Hạ Băng Khuynh nghĩ, k lẽ anh muốn tạo điều kiện cho cô luyện tập? Kiểm tra cô? Dù cho cô k biết?

Nhìn về hướng Quý Tu vài lần, nghĩ có nên qua đó hỏi k, nhưng lời anh rất rõ ràng, nếu qua hỏi anh có cảm thấy mình quá ngốc, cô thật k muốn thầy Quý đang coi trọng cô cảm thấy mình ngốc.

Nhìn thì thể bị xê ra, lòng cô treo lên, khẩu thi khẩu.

Cô đeo găng tay lại lần nữa, lấy chỉ trong hộp ra, xỏ chỉ vào kim, nhìn bụng màu đỏ máu, nghĩ là như đang khâu chân lại.

Phương pháp thi, cứ theo cách mẹ khâu đồ mà làm.

Hạ Băng Khuynh cố nhin xuống để khâu.

Quý Tu ở bên đó nghỉ đủ rồi, quay người để lỵ qua 1 bên, liền thấy Hạ Băng Khuynh ở bên kia khâu thi thể. Anh lúc này mới nhớ lại lúc nãy thuận miệng nói 1 câu, vì đây là bước cuối của công việc, thường là trợ lỵ làm, trợ lỵ nhỏ Hạ Băng Khuynh này anh dùng rất thuận tay, vừa nãy người cũng cảm thấy mệt rồi, theo thói quen nói câu đó.

K ngờ cô thật sự làm rồi.

Lòng cô chút tò mò, muốn coi cô khâu thể nào, anh cố ý nhẹ bước qua, k bị cô phát hiện.

Đứng sau cô, anh từ cao nhìn xuống, đường khâu nhìn là biết sai, tuy rất nghiệp dư, nhưng nhiều độ ngang bằng giữa các đường chỉ, có thể thấy cô rất trấn tĩnh, k hề hoảng loạn, đối với người chưa từng học qua mà nói, khâu như vậy đã là rất tốt rồi.

Khâu đến cuối cùng, Hạ Băng Khuynh bị chuyện fải thất nút thể nào làm khó, thi thể dù sao cũng k fải là quần áo.

Quý Tu thấy cô cắn môi, rồi nhu mảy, hình như bước cuối cô k giải quyết đc, anh cười nhẹ, đi về trước vài bước, sau đó cúi mặt xuống, nắm lấy 2 tay cô.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 229

Hạ Băng Khuynh bị dọa đến nhảy lên, cơ thể cứng nhắc.

“Chú tâm tí, đừng phân tâm.” Giọng nghiêm túc mang theo sự ôn hòa vang lên bên tai.

“Dạ, dạ---” Hạ Băng Khuynh vội vàng đáp 2 tiếng.

Cô k biết Quý Tu đứng đằng sau, đột nhiên đến gần, khiến cô kinh ngạc.

Dù tư thế này khiến cô ngại, nhưng cô vẫn bình tĩnh lại, cô tin nhân phẩm của thầy Quý.

Quý Tu cầm tay cô, nắm chặt, tận tay chỉ cô làm sao thất nút.

Thất xong, anh thả tay rồi, lùi qua 1 bên: “Lần sau biết làm chưa?”

“Dạ, biết rồi, cảm ơn chỉ dạy của thầy Quý, chỉ là làm dơ tay thầy rồi.” Hạ Băng Khuynh gạt đầu, trong lòng cảm thấy có chút có lỗi, vừa nãy, cô còn tưởng thầy Quý phi lễ* mình.

* ý là kiểu sờ soạng này nọ

Thật là điên rồi.

Nếu thầy Quý là sắc lang, trên thế giới này thật k có đàn ông tốt thật sự.

Quý Tu nhìn tay mình, k cho là chuyện gì cười: “K cần cảm ơn, em cũng giúp tôi cả tiết học, hôm nay em làm trợ lỵ của rất tích cực.”

“Đây là bình luận tốt nhất mà thầy dành cho em, em rất vui.” Hạ Băng Khuynh trịnh trọng cong lưng, thấy anh cười, cũng cười theo: “Cái đó thầy Quý, thật ra thầy cười lên, cũng rất gần gũi.”

“Ồ, vậy à, “Quý Tu gạt đầu, lại nói: “Tôi tưởng trước giờ tôi đều rất gần gũi.”

Hạ Băng Khuynh cười càng sáng lạn.

K ngờ thầy Quý cũng có mặt hài hước như vậy.

“Đứng rồi thầy Quý, Tiêu Nhân đâu?” Hạ Băng Khuynh đột nhiên nhớ đến, nhin k đc hỏi 1 câu, vì Tiêu Nhân con ranh này nhất định k cam tâm đi về, cho nên, cô đoán thầy Quý dùng thủ đoạn khác thường nào với cô rồi.

“Ồ phòng thực nghiệm của tôi, đợi tôi đi, em thả em ấy ra.” Quý Tu nói với cô, đi đến vòl nửa tay.

“Đc!” Hạ Băng Khuynh đáp 1 tiếng, thì ra nhốt trong phòng thực nghiệm của anh.

Hèn gì Tiêu Nhân k có cách nào tác quái.

1 lúc sau, Quý Tu đi trc, Hạ Băng Khuynh thấy anh sắp xuống lầu xong, mới thả Tiêu Nhân ra.

Trưa.

Canteen trường.

“Quý Tu chết tiết, k hiểu phong tình, anh ta lừa tó, anh ta bơ tó, nghiêm trọng tổn thương tâm hồn yếu đuối của tó.” Tiêu Nhân đâm vào phần cơm chiên dương châu cô mua.

Đồ “xa hoa” trên người đã đc đổi, cũng đã tẩy trang, lại quay lại bộ dạng thanh lệ trước đây.

“Cậu đủ rồi đó, rõ ràng là cậu làm bậy, thầy Quý cũng k làm gì đc cậu, mới nhốt cậu vào phòng thực nghiệm, tó nghĩ, nếu bây h có thể trừng phạt thì, thầy lúc này nhất định đang đánh cậu 1 trận.” Hạ Băng Khuynh uống canh, cười nói.

“Tớ chỉ là muốn mặc đẹp, để anh ấy chú ý!” Tiêu Nhân k phục nói.

“Vậy thử qua chuyện hôm nay, cậu cũng biết là thầy Quý k dễ chọc rồi.” Hạ Băng Khuynh uống hết canh, ăn nắm hương trong đó.

“Nam nhân này đúng là k biết thương hoa tiếc ngọc chút nào, tốt xấu gì người ta cũng là cô gái yếu đuối, anh ấy quá ức hiếp người khác rồi.” Tiêu Nhân ai oán bò lên bàn.

Hạ Băng Khuynh chút nữa là bị ghen: “Cậu còn yếu đuối? Có cho mấy cô gái yếu đuối đường sống? Cậu toàn thân trên dưới mỗi té bào mùi đều rất nam tính có đc k, cậu tưởng thầy Quý thật sự k ngừn thấy? Thầy k thương tiếc cậu, nhất định cảm thấy cậu có thể gánh vác đc.”

Tiêu Nhân tổn thương tuyệt vọng vỗ bàn: “Con yêu tinh nhà cậu, có ai an ủi người khác như cậu k!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 230

“Trc h t chưa từng nói đang an ủi cậu.” Hạ Băng Khuynh nhún vai, tự lo cho mình ăn chân gà nướng, có 1 chút dính trên miệng cô, cô linh hoạt dùng lưỡi nhỏ nhẹ liếm miệng.

Động tác nhỏ này, khiến nam nhân trong 100 m vuông đều còn thấy nóng lên.

Ti mĩ quan sát sẽ thấy, xung quanh họ dường như đều là nam nhân, có chỗ thậm chí 2-3 người ngồi chung 1 chỗ, mục đích là vì nhìn Hạ Băng Khuynh.

Từ khi cô đến trường này, chỉ mấy tháng ngắn ngủi đã trở nên tuyệt sắc trong mắt nam sinh toàn trường, hoa khôi trường hay nữ thần trước h đều thành cát bụi, cô trở thành người tình mơ ước của nam sinh toàn trường, sắc đẹp của cô k đơn giản, nói là đơn thuần, nhưng có lại có thần hình bốc lửa, nói cô yêu kiều, nhưng lại thanh mới thoát tục như là tiên nữ nhỏ, k dính bụi trần.

Nhưng dù cô có mê người như vậy, nam sinh trong trường cũng k dám theo đuổi, vì có tin đồn cô đã có bạn trai, nam nhân đó còn đẹp hơn cả cô, mỗi ngày đưa cô đến trường, rất nhiều người từng nhìn thấy.

“Quên đi---” Tiêu Nhân đập bàn 1 cái, trấn tĩnh lại: “Chút mất mát tính làm gì, k s, bản cô nương k sợ, đợi tớ ăn no, tớ lại tính kế khác.”

Cô cầm muỗng bắt đầu ăn com chiên của mình.

Hạ Băng Khuynh biết cô rất nhanh sẽ lại tràn đầy năng lượng, cô là ai chứ, từ nhỏ đến lớn đều vô tâm vô phách, chỉ chung tình với sói ca.

“Ài, bây h tớ mới phát hiện, sắc mặt cậu hôm nay rất hồng nhuận, mặt còn có chút son phấn, cả người lộ ra sự gọi cảm!” Tiêu Nhân đánh giá mặt nhỏ xinh đẹp của Hạ Băng Khuynh.

Hạ Băng Khuynh đang ăn ngon dừng lại.

Có hiển nhiên vậy k? Đây cũng nhìn ra.

Tiêu Nhân kì quái khoa trương nhún vai cười xấu xa: “Hừ hừ tớ biết rồi!”

“Cậu cậu thì biết cái gì? Dừng nói bậy!” Hạ Băng Khuynh chột dạ mắt nhìn lung tung.

“Cậu còn nói k, sao cậu biết tớ sẽ nói bậy, hi hi đây là k đánh tự khai.” Về vấn đề nam nữ, Băng Khuynh như 1 tờ giấy trắng vậy.

“Ăn com chiên của cậu đi!” Hạ Băng Khuynh đỏ mặt trừng cô, sau đó k tự nhiên ho.

Com xong, họ rời nhà ăn.

Tiêu Nhân bất lấy Hạ Băng Khuynh, hưng phấn truy hỏi: “Thật đã cùng anh ấy cái đó rồi? Nhanh nói tớ biết, cảm giác thế nào?”

“K có đâu!” Hạ Băng Khuynh né tránh vấn đề này.

“Nói nhanh!” Tiêu Nhân vỗ mạnh lên mông cô 1 cái.

“A---” Hạ Băng Khuynh hét lên, đau đến nhăn mặt.

Tiêu Nhân bình thường tỏ ra rất hiểu về phương diện này lại k hiểu, cô nhìn tay mình: “Tớ chỉ đánh nhẹ, có đau v k?”

Hạ Băng Khuynh thật sự khó nói.

Tiêu Nhân bấu môi, nhìn cô k giống giả bộ, lại xin lỗi xoa mông cô.

Nam sinh đang đạp xe đạp thấy cảnh này, bất ngờ lệch tay lái, tông vào cây.

Tết cuối chưa kết thúc, Mộ Nguyệt Sâm đã đứng ngoài cửa lớp đợi.

Chỉ tùy tiện đứng đó thôi cũng như tranh vẽ.

Nữ sinh trong lớp k có tâm tư nghe giảng, mắt toàn bộ bay ra ngoài.

“Chồng thân thương đẹp trai đến k có bạn bè của cậu đến kia, vui k, hưng phấn k, trong lòng gọn sóng k?” Tiêu Nhân dụng tay Hạ Băng Khuynh, cười vừa tiện vừa ái muội.

“Chồng tớ đến, cậu vui vậy làm gì? Có ý gì!” Hạ Băng Khuynh bấu môi, trừng nhẹ cô 1 cái.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 231

Tiêu Nhân tức đến dựng người: “Hạ Băng Khuynh, nữ nhân hư hỏng này, k quan tâm cậu nữa!”

“Ai cần cậu quan tâm, im lặng nghe giảng cho tớ, đứng nhìn lung tung.” Hạ Băng Khuynh lấy viết lên, viết ghi chép trên sách, mắt nhin k đc lên nhìn bên ngoài 1 chút.

Hạt giống ngọt ngào trong tim đang phát triển.

Thì ra trên đời thật sự có 1 người như vậy, nhìn k thấy sẽ nhớ, nhìn thấy sẽ thấy đặc biệt ám áp, dù chỉ là 1 chút, dù là cách rất nhiều người, cách 1 bức tường, nhưng chỉ cần thấy anh, thì hình như hơi thở và thần nhiệt của anh bao vây lấy, thật đủ đầy và ám áp, nó lấp đầy lồng ngực, chặt khít, lên men ngày càng nồng đậm.

Cuối cùng vẫn k có tâm trạng học.

Chuông tan học vừa vang lên, Mộ Nguyệt Sâm liền bước vào lớp, mắt k lệch hướng đến trước mặt Hạ Băng Khuynh.

“Chào tam thiếu!” Tiêu Nhân chào hỏi anh.

“Uhm.” Mộ Nguyệt Sâm liếc 1 cái, đáp 1 tiếng từ giọng mũi.

Tiêu Nhân đột nhiên cảm thấy như gió lạnh vùng Siberia thổi qua, miệng cô run rẩy, biết ngay sẽ như vậy, thật sự là tam thiếu ngược ta 3 vạn lần, ta đối tam thiếu như sơ luyện*, câu nói dành cho cô!

*tất là tam thiếu ở đây thay cho người ta, người ta đối xử tệ với mình, nhưng mình vẫn đối xử tốt với họ như thuở ban đầu

Nhưng quên đi, ai bảo anh ta đẹp trai, còn là nam nhân của chị em tốt của cô, bỏ qua đi!

“Anh sao lại đến sớm thế?” Hạ Băng Khuynh thu sách trên bàn, nhìn xung quanh còn có bạn học, có chút ngại.

“Là em kêu đến sớm tí.” Mộ Nguyệt Sâm nhận nhặt nói.

Hạ Băng Khuynh ngấy người 1 chút, mặt nhỏ đỏ lên: “Vậy sao.”

“Ai yo, thần thiếp quả thật ngưỡng mộ!” Tiêu Nhân yếu đuối dựa lên vai Hạ Băng Khuynh than thở.

Mất Mộng Nguyệt Sâm lướt qua hàn khí, lòng nghĩ, nha đầu hay làm loạn này k fải lát muốn theo họ chứ?

Hạ Băng Khuynh thu đồ xong, đẩy đầu Tiêu Nhân ra.” Tớ đi đây, cậu từ từ giường mộng đi!”

Cô đứng lên, theo Mộng Nguyệt Sâm đi.

Phía sau truyền tiếng ”trách móc” của Tiêu Nhân: “Tớ giường rùa 2 người vĩnh viễn bên nhau!”

Hạ Băng Khuynh mang theo ý cười rời phòng học.

Ngồi trong xe Mộng Nguyệt Sâm, cô thắt dây an toàn xong: “Anh muốn dẫn em dạo phố sao?”

“Đều dc, loại chuyện k cần dùng não, vẫn là để em nghĩ.” Mộng Nguyệt Sâm dùng tay xoa đầu cô, nở mày.

“” Hạ Băng Khuynh bừa bãi liếc anh 1 cái, 1 người k độc mồm anh chết sao: “Đi xem phim đi.”

“Đc.” Mộng Nguyệt Sâm k ý kiến.

Xe rời trường, đến rạp chiếu phim, cô nói đi đâu là đi đó, anh rất ít có ý kiến trong những chuyện nhỏ này, nếu anh k thích, nhiều nhất độc mồm thêm mấy câu, nhưng chỉ cần cô thích, anh sẽ làm với cô.

Đến rạp, Mộng Nguyệt Sâm tìm quán lí, lấy phòng vip.

“Ngại quá, chúng tôi k cần phòng vip.” Hạ Băng Khuynh ở bên nói, nhìn sang Mộng Nguyệt Sâm nói: “Em k muốn coi màn hình nhỏ, em muốn cực lớn.”

“Cũng đc, nhưng khuyết điểm là quá nhiều người, không khí ô nhiễm, cũng k thể chọn phim em thích, quan trọng nhất là k có đồ ăn vặt, em nghĩ k đi.” Mộng Nguyệt Sâm k phản đối, chỉ nói rõ điểm lợi hại.

Hạ Băng Khuynh mới k bị dụ!

Cô chỉ chỗ mua đồ ăn: “Anh đi mua đi, em muốn ăn bắp rang, coca, còn có khoai tây chiên, nhớ lấy tương cà, em qua đó xếp hàng mua về.”

“E k cảm thấy, quá trình phức tạp này có thể cắt giảm?”

“Em muốn vậy!”

“Oh---” Mộng Nguyệt Sâm như bùng tình đại ngộ, hiểu gât đầu: “Có thể 1 bước tới chỗ, mà fải phân ra 3 bước để hoàn thành, kết quả đạt đc như nhau, quả nhiên nữ nhân mới muốn làm vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 232

“K sai, đây là điều phụ nữ muốn làm, sao nào!” Hạ Băng Khuynh bức ép nhìn anh, dừng nghĩ cô k nghe ra, anh đang châm biếm cô.

Mộng Nguyệt Sâm nhìn bên bán đồ ăn.

Hạ Băng Khuynh vui đến cười lên, hừ, coi như anh biết điều!

Cô quay qua đeo cặp đi mua vé, cô k ghét phòng vip, chỉ là anh kêu quán lí lấy phòng vip cho họ, k cần đợi, lại có người hầu hạ, vậy k bằng ở nhà coi cho lành.

Như là xếp hình vậy, vui vẻ là ở quá trình.

Chọn 1 bộ phim kinh dị, còn là hàng đầu.

Mua vé xong, cô đi tìm Mộng Nguyệt Sâm, anh đã mua xong đứng đó đợi.

“Đi thôi!”

Họ đi vào phòng, phim chưa chiếu, chỉ là tí suất người vào xem khá thấp.

“Phim chọn rất hay!” Mộng Nguyệt Sâm nhìn 4 phía, nhà ra 1 câu.

“Rất hay sao? Anh còn chưa hỏi tên phim, sao biết hay?” Hạ Băng Khuynh nghĩ hoặc.

Mộng Nguyệt Sâm đưa coca trong tay cho cô: “Uống coca.”

Hạ Băng Khuynh nhận lớp, đầu suy nghĩ, vậy chưa hiểu.

Phim bắt đầu chiếu.

Vốn Mộng Nguyệt Sâm k hứng thú, nhưng càng xem càng thấy hứng thú, người phía sau bị dọa đến kêu lớn, anh nhìn k dc cười lên.

Phim này chọn rất hay.

Hạ Băng Khuynh cắn ống hút, có mấy lần xúc động muốn chửi.

Nội dung đại khái của phim: Trong phòng thực nghiệm của đại học y, giáo sư đưa sinh viên học tiết giải phẫu, giải phẫu 1 tử thi nữ xinh đẹp, kết thúc tiết học, oan hồn nữ tử thi tìm họ, dùng những cách khác nhau giết hàng loạt những sinh viên.

Từ trong rạp ra, mặt Mộng Nguyệt Sâm luôn mang theo ý cười như có như k, cũng như đang áp ủ cho biểu cảm kỳ lạ khác.

“Phim này, Quý Tu nên xem.” Anh như rất đạo lý nói.

Hạ Băng Khuynh dùng sức đỉnh lên bụng anh, xụ mặt, quay lại trừng anh 1 cái: “Im miệng!”

Biết ngay anh sẽ k bỏ qua cơ hội trêu chọc này, vốn anh đã có thành kiến với nghề pháp y, lần này, đúng ý anh.

Rời rạp, bên ngoài trời đã tối.

Bọn họ đến nhà hàng Nhật ăn tối.

“Án ý của phim lúc này là: Pháp y là nghề nguy hiểm, k đi tìm chết sẽ k chết! Phim này đúng, quả thật có lương tâm nghề nghiệp.” Mộng Nguyệt Sâm lạnh lùng nhắc lại.

“Mộng Nguyệt Sâm, đừng nhắc phim nữa, em giận đó!” Hạ Băng Khuynh xụ mặt, xong chưa

“Anh chỉ lo em bị ám ảnh, bây h bỏ còn kịp, phim lúc này có bao nhiêu cách chết đầy sáng tạo em cũng thấy, chuyện thể giới tâm linh, k thể toàn tin, nhưng cũng k thể k tin.” Mộ Nguyệt Sâm cố ý nói đến rất kỳ lạ.

Hạ Băng Khuynh hừ lạnh: “Anh đừng dùng lời lẽ dễ hù dọa, cái gì k thể k tin, em chính là k tin.”

“Lời khí phách này 1 nữ sinh trong phim cũng từng nói, kết quả thì sao---” Mộ Nguyệt Sâm sắc bén làm động tác xoa cổ: “Mất đầu!”

“” Hạ Băng Khuynh gặt thật rồi, bỏ qua đầy anh xuống, bóp cổ anh: “Anh có phải cũng muốn em mất đầu!”

Mộ Nguyệt Sâm k nói, chỉ là ánh mắt trở nên thâm sâu.

Hạ Băng Khuynh đột nhiên cảm thấy dưới thân áp lên chỗ nào đó, hình như xảy ra phản ứng hóa học ngày càng lớn ra.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 233

Ngấy người 1 chút, cô thả anh ra, vừa muốn bỏ dậy.

Cô k chọc nổi!

Bò đc nửa, chân bị ấn lấy: “Chúng ta tiếp tục nào!” Biểu cảm anh hưởng thụ, dù là bị cô áp trên người, cũng mang tư thế nắm đc toàn cục.

“Nói cái gì nói, k nói nữa!” Hạ Băng Khuynh đẩy ngón tay anh, gấp gáp muốn chết.

Nhưng chút sức của cô đối với anh chỉ là ngãi ngựa.

Mộ Nguyệt Sâm hừ hồng đầy đầy eo, ánh mắt mang tia tà ác: “Anh thấy chúng ta có nhiều chuyện có thể nói kìa, k fai sao?”

Không khí, trở nên ái muội.

Hạ Băng Khuynh lúc này còn rất ngang, liền mềm nhũn: “Chúng chúng ta về rồi nói đc k?”

“Về k còn vui nữa---” Ngón tay Mộ Nguyệt Sâm nhẹ chơi đùa trên đùi cô, ánh mắt càng thâm sâu mê ly: “Nữ nhân bọn em có hứng thú của bọn em, nam nhân bọn anh có hứng thú của bọn anh.”

“Hứng thú biến thái!” Hạ Băng Khuynh trách, vừa ấn tay anh để anh k động.

Nhưng, cơ thể đã bắt đầu k nghe lời nóng lên.

Con gái và phụ nữ, cách nhau chẳng qua chỉ là chìa khóa để mở khóa, 1 khi cửa đã bị mở, sẽ vào 1 cảnh giới hoàn toàn mới, bên trong có thiên thần, cũng là nơi ác ma ở.

Hạ Băng Khuynh đang trải nghiệm sự thay đổi này.

Đột nhiên, k chút dự báo, Mộ Nguyệt Sâm mạnh mẽ ngồi dậy, khuôn mặt đẹp đến trc mặt cô, hai tay từ đùi cô dôi lên giữa em, khí thế áp bức: “NHưng em thích, phải k!”

“Em em muốn đứng lên.” Cô mới k ăn nhà ăn nói chuyện này với anh.

“Là em ngồi lên đây.”

“Vậy em sai rồi đc chưa.”

“Muốn em nhận sai.” Mộ Nguyệt Sâm cắn tai cô: “Anh muốn em trung sai tịt sai!*”

*đổi từ tương kể tịt kể.

Hạ Băng Khuynh nuốt nước miếng, lòng đập càng nhanh, hô hấp gấp gáp: “Anh thả ra, em muốn ngồi qua đó ăn, đồ ăn để lâu k ngon nữa.”

Mộ Nguyệt Sâm đưa miệng qua: “Ăn anh đi!”

“Đã nói em k ăn thịt sống.”

NHưng anh ăn---”

CHưa kịp nói, miệng đã bị chặn.

Tay Mộ Nguyệt Sâm chui vào đồ cô.

Chính lúc này, cửa bị kéo ra, mặc đồng phục, nữ phục vụ mang món lên thấy “xuân sắc” này, ngấy người mấy giây, nhanh chóng cong lưng: “Xin lỗi, làm phiền rồi!”

Đồng thời với lời nói, cô nhanh chóng đóng cửa, đến món ăn cũng k đưa lên.

Nghĩ, 2 khách trong phòng cũng k có tâm trạng ăn.

“Sushi của em.” Hạ Băng Khuynh khóc thảm.

Cô tức giận đẩy Mộ Nguyệt Sâm: “Anh còn k để em dậy e cần chết anh!”

Mộ Nguyệt Sâm lấy tay khỏi đồ cô.

Hạ Băng Khuynh bỏ qua đối diện ngồi, lấy nước trên bàn uống 1 miếng, mặt đỏ như nẫu chín.

“Em rất cuộc vì đồ ăn bị lấy đi nên k vui hay là bị người ta thấy nên k vui?” Mộ Nguyệt Sâm đột nhiên nghi hoặc.

Nếu là nữ nhân khác anh có thể khẳng định chút, nhưng tư tưởng của Hạ Băng Khuynh kì hoặc, vì cô là đồ tham ăn.

Hạ Băng Khuynh đáp anh 1 câu: “Đều k vui, đặc biệt là sushi của em.”

“Uhm---” Mộ Nguyệt Sâm hiểu: “Vậy tí mua mạng về làm đồ ăn khuya cho em.”

“Chỉ có thể vậy, sushi k có tội!” Mặt mặt đã định, sushi cô k thể bỏ qua.

“Trong mắt em, chỉ rau có tội, mai bán chết vườn rau đi.”

“Mặc kệ anh---”

Hạ Băng Khuynh ném đĩa qua bên người anh, mặt lại mang nụ cười.

Từ nhà ăn ra, cô mang 1 hộp sushi, tâm trạng cũng k tệ.

Nhưng lúc Mộ Nguyệt Sâm tính tiền, vô ý đụng phải người phục vụ đó, cô cũng cầm 1 hộp, chạy rất nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 234

Lần sau, k thể ăn ở đây nữa.

Mộ Nguyệt Sâm tính tiền xong: “Chúng ta đi công ty bách hóa dạo tí.”

“Anh thật sự muốn mua quà sn cho em sao?” Hạ Băng Khuynh nhìn anh bằng ánh mắt sáng lạ thường.

“Cái gì gọi là thật sự muốn mua, đến Mộ Nguyệt Bạch cũng chuẩn bị quà cho em rồi, em cảm thấy, anh ta nên tặng, anh k nên?” Biểu cảm Mộ Nguyệt Sâm nguy hiểm.

Nghe anh nhắc Mộ Nguyệt Bạch, liền cảm thấy ám khí thổi bên cổ, đột nhiên sau lưng cô run rẩy.

Có cảm giác sắp bị dây thắt cổ.

Cô phản ứng lại, liền nói: “Nên, nên, nên mua, anh k tặng em, em liều với anh!”

Biểu cảm Mộ Nguyệt Sâm ôn hòa lại tí.

Thật ra Hạ Băng Khuynh khá sợ anh như lúc này, loại sợ hãi đó, như là sợ 1 ngày nào đó đột nhiên anh k thích cô nữa.

Trên đường đến công ty bách hóa, cô bị cảm xúc vô danh đó vây lấy.

Tay nắm chặt, lòng mềm nhũn yếu đuối, cô cảm thấy mình trở nên quá yếu đuối, yếu đuối đến 1 ánh nhìn của anh, cũng hủy diệt cô.

“Sao k lên tiếng rồi?” Mộ Nguyệt Sâm phát hiện sự khác thường của cô.

“Em đang coi cảnh đêm bên ngoài!” Hạ Băng Khuynh thoát khỏi cảm xúc vô danh đó, quay đầu, cười đáp.

Cũng k thể nói với anh bản thân vô dụng như vậy.

Mộ Nguyệt Sâm đưa tay dịu dàng xoa tóc cô: “Ngốc à, cảnh đêm ở đây có gì xem, sau này, đưa em đi Hy Lạp coi, chỗ đó cảnh đêm mới đẹp.”

“Hy Lạp à--- cảm giác rất xa!”

“Từ sau khi thế giới có máy bay, cùng trời cuối đất đều có thể đến, em xem, theo anh k những có thịt ăn, có tiền tiêu, còn có thể đi chơi khắp thế giới, có phải cảm thấy ngày càng đáng giá!”

“Em chắc k thể nói k rồi.” Cô luôn có ngọn lửa k thích người tự luyến.

“Có thể,” Mộ Nguyệt Sâm cong môi cười, nhưng lời anh chưa nói xong, sau đó anh lại nói thêm 1 câu: “Chỉ là hậu quả có chút khó đoán mà thôi.”

“Cực kỳ đáng giá!” Hạ Băng Khuynh rất thức thời nói lại.

Xe đến công ty bách hóa.

Là trung tâm thương mại xa hoa đẳng cấp nhất thành phố s, chỉ là tòa nhà thôi cũng xa hoa hơn trung tâm khác nhiều, càng đừng nói đến những thứ trong đó, tùy tiện 1 món đồ cũng mắc đến khiến người khác hít hơi lạnh.

Mộ Nguyệt Bạch có thể mua kim cương xanh lá tặng cô, anh có thể mua cả ngành hàng châu báu, nhưng anh k muốn bắt chước hẳn.

“Nơi này vắng quá!” Hạ Băng Khuynh nhìn 4 phía, cảm thấy nhân viên tiệm nhiều hơn khách.

“Sau khi các tầng lớp đc phân chia và snag lọc, em cảm thấy còn có bao nhiêu người có thể đến đây mua sắm?” Mộ Nguyệt Sâm ở bên từ tốn nói.

“Nói tiếng người!”

“Đơn giản tí, đây là nói cho người nhiều tiền đến!”

“Đc rồi!” Hạ Băng Khuynh k hỏi nữa!

Cô còn k kiếm đc 1 phần tiền, cho nên k có tư cách thảo luận vấn đề này.

Ngồi thang máy lên tầng 2, Hạ Băng Khuynh tùy tiện vào xem 1 tiệm, thấy 1 khăn choàng đỏ, cảm thấy cũng đẹp, liền qua đó ờ, lấy lên coi báng giá, cảm thấy quả thật điên rồi!”

“Thích khăn choàng này?” Mộ Nguyệt Sâm hỏi.

“Quên đi, giá này có thể đánh 1 khăn choàng vàng.”

“Cho nên e muốn dùng khăn choàng vàng đồng giá? Quàng lên có giữ ấm k?”

...

Hạ Băng Khuynh chớp mắt, cảm thấy k thể tiếp tục chủ đề này.

“Phụt, hahah---” Sau lưng, truyền lại tiếng cười của 1 nữ nhân, vui tai như tiếng chuông bạc.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 235

Mộ Nguyệt Sâm và Hạ Băng Khuynh thuận theo tiếng cười “ma tính” nhìn qua.

Đột nhiên thấy 1 mỹ nhân tuyệt sắc.

Là Khương Viên!

Mỗi lần gặp cô, đều tuyệt sắc như vậy, hôm nay cơ mặc 1 áo sơ mi màu trắng cổ cao lưới phong cách Âu Châu, quần cạp cao màu cafe, làm cho thân hình cô kéo dài thêm, trên vai khoác 1 cái áo màu vàng, tóc dài xõa ra để 1 bên, đôi mắt đẹp phong tình câu dẫn, ưu nhã, sáng đến rọi người.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô, như là nhìn tai họa vậy.

Hạ Băng Khuynh cười với cô: “Chị Khương!”

“Ồh, “ Khương Viên vui vẻ đáp 1 tiếng, bước chân uyển chuyển đi qua: “Ngài quá, tôi k có ý nghe lén 2 người nói chuyện, chỉ là ngang qua, liền thấy 2 người, muốn qua chào hỏi cái.”

“Vậy chào xong rồi thì tự động biến mất đi!” Mộ Nguyệt Sâm k khách khí đuổi cô.

“Tôi nói Nguyệt Sâm, ở chỗ khác đuổi tôi thì thôi đi, đây là địa bàn của tôi, làm gì có đạo lý khách đuổi chủ.” Khương Viên cười yêu kiều với anh, hoàn toàn k có bộ dạng tức giận.

Địa bàn của cô?

Hạ Băng Khuynh nghĩ, trừ khi tiệm này của cô?

Vừa nghĩ đến, trưởng tiệm và nhân viên trong tiệm gấp gấp chạy ra, cung kính đứng 1 bên.

“Đi, gói khăn đó lại, mang đi về Mộ tổng phủ.” Khương Viên liếc nhìn trưởng tiệm đi cái.

“Dạ!” Trưởng tiệm lập tức đi gói lại.

Hạ Băng Khuynh thấy liền ngăn: “K cần đâu, k cần đâu, chúng tôi k mua.”

Đùa à, khăn choàng mấy vạn, điên mới mua.

Khương Viên qua đó khoác vai Hạ Băng Khuynh, thân thiết vỗ vai cô: “Đừng lo, khăn choàng này chị tặng em, nhìn nha đầu em, chưa gả cho Nguyệt Sâm, đã biết tiết kiệm tiền dùm hần, ài, hết cách, vậy hôm nay chị sẽ làm người tốt, đồ của tòa nhà này, em tùy tiện lấy, chị tặng em!”

Hạ Băng Khuynh âm thầm bắt ngờ, thì ra k fai 1 tiệm của chị, mà cả công ty bách hóa là của chị ấy.

Người phụ nữ nhiều tiền!

“Vậy ư rồi, em tùy tiện coi coi!” Tuy nói vậy, nhưng cô đã quyết tâm k lấy nữa.

“Ngân vạn lần đừng khách khí với chị Viên, chút đồ k đáng là gì, hiếm khi đến chỗ chị chơi, chị vui, em k cần tiếc tiền của hần, hần nhiều nhất chính là tiền.” Khương Viên nói rồi liếc nhìn Mộ Nguyệt Sâm 1 cái.

Mộ Nguyệt Sâm biểu cảm ngày càng lạnh.

Từ khi đến sợ gặp người phụ nữ này, nhưng nghĩ chắc k trùng hợp vậy.

Anh đưa tay kéo Hạ Băng Khuynh, lạnh lùng nói với Khương Viên: “Đừng ở đây làm loạn, nên làm gì thì làm đi.”

“Vốn dĩ tôi xuống để dạo chơi, tôi đi cùng 2 người.” Khương Viên đi qua khoác tay Hạ Băng Khuynh.

Mộ Nguyệt Sâm đưa Hạ Băng Khuynh qua bên khác: “K cần, chúng tôi tự đi xem.”

“Đâu fai cùng anh, tôi muốn đi với em gái Băng Khuynh, em ấy dễ thương vậy, tôi rất thích em ấy.” Khương Viên đi về trc, sờ đầu Hạ Băng Khuynh.

“Lập tức biến cho tôi!” Mộ Nguyệt Sâm bắn ánh mắt như con dao lạnh lẽo qua.

“Mẹ anh, bán nương là Harry Potter à, muốn biến liền biến!”

Hạ Băng Khuynh lên tiếng ngăn: “Đc rồi ư rồi, 2 người đừng tranh nữa!” Cô nhìn Mộ Nguyệt Sâm nói: “Để chị Viên đi cùng chúng ta đi, cũng k s cả.”

“Nghe chưa, em gái Băng Khuynh hiểu chuyện hơn nhiều.” Khương Viên cười như 1 đóa hoa.

Mộ Nguyệt Sâm nghe Hạ Băng Khuynh nói vậy, cũng biết hôm nay k thoát khỏi cây cột điện Khương Viên này rồi.

2 người phụ nữ đi dạo phố, anh đi theo sau.

Chi cần là đồ Hạ Băng Khuynh nhìn hơn 1 chút, Khương Viên liền kêu người gói lại, hại Hạ Băng Khuynh k dám biểu lộ bộ dạng thích thú.

Mộ Nguyệt Sâm thấy họ đi đến tiệm thứ giày, liền tự đi xung quanh nhìn nhìn, đi qua 1 tiệm châu báu, đầu đột nhiên nghĩ đến gì đó, anh nhìn những hạt châu óng ánh, trong lòng có 1 suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 236

Quả này, cô sẽ thích.

Trong tiệm giày, Hạ Băng Khuynh đang bị Khương Viên ép thử từng đôi giày.

Sofa bằng da thật, nhân viên quỳ bên thay giày cho Hạ Băng Khuynh, Khương Viên ở bên ưu nhã uống trà hoa, vừa vó ý hỏi: “Nghe nói hôm qua các em ăn ở Đế Phủ, ăn đầy drama!”

“Đúng là đủ drama!” Hạ Băng Khuynh cười.

“Nghe nói còn hôn Ôn Từ Tích? Loại phát triển thần kỳ này quả thật ngoài dự liệu của chị!”

“Đừng nhắc nữa, hoàn toàn là lịch sử đen tối.”

“Ôn Từ Tích lần này nguyên khí bị thương nặng, em cần thận cô ta trong tuyệt vọng phản kháng lại, nữ nhân này 1 khí tàn nhẫn lên, cái gì cũng dám làm, đừng tưởng lần này em thắng thì có thể thả lỏng, cô ta chẳng qua là đánh giá thấp em, đợi cô ta phản ứng lại, sẽ có kế chu toàn.”

“Vậy phải làm sao?” Hạ Băng Khuynh khổ não.

Khương Viên nghĩ nghĩ, nhẹ nhàng nói: “Cứ để cô ta tự tìm phiền phức cho mình đi!”

Hạ Băng Khuynh k thông minh như Khương Viên, cô nghe k hiểu: “Cái ý gì?”

Khương Viên nhìn cô gái đơn thuần, cười lên, nhéo mặt cô: “Em đó, phòng thủ thật tốt là dc, Nguyệt Sâm yêu em, chủ định em là người có cơ hội thắng lớn nhất rồi, còn về Ôn Tử Tích, liền cô ta tự lập âm mưu đi, có vài người kết cục đã định rồi.”

“Uhm!” Hạ Băng Khuynh gật đầu, hình như có chút hiểu.

Khương Viên để ly qua bên, tự nhiên có người lên trc nhận lấy, cô kéo Hạ Băng Khuynh đứng dậy, đến trc gương: “Uhm, k tệ, đôi này đẹp!”

“Là rất đẹp, chỉ là bình thường em k hay mặc cao gót.”

“Lời gì chứ, 1 phụ nữ sao có thể k mặc cao gót?” Khương Viên nói với chủ tiệm: “Những đôi lúc này thử gởi lại hết.”

“Đừng, đừng gởi hết---” Hạ Băng Khuynh bắt lực nói.

Đội họ ra, Mộ Nguyệt Sâm vừa hay mới mua xong, 1 tay cầm túi đen, cũng nhìn k rõ trong đó là gì.

Lòng Hạ Băng Khuynh nghĩ, đây là quà cho cô.

“Có người hình như muốn thân bí bất ngờ rồi.” Khương Viên nhếch mày.

Mộ Nguyệt Sâm k quan tâm cô, qua nắm tay Hạ Băng Khuynh: “Còn muốn dạo k?”

Hạ Băng Khuynh lắc đầu: “K đi nữa.”

“Vậy chúng ta đi!”

“Uhm!”

Hạ Băng Khuynh tạm biệt với Khương Viên, theo Mộ Nguyệt Sâm rồi đi.

Trưởng tiệm giấy ra, đứng sau Khương Viên hỏi: “Bà chủ, bill này ai thanh toán?”

Khương Viên cười cười, mắt đẹp đầy mong chờ: “Mộ Nguyệt Sâm cần mặt mũi như vậy, ông nghĩ anh ta sẽ nhận free đồ của tôi sao? Ông đem đồ cùng bill gửi cho anh ta, tự nhiên anh ta sẽ trả tiền.”

Cô mở cửa lăm lăm, k thể lăm lăm lỗ vốn dc.

“Vâng!” Trưởng tiệm cười, lùi về.

Trên đường về, lòng Hạ Băng Khuynh bắt an: “Mộ Nguyệt Sâm, chị Khương tặng nhiều đồ quý cho em như vậy, em cảm thấy k tốt lắm, hay là trả cho chị ấy.”

Mộ Nguyệt Sâm hừ lạnh: “Em tưởng cô ta thật sự tặng em sao?”

“Nếu k thì? K lẽ k gửi lời?”

“K gửi lời thì k, chỉ là cô ta gửi bill cho anh thanh toán thôi, miệng nói cho anh xem, nhưng sự thật là muốn anh trả, k lẽ anh còn đi chiếm tiện nghi của phụ nữ, em muốn để mặt mũi anh ở đâu, cô ta sớm đã tính hết rồi.”

Hạ Băng Khuynh nghe xong, thở 1 hơi: “Hai người thật là gian thương.”

“Ngốc à, đây gọi là k thương k gian.” Mộ Nguyệt Sâm cong miệng cười, quẹo ở đường hẻm phía trc.

Đây là hướng chung cư.

Đầu Hạ Băng Khuynh phản ứng lại: “Chúng ta---, đêm này qua đêm ở chung cư sao?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 237

Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

“Em rất muốn cùng anh ở đó qua đêm?” Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô, ánh mắt đặc biệt ái muội.

“Cái cái gì chứ, em thấy anh đi hướng này mới hỏi.” Hạ Băng Khuynh đỏ mặt giảo biện.

“K cần giải thích nữa, giải thích là che giấu, từ trong ngữ khí của em, đã lộ ra suy nghĩ thật của em.” Mộ Nguyệt Sâm k cho cô cơ hội thanh bạch.

Hạ Băng Khuynh mở miệng, muốn giảo biện tiếp, nhưng cô phát hiện mình nghèo ngôn từ. Nhảy vào sông hoàng hà cũng k sạch nổi. Nhưng trong tiềm thức thật sự có chút hy vọng. Cô cũng k thể nói rõ, dù có chút kháng cự nhưng nhịn k đc bị hấp dẫn, cứ k thể buông bỏ, nhưng cuối cùng lại có cảm giác trầm luân, như là *Datura stramonium** để trong đêm, đã trải qua sự tốt đẹp đó, sẽ khắc ghi sâu trong tâm thức.

* gg search để biết thêm chi tiết, nó là loại cây gì đấy.

“Kì lạ rồi, bình thường miệng nhỏ k fai rất có khả năng giảo biện sao, lần này sao nhanh như vậy đã bỏ cuộc?” Mộ Nguyệt Sâm cảm thấy kì lạ.

“Nhuòng anh 1 lần vậy.” Hạ Băng Khuynh thuận miệng nói, liếc 1 cái, lại thêm 4 chữ: “Kính lão yêu trẻ!”

“” Nha đầu chết tiệt!

Đến chung cư, Hạ Băng Khuynh mới biết anh đến lấy văn kiện.

Hèn gì lúc nãy anh có phản ứng đó, thì ra là cô nghĩ quá nhiều.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn bộ dạng rối rắm của cô, đại khái hiểu ý nghĩ của cô, để văn kiện lên bàn sách, ôm cô qua, nửa đè lên mép bàn, cuối thấp người xuống, bên tai cô trầm giọng: “Nếu em muốn, anh có thể thỏa mãn em.”

Hạ Băng Khuynh lập tức đỏ như máu, hô hấp sâu, đẩy anh ra: "Cảm ơn ý tốt của anh, k cần!"

"Em cần k thể hiện là k muốn." Mộ Nguyệt Sâm lại đến gần, mặt đối mặt đến gần cô.

"Đc rồi, dù lúc nãy em nghĩ, nhưng bây giờ k nghĩ có đc k." Hạ Băng Khuynh lùi về sau, thoát khỏi hơi thở nóng bỏng, cứ cảm thấy hơi thở này là mê dược, cực kỳ câu người.

"Tại sao lại k muốn nữa?" Mộ Nguyệt Sâm áp xuống thêm 1 phần, môi mỏng áp lên cổ cô, giọng trầm thấp: "Em k fai đang khách khí với anh chứ?"

Khách khí cái đầu anh!

Hạ Băng Khuynh cạn lời, khí nóng thổi lên cổ làm cô nhột đến nổi da gà, 2 tay cô áp lên ngực anh: "Anh đừng---, như vậy rất ngứa!"

"Ngứa cỡ nào?" Mộ Nguyệt Sâm trêu ghẹo nhẹ cắn cổ cô.

"K cần k cần" Cô ngứa k chịu nổi, cười ra tiếng.

"K đc cười, nghiêm túc tí---" Mộ Nguyệt Sâm cắn lên cổ cô

"Nhưng như vậy rất ngứa, em chịu k đc, k lừa anh!" Hạ Băng Khuynh cắn môi, cổ nhìn mình k cười, nhưng cơ thể run rẩy k thôi.

Mộ Nguyệt Sâm dừng động tác, từ cổ cô

ngẩng lên, nhìn mặt nhỏ cô nhin cười đến đỏ
lên, mặt đẹp đen lại: “Có mắc cười vậy sao?”
“Ngứa thật!”
“Ngứa đến cỡ nào?” Mộ Nguyệt Sâm nghi
ngờ, mặt đen k thôi.

“Cổ trên người em, em nói ngứa đương nhiên
ngứa, người k sợ ngứa như mấy anh căn bản k
hiếu!” Hạ Băng Khuynh thẳng thắn nói.
Tại sao anh k tin cô thật sự ngứa chứ?
Cô nhìn như giả bộ lắm sao?
Mộ Nguyệt Sâm chinh người cô lại, đánh giá 1
lượt: “Vậy cổ sợ nhột k động, còn chỗ nào sợ
nhột nữa?”
Hạ Băng Khuynh cười rồi: “Người sợ nhột sao
có thể chỉ có cổ nhột chứ.”

“Vậy, còn chỗ nào, như là---” Tay lớn xoa trc
ngực cô: “Đụng chỗ này có nhột k?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 238

“” Hạ Băng Khuynh nhìn tay trc ngực cô, ngây người nửa giây, xấu hổ đẩy tay anh ra: “Mộ Nguyệt Sâm anh đại sắc lang!”
“Anh chỉ xác định chỗ nào ngứa, chỗ nào k ngứa, anh k thể để sau này mỗi lần không khí đang nồng nàn em liền cười.” Mộ Nguyệt Sâm đẩy li do nói
“Vậy vậy sao k chạm chỗ khác?”
Mộ Nguyệt Sâm nghe vậy, mắt liền sáng lên, cực kỳ đồng ý: “Nói có lí, chỉ chạm 1 chỗ k đc, nên kiểm tra toàn thân.”
Lời này của anh ý là
Lòng Hạ Băng Khuynh dấy lên cảm xúc k hay, bước chân hướng ra ngoài: “Thời gian k sớm nữa, chúng ta về nhà!”
Đi chưa đến nửa bước đã bị kéo lại, ôm lấy eo, môi nóng ẩm dán lên tai cô: “K gấp, kiểm tra xong mới đi.”
“Em k cần!” Hạ Băng Khuynh kháng nghị.
“Đây là chính sự, k đến lượt em!” Mộ Nguyệt Sâm bước ra ngoài, đi vào phòng ngủ kế bên.
Anh để cô lên giường.
“Mộ Nguyệt Sâm, đợi anh kiểm tra xong là nửa đêm, chúng ta có về hay k.” Hạ Băng Khuynh nhẹ bò xuống giường.
“Muốn ở lại qua đêm ỏ thể nói thẳng, đã nói anh sẽ thỏa mãn em.” Mộ Nguyệt Sâm bắt cô lại giữa giường không chế lại.
“Em k fải này!”
“Em ý gì k quan trọng, vẫn là thuận theo tự nhiên, đừng xoay quanh những vấn đề k có ích.”
Anh cởi áo ngoài, ở bên đó xắn tay áo.

Hạ Băng Khuynh lùi về đầu giường, ôm gối, nhỏ tiếng nói: “Em còn đau!”

Động tác cời nút của Mộ Nguyệt Sâm dừng lại, nhìn sang cô: “rất đau?”

“uhm, uhm!” Hạ Băng Khuynh gật liền 2 cái.

Mà cô phản ứng quá nhanh, cũng khiến anh xác định đc % cô nói dối rất cao, anh tiếp tục cời: “Vậy càng nên kiểm tra.”

Hạ Băng Khuynh nghe xong, đầu chui vào gối.

Nam nhân đều là cầm thú!

Mộ Nguyệt Sâm ngồi trên giường, lật người cô, tay chui vào sâu cổ áo cô.

“Đợi tí---” Mộ Nguyệt Sâm kéo tay anh, biểu cảm nghiêm túc: “Em còn muốn hỏi 1 câu!”

“Túi đen lúc nãy anh để gì?”

“Bắt ngờ!”

“Woa---” Hạ Băng Khuynh biểu cảm hưng phấn, sau đó hỏi: “có thể ăn k?”

“K thể!”

“Có thể mặc k?”

“K thể!”

“Có thể chơi k?”

“Hạ Băng Khuynh em đang câu h?” Mộ Nguyệt Sâm nhìn thấu.

“Hhahah---” Hạ Băng Khuynh cười khoa trương: “Sao có thể, anh tặng quà cho em, em đoán cả đườnvg đi, sớm đã nhin muốn hỏi anh rồi.”

Mộ Nguyệt Sâm nhìn tay bị cô áp lấy: “Cho nên cuối cùng nhin đến h này mới hỏi?”

“Đây, đây là đột nhiên nghĩ đến, ai tính nhiều vậy chứ.” Hạ Băng Khuynh cười haha với anh.

“Em hỏi xong rồi, anh cũng trả lời rồi, có thể lấy tay ra rồi.”

Coi cô còn chiêu vật gì có thể xài.

Hạ Băng Khuynh nhanh chóng chớp 2 mắt: “Sinh nhật em chừng nào, anh k muốn biết?”

Mộ Nguyệt Sâm k nói, kiên định nắm tay cô, nói rộng cổ áo cô, mặt đẹp áp lên đồng tử của cô: “Bây h anh chỉ muốn kiểm tra từ đầu đến cuối cho em”

Biểu cảm của anh tà ác cực kỳ, tay chui vào trong cổ cô.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 239

Khẩu đàng sau bị mở ra.

Đầu anh áp xuống, hôn lên da thịt trắng ngần, miệng từ từ triển miên.

“Cạch cạch cạch cạch--”

Bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng bước chân.

Hạ Băng Khuynh nghe tiếng, trừng mở 2 mắt, đẩy Mộ Nguyệt Sâm ra, hoảng loạn nên k quan tâm đến mặc đồ, chỉ vùi vào trong chăn.

Nghe kĩ, sắc mặt cô ngưng trọng.

Bởi vì là tiếng giày cao gót của phụ nữ.

Tiếng bước chân dừng trước cửa, k vang lên nữa, hiển nhiên cũng chưa rời đi.

Phụ nữ biết mặt mã của chung cư chỉ có biết, cần đoán sao? Dừng cho dừng đầu gối nghỉ, cũng biết người bên ngoài là ai.

Mộ Nguyệt Sâm nhanh chóng mặc đồ lại, mặt lộ ra sự k vui nồng đậm.

Hạ Băng Khuynh thấy anh muốn ra ngoài, kêu anh lại: “K cho anh đi!”

“Anh chỉ đi nói 1 tiếng với cô ta, kêu rời đi ngay, em ngoan ngoãn nằm đây, anh rất nhanh quay lại.” Mộ Nguyệt Sâm cong người, vỗ đầu cô, an ủi 2 tiếng, liền đi ra ngoài.

Anh muốn đánh nhanh thắng nhanh!

“Mộ Nguyệt Sâm---” Hạ Băng Khuynh ở sau kêu lên 1 tiếng, nhưng vẫn k chặn đc bước chân của anh.

Mộ Nguyệt Sâm mở cửa đi ra ngoài.

Hạ Băng Khuynh chỉ mơ hồ thấy đc đôi giày cao gót màu hồng.

Lòng như bị chặn lại.

1 người phụ nữ nửa đêm đến chung cư đàn ông, có thể có chuyện tốt gì, hồ ly tình, k, là bạch cốt tiếng nham hiểm mới đúng!

Nữ nhân chính là vậy, dù trong lòng biết anh thích cô, nhưng cũng nhin k đc nữ nhân khác vây quanh anh, k biết là dùng tâm thế gì, nhưng nhìn vào mắt, đều là cái gai.

Ngồi trên giường 5ph, anh vẫn chưa về.

Bình thường 5ph đơn giản là chớp mắt là hết 300s, nhưng bây h 300s ý vị là anh đối mặt với Ôn Tử Tịch 300s.

Thật - sự - không- thể - nhìn - nữa!

Liền đứng dậy mặc đồ, xuống giường rời phòng.

Hành lang k ng.

Nghe kĩ, trong phòng sách có tiếng nói truyền ra.

Cô đi đến trc cửa, thấy Mộ Nguyệt Sâm và Ôn Từ Tích ngồi ở ghế bên trong, 2 người ngồi rất gần nhau.

Trên bàn, để mấy quyển tài liệu rất dày, Mộ Nguyệt Sâm mặt nghiêm túc, mày kiếm nhàu lại lật coi, Ôn Từ Tích miệng đến gần tai anh k biết nói gì đó, cô chỉ biết, cả thân thể nữ nhân này sắp dán qua đó rồi.

Còn cô, ở đây chỉ có 2 ng họ, cần nói bên tai sao?

Tuy nhiên, làm ngta tức nhất là, Mộ Nguyệt Sâm lại k tránh né.

Tím Hạ Băng Khuynh bốc lên ngọn lửa.

Người nào đó k fải nói đuổi r quay lại s? Vậy bây h làm gì, nói chuyện đêm khuya? Có cần pha 2 li cafe cho họ, còn thêm đồ ăn khuya?

Lòng còn đang tức k thôi, bên đó, Ôn Từ Tích ngừng đầu, thấy Hạ Băng Khuynh, cười dịu đẹp nói: “Băng Khuynh, phiền em pha 2 li cafe cho chúng tôi.”

Thật sự nói dc câu này?

Pha cafe? Cô pha Arsenic trioxide (chất hóa học) cho họ uống!

Hạ Băng Khuynh như k nghe lời cô ta nói, đi vào trong, đến bên Mộ Nguyệt Sâm, cong lưng, đến gần bên tai, ngọt ngào hỏi: “Anh cũng muốn cafe sao?”

Cần lập tức cắn tai anh!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 240

“Uhm, đi pha đi.” Mộ Nguyệt Sâm trầm đáp 1 tiếng, đầu cũng k quay, mắt chú tâm vào văn kiện, mày kiếm vẫn nhàu như cũ.

“”

Hạ Băng Khuynh k dám tin anh lại đáp như v.

Nói là sẽ cắn anh, nhưng thật sự cho cơ hội, cô cũng k dám cắn.

Dù s bây h or là pha or là k pha.

Lòng rối rắm, ngừng đầu nhìn Ôn Từ Tích, phát hiện cô đang nghĩ mình, mà còn cười nhạt cực kỳ ưu nhã với mình, sau nụ cười này, như cho cô thấy tia khiêu khích đắc ý.

1 ngọn lửa trực tiếp xông lên đầu cô, vừa muốn tức giận, cô nghĩ đến Khương Viên k lâu về trc nói, cô chỉ cần phòng thủ là dc!

Áp tức gần xuống, Hạ Băng Khuynh nở nụ cười ngọt đẹp với cô: “Chị Ôn muốn uống cafe gì?”

Ôn Từ Tích cười nhạt, miệng tự nhiên nói: “Tôi và Nguyệt Sâm uống Lam Son, bột cafe tôi phân xong để ở tủ thứ 3, máy cafe ở bên phải tủ thứ nhất, ly cafe tôi để ở hộc tủ chính giữa của bàn trang điểm, bên trong có rất nhiều ly, màu trắng của anh ấy, đỏ của tôi, ngại quá, 1 lần nói nhiều v, cũng k hỏi em nhớ chưa.”

“Nhớ rồi, nghe phức tạp, thật ra rất đơn giản.” Hạ Băng Khuynh bình tĩnh hòa khí cười, k fải chỉ là khoe với cô đã để lại bao nhiêu dấu vết trong cuộc sống của Mộ Nguyệt Sâm thôi à!

“Vậy thì tốt, thật phiền em, vốn chuyện này nên là tôi làm.” Ôn Từ Tích rất áy náy.

“K s k s, chị Ôn cứ ngồi, nói chuyện công việc với anh ấy, từ từ nói, cafe em lập tức pha lên.” Hạ Băng Khuynh biểu hiện ngoan ngoan hiểu chuyện.

Nói xong, cô đứng dậy rời thư phòng.

Uống cafe đúng không!

K vấn đề!

Đi đến ngoài phòng khách, k đến nhà bếp trc, mà đến tìm thùng thuốc, ở trong tìm rất lâu, mới tìm dc đồ cô muốn.

“Ài--” Cô “áy náy” than, cô thật sự k muốn thành ng tàn nhẫn v!

1 lúc sau, Hạ Băng Khuynh đưa 2 li cafe vào, trắng để trc mặt Mộ Nguyệt Sâm, đồng để trc Ôn Từ Tích.

“Cảm ơn” Ôn Từ Tích lấy ly: “Đồ dễ tìm chứ?”

“Dễ tìm, chị Ôn dễ thì s k dễ tìm dc, đúng rồi, bên ngoài có sushi, chị muốn ăn k? E đi lấy!” Hạ Băng Khuynh hưng phấn ra ngoài, đi dc 2 bước quay đầu nói: “Cafe nguội rồi k ngon, nhanh uống.”

Nói xong, cô chạy ra ngoài.

Ôn Từ Tích có nhiều suy nghĩ nhìn cafe trên tay, nhưng k uống, để cafe qua 1 góc.

Hừ, chiêu cũ rách!

Rất nhanh, Hạ Băng Khuynh như gió lốc thổi vào, tay cầm khay sushi lớn, còn có phần rau cải, thêm đĩa mù tạt.

Cô để sushi trên bàn, đưa đĩa trong tay cho Ôn Từ Tích: “Chị Ôn, tiệm sushi này k tệ, chị thử đi.”

“Đc!” Ôn Từ Tích cười uyển chuyển, đưa đĩa ra gấp, lúc sắp roi đến sushi, cô lại thu đĩa: “Ayo, em coi chị đi, miệng đói, chỉ lo bản thân, em Băng Khuynh em ăn trc.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 241

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Hạ Băng Khuynh dùng biểu cảm ngây thơ vô tội nhìn Ôn Tử Tích, đôi mắt trắng đen rõ ràng chớp chớp: “Chị Ôn k sợ em bỏ độc vào sushi chứ?” Ôn Tử Tích ngây người 1 chút, cười thất thanh: “Em Băng Khuynh thật biết nói đùa.”

“Haha---” Hạ Băng Khuynh cũng cười theo: “VẬY em ăn trc.”

Cô gấp 1 miếng sushi giữa khay, chấm mù tạt, rất hưởng thụ mà nhét cả miếng vào miệng, lại gấp 1 chút rau trắng, vừa ăn vừa lộ vẻ thỏa mãn: “Thật ngon quá, chị Ôn k ăn, em ăn hết đó.”

Đọc nhanh tại vietwriter.com

“Ngon vậy sao, vậy chị cũng thử 1 chút.” Ôn Tử Tích cười lấy đũa lên, gấp sushi kế bên miếng của Hạ Băng Khuynh gấp, bỏ vào miệng ăn miếng nhỏ, nhai mấy cái: “Vị k tệ.”

“Ngon thì ăn nhiều thêm.” Hạ Băng Khuynh lại lấy 1 cái trong khay.

“Chị ăn 1 cái đc rồi, em Băng Khuynh ăn nhiều tí.” Ôn Tử Tích buông đũa.

“1 mình ăn rất chán” Hạ Băng Khuynh nũng nịu bĩu môi, mắt lưu chuyển, cười nói: “Hay chúng ta thi nhau, coi ai ăn nhiều, ng thắng có thêm hôn Mộ

Nguyệt Sâm 1 cái, thế nào?”

Mộ Nguyệt Sâm đang cầm tài liệu trên tay khẽ nhủ mày.

Tuy anh có thể nghe 2 người phụ nữ nói chuyện k ngớt, nhưng bây h anh k có tâm trạng đi quán họ.

Đọc nhanh tại vietwriter.com

Ôn Tử Tích nhìn phía Mộ Nguyệt Sâm 1 cái.

Vì phản thưởng, cô lấy lại hứng thú, cầm đĩa lên lại: “Thì đâu chị khá thích, tuy dạ dày k lớn, nhất định k bằng e, nhưng cũng muốn tham gia.”

“Nói cũng đúng, chị Ôn, muốn hôn Mộ Nguyệt Sâm là k thể, vì em thắng chắc!” Hạ Băng Khuynh rất khoa trương nói.

Ôn Tử Tích mặt mang theo nụ cười nhưng ánh mắt lại mang hận ý: “VẬY chúng ta thi đấu thử xem.”

Hạ Băng Khuynh cầm đĩa lên: “Bắt đầu---”

Cô gấp nhanh, Ôn Tử Tích cũng k yếu thế, gấp 1 miếng sushi liền bỏ vào miệng, cũng k quan tâm vị của nó, thấy Hạ Băng Khuynh nhét hết cái này đến cái khác, vì thắng, cô cũng k màn

hình tượng nhét từng miếng vào miệng,
mấy lần nhét đến muốn ới ra lại.

Đọc nhanh tại vietwriter.com

Ăn đồ ăn đối với ng có dạ dày lớn như
Hạ Băng Khuynh k là vấn đề gì.

Ôn Tử Tích thấy Hạ Băng Khuynh rất
dễ dàng vượt qua cô, tàn nhẫn lên,
nhét 2-3 cái vào miệng 1 lần, nhét đến
mặt sưng như bánh bao.

Đọc nhanh tại vietwriter.com

Lúc này, Mộ Nguyệt Sâm cuối cùng
cũng xem xong xấp tài liệu dày, xác
định chỉ là chuyện k đáng lo, vừa
ngẩng đầu, liền thấy 1 màn khiến anh
kinh ngạc, 2 cô gái như đói khát giành
nhau ăn sushi, hoàn toàn k quan tâm
hình tượng.

Mày anh lần nữa nhịu lại.

Đọc Nhanh Hơn Tại Vietwriter.com

Băng Khuynh bình thường đã là quý đối, giành đồ ăn như v k kỳ lạ, nhưng Ôn Tử Tích là phụ nữ bình thường ăn vài miếng đã no, hôm nay s như bị điên v.

Bệnh tham ăn có thể lây sao?

Miếng sushi cuối, Hạ Băng Khuynh gấp, Ôn Tử Tích dứt khoát lấy tay giành, nhanh chóng nhét vào miệng, thấy Mộ Nguyệt Sâm triệt đề ngay người.

Hạ Băng Khuynh thả đĩa, mắt đẹp hiện lên nụ cười xấu xa, cô rút 1 tấm khăn giấy đưa qua: "Lau đi, ài, dơ quá!"

Ôn Tử Tích dùng sức kéo qua: "Tôi thắng rồi!"

"K sai, chị thắng rồi! Em thật k ngờ lúc chị Ôn man lên lại ngầu như v, dọa chết em rồi!" Hạ Băng Khuynh giả bộ kinh ngạc.

Động tác lau tay của Ôn Tử Tích dừng lại, đồng thời, cô phát hiện Mộ Nguyệt Sâm đã xem xong tài liệu, đang nhìn cô, thời khắc đó, biểu cảm của cô rất quái bách: "A Nguyệt Sâm, em---"

Cô chưa từng k ưu nhã trc mặt anh.

Đột nhiên, bụng truyền đến con đau, biểu cảm cô đau khổ dùng tay che bụng.

"Chị Ôn sao thế?" Hạ Băng Khuynh giả bộ hỏi.

"Tử Tích?" Mộ Nguyệt Sâm nghi ngờ kêu cô.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 242

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Lúc này, thư phòng vang lên tiếng
“Pụt----”.

Mùi hôi lan tràn.

Không khí trong phòng trở nên cực kỳ
khó xử.

Hạ Băng Khuynh nhin cười nhìn Ôn Tử
Tích.

Mộ Nguyệt Sâm đưa tay lên giữa mũi,
giữ im lặng.

Đọc nhanh hơn tại vietwriter.com

Mặt Ôn Tử Tích lúc đỏ lúc trắng, cô
thật sự k dám tin, k thể chấp nhận, k
thể đối mặt, cô lại ở trc mặt Mộ
Nguyệt Sâm thả bom!

Tuy nhiên, xấu hổ chỉ mới bắt đầu.

2-3 tiếng liên tục phát ra, hoàn toàn k
thể không chế tiếng vang.

Hạ Băng Khuynh xua tay, lớn tiếng
nói: “Hồi quá---, chị Ôn sao chị lại có
thể thả bom? Vừa này nhất định ăn rất
nhiều khoai lang, trời ơi, quả thật là
khí độc, Mộ Nguyệt Sâm nhanh ra mở
cửa, nếu k chúng ta sẽ bị ngột chết ở
đây.”

Đọc nhanh hơn tại vietwriter.com

Ôn Tử Tích lập tức bịt mũi chạy đi.

Ôn Tử Tích nhận k the đớp chet Hạ

Băng Khuynh, nhưng ngại Mộ Nguyệt Sâm ở đây, cô k thể làm gì.

Mộ Nguyệt Sâm mang theo sự khó xử khó nói, đứng dậy mở cửa sổ.

Anh vừa quay người, Ôn Tử Tích đã tức giận nhìn Hạ Băng Khuynh, thấp giọng nói: "Cô động tay động chân trong sushi."

"Oan quá chị Ôn, sushi này rõ ràng chúng ta đều ăn, em sao động tay động chân đc, là dạ dày chị k tốt." Hạ Băng Khuynh kêu oan, bộ dạng vô tội.

Đọc nhanh hơn tại vietwriter.com

"Cô---, rớt---" Ôn Tử Tích còn muốn nói gì đó, nhưng bụng đã kêu lộn k cho cô có thời gian.

Đứng dậy, cô chạy ra ngoài.

"Chị Ôn, đừng ị ra quần đó, nếu thật sự k ổn, nhớ gọi 120 ---" Hạ Băng Khuynh hướng ra ngoài la lên.

Quay lại, cô cười ra tiếng.ầu bị vố 1 cái

"Shhh---" Hạ Băng Khuynh xoa đầu, nhìn Mộ Nguyệt Sâm đứng sau cô: "Em gõ đầu em làm gì?"

"Em nói xem?" Mộ Nguyệt Sâm lạnh giọng nheo mắt cô: "Quý nghịch ngợm, rốt cuộc em cho Tử Tích ăn gì rồi?"

“Em k cho cô ấy ăn gì cả, anh xem cafe cũng k uống, sushi cô ấy ăn em cũng ăn, cô ấy đau bụng đổ thừa em làm gì.” Hạ Băng Khuynh k vui bữu môi, đẩy tay anh ra. **Đọc nhanh hơn tại vietwriter.com**

Mộ Nguyệt Sâm nhìn đồ trên bàn, quả thật như cô nói.

Nha đầu này rốt cuộc động tay chân vào đâu?

Đọc Nhanh Hơn Tại Vietwriter.com

Anh ngồi xuống, ôm eo cô, nhẹ giọng hỏi: “Nói nhanh, em bỏ thuốc xổ vào đâu?”

“Oan quá”

“Nói!” Hạ Băng Khuynh mắt trầm xuống.

Hạ Băng Khuynh mới k giả bộ trệ mặt anh, cười 1 tiếng, ôm cổ anh: “Nếu anh chơi trò cò quay Nga (gg search nhé! Tks), anh biết đc ô nào có đạn, ô nào k, thì có phải đối thủ sẽ chết chắc k.”

Nhờ Mộ Nguyệt Sâm rất nhanh phản ứng lại: “1 nửa sushi lúc này có thuốc xổ?”

“Dù cô ấy may mắn ăn 1 cái an toàn, nhưng đợi em xóa xổ hết những cái an toàn, cô ấy chỉ có thể tự lọt lưới, tự tìm đường chết, em đâu có ép cô ấy, là cô ấy tự ăn, anh cũng thấy mà, ăn đến rất hổ báo.” Hạ Băng Khuynh nói đến mình thật trong sạch.

Mộ Nguyệt Sâm nhéo mặt cô: “Lúc chọc phá người khác nào khai thông nhiều đúng k? Sao trở nên thông minh như v?”

Hạ Băng Khuynh đánh mặt, trực tiếp đáp: “Vi em ghét cô ấy! Ai kêu nửa đêm câu dẫn anh, ai kêu cô ấy k biết xấu hổ coi bản thân là nữ chủ nhân của nơi này, k cho thuốc độc cho cô ấy đã là tốt lắm rồi.”

Mộ Nguyệt Sâm ôm vai cô: “K đc làm loạn nữa, cô ấy rất nhanh sẽ rời đi, chuyện hôm nay đến đây thôi, lần sau k đc chơi vậy nữa.”

“Biết rồi!” Hạ Băng Khuynh gạt đầu, thấy đc rồi cũng thu ngắn bản thân.

“Em đúng là hư hỏng---” Mộ Nguyệt Sâm sùng nịch gõ mũi cô, hôn lên môi cô.

Ngoài cửa, Ôn Từ Tích mặt trắng bệch, mắt toàn là lệ, móng tay đâm vào lòng bàn tay.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 243

Đội Mộ Nguyệt Sâm và Hạ Băng Khuynh nồng nhiệt xong, lúc rời thư phòng, Ôn Từ Tích đã rời chung cư.

Mà Hạ Băng Khuynh tưởng Ôn Từ Tích còn quý trong nhà vệ sinh, nghĩ cũng chộc đủ rồi, xuống bếp pha nước nóng, lấy thuốc ngăn cho cô, kết quả gõ cửa đi vào, thấy bên trong k ai.

Cũng k biết là đi lúc nào.

Hạ Băng Khuynh chạy ra nói Mộ Nguyệt Sâm nghe, anh liền gọi cho Ôn Nhã Liên, nói chuyện Ôn Từ Tích đau bụng cho anh nghe, để anh đi kiểm, dù gì cũng là bạn, lại là nha đầu nhà anh gây họa, tự nhiên k thể bỏ đi.

Cúp máy, Hạ Băng Khuynh ở bên hỏi: “Cô ấy sẽ k có chuyện chứ?”

Cô chộc cô ấy, cũng ghét, nhưng cũng k thâm thù đại hận đến phải lấy mạng.

“Còn có thể đi, chắc k đến nỗi có chuyện gì.” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt nói, nghĩ chắc là do xấu hổ trc mặt anh nên k chào 1 tiếng đã về.

Ôn Từ Tích là phụ nữ da mặt mỏng.

Nghe Mộ Nguyệt Sâm nói vậy, Hạ Băng Khuynh yên lòng hơn: “Vây thì tốt!”

“Bây h biết sợ rồi?” Mộ Nguyệt Sâm thấy trong tay cô có nước và thuốc, nha đầu này trong lòng vẫn rất lương thiện.

Hạ Băng Khuynh tự biết chơi hơi quá đáng, cũng k giảo biện.

Nhưng cô k hối hận, lần sau gặp trường hợp này, cô cũng sẽ đối phó với cô ấy như v, chiến tranh của phụ nữ, k có nhân từ.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn thời gian, sắp 10h rồi: “Đi thôi, chúng ta về nhà!”

“Đc!” Hạ Băng Khuynh để lị lại trong bếp.

Về Mộ gia, vừa đứng 10h30.

Mộ Nguyệt Sâm dừng xe, từ sau lấy túi đen.

Hạ Băng Khuynh lại bắt đầu tò mò: “Rốt cuộc anh mua gì?”

“2 chữ kinh hi có nghĩa là, trc mắt k thể nói với em.” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt nhìn cô 1 cái, ngón tay chỉ lên trán cô.

“Đc rồi, k hỏi nữa, em sẽ đợi anh tặng kinh hi bất ngờ này!” Hạ Băng Khuynh cười ngọt, mở cửa đi xuống.

Trong biệt thự yên tĩnh.

Lầu 2.

Lúc sắp đến phòng ngủ của Mộ Nguyệt Sâm, cơ thể Hạ Băng Khuynh đột nhiên bị cuốn vào lòng ngực nóng ấm.

Hơi thở nóng thổi từ sau đến: “Tôi nay có muốn làm chuyện lớn gan?”

“Cái cái gì?” Hạ Băng Khuynh tìm treo lên hỏi, mắt như cú mèo nhìn 4 phía, tuy lưu luyến thân nhiệt của anh, nhưng sợ bị người thấy.

“Em đến phòng anh ngủ, hay anh đến phòng em ngủ!” Giọng Mộ Nguyệt Sâm mang sự mê hoặc.

Kiến nghị này khiến người khác tim đập mặt đỏ.

Quả thật là chuyện rất lớn gan, trước mắt mọi ng lên lút.

Hạ Băng Khuynh kéo tay để trên eo cô của anh ra: “Em cảm thấy, chúng ta mỗi ngày tự ngủ phòng riêng là tốt nhất!”

Bọn họ sắp công khai quan hệ rồi, nếu bị chú hay dì biết cô qua đêm ở phòng Mộ Nguyệt Sâm, hay là cô để Mộ Nguyệt Sâm ở lại phòng cô, vậy sẽ nghĩ cô là ng thể nào, nhất định sẽ cho cô là ng nông cạn.

Tuy nhiên, cô đã bị tên này ép thành người phụ nữ nông cạn rồi.

“Đồ nhất gan!” Mộ Nguyệt Sâm cười nhạo cô, thả eo cô ra, cũng k miễn cưỡng.

“Em nhất gan thì sao, nhanh về ngủ.” Hạ Băng Khuynh đẩy anh về phía cửa phòng, nhất là 1 khách cũng k tha cho cô.

Mộ Nguyệt Sâm vào phòng.

Hạ Băng Khuynh thu ánh nhìn, đi về trc, về phòng mình.

Dựa lên đầu giường, cô k nhịn dc nghĩ, túi đen đó rốt cuộc là gì?

Khiến ngkhac mong chờ quá!

Mắt liếc qua 1 cái, phát hiện tủ đầu giường bị kéo ra.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 244

Cô ngồi thẳng người, đưa tay vừa muốn đóng lại, đột nhiên thấy băng đô màu xanh lá để ngay trên nhất.

Như gặp quý vậy, lòng cô nhảy dựng, tay bắn ra khỏi học tủ.

Nhìn băng đô, lòng cô đập nhanh.

Thử nghĩ 1 chút, nếu lúc này cô bị điên để Mộ Nguyệt Sâm ngủ phòng mình, xác suất bị anh phát hiện là 90%!

Nếu bị anh thấy, anh sẽ phản ứng thế nào?

Anh nhất định giết cô!

Thật ra, còn có 1 thứ quan trọng, khiến cô thật sự sợ nó.

Băng đô này liên quan đến 1 bí mật, là đêm hôm đó! Vì đêm hôm đó, nó k fải là món quà đơn thuần mà Mộ Nguyệt Bạch tặng nữa, nó như “hung khí” sau khi hành hung, vì sự tồn tại của nó, tất cả đều là chứng cứ.

Trên thế giới, sẽ có những chuyện k thể dùng đạo lý nói rõ đc.

Đêm hôm đó cũng là 1 vd.

Đêm đó, cô qua đêm ở phòng Mộ Nguyệt Bạch.

Đêm hôm đó, Mộ Nguyệt Sâm cũng đợi cô cả đêm.

1 nam nhân nhỏ mọn đến nỗi k chịu nổi nam nhân khác tặng quà sn cho cô, nếu biết cô qua đêm với Mộ Nguyệt Bạch, phản ứng của anh sẽ là? Anh sẽ tin bọn họ trong sạch k?

Với tình cách thà giết nhầm hơn bỏ sót của Mộ Nguyệt Sâm, anh tuyệt đối k dễ dàng tin cô, vốn dĩ anh đã nghi ngờ cô và Mộ Nguyệt Bạch có gì rồi.

K đc, cô k thể để anh phát hiện băng đô này, tuyệt đối k!

Lấy băng đô từ hộp tủ bỏ vào thùng rác, nhưng nghĩ lại, nếu xui, bị ng làm lượm lên thì sao?

Sớm nay Mộ Nguyệt Sâm hẳn cảm với câu nói của Mộ Nguyệt Bạch, nguyên nhân lớn nhất là anh đã liên tưởng đến băng đô này rồi, hôm đó, 3 ng họ cùng đi xem, lúc đó Mộ Nguyệt Bạch nói muốn mua cho cô.

Nếu xuất hiện ở Mộ gia, vậy Mộ Nguyệt Sâm bất cứ lúc nào cũng đoán ra.

Vì thế, biện pháp tốt nhất là hủy nó đi.

Nhưng hủy thế nào?

Cắt đi? Đốt đi?

Quên đi, để sáng mai đem vô trường vứt, nếu bị người nhặt đc, cũng k biết là cô vứt.

K cần biết s, trc khi công khai quan hệ với anh, băng đô này k thể để Mộ Nguyệt Sâm thấy!

Đứng đây, để băng đô vào cặp.

Phòng khác, Mộ Nguyệt Sâm ngồi trên ghế thay đồ, trc mặt anh để nhiều đồ phối từng, anh ngồi đó, loay hoay đến trời sáng còn chưa ngủ.

Đêm đó, Hạ Băng Khuynh ngủ cũng k ngon.

Ngày hôm sau, trường học.

Học xong tiết 1, Tiêu Nhân đưa canh đậu đỏ cho thầy Quý, Hạ Băng Khuynh lấy băng đô từ trong cặp ra, đến bên thùng rác vắng người.

Trc khi ném, cô có chút k nỡ, băng đô đẹp v, vốn có tính im lặng dễ trung, từ lúc cô thích mà k có tiền mua, rồi Mộ Nguyệt Bạch tặng cô, mà bây h lại trở nên tang vật, nghĩ nghĩ thật sự rất tiếc.

Thở dài 1 hơi, cô sờ trán châu đẹp để trên đó, quyết đoán vứt đi.

Phía sau cô, 1 người đàn ông mang máy ảnh chụp lại toàn bộ nhất cử nhất động của cô.

Tối.

Lúc ăn cơm, mọi ng đều có mặt, người thường k thấy bóng dáng như Mộ Nguyệt Bạch và Mộ Nguyệt Sâm cũng có.

Mộ Bác Minh ăn đc nửa, nhắc nhớ Mộ Nguyệt Sâm 1 câu: “Hôm nay là thứ 3 rồi, nói dẫn bạn gái về rồi quên à!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 245

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Hạ Băng Khuynh cắn há cảo, cảm thấy như cắn kẹo

bông gòn, ngọt tan đến tận miệng.

“Vậy thì tốt, ta chỉ sợ con công việc bận quên mất.”

Mộ Bác Minh yên tâm gặt đầu.

Tân Viên Thường ngồi ở bên cười: “Ông đó, k hiểu con trai gì cả, nó nói mang về nhà, nhất định là nó cực thích, cô gái có thể chiếm vị trí trong tim nó, làm sao quên đc.”

Mộ Nguyệt Sâm đồng ý với mẹ : “Nói rất đúng!”

Hạ Băng Khuynh ngọt đến lưỡi cũng sắp tiết ra mật.

“Ài ơ ơ ơ, mặt trời thật sự mọc từ phía tây rồi, những

lời sến sẩm này, vậy mà em lại khẳng định." Mộ

Cầm Đình vỗ vai em trai, cười xấu xa.

"Trc h e k phủ định sự thật!" Mộ Nguyệt Sâm ngẫu
ngẫu nói.

Đọc nhanh tại vietwriter.com

Mộ Nguyệt Bạch ở bên mang ý cười cảm ly lên, nhẹ
nhàng chạm ly Mộ Nguyệt Sâm: "Chúc mừng em
tìm đc chân ái."

Mộ Nguyệt Sâm cong môi: "Lời này về luyện thêm,
làm sao nghe chân thành 1 chút."

"Em chê anh k đủ chân thành? Vậy anh sẽ xuất
chiêu cuối---" Mộ Nguyệt Bạch nhanh chóng lại
gần, hôn lên mặt Mộ Nguyệt Sâm 1 cái.

"Phụt---" Đồ ăn trong miệng Hạ Băng Khuynh
phun ra hết.

Trời mẹ ơi!

Đọc nhanh tại vietwriter.com

Màn lúc này nếu để hủ nữ thấy đc, nhất định sẽ quỳ
liếm, mỹ nam! Cầm dục! Tổng tài bá đạo cùng yêu
nghiệt phúc hắc! Còn 1 từ khóa, là tươi mới.

Sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm đanh lại, mắt sát khí như
chứa mấy bao thuốc nổ.

Mộ Nguyệt Bạch lùi biếng chống lên đầu, liếc môi
như hoa hồng: "Em trai yêu đầu nhất của anh, k biết
thành ý của anh đủ chưa, lúc nhỏ, em thích nhất đc
anh hôn lên mặt nồn nà."

Mắt thấy biểu cảm của Mộ Nguyệt Sâm ngày càng
khủng bố, Mộ Cầm Đình âm thầm thu hết dao trên
bàn, để tránh lát nữa máu đổ trong nhà.

"Mộ Nguyệt Bạch, biết chữ chết viết sao k?" Mộ
Nguyệt Sâm nhả ra mấy chữ từ môi mỏng, sát khí
áp người.

“Dùng tiếng hoa, tiếng anh, tiếng pháp, tiếng đức, hay tiếng nhật?” Mộ Nguyệt Bạch k sợ chết hỏi.

“Dùng tiếng âm*!”

*ý anh ở đây là tiếng âm phủ, tiếng của ng chết

Mộ Nguyệt Sâm âm trầm nhả ra 3 chữ, xắn tay áo muốn đánh anh.

Mộ Cẩm Đình ở bên liền kéo anh lại: “Đừng kích động! Bình Tĩnh! Kích động là ma quỷ!”

“Nó là diêm vương, lợi hại hơn cả ma quỷ.” Mộ Nguyệt Bạch nhè nhẹ nhả ra 1 câu.

“Nguyệt Bạch, con mẹ---” Mộ Cẩm Đình cũng nóng rồi, tính Nguyệt Sâm vốn nóng, nó còn chưa chơi đủ thêm dầu vào lửa, sao anh ngăn đc 2 đứa em.

1 người khó xử hơn 1 ng!

Trường hợp này, Hạ Băng Khuynh im lặng ngoài ý muốn.

Rất bình thường, lửa chạm củi, chủ yếu nhất là cô cảm thấy Mộ Nguyệt Bạch sẽ k đánh lại Mộ Nguyệt Sâm!

Mà hiển nhiên người Mộ gia đối với cảnh này cũng k xa lạ.

Thấy Mộ Cẩm Đình k không chế nổi, Tân Viên

Thường lên tiếng: “Đc r đc r, đều là ng lớn, đừng

chọc phá như lúc nhỏ nữa, mỗi lần đều để anh cả ra giải hòa, 2 ng cũng sắp 30 r, xấu hổ k.”

“Em để tụi nó đánh đi, Cẩm Đình đừng quản nữa, chúng ta tiếp tục ăn cơm!” Mộ Bác Minh nghiêm khắc nói.

Lời ba mẹ ít nhiều hữu dụng, Mộ Nguyệt Sâm thu lửa giận, nhìn tay Mộ Cẩm Đình: “Anh, tính cứ ôm em như v s?”

Mộ Cẩm Đình lúc này mới buông tay.

Mộ Nguyệt Sâm chỉnh lại áo, lạnh lùng nhìn Mộ Nguyệt Bạch 1 cái, lấy đĩa lên lần nữa.

Mộ Nguyệt Bạch vẫn bộ dạng bình thản như cũ.

Cả nhà lại hòa hợp ăn cơm.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 246

Thấy chiến tranh đã hạ màn, Mộ Lâm Nguyệt ở bên chuẩn bị đã lâu cười hi hi nói: “Nguyệt Sâm có bạn gái rồi à, chuyện lúc nào thế, sao cô k biết?”

Gần đây chuẩn bị cho phim mừng thọ cuối năm, Mộ Lâm Nguyệt mấy ngày k về nhà, nghe anh hai nói vậy, lại nhìn biểu cảm của 2 đứa nhỏ, liền lớn tiếng kêu k ổn.

Cô còn tính dùng “điểm yếu” này để kêu tiểu mỹ nhân Băng Khuynh vào giới giải trí với cô, nếu họ công khai quan hệ, vậy là tiêu!

Mộ Nguyệt Sâm đáp trả cô bằng 1 ánh mắt: “Còn có chuyện cô k biết sao?”

Hạ Băng Khuynh âm thầm nói thêm 1 câu ở trong tim, thì đó, làm gì có chuyện cô k biết? Cô là thành yếu tính rồi.

“Coi con nói gì, cô đâu fai thần tiên, làm sao chuyện gì cũng biết, dù biết, đó cũng là chuyện nhảm nhí trong giới giải trí, chuyện nhà cô thật sự k biết nha,” Mộ Lâm Nguyệt nói, chủ đề liền chuyển qua Mộ Nguyệt Bạch: “Đứng rồi, sáng nay cô nghe người hầu bàn luận về kim cương xanh gì đó, nói là nhị thiếu gia mua tặng Băng Khuynh tiểu thư, to bằng trứng ngỗng, là thật sao?”

“Đương nhiên là thật!” Mộ Nguyệt Bạch cười, thái độ so với Mộ Nguyệt Sâm, ôn hòa hơn rất nhiều.

Mộ Nguyệt Sâm biểu cảm lạnh lùng, bà cô già này thật sợ chưa đủ loạn sao!

Hạ Băng Khuynh căng thẳng, cô muốn làm gì, tại sao đem chuyện của họ và chuyện Mộ Nguyệt Bạch tặng quà sn cho cô nói chung với nhau?

“Cô còn nghe nói do sn Băng Khuynh sắp tới.” Mộ Lâm Nguyệt lại hỏi.

Hạ Vân Khuynh luôn k nói gì, k tham gia lúc này lên tiếng: “Dạ đúng, là t7 tuần sau.”

“Là sn 20 tuổi đúng k.” Nghe sn Hạ Băng Khuynh, Tân Viên Thường cũng chú ý đến.

“Đúng, qua tuần sau, nha đầu 20 rồi.” Hạ Vân Khuynh trả lời mẹ chồng.

“20 là sn lớn, kiếm nhà hàng đặt chỗ đi, k thể qua loa dc, làm tiệc sn, mời nhiều người tí, mời cả ông bà thông gia đến, mọi người cùng vui vẻ.”

Hạ Băng Khuynh vừa nghe làm tiệc cho cô, liền cự tuyệt: “K cần đâu dì, chỉ cần cùng ăn sn với ng trong nhà là dc, vừa ấm áp, vừa đơn giản, còn k mệt.”

Cô còn muốn hôm qua qua thế giới 2 ng với Mộ Nguyệt Sâm.

Cô muốn đón chào tuổi 20 bằng niềm vui.

Tân Viên Thường nghe cô nói vậy, ý muốn làm tiệc cũng bỏ: “Con nói cũng đúng, nhiều người fai xã giao, quá thật mệt.”

“Nhưng chị dâu, nhà chỉ có mấy ng cũng quá lạnh lẽo rồi, đây là sn 20 tuổi, Băng Khuynh ở Mộ gia chúng ta, cũng k thể đối xử tệ với nó dc, em có 1 chủ ý, hay là để Băng Khuynh kêu bạn đến, à, vừa hay, cũng kêu Nguyệt Sâm đưa bạn gái về, như v, đều là ng trẻ bớt khó xử, lại khiến không khí sinh động, k fai là nhất cử lưỡng tiện sao!” Mộ Lâm Nguyệt rất có kế hoạch nói.

Hạ Băng Khuynh nhìn phía Mộ Nguyệt Sâm, cô đang chơi trò gì v?

“Chủ yếu k tệ, nhưng sn Băng Khuynh là tuần sau, bạn gái Nguyệt Sâm cũng tuần sau tới, còn phải con cô bé đó có đồng ý hay k.” Tân Viên Thường do dự nói.

“Trễ vài ngày có sao, em cảm thấy, đây hoàn toàn có thể để chung.” Mộ Lâm Nguyệt cười như hồ ly, phân biệt nhìn Mộ Nguyệt Sâm và Hạ Băng Khuynh: “Các con cảm thấy, có nói đúng k.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 247

Chủ ý quả là k tệ!

Chỉ ít trong lòng Hạ Băng Khuynh cảm thấy v, tuyên bố trong sinh nhật vẫn tốt hơn là ngày nào đó Mộ Nguyệt Sâm đột nhiên kéo cô đứng trc mặt mọi ng tuyên bố, vì hôm đó cô đã là tiêu điểm, cũng sẽ k quá kì.

“Con đồng ý!” Hạ Băng Khuynh mở miệng nói.

Người trên bàn đều nhìn cô.

“Em đồng ý cái gì?” Mộ Nguyệt Sâm nhìn đứa ngốc này, muốn cười, cô có biết, lời này cũng cô như nói cho nga biết, cô gái đó chính là cô!

“Hà” Hạ Băng Khuynh bị Mộ Nguyệt Sâm chỉ điểm 1 cái liền phát giác bản thân trả lời sai chỗ, nhưng nói cũng nói rồi, mọi ng đều nhìn cô, chỉ có thể cứng rắn nói tiếp: “Ý con là, con đồng ý để Mộ Nguyệt Sâm mang bạn gái về ngày sinh nhật, con k ngại!”

Sao cô có thể ngại bản thân chứ.

Biểu cảm của Mộ Nguyệt Sâm giả bộ nghiêm túc nói: “Nếu Băng Khuynh k ngại con mang cô gái về giành làm tiêu điểm, con cũng k ý kiến.”

Mắt Hạ Băng Khuynh vô thức trừng anh.

“2 người cũng khá hợp ға!” Mộ Cẩm Đình cười với ý vị thâm sâu.

Đôi mắt từ ái của Tân Viên Thường cũng ẩn hiện ý cười.

Mộ Bắc Minh ho 1 tiếng, mang theo sự nghiêm túc của bậc trưởng bối!

Trên thực tế, trong nhà này, ai k nhìn ra quan hệ của 2 đứa, ng rơi vào lưới tình, ánh mắt đều khác người thường, chỉ cần tụi nó k nói ra, mọi ng cũng giả bộ k biết.

Hạ Băng Khuynh lại k ý thức đc, ở Mộ gia, Mộ Lâm Nguyệt k đc tính là ng thông minh, tình huống nhất.

“Nếu Băng Khuynh và Nguyệt Sâm k có ý kiến, vậy cứ v đi, chúng ta, làm 1 bữa tiệc nhỏ ấm cúng, k mời họ hàng, chỉ mời vài người bạn tốt, các con thấy sao?” Tân Viên Thường đầy ý cười hỏi, lúc này k phản ra hỏi nữa.

Hạ Băng Khuynh cũng nghe ra, muốn bản thân thành thực thản nhiên tí, nhưng vẫn nhịn k đc đồ mặt, cô gật đầu, đáp 1 tiếng: “Dạ!”

“Vậy Nguyệt Sâm?” Tân Viên Thường nhìn con trai.

“Còn phải hỏi thêm lần nữa sao?” Mộ Nguyệt Sâm hỏi ngược mẹ, ánh mắt mang sự ôn nhu hiếm thấy.

Mộ Nguyệt Bạch ở bên kia lấy ly lên uống, nhàn nhạt tự nói với mình: “Đây là chủ ý k tệ!”

Hạ Băng Khuynh nghe anh nói v, trong lòng, bất giác lo lắng.

Anh sẽ k phá hoại chứ?

Nếu anh dám phá hoại, phá hoại hạnh phúc của cô và Mộ Nguyệt Sâm, cô sẽ liều với anh!

Ấn xong, mọi ng ai làm việc nấy.

Sinh hoạt đêm ở Mộ gia, trừ “người già” Mộ Nguyệt Sâm ra, mọi ng đều rất đa dạng, đến Mộ Bắc Minh cùng Tân Viên Thường cũng tìm những hoạt động khác nhau.

Mộ Nguyệt Bạch như bình thường xuất thần nhập quý.

Hạ Băng Khuynh thấy Mộ Nguyệt Sâm lên lầu, cách 1 chút cũng lên lầu.

“Băng Khuynh---” Giọng k có ý tốt vang lên.

Thuận theo giọng nhìn qua, thấy cô ngồi trên sofa ở đại sảnh, tay ôm 1 con mèo tuyết trắng, đang nghiêm mặt, híp mắt nhìn cô.

Mèo ở đâu ra?

“Con xuống đây, tán gẫu với ta 1 tí.” Mộ Lâm Nguyệt thân thiết vẫy tay.

“Ai yo---” Hạ Băng Khuynh ôm bụng: “Cô ơi con đau bụng, đợi giải quyết xong rồi nói nha!”

Cô quay người muốn chuồn.

Chỉ nghe 1 câu nói k vui truyền đến: “Loại tình tiết câu huyết cô đóng nhiều rồi, đừng dùng để gạt cô, xuống đây!”

Hạ Băng Khuynh bất lực khóc than, quay người, thu biểu cảm k nguyện ý, đi xuống, ngoan ngoãn ngồi đối diện: “Cô muốn nói gì ạ?”

Mộ Lâm Nguyệt thấy cô ngoan ngoãn đến, cười như bông hoa ở hoang nguyên, lập tức nói thẳng: “Hôm nay cô giúp con chuyện lớn, định báo đáp cô thế nào đây.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 248

Haha, Hạ Băng Khuynh cười khan trong lòng, cô giúp gì chứ?

Thu lại ý nghĩ, cô lễ phép nói: “Cô, con muốn nói, sn con và Mộ Nguyệt Sâm mang bạn gái về là 2 chuyện gì làm chung hay riêng con đều k ý kiến, đương nhiên rồi, quả thật là cô nghĩ giúp tụi con 1 cách tốt hơn, nhưng đây cũng k tính là giúp đỡ, với lại, chuyện cô muốn con báo đáp, con cũng rất khó làm, cô đừng làm khó con nữa.”

“Cũng biết nói chuyện đó, cô cũng k vòng vo nữa.” Mộ Lâm Nguyệt đưa 1 ngón tay lên: “Chỉ đóng 1 quảng cáo!”

“Cô, cô đừng---” Hạ Băng Khuynh cầu xin.

Mộ Lâm Nguyệt ngắt lời cô: “Đừng dùng chiêu này, giúp hay k?”

Hạ Băng Khuynh thở dài, cũng k nói nhiều, trực tiếp đáp: “K giúp!”

Mộ Lâm Nguyệt bị sự thẳng thắn của cô làm tức muốn ói máu: “Nha đầu này, làm mình tinh có gì k tốt, biết bao nhiêu cô gái nghĩ nát não chỉ để vào giới giải trí, con có cơ hội tốt, sao k biết nắm bắt, ai ya, thật gấp chết ta!”

“Vậy cô đừng gấp nữa, chuyện quá đơn giản mà!”

“Cô vì con lo lắng, lòng sắp gấp gấp chết rồi, mấy đứa trẻ bọn con, đều tôn thương ta, ta thật bị tức chết, đau lòng quá!”

...

“Băng Khuynh---” Mộ Lâm Nguyệt ôm mèo đi đến bên Hạ Băng Khuynh: “Con nói cô nghe, tại sao k thích làm mình tinh? Phải có lí do đúng k, nói cô nghe, cô giúp con giải quyết.”

“Vi---” Hạ Băng Khuynh nghĩ, nghiêm túc trả lời: “Mộ Nguyệt Sâm anh ấy k thích!”

Mộ Lâm Nguyệt lập tức như bị sét đánh, ngồi bất động cũng k cười nữa.

Hạ Băng Khuynh áy náy cười với cô: “Cô bảo trọng!”

Nói xong, quay người liền chuẩn.

1 hơi trốn lên lầu 2, cô hít thở, sờ trán, cô chắc vẫn chưa bỏ cuộc, lần sau giả bộ k nghe, chạy là thương sách.

Đi đến cửa phòng Mộ Nguyệt Sâm, cô k gõ cửa đi thẳng vào.

Ai ngờ, vừa vào thấy anh đang thay đồ.

Cô ngẩng ng tại chỗ, nhìn cơ ngực anh chớp mắt, miệng cứng nhắc nói ra 3 chữ: “Anh, tiếp, tục!”

Giả bộ đóng cửa, cô quay lưng lại, sau đó quần bách đập mặt vào cửa.

Huhu cô thật điên!

Mộ Nguyệt Sâm trần nửa ng đến bên cô, thấp giọng hỏi: “Hạ Băng Khuynh, chất lượng cửa phòng anh thế nào?”

Hạ Băng Khuynh ngẩng đầu, giả bộ sờ cửa: “Chất lượng k tệ!”

“Sẽ bị đầu đập nát k?”

“” Hạ Băng Khuynh quay đầu nhìn anh: “Anh thử đi!”

Mộ Nguyệt Sâm gõ lên đầu cô: “K fải cô ngốc đang thử giúp anh sao.”

Hạ Băng Khuynh bĩu môi.

Nhìn người cô ý k chịu mặc áo sau khi cô đến, đang khoe cơ thể, nhìn rồi nhìn, miệng cô khô: “K mặc đồ k lạnh sao?”

“Sau khi e đến k lạnh nữa!” Mộ Nguyệt Sâm dùng lồng ngực chạm vào mũi cô 1 tí.

Hơi thở của nam nhân chiếm lấy mũi cô, lòng Hạ Băng Khuynh rối loạn: “Em em đâu fải máy sưởi ấm.”

Mộ Nguyệt Sâm nhéo mặt nhỏ của cô, cuối đến xuống, áp lên môi cô, thưởng thức lưỡi nhỏ của cô, ngẩng đầu nói: “Quả thật k fải máy sưởi ấm, là máy tăng ấm ướt!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 249

Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

3 chữ này nhả ra từ miệng anh, thật sự là sắc tình cực độ.

Hạ Băng Khuynh vốn bị anh hôn đến mơ hồ, nghĩ 3 chữ đó càng lộ ra sự yêu kiều xấu hổ của thiếu nữ.

Cô xông qua, cắn nhẹ lên lồng ngực anh, ngẩng đầu nhỏ lên nói: “Em còn là máy cắn thật!”

Mộ Nguyệt Sâm thần sắc thâm trầm nói: “Hình như anh từng nói với em, sau này em cắn anh chỗ nào, anh sẽ cắn lại chỗ đó.”

Hạ Băng Khuynh nhìn trc ngực anh 1 cái, cho nên ý anh là, anh muốn cắn ---

Cảnh tượng tượng đó xông vào đầu, mặt nhỏ liền nóng lên.

Ánh mắt của Mộ Nguyệt Sâm mang theo

lửa nóng, anh nghiêng người khóa cửa lại.
Động tác này của anh, khiến tim Hạ Băng
Khuyên đập nhanh hơn.

Mặt Nguyệt Sâm chậm rãi bước qua hướn,
cô, đôi chân thẳng dài bị bao phủ bởi quần
tây đen, làm tôn lên nửa thân trên cường
tráng hữu lực của anh, đồ anh mặc lên cao
lạnh như k có nhiệt độ, nhưng đâu ai biết
khi thoát lớp đồ ra bên trong đó hoang dã
như là động vật ăn thịt.

Quan trọng là, còn đẹp đến khiến người
khác chảy nước miếng.

Bộ dạng k nhanh k chậm của anh, khiến
cô nhìn càng giống như con thỏ trắng nhỏ
bị lọt vào lưới của sói, tuy cũng k fai thỏ
ngây thơ gì lắm.

Anh đến gần, cô lùi về sau
Cho đến bức tường gần mép giường lớn.
“Dừng!” Hạ Băng Khuyên đưa 2 tay lên,
chặn anh đi qua.

Nhưng

Tay lại áp lên ngực anh.

Ngây người 1s, cô nhắm chặt mắt, trời làm
chứng, cô thật sự k cố ý trêu ngực anh,
nhưng nếu k kên cô đẩy ở đâu chứ?

Mặt Nguyệt Sâm cuối đầu nhìn tay nhỏ củ
cô, suy nghĩ. từ tốn nói: “Xem ra phải thêm
1 điều kiện, sau này em sợ anh chỗ nào,
anh sờ lại chỗ đó, nếu k anh sẽ bị thiệt.”
Miệng nói, anh lập tức hành động.

Hạ Băng Khuynh chỉ cảm thấy mình bị anh kéo 1 cái, cả người liền rơi vào lòng anh.

Mắt nóng bỏng áp lên ngực anh, nhịp đập con tim của anh rơi vào tai cô.

Tim của anh, đập rất nhanh!

Tim cô, cũng bị nhiễm theo!

1 bàn tay lớn thuận theo eo cô du ngoạn.

“Uhm Mộ Nguyệt Sâm---” Hạ Băng

Khuynh vô lực vòng qua cổ anh, xấu hổ gọi tên anh.

“Sao thế?” Hơi thờ đậy dục vọng thôi lên má cô.

Lòng cô dấy lên sự khác thường.

Ngẩng đầu, hướng phía mặt anh, dang môi mình lên.

Lưỡi môi ẩm ướt triển miên.

Cơ thể bị áp xuống giường lớn.

Trong phòng, trở thành lò luyện.

Giường màu bạc.

Kết thúc rồi.

Hạ Băng Khuynh mệt đến tay cũng k nhấc lên nổi.

Cô lại trải nghiệm lễ rửa tội cho cơ thể lần nữa, mà lần này k khó chịu, chỉ có niềm vui đơn thuần, mà sự trải nghiệm này ngày càng trở nên quyết liệt.

Mấy lần đầu cô trống rỗng, đến 1 thể giới k thể diễn tả bằng lời.

Mộ Nguyệt Sâm nghiêng nửa người, chống tay lên đầu, tay sờ ờ eo cô: “Còn đau k?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 250

“K đau nữa!” Hạ Băng Khuynh xấu hổ lắc đầu, kéo chăn cao che mặt nhỏ.

“Còn xấu hổ à?” Mộ Nguyệt Sâm cười, cúi đầu nói bên tai cô: “Lúc này kêu lên như v, em nói kể bên có nghe thấy k?”

“Em em k có kêu?”

“Em có! Em kêu rất sung sướng, biểu tình”

“Em k muốn nghe k muốn nghe.”

Mộ Nguyệt Sâm kéo chăn xuống: “Đám làm k dám nhận à!”

“Anh đáng ghét,” Hạ Băng Khuynh đẩy tay anh ra: “Mộ Nguyệt Sâm, em đến phòng anh k fai chỉ có thể làm 1 việc.”

K lẽ hẹn hò thì mỗi ngày đều làm chuyện xấu hổ sao?

Mà còn k cần biết thời gian địa điểm, k hạn chế!

Sớm biết k chuẩn vào phòng anh, vừa vào chưa để cô thờ đã ép ngực, áp tường, chặn miệng, có thể nắm tay đơn thuần, nói chuyện phiếm đc k!

“Ai nói em vào phòng anh chỉ để làm 1 chuyện, có nhiều chuyện có thể làm, lúc này k fai --- đã thử nghiệm rồi, thực tế chứng minh, dù bất kì tư thế nào, em đều làm rất tốt.” Mộ Nguyệt Sâm khen cô.

“” Hạ Băng Khuynh dùng sức lấy chăn che mặt.

Cô k muốn ra nữa.

Mộ Nguyệt Sâm cũng “ăn no” rồi, ôm cô nhắm mắt: “Chúng ta ngủ thôi!”

“K đc, em phải về phòng.” Hạ Băng Khuynh mạnh mẽ mở mắt.

“Chỉ vài bước mà thôi, sẽ k ai phát hiện đâu.”

“Nếu bị phát hiện thì sao?”

“Phát hiện thì phát hiện! Ai sẽ ăn thịt em vậy!”

“K, em phải về phòng!”

Hạ Băng Khuynh kiên trì muốn về, Mộ Nguyệt Sâm chỉ có thể thả cô đi.

Lén lút mở cửa nhìn ra ngoài, sau đó nhanh chóng rời đi, chạy về phòng mình.

Tám xong, đã 11h!

Ngáp cái, bò lên giường ngủ.

Ngủ trong mơ màng, đột nhiên, đth vang.

Cô đưa tay sờ.

1 tin nhắn!

Chỉ là trễ v, ai nhắn cho cô?

Bấm mở máy, bấm vài cô, bên trên nhảy lên bức ảnh.

Là gì đây?

Xoa mắt coi kĩ, Hạ Băng Khuynh liền bị dọa tỉnh, chút nữa bị dọa đến bay hồn.

Vì, hình như là cảnh sáng cô ném băng đô màu xanh lá, từng chi tiết đều rõ ràng.

Cô dùng mọi cách xử lý nó, còn ném ở thùng rác vắng người nhất trg, sao vẫn bị phát hiện?

Cảm giác như oan nghiệt bám lấy người, phía sau đột nhiên lạnh lẽo.

Cầm đth gây ng nửa giây, đột nhiên nghĩ ra, hình như cô chưa coi ai gửi.

Vừa muốn xem ng gửi là ai, lại có tin nhắn khác, trên đó chữ rõ ràng: Đến phòng làm việc của anh!

Mộ Nguyệt Bạch gửi!

Trùng hợp v?

Cô vừa nhận hình, anh gửi tin nhắn?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 251

Xem kĩ lại sdt gửi hình, là số lạ, cô gọi qa k ai nghe.

Đột nhiên.

Tin nhắn của Mộ Nguyệt Bạch gửi lại đến, trên đó viết: còn k đến, anh Nguyệt Bạch sẽ nói ra bí mật đó!

Đầu Hạ Băng Khuynh như nổ tung, câu này nghe thế nào cũng là đang uy hiếp cô!

Đêm 12h, tin nhắn của Mộ Nguyệt Bạch cùng tin nhắn gửi hình cũng đến, sau ngón từ đều mang theo ám hiệu.

Bí mật của họ k fải liên quan đến đêm hôm đó sao, ý anh là, nếu cô k qua, sẽ đến nói bí mật cho Mộ Nguyệt Sâm nghe.

Mộ Nguyệt Bạch! Tiểu nhân bi ôi!

Đi hay k?

Đi khó trách lọt bẫy.

Nhưng k đi, biết đâu sáng mai, k, tối nay anh ta xông vào phòng Mộ Nguyệt Sâm, anh ta thật sự cái gì cũng dám làm.

Hạ Băng Khuynh do dự trên giường, thấy thời gian trôi qua 3ph, 5ph.

Cô xuống giường, k thay đồ ngủ, mặc thêm áo khoác ngồi gấp gấp rời phòng.

K dám đi cửa lớn, cô đi đường khác bên góc phải, đó là kín đáo nhất, đường đến phòng làm việc của Mộ Nguyệt Bạch.

Ra biệt thự, cô đặc biệt để cửa lại cho mình, đợi tí còn đi về bằng đg cũ.

Hoa viên ban đầu tiêu điều, hoa tươi, có cây đều đẹp dưới ánh mặt trời, nhưng đêm đến trở nên rất hung tợn, mà căn nhà nhỏ phát sáng trong hoa viên, càng giống như nơi ở của những bà phù thủy tà ác.

K sai, Mộ Nguyệt Bạch chính là phù thủy tà ác.

Đến trc nhà, cửa mở rồi, cô đi vào, chuông treo trên cửa theo gió vang lên.

Hoa viên bị gió thổi, như là đang do thám người khác.

Hạ Băng Khuynh vào phòng làm việc, k dám khóa cửa, sợ như lần trc.

Trong phòng rất lạnh.

Tính luôn lần này, là lần 3 cô đến, mỗi lần đều lạnh v, như là hãm để nước đá v.

“Mộ Nguyệt Bạch---” Cô đi vào trong, kêu 1 tiếng.

“Anh ở trong phòng khách, vào đi.” Giọng ôn nhu thanh nhã truyền đến.

“Anh ra đây!”

Hạ Băng Khuynh kêu 1 tiếng, cảm xúc đã mang theo sự sốt ruột.

Cô k vào, cũng k dám vào, ai biết bên trong có gì.

Đến đây cô đã rất mạo hiểm rồi.

Bên trong đột nhiên k có tiếng động.

Hạ Băng Khuynh ở ngoài vừa lạnh vừa rồi, qua 10ph k tiếng động, cô nhin k đc kêu lên: “Mộ Nguyệt Bạch rốt cuộc anh có ra k, k ra thì tôi” cô nhìn thấy bình gốm trên bàn, đi qua, cầm lên đập xuống đất.

Cô k k quan tâm nhiều tiền, chỉ biết bản thân đến muốn giết ng cũng có.

“Phanh!”

Tiếng động lớn từ sau truyền đến.

Hạ Băng Khuynh ngẩng ng 2s, trong lòng thấy k ổn, liền chạy đến cửa, nhưng vẫn trễ 1 bước, cửa đã bị khóa rồi.

Mà cô, cô gắng chạy, đến giây cũng rớt mất, hơi thở gấp rất nhếch nhác.

Quý dưới đất, cô càng nghĩ càng tức, cô chọc gì anh chứ, anh sao cứ ức hiếp cô.

Lửa trong lòng càng tăng.

Liền quay người, đi vào, lượm dép làm rơi lên, lửa bốc đến đầu, hôm nay đừng nói là phù thủy, đến yêu nam cũng liều mạng.

Đi vào phòng khách, thấy Mộ Nguyệt Bạch đắp áo choàng k tay, chân đắp thảm đang ngáp.

Nhưng k biết fải yêu thuật k. che đắp như v giống xác ướp vậy, anh quả thật rất có khí chất.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 252

Hạ Băng Khuynh đi vào, k khách khí đánh lên đầu anh: “Ê---”

Mộ Nguyệt Bạch buồn ngủ mờ mắt, đưa tay đẹp từ trong áo choàng lông cừu lên ngáp 1 cái: “Em đến rồi, ngồi đi, anh luôn đợi đây.”

Cô thật sự muốn đánh người.

Nhưng nghĩ lại nhin xuống, thứ nhất vừa đến đã đánh k thể thám tính cũng giải quyết đc gì, thứ 2 cô cũng k vì muốn đánh lộn mà đến.

Hạ Băng Khuynh ngồi xuống, đồ ăn vặt để đầy bàn cô nhìn cũng k nhìn.

“Mộ Nguyệt Bạch, tin nhắn anh gửi có ý gì? Anh muốn nói bí mật gì? Giữa chúng ta có bí mật gì chứ? E k cảm thấy chúng ta có bí mật gì.” Cô vừa mở miệng đã tức giận nói 1 đống.

Mộ Nguyệt Bạch cười nhẹ: “Thật sự k có bí mật gì, anh nói đùa với em thôi.”

“Đùa?”

“Uhm, 1 mình anh k ngủ đc, buồn chán nên nhắn cho e, kêu e qua, ai ngờ e k thêm trl, anh Nguyệt Bạch tức giận rồi, tùy tiện nhắn 1 câu dọa em, vốn tưởng em k đáp, chắc k qua, anh ngồi trên ghế, cứ ngồi v thì buồn ngủ rồi, nhưng e lại đến rồi, đúng r, lúc này là tiếng gì?” Anh nói r nhìn ra ngoài.

Hạ Băng Khuynh nghe đến ngây ngốc.

Vì nửa đêm ngủ k đc nên hại ngkhac, chỉ đơn giản v?

Anh tưởng cô tin!

Hít sâu: “Làm loạn nửa ngày, là vì cái này?”

“Làm loạn? K nghiêm trọng v? Anh chẳng qua gửi 2 tin nhắn, làm gì nghiêm trọng v, dù s cũng đến r, ngồi 1 lúc r đi.” Nói xong, Mộ Nguyệt Bạch lại ngáp.

Bộ dạng của anh, hoàn toàn khác tưởng tượng của cô, vốn tưởng sẽ đảm phán kịch liệt, nhưng k ngờ, sẽ thành v.

K lẽ chuyện bức ảnh ah k biết?

K, Chuyện đó ngoài trời biết đát biết, chỉ có họ biết.

Nhưng nếu anh gửi, nửa đêm kêu cô đến, sao lại k nói?

Ai yo, rồi quá, thật sự rồi rồi!

“Băng Khuynh, anh thật em có chút lạ.” Mộ Nguyệt Bạch đắp lại áo khoác trên người, nhìn mặt nhỏ của cô.

“Hừ, em đâu chỉ lạ, em quả thật là điên rồi!” Nếu k điên, nửa đêm chạy đến đây làm gì?

“Bé điên!” Mộ Nguyệt Bạch sùng nịch đổi cách xưng hô.

“” Hạ Băng Khuynh k cười, cô k nói đùa với anh.

Mộ Nguyệt Bạch nhìn cô, đột nhiên nghĩ ra gì đứng dậy, đi đến bên Hạ Băng Khuynh, đắp áo choàng lên cho cô, rồi đem thảm qua đắp chân cô: “Em xem anh Nguyệt Bạch, chỉ lo cho mình ấm, quên em cũng lạnh!”

Hạ Băng Khuynh k lập tức lấy ra, vì cô thật sự sắp lạnh chết rồi.

Mộ Nguyệt Bạch đi đến góc phòng khách, lấy khăn choàng khác từ tủ ra, là màu đỏ của hoa hồng, màu này rất hợp với anh, khí chất của nam nhân sáng sủa phong lãng, khiến anh mang theo 1 cỗ yêu khí, nhưng k yêu nghiệt như nữ giới, mà là loại lười biếng mẽ hoặc khó tả, khiến cô nghĩ đến 1 loại sinh vật trong truyền thuyết Âu Châu, quý hút máu!

Cô quay người lại, lại ngồi lên ghế, nhẹ chèo chân, lấy 1 lọ trên bàn lên, ăn thật khô trong đó.

“Mộ Nguyệt Bạch, anh thật sự k có gì nói?” Hạ Băng Khuynh dò thám hỏi, cùng nhìn chăm chăm anh, như là muốn nhìn thấy dấu hiệu gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 253

Như hình như cô quên là, cô đang đối mặt với hồ ly lão luyện!

Dù trong lòng anh có âm mưu gì, cũng sẽ bị người trần mắt thịt nhìn thấy đc.

Mộ Nguyệt Bạch ngừng đầu, đưa thịt khô qua: “Ăn k?”

“K cần!” Hạ Băng Khuynh quyết đoán cự tuyệt, cô k vô tư đến nỗi muốn ăn vào lúc này.

“Hôm nay em quả nhiên là lạ, nói với anh Nguyệt Bạch coi rốt cuộc có chuyện gì?”

Nam nhân trc mắt chân thành, bộ dạng cảm lộ đồ ăn, như là con nít v, nhìn thế nào cũng k giống sẽ làm việc xấu.

Nhưng, anh tính toán tính tế, liệu chuyện như thân, đầy bụng tâm cơ cô cũng từng trải nghiệm qua.

Cô cảm thấy đầu mình k đủ thiếu sót.

Anh k nói, vậy cô đi!

Lấy khăn choàng và thăm trên ng xuống: “Tôi phải đi rồi! Anh mở cửa ra!”

“Cửa hôm nay k cài đặt khóa hẹn h!” Mộ Nguyệt Bạch mỉm cười.

Hạ Băng Khuynh ngáy ng, đứng dậy: “Uhm, vậy à, vậy tôi đi đây.”

Cô đi ra ngoài 2 bước, sau lưng lại truyền đến tiếng của Mộ Nguyệt Bạch: “E đợi tí---”

Chân Hạ Băng Khuynh như thăng xe.

Rốt cuộc còn gì muốn nói?

Trc đó nói nhiều lời nhảm nhí như v, là để làm nóng thời, bây h mới nói chủ đề chính?

Cô biết k đơn giản v mà!

Lưng thẳng tắp cứng nhắc, cô quay ng, mặt cường liệt như Lưu Hồ Lan: “Rốt cuộc còn muốn nói gì.”

Mộ Nguyệt Bạch bị biểu tình của cô làm ngây ng, nhủ mảy, nghĩ nghĩ, vẫn là bộ dạng k hiểu: “Băng Khuynh, hnay em k s chứ, có phải lúc đến gặp ác mộng, s nói chuyện cứ kì lạ v?” Anh thờ dài 1 hơi, lấy cái rô tình tế trên bàn lên, bỏ nhiều đồ vật vào trong, sau đó đưa cô: “Cầm lấy!”

Hạ Băng Khuynh lại ngạc nhiên lần nữa: “Anh kêu tôi lại, là muốn cho đồ ăn?”

“Nếu k e còn muốn gì? Cho anh Nguyệt Bạch chỉ có đồ gối mà đồ ăn vặt, còn có ** của anh Nguyệt Bạch, em cần k?” Nụ cười của Mộ Nguyệt Bạch lộ sự mê hoặc.

“Quên đi, anh tự để dành ăn đi!”

Cái gì mà đồ ăn, đến cái đánh rắm cô cũng k cần.

“Đến đồ ăn cũng k cần, nha đầu em nhất định bị bệnh rồi, anh vẫn nên gọi cho bác sĩ Trần, kêu đến khám cho em.” Mộ Nguyệt Bạch nói liền đề rõ xuống, sờ lấy đth.

Hạ Băng Khuynh nhìn thấy, liền ấn tay anh: “Đừng gọi đừng gọi---”

Đùa gì chứ, nửa đêm kêu bác sĩ đến, nếu kinh động Mộ Nguyệt Sâm, để anh thấy cô nửa đêm đến chỗ Mộ Nguyệt Bạch, giây phút nào cũng sẽ ném cô xuống sông.

“Đại ca, đồ ăn tôi lấy, đc chưa!” Cô thật sự muốn khóc nhìn anh.

Mộ Nguyệt Bạch lo lắng và đáng thương nhìn mặt nhỏ của cô: “Đây k fai vấn đề đồ ăn, mà em thật sự k s s?”

Hạ Băng Khuynh điều chỉnh tâm trạng: “Tôi k s, thật sự k s, chỉ gặp ác mộng mà thôi!”

Mộ Nguyệt Bạch cười, thả lỏng, nhìn Hạ Băng Khuynh cầm tay anh, trêu đùa nói: “Em muốn cầm tay anh Nguyệt Bạch đến bao h, k sợ Nguyệt Sâm ghen?”

“ANH---” Hạ Băng Khuynh mờ to mắt, k ngờ anh lại nói ra tự nhiên v.

“Ha, em k fai tưởng anh k biết chuyện của e với Nguyệt Sâm chứ, tuy anh Nguyệt Bạch thật rất đau lòng, nhưng đó là lựa chọn của em, anh nói r, mỗi ng đều có quyền yêu, như là anh yêu em mà em yêu Nguyệt Sâm v, đây có thể nói là lỗi của ai chứ.” Mộ Nguyệt Bạch mặt mắt thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 254

“Đc đc đc rồi, anh nói v cũng đúng, vậy anh hãy giấu tình cảm sâu tóng tít, sau đó chúc phúc cho bọn tôi đi!” Hạ Băng Khuynh nắm tay anh, cổ vũ anh.

Quý mới tin anh yêu cô!

Mộ Nguyệt Bạch thâm tình nhìn cô: “Anh thật sự yêu em!”

“Haha, cảm ơn, nhưng em thật k yêu anh!” Hạ Băng Khuynh nhìn lại đôi mắt thâm tình, sau đó thả tay anh, ôm rô đi.

Rời phòng làm việc, đi qua hoa viên, quay về đường cũ.

Về phòng, mừng cô vừa đặt xuống giường, để rõ qua 1 bên, rồi rắm nhìn điện thoại lần nữa, bức ảnh này ai gửi chứ? Nếu k fai là Mộ Nguyệt Bạch là ai?

Nhất định là anh ta!

Đêm nay, cô ngủ k yên.

Cảm giác này như cô ngủ bên quả bom v, nói k chừng ngày nào sẽ nổ, từ nay về sau, cô fai sống cuộc sống lo sợ đủ điều.

Mà đây k fai chuyện duy nhất k thể nói với Mộ Nguyệt Sâm!

Tệ nhất là dù bây h cô nói thật, thì như “sự tội tự thú”, chuyện gì đó nếu đã xử lý trong bóng tối, thì sẽ k còn có duyên với ánh sáng nữa.

Sáng, cô để đồ ăn vặt vào cặp, tính vô trường phân, sau đó đem rô để vào tủ áo, chọ ngày thiên thời địa lợi, Mộ Nguyệt Sâm k ở nhà trả lại anh.

Chống lên tủ áo, cô căng thẳng phát hiện bản thân lại làm thêm 1 chuyện lên lút, nhưng k lẽ bất cô ở trc mặt Mộ Nguyệt Sâm trả lại, luôn tiện nói cho Mộ Nguyệt Sâm, nửa đêm qua cô đến gặp Mộ Nguyệt Bạch sao? Cô còn muốn sống hay k đây.

“Em đang làm gì?”

Lúc đang đau khổ bị thương, sau lưng truyền đến tiếng lạnh lùng.

Sau lưng Hạ Băng Khuynh hóa đá.

Cô cúi đầu nhìn rõ trong tủ áo, mồ hôi lạnh tuôn ra.

Tiếng bước chân ở sau đi về trc, ngày càng gần, mà cô như bị điểm huyết k động đậy dc.

Ngân căn treo sợi tóc, cô phá dc “huyết”, ầm cái đóng cửa, quay người.

Mộ Nguyệt Sâm đã đến trc mặt cô.

“Mới sáng sớm, bệnh ngực lại phát tác?” Anh k ầm k nóng, k mặn k nhạt hỏi.

“E đang suy nghĩ mặc gì thôi.” Hạ Băng Khuynh tìm có nói.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn áo len trắng đen trên người cô, nhàn nhạt nói: “Em xác định mình chưa thay đồ?”

Hạ Băng Khuynh cúi đầu nhìn 1 cái, mới phát hiện mình sớm đã thay xong đồ rồi, cô ngậy ngực cười khan: “Đúng đúng rồi, em đã thay đồ rồi, em thật hồ đồ.”

Mặt cô cười, tim lại đang đánh mình.

Mắt đen của Mộ Nguyệt Sâm lướt qua tia ôn nhu và mơ hồ, anh từ từ đến gần, dùng giọng cực ái muội hỏi: “Có phải vì tới qua khiến e quá mệt, hại đến em tinh thần k tập trung dc?”

“Đúng đúng là v!” Hạ Băng Khuynh sớm bị anh ép đến sry, ng chột dạ vốn k thể chịu dc sự dọa dẫm, nào quan tâm anh đang nói gì.

Trà lời của cô khiến Mộ Nguyệt Sâm ngạc nhiên, như là lúc hôm qua cô chủ động hôn anh khiến anh kinh ngạc giật mình.

Anh điểm lên mũi cô: “K biết xấu hổ!”

Huhu, bây h cô làm gì có thời gian xấu hổ, sợ cũng k kịp!

Hạ Băng Khuynh quay qua ôm cánh tay anh, kéo anh ra ngoài: “Chúng ta xuống lầu đi, em đói chết rồi!”

“Tối qua tiêu hao nhiều thể lực v, sao có thể k đói.” Mộ Nguyệt Sâm ôm vai cô, ái muội nâng cằm cô lên.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 255

“Mộ Nguyệt Sâm, anh có thể” Hạ Băng Khuynh trong lòng chuẩn bị gì đó, cảm thấy k thể để anh tiếp tục trêu ghẹo k dừng dc, nên lớn gan nói anh: “Có thể dừng lăng lợ v không?”

Cô thật sự chịu k nổi anh lúc nào cũng trêu ghẹo.

Mặt đẹp của Mộ Nguyệt Sâm liền lạnh lẽo: “Em nói gì? Nói lại lần nữa!”

Lòng Hạ Băng Khuynh có chút sợ, lẽ lười với anh 1 cái: “Kêu anh đi cẩn thận!”

Nói xong, cô nhanh chóng chạy đi.

Nha đầu thối, dám giáo huấn anh!

Biểu cảm Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng đi theo xuống.

Hạ Băng Khuynh ở dưới lầu cầu trời cầu phật Mộ Nguyệt Bạch đừng xuất hiện, tốt nhất trong nhà ăn k có ai.

Nhưng,

Trời k theo ý nguyện, Mộ Nguyệt Bạch sáng ngồi ngồi, như là ánh sáng nơi Bắc cực chiếu vào mắt cô.

Cô đi đi rồi đột nhiên quay người, đụng vào Mộ Nguyệt Sâm đang từ sau lên.

Mộ Nguyệt Sâm đẩy vai cô ra, nhúu mày: “Em gấp gấp cái gì.”

“Hôm nay em muốn ra ngoài ăn!” Hạ Băng Khuynh k cho anh cơ hội hỏi, kéo tay anh đi ra phòng ăn.

Mộ Nguyệt Bạch cười cười, tiếp tục nhàn nhã uống cafe của mình.

Bên ngoài, Hạ Băng Khuynh ngồi vào xe Mộ Nguyệt Sâm.

“Em như đang tránh Mộ Nguyệt Bạch.” Mộ Nguyệt Sâm ở bên nói, mắt mang tia nghi ngờ.

“K ãi tránh, mà là ghét, anh ta cứ ức hiếp em, hôm qua còn hôn anh, em cũng muốn đánh anh ta.” Hạ Băng Khuynh đưa nắm đấm nhỏ lên.

Miệng tự nhiên nói tiếp, trong lòng lại căng thẳng như thiên quân vạn mã áp xuống.

Nếu Mộ Nguyệt Bạch là hồ ly, Mộ Nguyệt Sâm là sói, tuy k giáo hoạt, nhưng cực kỳ nhạy bén, muốn thoát khỏi tầm mắt anh, cần 1 lần liền thành, k thể có sơ hở.

Mộ Nguyệt Sâm có chút thả lỏng mày, sau đó cười: “K ngờ em bảo vệ anh như v.”

“Đó là đương nhiên! Chúng ta đã” Hạ Băng Khuynh xấu hổ cúi đầu: “Em cũng là ng của anh rồi, sao có thể hướng về người khác.”

“Uhm, biết giác ngộ rất tốt!” Mộ Nguyệt Sâm rất hài lòng.

“Đưa em đi ăn chỗ ngon đi.” Hạ Băng Khuynh cười ngọt ngào, già bộ nũng nịu đến gần vai anh, dây dưa.

Chỉ cần đồ cho đại gia vui, anh sẽ k có thời gian nghỉ ngơi.

Mộ Nguyệt Sâm sờ đầu cô: “Hôm nay ngoan v, đưa em đi chỗ tốt.”

“Thật sao?” Hạ Băng Khuynh làm vẻ mặt vui vẻ.

“Biểu cảm k cần khoa trương như v.”

“Ngta thật sự vui mà.”

“Đc rồi, ngồi cho đáng hoàng!”

Đột nhiên cô nũng nịu như v, Mộ Nguyệt Sâm ngược lại k quen, nhưng trong lòng anh vẫn rất vui.

Hạ Băng Khuynh ngồi đáng hoàng, thờ phào trong lòng.

Xe khởi động rồi, cô nghiêng đầu nhìn mặt nghiêng của anh, lòng cảm thấy hạnh phúc, mối tình này, dù cực khổ thế nào cô cũng bảo vệ nó, k để ai phá hoại!

Cô thể!

Mộ Nguyệt Sâm mang cô đến nhà hàng ở giữa sườn núi lộ thiên.

Tuy có chút lạnh, nhưng có ánh nắng, không khí trong lành, chỗ họ ngồi có thể thấy hết núi rừng, hoang dã rộng rãi, sương trắng trôi mờ ảo, đẹp như tiên cảnh.

Hạ Băng Khuynh ngồi trên sofa êm, đưa tay sờ sương mù trong k trung, mặt nhỏ mang theo nụ cười vui vẻ đơn thuần: “Thật đẹp.”

“K đẹp bằng em!” Mộ Nguyệt Sâm ở đối diện nói 1 câu.

“Thật sao?” Hạ Băng Khuynh 2 tay chống cằm, mắt lấp lánh nhìn anh: “Em đẹp chỗ nào?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tán Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 256

“Tâm hồn em đẹp!”

“K ngờ anh biết nói chuyện như v, tâm hồn em quả thật rất đẹp.”

“Đương nhiên rồi, bình thường mà thôi, càng ngốc tâm hồn càng đẹp, em đã ngốc đến độ muốn nắm không khí rồi, k nghĩ cũng biết, tâm hồn em đẹp cỡ nào.”

“” Mặt Hạ Băng Khuynh xụ xuống: “Mộ Nguyệt Sâm 1 ngày anh k nói móc em k chịu dc s, có bạn trai nào như anh k.”

Cô tưởng anh dối tình, học cách ngọt ngào rồi, cô thật ngây thơ!

“Bạn trai?” Đáy mắt Mộ Nguyệt Sâm có ý cười ôn nhu: “Cuối cùng cũng đích thân thừa nhận thích anh rồi?”

“Lời này là lời người nói sao?” Hạ Băng Khuynh tức giận.

Cô nếu k thích anh, sẽ đưa thứ quý giá nhất cho anh sao.

Mộ Nguyệt Sâm thấy cô có chút tức giận bấu môi, nghiêng người xoa mặt cô: “Thật ra anh cũng khá thích em, em xem, em để nuôi lại ngốc nghếch, tức giận mặt như bánh bao, nhéo vào cảm giác mềm mại, ngta bắt nạt anh, còn biết bảo vệ, rất đáng yêu!”

Hạ Băng Khuynh hướng về phía anh: “Anh mới giống bánh bao!”

“Đừng dối lòng, nhìn ngang dọc anh đều k giống!”

“Em ngang dọc cũng k giống!”

“Giống!” Mộ Nguyệt Sâm dùng sức nhéo mặt cô thành hình tròn, sau đó nhìn rồi cười phụt ra tiếng: “Hahaha---”

Ông chủ bụng đồ ăn sáng nghe tiếng cười, lại thấy cảnh này, nôi da gà.

Tam thiếu của ông có phải dạo gần đây thần kinh có vấn đề?

Vậy mà lại cười ra tiếng?

Ông chủ ho 1 tiếng, bụng đồ ăn vào.

Hạ Băng Khuynh xấu hổ đẩy tay anh ra, Mộ Nguyệt Sâm là tên hư hỏng!

“Làm món ngon gì chứ chúng tôi, giới thiệu 1 chút.” Mộ Nguyệt Sâm tâm trạng tốt, nở nụ cười với ông chủ.

Ông chủ thấy quái lạ, là ng quen mấy chục năm k thấy anh cười, đột nhiên lại cười với ông, k biết dọa mới lạ.

Ông mở khay ra: “Bánh kem hắc tuyền, miễn cua phô mai, mì ý, còn có nước ép tôi tự chế, đừng hỏi tôi làm thế nào, bí mật!”

Ông chủ rất có cá tính!

Hạ Băng Khuynh cười với ông: “Cảm ơn giới thiệu.”

“Vừa nhìn là biết cô là thiên thần!” Ông chủ cười thân thiện với Hạ Băng Khuynh: “Hai ng từ từ dùng!”

Ông chủ rời đi, Hạ Băng Khuynh bắt đầu ăn.

Nhìn chỉ 3 món, nhưng vị khiến ng khác kinh ngạc, đặc biệt là bánh kem hắc tuyền.

Cô ăn bánh kem, lại động não: “Mộ Nguyệt Sâm, bánh kem này em có thể mua về 1 miếng k?”

“Có thể” Mộ Nguyệt Sâm đáp bình thản, nâng mắt, vừa uống nước ép nói: “Hôn 1 cái mua 1 cm, tự tính.”

“” Mặt Hạ Băng Khuynh liền thất vọng: “Anh nhân cơ hội.”

“Đây đâu gọi là nhân cơ hội, là em muốn ăn, đâu phải anh ăn, em cũng lớn rồi, phải biết, k có công mà nhận là k đc, em muốn gì, phải tự đi lấy, muốn ăn bánh kem, qua đây hôn anh---” Mộ Nguyệt Sâm chỉ mặt mình.

Hạ Băng Khuynh nhìn anh, rất có cốt khí nói: “K ăn đồ ăn hôn mà có!”

“Tùy em thôi---” Mộ Nguyệt Sâm bộ dạng k miễn cưỡng.

Thấy anh thật k muốn mua, Hạ Băng Khuynh đôi kẻ sách, giả bộ dễ thương kêu: “Mộ Nguyệt Sâm, Nguyệt Sâm, Sâm Sâm, anh Sâm”

Mộ Nguyệt Sâm kiến nghị: “Kêu chồng thử xem, có thể có tác dụng!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 257: Hôn nam nhân của mình mấy cái cũng không sao

Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Chương 257: Hôn nam nhân của mình mấy cái cũng không sao

“Mộ Nguyệt Sâm---” Hạ Băng Khuynh vỗ bàn, cầm nĩa chỉ vào anh, cứng rắn nói: “Mua hay k!”

“K mua!” Mộ Nguyệt Sâm đẩy nĩa xuống, lắc đầu.

Mềm cứng đều dùng rồi, k ngờ đều vô dụng, Hạ Băng Khuynh liền nhứt chỉ hôn nam nhân của mình mấy cái hình như cũng k s!

Thế giới ăn vật, chính là kỳ diệu như v!

Tư tưởng sẽ tự nhiên bị thay đổi bởi đồ ăn ngon.

Cô đứng lên, đi gần về trc, tay nhỏ bưng mặt anh, k nói 2 lời, hôn loạn trên đó, đem đầu mỡ,

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

98.46%

son môi, nước miếng trên miệng, toàn bộ dính lên khuôn mặt đẹp của anh.

Hôn xong, cô thả mặt anh ra, đưa 2 ngón tay lên: "E hôn đc 2 miếng!"

Mộ Nguyệt Sâm sờ trán, tay để trc mắt nhìn 1 cái, trên ngón tay dính những thứ lộn xộn, đối với ng bệnh sạch sẽ mà nói, quả thật k thể nhìn!

Đọc Nhanh Tại VietWriter.com

Mắt thấy anh sắp tức giận, Hạ Băng Khuynh nhanh chóng nắm tay anh, vô tội nói: "Miệng ngta sắp hôn đến tê rồi, là anh nói, hôn 1 cái 1cm."

Mộ Nguyệt Sâm nhìn mặt nhò trc mắt, cuối cùng cũng tha cho cô.

Lúc đi, trên tay Hạ Băng Khuynh cầm 2 miếng

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

98.53%

bánh kem, thấy cô vui v, mắt Mộ Nguyệt Sâm có tia ôn nhu.

Trường.

Tiết đầu xong, Hạ Băng Khuynh lập tức dâng bảo bối lấy ra bánh kem chia cho chị em.

2 ng ngồi ở ghế bên hồ, phơi nắng, ăn bánh kem.

Đọc Nhanh Tại VietWriter.com

"Bánh kem này ngon quá, nhất định siêu đắt!"
Tiêu Nhận ăn 1 miếng, liền quyết đoán nói ra bình luận, đồng thời cảm thán: "Có bạn trai đẹp trai có tiền thật tốt!"

Tốt cái gì, đây là hi sinh sắc mới có đó.

Nhưng chuyện mất mặt cùng ** như v, với tính

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

98.59%

của Hạ Băng Khuynh sẽ k nói, cô ăn bánh kem trên muống: "Vì ngon nên tớ mới mua về, k tệ chứ!"

"Coi như yêu tinh cậu có lương tâm." Tiêu Nhân cười khoác vai cô, cướp 1 muống từ hộp của Hạ Băng Khuynh.

"K fai cậu cũng có sao, cướp của tớ làm gì?" Hạ Băng Khuynh di chuyển hộp ra.

Tiêu Nhân ồm ồm, làm bộ dạng thiếu nữ, cực kỳ yêu kiều: "Ăn bánh kem ngon v, đột nhiên tớ nhớ đến Tu Tu nhà tớ, tớ k thể ích kỉ v, bánh kem này đợi tí đưa cho anh ấy."

"" bánh kem và Quý Tu có quan hệ gì s?"

Hạ Băng Khuynh nhìn hộp của cô 1 cái, nhắc nhở cô: "Nhưng cậu đã ăn mất 1 miếng, cậu

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

98.65%

ăn qua rồi."

"Anh ấy k ngại!" Tiêu Nhân tự tin xua tay.

"K fai tớ công kích cậu, nhưng tớ thấy thấy sẽ ngại." Trừ khi thấy Quý thần kinh thép, nhưng thật tế k fai!

"Yên tâm, tớ có cách cho anh ấy ăn." Tiêu Nhân cầm muống lên liếm, liếm hết bánh bơ trên đó, để vào trong hộp, đóng hộp lại.

Biểu cảm Hạ Băng Khuynh bắt đầu rồi, cũng có thể nói đợi lát, nha đầu này bắt thấy Quý ăn nước miếng của mình!

Cô có thể tưởng tượng đc ám ảnh tâm lý mà lúc đó thấy Quý phải chịu lớn cỡ nào.

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

98.72%

"Đúng rồi, có chuyện rất kì lạ!" Tiêu Nhân cầm cặp lên, tìm kiếm trong đó.

"Chuyện gì lạ? Cậu tìm gì." Hạ Băng Khuynh nhìn Tiêu Nhân cứ lục cặp, cũng k biết tì gì.

"Ài, rõ ràng để đây, có rồi---" Tiêu Nhân lấy 1 thứ dài dài từ trong cặp ra, đưa đến trc mặt Mộ Nguyệt Sâm: "Cậu xem, băng đô này quen mắt k."

Độc Nhanh Tại VietWriter.com

Máu huyết toàn thân Hạ Băng Khuynh như ngưng trệ.

-----Nhóm dịch: Boss - App iNovel

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

98.78%

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 258: Hình như bị đe dọa

Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Bánh kem trên tay rơi xuống cỏ.

Mặt cô trắng bệch nhìn băng đô, mắt như nhìn thấy tử thi sống lại, toàn thân mỗi tế bào để lạnh lẽo.

Tiêu Nhân bị phản ứng của cô dọa sợ: "Băng Khuynh, sao thế? Sắc mặt khó coi v?" Cô nắm tay cô, cảm thấy lạnh thấu xương.

Nhưng cô không hiểu, cô nói gì khiến cô sợ sao?

K lẽ là băng đô này, vì cái này?

"Băng Khuynh---" Tiêu Nhân cẩn thận kêu cô, dù cho thần kinh cô rộng như đường lớn, cũng biết bây giờ cô không khỏe lắm.

Băng Khuynh nhìn yếu đuối, nhưng thực tế nội tâm rất mạnh mẽ, cô không phải là người nhát gan, trừ khi có thứ gì thực sự làm cô sợ.

Hạ Băng Khuynh bình tĩnh lại, hỏi Tiêu Nhân: "Băng đô này sao cậu có?"

"Sáng nay tớ đến phòng để đồ lấy đồ, nó ở trong tủ của tớ, tớ nhớ từ đây lúc dạo phố, cô thích cái này, nhưng chê mắc k mua, nhưng tớ nhìn ra cậu thật sự thích nó, cho nên ẩn tượng đặc biệt sâu, sáng nay thấy tớ cảm thấy lạ, lúc này tớ nói với cậu, bây giờ nhìn phản ứng của cậu, có vẻ chuyện không đơn giản, nhìn cô bị dọa đến hồn bay phách tán." Tiêu Nhân ôm cổ cô: "Rốt cuộc có chuyện gì?"

"Chuyện rất phức tạp!" Hạ Băng Khuynh lúc này rồi đến không có sức nói chuyện.

"Hạ Băng Khuynh có xem tờ là chị em k, phức tạp cỡ nào cũng fai nói tờ biết, nếu k tờ ngủ k đc." Tiêu Nhân giận dữ với cô, nha đầu này cứ thích giấu chuyện.

"Tiêu Nhân trc khoan hỏi, cậu để tờ bình tĩnh đã," Đầu Hạ Băng Khuynh dựa vào đầu gối.

"Cậu---" Tiêu Nhân còn muốn nói gì đó, nhưng thấy cô như vậy cũng cố thể tạm thời nhìn xuống.

"Tút tut---"

Điện thoại trong túi Hạ Băng Khuynh kêu lên 2 tiếng, đến 1 tin nhắn.

Tâm trạng hỗn loạn lúc này bị kích thích!

Ánh nắng có ấm hơn nữa, cũng cảm thấy mình như đang ở phần mộ.

Giống như tâm trạng bất an tối qua, như bàn tay trong tối bóp chặt tim cô, cảm giác bị đe dọa khổng chế thật sự khó chịu.

"Đth cậu hình như có tin nhắn!" Tiêu Nhân tưởng Hạ Băng Khuynh k nghe, ở bên nhắc.

"Tờ biết, xem ngay đây." Hạ Băng Khuynh sờ lấy đth, hít sâu, mở ra xem, phát hiện chỉ là tin rác, cả ng như thả lỏng.

Cô sắp suy nhược thần kinh rồi.

Tiêu Nhân ở bên nhìn k đc nữa thở dài: "Rất cuộc chuyện lớn cỡ nào, dọa cậu thành như vậy? Cậu k nói nữa, tờ thật sự giận đó---"

Hạ Băng Khuynh nhìn cô: "Tớ, hình như bị ng khác đe dọa!"

"Đe dọa?" Tiêu Nhân kinh ngạc: "Ai đe dọa cậu?"

"Tuy k có chứng cứ cụ thể, nhưng tớ cảm thấy là anh ta!"

Độc Nhanh Tại VietWriter.com

"Anh ta? Ai? Hạ Băng Khuynh tớ k hiểu cậu nói gì, có thể giải thích đàng hoàng k!"

Băng đồ đến tay Tiêu Nhân, cô biết k giấu đc rồi, nói cũng tốt, ít nhất có ng cùng phân tích chuyện này, ngkhac cô k tin, nhưng Tiêu Nhân là bạn tốt nhất của cô, cô tuyệt đối tin.

Quay qua bên cô: "Tớ nói cậu biết, băng đồ này là Mộ Nguyệt Bạch tặng, còn nhớ ngày

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

99.10%

Hạ Băng Khuynh nhìn cô: "Tớ, hình như bị ng khác đe dọa!"

"Đe dọa?" Tiêu Nhân kinh ngạc: "Ai đe dọa cậu?"

"Tuy k có chứng cứ cụ thể, nhưng tớ cảm thấy là anh ta!"

Độc Nhanh Tại VietWriter.com

"Anh ta? Ai? Hạ Băng Khuynh tớ k hiểu cậu nói gì, có thể giải thích đàng hoàng k!"

Băng đồ đến tay Tiêu Nhân, cô biết k giấu đc rồi, nói cũng tốt, ít nhất có ng cùng phân tích chuyện này, ngkhac cô k tin, nhưng Tiêu Nhân là bạn tốt nhất của cô, cô tuyệt đối tin.

Quay qua bên cô: "Tớ nói cậu biết, băng đồ này là Mộ Nguyệt Bạch tặng, còn nhớ ngày

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

99.10%

chúng ta bị phạt trực k”

-----Nhóm dịch: Boss - App iNovel

Độc Nhanh Tại VietWriter.com

Theo dõi truyện tại nhóm :
Trần Thị Mỹ

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

99.17%

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 259: Tìm điểm yếu

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Hạ Băng Khuynh nói chuyện đã trải qua đầy đủ cho Tiêu Nhân nghe.

"Trời ơi, thật phức tạp---" Tiêu Nhân nghe đến nhức đầu, sợ hãi ném băng đồ ra xa, nhưng trên đó có bệnh truyền nhiễm v: "Bản cô nương cuối cùng cũng hiểu huyết án màn thêu dẫn tóc rồi, đây hoàn toàn là sợi tóc có thể dẫn đến yêu hận triền miên."

"Bây giờ cậu biết tại sao tớ sợ rồi." Hạ Băng Khuynh cực kỳ phiền não chống đầu.

"Cậu nghi ngờ nhị thiếu làm? Nhưng tớ nhìn anh ta không giống như vậy."

"Mộ Nguyệt Bạch là người thế nào tớ nghĩ cả thế giới cũng không biết, anh ta như hồ sâu không đáy, chúng ta thấy, chẳng qua là phong cảnh bên

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

99.23%

ngoài, bên trong không ai biết được."

Tiêu Nhân không tin nói: "Có huyền ảo như cậu nói không? Tớ cảm thấy anh ta là người đặc biệt ôn nhu và đẹp trai."

Hạ Băng Khuynh bắt lực: "Tiểu thư, cậu đừng quên, bí mật băng đồ chỉ có tớ và anh ta biết, không phải anh ta là ai."

"Cũng có thể là luôn muốn biết điểm yếu của cậu, hôm qua cậu lên bờ, nếu là tớ, cũng biết cậu chột dạ, cho nên cậu ném làm gì, lớn gan nói cho tam thiếu không được sao? Cậu không nói được, tớ nói, mẹ nó, chút chuyện, không tin nói không rõ." Tiêu Nhân vỗ đùi, như một hảo hán.

Hạ Băng Khuynh không lạc quan như cô: "Tiêu Nhân, hoặc là chuyện đó trong thế giới chúng ta là chuyện nhỏ, nhưng cậu không hiểu Mộ Nguyệt Sâm, chuyện này dù là tớ tự nói hay là

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

99.31%

bị phát hiện, hoặc cậu nói dùm, kết quả như nhau, thứ anh ấy thật sự nghe đc chỉ 1 câu: Tối đó tớ ở chỗ Mộ Nguyệt Bạch!"

Tiêu Nhân rất k biết điều cừoi: "Điểm này tớ tin, tính của tam thiếu, cậu sẽ k có hậu quả tối, cho nên gần vua như gần hổ, sáng còn sùng ái, nói k chừng quay lưng liền đánh cậu vào lãnh cung. Nhưng mà, tớ khuyên cậu nên chủ động đầu hàng, nhiều nhất bị chửi mấy câu."

Đọc Nhanh Tại VietWriter.com

"Tớ k thể để anh ấy biết." Hạ Băng Khuynh vẫn lắc đầu: "Vì tớ k muốn chuyện nói k rõ này, thành cái gai mãi mãi trong lòng anh, k muốn anh ấy khó chịu."

"Băng Khuynh---" Tiêu Nhân kéo tay cô: "Cậu thật sự yêu anh ấy rồi đúng k?"

"Uhm!" Hạ Băng Khuynh kiên quyết gạt đầu.

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

99.38%

"Thích 1 ng nhiều nhất cảm thấy họ tốt, nhưng yêu 1 ng bắt đầu nghĩ cho họ, tớ k ngờ cậu yêu anh ấy sâu v" Tiêu Nhân nghĩ, nói: "Đc rồi, v chúng ta cố giấu chuyện này, đừng để ng xấu lợi dụng."

"Nhưng tớ đầu k lại hồ ly giả Mộ Nguyệt bạch, anh ta rất lợi hại!" Hạ Băng Khuynh chán nản.

Đọc Nhanh Tại VietWriter.com

Tiêu Nhân di chuyển ánh mắt, nghĩ cách, đột nhiên, đầu ra "điều kế", cô cười hì hì, nói với Hạ Băng Khuynh: "Vậy nếu, trên tay chúng ta nắm lấy điểm yếu của anh ta, vậy k fai là xong sao."

Hạ Băng Khuynh đầu đập vào gối: "Tìm điểm yếu trên ng anh ta, k bằng trực tiếp quỳ dưới chân anh, ta, kêu anh ta tha thứ."

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

99.46%

Tên đó, quả thật là bông gòn đầy độc.

"Đừng tăng bốc ngkhac, hạ bản thân đc k."

Tiêu Nhân đánh lưng cô 1 cái: "K tìm đc, chúng ta tạo!"

Hạ Băng Khuynh bị đánh muốn rã người, nhưng câu sau của Tiêu Nhân khiến cô hưng phấn: "Nói xem, tạo thế nào?"

Độc Nhanh Tại VietWriter.com

-----Nhóm dịch: Boss - App iNovel

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

99.54%

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 260: Chú ý rách nát

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

"Anh ta sợ gì nhất?"

"K biết!"

"Cậu ngốc à, đương nhiên là tin đồn xấu, ng có tiền sợ tin đồn, bọn họ cần mặt mũi, hơn nữa nhị thiếu còn là nhà nghệ thuật, danh tiếng của nghệ thuật gia rất quan trọng, đến lúc cậu nắm trong tay việc hủy hoại danh tiếng của anh ta" Tiêu Nhân đưa tay lên: "Còn sợ anh ta k bị uy hiếp?"

"Cho nên ý cậu là, chúng ta đồn tin xấu về Mộ Nguyệt Bạch?" Điều này quá điên rồ.

"K sai, đây là cách làm 1 lần thu đc suốt đời, cũng là cách tốt nhất, cậu nghĩ xem, nếu cậu fai trả giá bằng việc ở trường chạy dòng dòng nếu giết tở, cậu có giết k?"

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

99.62%

Nhìn Tiêu Nhân mang bộ dạng tính kế lão luyện, nắm chắc phần thắng, tuy Hạ Băng Khuynh luôn nhắc nhở bản thân đây là chủ ý rách nát k tin đc, nhưng nội tâm nhin k đc muốn dựa vào, thật sự đang dẫn đố.

Nghe có vẻ điên rồ k đáng tin, nhưng nếu thành công, nói k chừng áp chế đc Mộ Nguyệt Bạch.

Dù s anh là ng, k fai thân.

"Vây, cụ thể làm tin đồn thế nào?" Hạ Băng Khuynh cẩn thận hỏi, cảm thấy bản thân đang làm chuyện cực kỳ nguy hiểm, nhưng cô hình như cũng có thể làm đc.

"CHỤP- HÌNH- NUDE!" Tiêu Nhân nói từng chữ.

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

99.68%

"" Haha, hình nude? Mặt Hạ Băng Khuynh đen lại: "Quên đi, coi như chưa hỏi, nghĩ cách khác."

"Sợ gì, cứ lột sạch đồ rồi chụp, đâu kêu cậu sờ."

"Tớ ngược lại k làm đc chuyện này!"

Nếu k thành công thì sao? K fai lại có thêm 1 chuyện k thể nói rõ sao? Cô k muốn càng sai càng nhiều, càng ngày càng tiêu đời.

"K có tiền đồ! Quên đi, ài, vì hạnh phúc sau này của cậu và tam thiếu, loại chuyện cần IQ cao, độ khó cao, kĩ thuật cao vẫn là tớ làm, tớ bảo đảm full HD cho cậu." Tiêu Nhân rộng lượng nói.

"Haha--" Hạ Băng Khuynh cười khan 2 tiếng: "Sau đó tớ giấu phim đó đến thiên hoang địa lão, biển cạn đá mòn, tớ sao lại biến thái như v chứ."

Hơn nữa nếu bị Mộ Nguyệt Sâm phát hiện cô giải thích thế nào?

K lẽ nói, cô có sở thích giấu hình nam nhân đẹp khóa thân?

"Cậu s phiên thể này cũng sợ kia cũng sợ, có thể thành đại sự sao, tớ giấu cho cậu là đc chứ gì." Tiêu Nhân lớn giọng nói.

"K sợ bị Tu Tu yêu dấu thấy à."

"Thấy thì s, k fai anh ta lúc nào cũng nhìn ngta nude sao, tớ xem thì thế nào?"

"Tiểu thư, đó là tử thi, k gọi là ng, cách biệt rất lớn."

Tiêu Nhân k câu nệ tiểu tiết xua tay: "Ài ya, quản nó là gì, nói chung tớ k sợ, cứ quyết định v, tớ làm, cậu yên tâm, tuyệt đối giúp đc cậu, đến lúc đó, cậu k cần lo lắng mà sống, công khai quan hệ, từ đó về sau, hoàng tử và công chúa sống cuộc sống hạnh phúc với nhau."

Độc Nhanh Tại VietWriter.com

Hạ Băng Khuynh bị nói đến dao động rồi.

Nghĩ tới nghĩ lui, quyết định làm: "Đc rồi, nếu thật sự làm, nhất định sẽ k để cậu 1 mình, chỉ là, k thể xuống tay ở Mộ gia, chúng ta k lừa anh ta ra ngoài, còn k thể để anh ta phát giác."

"Hay là tối hẹn anh ta đi dạo phố, sau đó nhân

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

99.87%

đêm tối đánh ngất anh ta. kéo vào hẻm nhỏ."

-----Nhóm dịch: Boss - App iNovel

Độc Nhanh Tại VietWriter.com

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

100.00%

Chương 261

Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

“Kéo đầu cậu, anh ta cao to như v, đừng nói kéo, chúng ta đến di chuyển còn k nổi, đừng nói nữa, cậu tưởng anh ta ngốc à? Chúng ta tự nhiên rủ đi dạo phố, Mộ Nguyệt Bạch là hồ ly già!”

“Cũng đúng!”

“Có rồi,” Hạ Băng Khuynh đột nhiên nghĩ ra chủ ý khác: “Nghe chị tớ nói, Mộ gia có 1 biệt thự suối nước nóng, nếu chúng ta nghĩ cách kêu anh rủ thuyết phục anh ta đi, như v, anh ta sẽ k đề phòng.”

“Ý hay, cứ v, ng càng nhiều anh ta càng thả lỏng, chúng ta tìm mấy ng cùng đi, đến lúc liên thủ xử lý tên đó.” Tiêu Nhân lại vỗ đùi, cảm thấy như đi cướp ngân hàng v.

Đội họ nói xong, nghĩ đến h lên lớp mới phát hiện, đã trễ tiết học.

Chiều tan học, Hạ Băng Khuynh đi đến cổng trường.

Hôm nay Trác Tùy Hàng đón cô, nói là Mộ Nguyệt Sâm đi gặp khách, trễ tí mới về nhà, mà còn nói 1 chuyện cho cô biết, CN này Mộ Nguyệt Sâm đi công tác bên ngoài.

Hạ Băng Khuynh nghe v, thầm cảm thấy quả là thiên thời địa lợi!

Cơm xong, cả nhà ở phòng khách uống trà.

Hạ Băng Khuynh nhân cơ hội hỏi chị:

“Nghe nói gần đây là suối nước nóng nổi tiếng cực kỳ.”

“Đúng v, chị và anh rể năm nào cũng đi, rất thoải mái, em muốn đi?” Hạ Vân Khuynh đc quýt đã lột vỏ vào miệng em gái.

Hạ Băng Khuynh cắn miếng, cười: “Em chỉ hỏi thôi.”

Tân Viên Thường ngồi đối diện mở miệng: “Đi đi, dù gì nhà chúng ta có biệt thự bên đó, hồi trc mua cũng vì muốn mùa đông có suối nước nóng tắm, Cẩm Đình, đưa Vân Khuynh với Băng Khuynh đi đi, Nguyệt Bạch k có chuyện gì cùng đi đi.”

Mộ Nguyệt Bạch đang đọc tạp chí bên kia ngẩng đầu, cười đáp 1 tiếng: “Đạ đc!”

Trúng kế rồi!

Lòng Hạ Băng Khuynh âm thầm vui mừng, bước 1 thành công, cô nhìn Mộ Cẩm Đình: “Anh rể, em có thể mang vài ng bạn đi chung k?”

“Đương nhiên đc!” Mộ Cẩm Đình đáp ứng ngay: “Đúng rồi, đồng thời kêu thêm thầy Quý, anh có 1 vấn đề học thuật muốn thảo luận, vừa tắm suối nước nóng vừa nói chuyện với ng cùng chí hướng, thật sự là chuyện vui lớn.”

A? Còn kêu thầy Quý!

Lòng Hạ Băng Khuynh k muốn, dù sao cô và Tiêu Nhân fai làm chuyện xấu, nhưng thấy bộ dạng hưng phấn của anh rể, cô nói k, xui xẻo sẽ khiến Mộ Nguyệt Bạch nghi ngờ, chỉ có thể nói: “VẬY em kêu thử, k biết thầy có rảnh k.”

“Bây h gọi hỏi ngay đi.”

“Dạ, dạ đc.”

Lấy đth ra, Hạ Băng Khuynh gọi cho thầy Quý, bên kia rất nhanh nhấc máy, cô lễ phép nói: “Thầy Quý, em là Hạ Băng Khuynh, em muốn hỏi CN này thầy rảnh k. chúng ta đi tắm suối nước nóng, thầy đi k?”

Ngán vạ lần đừng nói đc!

“Đc thôi!” Quý Tu bên kia đáp ứng.

Trc mặt Hạ Băng Khuynh trời đất u ám, thầy Quý sao có thể tùy tiện đồng ý như v!

Nhưng ngta đồng ý rồi, cô có thể làm gì: “VẬY, thời gian địa điểm cụ thể gửi thầy sau nha.”

“Uhm, đc!”

“Tạm biệt”

Cúp máy, lòng cô căng thẳng, làm “việc xấu” trc mặt chị và anh rể đã nguy hiểm rồi, cộng thêm thầy Quý, mà quan trọng là, nha đầu Tiêu Nhân này, có thầy Quý ở đó, nhất định sẽ làm loạn, mà ng họ cần đối phó lại là hồ ly giả giáo hoạt.

Nghĩ đến hồ ly giả, hồ ly giả đó đến nâng mắt nhìn cô, miệng mang nụ cười, mắt ôn nhu như nước mang theo ánh sáng nhẹ nhàng chiếu vào người cô: “Biểu cảm của bé dễ thương hình như k muốn thầy Quý đi lắm”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 262

“Sao, sao có thể chứ!” Hạ Băng Khuynh cười che giấu.

K fai anh luôn xem tạp chí sao, sao biết đc lòng cô nghĩ gì?

Quá khủng bố rồi!

Ngoài cửa, Mộ Nguyệt Sâm bước vào.

Hạ Băng Khuynh thấy anh, như hoa thấy mặt trời v, lập tức nở hoa phát triển xinh đẹp.

“Nguyệt Sâm, CN này đi suối nước nóng k.” Mộ Nguyệt Bạch ở sofa kêu lên.

“Suối nước nóng?” Mộ Nguyệt Sâm nhủu này.

“A uhm, Băng Khuynh nói muốn đi, chúng ta đều đi, cũng kêu luôn thầy Quý rồi.” Mộ Nguyệt Bạch mang ý cười đáp.

Mắt Mộ Nguyệt Sâm roi trên mặt Hạ Băng Khuynh: “Em muốn tắm suối nước nóng?”

Hạ Băng Khuynh cẩn thận rụt ng lại: “Hả, em chỉ hỏi thử mà thôi.”

“Nhưng đã định xong rồi.” Mộ Nguyệt Bạch ở bên bổ sung 1 câu.

Mộ Nguyệt Sâm nhân nhậ nói: “Vậy đi đi, vừa hay, lịch công tác của anh đổi qua thứ 2.”

Tre mắt Hạ Băng Khuynh là 1 mảng đen tối.

Dưới ánh mắt của anh, cho cô 100 lá gan, k 1000 lá, 1 vạn lá, cũng k dám!

Quả nhiên, đây là chủ ý rách nát k đáng tin!

Nhưng đã định xong k thể k đi, đến thầy Quý cũng hẹn rồi, Mộ Nguyệt Sâm nhất thời nói k đi công tác, hình như, bước 2 k thuận lợi, còn rất rối loạn.

Mộ Nguyệt Sâm ngồi xuống, mắt lúc nào cũng như nghiền cứu mặt của Hạ Băng Khuynh.

Sau đó, mọi ng tự về phòng nấy.

Hạ Băng Khuynh vừa về liền gọi cho Tiêu Nhân: “Nói cậu nghe 1 tin k may, chúng ta k thể thực hiện kế hoạch, tuy thành công dụ Mộ Nguyệt Bạch đi suối nước nóng, nhưng đến Mộ Nguyệt Sâm và thầy Quý cũng đi.”

“Tu Tu cũng đi?” Tiêu Nhân đang đắp mặt nạ bên kia cứng nhắc, nhảy dựng từ giường lên.

“Đúng, anh rẻ đột nhiên muốn kêu.”

“Nói v, tớ sắp đc tắm suối nước nóng cùng chồng rồi, thật tốt, aaaa---”

Điện thoại bên kia điên cuồng kêu.

Hạ Băng Khuynh thờ sâu!

Đây căn bản k fai điểm chính đc k!

Sáng thì như thần tính toán, kêu cô quyết tâm mạo hiểm, kết quả bày bố xong hết, nha đầu này chớp mắt đã quên chuyện.

Sớm fai biết nha đầu này k đáng tin.

K nên nghe cô gái điên này! Cô sai rồi! Là cô sai!

“Xem ra tớ fai đi làm tóc lại, còn fai mua đồ đẹp, còn fai làm đẹp cái, còn mua son.” Điện thoại bên kia toàn lời tự biên tự diễn của Tiêu Nhân.

Hạ Băng Khuynh phun máu cúp điện, xem ra Mộ Nguyệt Bạch k cần làm gì, cô cũng tự hủy mình.

Ném đth lên giường.. cô lật ng trên giường.

Tre sinh nhậ, cô có thể thoát khỏi nguy hiểm này k?

Cửa, k dự báo mở ra.

Trừ Mộ Nguyệt Sâm, ai mà vào k gõ cửa chứ.

Cô k bò dậy, tiếp tục nhìn trần nhà.

Mộ Nguyệt Sâm ngồi bên giường, đưa tay sờ tóc cô: “Muốn đi suối nước nóng, sao k nói anh nghe tre?”

“Sáng nay em nghe bạn học nói, tớ cũng muốn hỏi thôi, sau đó đi liền nói Mộ gia có biệt thự gì đó bên đó.” Hạ Băng Khuynh trấn tĩnh đáp.

“Uhm---” Mộ Nguyệt Sâm như hiểu gặt đầu: “Vậy nếu cn này anh đi công tác, k thể đi, em sẽ đi k?”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 263

“Hả, cái này à---” Hạ Băng Khuynh căng thẳng nuốt nước miếng.

“Đang do dự!” Mắt Mộ Nguyệt Sâm ẩn hiện sự nguy hiểm.

Anh cúi gấn xuống, hai tay chống 2 bên cô, 2 ng áp lên nhau vào phương hướng ngược lại.

Hơi thở giao nhau.

Hạ Băng Khuynh nhìn môi mỏng, tím như đánh trống: “K fai do dự đâu, tự nhiên anh hỏi v, em còn chưa nghĩ đến trả lời thế nào!”

“Em còn fai nghĩ sao?” Giọng Mộ Nguyệt Sâm lạnh đi vài phần.

“Vậy cũng k thể vì anh, mà bỏ qua cơ hội chứ.” Hạ Băng Khuynh k phục bĩu môi.

“Nha đầu, em k fai là vì Nguyệt Bạch mới do dự sao?” Mộ Nguyệt Sâm nghĩ ngờ nhìn cô, mắt tràn đầy phán đoán.

Mà sự nghi ngờ này còn k ngừng gia tăng.

Tím Hạ Băng Khuynh như bị đục 1 lỗ, đầu óc nam nhân Mộ gia đều dùng gì tạo thành v?

Rõ ràng cô k nói gì, k làm gì, mà còn vòng vo, mà họ cũng nhìn thấu.

Cô khác chế tìm đập nhanh lên, mắt nhìn lên, k sợ nhìn lại anh: “Em vì sao lại do dự vì anh ta chứ?”

“Là anh đang hỏi em!” Mộ Nguyệt Sâm thấp giọng, miệng áp lên góc mắt cô.

“Nhưng em k biết s trl anh.” Hạ Băng Khuynh đẩy mặt anh ra, quay mặt đi, tìm đập nhanh như bay!

“Nha đầu---” Mộ Nguyệt Sâm lật ngược ng cô lại, kéo cô lên, ôm trên đùi mình: “Em biết tại sao hôm nay em ki lạ k?”

Hạ Băng Khuynh lắc đầu:” K biết!”

Cô thật sự k biết.

“Sáng nói ghét Mộ Nguyệt Bạch, nhưng tối nhân lúc anh k ở đây đề nghị tắm nước nóng, quan trọng là Mộ Nguyệt Bạch cũng ở đây, chỉ cần em đề nghị, tự nhiên người khác tưởng em muốn đi, mà tắm nước nóng vốn dĩ là hoạt động đoàn thể, kêu theo Nguyệt Bạch là chuyện đương nhiên, em nhân lúc anh k ở đây làm chuyện này, em nói rõt cuộc muốn làm gì?” Mộ Nguyệt Sâm nắm lấy cằm nhỏ của cô, thấp giọng có chút nguy hiểm.

“Hạ Băng Khuynh mờ to mắt: “Em thật sự k nghĩ nhiều như v, chỉ là đề nghị, có phức tạp v k?”

Huhu

Nam nhân này quá thông minh!

Mộ Nguyệt Sâm chú ý ánh mắt cô rất lâu.

2 ng cứ nhìn nhau như v.

“Anh còn muốn nhìn em bao lâu?” Hạ Băng Khuynh k chịu nổi nữa, miệng cố ý đến gần, tay về lên ngực anh vài vòng.

Hết cách! Tiếp tục chịu đựng khí trường lớn mạnh như v, cô sẽ bệnh thần kinh mất.

Hơi thở Mộ Nguyệt Sâm trầm trọng: “Đừng dụ dỗ anh!”

“Ai dụ dỗ anh, áo bị dơ rồi.” Hạ Băng Khuynh dùng tay liếm nước miếng chà cho anh, cố ý làm ướt áo anh.

“Đồ hư hỏng!” Mộ Nguyệt Sâm cúi đầu tìm mối cò.

Anh làm sao chịu nổi động tác nhỏ của cô.

“Uhm---” Hạ Băng Khuynh rên lên 1 tiếng, lưỡi bị cuốn lấy, cô đẩy anh ra: “Cửa, đi khóa cửa!”

“Sớm khóa rồi!”

“” Cho nên, anh vào phòng cô để làm cái này sao?

Mộ Nguyệt Sâm đỏ sắc lạng, cô thật sự bị dạy hư rồi!

Đồ của 2 ng trong xuống đất trong 1 ph, rơi lung tung

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 264

Tuy k fai lần đầu thấy cơ thể anh, nhưng cô vẫn xấu hổ, đặc biệt là khi anh nằm ở trên đánh giá, cứ cảm thấy mắt anh đốt cháy cô.

Cho nên, cô luôn lựa chọn nhắm mắt, sau đó tỉnh tề lĩnh hội.

Trong không khí, đều là hơi thở của anh.

Anh hành hạ cô gần 4h.

Cuối cùng cũng kết thúc, Hạ Băng Khuynh dựa gối, tóc đen dài thả trên vai, mặt đỏ chưa tan, mắt mê ly.

Cô vẫn lưu luyến ánh sáng sáng lạn của ngọn lửa lúc này, thời gian trôi qua, niềm khoái lạc cực độ như thủy ngân dần trôi đi.

Nhưng di chứng của việc tham hoan là toàn thân bất lực, chân như k fai của cô nữa.

“Mộ Nguyệt Sâm, em cảm thấy anh tiếp tục như v sẽ k sống lâu đc.” Hạ Băng Khuynh yếu đuối nói.

“Tại sao?” Mộ Nguyệt Sâm dùng tay chơi đùa trên da thịt nơi lưng cô, miệng vẫn nhện k đc hôn lên.

“Đừng, đừng, đừng tiếp nữa, em đau hàng!” Hạ Băng Khuynh hàng vô điều kiện, thêm lần nữa, cô sẽ chết mất.

Mộ Nguyệt Sâm ngừng đầu, lật ng, kéo chân cao che cho cô: “Đừng nói v, biểu hiện của em cũng rất tốt, chỉ là hơi thiếu thể lực.”

“Hạ Băng Khuynh quay đầu, bĩu môi, biểu cảm rất mê mẩn: “Đó là lỗi của em sao?”

“Em fai tăng cường huấn luyện thể lực.” Mộ Nguyệt Sâm vỗ eo cô.

“Luyện tốt rồi, liền giúp anh có thể phát dục theo ý trên giường sao? Anh nghĩ thật hay!” Hạ Băng Khuynh trừng cô, lại quay đầu đi.

“Đây là vì tốt cho em, k cần lần nào cũng bị xe ghiền đến k thể động đậy.”

Hạ Băng Khuynh quay lại nhìn anh lần nữa: “Mai đừng đi! Em còn nhỏ, k thể ngày nào cũng v.”

“Nhỏ?” Mộ Nguyệt Sâm mở chân lên xem: “K nhỏ, cũng lớn mà!”

Hạ Băng Khuynh dùng gối đánh mặt anh.

Mộ Nguyệt Sâm cười để gối qua bên, thoải mái nằm xuống: “Nha đầu, hôm nay anh ngủ đây!”

“K dc!” Hạ Băng Khuynh kinh ngạc, đẩy anh: “Anh dậy, về phòng mình ngủ.”

“Em còn đụng đến anh, lát khỏi động gì rồi, anh k bảo đảm em có thể ngủ k.” Mộ Nguyệt Sâm nhắm mắt, nhàn nhạt nói, miệng đầy uy hiếp.

Hạ Băng Khuynh tự nhiên k dám động đến anh nữa.

Mộ Nguyệt Sâm nghiêng ng, mắt k mở, vỗ vị trí bên cạnh: “Nằm đây, để anh ôm!”

“Ôm cái gì, k ôm!” Hạ Băng Khuynh lật ng, dùng móng đối với anh.

Giấy sau, cơ thể bị cái ôm ấm áp vây lấy.

Trên mặt cô, có nụ cười xấu hổ ngọt ngào: “Anh thích phòng em vậy, mai chúng ta đổi phòng.”

Bên tai truyền đến giọng ấm nóng: “Sau sinh nhật, qua phòng anh ngủ, nếu k thích màu sắc, chỉ cần k fai hồng, anh đều chấp nhận, muốn để bàn trang điểm cũng dc, tủ áo chia nửa cho em, đợi em lớn thêm tí, gả cho anh.”

“Em mới k chuyển qa phòng anh ngủ.” Hạ Băng Khuynh xấu hổ và ngọt ngào bâu môi.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tán Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265

“Sẽ có 1 ngày fai chuyển!”

“Đến đó mới tính, anh k thể ngủ chỗ em, nằm chút r đi, nghe k,” Nói xong, thấy anh rất lâu k động dậy, nghiêng đầu đẩy tay anh: “Ê, Mộ Nguyệt Sâm anh nghe k?”

Trả lời cô là hơi thờ đều đều.

“Mộ Nguyệt Sâm---” Cô lại lắc anh, như cũ bất động.

Thấy khuôn mặt đẹp chìm trong giấc ngủ của anh, mắt có lướt qua tia hạnh phúc, quên đi, để anh ngủ 1 chút r đi.

Gấp 1 cái, cô cũng buồn ngủ, nhắm mắt, bất giác, yên tĩnh ngủ trong vòng tay ai đó.

Hơi thở và thân nhiệt của anh cứ từng ngày khắc sâu vào trong não cô, trở thành thứ tốt đẹp trong lòng cô.

Sáng sớm.

Hạ Băng Khuynh tỉnh dậy, thấy Mộ Nguyệt Sâm vẫn nằm trên giường cô, dọa đến cô dùng sức đẩy anh: “Nhanh dậy, nhanh dậy---”

Mộ Nguyệt Sâm bị quấy nhiễu giấc ngủ, mày kiếm nhu lại, kéo tay Hạ Băng Khuynh, để cô vào lòng mình, ôm cô lại ngủ.

Cô thật sự là điên lên mất.

Trời cũng sáng rồi, mọi ng sắp lần lượt tỉnh dậy, bị ai thấy anh mặc đồ hôm qua bước ra từ phòng cô, đều lập tức biết, tối qua anh ngủ phòng cô.

Tối qua cô cũng quá mệt rồi, k thể bắt anh về phòng dc.

“Mộ Nguyệt Sâm---” Cô kêu anh, dùng sức lắc anh.

Cuối cùng, Mộ Nguyệt Sâm bị lắc tỉnh.

Anh trong cơn buồn ngủ, bị ng từ giường đẩy ra, gập gáp đẩy ra khỏi cửa.

Hạ Băng Khuynh cũng hết cách, 1 chút nữa mọi ng đều tỉnh r, ti lệ gập cẳng cao, họ đầu fai vợ chồng, ở cùng 1 phòng, sợ là quá sớm.

Cuối tuần rồi.

Kì đi tắm nước nóng do Hạ Băng Khuynh đích thân “làm cầu nối” đã tới.

Từ khi biết Quý Tu đi, Tiêu Nhân cả ngày nghĩ mặc gì trang điểm thế nào và mơ mộng, mà Hạ Băng Khuynh căn bản k dám làm bậy trong phạm vi tầm nhìn của Mộ Nguyệt Sâm.

Phải biết ánh nhìn của anh sắc bén cỡ nào, chỉ gió thổi qua thôi cũng có thể phát giác ra gì đó, đừng nói là rồi đi mấy tiếng xử lý Mộ Nguyệt Bạch, cời đồ anh ta chụp hình nude.

Nghĩ nghĩ vẫn là bỏ đi, cứ coi như cuộc đi chơi thông thường đi.

Sáng 9h.

Hạ Băng Khuynh dọn 2 bộ đồ trong phòng, mang theo iPad, đi đến trc gương chải đầu, lấy vali rời phòng.

Lần này đi 2 ngày, ở đó 1 đêm.

Đi qua phòng Mộ Nguyệt Sâm, anh đã k trong phòng nữa.

Phòng chị và anh rỗng cũng mờ toang, dấu hiệu họ đã dậy rồi.

Sao họ đều sớm v?

Cô là ng trễ nhất.

Đến dưới lầu, quán gĩa lập tức nhận hành lý của cô: “Tam thiếu nói, cô lên xe ăn sáng!”

“Uhm!” Hạ Băng Khuynh đáp 1 tiếng, k hỏi nhiều.

Nói v, Mộ Nguyệt Sâm cùng xe với cô?

Họ còn fai đến trường đón thầy Quý và Tiêu Nhân, vì đường đi nhiều, rất khó tìm, dù có địa chỉ cũng khó, cho nên Mộ Nguyệt Sâm nói đi chung tốt hơn.

Đi ra ngoài, Hạ Băng Khuynh thấy xe đen, rất khi phái.

Cô đẩy ý cười đi qua.

Đột nhiên thấy bên trong ngồi 2 ng đàn ông ngồi đối diện nhau, 1 ng lạnh như băng, 1 ng mang ý cười, không khí cực kỳ kỳ lạ.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 266

Mộ Mộ Nguyệt Bạch s cũng trên xe này?

Cô chịu đựng, cô ngồi vị trí giữa.

Quán gia để hành lý lên.

Hạ Băng Khuynh nhân cơ hội hỏi: “Chú, vậy chị và anh rể đâu? Họ cũng ngồi xe này sao?” Cô muốn nói nếu họ chưa đi, cô thà qua đó ngồi với họ.

“Uhm, đường xe, bên đó mua đồ cũng k dễ, cho nên đại thiếu gia với thiếu phu nhân qua đó chuẩn bị trc, bây h chắc đc nửa đường rồi!” Quán lý cười nhàn nhạt đáp, sau đó xuống xe.

Đi rồi!

Hạ Băng Khuynh nhìn 2 tên trc mặt, lòng k ngừng than, hèn gì anh rể và chị thà đi trc, vẫn là họ thông minh, chung xe với 2 tên này thật sự là tai họa.

Xe khởi động, rời Mộ gia.

Lái đc 1 đoạn, không khí vẫn kỳ lạ, cứ cảm thấy có gì dao động trong không khí.

Hạ Băng Khuynh cảm đth giả bộ chơi, mắt lướt qa lại giữa 2 ng họ, Mộ Nguyệt Sâm hôm nay mặc đồ nhà màu trắng, Mộ Nguyệt Bạch ngược lại 1 thân màu đen.

Họ quả thật là 2 hung thần trắng đen.

Cô nhin k dc lên cười.

“Ngồi qua đây!” Mộ Nguyệt Sâm từ tốn nói.

Rất hiển nhiên, anh cực kỳ k hài lòng Hạ Băng Khuynh k ngồi phía bên anh.

Mộ Nguyệt Bạch nhìn Hạ Băng Khuynh cười cười, cũng k nói gì.

Hạ Băng Khuynh ở bên k yên lòng động dấy, cười nói: “Em ngồi bên đây khá tốt, đợi lát Tiểu Nhân lên, có thể ngồi chung với em.”

Mộ Nguyệt Sâm nhíu mày: “Em xác định cô ta ngồi bên em?”

Hạ Băng Khuynh đáp: “Đương nhiên!”

Đúng vậy! Nha đầu này thật sự k hề muốn ngồi với cô, vì có thầy Quý, nhưng vấn đề là bây h cô sợ Mộ Nguyệt Bạch!

“Qua đây!” Mộ Nguyệt Sâm dần mất đi sự kiên nhẫn.

Hạ Băng Khuynh ở bên do dự.

Mộ Nguyệt Bạch nở nụ cười, ôn nhu như gió xuân: “Qua đó ngồi đi, anh Nguyệt Bạch k cảm thấy cơ đon, k cần quá quan tâm anh.”

ME ANH!

Lòng Hạ Băng Khuynh chừi, biểu cảm lại k dám để lộ chút nào.

Dù v, sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm vẫn khó coi đến dọa ng.

Cứ tiếp tục v cũng k đc!

Cô đứng lên, đi về phía anh, đột nhiên, xe thắng lại, thân cô xõng về trc, sau đó lại k khống chế dc té về sau, đằng sau như là có 1 cánh tay đang kéo cô v.

Mộ Nguyệt Sâm kịp thời kéo cô, sau đó ngón tay đã đụng vào quần áo cô nhưng k bắt đc.

Hạ Băng Khuynh té lên ng Mộ Nguyệt Bạch, cô chỉ cảm thấy đằng sau mình bị 1 cơn gió tấn công, mùi hương như hoa hồng bay qua mũi.

Chuyện ngoài ý muốn, kinh động đến cô vốn k có thời gian suy nghĩ, mong cô ngồi lên đùi Mộ Nguyệt Bạch, lưng dựa vào lồng ngực anh.

Tiếp đến, 2 tay còn ôm eo cô.

Vẫn là mùi hoa hồng: “Em cần thận tí!”

“Xin xin lỗi!” Lực phù ngũ tạng Hạ Băng Khuynh nổi da gà, lập tức đứng dậy, lực ở eo vô hình chung mạnh hơn.

Sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm hoàn toàn sắp nổ tung cả con đường.

Đặc biệt là khi thấy tay Mộ Nguyệt Bạch trên eo Hạ Băng Khuynh, mà cô lại đỏ mặt, cô dám đỏ mặt!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 267

Mộ Nguyệt Sâm đến gần, kéo tay Hạ Băng Khuynh, cũng k quan tâm có kéo đứt tay thon mỏng của cô k, cứ dùng sức thô lỗ kéo qua.

“A----”

Cô kêu lên, đau!

Lực eo thả lỏng, cơ thể cô bị 1 cỗ sức mạnh kéo qua, gãy sau, đau trên tay chưa hết, người đã đổi ngòì trên đùi Mộ Nguyệt Sâm.

Thời gian ngắn 1ph, cô lại ngòì trên đùi 2 nam nhân

Cô sao cảm thấy mình như mấy cô kỹ nữ!

Cô thử xuống khỏi đùi anh.

“K dc động!” Giọng Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng, tay cường tráng ôm chặt.

“Đề em xuống---” Hạ Băng Khuynh lén tròng mắt với anh, lúc 2 ng thì k s, nhưng trc mặt ng khác xấu hổ lắm!

Hơn nữa, dù là tên ngọc cũng thấy dc lúc này là ngoại ý muốn, là ngoại ý muốn!

ANH giận gì chứ.

Nhưng Mộ Nguyệt Sâm là nam nhân nhỏ mọn, anh chỉ coi kết quả, dù quá trình là ngoại ý muốn, nhưng cũng k dc.

Anh đành nặt: “Nói thêm 1 chữ, anh ném e ra ngoài!”

Bây h tốt nhất cô k nên chọc anh, tức giận về việc ngoại ý muốn lúc này chưa hết, xúc động muốn giết ng của anh vẫn mạnh mẽ, mà sau khi đến mục đích điểm, ng anh muốn giết đầu tiên là tài xế.

Hạ Băng Khuynh bĩu môi, biết điều là k dám cãi lại.

Bây h dám cãi lại anh, cô k nghĩ ngờ gì chắc chắn anh sẽ ném cô đi, cô k muốn đào hố chôn mình!

Ngồi trên đùi anh, trong lòng lại k thấy k tự nhiên, dựa vào quan hệ bây h giữa 2 ng mà nói, làm những hành động thân mật này cũng k ngại, trong lòng có loại cảm giác tin tưởng và ý lại, đến gần anh, dù là đụng chạm nhẹ hay là dán chặt nhau, cơ thể cũng vô điều kiện chấp nhận.

Mộ Nguyệt Bạch ở đối diện, biểu cảm tự đắc ôn nhu như cũ, còn vẻ đôi mắt mang ý cười lại mang theo khí chất u tối, đã bị che giấu đến k nắm bắt dc nữa.

Xe xuyên qua những con đường mờn mờn, đến khu thành thị.

Hạ Băng Khuynh nghĩ đến lát Tiêu Nhân và thầy Quý lên, Tiêu Nhân còn k gì, nhiều khi nghe cô “dám đăng” vài câu, nhưng thầy Quý 8 phần nghiêm túc thì sẽ khiến bệnh xấu hổ của cô bộc phát, anh ta chắc cũng khó xử, sau này làm s học tiết thầy nữa.

“Cái đó Mộ Nguyệt Sâm, chúng ta thương lượng chút đi---” Cô đồ ngọt, dùng cách nói dịu dàng nhất có thể, tay đề trên vai anh, anh như có như k sờ tóc sau gáy anh: “Đợi tí đến trường, trc khi họ lên, anh để em ngồi kế bên dc k!”

“Từ chối ý kiến!” Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng, ngữ khí kiên quyết.

Hạ Băng Khuynh giận rồi, sao anh k nói lí thế chứ!

Miệng cứng nhắc, muốn cứng đối cứng với tên này, hoàn toàn là trúng chọi đá, k những k thể xuống, làm k tốt có thể bị trừng phạt.

Cho nên, cô chỉ có thể nhịn, thấp giọng nói chuyện với anh: “Mộ Nguyệt Sâm anh nghe em nói, k fai em k muốn ngồi trên đùi anh, mà anh nhìn xem, thầy Quý là ng lạc hậu, em là học sinh, để anh ta nhìn thấy k tốt chút nào, sau này thầy thấy em, lập tức nghĩ đến e ngồi trên đùi anh, em trong mắt thầy sẽ bị dán lên danh hiệu nông cạn, hơn nữa” Cô dừng 1 chút, bằng bất cứ giá nào đưa miệng đến gần tai anh, ái muội thấp giọng: “Em cứ ngồi tiếp v, anh chịu dc sao?”

Miệng thom tho cùng hơi thở của cô treu chọc, khiến mắt anh ngày càng trầm xuống.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 268

Mộ Nguyệt Sâm chịu k nổi kéo đầu cô ra: “Đừng giờ trò, ngoan ngoan ngồi đó, k có cơ hội trả giá!”

Nếu bây h bị cô dất mũi, bị 2-3 lời làm cho hồ đồ, sau này còn dc sao, k fai sẽ lên trời.

“Mộ Nguyệt Sâm---” Hạ Băng Khuynh bị chọc giận rồi, cô tốt xấu gì cũng có nói với anh nửa ngày, anh k thể thỏa hiệp 1 chút sao.

Mộ Nguyệt Bạch đối diện từ tốn nói: “Băng Khuynh đã rất nhẫn nhịn rồi, Nguyệt Sâm đừng k biết đủ.”

Hạ Băng Khuynh nghe lời này, lập tức có chút k dám tin.

Anh cũng có thể nói lời đúng đắn.

Nhưng đối với Mộ Nguyệt Sâm mà nói, Mộ Nguyệt Bạch cứ im lặng còn đỡ, nhưng lúc này nói giúp 1 câu, kết quả là lừa giận vốn nguội bớt h lại dâng lên như 1 thùng dầu nóng.

Mộ Nguyệt Sâm ôm chặt Hạ Băng Khuynh, như khoe khoang với Mộ Nguyệt Bạch: “Tôi vui tôi thích!”

“Ấu trĩ!” Mộ Nguyệt Bạch cười với anh, nhẹ nhàng nhả ra 2 chữ.

Hạ Băng Khuynh thấy cảnh này, lòng thất vọng, đặc biệt là, xe đã đến trường.

Cửa xe mở ra.

Tiêu Nhân hoạt bát nhảy lên cùng thầy Quý cực kỳ nhanh nạy 1 trc 1 sau lên xe.

Hạ Băng Khuynh 2 tay che mặt cúi đầu.

Tiêu Nhân lên trc, thấy trong có 3 ng, thấy Hạ Băng Khuynh ngồi trên đùi Mộ Nguyệt Sâm, cô cười như mèo trộm dc cá: “Woa, 2 ng cứ như nơi k ng, có cần mạnh mẽ v k, hoàn toàn k quan tâm cảm xúc của ngkhac, có cần giây phút nào cũng k thể rời k?”

“Im miệng đi---” Hạ Băng Khuynh ngẩng đầu nói cô 1 câu.

Liền biết con ranh này miệng bự.

Sau đó, Quý Tu cũng lên, mặc đồ xanh biển, màu tối, kiểu đơn giản, mặc lên ng anh có khí chất sạch sẽ lạ thường.

Nhìn cái anh liền thấy Hạ Băng Khuynh ngồi trên đùi Mộ Nguyệt Sâm, biểu cảm có chút ngại người, nhưng k biểu lộ nhiều, ném 1 cái bao đen đến chỗ bên cạnh Mộ Nguyệt Bạch.

Hạ Băng Khuynh cực kỳ u buồn che mặt lần nữa! Thấy Quý nhất định nghĩ cô là cô gái k đáng hoàng.

“Tu Tu, chúng ta cùng ngồi đây đi.” Tiểu Nhân ngồi chỗ giữa, cô hôm nay cũng ăn mặc rất đẹp, thanh xuân xinh đẹp.

Thấy Quý Tu k ngồi kế cô, ngồi kế Mộ Nguyệt Bạch, cô rất k hài lòng ả.

“Qua đi mà---” Tiểu Nhân k bỏ cuộc, cả ng đến gần anh.

“Sắp nổ máy, ngồi đáng hoàng.” Quý Tu nghiêm túc nói.

“Anh k qua, em qua đó, như nhau như nhau” Tiểu Nhân cười như ánh dương, dù qua mông ngồi trên đùi anh, kêu phía trc: “Tài xế, lái xe!”

Mặt Mộ Nguyệt Sâm đầy hắc tuyến, nha đầu này có phải bị ngu k?

Hạ Băng Khuynh xấu hổ như đại tây dương r, cũng k rảnh quan, chỉ là câu cuối kêu tài xế lái xe, cô thật sự nhảy qạ đánh cô.

“Haha--” Mộ Nguyệt Bạch cười ra tiếng: “Dễ thương, quá dễ thương rồi!”

Đến hôm nay Hạ Băng Khuynh mới biết, thì ra dễ thương trong miệng Mộ Nguyệt Bạch mang ý xấu, cho nên trc h lun cô bé dễ thương là đang nói giảm nói tránh?

Thực tế ng bất lực nhất là Quý Tu rồi.

Tay anh không trung, muốn nâng cô gái dính trên đùi anh k chịu đẩy ra, nhưng tay lại k biết để lên đâu, nhất thời mặt đẹp đó lên: “Đừng làm loạn, nhanh qua kia ngồi.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 269

“Ngta k muốn, một mình, rất trống trải cô lạnh.” Tiểu Nhân nhả chữ thư sinh, cố gắng giả bộ thực nữ.

5s sau, sắc mặt Quý Tu đó muốn xi khôì.

5 chữ cuối cô nói, khiến mọi ng hít 1 hơi.

Đến Hạ Băng Khuynh lúc cui đầu cũng nhện k ớc đưa mắt qua nhìn: “Câu đừng dùng câu chữ bậy bạ ớc k! Câu biết lời này ý gì k?”

Thật sự phục cô ta.

Lý luận của nha đầu này là ba đây, còn văn chương đều do mẹ kế dạy!

Câu này nghĩa là 1 người phụ nữ ban đêm k có nam nhân an ủi cảm thấy khó chịu đau khổ, cô 1 cô gái, trống trải cái quý gì!

“K ải là đối 1 cách nói khác thực nữ hơn để nói mình lạnh sao.” Tiểu Nhân k nhận ra gì nói.

“K sai, chính là ý này!” Mộ Nguyệt Sâm đồng ý gật đầu.

Hạ Băng Khuynh vỗ anh 1 cái: “Mộ Nguyệt Sâm anh đừng làm loạn---”

“Tiểu Nhân nói lạnh, vậy em lạnh k?” Mộ Nguyệt Sâm 1 câu dùng 3 lần hỏi.

“” Mặt nhỏ Hạ Băng Khuynh như muốn nổ tung, nổ đến đầy khói như cua luộc.

Trong không khí, ẩn hiện sự khó xử.

Mỗi góc đều có sự mất tự nhiên.

“Đừng đó, Băng Khuynh mặc ít nhất định lạnh, tam thiếu nhanh làm ấm cho cô ấy.” Thần kinh vốn rộng như biển lớn của Tiểu Nhân lại chăm thêm 1 ngọn lửa.

Nhưng, hoàn toàn k biết là do câu nói của mình gây ra.

Hạ Băng Khuynh cuối cùng bị động “sát khí”, cô nói với phía trc: “Dừng xe, muốn ném Tiểu Nhân xuống!”

K sợ đối thủ như thần, chỉ sợ bạn thân như heo, trc đây cô còn tin cô ấy sẽ giúp cô đối phó với Mộ Nguyệt Bạch?

IQ của cô hôm đó bị lấy mất rồi.

Đừng nói đối phó với bộ não của Mộ Nguyệt Bạch, đối phó với gót chân còn khó nữa.

“Bớt giận, bớt giận.” Mộ Nguyệt Bạch ôn nhu an ủi cô, tay đến gần quạt cho cô: “Đến, hay là qua bên anh Nguyệt Bạch uống miếng nước*, thuận lại khí.”

“K cần!” Hạ Băng Khuynh uyển chuyển từ chối, lòng khinh bỉ.

“Trời ơi, quá trực tiếp rồi!” Tiểu Nhân bộ dạng bị dọa sợ, hai tay ôm ngực, mặt cũng đỏ đến k tưởng, cực kỳ chấn động nhìn Mộ Nguyệt Bạch: “Anh anh vậy mà kêu Băng Khuynh qua uống nước miếng*? ANH---, sao có thể trực tiếp như v?”

* bên trung 1 câu nói đó có thể hiểu theo 2 ý, nhưng thông thường theo ngữ cảnh và cách dùng thì luôn là cái nghĩa đầu, chỉ có đầu óc k bình thường mới nghĩ đến nghĩa 2 thôi =)))

Cái gì với cái gì chứ?

Cô rớt cuộc nói gì?

Mấy nam nhân IQ cao nghe đến mơ hồ, trc mắt Hạ Băng Khuynh liền tâm tối, đối với đầu óc khác ng thường của nha đầu này mà nói, cô biết bấy h tốt nhất lấy kim chi khâu miệng cô lại.

Mộ Nguyệt Bạch cười nhẹ: “Cái này cần gián tiếp sao?”

Tiêu Nhân lấy tay Quý Tu che mặt mình: “Ài yo, em luôn tưởng nhĩ thiếu là ng ôn nhu thư sinh, k nghe lại, ôi, kinh người như v---”

“Nói trọng điểm!” Quý Tu nhin k dc nghe cô nói nhảm.

“Anh anh ta kêu Băng Khuynh qua uống nước miếng của anh, muốn uống cũng uống của tam thiếu chứ, aiyo, người ta thật sự k thể nghe tiếp nữa.” Tiêu Nhân xấu hổ k thôi.

Hạ Băng Khuynh rất khẳng định mình muốn giết chết cô ta! Lập tức!

Quý Tu trầm mặc rồi, thần kinh này là lúc anh nhìn thấy 1 vụ án nghiêm trọng, ánh mắt mang 1 sự ngưng trọng.

Mộ Nguyệt Bạch bộ dạng muốn cười lại k thể cười.

“Anh k fai thật sự có ý này!” Mộ Nguyệt Sâm đầy sát khí trừng Mộ Nguyệt Bạch, bộ dạng muốn phan thay anh ta.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 270

Hạ Băng Khuynh lên đánh vào ngực Mộ Nguyệt Sâm 1 cái mạnh.

Tiêu Nhân bị điên, anh cũng điên sao?

“Uống miếng nước thì ra còn có 1 cách lí giải nữa, thật thú vị.” Mộ Nguyệt Bạch sờ cằm: “Sau này nam nhân muốn trêu gái, liền hỏi, tiểu thư muốn uống miếng nước k? Nếu đối phương trả lời ok, lập tức hôn là dc, sau chuyện đó, có thể gĩa bộ vô tội, là cô đồng ý uống nước miếng của tôi, quả thật cao minh!”

“Hạ Băng Khuynh cạn lời.

Mẹ nó, anh ta còn cảm thấy vui!

Là tên giả bộ hay nhất.

Quý Tu rút tay khỏi mặt Tiêu Nhân: “Xuống---”

Tiêu Nhân nhìn Quý Tư: “Có phải em nói sai gì k?”

“Xuống---”

“Nhưng” Tiêu Nhân dựa vai anh: “Ngta muốn uống nước miếng mà.” (thiệt sự k biết nên dịch thế nào =)) các bạn cứ đổi qua đổi lại sẽ thành những ngữ cảnh khác nhau nhé!!!)

...

Tiêu Nhân miệng nói, tay để trên ngực Quý Tu, đột nhiên kêu lên: “Tu Tu cơ ngực thật lớn, em còn tưởng người anh k có thịt nữa, thì ra là có, còn có cơ, có chuột k, em sờ thử.”

Mặt đẹp của Quý Tu đanh lại, dùng sức áp lấy 2 tay sờ loạn trên người anh, mất mạng nộ khí: “Tôi biết trong đó có phòng ngủ, nếu k xuống nữa, tôi có thể kéo cô vào trong, nếu cô thật sự k sợ, tôi cũng k mất gì!”

3 ng trên xe đối với phát triển này có chút bất ngờ.

Lúc này học sinh trên giáo viên, sang chớp mắt, giáo viên biến thành cảm thú rồi?

Tiêu Nhân thấy anh k fai đang đùa, lòng có chút sợ, rút tay lại: “Hôm nay à, ngày k tốt, đổi ngày, đổi ngày!”

Tay lần nữa bị nắm chặt, mắt Quý Tu áp người nhìn cô: “Cái gì k tốt? Có k fai thích sao? Tôi quyết định thành toàn cho cô!”

“Nhưng nhưng em chưa chuẩn bị tinh thần!”

“Cần chuẩn bị gì? Tôi thấy lúc nào cô cũng chuẩn bị, đừng nhiều lời, đi hay k?”

“EM--- Quý Tu anh ức hiếp ng!” Tiêu Nhân dùng sức đẩy tay anh ra, từ đùi đứng dậy, ngồi ghế đơn chỗ cuối cùng.

Ngồi 1 mình bên đó k nói chuyện.

Quý Tu thả tay ra, nhàn nhạt nói xin lỗi với ngkhac.

Hạ Băng Khuynh nhìn ra thấy Quý thật sự giận rồi, nhưng chỉ có cách này mới khiến Tiêu Nhân k làm loạn nữa.

Còn về Tiêu Nhân, cô hiểu, bình thường nói, cô chỉ nói cho đã miệng, thực tế cô hiểu gì về chuyện nam nữ chứ, Quý Tu thật sự muốn động cô, cô liền sợ rồi.

Trên xe, khỏi phục sự im lặng.

Nhưng cũng im lặng mà k thả lỏng, không khí vẫn lưu chuyển những luồng không khí khác nhau, dù sao trên xe này quan hệ cũng quá phức tạp.

Xe khởi động sắp 1h rồi.

Mộ Nguyệt Bạch lười biếng dựa lưng, tay để trên đầu như đang ngủ.

Nhưng quý mới tin ng ngủ rồi còn để tư thế đẹp v, cho nên, tuyệt đối là giả!

Quý Tu ngồi đoan chính, sắc mặt bình thản xa cách.

Bộ dạng lúc này, dc tính là lẩn hoang đường nhất trong đời đi.

Tiêu Nhân vẫn luôn ngồi bên góc, k còn nói ồn ào k ngừng nữa.

Hạ Băng Khuynh vẫn ngồi trên đùi Mộ Nguyệt Sâm, ngồi đến đau mông, ngồi trên sắt nóng 1h, ai cũng sẽ đau!

Miệng cô lặng lẽ đến bên tai anh: “Mộ Nguyệt Sâm, em muốn đi vệ sinh!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 271

Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô, mắt Mộ Nguyệt Sâm sáng lên tia k đứng đắn, môi mỉm mở ra: “Đi cùng em?”

Hạ Băng Khuynh đỏ mặt đánh ngực anh 1 cái: “Em tự đi!”

“Đc thôi” Mộ Nguyệt Sâm thả tay ra, khi ngón tay cuối sắp rời đi, đột nhiên liền nắm lại: “Em biết đường k? Thật k cần đi cùng.”

“” Đây hình như là xe k lái máy bay vũ trụ gì.

Mặt Hạ Băng Khuynh k vui liếc anh.

“Đc rồi, em đi đi!” Mộ Nguyệt Sâm hoàn toàn thả lỏng tay.

Hạ Băng Khuynh đứng lên.

Mất vô thức nhìn đùng quần anh, lập tức cứng nhắc, mặt đỏ lên, quần bách dùng tóc che mặt, chạy như trốn vào nhà vệ sinh.

Tên này thật là!

Hy vọng thầy Quý k phát hiện!

Ngồi trên bồn cầu, cô nhìn cửa ngáy ng, lần đi này, còn chưa đến nơi đến, mà đã đầy chuyện xuất ra, thật k biết 2 ngày sau sẽ xảy ra chuyện gì.

Cô thật sự k muốn đi vệ sinh, nhưng thật sự k thể ngồi tiếp trên đùi anh.

Đội tí ra, anh tự nhiên ngồi ở ghế bên cạnh, anh cũng k thể bắt cô ngồi lên đùi nữa.

“Cốc cốc--”

2 tiếng gõ cửa nhẹ kinh động Hạ Băng Khuynh.

Ai đang gõ cửa?

Thầy Quý bỏ đầu tiên, Mộ Nguyệt Bạch thì Mộ Nguyệt Sâm sẽ k để anh vào, là Tiểu Nhân hay Mộ Nguyệt Sâm?

“Ài?” Cô nhỏ tiếng hỏi.

“Cốc cốc---”

Muốn điên mất!

Hạ Băng Khuynh đứng lên, mở cửa ra.

Bên ngoài là Mộ Nguyệt Sâm đứng, chuyện biến thái đều làm rồi, có thể thấy anh đến làm gì.

“Anh đừng nói anh, về đi---” Hạ Băng Khuynh thấp giọng, thấy anh vô, cô để anh đi ra ngoài.

“Anh đến rửa tay!” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt nói.

“Thôi đi---” Tin anh mới lạ.

Nhưng sao cô có thể đẩy dc tên cao to này, vẫn để anh vào.

Tay anh đưa về sau, nhẹ chuyển 1 cái.

Thần kinh Hạ Băng Khuynh muốn nhảy dựng lên: “Anh rửa tay đóng cửa làm gì?”

“Đương nhiên là hy vọng k bị ng thấy!” Cong lưng, cô cúi gần tai cô, nhẹ nói, giọng nói ái muội như thủy triều nhấn chìm cô.

Cô cô bị thổi đến nổi da gà.

“Mở cửa ra, em muốn đi.” Cô đánh chết cũng k muốn ở đây, nghĩ đến cách cánh cửa còn 3 người ngồi, phát ra chút tiếng nhỏ cũng có thể nghe thấy.

Mộ Nguyệt Sâm ôm eo cô: “Trc k ra, bên ngoài rất chán, còn 2 tiếng nữa mới đến, k tìm chút gì chơi đi?”

Thứ nóng bỏng dính ngay bụng cô khiến Hạ Băng Khuynh đỏ mặt.

Cô nhìn xuống, lấy giấy ở bên đưa anh: “Đc, anh tự chơi!”

Nói xong, cô dùng sức đẩy chân anh ra, mở khóa cửa muốn chạy.

Cô chỉnh lại tóc đi đến ghế ngồi đằng hoàng.

Đối diện, Mộ Nguyệt Bạch vẫn giả ngủ.

Mà Quý Tu đang lật cuốn tạp chí, nhìn kĩ, là tạp chí về nữ trang!

Nghĩ coi 1 pháp y cấp thế giới bình thường chỉ đối mặt với từ thì lại coi tạp chí nữ trang đến chú tâm như v nguyên nhân là gì?

Đa phần là muốn che mặt.

Anh nhất định nghe và thấy dc tiếng trong nhà vệ sinh, vì đội lát họ ra k ngại, cho nên tùy tiện lấy 1 cuốn che mặt.

Hạ Băng Khuynh căng thẳng đỡ trán.

Cô cảm thấy sau này cô k thể nhìn thẳng vào anh nữa.

1 lúc sau, Mộ Nguyệt Sâm cũng ra.

Trên tay Hạ Băng Khuynh thêm 1 cuốn tạp chí, tạp chí về tài chính!

- - - - -

Chương 272

Xe đã vào núi nơi suối nước nóng, dọc đường núi có những chỗ tắm suối nước nóng lớn nhỏ, xung quanh còn có tiệm cơm, càng đi lên, ng càng ít, cảnh càng đẹp, 2 bên đầy lá phong đỏ như lửa, Hạ Băng Khuynh từ trong xe nhìn ra, nhìn hoa tuyết trắng nở dưới sơn cốc, ánh sáng trắng lấp lánh chiếu rọi lên, như là biển tuyết sạch sẽ.

Thật sự rất đẹp!

Hạ Băng Khuynh kêu lên, mắt luôn nhìn mảng núi trắng như tuyết.

Biệt thự trên đỉnh núi.

Xe thuận theo đường nhỏ lái lên, thông qua lan can màu trắng, trước mắt là biệt thự màu cafe 2 tầng, trắng ở trên, trên đó cây xanh sum sê, có hoa viên lộ thiên, biệt thự có diện tích k nhỏ, có sân trc sân sau, hồ nước nóng lộ thiên đều ở sân sau, còn để ghế nằm.

Tiêu Nhân xuống xe, nhìn thấy chỗ đẹp, tâm trạng lại tốt lên.

2 cô gái nắm tay nhau, chạy loạn lên trc sau, nhìn chỗ này, sờ chỗ kia, tò mò tình của phụ nữ.

“Thế giới người giàu thật tốt!” Tiêu Nhân than.

“Tớ cảm thấy, niềm vui của họ khác chúng ta.” Hạ Băng Khuynh đi đến bên hồ nước nóng, quỳ xuống khuấy nước, nóng nóng.

“Cái gì người giàu bọn họ, cậu cũng sắp thành ng giàu rồi, chỗ này sau này sẽ là 1 trong số những cung điện của cậu.”

“Nói vậy” Hạ Băng Khuynh lấy chút nước tạt lên mặt Tiêu Nhân.

Tiêu Nhân dùng tay chặn: “Tớ k nói vậy, đừng tưởng lúc này tớ k lên tiếng k biết 2 ng ở nhà vệ sinh làm chuyện tốt gì.” Cô xông đến cô cười tiện nhếch mày.

Hạ Băng Khuynh liền đỏ mặt: “Chúng tớ mới k làm gì!”

“K có chắc là k. tam thiếu đi thời gian ngắn v, k thể làm gì.” Tiêu Nhân lão luyện phân tích.

“Cô lại biết, lúc này thấy Quý kéo cậu đi phòng ngủ, có người trốn thế nào nhì.” Hạ Băng Khuynh chọc mặt cô.

Tiêu Nhân k tự nhiên, nhưng vẫn giả bộ: “Tớ k trốn, chỉ cảm thấy sơ sài, ít nhất cũng là giường trải đầy hoa hồng, có nến, uống chút rượu, s có thể ở phòng trong xe dc, đây là điều tớ mong muốn trong cuộc sống.”

“Uhm, thì ra là v! Tớ còn tưởng cậu sợ.” Hạ Băng Khuynh cố ý vị thâm sâu nói.

“Đùa, tớ s mà sợ, tin k nếu đổi ngày khác ở nơi lãng mạn, tớ xé đồ của Quý Tu, để anh ta biết kĩ thuật của tớ, lợi hại của tớ, năng lực của tớ, đến lúc đó còn ồm tớ cầu xin tớ chịu trách nhiệm với anh ấy, sau đó tớ nói với anh ấy, tiểu Tu à, nghe lời thì chị sẽ chịu trách nhiệm.”

Tiêu Nhân nói đến đây hứng thú, k phát hiện Hạ Băng Khuynh đột nhiên trầm mặt, còn mở to mắt.

Hạ Băng Khuynh nghe cô còn đang nói vậy, mà Quý Tu đứng sau cô, lại k ngăn cô dc, thấy Mộ Nguyệt Sâm đang giúp anh rẽ lấy đồ bên kia, cô đứng dậy: “Cái đó Tiêu Nhân, tớ tìm Mộ Nguyệt Sâm nói chuyện, chúng ta đợi tí ăn cơm rồi nói tiếp.”

Nói xong, cô trốn như bay đi.

Tiêu Nhân đứng dậy, quay người: “Tiểu yêu tình nhà ---” Thấy Quý Tu đứng sau cô, cô hít 1 hơi lạnh, nghĩ đến khắc trc lời trêu đùa mình nói, lòng cô chợt dạ cười, chỉ chỗ nào đó: “Thật ra, em cũng có chuyện nói với tam thiếu, em đi trc, ăn cơm nói tiếp!”

- - - - -

Chương 273

Cô vừa đi 3 bước liền nghe đằng sau vang lên giọng từ tốn: “Em qua đây cho tôi!”

Lòng Tiêu Nhân có chút mâu thuẫn nhỏ, nhưng vẫn đi qua, phải biết bình thường anh k kêu cô cũng tự qua, chỉ là tình hình hôm nay k giống lắm.

Cũng k biết anh có bức xúc đến mức cô xuống nước k!

“Anh kêu em à?” Cô khó xử chơi ngón tay.

Quý Tu nhìn cô gái mỗi lúc 1 vẻ, còn tưởng lúc này nói cô như v cô sẽ buồn, chắc có thể yên phận 2 ngày, ai ngờ chớp mắt cô liền như k có chuyện gì xảy ra.

Anh bắt lực tham: “Em là 1 cô gái, sao cả người cứ điên điên khùng khùng, tôi chỉ là 1 nam nhân bình thường, giữa chúng ta có cách biệt tuổi tác, em hiểu ý tôi k?”

“Đang từ chối em chứ gì, em đương nhiên hiểu.” Tiêu Nhân bêu môi, đáp rất tự nhiên, đưa tay lên, vỗ vai anh: “Nhưng, thầy Quý anh cũng đừng nói mình bình thường, anh bình thường chỗ nào chứ, biết 2 chữ bình thường viết thế nào k? Anh như v mà bình thường, anh kêu nhiều nam nhân trên đường làm sao sống, anh nhìn thân hình anh đẹp như v, muốn cơ ngực có cơ ngực, mặt lại đẹp trai như v, môi thì---”

Cô đột nhiên nhanh như chớp đến gần, nhón chân hôn lên miệng anh, sau đó trc khi anh tức giận chạy trốn, chạy dc 1 đoạn, quay đầu: “Đáp lại anh 1 chút, anh từ chối em chấp nhận rồi, nhưng em k bỏ cuộc, ngoài ra, môi của anh em cũng kiểm định rồi, cực kỳ mềm mịn!”

Nói xong, lại nhảy nhót chạy đi.

Quý Tu đưa tay sờ lồng ngực, rất là đau đầu.

Hạ Băng Khuynh chạy đến bên Mộ Nguyệt Sâm, thấy anh đang bụng 1 cái thùng: “Cần em giúp k?”

“2 ng thì thầm nói xấu thầy Quý, bị bắt quả tang liền chạy trốn, quả nhiên là tác phong của nữ nhân.” Mộ Nguyệt Sâm cười lắc đầu.

“Cái gì gọi là bất quả tang, bọn em đâu có làm chuyện xấu, chỉ tùy tiện nói về thầy ấy mấy câu, ai ngờ Tiêu Nhân nói đến high lên, em nhảy mất ra hiệu cũng k thấy, làm liên lụy đến cá nhỏ vô tội là em, em chỉ có thể chuồn đi

thôi.” Hạ Băng Khuynh lấy đồ nhẹ 1 chút lên.

“Cho nên em chạy qua bên anh?”

“Sao nào? K hoan nghiêng em đứng k, nhiều ý kiến v, tự khiêng!”

Hạ Băng Khuynh để đồ trong tay lên trên hộp của anh, chơi xấu đánh lên eo anh 1 cái, đi bước lớn về hướng biệt thự.

Vừa đến cửa, cô thấy chị bụng khay trái cây ra.

“Các em đến rồi, ủa, Tiểu Nhân đâu? K ai nói đến cùng sao?” Hạ Vân Khuynh nhìn ra ngoài.

“Em đến rồi, em đến rồi.” Thuận theo âm thanh, Tiểu Nhân đang chạy vào, hít hơi lớn dựa vào Hạ Băng Khuynh.

Hạ Vân Khuynh:“Chạy gấp v làm gì?”

Chuẩn là làm chuyện xấu gì rồi! Lông Hạ Băng Khuynh nghĩ.

Tiểu Nhân cười haha: “Em, em đuổi theo Băng Khuynh, cô ấy vừa chớp mắt liền chạy mất, em lạc đường đó.”

“Biệt thự này chi lớn nhiều đó, ngược lại k sợ lạc, chắc là lạc thứ gì đó khác rồi.” Hạ Vân Khuynh thông minh cười uyên chuyển.

“Chị, đừng làm vạch trần nga!” Tiểu Nhân khoác tay chị làm nũng.

“Xấu hổ rồi, Tiểu Nhân nha đầu trong ấn tượng của chị k sợ trời k sợ đất, k s, thích thì theo đuổi, chị ủng hộ em, làm vợ giáo sư cũng rất giàu.”

“Quý phu nhân, rất thuận miệng có phải k!”

“Thuận miệng, khá thuận miệng đó.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tân Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 274

“Phẩm vị của chị vẫn tốt như v, người lại đẹp, chị là thiên thần hóa thân sao.”

“Chị là thiên thần em là tiểu tiên nữ rồi.”

Hạ Băng Khuynh thấy họ vào chế độ khen lẫn nhau, mà càng nói càng khoa trương, nhìn k dc chặn lại: “Đc rồi, 2 ng hoàn toàn là ép người khác khen mình.”

“Tiểu yêu tinh nhà cậu, v cũng bị cậu trêu chọc, mất hứng!” Tiểu Nhân xua tay.

“Chị, em và Tiểu Nhân ở phòng nào?” Hạ Băng Khuynh hỏi.

“Căn 4 và 5 bên trái, vừa hay ở giữa.” Hạ Vân Khuynh đáp.

“Đc, chúng em đi xem xem.”

Hạ Băng Khuynh kéo Tiểu Nhân lên lầu.

Trên lầu cũng thiết kế rất đẹp.

Hạ Băng Khuynh đẩy cửa căn phòng thứ 4, Tiểu Nhân cũng vào.

“Cậu muốn ngủ đây hay kể bên?” Hạ Băng Khuynh hỏi.

“Tùy đi, tớ ngủ phòng này đi.” Tiểu Nhân nói, lên khóa cửa pòng, đến trc mặt Hạ Băng Khuynh, lén hỏi: “Chuyện đó chúng ta có làm k?”

Nói đến cái này, Hạ Băng Khuynh cũng căng thẳng lên, áp thấp giọng nói: “Tớ thấy quen đi, hôm nay xảy ra vài chuyện, chúng ta hoàn toàn k có đất thẳng.”

“K làm sao biết k thể thẳng.”

“Ý cậu là---”

“Làm đó, đến cũng đến rồi, đến trang bị cũng mua rồi.” Tiểu Nhân nói, khoác cổ Hạ Băng Khuynh, áp xuống: “K lẽ cậu k cảm thấy đây là thời điểm tốt nhất, 1 đường nào loạn, tâm trí anh ta thư giãn, hoàn toàn k nghĩ ngợi, anh ta tuyệt đối k nghĩ chính ta có kế hoạch làm anh ta hôn mê.”

“Ài, cậu nói v cũng thấy đúng.” Hạ Băng Khuynh đồng ý gật đầu: “Vì thấy Quý đến rồi, sự chú ý của cậu đến bên thầy Quý, vì Mộ Nguyệt Sâm đến, lòng của anh ta chỉ nghĩ đến đầu khâu, quan trọng là, kế hoạch lần này tuy có chút ngoài ý muốn, nhưng nghĩ kĩ thấy rất thuận lợi, hoàn toàn k nghĩ thấy mùi âm mưu.”

“Cho nên nói, bỏ lỡ cơ hội này sẽ k còn tốt v nữa, lần nữa là thời gian tuyệt vời nhất.” Tiểu Nhân tự tin cực kỳ nói.

Nhưng Hạ Băng Khuynh k tin sự tự tin của cô nữa, nha đầu này thường ở lúc quan trọng xảy ra sai sót.

Cô do dự tí: “Tớ nghĩ tí đi!”

“Cậu còn nghĩ gì, chỉ có cơ hội tới nay, cậu muốn làm thì quyết nhanh.” Tiểu Nhân tính vốn nóng nói.

Hạ Băng Khuynh nhìn mặt Tiểu Nhân: “Trên thực tế, tớ k yên tâm về cậu, tớ s cứ thấy đề cậu đi đối phó anh ta, thực lực quá chênh lệch, nếu đồng ý, như là đào hố tự chôn mình v.”

Thật sự rất khó nghĩ, vốn biết k làm là lý trí nhất, nhưng cô cứ bị kế hoạch này câu dẫn”

Tiểu Nhân nhủ mầy, đầu có chút rối: “Ài, k đúng, có liên quan k?”

“Đây k phải trọng điểm” Hạ Băng Khuynh ngăn suy nghĩ của Tiểu Nhân: “Trọng điểm là tớ muốn nói, anh ta rất lợi hại, đầu óc chậm chạp của cậu mà nói, tớ thật sự k yên tâm.”

“Cho nên chúng ta cùng làm đi!”

“Để tớ nghĩ!”

Đầu họ gần nhau thì thầm nói chuyện, cửa sau phòng mở, có ng bước vào, thấy họ, đi qua, cong lưng: “Hai ng đang nói gì? Hoan nghiêng anh nghe lén k?”

Cổ 2 cô gái liền cứng nhắc.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 275

Giọng ôn nhu này.

Hạ Băng Khuynh và Tiểu Nhân quay đầu.

Khuôn mặt trắng nõn như ngọc, mắt mang ý cười, ưu nhã đẹp đẽ, da như ngọc mướt dề, nhìn k thấy lỗ chân lông, môi đẹp như màu hoa hồng, tóc đen ôn nhu.

“A--”

Như là đồng thời, 2 cô gái kêu lên, dọa đến hồn bay phách lạc, nổ thành 1 đồng.

Mộ Nguyệt Bạch!

Anh đến đây lúc nào?

Như quý v k phát ra tiếng, bọn họ đang bí mật lên kế hoạch xử lý anh, kết quả anh ta bất ngờ hỏi 1 câu trong lúc 2 cô đang cười hì hì.

Cảm giác này như là câu các trưởng bối nói sáng k nên nói ng, tối k nên nói quý, nếu k quý sẽ tìm đến!

Mà ng này hiển nhiên còn cao cấp hơn cả quý, anh là yêu, hồ ly hóa thân!

Mộ Nguyệt Bạch đứng thẳng người, hai tay bỏ túi, k hiểu cười: “Anh không bỏ v sao?”

Đối với họ mà nó, bây anh địa vị của anh còn cao hơn cả ma quý.

Họ ôm nhau, tâm trạng vẫn chưa điều chỉnh lại đc, cũng k thả lỏng, vẫn ôm nhau như cũ, cảnh giác nhìn anh.

“2 nha đầu, anh Nguyệt Bạch thật k biết mình làm chuyện gì khiến các em sợ, anh chẳng qua chỉ lên kêu 2 đứa xuống ăn cơm, sau đó thấy 2 đứa nói chuyện thần thần bí bí, liền cong lưng chào 2 đứa.” Mắt Mộ Nguyệt Bạch trong đến thấy đáy, biểu cảm lộ sự mơ hồ.

Hạ Băng Khuynh và Tiểu Nhân tỉnh táo lại, thấy v, biểu cảm k tự nhiên thả nhau ra.

“Nhanh như v đã ăn cơm rồi.” Hạ Băng Khuynh cười, miệng liêu liếm nhếch lên, nhìn già cực kỳ.

“Cũng sắp 12h, còn sớm s, trễ thêm chút thêm giờ ăn xé mắt.” Mộ Nguyệt Bạch ôn nhu bình thản cười nhàn nhạt, cả khuôn mặt xinh đẹp ôn hòa như gió xuân.

“Vậy, v s, tôi xem thử.” Hạ Băng Khuynh cúi đầu nhìn đth, nhân lúc đó nhanh chóng điều chỉnh tâm trạng, k cần biết lúc này nghe thấy k, chỉ cần anh còn giả bộ, cô cũng có thể tiếp tục giả.

Tiểu Nhân ngược lại k sợ Mộ Nguyệt Bạch như v, tuy nghe Hạ Băng Khuynh nói nhiều, k tránh đc yêu ma hóa anh lên, lúc này quả thật cũng bị dọa, nhưng bề ngoài ôn nhu của Mộ Nguyệt Bạch thật sự khiến lòng cô cói mở hơn, k phải rất ghét anh.

Hạ Băng Khuynh ở bên bấm đth, cô ở bên đây cười nói với Mộ Nguyệt Bạch: “Nhị thiếu, nếu anh nghe thấy em và Băng Khuynh lúc này nói gì, đừng truyền ra ngoài nhé.”

“K vấn đề!” Mộ Nguyệt Bạch đáp 1 tiếng, nụ cười vẫn như cũ mê ng.

“Cảm ơn!”

“K khách khí!”

Lại là cuộc nói chuyện khách khí.

Hạ Băng Khuynh cảm đth ngắt đầu: “Quả thật trễ rồi, còn tương chưa đến 11h, thật là hồ đồ rồi.”

“Vậy chúng ta cùng xuống đi, đừng để mọi ng đợi.” Tiểu Nhân ở bên mượn cớ nói.

“Uh!” Hạ Băng Khuynh gạt đầu.

2 cô gái khoác tay nhanh ra ngoài.

Mộ Nguyệt Bạch đi sau họ.

Tiểu Nhân lên ra hiệu với Hạ Băng Khuynh, kiểu hỏi ng đằng sau có nghe họ nói k, Hạ Băng Khuynh nhẹ lắc đầu, ý cô đừng nói nữa.

“2 vị hoàng đế biểu cảm, em đứa đang âm thầm ra dấu gì đó?” Mộ Nguyệt bạch ở sau lên trc, đi ở giữa tách họ ra, thuận tay vòng qua eo họ.

Tay anh tự nhiên ôm eo 2 cô, tuy rất tùy ý, nhưng cũng k sờ bậy.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 276

Hạ Băng Khuynh âm thầm nuốt nước miếng: “Tâm tư nữ nhân anh đừng đoán!”

“Đúng, đúng, k đc đoán!” Tiểu Nhân phối hợp gạt đầu.

“Tâm tư của nữ nhân chắc chỉ có bạn trai, cái này theo anh thấy, cũng k có giá trị đi đoán.” Mộ Nguyệt Bạch cười nhẹ.

“Hừ hừ” Hạ Băng Khuynh cười kì lạ.

Tên 2 mặt 3 dao.

Bọn họ cứ bị “không chế” như v, đưa xuống lầu.

Đến bước kế cuối cầu thang, Hạ Băng Khuynh thoát khỏi Mộ Nguyệt Bạch, chạy bước nhỏ về trc.

Trong phòng ăn, mọi ng đều ngồi đủ.

Kể Mộ Nguyệt Sâm còn trống, như cố ý để cho ai đó.

Quý Tu cùng Mộ Cẩm Đình luôn nói chuyện nhỏ với nhau, vì mọi ng k hứng thú, nên họ cũng ngại nói lớn.

“2 đưa lên coi phòng, s quên cả đi xuống ăn cơm rồi.” Hạ Vân Khuynh có chút trách móc.

“K s, cô gái trẻ mà, k tránh khỏi hưng phấn.” Mộ Cẩm Đình liền nói.

Hạ Vân Khuynh cười, cô đang đợi lời này của Mộ Cẩm Đình.

Hạ Băng Khuynh ngồi ghế bên Mộ Nguyệt Sâm, còn chưa đến ghế, lại bị Mộ Nguyệt Bạch cướp mất.

Bà nhà anh!

Lòng cô chửi tục.

Mất Mộ Nguyệt Sâm nhìn Mộ Nguyệt Bạch lạnh lẽo, nhưng ngta vốn k quan tâm ánh mắt của anh, mũi tên sắc bén như bắn vào không trung, dù cho tên có sắc cỡ nào, cũng vô dụng.

“Anh chết đứng lên cho tôi!” Mộ Nguyệt Sâm dưới bàn k khách khí đá chân Mộ Nguyệt Bạch.

“Chết rồi chắc k đứng dậy đc, “ Mộ Nguyệt Bạch chậm chạp mở chân ra, lại cười: “Chết nếu có thể đứng, chắc gọi là cương thi! Anh k làm chuyện khùng bỏ đó đâu.”

“Nếu k đứng nữa, tôi cho anh thành toái thi*!”

*tất thi thế bị phanh thầy k nguyên vẹn

Hạ Băng Khuynh mở miệng: “Đc rồi, đừng cãi nữa.”

Tiêu Nhân ngồi kế thầy Quý, Hạ Băng Khuynh ngồi kế bên cô.

Bên đó, Mộ Cẩm Đình quay đầu q: “2 đưa đi rồi, ăn cơm mà thôi, cái gì ngồi k ngồi, thầy Quý ngta là khác, đừng làm trò cười nữa.”

Sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm lạnh lẽo, nhưng k nói gì.

“Mọi ng động đũa, ăn cơm!” Hạ Vân Khuynh nói 1 câu.

1 bàn k gọi là lớn, mọi ng lần lượt lấy đũa ăn.

Hạ Băng Khuynh sớm đã đói chết, cầm đũa gấp 1 chân gà nướng, vừa cắn 1 miếng, đột nhiên cảm thấy dưới bàn có ng dùng chân trêu chân cô, động tác rất nhẹ, hoàn toàn là trêu ghẹo.

Cô bất ngờ đến nuốt luôn miếng gà xuống.

Nước miếng chảy ra tô rau trc mặt.

“Hạ Băng Khuynh, cô dơ quá, còn để ngta ăn k.” Tiêu Nhân ở bên la.

“Sao tự nhiên vậy? Gà có vấn đề?” Mộ Cẩm Đình nghi ngờ hỏi.

Hạ Băng Khuynh xua tay: “Ngại quá, cổ họng tự nhiên ngứa.”

Đối diện, Mộ Nguyệt Sâm rút tờ khăn giấy ném qua.

Hạ Băng Khuynh nhận lấy, rút ra, đồng thời nhìn mặt anh mấy lần.

Là anh làm sao?

Mộ Nguyệt Bạch đưa đũa vẫy vẫy trc mắt cô: “Băng Khuynh, mặt Nguyệt Sâm nở hoa sao? Sao cứ nhìn chăm chăm v?”

“K có, ai nhìn anh ấy chứ.” Hạ Băng Khuynh có chút k vui đáp, cúi đầu, lấy khăn giấy lau miệng.

Đột nhiên, chân lại bị ai trêu 1 cái.

Cơ thể Hạ Băng Khuynh liền ngồi thẳng, mắt trừng qua Mộ Nguyệt Sâm, anh rút cuộc đủ chưa, đây là đang ăn cơm!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 277

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Mộ Nguyệt Sâm ở bên đó mặt k biểu cảm.

Sau khi tiếp nhận trùng mắt của cô, cứ cảm thấy có gì khác thường, như là đang nghiên cứu.

Độc nhanh hơn tại Vietwriter.com

Hạ Băng Khuynh thu ánh nhìn lại, gấp 1 miếng rau ăn.

Nghĩ chắc anh nhận đc cảnh cáo từ mình, sẽ k làm bậy nữa.

Độc nhanh hơn tại Vietwriter.com

Ai ngờ.

Rau cô bỏ vô miệng nhai 2 lần, giữa đùi như truyền lại cảm giác có lông xù lướt

qua.

“Phụt---” Đột nhiên bị dọa, hơi thở gấp,
miệng k khổng chế phụt rau ra.

Mọi ng trên bàn ngưng lại hết.

“Hạ Băng Khuynh, cậu bị điên à, tớ k
ngồi với cậu nữa!” Tiêu Nhân lấy rau từ
trên mặt xuống, tức giận cực kỳ.

“Băng Khuynh, có phải k ngon k?” Mộ
Nguyệt Bạch ở đối diện đưa hộp giấy
cho cô.

Độc nhanh hơn tại Vietwriter.com

Độc Nhanh Hơn
Tại Vietwriter.com

Độc Nhanh Hơn Tại Vietwriter.com

Hạ Băng Khuynh quần bách nhận lấy: “Cảm cảm ơn!”

Lòng cô cực kỳ cực kỳ căng thẳng còn có tức giận!

Mắt nhìn Mộ Nguyệt Sâm có lửa, biết anh gần đây rất mê chuyện đó, nhưng anh k biết coi trường hợp sao, k đc nhất là trên bàn anh, hại cô ăn k ngon.

Lông mày Mộ Nguyệt Sâm ẩn hiện nhiu lại.

“Băng Khuynh à, nếu bây h e k ăn đc, thì dừng ăn, lát anh sẽ nấu mì cho em.” Mộ Cẩm Đình ôn hòa nói.

Hạ Vân Khuynh ám khí nhìn em: “Đc rồi, em dừng ăn nữa, em coi em phun như v mọi ng làm sao ăn, em lên lầu nằm đi, hoặc là ra ngoài đi dạo.”

“Nhưng---” Hạ Băng Khuynh bấu môi, nhưng cô đói!

“Dừng bấu môi, nhanh ăn đi!” Mộ Nguyệt Sâm ở bên nhìn nhạ nói.

“K fải anh muốn lần nữa chứ!

Lòng Hạ Băng Khuynh thầm trách, cô thật sợ nam nhân này rồi, tuy k biết anh bị dính dây thần kinh nào.

“Thầy Quý ăn đi, đừng quan tâm nha đầu điên này.” Hạ Vân Khuynh cười với Quý Tu đã dừng đùa.

“Uhm, đc!” Quý Tu thu ánh nhìn Hạ Băng Khuynh, tiếp tục ăn.

“Ài---” Mộ Nguyệt Bạch dùng tay vẩy trc mặt Hạ Băng Khuynh: “Sao lại ngấy ng r? Nếu muốn thì tiếp tục ăn.”

Hạ Băng Khuynh dùng đùa để lên miệng.

Cô nhìn rau trên bàn, lại nhìn mặt Mộ Nguyệt Sâm, sao thấy anh lại giống đĩa rau v.

Mộ Nguyệt Sâm gần xanh trên trán hiện lên: “Hạ Băng Khuynh nếu k muốn ăn, em rời bàn cho anh!”

“Tại s e fải rời, muốn rời anh rời!” Hạ Băng Khuynh tức giận la lại.

“E cũng k ăn, ở lại làm gì?”

“Hừ--, vậy cũng fải có ng cho em ăn mới đc!”

Tiêu Nhân nhìn đến mơ hồ, 2 ng s tự nhiên cãi nhau.

Mắt Mộ Nguyệt Sâm càng u ám.

Nhưng dần dần, sự u ám tích tụ trong mắt tan đi, lấy bát sạch của mình múc tô canh cho cô, bỏ k ít thịt, đứng dậy để trc mặt cô: “Ăn đi, đừng nghịch nữa!”

Lòng Hạ Băng Khuynh ngọt ngào, nhìn mắt anh, cảm thấy hình như có gì k đúng.

Thấy Mộ Nguyệt Sâm ngồi xuống, não cô từ từ chuyển động, cô luôn nghĩ là Mộ Nguyệt Sâm vì, bình thường chỉ có anh làm động tác nhỏ với cô, cho nên nếu có ng trêu chọc chân cô, phản ứng đầu tiên cô nghĩ là anh.

Nhưng thực tế có khi cô ng muốn ly gián.

Mắt đẹp nhìn về hướng Mộ Nguyệt Bạch.

“Sao nhìn đứa của anh Nguyệt Bạch? Em muốn ăn cái này?” Mộ Nguyệt Bạch đưa đứa đang gấp thịt dê đang ăn nửa, thấy cô k đáp, đứng dậy rộng lượng đưa phần dư của mình đến trc đĩa cô: “Cho em!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 278

Mộ Nguyệt Bạch mẹ anh! Bỏ anh!

Hạ Băng Khuynh thật muốn đập anh 1 trận! Tên này mọi hành động đều thiếu quýnh.

Lúc này cô luôn trừng Mộ Nguyệt Sâm, h đối đối tượng trừng Mộ Nguyệt Bạch, Hạ Vân Khuynh muốn dùng miếng gỗ đầu em mình.

“Cậu có phải trúng tà k?” Tiêu Nhân lo lắng nói.

Quý Tu nói câu lí trí hơn: “Cũng có thể bị bệnh, em đi sờ trán cô ấy xem nóng k.”

Tiêu Nhân lập tức đưa tên lên trán Hạ Băng Khuynh: “Ài, k nóng”

“Tớ k s!” Hạ Băng Khuynh lấy tay Tiêu Nhân ra.

“K s thì chú tâm ăn.” Mộ Nguyệt Sâm mắt lạnh lẽo, lạnh đến toát ra hàn khí, đây là tiến triển cực kỳ k tốt.

Đối với anh mà nói, Hạ Băng Khuynh và Mộ Nguyệt Bạch có bất kỳ hành động nói nhìn vào mắt anh đều k thể tha thứ.

Hạ Băng Khuynh bị ánh mắt của anh làm cho hoảng, cúi đầu xuống.

Nhưng, Mộ Nguyệt Bạch k muốn ngừng lại dụ dàng nói câu kích thích cô: Đúng đó, chú tâm ăn, ngoan mới tốt.”

Lời này nghe trong tai Hạ Băng Khuynh, như là bỏ thêm dầu vào chảo dầu đang sôi sùng sục.

Dù cho tính cô tốt như thánh mẫu, nhưng cũng k nhịn dc.

Chộc ng khác cũng fai có giới hạn!

Cô sẽ ăn miếng trả miếng.

Đưa chân lên, dùng sức hung hăng đạp qua.

Trên bàn, cơ thể Mộ Nguyệt Sâm chấn động kịch liệt, anh nhin đau, sắc mặt xanh lè từ từ thả đứa xuống.” Hạ Băng Khuynh---”

Đá sai người rồi!

Sai phương hướng rồi!

Tiêu rồi!

Hạ Băng Khuynh sợ hãi nhìn Mộ Nguyệt Sâm như hung thần, liền an ủi: “Đừng giận, đừng giận---” Cô gấp 1 miếng thịt bỏ qua, kết quả đứa quá tron, thịt văng lên mặt anh, 1 đường roi xuống áo trắng của anh.

Im lặng!

Im lặng chết chóc!

Cả bàn ng đều im lặng, và trong lòng kêu bi thảm cho Hạ Băng Khuynh, quăng thịt lên mặt Mộ Nguyệt Sâm, còn như chịu chết.

Hạ Băng Khuynh cứng nhắc ở đó, sợ hãi mở to miệng, cô nhìn Mộ Nguyệt Sâm sắc mặt ngày càng xấu, mặt chuyển động, lại chuyển động.

Đột nhiên, cô thả đứa xuống, nói nhanh: “Em đau đầu, đi trc---”

Cô chạy mới vài bước, Mộ Nguyệt Sâm liền đuổi theo sau, nhéo tai cô: “Đau đúng k, anh trị cho em!”

Dưới ánh mắt đáng thương của m.n, Hạ Băng Khuynh bị Mộ Nguyệt Sâm nhắc lên lầu.

Mấy ng trên bàn chỉ có thể dùng mắt đưa tiễn.

Ài dám ngăn?

“Haha, tùy tui nó, chúng ta ăn tiếp.” Mộ Cẩm Đình ngai ngừng cười, cố gắng nói.

“Băng Khuynh có bị đánh chết k?” Tiêu Nhân lo lắng cho cô.

Mộ Nguyệt Bạch cười lắc đầu: “Sẽ k, nhiều như đánh nửa sống nửa chết!”

“A, ăn com, ăn com, ăn com---” Mộ Cẩm Đình cười khó coi hơn khóc, đặc biệt là vạ đang nhéo đuôi anh dưới bàn.

Trên lầu.

Hạ Băng Khuynh bị bắt đến phòng, vào phòng tắm.

“Em k có ý mà!” Cô giải thích.

Nhưng giải thích này thật sự rất yếu đuối vô lực!

Mộ Nguyệt Sâm sắc mặt lạnh lẽo ném khăn cho cô: “Cho e 2 con đường dễ chọn! 1, còi quần ra, anh đánh cho mông nát thành 4! 2, tắm cho anh!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 279

Thành 4!

Cô k muốn!

“Em tắm cho anh!” Hạ Băng Khuynh quyết đoán chọn.

Lửa gần Mộ Nguyệt Sâm giảm đi chút, đầu nhìn hướng bồn tắm: “Đi mở nước!”

Hạ Băng Khuynh ôm khăn qua đó, mở nước bồn tắm.

Ài, xui quá!

Đều tại tên chết tiết Mộ Nguyệt Bạch, chụp dc hình nude, cô sẽ phát cho mỗi ng 1 phần!

“Qua đây--” Giọng lạnh lùng từ sau truyền đến.

Lòng Hạ Băng Khuynh lại bi ai than 1 tiếng, vẫn là qua kia đồ ngọt đại gia đã.

Cô đứng dậy, đi về sau đến trc mặt anh: “Có gì cần dặn?”

“Coi áo cho anh!” Mộ Nguyệt Sâm bình thản nói.

“Cái này anh tự coi 1 chút, em coi cho anh k thuận tay, anh nói đúng k.” Hạ Băng Khuynh khổ não khuyên.

“K s, em có thể từ từ.”

“Nhưng nước sắp đầy rồi, đến lúc tay em đang coi đồ cho anh, sẽ k rảnh đóng vòi lại.”

“Em có thể thử dùng chân khóa!”

..”

Hạ Băng Khuynh mím môi, k gì để nói.

Dù s nói trắng ra, bây h dù thế nào, cũng muốn cô coi giúp, ai bảo anh là đại gia “bị thương”, là là nô lệ “phạm tội”.

“Đc r, em coi!” Nếu kết quả k đổi, k bằng dứt khoát tí, k phí nước miếng, sớm tắm xong cho anh.

“Vậy bắt đầu đi.” Mộ Nguyệt Sâm nâng cao tay lên.

Hạ Băng Khuynh đến gần anh 1 chút, 2 tay sờ lên eo anh, kéo đồ anh lên, cơ thể cường tráng sau bộ đồ từ từ lộ ra trc mắt cô.

Từ bụng đến ngực rồi bắp tay, mỗi tác đến tuyệt đẹp, một hơi thờ trên ghẹo từ cơ bắp anh mang đến, dần dần chiếm trọn mũi cô.

Tay nhỏ nóng đến chảy mồ hôi.

Trong không khí dường như có mùi hương khác thường, mùi hương của nam nhân.

Cô gãi bộ bình tĩnh, trong lòng mệnh lệnh mặt mình k dc dò tìm k dc đập nhanh, đây k là gì cả, đầu fải lần đầu thấy, đầu fải chưa nhìn qua.

NHưng tại s cô cảm thấy toàn thân nóng lên.

Mộ Nguyệt Sâm cúi đầu nhìn mặt nhỏ của cô, bất động thanh sắc tùy cô coi.

Đồ rất thuận lợi dc coi xuống.

Hạ Băng Khuynh để đồ dơ qua 1 bên, lại về đến trc mặt anh.

Quần.

Coi quần.

Phải coi quần cho anh.

Riêng chỉ 2 từ coi quần cũng như 2 ngọn lửa vậy, tay còn chưa động, cô đã cảm thấy nóng đến k thể thờ dc.

“Tiếp tục đi!” Anh thư thái nói, hơi thờ trên miệng rơi trên mặt anh.

Cũng rất nóng.

Không khí ở đây, đồ càng coi càng nóng là hiện tượng vật lý gì?

Hạ Băng Khuynh nhìn eo anh, dò mặt tay từ từ sờ xuống, ngón tay k tránh dc đụng vào da anh.

“Nhanh--” Anh hồi thúc, giọng trầm thấp khàn đặc.

“Em biết rồi, anh đừng hối!” Cô đáp 1 câu, tư tưởng chú tâm đến dây nịch của anh, dây nịch này thiết kế quá kì lạ, cô coi nửa ngày cũng k ra, như là kết sắt v.

“Rất cuộc có biết k?” Nhìn bộ dạng cổ găng nhũ mày của cô, anh liền biết cô gặp vấn đề khó khăn.

“Rất hiển nhiên!” Hạ Băng Khuynh tang thương dừng tay, ngẩng đầu, vô lực cười với anh: “K biết!”

“Đến đây nịch của cũng biết tháo, Hạ Băng Khuynh em thật k có tiền đề!” Có chút không khí đang dần ù men, nhưng vì cô ngốc này mà ngưng mất, trong lòng anh có chút k đúng, cực kỳ k vui.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 280

Dây nịch anh từ coi, thì k có ý nghĩa nữa!

Hạ Băng Khuynh nghe anh nói, khó tránh bĩu môi: “Tiền đồ của em dừng trong học tập, k fải trong việc cời dây nịch cho anh!”

Học cời dây nịch cho anh quan trọng hơn là học, em biết động tác này có thể khiến nam nhân máu huyết sôi trào k?” Anh phả hơi nóng đến gần tai cô, ướn át nói.

Cảm giác tê dại lưu chuyển, cô nhin k đc nhắm mắt lại, hô hấp cũng loạn lên: “Em đâu đến làm cho anh máu huyết sôi trào, em chỉ là chỉ là, giúp anh tắm mà thôi, anh không chế chút đc k.”

“1 nam, 1 nữ, cời trần, sao không chế đc?”

“EM có thể không chế.” Cô mới k háo sắc như v.

“E thờ lại hại như v, đấu tranh rõ ràng như v, anh thấy so với anh em càng k không chế đc!”

“Emm---” Cô đẩy anh ra, tức giận nói: “K tắm cho anh nữa!”

“Cho nên quyết định chọn cái 1?”

Mấy chữ mông nát thành 4 phần di chuyển trong đại não Hạ Băng Khuynh.

Huhu

Cô tạo nghiệp gì chứ!

Đến dây nịch chết tiệt cũng tức hiệp cô, cô cúi đầu lại ném lấy dây nịch, kéo 1 cái, thấy vẫn k có dấu hiệu lỏng ra, lòng cô nóng lên, dùng sức kéo mạnh.

Chi nghe “roẹt---” 1 tiếng, dây nịch cùng dây kéo quần đồng thời bị kéo xuống, động tác cực kỳ bá đạo.

Mắt Mộ Nguyệt Sâm ẩn hiện tia lửa.

Hạ Băng Khuynh thấy tình hình, cũng bị kinh ngạc, tay nhỏ vẫn cầm 2 phần của dây nịch, miệng nhỏ vì chấn động mà mờ ra, mặt nhỏ đỏ hồng đến nổi có thể ăn sống.

“Em---, em k fải---” CÔ muốn thử giải thích.

“Dừng dừng, tiếp tục cời---”

Thấy sự hưng phấn trong mắt anh, cô muốn tìm chỗ đập đầu.

Cố gắng nhịn xuống, cô chỉ có thể cời quần cho cảm thú.

“Cỏ thể rồi, nhanh nằm vào trong đi---” Cô đẩy anh, nếu cô có thể nhắc anh dễ như anh nhắc cô, nhất định lập tức ném anh vào.

Độ khó cho việc tắm cho anh cũng quá cao rồi!

Mộ Nguyệt Sâm nhìn xuống: “Cỏ phải em quên 1 thứ?”

“K có!” Hạ Băng Khuynh lắc đầu, mờ to mắt nói bậy.

Anh kéo tay cô, ấn lên eo mình: “Phiền nói cho anh biết cái này là gì? Em k fải cho rằng tôi từ khi sinh ra đã mang theo nó chứ.”

“Haha, cái này, cái này à” Hạ Băng Khuynh cười khan: “Cái này nói s nhĩ, tắm cho ngkhac, mà cời là k lẽ phép!”

“K lẽ phép?” Đồi lại là nam nhân nào, nghe 3 chữ này, đều sẽ máu lên não.

“Dừng rồi, rất k lẽ phép, dù s dù s cũng k fải thứ đẹp đẽ gì.” Cô cực kỳ chán chừ nói ra sự thật.

“” Sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm trầm xuống đen như mực.

Hạ Băng Khuynh thấy sắc mặt anh k tốt, lập tức đổi cách nói: “E k nói anh k đẹp, em nói ng khác.” Nói đc nửa, cô lập tức cảm thấy k đúng, cực kỳ cực kỳ k đúng.

“Ng khác? Ai? Nói anh nghe xem!” Miệng Mộ Nguyệt Sâm hiện như cười lạnh nguy hiểm.

“Anh coi như em k nói gì, nhiều nhất em giúp anh cời.” Hạ Băng Khuynh cảm thấy mình k thể nói rõ đc, tay nhỏ áp lên 2 mép quần nhỏ của anh.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 281

Kết quả, sau động tác đó, tay vẫn ở chỗ cũ.

Bị anh ấn lấy!

“K gấp, vẫn nói về vấn đề người khác đó đã, đối với vấn đề này anh khá tò mò.” Mộ Nguyệt Sâm sắc lạnh nhìn q, môi mông cong lên, mặt đanh lên nhìn rất khủng bố.

“K có ng khác, em nói nhảm!” Huhu, đều tại bộ phim rách nát đó.

Mộ Nguyệt Sâm lắc đầu: “Anh thấy k giống, thông thường, chuyện chưa nghĩ mà nói ra đều là sự thật.”

“” Hạ Băng Khuynh cười khổ: “Anh cần tin trên đời có nhiều loại ng khác nhau, giống như em vậy, nói ngay k nghĩ, đa số đều là nói bậy.”

“Toàn bộ đều là?” Mắt Mộ Nguyệt Sâm như có thêm gì đó, nồng đậm đến khiến ngta nhìn k rõ, nhưng làm khiến tim ng hoảng loạn.

Hạ Băng Khuynh đột nhiên k dám trả lời nữa, có phải cô bắt gác đào hố cho bản thân?

“Tự mâu thuẫn r đúng k?” Mộ Nguyệt Sâm nhìn bộ dạng k dám thở mạnh của cô, có chút đau lòng.

Ai bảo lời cô nói như thiếu đôn như v!

Hạ Băng Khuynh liếm môi: “Vậy rốt cuộc bây h anh muốn thế nào?”

“Vấn đề liên quan đến ngkhac lần sau nói. bây h, nên làm gì làm đó.” Mộ Nguyệt Sâm thả lỏng tay.

Ý muốn nói, cời đi!

Tay Hạ Băng Khuynh cảm bên mép, khóc k ra nước mắt!

Không khí rối loạn lúc này đã đỡ hơn, lần này cô bình tĩnh từ từ qua đó, cô cảm thấy da mặt của mình sẽ rớt ra mắt.

Nhưng, thời gian càng lâu càng khó ra tay, liệu vậy!

Cô quay mặt qua, nhân lúc 2 chữ liều vậy xuất hiện, cô cời ra giúp anh, sau đó toàn quá trình như ng mù v.

“Đc rồi, nhanh đi, nhanh đi!” Cô đẩy vai anh về trc.

“Bên đó là cửa ra, em muốn anh nude ra ngoài?”

“VẬY BỒN TẮM Ở BÊN ĐÓ À!” Hạ Băng Khuynh nói nhỏ.

Mộ Nguyệt Sâm quay đầu nhìn mặt nhỏ đỏ đỏ, xấu hổ lại có chút tức giận, nhin k dc muốn cười:”Hạ Băng Khuynh, anh thấy e k có thiên phú làm ng mù, bỏ cuộc đi.”

“Em em thích, chính là thích nhắm mắt.” Hạ Băng Khuynh đánh vai anh.

“Đc! Vậy em cứ nhắm mắt nhé! Đến đây, anh nói em biết, bồn tắm bên đó.” Mộ Nguyệt Sâm ở sau ôm lấy cô, đưa cô đến bên bồn tắm.

“Mộ Nguyệt Sâm, em có cảm giác k hay.” Hạ Băng Khuynh nắm tay anh k buông.

“A!” Mộ Nguyệt Sâm từ trong bất ngờ hiểu ra: “Sau khi thành ng mù, còn có công năng dự đoán tương lai? Thật thần kỳ!”

“Nếu anh kéo em xuống nước, anh k xong với em!” Hạ Băng Khuynh k vòng vo với anh.

Trán đột nhiên bị gõ: “Bây h e k có quyền trả giá với anh, nhưng anh có thể nói em nghe 1 thông tin, anh sẽ k đẩy e xuống nước.”

“Thật k?”

“Thật!”

“Vậy thì tốt, vậy em yên tâm rồi!”

Hạ Băng Khuynh vỗ lồng ngực, thật ra cô rất lo lắng anh kéo cô xuống bồn tắm, ép cô tắm yên ương cái gì đó.

Mộ Nguyệt Sâm nằm trong bồn tắm

Anh dùng tay bấn lên trán cô: “Cô mù, em có thể mở mắt rồi.”

Hạ Băng Khuynh mở mắt, thấy Mộ Nguyệt Sâm ngồi trong bồn tắm, nhìn bộ dạng rất đàng hoàng, ít nhất trc mắt nhìn anh k như muốn làm gì.

Nhưng bàn năng hào sặc, cô vẫn k dám thả lỏng.

Mắt nhìn xuống nước 1 cái, vừa hay nhìn thấy thứ k nên nhìn!

Mặt đỏ lập tức như ăn thuốc nổ, tiếp xúc da thịt mấy lần k fải giả, nhưng cô chưa từng nghĩ kĩ qua, quan trọng là cũng k muốn nhìn kĩ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tắm Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 282

Ai ngờ lần này đột nhiên nhìn thấy, s cô có thể bình tĩnh dc.

“Trong nước k có gì hình như k tốt lắm, cho tí hoa hồng vào đi.” Hạ Băng Khuynh cười hi hi kiến nghị, tay rất nhanh lấy bình bên cạnh bồn tắm, bên trong có rất nhiều cánh hoa hồng.

“Chỉ có Mộ Nguyệt Bạch mới thích thứ nữ tính như hoa hồng, em dám làm anh đầy mùi hương đó, anh bóp chết em!” Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng nói.

Hạ Băng Khuynh tự nhiên 1 cánh cũng k dám bỏ vào nước.

“K thả thì k thả!” Cô để bình xuống, sau đó lấy bình khác: “Vậy tạo chút bọt đi!”

“Em cảm thấy anh tắm với bọt hợp k?” Mắt Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô ý nói, anh sẽ ném e từ đỉnh núi xuống.

“Hình như---” Hạ Băng Khuynh thả bình xuống: “K thích hợp, v e hết việc rồi, anh tắm xong, kêu em!”

Nói xong, cô từ bồn tắm đứng dậy.

“Quý xuống!” Miệng Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng nhả ra 2 chữ.

“Em quý cũng vô dụng, cái gì anh cũng k cần.” Hạ Băng Khuynh tự nhiên k fải chó nhỏ, anh kêu cô quý cô phải quý sao.

“Ai nói anh k cần gì, anh cần em---” Mộ Nguyệt Sâm nhìn về hướng cô, còn cố ý chơi xấu dùng 1 chút, mới tiếp tục nói: “Dùng tay tắm cho anh.”

Mặt Hạ Băng Khuynh phũ lên tảng đá ừng.

Mộ Nguyệt Sâm cười: “Anh nói em tắm cho anh, anh nói rất rõ, k fải kêu em mở nước cho anh, cũng k fải là cởi đồ, càng k fải là bỏ hoa, tạo bọt, mà là tắm, tắm là trọng điểm hiểu k? Quý xuống đây, anh kêu em tắm chỗ nào em tắm chỗ đó.”

“Mộ Nguyệt Sâm, ai cho anh ức hiếp ng khác như v.” Bạn trai gì chứ.

“Em chút nữa đã gãy chân anh, còn ném thịt lên mặt anh, đổi lại là ng khác sớm đã mất mạng rồi, vì em là bạn gái anh nên có chút trừng phạt nhỏ, hiểu k?”

Hạ Băng Khuynh k tình nguyện quý xuống: “Tắm đâu?”

“Bỏ tay vào đây trc!” Mộ Nguyệt Sâm dựa bên đó, lười biếng nói.

Hạ Băng Khuynh thả tay vào nước: “Bỏ vào r, dứt khoát nhanh chóng nói đi!”

Mộ Nguyệt Sâm nhìn cô: “Đc thôi! Dứt khoát mà nói, toàn bộ xoa 1 lần, 1 góc nào cũng k dc bỏ, nếu cố ý bỏ qua chỗ nào trừng phạt làm lại 1 lần!”

“Anh biến thái, em k chơi nữa!” Xoa 1 lần, xoa cái mông!

Cô đứng dậy, tay cũng lấy ra, rất nhiều nước rơi lên gạch, chân cô đạp lên, trượt chân, cơ thể ngã vào bồn tắm.

“A---” Tiếng kêu vang lên.

Nghe như, đang chịu cực hình.

Cửa phòng tắm bị đẩy 1 cái: “Tam thiếu, xin anh đừng đánh cô ấy nữa---”

Ng vào là Tiểu Nhân cùng câu nói, nhìn Mộ Nguyệt Sâm đang trần truồng toàn thân ướt đẫm cùng Mộ Nguyệt Sâm trong lồng, não chậm đc mấy giây.

Tre mắt cô đột nhiên tối đi, 1 cánh tay kéo cô ra khỏi phòng tắm.

Bên ngoài.

“Họ đang làm gì?” Tiểu Nhân ngây ngốc.

Quý Tu nhìn cô 1 cái, nhẹ cười: “Bình thường em nói như kinh nghiệm rất phong phú, k lẽ nhìn k ra? Ngốc à!”

Nói xong, anh đi khỏi phòng.

“Tu Tu, đợi em---” Tiểu Nhân đuổi theo.

Trong Phòng tắm

Hạ Băng Khuynh từ hoảng loạn bình tĩnh lại, cô nghiêng đầu nhìn hạ thể của Mộ Nguyệt Sâm, hỏi: “Lúc này 2 ng đó là thầy Quý và Tiểu Nhân sao?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 283

“Theo ngoại hình, k giống ng ngoài hành tinh biến hình.” Mộ Nguyệt Sâm biểu tình nghiêm túc đáp.

Nhưng con ngốc cũng nghe ra, đang trêu chọc.

Hạ Băng Khuynh hung hăng đánh lên ngực anh 1 cái, làm nổi lên vô số bọt nước: “Anh có thể trả lời em nghiêm túc tí k. e sắp mất mặt chết rồi!”

Mộ Nguyệt Sâm vỗ mặt nhỏ của cô: “Mặt nhất định mất rồi, điều này k nghi ngờ gì nữa.”

“Huhu---” Hạ Băng Khuynh dùng sức bỏ mặt vào nước.

Cô vậy mà bị thầy Quý và Tiểu Nhân thấy cảnh đó, cho cô chết nhanh đi! Chết nhanh đi! Chết nhanh đi!

Mộ Nguyệt Sâm đưa mặt nhỏ từ nước lên: “Đừng buồn than nữa, ít nhất còn có anh ở bên k fai s.”

“Vi có ng như anh mới mất mặt đó!” Anh k nói còn đỡ, nói Hạ Băng Khuynh liền căng thẳng.

1 ng nằm trong bồn tắm là tắm, nhưng nằm trên nam nhân khóa thân, gọi là gì?

“Nếu thật sự k có mặt nhìn ng khác, đợi lát anh mua mặt nạ cho em đeo!” Giọng của Mộ Nguyệt Sâm vẫn thành khẩn như cũ.

“” Hạ Băng Khuynh đen mặt: “Mộ Nguyệt Sâm, anh cố ý đúng k, k thể nói lời nào có giá trị an ủi thực tế sao?”

“Anh nói chuyện rất thực tế, dùng mọi cách giúp em giải quyết mất mặt.” Hạ Băng Khuynh sờ mặt cô, mắt nhìn đôi nùi nhấp nhô của cô.

Hạ Băng Khuynh nhìn r nhìn, k nói đọ lý phát tiết lên người anh: “Đều tại anh, tắm gì chứ, dính chút dầu, lau cái là hết mà!”

“Nha dầu thôi, em k nói lý r, hình như tự mình té xuống, anh 1 k nú 2 k kéo, k thể trách anh, là ý trời.” Mộ Nguyệt Sâm ôm eo cô, tay chui vào sau lưng cô.

“Anh đang làm gì?” Hạ Băng Khuynh cuối cùng ý thức đó anh đang lên làm chuyện gì.

“Làm chuyện có thể khiến em tạm thời quên phiền não.”

Trong nước, anh lật người, áp cô xuống dưới, miệng liền bắt đầu áp bức.

2 ng xuống lâu lần nữa, sắp 3h rồi.

Tóc Hạ Băng Khuynh ướt ướt, mặt đỏ hồng nhuận.

Phòng khách k ng.

“Chắc đều đi tắm suối nước nóng rồi. em đi k?” Mộ Nguyệt Sâm nheo mắt cô, mặt đầy ôn nhu, 1 nam nhân nếu đã nghiệm cơ thể của 1 cô gái, ánh mắt nhìn cô đều như muốn ăn, chạm 1 chút liền khỏe ngay.

“Tắm nước nóng?” Hạ Băng Khuynh ngẩng đầu nhìn anh: “Lúc này trên lầu chưa tắm đủ sao?”

“Cũng đúng, tắm 2h rồi, vẫn mang luôn vận động kịch liệt, máu huyết lưu thông, da thịt k đến nỗi bị nhăn.” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt nói, trong mắt đầy tà ác.

Tay Hạ Băng Khuynh dùng sức dính vào bụng anh.

Cô càng cảm thấy xấu hổ, càng k muốn nói ra, thì anh càng thích nhấn mạnh!

Mộ Nguyệt Sâm dùng tay chặn tấn công của cô: “K muốn tắm, chúng ta ra ngoài đi dạo, dẫn em đi coi hoa trắng đó.”

“Sao anh biết em thích hoa đó?” Hạ Băng Khuynh kinh ngạc, dùng ánh mắt đen nhánh nhìn anh.

“Cô ngốc trên đường luôn nhìn nó, mắt cũng k chớp, anh muốn k biết cũng khó, cho nên---” Mộ Nguyệt Sâm ôm vai cô: “Sau này chỗ đó là của em rồi.”

“Của em? Có ý gì?”

“Cũng k có gì, anh thấy hiếm khi phẩm vị em tốt v, cho nên mua khu vườn hoa đó rồi, sau này lúc nào em xuống đi xem cũng đc.”

“Điền r à, em chỉ xem anh liền mua?” Kinh ngạc cùng ngọt ngào lan tràn khắp tim Hạ Băng Khuynh, phòng khách k có ai, cô kín gan ôm eo anh, dựa vào lồng anh, mặt đỏ lên, nũng nịu nói với anh: “Mộ Nguyệt Sâm, cảm ơn anh!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 284

“Đừng kích động v, k mắc lỗi đâu.” Mộ Nguyệt Sâm xoa mặt nhỏ của cô.

“Anh k hiểu!” Hạ Băng Khuynh cười yếu kiêu.

Đối với nữ nhân mà nói, chuyện hạnh phúc nhất, trừ chuyện ng đàn ông cô yêu cũng yêu cô, thì hành động nhỏ cũng khiến cô cảm động đến mơ hồ, mà điều khiến cô thật sự cảm động k fải anh mua gì, mà là, anh cho cô biết, trong lòng anh lúc nào cũng chú ý đến cô.

Mộ Nguyệt Sâm dẫn cô đi đến cửa vào, nơi đó có 1 con đường nhỏ rậm rạp, men theo đường đó phong cảnh rất đẹp, tâm trạng Hạ Băng Khuynh cũng trở nên cực kỳ tốt, như là chớp mắt k còn thấy phiền não nữa.

Họ ngắm hoa xong, lại men theo đường đó đi về.

Thời gian hạnh phúc luôn ngắn ngủi đến nỗi khiến ng khác lưu luyến k muốn kết thúc, cô thật sự muốn cứ thế nắm tay anh, chậm chậm đi trên con đường nhỏ, dù cho cứ thế đi, đi đến khuya, rồi đến trời sáng, đi đến nơi khác, chỉ cần k bị dối chết, mệt chết, cứ thế đi đến suốt đời cũng đc.

Trời tối dần.

Họ từ cửa vào, thấy đèn sáng.

“2 ng chơi mất tích à, cà chiều đi đâu?” Mộ Cẩm Đình đi qua hỏi, tay cầm nĩa, trên đó có rau và thịt.

Mắt Hạ Băng Khuynh sáng lên: “Anh rêm tối nay ăn đồ nướng sao?”

Mộ Cẩm Đình mỉm cười gạt đầu: “Đúng v, là bạn thân cô quái của em đề nghị, chúng ta ở nhà cũng k ăn, lâu lâu ăn lần cũng thấy mới lạ.”

Bên đó, Tiêu Nhân vẫy tay với Hạ Băng Khuynh: “Nhanh qua đây giúp!”

Hạ Băng Khuynh ngừng đầu nhìn Mộ Nguyệt Sâm nói: “Vậy anh giúp anh rẽ, em qa với Tiêu Nhân.”

Mộ Nguyệt Sâm gạt đầu.

Hạ Băng Khuynh nhận đc sự đồng ý của anh mới qa đó.

Mộ Cẩm Đình ở bên cười lên: “Aiyò, anh làm anh rẽ nó cũng k nghe lời anh, đều nói gái lớn k giữ đc, tìm cứ giữ tới giữ lui, cuối cùng giữ ở chỗ em rồi.” Anh dùng nĩa chạm vào Mộ Nguyệt Sâm 1 cái.

“Lấy nĩa ra!” Mộ Nguyệt Sâm chế bai xua tay, trong mắt lại có ý cười.

Hạ Băng Khuynh chạy đến bên Tiêu Nhân, nghĩ đến chuyện nát bị bắt gặp hồi trưa, vẫn có chút ngại: “Cái đó, chuyện lúc trưa.”

“Đừng giao biện, 2 ng mất tích cà chiều, k lẽ muốn nói với tớ, tìm 1 nơi đánh cờ s?” Tiêu Nhân cười hi hi mặt háo sắc.

“Đc r! Tớ thừa nhận k có hứng thú với cờ!” Nếu đã bị nhìn thấu, Hạ Băng Khuynh cũng k che giấu.

“Yo yo yo, càng ngày càng k biết xấu hổ, nhưng cũng bình thường, đổi lại là tớ có bạn trai sắc hương vẹn toàn như tam thiếu, nào tớ chắc chắn cà ngày chỉ nghĩ đến cùng anh ấy giao phối!” Tiêu Nhân nói, làm biểu cảm ngưỡng mộ đó k y hận.

“Thầy Quý--” Hạ Băng Khuynh la lên với phía sau của Tiêu Nhân.

Tiêu Nhân bị dọa đến quay mặt đầu, sau lưng k có ai, cầm rượu đó trên bàn đồ đánh Hạ Băng Khuynh: “Đc lắm, con yêu tính hư hỏng phong lãng, lại gạt người---”

Hạ Băng Khuynh nhanh chóng chạy trốn, vừa cười vừa chạy.

“Bụp--” 1 tiếng, cơ thể đụng vào ngực anh, ngừng đầu nhìn, là tên hồ ly già Mộ Nguyệt Bạch.

Anh dùng tay đỡ eo cô, gõ lên mũi cô: “Tiểu hồ đồ, vẫn hậu đậu như v!”

Mộ Nguyệt Sâm k xa thấy, mắt nhìn đã muốn lấy dao trái cây bên cạnh ném qua!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 285

Hạ Băng Khuynh đẩy tay Mộ Nguyệt Bạch ra, lùi ra nửa mét, giữ khoảng cách xã giao bình thường.

Cũng muốn nói với anh, bọn họ k thân như v.

Tiêu Nhân ôm rượu đó đứng bên cạnh Hạ Băng Khuynh, chào thân thiện với Mộ Nguyệt Bạch: “Nhị thiếu chào, anh đi đâu v, chiều nay k thấy đâu.”

“Anh lên núi đi dạo!” Mộ Nguyệt Bạch cười đáp.

“Uh, hèn gì sau khi ăn xong luôn k thấy anh!” Tiêu Nhân gạt đầu.

Tên này cũng lên núi?

K fải là theo dõi Mộ Nguyệt Sâm chứ!

Vừa nghe lên núi, điều đầu tiên xuất hiện trong não Hạ Băng Khuynh là đi làm việc xấu, nhưng lập tức lại cảm thấy mình nghĩ nhiều, vì tên này ăn xong liền đi, mà cô và Mộ Nguyệt Sâm sắp 3h mới đi, dù anh thông minh cỡ này, cũng k biết trc đc tương lai.

“Băng Khuynh, em xem đến Tiêu Nhân con quan tâm anh như v, sao e k hỏi xem anh đi đâu?” Mộ Nguyệt Bạch dùng ánh mắt ôn nhu nhìn Hạ Băng Khuynh, cười ôn nhuận hỏi.

“Tôi hỏi anh sẽ nói sự thật sao?” Hạ Băng Khuynh đáp bằng nụ cười nửa thật nửa giả.

Mộ Nguyệt Bạch nhẹ nhniu mày cười: “hình như anh k có gì cần gạt em.”

“Có thể đi---” Hạ Băng Khuynh lại cười ngọt với anh, lại k mện k nhạt nói thêm 1 câu: “Ai biết đc!”

“Nghe như rất k tin tưởng anh Nguyệt Bạch!”

“S có thể, anh Nguyệt Bạch tốt với em vậy, sao em có thể k tin.”

Anh cười, cô cũng cười.

2 ng đều cười rất tươi, nhìn trong mắt ngkhac, quan hệ giữa họ k quá tốt.

Mộ Nguyệt Sâm ở xa, ánh mắt lại lạnh lùng lên.

Tiêu Nhân khoác vai Hạ Băng Khuynh: “Đừng lười, theo tớ đi làm việc” Nói xong, cô lại cười với Mộ Nguyệt Bạch: “Nhị thiếu, chúng em qạ đó chuẩn bị đồ nướng, anh cũng qạ giúp đi.”

“Đc!” Mộ Nguyệt Bạch đáp ứng.

Bên kia, giọng Mộ Cẩm Đình vang lên: “Nguyệt Bạch em qua đây---”

“Xem ra, em chỉ có thể qua đây.” Mộ Nguyệt Bạch lại cười uyển chuyển, liền bước về hướng Mộ Cẩm Đình, thuận theo đó cười với Mộ Nguyệt Sâm như hung thần.

Hạ Băng Khuynh và Tiêu Nhân về bên lúc này.

Tiêu Nhân lấy 1 cái nĩa đưa cho Hạ Băng Khuynh: “Cậu cũng thật là, sắp thực hiện kế hoạch r, cũng k biết già bộ.” Rõ ràng nói chuyện như bt thì k ai nghe ra, mà cố ý thấp giọng, liền trở nên thần bí.

Hạ Băng Khuynh chút nữa đâm vào tay: “Cậu còn muốn kế hoạch đó, anh muốn chết phải k!”

Cô sớm tuyên bố bỏ cuộc rồi!

Đặc biệt là lúc Mộ Nguyệt Bạch đứng ở sau lưng, cô càng khẳng định.

“Cái gì gọi là tìm chết, k làm k biết thành công hay thất bại, đến đây có đễ k.” Tiêu Nhân thấp giọng cực kỳ, lại nói: “Biết hôm nay tại s tớ đề nghị ăn đồ nướng k?”

“K fải cậu muốn động tay động chân vào đồ nướng, bỏ thuốc anh ta.” Cô nhóc này hỏi v, đáp án k quá hiển nhiên sao?

“bingo! Đúng r!” Tiêu Nhân rất vui về kêu lên.

Hạ Băng Khuynh dùng nĩa gõ đầu cô: “bing cái đầu cậu! Bỏ kế hoạch, nghe chưa!”

“Nữ nhân này cậu thật k có lương tâm, tớ k fải vì cậu sao.” Tiêu Nhân tức giận bấu môi, xoa đầu mình.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 286

“Tiêu Nhân rốt cuộc cậu mất trí nhớ hay là mất não, chiều nay chúng ta nói nhỏ với nhau, xui xui thì anh ta đều nghe hết rồi, nói k chừng đang chờ chúng ta chui đầu vào rọ, còn dĩ, thật sự là 2 con ngốc như vũ trụ rồi!”

Cô tuyệt đối k thể lợ đăng với con nhóc này.

Đây tuyệt đối, tuyệt đối, tuyệt tuyệt đối đối k fải là kế hoạch đáng tin.

Tiêu Nhân đề đề trong tay xuống: “Cậu sợ trc sợ sau, k dám loan gan chỉ biết cẩn thận cầu xin, tớ nói với cậu, vì anh ta nghe đc, chúng ta mới có khả năng thắng.”

Hạ Băng Khuynh vốn k muốn hỏi, sợ hỏi nữa cô sẽ bị cuốn vào, nhưng vẫn nhìn k đc tò mò đi hỏi.

Cô hô hấp sâu: “Mong muốn đi nghe cụ thể!”

“Nếu anh ta k nghe, vậy kế hoạch có thể tiếp tục, nếu nghe r, từ phản ứng lúc đó của chúng ta, anh ta nhất định nghĩ chúng ta k dám hành động lỗ mãng, mà càng thả lỏng phòng bị, chúng ta liền tập kích anh ta.” Tiêu Nhân nói vòng vòng.

Quan trọng là Hạ Băng Khuynh nghe xong, lại thấy có đạo lý!

Nghe s có lí thế?

“Làm thôi!” Tiêu Nhân nhếch mày.

“Vậy cậu tính làm gì?” K nên hỏi nên cự tuyệt liền, nhưng Hạ Băng Khuynh như bị nhập cứ hỏi.

Cô nhất định là tẩu hỏa nhập ma.

Tiêu Nhân lên hứng, hưng phấn nói: “Lát tớ đưa đồ nướng đã bỏ thuốc cho anh ta ăn, cậu bỏ thuốc vào rượu cho anh ta uống, đến lúc anh ta cảm thấy mơ hồ, sẽ muốn về phòng nghỉ, đến lúc đó, anh già bộ k khỏe đễ cậu đỡ đi, sau đó nhân cơ hội đến phòng anh ta còi trần cho hắn, chụp hình, sau đó, tớ về phòng ngủ, cậu tiếp tục ở dưới lầu chơi, thân k biết quý k hay, kế hoạch có phải quá hoàn mỹ!”

Hạ Băng Khuynh nghe r ưm 1 tiếng: “Hình như khá đơn giản, đường đi rõ ràng, cũng tự nhiên.”

“Đừng k, tớ nói cậu nghe, đừng nghĩ quá phức tạp, ng nào cũng là ng, đầu fải là yêu, làm thôi, đến bước này r, k nghĩ cho bản thân, cũng nghĩ cho tiểu tam thiếu trong bụng shhh---”

Cô chưa nói xong, đầu bị 1 cái nĩa gõ lên.

Hạ Băng Khuynh k biết nên khóc hay cười mắng: “Tiêu Nhân có thể nói chuyện thông qua đại não k!”

“Haha, nghĩ đến lúc này mình nói, Tiêu Nhân tự mình cũng mắc cười: “Ngại quá, ngại quá, thuận miệng, đơn thuần là thuận miệng thôi.”

“Thật sự thua cậu rồi!”

“Kế hoạch này cậu làm k?”

Hạ Băng Khuynh nghĩ nghĩ, đứng v, k vì mình, cũng vì trong bụng, pi, cũng nghĩ cho tương lai, cô cầm chặt nĩa, kiên định nói: “Làm!”

“Đc r! Đối câu này của cậu, đối lát chúng ta song kiểm hợp bích, xử lý đẹp Mộ Nguyệt Bạch, hhahah---” Tiêu Nhân cười điên cuồng, như là tên đạo tặc.

Hạ Băng Khuynh biểu cảm rối loạn: “Có thể đừng dùng từ xử lý, nghe ghê ghê.”

Tiêu Nhân chỉ đồ ăn và nĩa trong mắt: “Chúng ta cũng nhanh chóng xử lý chúng.”

“” Xứ lý mẹ cậu!

3 anh em ở xa, nhìn 2 cô gái lúc cười lúc đánh lúc xụ mặt đầu kháu, mỗi ng mỗi tâm trạng.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn thấy Mộ Nguyệt Bạch luôn nhìn chăm chăm vào Hạ Băng Khuynh, sớm đã cực kỳ k thích hẳn, “rất k cần thận” dùng nĩa đâm vào đũa quần anh.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 287

Bên đó, Mộ Cẩm Đình đang xúc động với tuổi trẻ, trong không khí đột nhiên truyền đến tiếng: “Shhh---”

Anh thu ánh nhìn lại, thấy 1 em trai của mình dùng nĩa đâm em trai nhỏ của 1 em trai khác.

Anh liền hít sâu 1 hơi, giắt lấy nĩa trong tay Mộ Nguyệt Sâm: “Thằng nhóc thối, muốn hại Nguyệt Bạch từ h k giống ng hả!”

“Nói thật, anh ta vốn rất giống thái giám!” Sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm cao lạnh đáp.

Đừng nói nhận sai, bộ dạng anh đang làm đúng, tư thế trừ hại vì dân.

Quý Tu vốn từ trong nhà mang đĩa ra nghe câu này, lập tức mặt k biểu cảm, vẫn đậm gió nhẹ rồi đi!

Tư h, anh k thích nhất là chen vào chuyện ng khác.

Mộ Nguyệt Bạch dần dần bình phục lại, nũng nịu với Mộ Cẩm Đình: “Đại ca, tên nhóc này quả thật quá vô pháp vô thiên, hôm nay anh nhất định phải dạy dỗ nó, anh quá thiên vị, đánh nó!”

“Em” Mộ Cẩm Đình buồn phiền nhìn Mộ Nguyệt Bạch 1 cái: “Em cái đó k s chứ, nếu k, tìm 1 nơi anh kt giúp em”

“Haha” Mộ Nguyệt Bạch cực kỳ miễn cưỡng cười: “K cần đâu.”

“Ý hay!” Mộ Nguyệt Sâm vỗ tay, lấy dao trái cây từ bàn đưa cho Mộ Cẩm Đình: “Đại ca, đưa anh dao phẫu thuật, anh qua bãi cỏ bên đó kt giúp hẳn, nếu bị hư rồi dùng dao cắt đi cho đỡ phiền, thuận tiện mở 1 cái lỗ cho hẳn, từ h có thể sống cuộc sống như nữ giới.”

1 bầy quạ bay qua.

Thật sự k thể dễ khay tùy tiện dưới đất, Quý Tu vừa hay đi ngang qua nghe lời này, ngây ng 1s, khay từ ngón tay bị lỏng ra, rơi xuống bàn.

Tình nghĩa anh em quả đáng sợ r =))))))

Ánh mắt mang ý cười của Mộ Nguyệt Bạch lạnh đi mấy phần.

Mộ Cẩm Đình bất lực ôm trán, có chút tức trùng Mộ Nguyệt Sâm: “Tiểu tử thối em quả thật k có tính ng, nó là anh ruột em, nếu như---”

“Nếu như chết rồi, vừa hay có thể quyền cho thầy Quý, để anh ta mổ bụng, thuận tiện mổ luôn cái đầu nhìn xem, bên trong đựng đầy âm mưu gì!” Mộ Nguyệt Sâm lạnh lùng cướp lời.

“Ngại quá, bên trong còn khay, mọi ng nói chuyện!” Quý Tu ôn nhu cười nhẹ, quay ng đi.

Anh mới k muốn bị cuốn vào trong!

Tiểu Nhân ở bên xiên cánh gà, mắt đảo hoa chsu ý đến nam nhân vào nhà: “Tu Tu nhà tớ thấy đẹp trai, rất anh tuấn, rất man, rất có khí chất, rất ngầu, rất rất---”

“Đc r, đừng nói nữa, cánh gà sắp chạy r kia.” Hạ Băng Khuynh sắp bị cô làm sến chết.

“Hừ, chỉ cho phép cậu k thuần khiết mà phạch phạch, k có tố thuần khiết liếc mắt đưa tình, lực trà---” Tiểu Nhân vừa muốn nói, nhận đc ánh mắt liếc qua của Hạ Băng Khuynh, lập tức im miệng.

Hạ Băng Khuynh cúi đầu để gà nướng qua bên, vừa nói: “Tớ quan sát 1 chút, từ chỗ nướng đến biệt thự cách 1 khoảng. Đi qua đó cần 10ph, chúng ta k thể để Mộ Nguyệt Bạch chưa đi đến phòng đã ngất, nếu ngất ở ngoài, anh cả và thầy Quý đều học y, lúc nào cũng nhìn ra bị ng bỏ thuốc, nếu ngất trong nhà, 2 ta k khiêng đc.”

“Đừng v, cái này tớ thật k nghĩ đến, vậy bỏ ít thuốc lại.”

“Còn có, đưa rượu cho anh ta quá hiển nhiên, dù Mộ Nguyệt bạch cho là tớ k dám lỗ mãn, Mộ Nguyệt Sâm mắt như x quang, cũng đủ tố chịu r, cho nên tốt nhất là ng mà tất cả mọi ng k nghĩ ngờ.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 288

Tiểu Nhân nghĩ cái, nói: “Chị Vân Khuynh!”

“Chị tớ cũng đc, họ quan hệ tốt, đợt lát tớ nghĩ cách, mượn tay chị mời rượu Mộ Nguyệt Bạch.”

“Uh, cứ v đi.”

Sắc trời toàn đen!

Hạ Vân Khuynh lấy salad và mì ý, cùng các loại đồ ngọt ra.

Trên vì nướng có thêm than lửa, Hạ Băng Khuynh và Tiểu Nhân 2 “đầu bếp nhỏ” đang nướng đồ ăn, thêm vào các loại khác nhau lên.

Đương nhiên, đặc biệt thêm nguyên liệu vào xiên của Mộ Nguyệt Bạch, sợ nướng xiên anh k thích anh k ăn, toàn bộ đều làm mấy xiên, để trc mặt anh, ít nhất cũng có cái anh thích ăn chứ.

Mà lúc này, 4 ng nam nhân đang ngồi trên sofa để trên cô, thường rượu đỏ.

Sau đó, Hạ Vân Khuynh bận xong, cũng ngồi bên Mộ Cẩm Đình.

1 lúc sau, Hạ Băng Khuynh nướng xong lượt 1, chia cho họ.

“Tu Tu cái này cho anh” Tiêu Nhân phân xiên trong tay thành 2 phần 1 phần để trưc mặt Quý Tu. quay ng. đồng thời cười ngọt với Mộ Nguyệt Bạch trưc mặt: “Nhị thiếu, phần này cho anh.”

“Cảm ơn!” Mộ Nguyệt Bạch ngắng đầu cười ôn nhu với cô.

Đối diện, Hạ Băng Khuynh phân 2 phần cho Mộ Nguyệt Sâm và anh rể, thuận tiện nũng nịu với chị: “Chị, giúp bọn em với, tay sắp bị nướng luôn r.”

Hạ Văn Khuynh lấy đồ ăn của Mộ Cẩm Đình: “Nha đầu em k biết hiếu kính chị, còn mồm miệng bắt chị làm việc, chị mệt r, k đi, kêu anh rể em đi.”

Mộ Cẩm Đình sùng nịch xoa vai Hạ Văn Khuynh: “Đc, đc, bà xã đại nhân ngồi đây ăn, anh đi nướng.”

“Chồng là tốt nhất!” Hạ Văn Khuynh nũng nịu hôn Mộ Cẩm Đình 1 cái.

Nhận đồ đổi đãi này, đừng nói nướng thịt, kêu Mộ Cẩm Đình cắt thịt mình ra nướng để cô ăn cũng đc.

Ở thành phố s, đại thiếu gia Mộ gia sùng vợ có tiếng, đánh k đánh trả, chứi k cãi lại, vợ kêu làm gì đều k từ chối, cộng thêm ôn nhu ân cần, quả thật là điển hình của ông chồng tốt!

Mộ Nguyệt Sâm lên sờ lên mông nhỏ của Hạ Băng Khuynh: “Đại ca đi r, em ngồi đến ăn đi, dù s đồ e nướng còn chưa ăn hết.”

Anh nhìn thịt xiên trên tay, biểu cảm tế nhị.

“K ngon sao?” Hạ Băng Khuynh cong lưng cắn hơn nửa miếng thịt của anh, nhồm nhoàm thử vị: “Có cay chút, mặn chút, nhưng cũng ngon mà!”

“Vậy cho em ăn hết.” Mộ Nguyệt Sâm đưa hết cho cô.

Hạ Băng Khuynh k vui bừa môi.

Dám chê cô!

“Ăn đi!” Cô nhàn nhạt ôn nhu nói 1 câu, sau đó cúi đầu nói 1 câu bên tai anh.

Mọi ng cũng k biết cô nói gì, dù s Hạ Băng Khuynh cười híp mắt liền đi, Mộ Nguyệt Sâm ăn hết đồ trưc mặt.

Tiêu Nhân và Hạ Băng Khuynh ở bên bàn nướng, 2 ng lên lút trao đổi ánh mắt.

Mọi chuyện thuận lợi.

Thêm 1 bước, rượu.

Mộ Cẩm Đình qua giúp bọn họ, 3 ng nướng 1 lúc, Hạ Băng Khuynh giả bộ đi đến bên bàn, đồ tí rượu: “Anh rể, chúng ta có thể đổi rượu k. cứ uống rượu đỏ 1 loại k ngon nữa, chúng ta uống rượu nếp thơm ngọt ddil”

“Làm gì có rượu nếp?” Mộ Cẩm Đình nghi ngờ.

“Anh rể, là em đem-” Tiêu Nhân ở bên la lên.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tán Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 289

Mộ Cẩm Đình cười quay đầu qua: “Ồ, là nha đầu em đem à?”

“Dạ, đây là nhà em làm, anh biết Giang Nam bọn em quê hương cá gạo, nhà nào cũng có rượu nếp tự ủ, rất ngon đó, bên ngoài k mua dc đâu!” Tiêu Nhân hiển như báo vật vấy lấy ra 1 chai coca trong đồng rượu, bên trong có dung dịch màu trắng sữa.

“Rượu nếp quả thật ngon, rất dễ bị dụ dỗ, mỗi lần anh đi đến bên bọn em, đều uống đến say mềm.” Mộ Cẩm Đình phối hợp đáp.

“Đó là từa lượm anh k tốt!”

“Nhưng anh cảm thấy từa lượm anh k tệ!”

2 ng nói rất vui, Hạ Băng Khuynh quay lưng lại với anh rể lên bỏ đồ vào ly, cô lấy chai coca lớn từ tay Tiêu Nhân: “Ai từa lượm tốt, đợi lát uống liền biết mà!”

Mộ Cẩm Đình gạt đầu đồng ý: “Câu này k sai, nhưng Băng Khuynh k dc uống, đợi lát uống say mềm, chị em lại mắng đó!”

“Em mới k sợ, say thì sao, làm chết em sao.” Hạ Băng Khuynh phản bác nói.

Tiêu Nhân lấy 1 ly lên: “Cái này tớ đưa cho Tu Tu của tớ!”

Nói xong, nhanh chóng bay đi.

Hạ Băng Khuynh ở sau trách 2 câu, nhìn trên bàn còn lại 3 ly, có chút khó nói: “Anh rể, của anh Nguyệt Bạch anh có thể đem qua k, anh biết Mộ Nguyệt Sâm anh ấy, anh ấy”

“Anh rể hiểu!” Mộ Cẩm Đình thả nĩa trên tay xuống, đi qua: “Nhiệm vụ này cứ giao cho anh.”

Anh thuận tay lấy cả 2 ly rồi đi.

Lấy sai rồi!

Hạ Băng Khuynh mở to mắt nhanh chóng kéo tay anh lại, mồm miệng liền nói: “K ãi ly này!”

“Uhm? Ly nào chả giống nhau?” Mộ Cẩm Đình tò mò, cũng lộ tí nghi hoặc.

Hạ Băng Khuynh nhanh chóng động não, có cái đầu, xấu hổ nói: “Cái này cho Mộ Nguyệt Sâm, trên mép em --- hôn qua rồi!”

Mộ Cẩm Đình nghe xong, k nhịn dc cười, trả ly cho cô: “Nha đầu nhà em, thật nhiều trò, anh đúng là già rồi, còn có cách chơi này s?”

“Anh rể đừng cười em, đây vốn là bí mật, đều tại anh, cứ hỏi ra lẽ!” Hạ Băng Khuynh 2 tay ôm mặt, bộ dạng khó xử muốn chết.

“Đc r, anh k cười em, cô gái như v rất dễ thương!”

Hạ Băng Khuynh vô tư cười với anh, lấy ly bên trái đưa cho anh: “Cái này anh mang đi, còn lại đưa cho Mộ Nguyệt Sâm và chị em, đợi chúng ta nướng xong, cũng uống 1 ly.”

Mộ Cẩm Đình nhận lấy, đi qua bên đó.

Anh đi rồi, Tiểu Nhân vừa về, xông đến Hạ Băng Khuynh nhếch mày, ý nói thành công chưa!

Hạ Băng Khuynh đáp lại bằng nụ cười thoải mái.

Bước 2, coi như thuận lợi!

Hạ Băng Khuynh lấy 2 ly còn lại cho Mộ Nguyệt Sâm và chị, Quý Tu đã uống, Mộ Nguyệt Bạch vừa thả ly xuống, như đã uống rồi, nhưng nhìn rất ít.

Tên nhà uống rượu sao k dứt khoát gì cả!

“Rượu nếp của quê hương đúng là ngon, cảm giác thân quen.” Hạ Vân Khuynh uống 1 miếng, cảm tính nói.

“Đều nói Giang Nam xuất mỹ nhân, quả nhiên như v!” Mộ Nguyệt Bạch ở đối diện cười nói.

Hạ Vân Khuynh vui đến k ngậm mồm lại dc: “Đều là miệng em ngọt, nhưng em nói 1 chút cũng k sai, nhìn em gái của chị, thật sự là đẹp như tiên nữ, còn đẹp hơn mấy ng phẫu thuật thẩm mỹ.”

Hạ Băng Khuynh nhin k dc nhất là bị khen, cô cực kỳ ngại: “Chị, chị đừng lúc nào cũng nâng em lên cao quá, chị nói bản thân mình đẹp cũng đẹp mà.”

“Chị ngược lại muốn đẹp như em, nhưng chị đâu phải bị mù.” Hạ Vân Khuynh bộ dạng cô cũng hết cách, sau đó đẩy ý cười nhìn Quý Tu đang ăn đồ: “Em để thầy Quý bình luận, chị và em ai đẹp?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 290

“Còn có em, còn có em!” Tiểu Nhân nhảy dựng lên.”Tu Tu, nhanh bình luận, 3 mỹ nữ Giang Nam chúng em ai đẹp, em coi trọng mắt thẩm mỹ của anh đó.”

Quý Tu bắt lợc nhủu này với Tiểu Nhân: “Em đừng làm loạn.”

“Nói đi, nói đi, nga rất muốn nghe!” Tiểu Nhân lúc này như bị Lâm Chí Linh nhập, cùng với nững nịu 1 đi k có đường về.

Người khác đều cười lên, bộ dạng đợi coi kịch.

Hạ Vân Khuynh cũng mang bộ dạng kỳ vọng.

“2 ng đừng làm khó thầy Quý nữa!” Hạ Băng Khuynh thay thầy Quý giải vây, vì bản thân cô là ng da mặt mỏng, cho nên cô có thể hiểu tâm trạng quần bách của Quý Tu hiện h.

“Nói chút cũng k s!” Mộ Nguyệt Sâm ở bên nhà ra 1 câu.

Hạ Băng Khuynh cạn lời nhìn anh, tên này lại bị động thần kinh ghen nào rồi.

Quý Tu thả nĩa trong tay xuống, cúi đầu trầm mặc 1 chút, rồi ngẩng lên: “Vây tôi nói thật, hy vọng sẽ k mạo phạm mọi ng, vì tôi nói chẳng qua là ý kiến cá nhân.”

“Uhm, umm, nhất định fai nói thật, quan trọng nhất là, em tin mắt thẩm mỹ của anh!” Tiểu Nhân nhìn anh, liều mạng truyền tải đến anh 1 câu, chọn em chọn em!

Quý Tu k nhìn cô, bình thân nói: “Băng Khuynh đẹp nhất!”

Biểu cảm cả bàn người mỗi ng mỗi khác.

Hạ Băng Khuynh rất ngại, cô mong là nói chị or là Tiểu Nhân!

Biểu cảm Mộ Nguyệt Sâm như nhiệt độ bị hạ thấp, trong 1h sau, không khí lạnh có thể bị bao phủ.

“Quý Tu---” Tiểu Nhân tức đến nhảy lên.

“Em xấu nhất!” Quý Tu dứt khoát nhà thêm 1 câu.

Tiểu Nhân nhận đả kích: “Em xấu chỗ nào? Nhiều nhất là k đẹp bằng, ngực k to bằng, da k trắng bằng, mà em cũng thanh xuân tươi mới, hoạt bát đáng yêu, ng nhìn ng yêu, thông minh lương thiện mà!”

Nhược điểm và ưu điểm đều đủ nhiều!

Quý Tu nhàn nhạt nhìn cô: “Em quên thêm 1 ưu điểm quan trọng nhất rồi.”

“Thần kinh, điên khủng!”

“” Tiểu Nhân tức đến dậm chân rồi đi, ở bên la lên: “A! Quý Tu em hận anh 1 vạn năm!”

Người cả bàn đều cười ngất!

“Thầy Quý đừng lo, hận 1 vạn năm với độ khó này, ít nhất con bé cũng fai sống 1 vạn tuổi, cho nên, nhiều nhất con bé hận anh 80 năm thôi.” Mộ Cẩm Đình nói đùa.

Hạ Vân Khuynh ở dưới bàn nhéo đùi anh: “Nhìn xem, thầy Quý cũng nói Băng Khuynh xinh đẹp, mắt thẩm mỹ này mọi ng cũng đồng ý chứ.”

“Chị, đủ rồi mà---” Hạ Băng Khuynh vỗ vai chị, ngăn cô nói, sau đó cười nhìn mọi ng: “Em đi nướng tiếp đây!”

Cô đi qua kia, vỗ lưng Tiểu Nhân 1 cái: “K fai thật sự giận chứ!”

Quay đầu lại, nhìn thấy Tiểu Nhân lên cười, tiện tiện nói: “Tức cái gì, tớ có ý đó, sớm biết Quý Tu sẽ nói v, tiếp đến, tớ có thể tận tâm qua đó mượn rượu giải sầu, sau đó thuận lợi trở nên k khỏe, mà cậu vừa hay đưa tớ về phòng.”

Trời, nha đầu này già bộ à.

Tiếp đến, họ ngồi bên đó, Tiểu Nhân già bộ buồn bã uống rượu.

Nửa tiếng sau, Mộ Nguyệt Bạch xoa thái dương: “K biết s, tôi có chút say, mọi ng từ từ ăn, tôi về phòng nghỉ tre.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 291

Anh đứng dậy, đi vào trong.

Lòng Hạ Băng Khuynh khẽ vui.

Rượu và thịt nướng để trên một anh dường như đều ăn hết rồi, tính thời gian, cũng sắp r!

Hi hi, xem lần này anh có chết k!

“Trong đầu nghĩ gì, nghĩ đến xuất thần như v!” Giọng thanh lạnh từ tốn truyền đến bên tai cô.

Hạ Băng Khuynh khẽ ngáy ng, quay đầu nhìn Mộ Nguyệt Sâm, thấp giọng đáp: “Có phải trong mắt anh, ngày ng là có tâm sự?”

“V s ngày ng, có tâm sự gì?” Mộ Nguyệt Sâm thay đổi cách nói.

“Cần có tâm sự s? Vậy anh để em nghĩ cái,nên có tâm sự gì.” Hạ Băng Khuynh giả bộ cố gắng nghĩ.

Tìm đáp có chút nhanh.

Đã nói tên này mất sắc bén!

Tiểu Nhân đơn độc ngồi ở góc uống rượu giải sầu uống 2 ly rượu 10 mấy xiên thịt đột nhiên nằm lên bàn.

Mất mọi ng bị cô hấp dẫn r.

“Tiểu Nhân, cậu s r?”

“Có phải say k?”

“Có phải k thoải mái k?”

Quý Tu tuy k biểu hiện quan tâm, nhưng trong mắt cũng hiện tia lo lắng, con bé phá rồi bị sao r?

Hạ Băng Khuynh đứng dậy đến bên Tiểu Nhân, cũng k hỏi cơ thể cô thế nào, đưa tay kéo vai cô, kéo cô từ vị trí lên, đối với ng đang ngồi nói: “Em đưa cô ấy về tr!”

Hạ Vân Khuynh gắt đầu, lại nói: “1 mình em đc k?”

“K vấn đề! Mọi ng đừng có hết ăn đồ ngọt, em về ngay.” Hạ Băng Khuynh đặc biệt nói thêm 1 câu.

“Chỉ nghĩ đến ăn” Hạ Vân Khuynh trách ngọt em gái 1 câu: “Yên tâm, để dành cho em, nhanh đi đi.”

Hạ Băng Khuynh đỡ Tiểu Nhân đi.

Cứ đỡ đến vào cửa, Tiểu Nhân khẽ mờ mắt, hạ thấp giọng hỏi: “Tớ có thể nói chuyện k?”

“Shh, đừng nói, xui thì Mộ Nguyệt Bạch vẫn chưa toàn nguyệt.” Hạ Băng Khuynh khẽ đánh nhẹ tay cô.

Tiểu Nhân cũng phối hợp.

2 cô gái từ từ lên lầu.

2 ng như đặc công chuẩn đến bên cửa Mộ Nguyệt Bạch, ở trái phải cửa tập kích.

Bên trong, k tiếng động.

Hạ Băng Khuynh nháy mắt với Tiểu Nhân, kêu cô mở cửa.

Tiểu Nhân nín thở đưa tay nắm khóa cửa, cẩn thận xoay cửa, đẩy khẽ 1 đường chỉ.

2 ng cẩn thận nghe ngóng, bên trong k tiếng động, im như k ng.

Tiểu Nhân kéo cô, cũng khẩu hình đáp: “tớ đi!”

Cô nhanh tay nhanh chân vào trong, bên trong chỉ mờ đèn ngủ, ánh sáng mờ nhạt, lộ ra tia màu vàng như hoàng hôn, trên giường, Mộ Nguyệt Bạch nửa nằm nửa dựa, mặt ôn hòa, hô hấp bình ổn.

Như là 1 công chúa ngủ trong rừng đợi hôn thê!

Cô lén gan đi qua, nhẹ tay vẫy 1 cái.

K phản ứng!

“Anh Nguyệt Bạch!” Cô kêu nhẹ, giọng như từ hơi ra.

Vẫn k phản ứng.

Hi hi hi hi, hôn mê hoàn toàn r!

Cô lại khẽ rời phòng, tự tin cực kỳ làm tư thế ok với Hạ Băng Khuynh.

2 ng lại đi về phòng Tiểu Nhân lấy trang bị, sau đó lần nữa tập kích phòng Mộ Nguyệt Bạch.

Anh vẫn nằm, đến tư thế cũng k đổi.

Tiểu Nhân từ hành lý mình lấy ra mấy chụp hình, còn những thứ khác là đạo cụ?

Có vài thứ Hạ Băng Khuynh nhìn hiểu, vài cái hoàn toàn k hiểu.

Mà những thứ cô nhìn hiểu khiến cô đỏ mặt: “Đây đây là thứ bậy bạ gì? Cậu kiếm đâu ra?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 292

“Có cái mượn học trường, cái tự mua.” Tiêu Nhân vừa đáp, vừa mò máy ảnh, bỏ lên lên, chụp HD, s có thể k có lên chứ.

HQC - TRƯỞNG - DỪNG?

Xác định chứ? Học trường s lại dừng?

Hạ Băng Khuynh nhìn 1 đạo cụ hình cây gậy trong đó, nào tưởng tượng 1 chút, phụt 1 tiếng tai như ra 2 lần khói, như là nòi áp suất v?”Mạo muội hỏi, có phải cái đó mượn từ học trường k?”

Tiêu Nhân nhìn cô, cười: “Tiêu tiên nữ thuần khiết, đừng phát huy trí tưởng tượng nữa, học trường là thẳng, tớ chỉ mượn máy ảnh thôi, thứ khác tớ mua trên mạng.”

“Uhm, là v à.” Hạ Băng Khuynh thu sự “rối loạn” trong tâm trạng lại, nghĩ lại thấy k đúng: “Mộ Nguyệt Bạch cũng là thẳng, cậu mua làm gì.” Cô chỉ nghĩ thứ đó: “Trí tưởng tượng của cậu còn phong phú hơn tớ.”

“Hi hi--” Tiêu Nhân cười xấu: “K lẽ cậu k cảm thấy sinh vật xinh đẹp như nhị thiếu, rất thích hợp làm tiểu thụ sao?”

“Anh ta là đẹp, nhưng k đẹp!” Hạ Băng Khuynh nhìn mặt Mộ Nguyệt Bạch.

“Tớ k nói nhìn đẹp, mà khí trường của anh ta quá đẹp, cảm giác như bông hoa cao quý tỏa mắt, còn tinh tế hơn cả nữ, anh ta rất cần 1 ng đàn ông bá đạo, hoang dã, cường tráng yêu và bảo vệ, hahahaha.” Tiêu Nhân cười cực kỳ kích động (Hahaha đồng đạo =)))

“” Hạ Băng Khuynh bắt lực võ đầu: “Phiền cậu đừng nói về chuyện đam mê ở đây đc k.”

“Cậu muốn biết cường công nhất trong lòng tớ là ai k?” Tiêu Nhân đối với Hạ Băng Khuynh làm bộ dạng cực kỳ háo sắc, lông mày như nháy múa, kích động, quả thật là sắp ngất đi.

Hạ Băng Khuynh xụ mặt, đánh Tiêu Nhân 1 cái: “Cậu dám nói tớ bóp chết cậu!”

Đây là đại hủ nữ của hủ quốc! =)))

Tuy tuy nhiên, lần trc ăn com Mộ Nguyệt Bạch hôn Mộ Nguyệt Sâm 1 cái, cô chỉ 1 ít, chỉ thấy hồng phấn 1 chút thôi.

Thật là tạo nghiệt mà!

“K nói thì k nói, chúng ta nhanh hành động, cậu coi áo đi, sau đó để đạo cụ xung quanh!” Tiêu Nhân đến cúi giường chỉnh góc chụp.

Hạ Băng Khuynh đứng bên giường bất động.

Coi đồ anh ta. Để đạo cụ xung quanh.

Nói thì dễ! Mà cô k có gan coi đồ anh ta, cảm k có dũng khí cầm đạo cụ biến thái đó.

“Đi đi, đứng đó làm gì, chúng ta tốc chiến tốc thắng, thời gian dài càng dễ bị nghi.” Tiêu Nhân hỏi cô.

“Nhưng nhưng tớ thật sự--” Hạ Băng Khuynh lấy tay sờ lên ngực Mộ Nguyệt Bạch 1 cái, liền rút lại.

“Chỉ hai à nhanh lên, cậu coi như nữ đi, coi đồ mà thôi, có gì sợ, nhanh coi!”

“Nói thì dễ, vậy cậu làm, đến, đến, làm mẫu tớ xem----”

Hạ Băng Khuynh vẫy tay, để cô làm!

Tiêu Nhân thu lại, k tự nhiên ho: “Tớ làm cậu k biết chụp, chụp máy này phức tạp, k lẽ bây h tớ dạy cậu, nhanh đi, nhanh coi, thời gian quý báu.”

“Cậu cũng k dám” Hạ Băng Khuynh trầm mặc nói, cô biết ngay!

“Ai k dám, tớ đến thì đến.” Tiêu Nhân xong qua, để máy xuống, nhìn Mộ Nguyệt Bạch như công chúa ngủ trong rừng, cũng ngại, nhưng cô đã làm cứng rồi: “Tớ thấy, tớ thấy thế nào, độ khó thấp như áo cậu coi, quần dễ tớ thế nào.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 293

Hạ Băng Khuynh biểu cảm khổ não: “Cậu đang câu h!”

“Câu cái đầu, bốn cô nương là vì thấy cậu còn nhỏ, k gánh nổi chuyện khó, cho nên mới thương cho cô, chăm sóc cậu, chọn cái khó, cậu k biết on, đc thôi, áo và quần, cậu chọn!” Tiêu Nhân rất có phong phạm trc nói lý, sau nói tình.

“”

Trong 1 ngày buộc coi đồ của 2 nam nhân, đây rốt cuộc là oan nghiệt gì!

Hạ Băng Khuynh nào khổ não, cô k muốn làm!

Tiêu Nhân nhìn Hạ Băng Khuynh mang bộ dạng kiêu gì cũng k muốn làm, nhún vai xua tay: “Nhìn bộ dạng cậu chắc chắn bị anh ta uy hiếp r, đợi ngày sn cậu, uhm, k, thậm chí sớm hơn, cũng có thể là ngày mai, anh ta sẽ nói chuyện của 2 ng cho tam thiếu nghe, đến lúc đó quý hát nhạc buồn 1 mình nhè, đến lúc đó tớ phụ trách cầm cây đèn nhỏ cổ vũ cho!”

“Tớ k muốn hát!” Hạ Băng Khuynh bi thương thấp giọng.

“Vậy coi đi!”

“Coi thì coi!” Ép cô quá, da sư từ cô cũng có thể lột.

Hạ Băng Khuynh thành công bị Tiêu Nhân kích động, cong lưng, liền cởi áo khoác đen da của Mộ Nguyệt Bạch, bóng tối càng khiến tên khí chất tinh tế như ma cả rùng môi đỏ răng trắng.

Anh ta nếu k fái mưu mô, thật sự là nam nhân k tệ.

Coi áo ngoài của anh, 2 cô gái nhìn cơ thể mê người này, đồng thời k có tiền đồ nuốt nước miếng.

“Đc r, tớ thừa nhận, chỉ cơ thể mà nói, làm nhó* có chút khó khăn!” Tiêu Nhân k đầu k đuôi nói 1 câu.

*cái này mình dịch sát câu chữ trong nguyên tác, theo flow truyện thì mình nghĩ là nói làm tiểu thụ =))

“Có thể tạm dừng k quan tâm vấn đề này k!” Hạ Băng Khuynh bắt lực.

“Đe! K quán! Cậu cố gắng. 1 hơi cời luôn quần, nhanh--”

“K dc nha---” Hạ Băng Khuynh quay sang nhìn Tiêu Nhân: “Lúc này cậu nói giúp tớ gánh trọng trách! Lỡ còn nòng hời bên tai tớ, cậu phản lời k chớp mắt k thấy ngại sao?”

“Con ranh này---” Tiêu Nhân hít 1 hơi, nhất thời k có cớ nói, chỉ đồ, cô nói: “Cậu tưởng cời r thì k cần mặc lại s, cậu để anh ta trần truồng, sáng mai dậy, anh ấy sẽ k đoán ra, tớ thấy lát cậu k có dùng khi mặc đồ lại, nhất định đau đầu, bước cuối, tớ giúp cậu!”

“Đội lắt chắt k fai nói, cậu tưởng mặc đồ là xong s, chụp xong k cần giấu s, bước cuối để cậu gánh!” Hạ Băng Khuynh đã bắt dc đường giáo biện của cô.

Tiêu Nhân bị biểu cảm của cô làm mắc cười, nhin k dc phì cười: “K fai, đội lắt tớ nói, còn mặc cái mỏng gì, để hần trần đi, chúng ta chạy!”

Đầu Hạ Băng Khuynh dùng sức cúi xuống.

Liền biết con ranh này k đáng tin.

“Quên đi--” Cô ngẩng mạnh đầu: “Liều đi, tớ cời, cậu chỉnh góc đi.”

“Đồng chí Hạ Băng Khuynh, cố lên!”

Tiêu Nhân dùng sức nắm tay cô 1 cái, lấy máy ảnh, liền chuẩn xuống cuối giường.

Hạ Băng Khuynh dùng 2 ngón cầm “đạo cụ” để xung quanh Mộ Nguyệt Bạch, 1 trong số đó để kế bên tay, sau đó, cô hít 1 hơi, tim đập như nhảy ra ngoài, thám tính dây nịch của anh.

Kết quả.

Cái dây nịch chết tiết còn khó cời hơn của Mộ Nguyệt Sâm.

Rốt cuộc tại sao bọn họ thiết kế dây nịch phức tạp như v aaaaaaaa!

Cô thử dùng cách đã dùng trên người Mộ Nguyệt Sâm, dùng sức kéo mạnh!

Dùng hết sức kéo, nín hơi nửa ngày, đến mặt nhò cũng đỏ lên, dây nịch k chút dấu hiệu động đậy, mệt đến cô thở hơi dài, mồ hôi cũng ra.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 294

“Hạ Băng Khuynh cậu đến đây nịch cũng k cời dc, cậu là heo à, để tớ---” Tiêu Nhân tức giận, qua đó giúp.

Nhưng kéo nửa ngày, cũng k ra.

“Vẫn là để tớ!” Hạ Băng Khuynh vào cuộc lần nữa, Tiêu Nhân ở bên nhìn.

2 cô gái quý dưới giường, não chạm vào nhau cẩn thận nghiên cứu.

“Kỳ lạ, cái khâu này k có chỗ mở, k fai dùng điều khiển từ xa chứ.” Tiêu Nhân lăm nhăm.

“Dây nịch còn cần điều khiển?”

“Suy nghĩ nghệ thuật gia ai mà biết, cũng có thể là điều khiển âm thanh, hoặc là nhận biết vân tay.”

“Cậu tưởng là kho giữ đồ tươi à? Lão từ tức rồi--” Hạ Băng Khuynh ngồi dậy, tức đến 2 chữ lão từ cũng nói ra: “Cậu xuống tìm dao kéo.”

“Quá thô bạo! Tớ thích---” Tiêu Nhân xuống giường, đi ra ngoài, xuống lầu chỗ bếp tìm dao kéo.

Hạ Băng Khuynh xếp bằng ngồi trên giường, dùng tay quạt mặt, nhìn Mộ Nguyệt Bạch trần nửa người, biết anh bị hôn mê, cái gì cũng k biết, nhìn anh rất đáng ghét, cô vì phát tiết tức giận bản thân dùng sức đánh lên bụng anh 1 cái.

Đánh 1 cái, phát ra tiếng giòn tay, như là đang đánh cầu, vui đến cô cười ra tiếng.

Nhìn anh bất động, cô đắc ý cười xấu: “Mộ Nguyệt Bạch, đánh anh đúng là cảm giác rất tuyệt.”

Thu tay từ bụng về.

Đột nhiên.

Tay bị nắm lấy.

Nụ cười của Hạ Băng Khuynh lập tức ngưng trọng, máu huyết toàn bộ dừng lưu chuyển, hô hấp biến mất, mắt mờ to, đồng tử ngược lại rụt nhỏ.

Cảm giác như ng k sợ quý như cô ngồi trong xác, bị 1 từ thi sớm đã chết đột nhiên kéo tay, lmg, tóc, da thịt bị đẩy kiến bò lên, tê dại.

Tiếng kinh ngạc còn chưa kêu lên, cơ thể đã bị kéo mạnh xuống.

Trời đất chấn động, mang theo hương hoa hồng trong gió.

Cô từ ngồi thành nằm, mà “từ thi” vốn nằm lại mở mắt đẹp ra, môi cong lên yêu nghiệt, từ cao nhìn xuống cô.

K thấy tức giận, chỉ thấy nụ cười ôn nhu.

Mà Hạ Băng Khuynh thà rằng anh như hung thần bóp cổ chết cô, bộ dạng này, càng khủng bố hơn, nỗi da gà từng tảng như rần lột da.

Cô mở miệng, lưu lưôi: “Mộ Mộ Mộ Nguyệt Bạch, xin xin nghe tôi nói, nói--”

Mặt đẹp 18 cm đột nhiên ngắn lại thành 8cm

Dọa đến linh hồn Hạ Băng Khuynh, bay loạn ở ngoài.

Đầu Mộ Nguyệt Bạch nhẹ áp xuống mấy phần, áp lên bên tai và tóc mai của cô, môi trên lên tóc mai: “Muốn bị làm s cời dây nịch k? Anh Nguyệt Bạch nói em nghe, k cần dùng điều khiển, cũng k fai âm thanh, mà là nhiệt khiển, em có muốn thử.”

Anh nắm tay cô kéo lên eo mình.

“A---, k cần, k cần---, tôi tôi sai r, thật sự sai r, anh Nguyệt Bạch tôi k nên tính kế anh, tôi xin lỗi đến tội!” Hạ Băng Khuynh bị dọa đến oa oa kêu, lúc này cầu xin hữu dụng hơn chứ nhỉ!

Bên ngoài vừa đúng lúc 2 ng đi qua, nghe bên trong có tiếng nữ, cửa cũng mở to, sắc liền lạnh lùng, bước lớn đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 295

Mộ Nguyệt Sâm đi nhanh, vừa vào, nhìn vào mắt là Mộ Nguyệt bạch trần nửa thân áp trên ng Hạ Băng Khuynh.

Tức khắc, máu huyết chảy ngược.

Mắt như lật trời, toàn bộ đều là dao sắc bén mang lửa, dục vọng giết ng nồng đượm như muốn lập tức phóng ra.

Quý Tu vào sau thấy cảnh này cũng kinh động.

Nắm tay Mộ Nguyệt Sâm kêu rột rột, bước chân đầy sát khí đang bước qua kia.

“Tìm đc kéo rồi, tìm đc rồi, tìm---”

Tiểu Nhân giờ kéo hưng phấn về phòng.

Thấy Mộ Nguyệt Sâm cùng Quý Tu đứng trong đó, chữ cuối cùng k thể nói ra, trực tiếp nghẹn ở khí quản, xem chút nghẹn chết cô.

Cô chẳng qua chỉ xuống lầu lấy kéo, s tình hình trở thành như v?

Cô ngây ng ở đó giờ kéo, bộ dạng cực kỳ mắc cười.

Hạ Băng Khuynh vốn bị Mộ Nguyệt Bạch dọa đến hồn bay phách tán, lúc này thấy Mộ Nguyệt Sâm vào, não như nổ tung, trống rỗng, nhận sự chú ý của Mộ Nguyệt Bạch bị dời đi, liền đẩy mạnh anh ra, nhanh chóng bỏ trốn khỏi giường.

Lúc này điều duy nhất có thể làm, là rời giường này xa 1 chút.

“Băng Khuynh---” Tiểu Nhân lúc này phản ứng lại, nhanh chóng chạy vào tiếp ứng.

Lúc này điều tệ nhất k phải là Mộ Nguyệt Bạch đây, cũng k phải Quý Tu nhìn thấy, mà là Mộ Nguyệt Sâm!

Anh thấy 2 ng nằm trên giường!

Băng Khuynh lần này chết chắc!

Vì Tiểu Nhân đến, bước chân Mộ Nguyệt Sâm cũng dừng lại, lửa giận cũng tạm thời đc áp xuống.

Anh k phải là ng giận quá mất khôn, cảnh tượng trc mắt k giống thế như tưởng tượng của anh, tuy kết quả vẫn khiến ngta điên ng, nhưng anh cần biết là chuyện gì, mới xử lý họ sau.

Mất Quý Tu âm trầm nhìn Tiểu Nhân, lộ vẻ nghi ngờ.

Trên giường, Mộ Nguyệt Bạch lật ng ngồi dậy, chạm rảnh rịch áo khoác, trên mặt mang nụ cười nhạt: “Anh chẳng qua chỉ về nghỉ, k ngờ các em k nở như v, ng này ng nọ nhiều lí do đến xem anh, các em nhớ anh v s?”

K ai đáp lời anh.

Nếu có thể, Hạ Băng Khuynh và Tiểu Nhân muốn giết ng diệt khẩu.

“2 đứa đang làm gì?” Mộ Nguyệt Sâm sắc mặt lạnh âm trầm, như lúc nào cũng có thể mang bão tới.

2 cô gái bị hỏi, cơ thể căng thẳng.

Mất Quý Tu nhìn lên giường, chú ý đến máy ảnh trên giường, còn có “đồ vật nhỏ” khác, bọn họ rốt cuộc đang làm gì?

Hạ Băng Khuynh cắn bản k dám ngừng đầu đây.

Lòng cô rối loạn như đang đánh trận, hoàn toàn k thể nghĩ đc, đừng nói là đáp 1 cách lí trí.

Tiểu Nhân chặn trc mặt cô: “Tam thiếu, anh nghe em nói, chuyện k như anh thấy, thật ra thật à” Cô mỉm cười, cô nghĩ chỉ em tốt của mình nếu xui xẻo sẽ bị đánh chết, mà tình cảm lần đầu hi sinh sẽ bị mất, nghĩ nghĩ, cô nói: “Thật ra, em yêu thâm nhĩ thiếu! Cho nên mới bỏ thuốc vào rượu của anh ta, lúc anh ta về nghỉ em giả mặt, Băng Khuynh đưa em lên, em liền dây dưa kêu cậu ấy giúp, vốn muốn cùng nhĩ thiếu cái đó, kết quả e k mở đc dây nịch, em gấp, liền kêu Băng Khuynh canh giúp, em xuống lấy kéo, ai ngờ vừa lên mọi ng đều đến, mà mà nhĩ thiếu k biết tình từ lúc nào, các ng các ng đứng đưa em đi đến cục cảnh sát, em chẳng qua muốn gạo nấu thành cơm với nhĩ thiếu, để anh ấy chấp nhận em mà thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 296

Lời này của cô khiến mọi ng đều kinh ngạc.

Lòng Hạ Băng Khuynh nghĩ nha đầu này có cái điên rồi k, Quý Tu còn ở đây, cô k cần thanh bạch nữa à!

K, cô k thể để cô ấy tự hủy hoại thanh bạch.

Vừa muốn nói, ngón tay liền bị dùng sức捏so, suy nghĩ hỗn loạn cũng rõ hơn, trong lòng đột nhiên hiểu, bấy h nói thêm 1 câu, đều làm chuyện thêm loạn.

Sắc mặt Quý Tu nghi ngờ.

Mộ Nguyệt Sâm nhìn mặt Tiểu Nhân, cực kỳ hoài nghi thám tính: “Nhưng k phải cô thích thầy Quý sao, sao làm chú ý đến Mộ Nguyệt Bạch?”

“Ai nói chỉ có thể thích 1 ng, em nhìn trứng nấy ng, cũng phải có 1 ng thu đc chứ, hơn nữa Quý Tu anh ấy k thích em, từ lần trc gặp nhĩ thiếu em đã có chút động lòng, anh ấy đẹp trai dụ dăng, khí chất thần nhiên, còn là nghệ

thuật gia, còn nhà giàu, còn chưa có bạn gái, điều kiện tốt v, rất khó k động lòng.”Tiêu Nhân nói, lên nhìn Mộ Nguyệt Bạch đang lười biếng ngồi dựa đầu giường, làm bộ dạng xấu hổ.

“Tiếp tục nói---” Mộ Nguyệt Bạch cười xua tay.

“Cô gái thì k nên nhìn núi này trông núi nọ?” Mộ Nguyệt Sâm nhủ mày, hiển nhiên vẫn tồn tại nghi ngờ.

“Cũng đừng nói khó nghe v” Tiêu Nhân k vui bầu môi: “Trong trng rất nhiều nữ sinh cũng như v, k treo cổ bằng 1 sợi dây có gì sai.”

Lòng Hạ Băng Khuynh rồi rầm khó chịu, cô biết Tiêu Nhân k fải cô gái như v.

Đều là vì cô.

Mộ Nguyệt Sâm lại nhìn hành lý trên giường, những “vật dụng” khác, anh khẳng định k fải của nhà đầu nhà anh, điều này, lời của Tiêu Nhân hình như là thực, con giận dấy lên đc bình ổn lại tí.

Anh vẫy tay với Hạ Băng Khuynh: “Qua đây---”

Hạ Băng Khuynh lòng sợ, bước chân cũng k bước lớn đc, Tiêu Nhân lên đẩy cô 1 cái, đẩy cô hướng về phía Mộ Nguyệt Sâm.

Lòng đập như sấm.

Cảm thấy mỗi tế bào trong tim phổi đều muốn nhảy ra ngoài.

Lúc này, cô k thể nói dối lưu loát như Tiêu Nhân, chỉ có thể cúi đầu chơi ngón tay.

Mộ Nguyệt Sâm ôm cô bên người: “Lần sau k cho em cùng làm loạn với cô điên đó, nghe chưa, Mộ Nguyệt Bạch k hiểu ý ng như bọn em nghĩ đâu.”

“Uhm!” Hạ Băng Khuynh gượng gắt đầu.

Mộ Nguyệt Sâm liếc về hướng Mộ Nguyệt Bạch, cười lạnh 1 tiếng: “Phúc k ít, nên biết đủ, đừng nhìn những thứ vĩnh viễn k thuộc về mình.”

Nụ cười trên Mộ Nguyệt Bạch càng tươi, anh nằm nghiêng than nhẹ: “Ài, quả thật càng biết đủ, anh gốc thêm 1 tí có phải tốt hơn k.” nói xong, ánh mắt anh nhìn đến Hạ Băng Khuynh luôn cúi đầu, cười lộ hàm răng trắng: “Em nói đúng k, Băng Khuynh!”

Cả ng Hạ Băng Khuynh lập tức cứng nhắc.

Anh anh ta k fải muốn nói ra chứ.

Mồ hôi lạnh chảy sau lưng, lộ ra sự hoảng loạn khủng bố đầy đặc.

Mộ Nguyệt Sâm cũng lần nữa bị lời của Mộ Nguyệt Bạch mà nghi ngờ: “Mộ Nguyệt Bạch, nói thì đừng nói 1 nửa, nói thẳng đi.”

“Thật fải nói?” Mộ Nguyệt Bạch nhìn ngón tay mình.

“Là anh có chuyện muốn nói mới đúng, nếu k cần gì nói thêm 1 câu lúc này” Mộ Nguyệt Sâm vạch trần bộ dạng làm bộ của anh.

Không khí trong phòng, lại căng thẳng lên.

Lòng Hạ Băng Khuynh cực kỳ sợ hãi.

Mộ Nguyệt Bạch nâng mắt lần nữa, trong mắt thêm phần âm u: “Vậy anh nói chút---”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 297

Thuận theo chữ anh nói, Hạ Băng Khuynh dường như nghe đc tiếng chuông mật thể.

Tiêu r!

Cô tuyệt vọng nhắm mắt.

“Phiền chết mất---” Tiêu Nhân đột nhiên la lớn.

Giọng cô tự nhiên xen vào, m,n trong phòng đều giật mình.

Cũng thành công chặn lời Mộ Nguyệt Bạch.

Mắt m,n nhìn sang cô.

Chỉ thấy Tiêu Nhân gập dừ đi đến bên giường, lấy hành lý trên đất lên, bỏ vào trong túi: “Chẳng fải là kế hoạch của bọn cô nương sao, rượu nếp là tôi mang, máy ảnh tôi mượn, đồ tình thú tôi mua trên mạng, tôi biết v k đúng, nhưng tôi k nghĩ sẽ thất bại, k ngờ lại liên lụy Băng Khuynh, làm thành v đã rất khó xử r, nếu muốn làm chuyện phức tạp lên, tôi sẽ càng áy náy, chuyện 1 ng làm 1 ng chịu, có gì cứ xông vào tôi, chỉ cần k lên cục cảnh sát, cái gì cũng đc”

Cô vừa bỏ đồ vào, vừa nói, tuy đều là lời vô dụng, nhưng ng khác lại k chen vào 1 câu.

Mộ Nguyệt Bạch nằm nghiêng cười nhạt.

Mây Mộ Nguyệt Sâm nhủ mày, mắt ngày càng sâu.

Quý Tu bảo trì sự trầm mặc.

Hạ Băng Khuynh cúi đầu, tim đập thình thịch càng nhanh, não cũng căng thẳng.

“Tôi nói 3 ng s còn đứng đây, cảm thấy kịch tôi nay k tệ s, còn muốn ở lại tham gia à, đc thôi, v k bằng đóng cửa lại, mọi ng cùng chơi! Tôi k s!” Tiêu Nhân thấy họ k đi, lòng gấp, từ trong túi lấy đồ ra nhét cho Mộ Nguyệt Sâm và Quý Tu: “Đến, đến---”

2 nam nhân sắc mặt quần bách, liền lùi về sau.

“Tiêu Nhân!” Quý Tu la lớn 1 tiếng, trc h chưa từng tức giận, lúc này mắt anh lại toàn là lửa, còn có thất vọng đối với cô.

Lòng Tiêu Nhân khó chịu, thu tay lại: “K chơi thì thôi!”

“Chúng ta đi thôi!” Hạ Băng Khuynh phản ứng lại, kéo tay Mộ Nguyệt Sâm liều mạng đi ra ngoài.

Mộ Nguyệt Sâm cũng cảm thấy k thể ở chung với cô điên nữa, cũng k ở lại.

Quý Tu trc khi đi nhìn sâu Tiểu Nhân 1 cái, cuối cùng k nói gì, quay ng bước lớn rời đi.

“Tu Tu---” Tiểu Nhân nhỏ tiếng kêu anh, nhưng giọng nghẹn ở cổ k kêu dc.

Ng trong phòng đều đi, chỉ còn Tiểu Nhân và Mộ Nguyệt Bạch.

“Đáng k?”

Giọng từ tốn từ sau truyền đến.

Tiểu Nhân quay đầu, cười sáng lạn: “Đương nhiên đáng! Bạn tốt là cả đời, ng chỉ biết tính kế ng khác như anh sẽ k hiểu!”

“Haha” Mộ Nguyệt Bạch cười ôn hòa: “Nha đầu nhỏ có nghĩa khí, thật rất đáng yêu!”

“Thật k? Tôi đáng yêu k?” Tiểu Nhân ôm mặt bầy bộ mặt dễ thương với anh.

“Đương nhiên, cực kỳ cực kỳ dễ thương, anh nể em dễ thương v, anh Nguyệt Bạch k tính toán với em, đc r, anh Nguyệt Bạch mệt r, em đi đi!” Mộ Nguyệt Bạch buồn ngủ ngáp.

Tiểu Nhân có chút ngoài ý muốn: “Anh cứ v tha cho tôi?”

Mộ Nguyệt Bạch cười ôn hòa gật đầu: “Cô gái dễ thương như em, anh Nguyệt Bạch s nỡ làm khó, nhưng 2 ng làm phiền giấc mơ của anh là thật!”

“Vây, vậy anh cũng sẽ tha cho Băng Khuynh sao?” Tiểu Nhân do dự hỏi thêm 1 câu.

“Băng Khuynh?” Mộ Nguyệt Bạch khẽ thám tính, nhàn nhạt đáp: “Điều này có chút khó!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 298

“Tại s anh k tha cho cô ấy? Để cô ấy yêu bình yên với tam thiếu đi.” Cô thật k hiểu, có thù hận gì trong đây.

“Hoặc là vì anh ghét chữ yêu.” Mộ Nguyệt Bạch đáp 1 cách k quan tâm.

“” Nội tâm quả thật phức hắc.

Tiểu Nhân cũng k ở lại nhìn, mang hành lý nhanh chóng chuẩn, ai biết đợi tí anh ta có đổi ý hay k!

Phòng khác, im lặng như tờ.

Hạ Băng Khuynh ngồi trên sofa.

Mộ Nguyệt Sâm đứng bên cửa sổ, 1 tay bỏ túi, tay kia kẹp điều thuốc, đang hút, khói tăng tăng bao quanh anh, mặt ần hiện trong đó, mắt nhìn về đỉnh núi đen tối phía xa, hiển nhiên đang suy nghĩ gì đó.

Hạ Băng Khuynh lúc này k dám thở mạnh.

Lòng cô biết lúc nấy Tiểu Nhân làm loạn như v nên anh chưa nghĩ kĩ, đợi lát anh bình tĩnh lại hoàn toàn k lừa đc anh, nếu anh dễ lừa v, anh sẽ k fải là Mộ Nguyệt Sâm rồi.

Lúc này k nói, hiển nhiên chứng minh, anh sắp tra khảo cô, lúc này nói hối hận gì cũng vô dụng.

Đáp sao đây?

“Cái đó, chị và anh rở còn dưới lầu sao?” Cô quay đầu nhìn anh, k có gì nói tìm chuyện nói, cũng khiến bản thân bứt căng thẳng.

“Qua đây---” Mộ Nguyệt Sâm ở bên đó nói, k chút tình cảm.

Hạ Băng Khuynh liếm môi, hít thở, chuẩn bị tinh thần, từ sofa đứng dậy qua đó.

Cô đến trc mặt anh, lấy thuốc trên tay anh xuống: “Hút thuốc k tốt cho sức khỏe!”

Thật sự cô muốn dùng sức hút 1 hơi.

Mộ Nguyệt Sâm k nói về vấn đề hút thuốc, anh ôm eo cô, đến gần mặt cô, hơi nóng lan tràn: “Đối với câu cuối của Mộ Nguyệt Bạch, em có ý kiến gì?”

Giọng anh từ tốn, như là mãnh thú đang mai phục.

“Anh ta luôn thích làm màu, em k có gì để nói!” Hạ Băng Khuynh cẩn thận đáp, k dám tự cho mình thông minh nói bậy.

“Nhưng anh thấy, lời đó hình như ám chỉ anh bị lừa r.”

“Lừa?” Hạ Băng Khuynh giả bộ k hiểu, nhưng tim đập càng nhanh.

“Em cảm thấy anh ta chỉ ai?”

Hạ Băng Khuynh cười nhẹ 1 tiếng: “Sao e có thể đoán đc, em thậm chí còn k hiểu ẩn ý trong đó.”

“Nhưng anh nghe ra.” Đầu Mộ Nguyệt Sâm ngẩng lên khỏi mặt cô, nhìn vào mắt cô, mắt áp bức: “Anh cảm thấy hẳn nói em, ám chỉ em có chuyện giấu anh?”

“E?” Hạ Băng Khuynh biểu cảm kinh ngạc: “E s có thể lừa anh, anh ta ám chỉ anh liên tin, có thể anh ta cố ý.”

“Thực ra hẳn nói thế nào k quan trọng, vấn đề em có k?” Mộ Nguyệt Sâm vạch đường rõ ràng, câu hỏi thẳng thắn, sẽ k bị cô trốn tránh.

“Em nói k anh tin k?” Hạ Băng Khuynh vẫn né.

“Tin hay k là chuyện khác, anh chỉ muốn nghe câu trả lời!” Lực tay trên eo thêm mạnh.

Lòng Hạ Băng Khuynh loạn, anh hỏi như v là ép cô mở to mắt nói dối, nhưng bây h cô nói thật, anh sẽ phản ứng thế nào?

Cô k biết, cũng k có dũng khí!

Cô k muốn chia tay với anh, cô muốn giữ hạnh phúc!

K ai nguyện ý bỏ hạnh phúc này, dù hậu quả thật nát xương tan, cô cũng cố gắng đến khả năng cuối cùng.

Nhìn mất anh, cô kiên định nói: "Em k gạt anh!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 299

Lực tay Mộ Nguyệt Sâm thả lỏng, rất dịu dàng hôn lên trán cô: "Có câu này của em là đủ rồi!"

Hạ Băng Khuynh dựa vào lòng anh.

Hai tay ôm chặt eo anh, ngày càng chặt.

Cửa này coi như qua, nhưng cô chôn mình trong địa lôi, 1 cái hố mà cô tự đào, địa lôi cô tự chui vào.

Ngẩng đầu, cô nhón chân hôn lên môi mỏng của anh, nhắm mắt, nhẹ nhàng triển miên.

Lúc này, lòng cô toàn là mùi khói cỏ.

Thật sự đêm nay cô rất khó chịu, cô lừa anh, cũng khiến Tiểu Nhân trở thành cô gái như v trc ng mình thích, cô thật sự rất tệ. Nhưng rất nhiều chuyện như con diều thả bay lên v, bay đi r, khó kéo lại đc.

Chỉ có thể tiếp tục đi, dù cho 1 ng thật nát xương tan.

1h sáng.

Tiểu Nhân mặc đồ ngủ quý ngoài cửa phòng Quý Tu, cứ ngây ngốc v đến sáng.

Sáng sớm.

Mọi ng đều đứng h xuất hiện ở phòng ăn.

Sóng yên biển lặng, như là tối qua k có gì xảy ra, như cũ hòa hợp vui vẻ.

Chỉ chỗ ngồi có sự thay đổi.

Hạ Băng Khuynh cùng Tiểu Nhân và Mộ Nguyệt Sâm 3 ng ngồi chung, Mộ Nguyệt Bạch và Quý Tu ngồi chung.

Thật ra ngồi thế nào cũng k s, nhưng có thể nhìn thấy dc tâm trạng của mỗi ng qua cách ngồi đó.

"Chỉ s nhìn như rất buồn ngủ v." Thấy Hạ Vân Khuynh gáp 3 cái, Hạ Băng Khuynh nhin k dc hỏi.

"Tôi qạ k biết s, ngủ cực kỳ sâu, ngồi ở ghế bên ngoài liền ngủ quên, đến anh rở lúc này đưa chị về phòng cũng k biết." Hạ Vân Khuynh xoa thái dương.

Hạ Băng Khuynh cùng Tiểu Nhân đồng thời ngây ng.

K hện chợt dạ lấy nước hoa quả trên bàn uống 1 miếng.

Lòng họ luôn nghĩ thật và rượu bỏ thuốc hôm qua ai dùng? Bấy h xem ra là chị.

Càng kỳ lạ hơn là chị đầu gối kế Mộ Nguyệt Bạch, s lại ăn của anh ta? Uống của anh ta? Lâu lâu 1 miếng còn có khả năng, ăn toàn bộ, cũng quá kỳ lạ rồi.

Thật khiến ng khác khó hiểu!

"Em đó, nhất định quá mệt, mới ngồi ngủ luôn." Mộ Cẩm Đình xoa đầu vợ.

"Có thể, em thật chưa như v bao h." Hạ Vân Khuynh thả tay xuống, cười nói 1 câu.

Mấy ng khác k nói gì.

Vì họ biết chuyện gì.

Mộ Nguyệt Sâm như k cố ý liếc Hạ Vân Khuynh 1 cái, mắt bất giác rụt lại.

Ăn sáng xong, mọi ng đi tắm suối nước nóng, hưởng thụ nửa ngày cuối cùng của kỳ nghỉ.

Hồ lộ thiên, dùng bình phong ngăn lại, nữ bên trái, nam bên phải.

3 cô gái khăn bao ttr ngực xuống hồ.

Trên nc có bàn gỗ nhỏ, trên đó để rượu thanh.

"Thầy Quý ở bên, cậu k nhớ nhưng." Hạ Băng Khuynh đến gần tai Tiểu Nhân, áp xuống nói.

Thấy hôm nay Tiểu Nhân im lặng quá mức, lòng cô lo lắng. Bình thường, nếu biết thầy Quý ở trần ở bên tắm, cô sẽ k thành thực bỏ qạ, dù là chân bị trôi lại, cô cũng nhảy qua, tuyệt k yên lặng.

"Quên đi, k nhìn, k hứng thú!" Tiểu Nhân cầm rượu thanh, uống 1 miếng, lộ bộ dạng hưởng thụ.

Lòng Hạ Băng Khuynh khẽ than.

Tuy cô k nói, k biểu hiện, nhưng cô biết, lòng cô có chuyện.

1h trưa, chuyển về.

Mộ Cẩm Đình cùng Hạ Vân Khuynh lái xe về trc.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 300

Những ng còn lại ngồi xe khác.

Trên xe 2 cô gái thân thiết chơi điện thoại, cũng k nói, sợ nói sẽ động đến chuyện gì đó.

“Băng Khuynh, rót nước cho anh!” Mộ Nguyệt Sâm ở bên đột nhiên nói.

Hạ Băng Khuynh lập tức ngoan ngoãn đứng dậy, rót cho anh.

“Anh cần nước chanh!” Mộ Nguyệt Bạch cũng nhẹ nhàng kêu 1 tiếng.

“Uhm!” Chi có đáp, cũng k thể k rót cho anh.

Nếu đã v, Hạ Băng Khuynh nghĩ đến Quý Tu, lễ phép hỏi 1 tiếng: “Thầy Quý, thầy cần uống gì?”

Quý Tu nhàn nhạt đáp: “Nè là đc!”

“Uh, đc” Hạ Băng Khuynh cười, lúc rót nước, lòng suy nghĩ, rót xong rồi, cô lấy nước chanh, dùng chân đá Tiểu Nhân 1 cái, rất tự nhiên nói: “Cô giúp đưa nước cho thầy Quý đi.”

“Uhm, đc, đc thôi!” Bình thường Tiểu Nhân hoạt bát hơn bất cứ ai lúc này nửa ngày mới phản ứng, đứng dậy lấy nước.

Chỉ nghe Quý Tu ở bên kia nhàn nhạt nói: “K cần làm phiền, cũng k fải rất muốn uống!”

Cự tuyệt hiển nhiên, dù là người ngu cỡ nào cũng nghe ra.

Hạ Băng Khuynh vừa đưa nước cho Mộ Nguyệt Sâm, nge v, cực kỳ khó xử, đến cô cũng khó xử, đừng nói Tiểu Nhân.

Muốn nói gì để k khó xử nữa, nhưng cảm thấy thiếu ngôn từ.

Mộ Nguyệt Bạch chủ động lấy nước chanh từ Hạ Băng Khuynh đang đứng bất động, cười với cô thờ dài, lắc đầu, trong mắt lộ ra tia đáng thương cùng bi ai, như nói với cô, Tiểu Nhân vì cô oai liệt hy sinh!

Hạ Băng Khuynh tức giận trừng anh, muốn xông qua bóp chết anh.

“Khục-...” Mộ Nguyệt Sâm ho 1 tiếng cảnh cáo.

Bên đó, Tiểu Nhân lấy nước lên, nghịch ngợm làm mặt quỷ với Quý Tu: “K uống đồ đó, tự em cũng khát, em tự uống!”

Cô lấy ly ngồi xuống, vừa uống vừa tiếp tục chơi điện thoại.

Xe im lặng như cũ.

Khoảng 5h, họ về khu thành thị, thả Quý Tu và Tiểu Nhân ở trg, bọn Hạ Băng Khuynh về Mộ gia.

Trên đường, Hạ Băng Khuynh như phòng giặc v phòng Mộ Nguyệt Bạch, nếu anh dám nói lời nhảm nào, cô sẽ liều mạng với anh.

Về nhà, vừa đứng h ăn tối.

Nghĩ đến lúc ăn cô chủ hỏi chơi có vui k, Hạ Băng Khuynh ở trên xe già bộ k khỏe.

Vừa tới nhà, Mộ Nguyệt Sâm đỡ Hạ Băng Khuynh lên lầu.

Giường lớn màu bạc.

“Sao đang bình thường làm muốn gì? K lẽ có rồi!” Mộ Nguyệt Sâm hứng thú sờ bụng cô.

“Cái đầu anh-...” Hạ Băng Khuynh xấu hổ đẩy tay anh r: “Mới k nhanh v.”

Mộ Nguyệt Sâm híp mắt: “Anh nói Hạ Băng Khuynh, bây h e đang nghi ngờ năng lực của anh?”

Anh cúi ng xuống, hít hương thơm trên tóc cô.

Hạ Băng Khuynh đỏ mặt, đẩy anh ra: “Ai dám nghi ngờ năng lực của anh!”

“K có s” Mộ Nguyệt Sâm nắm lấy tay cô đánh qua, rút ngắn khoảng cách giữa 2 ng, giọng tà ác: “Nhưng anh cảm thấy vẫn còn tồn tại nghi hoặc cùng bất mãn, như v k đc, nhất định fải chứng minh thật tốt.”

“Sắc lang, anh muốn làm gì, em là ng bệnh đó.” Hạ Băng Khuynh xấu hổ từ chối, mặt cười ngọt ngào.

“Đầu cần e ra sức, em sợ cái gì!”

Giọng vừa dứt, miệng cô bị anh chặn lại, cơ thể cường tràn nằm lên giường lớn.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 301

“Uhm-...”

Anh chiếm đoạt môi cô, hơi thở tình tế của anh khiến cô hít thở k nổi, sự khó thở mang theo ngọt ngào cùng niềm vui, khiến cơ thể cô say mê.

Yêu càng sâu, tình càng nồng đậm.

Hồ hấp Mộ Nguyệt Sâm nóng bỏng, từ khi thử đc sự đẹp đẽ của cô, cảm giác thỏa mãn khiến anh lúc nào cũng nghĩ đến kéo cô lên giường.

Tuy biết cô còn nhỏ, anh cần tiết chế, nhưng dục vọng vẫn k khống chế đc.

“Cởi đồ anh-...” Cô áp lên nơi đó của cô, thấp giọng ní non.

Tay nhỏ cô sờ lên ngực anh, cởi đồ anh ra, từng nút một, ngón tay nóng bỏng, tìm đập như nhảy nhót.

Áo cời từ vai anh xuống, rơi lên bắp tay cường trăn, gợi cảm đến nỗi cô cũng ngại nhìn thẳng, tay lại lén gan sờ bụng anh.

Lần nữa nhận đc sự trối buộc cơ thể.

Chân màu bạc hỗn loạn.

Trời cũng đen rồi.

Quần gia cũng đến gõ cửa mấy lần, hỏi họ đói k, Hạ Băng Khuynh xấu hổ đến sắp k chịu nổi nữa.

Dựa trc ngực anh, cô mệt như bị xe cán ra thành 2.

“Mộ Nguyệt Sâm, ngày mai tiến hành tập luyện thể chất cho em, chúng ta sáng sớm đi rừng đc k!” Hạ Băng Khuynh ngẩng đầu nghiêm túc kiến nghị.

“Sáng sớm lên rừng?” Mộ Nguyệt Sâm mắt hiện lên sự kinh ngạc k thể tin đc: “Anh k vấn đề, nhưng em k sợ lạnh sao?”

“Sao có thể k lạnh, chỉ có thể ngày càng nóng!”

“Uhm, đúng thật sự ngày càng nóng, cái này anh đồng ý” Anh gật đầu.

“Cho nên, quan trọng là không khí sáng trong lành, mà cũng k có ng. k sợ bị ngta bắt gặp.”

Mộ Nguyệt Sâm cực kỳ vui: “Nghĩ rất chu toàn!”

Hạ Băng Khuynh thấy anh mang bộ dạng hoàn toàn k dị nghị, ôm cổ anh: “Anh đồng ý r?”

“Chuyện lợi cho cơ thể và tìm, tại s anh k đồng ý, anh cực kỳ đồng ý, hoàn toàn đồng ý.” Mộ Nguyệt Sâm nâng cằm cô: “Quả nhiên trưởng thành r!”

“Vậy mai 5h chúng ta đi!” Hiếm khi có thể dễ thỏa thuận với 1 tên khó đàm phán như v, Hạ Băng Khuynh cũng cảm thấy vui.

“Sh liên đi---” Mộ Nguyệt Sâm nhìn cơ thể cô, có chút lo lắng: “Thật sẽ rất lạnh, với lại em cũng biết, nhất thời k thể nóng lên dc, đến lúc đó bị cảm là lợi bất cập hại, sáng tạo anh rất thích, tin rằng cũng cực kỳ vui, nhưng cũng k thể k quan tâm sức khỏe, thời tiết này vẫn là tìm nơi ấm nóng tiến hành đi, vd như trên xe, trong bồn tắm, phòng thay đồ.”

1 nắm đấm chưa đợi anh nói xong đã đánh qua.

Hạ Băng Khuynh mặt xụ xuống: “Em nói chạy bộ, anh nghĩ gì v!” Tên đại sắc lang này, não ngoài cái đó, vẫn chỉ có cái đó.

“Shhh--” Mộ Nguyệt Sâm thấp giọng ôm ngực: “K fải em nói tập luyện thể lực sao!”

“Chạy bộ là 1 loại tập luyện thể lực!”

“Vậy anh hiểu lắm r, em nên nói rõ hơn.”

“Chỉ có anh mới có thể hiểu lắm, ai chạy vào rừng làm chuyện đó?” Thật k hiểu logic gì.

Mộ Nguyệt Sâm cười: “Có rất nhiều đó, em k biết s, đây gọi là dã chiến!”

Mặt nhò của Hạ Băng Khuynh nóng lên, cô từ trong chấn bò lên, xuống giường: “Em k thể nói tiếp với anh nữa!” Tập thể dục sáng, bị anh đổi thành như v, còn có thể nói chuyện đáng hoàng k!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 302

Cô lợm đở của mình lên đi về hướng phòng thay đồ.

“Nha đầu em đừng đi, là anh hiểu lắm ý c r, lần sau sẽ k v nữa đc k!” Mộ Nguyệt Sâm nhìn về hướng phòng thay đồ, mặt mang nụ cười vui vẻ.

Nhìn thấy cô đó mặt là điều vui nhất đời anh.

Hạ Băng Khuynh nặc đồ xong: “Lần sau k v nữa?”

“Uhm, k v nữa, nhưng dựa trên tình huống thực tế, cuối xuân đầu hè, vẫn là thời điểm thích hợp nhất, em xem, hè nhiều muỗi, đoán xem đi 1 lần fải hiến bao nhiêu máu, thu đông thì, lá trên cây rụng hết, cũng k che giấu đc gì.”

Hạ Băng Khuynh nắm chặt chân trong tay.

Mộ Nguyệt Sâm lấy chân ra: “K fải, anh chỉ phân tích em nghe về tính khả thi cũng nó!”

“Anh đi 1 mình đi, mang theo tay trái và tay phải của mình, tận tình hưởng thụ xuân hạ thu đông---” Cô thành khẩn kiến nghị, rời khỏi phòng anh.

Hành lang im lặng như cũ.

Hạ Băng Khuynh về phòng mình, đi đến trc tủ để hành lý mình ở đó, mở tủ vừa muốn để đồ vào, thấy cái rô bên trong, thời gian hạnh phúc và tốt đẹp bên Mộ Nguyệt Sâm lần nữa bị che bởi bóng tối.

K thành công, ngược lại bị lún sâu hơn!

Mà anh ta k phí tí sức nào.

Đây là điều khiến cô bi thương nhất, 1 ng s có thể tỉnh té đến nỗi tính đc các bước đi, như là mỗi bước của cô anh đều nhìn thấu, cô thật sự k fải đối thủ của anh.

“Rè---, rè---” Điện thoại trong túi rung.

Lấy ra coi, vậy mà là Mộ Nguyệt Bạch gọi đến, mẹ nó, quả thật là hung chuông nửa đêm!

Do dự nhận hay k hết 10s, cô nhận, sinh vật như Mộ Nguyệt Bạch, k fải trốn là trốn đc.

Nhận đth, cô k khách khí phát tiết trc: “Rốt cuộc anh có mục đích gì? Nếu muốn chia cách tôi và Mộ Nguyệt Sâm, tôi nói anh biết nằm mơ, dù anh nói chuyện anh cho rằng sẽ khiến tôi và Mộ Nguyệt Sâm hiểu lầm cho anh ấy nghe, hay là âm mưu khác, dù cho nhét nữ nhân lên giường Mộ Nguyệt Sâm, tôi cũng k bị trúng bẫy cũng k buông tay, anh nghe cho rõ, tôi sẽ k buông tay, tuyệt đối---”

Im lặng trong giây lát, bên đó vang lên giọng từ tốn của Mộ Nguyệt Bạch: “Anh gọi cho em là muốn nói chuyện này, Băng Khuynh anh k biết em gặp chuyện gì, nhưng từ lời em nói với Tiêu Nhân tối qua, anh cũng nghe ra 1 chút, anh k biết mình làm gì khiến em nghi ngờ như v, nhưng anh cần nói em biết, dù em gặp chuyện gì, em tấn công sai hướng r.”

Hạ Băng Khuynh ngây ng: “Tôi dựa vào đầu tin anh, băng đô, hình ảnh, ngoài anh ra, ai biết giá trị lợi dụng của chúng.”

“Băng đó? Trừ phí ý em là cái lần trc anh tặng em?”

“Chuyện đến h, anh đừng giả bộ nữa.”

“Nếu liên quan đến băng đó, anh có thể nói em biết, trong nhà này k mình anh biết!” Mộ Nguyệt Bạch nhàn nhạt nói.

Hạ Băng Khuynh thần kinh lập tức căng thẳng: “Anh nói cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 303

Đây vậy mà k fai bí mật?

“Anh anh nói ai nghe r? Mộ Nguyệt Bạch đồ nói nhiều!” Hạ Băng Khuynh tức giận cực kỳ.

“Bình tĩnh chó giần, nghe anh nói, anh sẽ k nói em nghe, anh nói cho ai, vì cách xử lý của em quá kỳ lạ, ngoài ra, nếu về băng đó đó, anh có đăng lên wechat của anh, cũng từng miêu tả qua là tặng cho cô gái anh rung động này nọ, nếu là bạn chung của anh và Mộ Nguyệt Sâm, chắc dễ dàng nhận ra cô gái đó là chỉ em!”

“” Hạ Băng Khuynh như muốn phun máu: “Anh còn đăng wechat!”

“Xế chiều bữa đó anh đăng đó, đêm đó” Mộ Nguyệt Bạch dừng 1 chút: “Quả thật anh lừa em đến phòng làm việc, anh muốn tỏ tình với em, để em qua đêm, anh tưởng em sẽ chấp nhận anh.”

Hạ Băng Khuynh k có tâm trạng diễn kịch với anh: “Cho nên ý anh là, anh k những nói với ng nào đó trong nhà, mà còn đăng wechat, tuy k nói thẳng là em, nhưng rất nhiều ng nhìn thấy đúng k?”

“Đúng!” Điện thoại truyền đến tiếng khẳng định của Mộ Nguyệt Bạch.

Não Hạ Băng Khuynh đột nhiên hiện lên suy nghĩ đáng sợ, k fai Mộ Nguyệt Sâm có ý thám tính cô chứ?

Cách nghĩ này quả thật là hạt giống của ác ma.

Thời gian đến wechat + băng đó + đêm đó cả đêm k về cả 3 yếu tố cuối cùng = đêm tỏ tình cùng qua đêm **!

Nếu k may bị Mộ Nguyệt Sâm thấy thì sao? Ng khác có thể k hiểu, nhưng anh nhìn cái liền hiểu.

Nhưng ý nghĩ đáng sợ đó lập tức bị cô bác bỏ, Mộ Nguyệt Sâm tuy thông minh lạnh lùng, nhưng k fai người nham hiểm giảo hoạt, anh là ng đàn ông mang vương khí cùng độc đoán, anh k thêm tính kế ngkhac, nếu anh nhìn trúng r, thì lập tức giết cô.

“Băng Khuynh, Băng Khuynh---” Mộ Nguyệt Bạch gọi cô ở bên đó.

“Có chuyện gì?” Giọng Hạ Băng Khuynh lạnh nhạt.

“Wechat anh có thể xóa ngay, nhưng anh thấy k biết có bao nhiêu ng thấy qua, trong giới bọn anh nói nhiều k nhiều, nói ít k ít, bạn bè cũng như v, anh hy vọng em có tính toán trong lòng.”

“Tôi biết r.”

“Nếu có thể, anh Nguyệt Bạch hi vọng có thể giúp em, có thể e k tin anh, nhưng em fai nghĩ kĩ, nếu thật sự muốn hại em, cần tốn nhiều công sức v k? Nhiều nhất bày h a nói với Mộ Nguyệt Sâm, em nói fai k!”

Hạ Băng Khuynh k nói thêm nữa.

Cúp máy, cô chìm trong cảm giác mơ hồ hỗn loạn.

Có 1 câu Mộ Nguyệt Bạch nói k sai, anh k cần tốn nhiều công sức v, vòng lớn v, anh chỉ cần cắn chặt mối quan hệ ái muội của họ, cô có 10000 cái miệng cũng k nói rõ.

Sáng mai.

Hnay 12, cách sn có 5 ngày nữa.

Hạ Băng Khuynh cả đêm mâu thuẫn cùng ác mộng, khi tỉnh, não như bị trộn giữa 2 bình H2SO4 v, hỗn loạn thành 1 đồng.

Chậm chạp thay đồ, Mộ Nguyệt Sâm vào phòng cô, thấy cô xuất thần, bộ dạng có chút chậm chạp, anh lên trc vỗ lên mặt cô mấy cái: “Mới sáng đã thất thần r?”

“Nằm mơ loạn xa cả đêm, cảm giác mệt hơn cả k ngủ!” Mặt cô chà xát lên lòng bàn tay 2 cái.

Mộ Nguyệt Sâm ôm đầu cô, hôn lên tóc mai của cô: “Anh nghĩ chắc chắn là do ngủ 1 mình, cùng anh ngủ sẽ k bị ác mộng nữa.”

“Ít dụ đồ em!” Hạ Băng Khuynh cười nũng nịu, trong lòng đặc biệt ngọt ngào.

“Thật đó, k tin tôi nay thử xem!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 304

“Mới k sắp bữa của anh!”

Lấy tay anh ra, cô đi lấy cặp, cùng Mộ Nguyệt Sâm xuống lầu.

Phòng ăn sáng, Mộ Cẩm Đình và Hạ Vân Khuynh, Mộ Nguyệt Bạch cũng có mặt, Mộ Lâm Nguyệt ít khi xuất hiện cũng mặc đồ ngủ sang trọng ngồi đó lật tạp chí.

Hạ Băng Khuynh nghĩ đến cuộc gọi tối qua, lòng trầm xuống, nhìn thấy chị anh rể và cô, nghĩ đến Mộ Nguyệt Bạch nói trong nhà còn có ng biết chuyện đó, lòng cô bất giác có chút run rẩy.

Hoảng loạn ăn sáng, Mộ Cẩm Đình đối diện cười hỏi cô: “Băng Khuynh, sn e sắp đến r, nói anh rể nghe thích gì, anh mua cho.”

Hạ Băng Khuynh ngẩng đầu, ngoan ngoãn đáp: “Đều dc ạ!”

“Còn khách sáo gì với anh nữa, v đi, em tự đi chọn 1 cái, anh trả tiền, dc k!” Mộ Cẩm Đình cười.

“Dạ ưc!” Hạ Băng Khuynh gật đầu, lúc này cô k có tâm trạng đi mua quà nữa.

Lòng cô bất an.

Mộ Nguyệt Bạch ở bên thả cafe trong tay xuống: “Quà anh Nguyệt Bạch cũng chuyển qua đường hàng k r.”

“Cảm ơn!” Hạ Băng Khuynh khẩu thị tâm phi cười.

Mộ Lâm Nguyệt lật tạp chí gói giải trí trong tay, mắt nhìn Hạ Băng Khuynh, cười như hồ ly v ý vị thâm trường: “Băng Khuynh, cô cũng chuẩn bị món quà đặc biệt cho con. nhưng fai đến hôm sn mới cho con bắt ngờ, đến lúc đúng bị dọa đến ngất đi đó.”

2 chữ bắt ngờ, nghe đến Hạ Băng Khuynh tim đập nhanh hơn.

Hình đó chắc k fai là cô làm chứ?

Thật giống tác phong của cô, chỉ là đe dọa đơn thuần, k có hành động thực tế, nói đến thì ng gửi hình cho cô cho đến h vẫn chưa thấy xuất hiện, đêm hôm đó cô còn cự tuyệt cô, theo như thủ đoạn giáo hoạt của cô, hoàn toàn có thể, nghĩ theo hướng này thì bữa ăn tối đó, hình như tất cả mọi chuyện đến do cô dẫn dắt.

“Yo, cô chỉ nói cho 1 bắt ngờ, con k cần hưng phấn đến k nói nên lời đâu.” Mộ Lâm Nguyệt cười uyển chuyển, lại lấy tạp chí lên.

Hạ Băng Khuynh k biết ăn hết đồ ăn sáng bằng cách nào.

Mộ Nguyệt Sâm đưa cô đến trường.

“Có phải là cơ thể k khỏe k?” Mộ Nguyệt Sâm thấy sắc mặt của cô từ sáng đến h k tốt lên, bắt giác lo lắng.

Tay lớn đưa qua, sờ lên trán cô thử.

“Đã nói tối qua ngủ k ngon, đợi tí là hết thôi.” Hạ Băng Khuynh lấy tay anh ra.

“Vậy thì tốt, nếu ở trng thấy k khỏe, lập tức gọi cho anh biết k?” Mộ Nguyệt Sâm dặn dò.

Hạ Băng Khuynh đột nhiên nghĩ đến 1 chuyện: “Hôm nay k fai anh đi công tác s!”

Mộ Nguyệt Sâm nghĩ 1 chút, đáp: “Xem ra chỉ có thể đổi ngày khác, dù s cũng k gấp, em quan trọng hơn.”

4 chữ cuối ngọt đến tan chảy tim cô.

Trong trường.

Xong tiết 1, Tiêu Nhân kéo Hạ Băng Khuynh đến bên hồ.

“Băng Khuynh, chuyện này cậu tính s, hôm qua k có cơ hội nói với cậu, Mộ Nguyệt Bạch buông lời độc ác nói là k tha cho cậu, đến t7 k còn mấy ngày, trừ hnay còn 4 ngày, hôm sn anh ta nhất định hành động.” Tiêu Nhân lo lắng nói.

“Tớ sẽ k để chuyện đó xảy ra, cậu cũng k cần quá nể, tớ sẽ xử lý tốt.” Hạ Băng Khuynh quyết định lát đi tìm cô, nếu thật là cô, chuyện này k còn phiền nữa.

Trưa, Hạ Băng Khuynh từ chỗ Mộ Cẩm Đình lấy sdt của cô, gọi qua.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 305

Điện thoại vừa thông, bên kia liền nghe tiếng cao vút của Mộ Lâm Nguyệt: “Yo, mắt cô có bị hoa k, bé dễ thương tiểu Băng Khuynh của chúng ta lại gọi cho cô, xem bộ dạng, sáng nay cô nói cho con 1 bắt ngờ có tác dụng r.”

Tay Hạ Băng Khuynh khẽ cứng nhắc!

Lời này của cô ý là đã sớm chuẩn bị r, biết là cô sẽ gọi cho mình.

Thật là do cô s?

“Cô đang đợi con kiểm cô, đến đây, anh ở nhà, chuyện vẫn cần dc giải quyết, k fai s?” Mộ Lâm Nguyệt nói với ý vị thâm trường, ý vị trong lời nói cũng lộ ra.

“Con về ngay!”

Cúp máy, Hạ Băng Khuynh lập tức xin nghỉ về nhà.

Nếu trc khi gọi cô nghỉ ngơi 30%, gọi xong cô nghỉ ngơi 80%.

Cô gấp gấp dọn cặp về, Tiêu Nhân nhìn đến mơ hồ.

“Băng Khuynh cậu đi làm gì?” Tiêu Nhân ở sau kêu.

“Chuyện gấp!” Hạ Băng Khuynh đáp 1 câu, đầu cũng k quay lại rời lớp học.

Quá kỳ lạ r!

Đầu tiên nói chuyện k cần cô quản, lúc này lại gấp gấp k biết làm gì, nha đầu Hạ Băng Khuynh này hôm nay k đứng lại, cảm giác như bị trúng tà, chịu kích động gì r s.

Hạ Băng Khuynh gấp gấp về Mộ gia, chạy thẳng lên lầu, đến trc cửa phòng Mộ Lâm Nguyệt.

Chạy quá gấp, cô thở gấp.

Ở ngoài cửa ổn định hơi thở, mở đưa tay gõ cửa.

“Vào đi---”

Bên trong truyền ra giọng phụ nữ từ tốn lười biếng.

Hạ Băng Khuynh mở cửa đi vào.

Trong căn phòng sang đẹp rộng lớn, Mộ Lâm Nguyệt đang nằm trên ghế nằm ngoài ban công uống trà chiều, ăn điểm tâm phơi nắng, mèo trắng nằm kế chân cô, cũng lười biếng phơi nắng, ng trên 40 tuổi, nhìn nhiều nhất chỉ có 30 tuổi.

“Đến r à, qua đây ngồi---” Mộ Lâm Nguyệt thân thiết vẫy tay.

Hạ Băng Khuynh đi qua ngồi ở ghế đối diện cô.

“Uống miếng trà thuận lại hơi thở, nhìn con gấp gấp vô, nhất định cũng khát r.” Mộ Lâm Nguyệt cười nói.

Hạ Băng Khuynh lấy ly uống 1 miếng, trằm mặc mấy giây, cô nói thẳng: “Cô, con k vòng vo, cô nói đang đợi con đến, là ý gì?”

“Ý gì là gì? Cô con đều hiểu k cái s, nếu k, con sẽ k gọi điện, cũng k ngồi đây, đúng k.” Mộ Lâm Nguyệt mắt thâm sâu.

“Thật là cô làm?” Hạ Băng Khuynh ngồi thẳng dậy.

“Cô làm thì s, dám làm k sợ bị ngkhac biết, cô nói với con nè Băng Khuynh, nhà này k có bí mật cô k biết, nếu muốn ng khác k biết thì đừng làm.”

“Chuyện vốn k cái v, con và Mộ Nguyệt Bạch thật sự trong sạch!

“Ài” Mộ Lâm Nguyệt xua tay: “Có thật trong sạch con nói Nguyệt Sâm cũng k tin, trên tay cô cũng có nhiều chứng cứ, đương nhiên r, con ngoan nghe lớn, cô có thể vĩnh viễn giữ bí mật.”

Bây h, Hạ Băng Khuynh có thể chắc chắn do cô âm thầm động tay chân: “Cô như v thật bi ối!”

“Haha” Mộ Lâm Nguyệt cười giòn 1 tiếng: “Lâm ngành của cô, k bi ối chút s đc, khéo léo dùng kế, đây đối với cô, bi ối là lời khen.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 306

“Vậy rốt cuộc cô muốn làm gì?”

“Lần trc cô nói r, 1 bộ quảng cáo, cô thật sự tìm k dc nữ chính thích hợp.”

“Chỉ cần con đồng ý quảng cáo cô liền giữ bí mật?”

“Đó là đương nhiên, cô tuy thủ đoạn k trong sáng lắm, nhưng cô là người giữ lời, nói là làm!”

Hạ Băng Khuynh nghĩ 1 chút, đồng ý gật đầu: “Đc! Con đồng ý!”

Sơ với tên Mộ Nguyệt Bạch, hoặc là đấu với ng k biết, cô thà đồng ý quảng cáo cho cô.

Mộ Lâm Nguyệt nghe v, vui đến đứng dậy ôm Hạ Băng Khuynh, dùng sức hôn lên mặt cô: “Bảo bối nhỏ của cô, cuối cùng cũng đồng ý, con yên tâm, vì hạnh phúc của con và Nguyệt Sâm, cô nhất định sẽ nghiêm túc giữ bí mật đến cùng, dù thế nào, nó cũng là cháu cô mà.”

“Haha!” Hạ Băng Khuynh cười khan.

Phụ nữ già siêu bi ối!

“Quảng cáo này tháng sau đồng ý, cho nên k gấp, mấy ngày nay fai đường cho mình thật đẹp, vui về qua sn.” Mộ Lâm Nguyệt coi cô là bảo bối xoa tóc.

“Chỉ cần cô k làm bậy, thì có thể sống tốt.” Hạ Băng Khuynh bắt lợc nói.

“Lại đang móc cô, đc, đc, cô sai r, lần sau sẽ k dọa con nữa đc k.”

“Con đi trc đây!”

Hạ Băng Khuynh đứng dậy từ ghế.

Mộ Lâm Nguyệt dùng mắt tiễn Hạ Băng Khuynh rời đi, cảm giác cực kỳ k thể tin đc, k ngờ dễ đáp ứng v.

Rời phòng Mộ Lâm Nguyệt, Hạ Băng Khuynh về phòng mình.

Hoặc là vì thả lỏng r, cô dựa lên giường ngủ, giấc này ngủ đến xế chiều.

Đồng ý quảng cáo cho cô, xui xẻo sau này cô sẽ tiếp tục bị uy hiếp, nhưng tuy v, nhưng cô cũng k fail là ng độc ác, sau này cô thể từ từ giải quyết, nhưng chuyện quấy rối cô mấy ngày nay cuối cùng cũng giải quyết r.

Đang nghĩ, cửa phòng mở ra, Mộ Nguyệt Sâm từ ngoài bước lớn đi vào.

“Anh về r?”

“Trưa s xin nghỉ r?” Mộ Nguyệt Sâm đi đến bên giường ngồi xuống.

“Đầu có chút choáng.” Hạ Băng Khuynh tìm có đại.

“Vậy bây h cảm giác đỡ hơn chưa?”

“K s r, em ngủ 1 giấc, khỏe r.”

Mộ Nguyệt Sâm thấy cô tỉnh thần hưng phấn, yên tâm r: “K s là tốt r” nói xong, anh vỗ đầu cô: “Tôi nay đưa em đi ăn ngoan, dậy đi!”

Mắt Hạ Băng Khuynh phát sáng: “Dạ đc dạ đc, anh đợi em tí, em đi thay đồ liền.”

Cô nhảy xuống giường, từ trong tủ lấy 1 bộ đồ đẹp chạy vào phòng thay đồ, lúc gấp cô k đóng cửa chặt lại.

Nha đầu này nói ăn liền hưng phấn v!

Mộ Nguyệt Sâm cười, đứng dậy đóng cửa tủ cho cô.

Đến bên tủ, 2 tay cầm nắm cửa, vừa muốn đóng, động tác tay liền dừng lại, mở ra.

Dưới tủ, 1 cái rổ đen im lặng nằm đó hấp dẫn sự chú ý của anh.

Cong lưng lấy lên, anh cầm trên tay nhìn, phát hiện rò làm từ gỗ tốt, trên đó hoa văn tinh tế, đẹp đẽ, mà bản thân gỗ tốt đã là loại gỗ có tiếng danh giá, để đc coi là bảo bối để giữ lại, dùng gỗ này làm gỗ là cách làm xa hoa.

Đồ vật như v, Băng Khuynh lấy từ đâu?

Loại đồ này, trên thế giới hình như cũng chỉ 1 ng có thể có.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 307

Đợi đến khi Hạ Băng Khuynh từ nhà vệ sinh ra, Mộ Nguyệt Sâm đã để đồ về tủ, lần nữa ngồi về giường.

“Em thay đồ xong r, chúng ta đi thôi!” Hạ Băng Khuynh nhanh chân đi đến bên anh, kéo tay anh, kéo anh lên.

Mộ Nguyệt Sâm cũng mặc anh kéo.

2 ng cùng rời phòng.

Xe rời Mộ gia, đi 1 đoạn, Hạ Băng Khuynh hưng phấn hỏi: “Mộ Nguyệt Sâm, chúng ta đi đâu ăn?”

“1 tiệm ăn Pháp tự mở, uhm, đúng r, em đi qua, là tối hôm em và Từ Tích chơi trò chơi bị thua, fai hôn nhau, là căn đó.” Mộ Nguyệt Sâm nhàn nhạt nói.

“Ơ” Có cần nói kĩ v k!

Chẳng qua nhờ có anh, cô nhớ đc tiệm ăn đó.

Hạ Băng Khuynh nhủu mày lại hỏi anh: “Vậy s anh k nói là lần đầu anh cưỡng hôn em ở tiệm ăn đó? S cứ nói em với Ôn Từ Tích?”

“Uhm, anh tưởng cái đó em nhớ kĩ hơn!”

“Ơ” Chút nữa fai hôn với phụ nữ, cô k nhớ kĩ mới lạ!

Trần tình lại, Hạ Băng Khuynh ý thức đc điểm quan trọng nhất, cô chút nữa quên 1 điề,: “Cho nên, hôm nay Ôn Từ Tích cũng sẽ đến sao.”

“Chắc là v!” Mộ Nguyệt Sâm tùy ý đáp.

Lòng Hạ Băng Khuynh bay đầy mây u tối.

Mỗi lần nghe 3 chữ Ôn Từ Tích đều buồn phiền, tổn thương, đến tâm trạng tốt cũng bị phá hoại rồi.

Cuộc sống sau này của họ k lẽ người phụ nữ này như là vì khuôn lúc nào cũng bao lấy bắt cứ khi nào cũng có thể thâm nhập vào cuộc sống của họ?

Trong xe im lặng rồi.

K biết lái bao lâu, Mộ Nguyệt Sâm nhìn về hướng Hạ Băng Khuynh, thờ ơ hỏi: “Gần đây lấy đồ ăn vật từ Mộ Nguyệt Bạch sao?”

Hạ Băng Khuynh bất giác căng thẳng cơ thể: “Tại s tự nhiên hỏi v?”

“Tùy tiện hỏi!” Sắc mặt Mộ Nguyệt Sâm k biểu hiện đặc biệt, mắt vẫn giống như bình thường như nhìn thấu ng khác.

Hạ Băng Khuynh nhắc bản thân đừng nên hoảng, chỉ cần k tự dọa mình, cô gắng nhịn nói: “K có! Anh k cho em lấy, sao em dám đi.”

“Thật k? Con mèo đói nào đó k giấu anh đi ăn vụng?” Mắt Mộ Nguyệt Sâm bất giác sâu hơn.

“Thật k có!” Mới đầu nói k, sau đó đánh chết cũng fai cắn răng nói k.

Tuy nhiên, anh đột nhiên hỏi v có chút đáng sợ.

Mộ Nguyệt Sâm thu ánh nhìn lại, lòng cũng đại khái biết đc r: “Vấn đề này sau khi chúng ta ăn xong về nghiêm khắc tra khảo!”

“Ơ” Còn, còn fai nghiêm khắc tra khảo?

Hạ Băng Khuynh nuốt nước miếng, muốn hỏi kĩ, nhưng lại k dám.

Xui xẻo tự nhiên hửng lên, thuận miệng hỏi, bản thân đừng làm bậy là tốt nhất.

Mộ Nguyệt Sâm k hỏi tiếp, Hạ Băng Khuynh tự nhiên k nói nữa, bây h cô là mũi tên đã giương cung, cực kỳ k thể bị dọa.

Đến nơi.

Họ xuống xe, Hạ Băng Khuynh khoác tay Mộ Nguyệt Sâm vào.

Bên trong, Cổ Quán Thụy bọn họ đã đến, 3 nam nhân hít xì gà uống rượu đỏ, vậy mà đang chơi Ludo (gg search giúp mình nhé, mình cũng k biết nó là game gì, mới nghe lần đầu =)), Hạ Băng Khuynh nhìn thấy chút nữa cười ra tiếng, sở thích của công tử nhà giàu đúng là có chút đặc biệt.

Từ Tích quả nhiên cũng có mặt.

Cô ngồi bên Quân Dung Khiêm, lúc nào cũng phát ra tiếng cười, hôm nay cô vẫn như mang khí chất mỹ nữ như cũ, nhưng hình như k giống bt lắm, hôm nay cô mặc đầm liền dài cổ cao, tóc buộc lỏng lẻo, có vài sợi rơi xuống, trong sự quyến rũ k mất đi sự ngọt ngào tươi mới, môi màu hồng đào, như là 1 thiếu nữ non nớt.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chú Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 308

Cảm giác như giả bộ làm cho trẻ.

Lúc này, trong lòng mấy nam nhân đến rõ, tình địch là cô gái nhỏ thanh xuân 19 tuổi, mà cô đã 26 r, hơn tận 7 tuổi, đây k fai là số nhỏ, còn thấy Nguyệt Sâm say mê cô gái này như nhập ma, Từ Tích tự nhiên sẽ gấp gáp, nhân lúc Nguyệt Sâm và Băng Khuynh chưa bàn về hôn sự, liều mạng cạnh tranh, tự nhiên, một tác k thể đối, chỉ có thể dùng bề ngoài chứng minh bản thân thật sự còn là thiếu nữ.

“Nguyệt Sâm, Băng Khuynh, 2 ng đến r, nhanh đến ngồi!” Ôn Từ Tích cười uyển chuyển chào họ, hơn nữa còn vỗ chỗ kế bên mình.

Sự chủ động này, cũng thành công hóa giải đc sự khó xử vốn có của bản thân.

Hạ Băng Khuynh cùng Mộ Nguyệt Sâm đi qua đó, Hạ Băng Khuynh ngồi kế Ôn Từ Tích.

Mộ Nguyệt Sâm ngồi ghế khác.

“Nguyệt Sâm, muốn chơi chung k? Cảm giác tay rất đã đó!” Quán Dung Khiêm xoa 2 viên bi trên tay, biểu cảm háo sắc.

“Tôi k giỏi mấy thứ này, đối với trò chơi bi ng nào đó làm cho thấp hèn k có hứng thú, các cậu chơi đi.” Mộ Nguyệt Sâm k chỉ từ chối, còn độc nôm 1 câu.

Cố Quân Thụy lấy hộp vỏ đầu Quán Dung Khiêm: “Đến bi thủy tinh cũng thỏa mãn cậu, có phải có bệnh k!”

“K có bệnh s ó đó nói nhảm đc!” Ôn Nhã Liên ở bên âm thầm cười, thuận theo đáp 1 câu.

“Các cậu đều k có tình thú, tớ k fải đang cố gắng làm đầy lên dực vọng muốn chơi chung với chúng ta của Nguyệt Sâm sao.”

Quán Dung Khiêm đến miêu tả lại xui xẻo “đầy máu nước mắt” của mình, mắt Cố Quân Thụy và Ôn Nhã Liên bắt giác hướng về phía Hạ Băng Khuynh, nhìn chăm chăm ngực của cô.

Lần đầu gặp họ đã phát hiện tiểu nữ ngực thật k nhỏ.

Hạ Băng Khuynh bị họ nhìn đến k thoải mái, eo sắp như lạc đà rồi, cũng k thể dùng tay che lại.

Mặt nhỏ đỏ lên.

1 đám sắc lang!

“Các ng nhìn tôi làm gì---” Cô tức giận kêu lên, mặt trắng mang chút đỏ, k cần má hồng lại đỏ nhuận, môi hoa đào, kết hợp với đôi mắt to đen nhánh, thật sự đẹp mê ng.

So đơn thuần, so non nớt, so đẹp, Từ Tích quả thật thua 1 chút.

Trong mắt Mộ Nguyệt Sâm sát khí lan tràn ngày càng nồng.

“Còn k di chuyển mắt đi, cẩn thận tôi móc ra làm bi!” Anh lạnh lẽo nhả 1 câu.

Cố Quân Thụy và Ôn Nhã Liên lúc này mới thu ánh mắt lại.

“Hoàn toàn là phản ứng của thần kinh thị giác.” Ôn Nhã Liên giải thích.

“Đều tại Dung Khiêm nói cái gì ngực to, chúng tớ k hẹn cùng nghĩ đến đê muối, người đều tò mò mà, đê muối phát triển tốt v, chúng ta muốn nói, cái của em, shhh---”

Đùng 1 tiếng, Mộ Nguyệt Sâm lấy bi trên bàn ném vào mặt Cố Quân Thụy, lúc này mới ngán anh nói tiếp.

Quán Dung Khiêm vui đến cười bò: “Tên háo sắc, đến ngực của đê muối cũng dám nhìn, Nguyệt Sâm, thiên nó---”

“Quán Dung Khiêm tiểu tạp chúng thêm dầu vào lửa!” Cố Quân Thụy chỉ anh, lại lấy hộp đánh anh.

“Đc r, đừng làm loạn nữa!” Mộ Nguyệt Sâm nghiêm mặt nói 1 câu.

Tất cả đều im lặng.

Cơ thể Mộ Nguyệt Sâm dựa về sau: “Nhân hôm nay đều có mặt, tôi mời m.n 1 tiếng, t7 này, đến nhà tôi chơi, Băng Khuynh sinh nhật!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Tấn Công Ngọt Ngào: Kỹ Thuật Hôn Của Chủ Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.